

॥ अथ शाकलर्वसंहिता सपरिशिष्टा प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीः ॥

इदं शाकल्यसंहितायाः तृतीयावृत्तिमुद्रणम् । अस्याः व्याकरणरीत्या यत्रयत्र परसवर्णः
 आवश्यकोऽस्ति तत्रतत्र स कृत एव । प्रथमावृत्तौ तु केवलो मन्त्रपाठ एव संगृहीत आसीत् ।
 किं तु “अविदित्वा ऋषिच्छन्दोदैवतं योगमेव च । योऽध्यापयेज्जपेद्वापि पापीयाञ्जायते तु सः
 ॥ १ ॥ ऋषिच्छन्दोदैवतानि ब्राह्मणार्थस्वरानपि । अविदित्वा प्रयुञ्जानो मन्त्रकण्टक उच्यते”
 । २ ॥ इति स्मरणात्, “स्वरो वर्णोऽक्षरं मात्रा विनियोगोऽर्थ एव च । मन्त्रं जिज्ञासमानेन
 वेदितव्यं पदेपदे ॥ १ ॥ मन्त्राणां दैवतं छन्दो निरुक्तं ब्राह्मणानृषीन् । कृत्तद्धितादींश्चाऽज्ञात्वा
 यजन्ते यागकण्टकाः” ॥ २ ॥ इत्यन्यत्रोक्तेः, “ऋष्यादिकं परिज्ञाय यजेद्यज्ञमतंद्रितः” इति
 नृसिंहपुराणाच्च, ऋषिच्छन्दआदिज्ञानं विना यतोऽग्निहोत्रादिविश्वसृजामयनान्तश्रौतकर्मणो निषे-

कादिश्मशानान्तरमार्तकर्मणाञ्च प्रसिद्धिरध्ययनसाफल्यं च न भवति, अतो द्वितीयावृत्तिमुद्रणवदेत
 तृतीयावृत्तिमुद्रणेपि भगवताकात्यायनेन प्रणीतस्य सर्वानुक्रमस्य सूक्तप्रतीकर्कसंख्यार्षिदैवतच्छन्दः
 प्रदर्शकस्य खण्डः प्रत्यध्यायं संगृहीतः । तथा चाध्येतृणां सर्वानुक्रमपरिभाषाज्ञानं विना तत्तत्सूक्त-
 गतर्षिच्छन्दोदैवतादिज्ञानं न सुलभमिति सूक्तारम्भे परिभाषानुसारतः सूक्तप्रतीकर्कसंख्यार्षिदैवत-
 च्छन्दांसि सर्वत्र संगृहीतानि ॥ किं चैतन्मुद्रणसमाप्तिकाले बहुभिर्विद्वज्जनैः परिशिष्टमुद्रणार्थं
 महता निर्बन्धेन सूचना कृता । तदनुसारेण सर्वेषामपि परिशिष्टानामत्रान्त्यभागे मुद्रणं कृतम् ।
 किं त्वेतस्यामावृत्तावेतावति ग्रन्थेऽधिकेपि यावच्छक्यं च संस्करणाधिक्येपि ग्रन्थमुद्रणव्यय-
 मात्रपरिमितं मूल्यं पूर्ववद्रूपकचतुष्टयमेवाध्येतृणामाशीराशासनमात्रलाभलिप्सया परिकृतमित्या-
 दरणीयमेतत्पुस्तकं विद्वज्जनैरित्यलं पल्लवितेन ।

॥ श्रीः ॥

अथ ऋग्वेदाम्नाये शाकलके सूक्तप्रतीकऋक्संख्याऋषिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमिष्यामो यथोपदेशं
 नहेतज्ज्ञानमृते श्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिर्मन्त्राणां ब्राह्मणार्पेयच्छन्दोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यां श्रेयो-
 धिगच्छतीत्येताभ्यामेवानेवंविदोयातयामानि छन्दांसि भवन्ति स्थाणुं वच्छति गर्ते वा पात्यते
 प्रमीयते वा पापीयान् भवतीति विज्ञायते ॥ १ ॥ अथ ऋषयः शतचिन्नाद्ये मण्डलेन्त्येक्षुद्रसूक्तम-
 हासूक्तमध्यमेषु माध्यमाः कचित्कथंचिद्विशेषितं ब्रह्मऋषिमस्त्रियमनुक्तगोत्रमाङ्गिरसं विद्याद्यस्य
 वाक्यं सऋषिर्यातेनोच्यते सा देवतार्थेऽसवऋषयोदेवताश्छन्दोभिरभ्यधावंस्तिष्ठन् एव देवताः क्षिय-
 न्तरिक्षद्युस्थानाअग्निर्वायुः सूर्यइत्येवं व्याहृतयः प्रोक्ताव्यस्ताः समस्तानां प्रजापतिरोंकारः सर्व-
 देवत्यः पारमेष्ठ्यो वा ब्रह्मोदैवआध्यात्मिकस्तत्तत्स्थानाअन्यास्तद्विभूतयःकर्मपृथक्त्वाद्विपृथगभि-
 धानस्तुतयोभवन्त्येकैव वा महानात्मा देवता ससूर्यइत्याचक्षते । सहि सर्वभूतात्मा । तदुक्तमृषिणा-
 सूर्यआत्माजगतस्तस्थुषश्चेति । तद्विभूतयोऽन्यादेवतास्तदप्येतद्वचोक्तमिन्द्रंमित्रंवरुणमग्निमाहुरित्यथा-
 भिधानं त्वनुक्रमिष्यामः प्रायेणैन्द्रे मरुतोराज्ञां च दानस्तुतयः ॥ २ ॥ अथ छन्दांसि गायत्र्यु-

क. सं.

॥ १ ॥

ष्णिगनुष्टुब्बृहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगतिजगतीशकर्यतिशकर्यष्टयत्यष्टीधृत्यतिधृतयश्चतुर्विंशत्यक्षरादीनि च-
 तुरुत्तराणि न्यूनाधिकेनैकेन निचृद्गुरिजौ द्वाभ्यां विराट्स्वराजौ पादपूरणार्थं तु सैप्रसंयोगैकाक्ष-
 रीभावान् व्यूहेदाद्ये तु सप्तवर्गेपादविशेषात्संज्ञाविशेषास्ताननुक्रामन्तएवोदाहरिष्यामोविराड्पा-
 विराट्स्थानाश्चवहूनाअपि त्रिष्टुभएवेत्युद्देशस्तत्र दशैकादशद्वादशाक्षराणां वैराजत्रैष्टुभजागताइति
 संज्ञाअनादेशेष्टाक्षराः पादाश्चतुष्पदाश्चर्चः ॥ ३ ॥ प्रथमं छन्दस्त्रिपदागायत्री पंचकाश्चत्वारःषट्-
 कश्चैकश्चतुर्थश्चतुष्कोवा पदपंक्तिः षट्सप्तैकादशा उष्णिग्गर्भास्त्रयः सप्तकाः पादनिचृन्मध्यमः षट्-
 कश्चेदतिनिचृद्दशकश्चेद्यवमध्या यस्यास्तु षट्सप्तकाष्टकाः सा वर्धमाना विपरीताप्रतिष्ठाद्वौषट्कौ
 सप्तकश्च हसीयसी ॥ ४ ॥ द्वितीयमुष्णिक्त्रिपदान्त्रयोद्वादशकआद्यश्चेत्पुरउष्णिग्मध्यमश्चेत्ककुप्त्रै-
 ष्टुभजागतचतुष्काककुब्जं कुशिरैकादशिनोः परः षट्सप्तनुशिरामध्ये चेत्पिपीलिकमध्या आद्यः
 पंचकस्त्रयोष्टकानुष्टुब्गर्भा चतुःसप्तकोष्णिगेव ॥ ५ ॥ तृतीयमनुष्टुप् पंचपंचकाः षट्सप्तैकोमहा-
 पदपंक्तिर्जागतावष्टकश्चकृतिर्मध्ये चेदष्टकः पिपीलिकमध्या नवकयोर्मध्ये जागतः काविराण्नववैरा-
 जत्रयोदशैर्नष्टरूपा दशकास्त्रयोविराळेकादशका वा ॥ ६ ॥ चतुर्थं बृहती तृतीयोद्वादशकआद्य(शाद्य)-

अ. १. अ. १

॥ १ ॥

श्वेतपुरस्ताद्बृहती द्वितीयश्चेक्यंकुसारिण्युरोबृहती स्कंधोग्रीवी वान्यश्चेदुपरिष्ठाद्बृहत्यष्टिनोर्मध्ये दश-
 कौ विष्टारबृहती त्रिजागतोर्ध्वबृहती त्रयोदशिनोर्मध्येष्टकः पिपीलिकमध्या नवकाष्ठेकादश्याष्टि-
 नोविषमपदा चतुर्नवका बृहसेव ॥ ७ ॥ पंचमं पंक्तिःपंचपदाथ चतुष्पदाविराड्दशकैरयुजौ जा-
 गतौ सतोबृहती युजौ चेद्विपरीताऽऽद्यौ चेत्प्रस्तारपंक्तिरन्त्यौ चेदास्तारपंक्तिराद्यान्त्यौ चेत्संस्तार-
 पंक्तिर्मध्यमौ चेद्विष्टारपंक्तिः ॥ ८ ॥ षष्ठं त्रिष्टुप् त्रैष्टुभपदा द्वौ तु जागतौ यस्याः सा जागते
 जगती त्रैष्टुभे त्रिष्टुप् वैराजौ जागतौ चाभिसारिणी नवकौ वैराजस्त्रैष्टुभश्च द्वौ वा वैराजौ नवक-
 स्त्रैष्टुभश्च विराट्स्थानैकादशिनस्त्रयोष्टकश्च विराडूपा द्वादशिनस्त्रयोष्टकश्च ज्योतिष्मती यतोष्टक-
 स्ततो ज्योतिश्त्वारोष्टकाजागतश्च महाबृहती मध्ये चेद्यवमध्याऽऽद्यौदशकावष्टकास्त्रयः पंचयुत्तरा-
 विराट्पूर्वा वा ॥ ९ ॥ सप्तमं जगती जागतपदाष्टिनस्त्रयः स्वौ चद्वौमहासतोबृहत्यष्टकौ सप्तकः
 षट्कोदशकोनवकश्चषळष्टका वा महापंक्तिः ॥ १० ॥ अथ प्रगाथाबृहतीसतोबृहत्यौ वार्हतः क-
 कुप्चेत्पूर्वाकाकुभो महाबृहतीमहासतोबृहत्सौमहावार्हतोबृहतीविपरीते विपरीतोत्तरोनुष्टुब्गायत्र्यौ
 चानुष्टुभावनुष्टुम्मुखास्तृचाइत्युक्तेः ॥ ११ ॥ सूक्तसंख्यानुवर्ततअन्यस्याः सूक्तसंख्यायाःकृषिश्चान्य-

क. मं.

॥ २ ॥

स्मादपेरवाविशिष्टस्तु हि ह वै तच्छब्दविशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसि द्वि त्रि चतुः पंच षट् सूक्तभा-
 जि यथासंख्यमनिरुक्ता संख्याविंशतिरनादेशे त्विन्द्रोदेवता त्रिष्टुप्छन्दः प्रगाथावार्हताविंशिका-
 द्विपदाविराजस्तदर्धमेकपदाद्विद्विपदास्त्वृचः समामनन्त्ययुक्ष्वन्त्या द्विपदैव मण्डलादिष्वग्नेयमैन्द्रा-
 त्रिष्टुषन्तस्य सूक्तस्य शिष्टाजगत्यआदौ गायत्रं प्राग्विरण्यस्तूपात् ॥ १२ ॥ गोधाघोषाविश्ववारा-
 पालोपनिषन्निषत् ॥ ब्रह्मजायाजुहूर्नामागस्त्यस्यस्वमादितिः ॥ इन्द्राणीचेन्द्रमाताचसरमारोमशो-
 र्वशी ॥ लोपामुद्राचनद्यश्चयपीनारीचशश्वती ॥ श्रीर्लाक्षासार्पराङ्गीवाकश्चदामेधाचदक्षिणा ॥ रा-
 त्रीसूर्याचमावित्रीब्रह्मवादिन्यईरिताः ॥ १३ ॥ पादाअतिजगत्यांतुत्रयोद्वादशकाः परौ ॥ अष्टकौ
 शकरीपादाःसप्तैवाष्टाक्षराः स्मृताः (क्षरइत्यपि) ॥ अतिशाकरपादौद्वावादितःषोडशाक्षरौ ॥ जाग-
 तश्चाष्टकावष्टि पादाःषोडशकास्त्रयः ॥ अष्टकौचात्यष्टिपादौजागतौचाष्टक(का)स्त्रयः ॥ जागतश्चाष्ट-
 कश्चाथधृतिपादौतुजागतौ ॥ पादास्त्रयोष्टकाश्चाथषोडशाक्षरएवच ॥ अष्टकश्चाथातिधृतौद्वापादौ-
 जागतौततः (जागतष्षोडशास्त्रयः) ॥ त्रयोष्टकाजागतश्चतथाष्टाक्षरकावपि(रइत्यपि) ॥ परः-
 सप्तकपादास्तुप्रसंगात्स्वयमीरिताः ॥ १४ ॥ इतिपरिभाषा ॥

अ.१अ.१

॥ २ ॥

शाकलकवसंहिता

ॐ

अग्निनवमधुच्छन्दावैश्वामित्रोवायोवायव्यैन्द्रवायवमैत्रावरुणास्तृचाअश्विनाद्वादशाश्विनैन्द्रवैश्व-
देवसारस्वतास्तृचाः सप्तैताः प्रउगदेवताः सुरुपकृत्स्नं दशैन्द्रमातुयुञ्जन्त्यादहेसेताः पण्मारुखीकुचि-
दिन्द्रेणेत्यैन्द्रथौचेन्द्रमिदेन्द्रसानसिमिन्द्रेहिगायन्तिद्वादशानुष्टुभं त्विन्द्रमष्टौजेतामाधुच्छन्दसोऽग्निद्वा-
दशमेधातिथिः काण्वआग्नेयमग्निनेतिपादोऽग्निदैवतोनिर्मथ्याहवनीयाभ्यांमुसमिद्धइतीध्मः समि-
द्धोवाग्निस्तनूनपान्नराशं सङ्ख्योर्वाहिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौप्रचेतसौतिस्रोदेव्यः सरस्वती
व्याभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिः स्वाहाकृतयइतिप्रत्यृचंदेवताएतदाप्रीभूक्तमेतेनान्यान्युक्तदेवतान्येकादश-
कानित्वनाराशंसान्याप्रशब्दोक्तान्य (क्तानित्व) तनूनपान्त्यैभिर्वैश्वदेवमिन्द्रसोममृतव्यंतत्रैन्द्रीमारु-
तीत्वाष्ट्याग्नेय्यैन्द्रीमैत्रावरुणीचतस्रोद्विणोदमआश्विन्याग्नेयीत्यृतुदेवताः सर्वत्रात्मानवैन्द्रावरुण-

क. सं.

॥ ३ ॥

योरैन्द्रावरुणं युवाकुपादनिचृतौ सोमानमिति पञ्चत्राह्मणस्पत्याश्चतुर्थ्यामिन्द्रश्चसोमश्चपञ्चम्यां दक्षिणा-
चान्याः सादसस्पत्या नाराशंसीवान्त्याप्रतित्यमाग्निमारुतम् ॥ १ ॥

अग्निं नव वैश्वामित्रो मधुच्छन्दा अग्निर्गायत्री ।

१ ॐ अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् । होतां ररत्नधा तमम् १
अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत । स देवाँ एह वक्षति २ अग्निना रयिमभ्व-
त्पोषमेव दिवेदिवे । यशसं वीरवत्तमम् ३ अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि ।
स इह देवेषु गच्छति ४ अग्निर्होता कविक्रतुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः । देवो देवेभिरा-
गमत् ५ ॥ १ ॥ यदंगदाशुपेत्वमग्ने भद्रं करिष्यसि । तवेत्तत्सत्यमङ्गिरः ६
उपत्वाग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम् । नमो भरन्त एमसि ७ राजन्तमध्वरा-
णां गोपामृतस्य दीदिविम् । वर्धमानं स्वेदमे ८ सनः पिते वसून् वेग्रे सूपाय नो भव ।
स च स्वानः स्वस्तये ९ ॥ २ ॥

अ. १ अ. १

॥ ३ ॥

वायो नव मधुच्छन्दाः त्रयाणां तृचां वायुरिन्द्रवायूमित्रावरुणौ गायत्री ।

२ वायवायाहिदर्शते मे सोमा अरङ्गताः । तेषां पाहिश्चृधीहवम् १ वाय-
उक्थेभिर्जरन्ते त्वामच्छां जरितारः । सुतसोमा अहर्विदः २ वायो तव प्रपृश्चती-
धेनां जिगाति दाशुषे । उरूची सोमं पीतये ३ इन्द्रं वायू इमे सुता उपप्रयो भिराग-
तम् । इन्द्रं वो वामुशन्ति हि ४ वायुविन्द्रश्च चेतथः सुतानां वाजिनीवसू । ता-
वायां तमुपद्रवत् ५ ॥ ३ ॥ वायुविन्द्रश्च सुन्वत आयां तमुपनिष्कृतम् । मक्षि १-
त्थाधियानरा ६ मित्रं हुं वे पूतदक्षं वरुणं च रिशादसम् । वियं धृताचीं साधन्ता ७
ऋतेन मित्रावरुणा वृता वृधा वृतस्पृशा । ऋतुं वृहन्तं माशाथे ८ कवीनो मित्राव-
रुणा तु विजाता उरूक्षया । दक्षं दधाते अपसम् ९ ॥ ४ ॥

क. सं.

॥ ४ ॥

अश्विना द्वादश मधुच्छन्दाश्चतुर्णातृचां अश्विनौ इन्द्रः विश्वेदेवाः सरस्वती गायत्री ।

३ अश्विनाय ज्वरीरिषो द्रवत्पाणी शुभस्पती । पुरुभुजा च नृस्यतम् १ अश्वि-
ना पुरुदंस सानरा शर्वीरयाधिया । धिष्ण्यावनतंगिरः २ दस्त्रायुवाकवः सुतानास-
त्यावृक्तबर्हिषः । आयातं रुद्रवर्तनी ३ इन्द्राया हि चित्रभानो सुता इमे त्वायवः ।
अण्वीभिस्तनापूतासः ४ इन्द्राया हि धिये पितो विप्रं जूतः सुतावतः । उपब्रह्माणि-
वाघतः ५ इन्द्राया हि तूतुं जानुपब्रह्माणि हरिवः । सुतेदधिष्वनृश्चनः ६ ॥ ५ ॥
ओमासश्चर्षणीधृतो विश्वेदेवासु आगत । दाश्वांसो दाशुर्षः सुतम् ७ विश्वेदेवासो-
अमुरः सुतमागन्ततूर्णयः । उस्त्रा इव स्वसंराणि ८ विश्वेदेवासो अस्त्रिधृणहिमाया-
सो अद्रुहः । मेधं जुषन्तवह्नयः ९ पावकानुः सरस्वतीवा जैभिर्वा जिनीवती ।
यज्ञं वष्टुधियावसुः १० चोदयित्री सुनृतांनां चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञं दधे सरस्व-

अ. १ अ. १.

॥ ४ ॥

ती ११ महोअर्णःसरस्वतीप्रचैतयतिकेतुनां । धियोविश्वाविराजति १२ ॥ ६ ॥

॥ इति शाकलकृक्संहितायां प्रथमेनण्डले प्रथमोनुवाकः ॥ १ ॥

सुरूपकृत्तुं दश मधुच्छन्दाः इन्द्रोगायत्री ।

४ सुरूपकृत्तुमूतयेसुदुर्घामिवगोदुहे । जुहूमसिद्यविद्यवि १ उपनःसवना-
गंहिसोमस्यसोमपाःपिव । गोदाइद्रेवतोमदः २ अथातेअन्तमानांविद्यामसुम-
तीनाम् । मानोअतिख्यआगंहि ३ परंहिविग्रमस्तृतमिन्द्रैपृच्छाविपश्चितम् ।
यस्तेसखिभ्यआवरम् ४ उत्तुवन्तुनोनिदोनिरन्यतश्चिदारत । दधानाइन्द्रइ-
दुवः ५ ॥ ७ ॥ उत्तनःसुभगाअरिर्वोचेयुर्दस्मकृष्टयः । स्यामेदिन्द्रस्यशर्मणि
६ एमाशुमाशर्वेभरयज्ञश्रियेनूमादनम् । पतयन्मन्दयत्सखम् ७ अस्यपीत्वा-
शतक्रतोघ्नोवृत्राणामभवः । प्रावोवाजेषुवाजिनम् ८ तंत्वावाजेषुवाजिनंवा-

क. सं.

॥ ५ ॥

जयामःशतक्रतो । धनानामिन्द्रसातये १ योरायोऽवनिर्महान्तसुपारःसुन्वतः
सखा । तस्माइन्द्रायगायत १० ॥ ८ ॥

आतु दश मधुच्छन्दाइन्द्रोगायत्री ।

५ आत्वेतानिषीदतेन्द्रमभिप्रगायत । सखायःस्तोमवाहसः १ पुरुतमपुरुणा-
मीशानंवार्याणाम् । इन्द्रं सोमे सचासुते २ सघानोयोगाभुवत्सरायेसपुरन्ध्या-
म् । गमद्वाजेभिरासनः ३ यस्य संस्थेन वृण्वते हरी समत्सुशत्रवः । तस्माइन्द्रा-
यगायत ४ सुतपात्रे सुताइमेशु च योयन्ति वीतये । सोमांसोदध्याशिरः ५
॥ १ ॥ त्वंसुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजायथाः । इन्द्रज्यैष्ठ्याय सुक्रतो ६ आ-
त्वा विशन्त्वा शवः सोमांस इन्द्रागिर्वणः । इति सन्तु प्रचेतसे ७ त्वांस्तोमां अवी-
वृधन्त्वा मुक्थाशतक्रतो । त्वां वर्धन्तु नो गिरः ८ अक्षितोतिः सनेदिमं वाजुमिन्द्रः

अ. १ अ. १

॥ ५ ॥

सहस्रिणम् । यस्मिन्विश्वानिपौंस्यां १ मानोमतीअभिद्रुहन्तनूनामिन्द्रगिर्व-
णः । ईशानोयवयावधम् १० ॥ १० ॥

युञ्जन्ति दश मधुच्छन्दाःआद्यानांतिमृणामिन्द्रःततःषण्णांमरुतःवी-
लुचिदिन्द्रेणेतिद्वयोरिन्द्रश्च दशम्याइद्रः गायत्री ।

६ युञ्जन्तिब्रध्नमरुषंचरन्तंपरितस्थुषः । रोचन्तेरोचनादिवि १ युञ्जन्त्य-
स्यकाम्याहरीविपक्षसारथे । शोणाधृष्णनूवाहसा २ केतुकृण्वन्नकेतवेपेशोम-
र्याअपेशसे । समुषद्विरजायथाः ३ आदहस्वधामनुपुनर्गर्भत्वमेरिरे । दधाना-
नामयज्ञियम् ४ वीलुचिदारुजत्नुभिर्गुहांचिदिन्द्रवाह्निभिः । अविन्दउस्त्रियाअ-
नुं ५ ॥ ११ ॥ देवयन्तोयथामतिमच्छाविदद्वंसुगिरः । महामनूषतश्रुतम् ६ इन्द्रे-
णसंहिदृक्षसेसंजग्मानोअविभ्युषा । मन्दूसमानवर्चसा ७ अनवद्यैरभियुभि-

क. सं.

॥ ६ ॥

मखःसहस्रवर्चति । गुणैरिन्द्रस्यकाम्यैः ८ अतःपरिज्मन्नागहिदिवोवारोचना-
दधि । समस्मिन्नृज्जेगिरः ९ इतोवासातिमीमहेदिवोवापार्थिवावधि । इन्द्रम-
होवारजसः १० ॥ १२ ॥

इन्द्रमिदं मधुच्छन्दा इन्द्रोगायत्री ।

७ इन्द्रमिद्राधिनोवृहहिन्द्रमर्केभिरर्किणः । इन्द्रंवाणीरनूषत १ इन्द्रइक्षुर्योः-
सचासंमिश्रआवचोयुजा । इन्द्रोवज्रीहिरण्ययः २ इन्द्रोदीर्घायचक्षसआसूयैरो-
हयद्विवि । विगोभिरद्रिमैरयत् ३ इन्द्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेषुच । उग्रउग्रा-
भिरूतिभिः ४ इन्द्रंवयममहाधनइन्द्रमर्भहवामहे । युजंवृत्रेषुवज्रिणम् ५ ॥ १३ ॥
सनोवपन्नमुंचरुसत्रादावन्नपावृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ६ तुञ्जेतुञ्जेयउत्तरे-
स्तोमाइन्द्रस्यवज्रिणः । नविन्धेअस्यसुष्टुतिम् ७ वृषायूयेव्वंसंगःकृष्टीरियत्यो

अ. १. अ. १.

॥ ६ ॥

जंसा । ईशानोअप्रतिष्कृतः ८ यएकश्चर्षणीनांवसूनामिरज्यति । इन्द्रःपञ्चक्षि-
तीनाम् ९ इन्द्रोवोविश्वतस्परिहवामहेजनेभ्यः । अस्माकमस्तुकेवलः १०
॥ १४ ॥ इति प्रथमे द्वितीयोनुवाकः ॥ २ ॥

एन्द्र दश मधुच्छन्दाइन्द्रोगायत्री ।

८ एन्द्रसान्सिरयिसुजित्वानंसदासहम् । वर्षिष्ठमूतयेभर १ नियेनमुष्टि-
हृत्ययानिवृत्रारुणधामहै । त्वोतासोन्यर्वता २ इन्द्रत्वोतासुजावयंवज्रघनाद-
दीमहि । जयेमसंयुविस्पृधः ३ वयंगूरैभिरस्तृभिरिन्द्रत्वयायुजावयम् । सास-
ह्यामपृतन्यतः ४ महौइन्द्रःपरश्चनुमहित्वमस्तुवज्रिणे । यौनप्रथिनाशवः ५
॥ १५ ॥ समोहेवायआशतनरस्तोकस्यसनिता । विप्रासोवाधियायवः ६ यः
कृक्षिःसोमपातमःसमुद्रइवपिन्वते । उर्वीरापोनकाकुदः ७ एवाह्यस्यसूनृता-

ऋ. सं.

॥ ७ ॥

विष्णीगोमंतीमही । पकाशाखानदाशुषे ८ एवाहितेविभूतयऊतयइन्द्रमा-
वते । सद्यश्चित्सन्तिदाशुषे ९ एवाह्यस्यकाम्यास्तोमउक्थंचशंस्या । इन्द्राय-
सोमपीतये १० ॥ १६ ॥

इन्द्रेहि दश मधुच्छन्दाइन्द्रोगायत्री ।

१ इन्द्रेहिमतस्यन्धसोविश्वेभिःसोमपर्वभिः । महाँअभिष्टिरोजसा १ एमे-
नंसृजतासुतेमन्दिमिन्द्रायमन्दिने । चक्रिंविश्वानिचक्रये २ मत्स्वांसुशिप्रम-
न्दिभिःस्तोमैभिर्विश्वचर्षणे । सचैषुसर्वनेष्वा ३ असृग्रमिन्द्रतेगिरःप्रतित्वामु-
दहासत । अजोषावृषभंपतिम् ४ संचोदयचित्रमर्वाग्राधइन्द्रवरैण्यम् । अ-
सदितैविभुप्रभु ५ ॥ १७ ॥ अस्मान्सुतत्रचोदयेन्द्ररायेरभंस्वतः । तुविद्युन्न-
यशंस्वतः ६ संगोमदिन्द्रवाजवदस्मेपृथुश्रवोवृहत् । विश्वायुर्धेह्यक्षितम् ७ अ-

अ.१अ.१

॥ ७ ॥

स्मेधेहिश्रवोवृहद्व्युन्नसंहस्रसातमम् । इन्द्रतारथिनीरिषः ८ वसोरिन्द्रं वसुपति-
गीभिर्गुणन्तं ऋग्मियम् । होमगन्तारमूतये ९ सुतेसुतेन्यो कसेवृहद्वृहत्तएदरिः ।
इन्द्राय शूषमर्चति १० ॥ १८ ॥

गायन्ति द्वादश मधुच्छन्दा इन्द्रो नुष्टुप् ।

१० गायन्ति त्वागाथत्रिणोर्चन्त्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुद्वंश-
मिव येमिरे १ यत्सानोः सानुमारुहद्रूर्यस्वष्टकत्वम् । तदिन्द्रो अर्थचेततियूथेन वृ-
ष्णिरेजति २ युक्ष्वाहिकेशिनाहरीवृषणाकक्ष्यप्रा । अथान इन्द्रसोमपागिरा-
मुपश्रुतिंचर ३ एहिस्तोमो अभिस्वराभिर्गुणीह्यारुव । ब्रह्मचनोवसोसचेन्द्र-
यज्ञंचवर्धय ४ उक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्धनं पुरुनिष्पिधे । शक्रो यथा सुतेषु णोरार-
णं त्सख्येषु च ५ तमित्संखित्व ईमहेतं रायेतं सुवीर्ये । सशक्र उत नः शक्रदिन्द्रो वसु-

क्र. सं.

॥ ८ ॥

दयमानः ६ ॥ १९ ॥ सुविवृतं सुनिरजमिन्द्रत्वादातभिद्यशः । गवामपव्रजं-
 वृधिकृणुष्वराधोअद्विवः ७ नहित्वारोदसीउभेकं घायमाणमिन्वतः । जेषःस्व-
 र्वतीरपःसंगाअस्मभ्यधूनुहि ८ आश्रुत्कर्णश्रुधीहवंनूचिद्वधिष्वमेगिरः । इन्द्र-
 स्तोमंमिमंममकृष्वायुजश्चिदन्तरम् ९ विद्वाहित्वावृषन्तमंवाजेषुहवनश्रुतम् ।
 वृषन्तमस्यहूमहजुतिसंहस्रसातमाम् १० आतूनइन्द्रकौशिकमन्दसानःसुतं-
 पिव । नव्यमायुःप्रसूतिरकृधीसंहस्रसामृषिम् ११ परित्वागिर्वणोगिरिइमाभ-
 वन्तुविश्वतः । वृद्धायुमनुवृद्धयोजुष्टाभवन्तुजुष्टयः १२ ॥ २० ॥

इन्द्रंविश्वाष्टौ मधुच्छन्दसोजेता इन्द्रोनुष्टुप् ।

११ इन्द्रंविश्वाअवीवृधन्तसमुद्रव्यचसंगिरः । रथीतमंरथीनांवाजानांसत्पतिं
 पतिम् १ सख्येतइन्द्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते । त्वामभिप्रणोनुमोजेतारम-

अ.१अ.१

॥ ८ ॥

पराजितम् २ पूर्वोरिन्द्रस्यरातयो न विदस्यन्त्युत्तरयः । यदीवाजस्यगोमंतःस्तो-
 तृभ्योमंहतेमघम् ३ पुरांभिन्दुर्युवाकुरिरमितौजाअजायत । इन्द्रोविश्वस्यक-
 र्मणोधर्तार्विज्रीपुरुष्टुतः ४ त्वंवृलस्यगोमतोपावरद्विवोविलम् । त्वां देवाअवि-
 भ्युषस्तुज्यमानासआविषुः ५ तवाहंशूररातिभिःप्रत्यायंसिन्धुमावदन् । उपा-
 तिष्ठन्तर्गिर्वणोविदुष्टेतस्यंकारवः ६ मायाभिरिन्द्रमायिनं त्वंशुष्णमवातिरः ।
 दिदुष्टेतस्यमेविंरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ७ इन्द्रमीशानमोजसाभिस्तोमाअनूषत ।
 सहस्रंयस्यरातयउतवासन्तिभूयसीः ८ ॥ २१ ॥ इति प्रथमे तृतीयोनुवाकः ॥ ३ ॥

अग्निं द्वादश मेधातिथिः काण्वोग्निः अग्निनेतिपादोनिर्मध्याहवनीयरूपद्व्यग्निदैवतः गायत्री ।

१२ अग्निंदूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुकृतम् १ अग्नि-

क. सं.

॥ ९ ॥

मग्निहवीमभिः सदा हवन्त विशपतिम् । हव्यवाहं पुरुप्रियम् २ अग्ने देवाँ इहा वंह ज-
 ज्ञानो वृक्तबर्हिषे । असिहोता न ईड्यः ३ ताँ उं शतो विबोधय यदग्ने यासि दूत्यम् ।
 देवैरासांस्त्रिबर्हिषि ४ घृतां हवनदीदिवः प्रतिष्मरिषतो दह । अग्ने त्वं रक्षस्विनः
 ५ अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा । हव्यवाङ्जुहास्यः ६ ॥ २२ ॥
 कविमग्निमुपस्तुहि सत्यधर्माणि मध्वरे । देवममीव चातनम् ७ यस्त्वामग्ने हवि-
 ष्पतिर्दूतं देवसपूर्यति । तस्य स्म प्राविता भव ८ यो अग्निं देववीतये हविष्माँ आवि-
 वांसति । तस्मै पावकमृळय ९ सनः पावकदीदिवो अग्ने देवाँ इहा वंह । उपयज्ञं ह-
 विश्वनः १० सनस्तवान् आभर गायत्रेण नवीयसा । रयिर्वीरवतीमिषम् ११
 अग्ने शुक्रेण शोचिषा विश्वाभिर्देवहूतिभिः । इमं स्तोमं जुषस्वनः १२ ॥ २३ ॥

अ. १ अ. १

॥ ९ ॥

सुसमिद्धोद्वादश मेधातिथिः इधमःसमिद्धोवाग्निस्तनूनपात्रराशंस इळो बहिर्देवीद्वार
 उपासानक्ता दैव्योहोतारौमचेतसौ तिस्रोदेव्यासरस्वतीळाभारसस्वष्टा
 वनस्पतिःस्वाहाकृतय इतिप्रत्यूचंदैवतमामगायत्रम् ।

१३ सुसमिद्धोनआवहदेवाँअग्नेहविष्मते । होतःपावकयक्षिच १ मधुमंत-
 तनूनपाद्यज्ञंदेवेषुनःकवे । अद्याकुणुहिवीतये २ नराशंसमिहप्रियमस्मिन्यज्ञ-
 उपह्वये । मधुजिह्वंहविष्कृतम् ३ अग्नेसुखतमेरधेदेवाँईळितआवह । असि-
 होतामनुर्हितः ४ स्तूणीतवर्हिरानुषग्धृतपृष्ठमनीषिणः । यत्रामृतस्यचक्षणम्
 ५ विश्रयन्तामृतावृधोदारोदेवीरसश्चतः । अद्यानूनंचयष्टवे ६ ॥ २४ ॥ नक्तो-
 वासासुपेशासास्मिन्यज्ञउपह्वये । इदंनोवर्हिरासदे ७ तासुजिह्वाउपह्वयेहो-
 तारादैव्याकवी । यज्ञनोयक्षतामिमम् ८ इळासरस्वतीमहीतिस्रोदेवीर्मयोभुवः ।

क. सं.

॥ १० ॥

ब॒र्हिःसी॑दन्त्व॒स्त्रि॒धः १ इ॒ह॒त्व॒ष्टार॑म॒ग्नि॒यंवि॒श्वरू॑पमु॒प॒ह्वये । अ॒स्माकं॑मस्तुके॒व-
लः १० अ॒व॒सृ॒जा॒वन॑स्प॒तेदे॒वदे॒वेभ्यो॑ह॒विः । प्र॒दा॒तुर॑स्तुचे॒तन॑म् ११ स्वा॒र्हाय॑-
ज्ञं॒कृ॒णोत॑नेन्द्रा॒यय॑ज्व॒नो॒गृहे । तत्र॑दे॒वाँउ॑प॒ह्वये १२ ॥ २५ ॥

ऐभिर्द्वादश मेधातिथिर्विश्वेदेवागायत्री ।

१४ ऐ॒भि॒रग्ने॒दुवो॒गिरो॒विश्वे॑भिःसोम॑पी॒तये । दे॒वेभि॑र्या॒ह्निय॑क्षि॒च १ आ॒त्वा-
क॒ण्वाअ॑हू॒षत॑गुणन्ति॒विप्र॑ते॒धियः । दे॒वेभि॑र॒ग्नआ॑ग॒हि २ इन्द्र॑वा॒यूबृ॒हस्प॑ति-
मि॒त्राग्नि॑पू॒षणं॑भ॒गम् । आ॒दित्या॑न्मा॒रुतं॑गुणम् ३ प्र॒वो॒भ्रिय॑न्त॒इन्द्र॑वोमत्स॒रामा॑-
दयि॑ष्णवः । द्र॒प्ताम॑ध्वंश्च॒मुष॑दः ४ ई॒ळते॑त्वाम॒वस्य॑वःक॒ण्वासो॑वृ॒क्तव॑र्हि॒पः । ह-
वि॑ष्मन्तोअ॒रु॒ह॒तः ५ घृ॒तपृ॑ष्ठाम॒नोयु॑जो॒येत्वाव॑ह॒न्तिव॑ह्नयः । आ॒दे॒वान्त॑सोम॑-
पी॒तये ६ ॥ २६ ॥ ता॒न्यज॑त्राँ॒ऋता॑वृ॒धोमे॑प॒त्नीव॑तस्कृ॒धि । म॒ध्वःसु॑जिह्व-

अ. १ अ. १

॥ १० ॥

पायय ७ येयजत्रायईडयास्तेतेपिबन्तुजिह्वया । भधोरमेवषट्कृति ८ आ-
 कीसूर्यस्यरोचनाद्विश्वान्देवाँउषर्बुधः । विप्रोहोतेहवक्षति ९ विश्वेभिःसोम्यम-
 ध्वमइन्द्रेणवायुना । पिबामित्रस्यधामभिः १० त्वंहोतामनुर्हितोमेयज्ञेषु-
 सीदसि । सेमनोअध्वरंयज ११ युक्ष्वाह्यरुषीरथेहरितोदेवरोहितः । ताभिर्दे-
 वाँइहावह १२ ॥ २७ ॥

इन्द्रसोमं द्वादश मेधातिथिः आधानां षण्णामिन्द्रो मरुतस्त्वष्टाग्निरिन्द्रो मित्रावरुणौ देवता त-
 तश्चतुर्णाद्रविणोदाः एकादश्या अभिनौ द्वादश्या अभिः गायत्री (ऋतव्यंसूक्तम्) ।

१५ इन्द्रसोमं पिबं क्रतुना त्वां विशन्ति वन्देवः । मत्सरास्तदौकसः १ मरुतः
 पिबंत क्रतुनां पोत्राद्यज्ञं पुनीतन । यूयं हिष्ठासुदानवः २ अभियज्ञं गृणीहि नो ग्रा-
 वो नेष्टुः पिबं क्रतुना । त्वं हिरन्तधा असि ३ अग्ने देवाँ इहावह सा दया योनिषु त्रिषु ।

क. सं

॥ ११ ॥

परिभूषपिवंऋतुना ४ ब्राह्मणादिन्द्राधंसुःपिवासोममृतूरनु । तवेद्विसख्यमस्तृ-
 तम् ५ युवंदक्षधृतव्रतमित्रावरुणदूळभम् । ऋतुनायज्ञमाशाथे ६ ॥ २८ ॥ द्रविणोदा-
 द्रविणसोम्रावहस्तासोअध्वरे । यज्ञेपुदेवमीळते ७ द्रविणोदावदातुनोवसूनि-
 निगृण्वरे । देवेषुतावनामहे ८ द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोतप्रचंतिष्ठत । नेष्टादृतु-
 भिरिष्यत ९ यत्त्वातुरीयमृतुभिर्द्रविणोदोयजामहे । अधस्मानोददिर्भव १०
 अश्विनापिवंतमधुदीयग्रीशुचिव्रता । ऋतुनायज्ञवाहसा ११ गार्हपत्येनसन्त्य-
 ऋतुनायज्ञनीरसि । देवान्देवयतेयज १२ ॥ २९ ॥

आत्वा नव मेधातिथिरिन्द्रोगायत्री ।

१६ आत्वावहन्तुहरयोवृषणंसोमपीतये । इन्द्रंत्वासूरचक्षसः १ इमाधाना-
 धृतस्त्रुवोहरीइहोपवक्षतः । इन्द्रसुखतमेरथे २ इन्द्रप्रातर्हवामहइन्द्रप्रयत्यध्वरे ।

अ. १ अ. १

॥ ११ ॥

इन्द्रं सोमं स्यपीतये ३ उपनः सुतमागहि हरिभिरिन्द्रकेशिभिः । सुतेहित्वाहवामहे
 ४ सेमनः स्तोममागह्यपेदं सर्वनं सुतम् । गौरोनं नृषितः पिब ५ ॥ ३० ॥ इमे-
 सोमांस इन्द्रवः सुतासो अधिवर्हिषि । तां इन्द्रसहसेपिब ६ अयं ते स्तोमो अग्रियो ह-
 दिस्पृगस्तु शंतमः । अथासोमं सुतं पिब ७ विश्वमित्सर्वनं सुतमिन्द्रो मदाय ग-
 च्छति । वृत्रहा सोमपीतये ८ सेमनः काममापृण गोभिरश्वैः शतक्रतो । स्तवा-
 मत्वा स्वाध्यः ९ ॥ ३१ ॥

इन्द्रावरुणयोर्नव मेधातिथिरिन्द्रावरुणौ गायत्री युवाकुरिति द्वेपादनिचृतौ ।

१७ इन्द्रावरुणयोरहंसम्राजोरव आवृणे । तानोमृळातर्द्धशे १ गन्ताराहि-
 स्थो वसेहवंप्रस्यमावतः । धर्ताराचर्षणीनाम् २ अनुकामं तर्पयेथा मिन्द्रा-
 वरुणराय आतावां नेदिष्ठमीमहे ३ युवाकुहि शर्चीनां युवाकुं सुमतीनाम् । भूयामवा-

क्र. सं.

१२ ॥

जदाब्राम्ह ४ इन्द्रः सहस्रदाब्राम्हवरुणः शंस्यानाम् । क्रतुर्भवत्युक्थ्यः ५ ॥ ३२ ॥ तयोरि-
दवसावयंसनेमनिचंधीमहि । स्यादुत प्रेरचनम् ६ इन्द्रावरुणवामहंहुवेचित्रायरा-
धसे । अस्मान्सुजिग्युषस्कृतम् ७ इन्द्रावरुणनूनुवांसिषासन्तीषुवीष्वा । अ-
स्मभ्यंशर्मयच्छतम् ८ प्रवामश्नोतुसुष्टुतिरिन्द्रावरुणयांहुवे । यामृधाथैसधस्तु-
तिम् ९ ॥ ३३ ॥ इति चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ४ ॥

सोमानं नवमेधातिथिः आद्यानां तिमृणां ब्रह्मणस्पतिश्चतुर्ध्या ब्रह्मणस्पतिरिन्द्रः सोमश्च पंचम्या ब्रह्मण-
स्पत्यादिति स्रोदक्षिणा च ततस्तिमृणां सदसस्पतिरन्यायाः सदसस्पतिर्नराशंसो वा गायत्री ।

१८ सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते । कक्षीवं न्तं य औशिजः १ योरेवान्यो-
अमीवृहावं सुवित्पुष्टिवर्धनः । सनः सिषक्तुययस्तुरः २ मानः शंसो अरुषो धूर्तिः
प्रणङ्गुर्त्यस्य । रक्षाणो ब्रह्मणस्पते ३ सघावीरो नरिष्यति यमिन्द्रो ब्रह्मणस्पतिः ।

अ. १ अ. १

॥ १२ ॥

सोमोहि नोति मर्त्यम् ४ त्वं तं ब्रह्मणस्पते सोम इन्द्रश्च मर्त्यम् । दक्षिणापा त्वं हंसः
 ५ ॥ ३४ ॥ सदसस्पतिमद्रुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् । सनिमेधामयासिपम् ६ य-
 स्मादृतेन सिध्यति यज्ञो विप्रश्चितश्चन । सधीनां योगमिन्वति ७ आदृधोति हवि-
 ष्कृतिं प्राञ्चैकणोत्यध्वरम् । होत्रादेवे पुंगच्छति ८ नराशंसै सुधृष्टममपश्यंस-
 प्रथंस्तमम् । दिवोन सन्नमखसम् ९ ॥ ३५ ॥

प्रतित्यं नव मेधातिथिराग्निमारुतं गायत्रम् ।

११ प्रतित्यं चारुमध्वरंगोपीथाय प्रहूयसे । मरुद्भिरग्न आगं हि १ नहि देवो-
 नमर्त्यो महस्तव क्रतुं परः । मरुद्भिरग्न आगं हि २ येमहोरजसो विदुर्विश्वे देवासो-
 अद्रुहः । मरुद्भिरग्न आगं हि ३ यउग्रा अर्कमानुचुरनाधृष्टास ओजसा । मरुद्भि-
 रग्न आगं हि ४ येशुभ्राघोरवर्षसः सुक्षत्रासो रिशादंसः । मरुद्भिरग्न आगं हि ५

क्र. सं.

॥ १३ ॥

॥ ३६ ॥ येनाकस्याविरोचनेदिविदेवासआसते । मरुद्भिरग्नआगहि ६ यईङ्खय-
न्तिपर्वतान्तिरःसमुद्रमर्णवम् । मरुद्भिरग्नआगहि ७ आयेतन्वन्तिरश्मिभि-
स्तिरःसमुद्रमोजसा । मरुद्भिरग्नआगहि ८ अभित्वापूर्वपीतयेसृजामिसो-
म्यमधु । मरुद्भिरग्नआगहि ९ ॥ ३७ ॥ इति शाकलसं० प्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अयमष्टावार्भवमिहपलैन्द्राग्रंभातर्जुनासैकाचतस्रआश्विन्यस्तथासावित्र्यआग्नेयौद्रेदेवीनामेकैके-
न्द्राणीवरुणान्यग्राहीनांद्यावापृथिव्येपार्थिवीपट्वैष्णव्योतोदेवादैवीवातीव्राश्वतुविंशतिर्वायव्यैकेन्द्र-
वायव्यौमैत्रावरुणमरुत्वतीयवैश्वदेवपौष्णास्तृचाःशेषाआप्योन्त्याध्यर्धाग्नेयस्वन्तःपुरउष्णिक्परा-
नुष्टुप्तिस्त्रश्चान्त्याएकविंशीप्रतिष्ठा कस्यपंचोनाजीगतिःशुनःशेषःमकुत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातोवारु-
णंतुत्रैष्टुभसादौकात्याग्नेयौसावित्रस्तृचोगायत्रोस्यान्त्याभागीवा यच्चित्सैकावसिष्वदशाग्नेयंत्वइवंस-
प्तोनागायत्रेन्त्यादैवीत्रिष्टुव्यत्रग्रावानवपलनुष्टुवादि यच्चिद्धयौलूखल्यौपरेमौसल्यौचप्रजापतेर्हरिश्चन्द्र-
स्यान्त्याचर्मप्रशंसावा यच्चित्सप्तपांक्तमावोद्वयधिकास्माकंपादनिचृच्छस्वद्विष्टुप्परौतृचावाश्विनोष-
स्यौत्वमग्नेज्जुनाहिरण्यस्तूपआग्नेयंत्रिष्टुवन्त्याष्टमीपोळश्यौचेन्द्रस्यपञ्चोना ॥ २ ॥

अ.१अ.२

॥ १३ ॥

अयमष्टौ मेधातिथिर्ऋषोगायत्री ।

२० ॐ अ॒यं दे॒वाय॒ जन्म॑ने॒स्तोमो॒ विप्रै॑भिरा॒स॒या । अका॑रि॒रत्न॒धात॑मः १ यड्-
न्द्रा॒यव॑चो॒युजा॑त॒क्षुर्म॑न॒वाह॑री । श॒र्माभि॑र्य॒ज्ञमा॑शत २ तक्ष॒न्नास॑त्याभ्यां॒परि॑-
ज्मा॑नं॒सुखं॑रथंम् । तक्ष॑न्धेनुं॒संव॑र्द्ध॒धाम् ३ युवा॑ना॒पित॑रा॒पुनः॑ स॒त्यम॑न्त्रा॒ऋजू॑यवः ।
ऋ॒भवो॑ वि॒ष्टय॑कत ४ सं॒वोम॑दा॒सो अ॒ग्मते॑न्द्रेण॒चम॑रु॒त्वंता । आ॒दित्ये॑भि॒श्वरा॑जं
भिः ५ ॥ १ ॥ उ॒तन्यं॑च॒मसं॑न॒वृत्त॑वृ॒ष्टे दे॒वस्य॑ निष्क॒तम् । अक॑र्त॒चतुरः॑ पुनः ६ तेनो॒-
रत्ना॑निध॒त्तन॒त्रिरा॑सा॒प्तानि॑ सु॒न्वते । एक॑मेकं॒सुश॑स्तिभिः ७ अ॒धार॑यन्त॒वह्न्यो॑-
भ॑जन्त॒सुकृ॑त्यया । भा॒गं दे॒वे पु॒ण्य॑ज्ञियम् ८ ॥ २ ॥

इहपण्मेधातिथिरिन्द्राग्नी गायत्री ।

२१ इ॒हेन्द्रा॒ग्नी उ॒पह्व॑येतयो॒रित्स्तोमं॑मु॒श्मसि॑ । ता॒सोम॑सो॒मपा॑त॒मा १ ता॒य-

क्र. सं.

॥ १४ ॥

ज्ञेषु प्रशंसतेन्द्राग्नीशुभतानरः । तागायत्रेषु गायत २ तामित्रस्य प्रशंसत इन्द्राग्नी-
ताहवामहे । सोमपासोमपीतये ३ उग्रासन्ताहवामह उपेदं संवनं सुतम् । इन्द्राग्नी-
एह गच्छताम् ४ तामहान्तासदस्पतीन्द्राग्नीरक्ष उज्जतम् । अप्रजाः सन्त्वत्रिणः
५ तेन सत्येन जागृतमधिप्रचेतुर्नैपदे । इन्द्राग्नीशर्मयच्छतम् ६ ॥ ३ ॥

प्रातर्युजा एकविंशतिर्येधातिथिराद्यानां चतसृणामश्विनौ ततश्चतसृणां सविता ततो द्वयोरग्निः एका
दश्यादेव्यः द्वादश्या इन्द्राणीवरुणान्यग्राय्यस्तस्तो द्वयोर्वापापृथिव्यौ पञ्चदश्या पृथिवी
ततः षण्णां विष्णुरतो देवा इत्यस्या देवा वा गायत्री ।

२२ प्रातर्युजा विबोधयाश्विना वेह गच्छताम् । अस्य सोमस्य पीतये १ यासु-
स्थारथी तमोभा देवा दिवि स्पृशा । अश्विना ताहवामहे २ यावांकशामधुम-
त्वश्विना सूनृतावती । तयायज्ञमिमिक्षतम् ३ नहि वामस्ति दूरके यत्रार्थेन गच्छ-

अ. १ अ. २

॥ १४ ॥

थः । अश्विनासोमिनो गृहम् ४ हिरण्यपाणिमूतयै सवितारमुपह्वये । सचे-
 तादेवतापदम् ५ ॥ ४ ॥ अपानपातमवसे सवितारपस्तुहि । तस्य व्रतान्युश्म-
 सि ६ विभक्तारं हवामहेव सोऽश्वित्रस्य राधंसः । सवितारं नृचक्षंसम् ७ सखाय-
 आनिषीदत सवितास्तोम्यो नूनः । दाताराधांसि शुम्भति ८ अग्रे पत्नीं रिहावं हदे-
 वानां मुशतीरुपं । त्वष्टारं सोमं पीतये ९ आग्रा अग्र इहावं मे होत्राय विष्टुभा-
 रतीम् । वरूत्रायिषणीवह १० ॥ ५ ॥ अभिनो देवीरवसामहः शर्मणानृपत्नीः । अ-
 च्छिन्नपत्राः सचन्ताम् ११ इहेन्द्राणीमुपह्वये वरुणानि स्वस्तये । अग्रायि सोमं पी-
 तये १२ महीद्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरीमभिः
 १३ तयो रिद्धृतवत्पयो विप्रारिहन्ति धीतिभिः । गन्धर्वस्य ध्रुवे पदे १४ स्योनापृ-
 थिवि भवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः शर्मसुप्रथः १५ ॥ ६ ॥ अतो देवा अवन्तु-

क्र. सं.

॥ १५ ॥

नोयतोविष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याःसप्तधामभिः १६ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिद-
धेपदम् । समूहमस्यपांसुरे १७ त्रीणिपदाविचक्रमेविष्णुर्गोपाअदाभ्यः । अतो
धर्माणिधारयन् १८ विष्णोःकर्माणिपश्यत्यतोव्रतानिपस्पृशे । इन्द्रस्ययुज्यः
सखा १९ तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यन्तिसूरयः । दिवीवचक्षुरातंतम् २० तद्वि-
प्रांसोविपन्यवोजागृवांसःसमिन्धते । विष्णोर्यत्परमंपदम् २१ ॥ ७ ॥

अ.१ अ.२

तीव्राश्चतुर्विंशतिर्देवातिथिःप्रथमायावायुस्ततोद्वयोरिन्द्रवायू ततश्चतसृणांतृचांमित्रावरुणौइन्द्रो
मरुत्वान्द्विश्वेदेवाःपूषाशिष्टानामापःअन्त्याध्यर्धाआग्नेयी गायत्री । एकोनविंशी
पुरउष्णिक् ततोतुष्टुभः एकविंशी प्रतिष्ठा ।

२३ तीव्राःसोमांसआगंष्ट्याश्विर्विन्तःसुताइमे । वायोतान्प्रस्थितान्पिब १
उभादेवादिद्विस्पृशेन्द्रवायूहंवामहे । अस्यसोमस्यपीतये २ इन्द्रवायूमनोजु-

॥ १५ ॥

वाचिप्राहवन्तऊतये । सहस्राक्षाविथस्पर्ती ३ मित्रंयंहंवामहेवरुणंसोमपीत-
 ये । जज्ञानापृतवक्षसा ४ कृतेनयावृतावृथावृतस्यज्योतिस्पर्ती । तामित्रा-
 वरुणाहुवे ५ ॥ ८ ॥ वरुणःप्राविताभुवन्मित्रोविश्वाभिरूतिभिः । करंतांनः
 सुरावंसः ६ मरुत्वन्तंहवामहइन्द्रमासोमपीतये । सजूर्गणेनतृस्पतु ७ इन्द्र-
 ज्येष्ठामरुद्वणदेवासुःपूर्वरातयः । विश्वेममश्रुताहवम् ८ हतवृत्रंसुदानवइन्द्रे-
 णसहसायुजा । मानोदुःशंसईशत ९ विश्वान्देवान्हवामहेमरुतुःसोमपीतये ।
 उग्राहिपृश्निमातरः १० ॥ ९ ॥ जयतामिवतन्यतुर्मरुतामेतिधृष्णुया । यच्छुभं
 याथनानरः ११ हस्काराद्विद्युत्स्पर्धतोजाताअवन्तुनः । मरुतोमृळयन्तुनः १२
 आपूषश्चित्रवर्हिषमाघृणेश्वरुणंदिवः । आजानुष्टंयथापशुम् १३ पूषाराजानमा-
 घृणिरपंगूळंगुहाहितम् । अविन्दश्चित्रवर्हिषम् १४ उतोसमह्यमिन्दुभिःव-

क. सं.

॥ १६ ॥

द्युक्तां अनुसेषिधत् । गोभिर्यवंनचर्कृत १५ ॥ १० ॥ अम्बयोयन्त्यध्व-
 मिर्जामयोअध्वरीयताम् । पृश्चतीर्मधुनापयः १६ अमूर्याउपसूर्ययाभिर्वासू-
 र्यैःसह । तानोहिन्वन्त्वध्वरम् १७ अपोदेवीरुपह्वयेयत्रगावःपिबन्तिनः । सि-
 न्धुभ्यःकर्त्वेहविः १८ अप्सवन्तरमृतमप्सुभेषजमपामुतप्रशस्तये । देवाभव-
 तवाजिनः १९ अप्सुमेसोमोअब्रवीदन्तर्विश्वानिभेषजा । अग्निंचविश्वशम्भुवमा-
 पंश्वविश्वभेषजीः २० ॥ ११ ॥ आपःपृणीतभेषजंवरूथंतन्वेऽमम । ज्योक्-
 चसूर्येहृशे २१ इदमापःप्रवहतयत्किञ्चदुरितंमयि । यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशेपउ-
 तानृतम् २२ आपोअद्यान्वचारिप्रंरसेनसमंगस्महि । पयस्वानग्रआगंहितंमासं-
 सृजवर्चसा २३ संमाग्नेवर्चसासृजसंप्रजयासमायुषा । विद्युर्मैअस्यदेवाइन्द्रो
 विद्यात्सहक्रुषिभिः २४ ॥ १२ ॥ इति शाकलस० प्रथमेपञ्चमोनुवाकः ॥ ५ ॥

अ. १ अ. २

॥ १६ ॥

कस्यपञ्चोनाआजीगतिःशुनःशेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातःवरुणःप्रथमायाःप्रजाप-
तिर्द्वितीयायाअग्निःअभित्वेतिरुचःसावित्रःगायत्रःशिष्टास्त्रिष्टुभः ।

२४ कस्यनूनंकृतमस्यामृतानामनामहेचारुदेवस्यनाम । कोनोमह्याअ-
दितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयमातरंच १ अग्नेर्वयंप्रथमस्यामृतानामनामहेचारु-
देवस्यनाम । सनोमह्याअदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयमातरंच २ अभित्वादे-
वसवितरीशानुवार्याणाम् । सदावन्भागमीमहे ३ यश्चिद्धितइत्थाभगःशशमा-
नःपुरानिदः । अद्वेषोहस्तयोर्दधे ४ भगभक्तस्यतेवयमुदशेमतवार्वसा । मूर्धान-
रायआरभे ५ ॥ १३ ॥ नहितेक्षत्रंनसहोनमन्युंवयश्चनामीपतयन्तआपुः । नेमा-
आपोअनिमिषंचरन्तीर्नयेवार्तस्यप्रमिनन्त्यभ्वम् ६ अबुध्रेराजावरुणोवनस्यो-
ध्वंस्तूपंददतेपूतदक्षः । नीचीनाःस्थुरुपरिबुध्रएषामस्मेअन्तर्निहिताःकेतवःस्युः

क्र. सं.

॥ १७ ॥

७ उरुंहिराजावरुणश्चकारसूर्यायपन्थामन्वेतवाउ । अपदेपादाप्रतिधातवेक-
 रुतापवृक्ताहृदयाविधश्चित् ८ शतंतेराजन्भिषजःसहस्रंमुवीगिभीरासुमतिष्टैअ-
 स्तु । वाधस्वदूरेनिर्कृतिपराचैःकृतंचिदेनःप्रमुमुग्ध्यस्मत् ९ अमीयक्रक्षानि-
 हितासउच्चानक्तंदहृश्रेकुहंचिद्विवेयुः । अदब्धानिवरुणस्यव्रतानिविचाकंशञ्च-
 न्द्रमानक्तमेति १० ॥ १४ ॥ तत्त्वायाभिब्रह्मणावन्दमानस्तदाशास्तेयजमानो-
 हविर्भिः । अहेळमानोवरुणेहवोध्युरुशंसमानआयुःप्रमोषीः ११ तदिन्नक्त-
 दिवामह्यमाहुस्तदयंकेतोहृदआविचष्टे । शुनःशोपोयमहंद्रुभीतःसोअस्मात्रा-
 जावरुणोमुमुक्तु १२ शुनःशोपोह्यहंद्रुभीतस्त्रिष्वदित्यंद्रुपदेवुवृद्धः । अवैनं-
 राजावरुणःससृज्याद्विद्वाँअदब्धोविमुमुक्तुपाशान् १३ अवतेहेळोवरुणनमो-
 भिरवयंज्ञेभिरीमहेहविर्भिः । क्षयंनस्मभ्यमसुरप्रचेताराजन्नेनसिशिश्नयः

अ.१अ.२

॥ १७ ॥

कृतानि १४ उदुत्तमंवरुणपाशमस्मदवाधमंविमंध्यमंश्रथाय । अथावयमादि-
त्यव्रतेतवानांगसोअदितयेस्याम १५ ॥ १५ ॥

यच्चिदेकविंशतिःशुनःशेषोवरुणोगायत्री ।

२५ यच्चिद्वितेविशोयथाप्रदेववरुणव्रतम् । मिनीमसिद्यविंद्यविंद्यवि १ मानो-
वधायंहत्नवेजिहीळानस्यरीरधः । माहणानस्यमन्यवे २ विमृळीकायतेमनोरथी-
रश्वंसन्दिताम् । गीभिर्वरुणसीमहि ३ पराहिमेविमन्यवःपतन्तिवस्यंडष्टये ।
वयोनवसतीरुप ४ कदाक्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे । मृळीकार्योरुचक्षंसम् ५
॥ १६ ॥ तदित्समानमाशातेवेनन्तानप्रयुच्छतः । धृतव्रतायदाशुषे ६ वेदा-
योवीनांपदमन्तरिक्षेणपतताम् । वेदनावःसमुद्रियः ७ वेदमासोधृतव्रतोद्वाद-
शप्रजावतः । वेदायउपजायते ८ वेदवातस्यवर्तनिमुरोर्ऋष्वस्यंबृहतः ।

क. सं.

॥ १८ ॥

वेदायेअध्यासंते १ निषसादधृतव्रंतोवरुणःपस्त्या ३ स्वा । साम्राज्यायसुक्रतुः
 १० ॥ १७ ॥ अतोविश्वान्यद्रुताचिकित्वाँअभिपश्यति । कृतानियाचुकर्त्वा
 ११ सनोविश्वाहासुक्रतुरादित्यःसुपथांकरत् । प्रणआयूषितारिपत् १२ विभ्र-
 द्रापिंहिरण्ययंवरुणोवस्तनिणिजम् । परिस्पशोनिषेदिरे १३ नयंदिप्सन्ति-
 दिप्सवोनद्रुह्वाणोजनानाम् । नदेवमभिमातयः १४ उतयोमानुषेष्वायशश्च-
 केअसाम्या । अस्माकमुदरेष्वा १५ ॥ १८ ॥ परामेयन्तिधीतयोगावोनगव्यू-
 तीरनु । इच्छन्तीरुचक्षसम् १६ संनुवोचावहैपुनर्यतोमेमध्वाभृतम् । होतैव-
 क्षदंसेप्रियम् १७ दर्शनुविश्वदर्शतंदर्शरथमधिक्षमि । एताजुषतमेगिरः १८
 इमंमेवरुणश्रुधीहवमद्याचमृळय । त्वामंवस्युराचके १९ त्वंविश्वस्यमेधि-
 रदिवश्चग्मश्चराजसि । सयामनिप्रतिश्रुधि २० उदुत्तमंमुमुग्धिनोविपाश-

अ.१अ.२

॥ १८ ॥

मध्यमंचृत । अवाधमानिजीवसे २१ ॥ १९ ॥

वसिष्व दश गुणःशेषोभिर्गायत्री ।

२६ वसिष्वाहिमियेध्यवस्त्राण्यूर्जापते । सेमनोअध्वर्यज १ निनोहोता-
वरेण्यःसदायविष्ठमन्मभिः । अग्नेदिवित्मतावचः २ आहिष्मासूनवेपितापि-
र्यजत्यापये । सखासख्येवरेण्यः ३ आनोवर्हीरिशादसोवरुणोमित्रोअर्यमा ।
सीदन्तुमनुषोयथा ४ पूर्यहोतरस्यनोमन्दस्वसख्यस्यच । इमाउषुश्रुधीगि-
रः ५ ॥ २० ॥ यच्चिद्विशश्वतातनादेवदेव्यजामहे । त्वेइद्धूयतेहविः ६ प्रियो-
नोअस्तुविशपतिर्होतामन्द्रोवरेण्यः । प्रियाःस्वग्रयोवयम् ७ स्वग्रयोहिवायै-
देवासोदधिरेचनः । स्वग्रयोमनामहे ८ अथानउभयेषाममृतमर्त्यानाम् ।
मिथःसन्तुप्रशस्तयः ९ विश्वेभिरग्नेअग्निभिरिमंयज्ञमिदंवचः । चनोधाः

क्र. सं.

सहसोयहो १० ॥ २१ ॥

अ.१अ.२

अश्वं त्रयोदश शुनःशेषोऽग्निरन्त्यायाविश्वेदेवागायत्री अन्त्यात्रिष्टुप् ।

॥ १९ ॥

२७ अश्वं न त्वा वारं वन्तं वन्दध्या अग्निं न मोभिः । सुम्राजन्तमध्वराणाम् १
 सघानःसूनुःशवसापृथुप्रगामासुशेवः । मोद्वौ अस्माकैवभूयात् २ सनोदूरा-
 चासाञ्चनिमर्त्यादघायोः । पाहिसदमिद्विश्वायुः ३ इममूषुत्वमस्माकैसर्निगा-
 यन्ननव्यांसम् । अग्नेदेवेषुप्रवोचः ४ आनोभजपरमेष्वावाजेषुमध्यमेषु ।
 शिक्षावस्वोअन्तमस्य ५ ॥ २२ ॥ विभक्तासिचित्रभानोसिन्धोरूमाउपाक-
 आ । सद्योदाशुषेक्षरसि ६ यमग्नेपृत्सुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः । सयन्ताशश्वती-
 रिषः ७ नकिरस्यसहन्त्यपर्येताकयस्यचित् । वाजोअस्तिश्रवाय्यः ८ सवाजं-
 विश्वचर्षणिरवद्विरस्तुतरुता । विप्रैभिरस्तुसनिता ९ जराबोधतद्विविड्विविशोवि

॥ १९ ॥

शेयज्ञियाय । स्तोमैरुद्रायदृशीकम् १० ॥ २३ ॥ सनोमहाँअनिमानोधूमके-
 तुःपुरुश्चन्द्रः । धियेवाजायहिनवतु ११ सरेवाँइवविशपतिदैव्यःकेतुःशृणोतुनः ।
 उक्थैरग्निर्वृहद्रातुः १२ नमोमहद्योनमोअर्भकेभ्योनमोयुवभ्योनमआशिने-
 भ्यः । यजामदेवान्यदिशक्रवाममाज्यायसःशंसमावृक्षिदेवाः १३ ॥ २४ ॥

यत्रग्रावा नव शुनःशेषः चतुर्णाँइन्द्रस्ततोद्वयोरुलूखलं ततोद्वयोरुलूखलमुसलेअन्त्यायाःप्र-
 जापतिर्हरिश्चन्द्रोधिषवणचर्म वाआद्याः षळनुष्टभः ततस्तिस्त्रोगायद्वयः ।

२८ यत्रग्रावापृथुबुधऊर्ध्वोभवंतिसोतवे । उलूखलसुतानामवेद्विन्द्रजलगुलः
 १ यत्रद्वाविवजघनाधिषवण्याकृता । उलूखलसुतानामवेद्विन्द्रजलगुलः २
 यत्रनार्यपच्यवमुपच्यवंचक्षिते । उलूखलसुतानामवेद्विन्द्रजलगुलः ३ यत्र
 मन्थाँविवधतेरश्मीन्यमित्वाइव । उलूखलसुतानामवेद्विन्द्रजलगुलः ४ य

क. सं.

॥ २० ॥

चिद्वित्वंगृहेगृहउलूखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तमंवदजयतामिवदुन्दुभिः ५
 ॥ २५ ॥ उतस्मत्तेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अथोइन्द्रायपातवेसुनुसोममु-
 लूखल ६ आयजीवाजसातमाताह्युच्चाविजर्भृतः । हरीइवान्धांसिबप्सता
 ७ तानोअद्यर्वनप्सतीऋष्यावृष्वेभिःसोतृभिः । इन्द्रायमधुमत्सुतम् ८ उच्छिष्टं
 चम्बोर्भरसोमंपवित्रआसृज । निधेहिगोरधित्वचि ९ ॥ २६ ॥

यच्चित्सप्त शुनःशेषइन्द्रःपङ्क्तिः ।

२९ यच्चिद्विसंत्यसोमपाअनाशस्ताइवस्मसि । आतूनइन्द्रशंसयगोष्वश्वे-
 पुशुभ्रिपुंसहस्त्रेषुतुवीमघ १ शिप्रिन्वाजानापतेशर्चीवस्तवदंसना । आतूनइन्द्र-
 शंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिपुंसहस्त्रेषुतुवीमघ २ निष्वापयामिधृष्टशांस्तामबुध्य-
 माने । आतूनइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिपुंसहस्त्रेषुतुवीमघ ३ ससन्तुत्याअरात-

अ.१अ.२

॥ २० ॥

योचोवन्तुशूररातयः । आतूनइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रेषुतुवीमघ ४
 समिन्द्रगर्दभंमृणनुवन्तैपापयामुया । आतूनइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रे-
 षुतुवीमघ ५ पतातिकुण्डूणाच्यादूरंवातोवनादधि । आतूनइन्द्रशंसयगोष्वश्वे-
 षुशुभ्रिषुसहस्रेषुतुवीमघ ६ सर्वेपरिक्रोशंजहिजंभयाकुकदाश्वम् । आतूनइन्द्र-
 शंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रेषुतुवीमघ ७ ॥ २७ ॥

आवोद्वाविंशतिः शुनःशेष इन्द्रः अन्यतृचयोरश्विनावुषाश्च गायत्री
 एकादशीपादनिचृत् पौळशीत्रिष्टुप् ।

३० आवइन्द्रंक्रिर्वियथावाजयन्तःशतक्रतुम् । मंहिष्ठंसिञ्चइन्दुभिः १
 शतंवायःशुचीनांसहस्रंवासमाशिराम् । एदुनिम्रनरीयते २ संयन्मदायशुष्मि
 णएनाह्यस्योदरे । समुद्रोनव्यचोदधे ३ अयमुत्तेसमतसिकपोतंइवगर्भधिम् ।

क. सं.

॥ २१ ॥

वचस्तच्चित्रओहसे ४ स्तोत्रं राधानां पतेगिर्वाहो वीर्यस्यते । विभूतिरस्तु सूनृता
 ५ ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वस्तिष्ठान ऊतयेस्मिन्वा जैशतक्रतो । समन्येषु ब्रवावहै ६
 योगे योगे तु वस्तं रं वा जैवा जेहवामहे । सखाय इन्द्रं मृतये ७ आघागमद्यदि श्रव-
 त्सहस्रिणीं भिरूतिभिः । वाजैभिरुपनो हवम् ८ अनुप्रत्तस्यौकसो हुवेतु विप्रतिन-
 रम् । यंते पूर्वी पिता हुवे ९ तं त्वा वयं विश्ववाराशास्महे पुरुहूत । सखैव सो जरितृ-
 भ्यः १० ॥ २९ ॥ अस्माकं शिप्रिणीनां सोमपाः सोमपात्रां । सखैव ज्विन्तस-
 खीनाम् ११ तथा तदस्तु सोमपाः सखैव ज्विन्तथा कृणु । यथा त उश्मसीष्टये १२
 रेवतीर्नः सधमा इन्द्रे सन्तु विवाजाः । क्षुमन्तो याभिर्मदेम १३ आघत्वा वान्तम-
 नातः स्तोतृभ्यो धृष्णवियानः । ऋणोरक्षं चक्रयोः १४ आयहुवः शतक्रतवा
 कामं जरितृणाम् । ऋणोरक्षं न शर्चीभिः १५ ॥ ३० ॥ शश्वदिन्द्रः पोप्रुथद्विजि

अ. १. अ. २

॥ २१ ॥

गायनानंदद्विःशाश्वंसद्विर्धनानि । सनोहिरण्यरथंदसनावान्सनःसनितासनये-
 सनोदात् १६ आश्विनावश्वावत्येषायानुंशवीरया । गोमदस्राहिरण्यवत् १७
 समानयोजनोहिवांरथोदस्रावमर्त्यः । समुद्रेअश्विनेयते १८ न्युद्व्यस्यमूर्धनि-
 चक्रंरथस्ययेमथुः । परिद्यामन्यदीयते १९ कस्तंउषःकवप्रियेभुजेमर्तोअमर्त्ये ।
 कनक्षसेविभावरि २० वयंहितेअमन्मह्यान्तादापराकात् । अश्वेनचित्रेअरुणि
 २१ त्वन्त्यैभिरागंहिवाजेभिर्दुहितर्दिवः । अस्मेरुयिनिधारय २२ ॥ ३१ ॥
 इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले षष्ठोऽनुवाकः ॥ ६ ॥

त्वमग्रेष्टादशाङ्गिरसोहिरण्यस्तूपोभिर्जगतीअष्टमीषोळश्यष्टादशीचत्रिष्टुभः ।

३३ त्वमग्रेप्रथमोअङ्गिराऋषिर्देवोदेवानामभवःशिवःसखा । तवव्रतेकवयो-
 विद्वानापसोजायन्तमरुतोभ्राजंहृष्टयः १ त्वमग्रेप्रथमोअङ्गिरस्तमःकविर्देवा-

क. सं.

॥ २२ ॥

नांपरिभूषसिव्रतम् । विभुर्विश्वस्मैभुवनायमेधिरोद्विमाताशयुःकतिधाचिदायवे
 २ त्वमग्नेप्रथमोमातरिभ्वनआविर्भवसुक्रतूयाविवस्वते । अरेजेतारोदसीहोतृवूर्ये
 संग्रोभारमयंजोमहोवसो ३ त्वमग्नेमनवेद्यामवाशयःपूरुरवंसेसुकृतैसुकृत्तरः ।
 श्वात्रेणयत्पित्रोर्मुच्यंसेपर्यात्वापूर्वमनयन्नापरंपुनः ४ त्वमग्नेवृषभःपुष्टिवर्धनउ-
 द्यंतस्रुचेभवसिश्रवाय्यः । यआहुतिंपरिवेदावषट्कृतिमेकायुरग्नेविशंआविवांस-
 सि ५ ॥ ३२ ॥ त्वमग्नेवृजिनवर्तनिंनरंसकर्मन्पिषिविदथैविचर्षणे । यःशूर-
 सातापरितकम्येधनेदभ्रेभिश्चित्समृताहंसिभूयंसः ६ त्वंतमग्नेअमृतत्वउत्तमेमते-
 दधासिश्रवंसेदिवेदिवे । यस्तातृषाणउभयायजन्मनेमयःकृणोषिप्रयआचंसूरये
 ७ त्वंनोअग्नेसनयेधनानांयशसंकारुकृणुहिस्तवानः । ऋध्यामकर्मापसानवे-
 नदेवैद्यावापृथिवीप्रावतनः ८ त्वंनोअग्नेपित्रोरुपस्थआदेवोदेवेष्वनवद्यजागृ-

अ. १ अ. २

॥ २२ ॥

विः । तनूकृद्वोधिप्रमतिश्चकारवेत्वंकल्याणवसुविश्वमोपिषे १ त्वमग्नेप्रम-
 तिस्त्वंपितासिन्स्त्वंवयस्कृत्तवंजामयोवयम् । सन्त्वा रायःशतिनःसंसहस्रिणः
 सूर्यरियन्तिव्रतुपामंदाभ्य १० ॥ ३३ ॥ त्वमग्नेप्रथममायुमायवेदेवाअकृण्वन्नहु-
 पस्यविश्वपतिम् । इळांमकृण्वन्मनुषस्यशासनीपितुर्यत्पुत्रोममकस्यजायते ११
 त्वनोअग्नेतवेदेवपायुभिर्मघोनोरक्षतन्वश्चवन्द्य । त्रातातोकस्यतनयेगवामस्य
 निमेषंरक्षमाणस्तवंव्रते १२ त्वमग्नेयज्यवेपायुरन्तरोनिषङ्गायचतुरक्षइध्यसे ।
 योरातहव्योवृकायधायसेकीरेश्चिन्मन्त्रमनंसादनोषितम् १३ त्वमग्नेउरुशंसा-
 यवाघतेस्पाह्यद्रेक्णःपरमंवनोषितत् । आध्रस्यचित्प्रमतिरुच्यसेपिताप्रपाकंशा-
 स्तिप्रदिशोविदुष्टरः १४ त्वमग्नेप्रयंतदक्षिणंनरंवेवस्यूतंपरिपासिविश्वतः ।
 स्वादुक्षद्यायोवंसतौस्योनकृज्जीवयाजंयजंतेसोपमादिवः १५ ॥ ३४ ॥ इमा-

क्र. सं.

॥ २३ ॥

ममेशरणिमीमृषोनइममध्वानुंयमगामदूरात् । आपिःपिताप्रमतिःसोम्या-
नांभृमिरस्थृषिकन्मर्त्यानाम् १६ मनुष्यदग्नेअङ्गिरस्वदङ्गिरोययातिवत्सदनेपू-
र्ववच्छुचे । अच्छयाह्यावह्नादैव्यजनमासादयवर्हिषियक्षिचप्रियम् १७ एतेना-
ग्नेब्रह्मणावावृषस्वशक्तीवायत्तेचकृमाविदावा । उतप्रणैष्यभिवस्योअस्मान्तसं-
नःसृजसुमत्यावाजवत्या १८ ॥ ३५ ॥

इन्द्रस्य पञ्चदश हिरण्यस्तूपइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३२ इन्द्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचंयानिचकारप्रथमानिवर्जी । अहन्नहिमन्वप-
स्ततर्दप्रवक्षणाभिनुत्पर्वतानाम् १ अहन्नहिंपर्वतेशिश्रियाणन्त्वष्टास्मैवज्रंस्व-
यन्ततक्ष । वाथाइवधेनवःस्यन्दमानाअजःसमुद्रमवजग्मुरापः २ वृषायमाणोवृ-
णितसोमंत्रिकद्रुकेष्वपिवत्सुतस्य । आसायकंमधवादत्तवज्रमहन्नेनप्रथमजाम्

अ.१ अ.२

॥ २३ ॥

हीनाम् ३ यदिन्द्राहं प्रथमं जामहीनामान्मायिनाममिनाः प्रोतमायाः । आत्सूयं
 जनयन्त्यामुषासंतादीन्नाशत्रुं न किलाविवित्से ४ अहं न्वृत्रं वृत्रतं व्यंसमिन्द्रो
 वज्रेण महता वधेन । स्कन्धांसीव कुलिशेना विवृक्णाहिः शयत उपपृक्पृथिव्याः
 ५ ॥ ३६ ॥ अयोद्धेव दुर्मद आहि जुद्धेमहावीरं तु चिवाधमं जीपम् । नातारिदस्य-
 समंतिवधानां सरुजानाः पिपिषु इन्द्रशत्रुः ६ अपादहस्तो अपृतन्यदिन्द्रमास्य-
 वज्रमधिसानौ जघान । वृष्णो वध्निः प्रतिमानं बुभूषन्पुरुत्रावृत्रो अंशयद्व्यस्तः ७
 न दन्नभिन्नममुयाशयान्ममनोरुहाणा अतियन्त्यापः । याश्चिद्रुत्रोर्महिनापर्यतिष्ठ-
 तासामहिः पत्सुतः शीर्वीभूव ८ नीचावया अभवद्वृत्रपुत्रेन्द्रो अस्या अववधं र्जभार ।
 उत्तरासूरधरः पुत्रांसीद्वानुः शये सहवत्सानधेनुः ९ अतिष्ठन्तीनामनिवेशना-

क्र. सं.

॥ २४ ॥

नांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरम् । वृत्रस्यनिण्यंविचरन्त्यापोदीर्घतमआशयदि-
 न्द्रशत्रुः १० ॥ ३७ ॥ दासपत्नीरहिं गोपाअतिष्ठन्निरुद्धाआर्षःपणिनैवगावः ।
 अपांबेलमपिहितंयदासीद्दृत्रंजघन्वाँअपतद्वार ११ अश्वयोवारोअभवस्त-
 दिन्द्रसृकेयत्त्वाप्रत्यहन्देवएकः । अजयोगाअजयःशूरसोमवासृजःसर्तवेसप्त-
 सिन्धून् १२ नास्मैवियुन्नतन्यतुःसिषेधनयांमिहमकिरद्धादुनिच । इन्द्रश्चयद्यु-
 युधातेअहिंश्चोतापरीभ्योमघवाविजिग्ये १३ अहेर्यातारंकमपश्यइन्द्रहृदियत्ते-
 जघ्नोभीरगच्छत् । नवंचयन्नवतिंचस्रवन्तीःश्येनोनभीतोअतरोरजांसि १४
 इन्द्रोयातोवसितस्यराजाशमस्यचशृङ्गिणोवज्रबाहुः । सेदुराजाक्षयतिचर्षणी-
 नामरान्ननेमिःपरिताबभूव १५ ॥ ३८ ॥ इति शा० कृ० प्रथमाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अ. १ अ. २

॥ २४ ॥

एतन्निश्चिद्द्वादशाश्विनं नवम्यन्त्येभिष्टुभौ द्वयाम्येकादशसावित्रं नवमी जगत्याद्या च सालिङ्गोक्तदै-
वतपादामवोविंशतिः कण्वोघोरआप्रेयं प्रागाथमूर्ध्वऊषुयौप्यौक्रीळंपञ्चोनामारुतंहिगायत्रंतुकद्धप्रयद-
शप्रागाथंतूत्तिष्ठाष्टौ ब्राह्मणस्पत्यं यं रक्षन्ति नववरुणमित्रार्यम्णां मध्येतृचआदित्येभ्यो गायत्रंहिसंपूष-
न्दशपौष्णंकद्रुद्रायनवरौद्रंतृतीयाभैत्रावरुणीचान्यस्तृचः सौम्योन्त्यानुष्टुबश्रेषळूनाप्रस्कण्वः काण्वआ-
प्रेयंतुप्रागाथमाद्योदृचोऽव्युषसांचत्वमप्रेदशानुष्टुभमर्धचोन्सोदैवणोपञ्चोनाश्विनंतुगायत्रम् ॥ ३ ॥

एतायामेति पञ्चदश हिरण्यस्तूपइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३३ एतायामोषंगव्यन्तइन्द्रमस्माकंसुप्रमंतिं वावृधाति । अनामृणः कुवि-
दादस्वरायोगवांकेतंपरमावर्जतेनः १ उपेदुहंधनदामप्रतीतं जुष्टानश्येनोवस-
तिपतामि । इन्द्रं नमस्यन्नृपमेभिर्कैर्यः स्तोतृभ्यो हव्यो अस्ति यामन् २ निस-
र्वसेन इष्टुर्धौरसक्तुसमर्थो गाअंजतियस्यवष्टि । चोष्कूयमाणइन्द्रभूरिवामं माप-

क. सं.

॥ २५ ॥

णिभूरस्मदधिप्रवृद्ध ३ वधीहिंदस्युंधनिनैधनेनैकश्वरंनुपशाकेभिरिन्द्र ।
 धनोरधिविषुणक्तेव्यायन्नयज्वानःसन्काःप्रेतिमीयुः ४ पराचिच्छीर्षाववृजुस्त-
 इन्द्रायज्वानोयज्वंभिःस्पधैमानाः । प्रयद्विवोहंरिवःस्थातरुग्रनिरंनृतांअधमोरो-
 दस्योः ५ ॥ १ ॥ अयुयुत्सन्ननवयस्यसेनामयातयन्तक्षितयोनवंग्वाः । वृषायुधो-
 नवध्रयोनिरेष्टाःप्रवद्विरिन्द्राञ्चितयन्तआयन् ६ त्वमेतान्नृदतोजक्षतश्चायोधयोः
 रजंसइन्द्रपारे । अवादहोदिवआदस्युमुच्चाप्रसुन्वतःस्तुवतःशंसमावः ७ चक्रा-
 णासःपरीणहंपृथिव्याहिरण्येनमणिनाशुम्भमानाः । नहिन्वानासंस्तितिरुस्त-
 इन्द्रंपरिस्पशोअदधात्सूयैण ८ परियदिन्द्रोदसीउभेअवुंभोजीर्महिनाविश्वतः
 सीम् । अमन्यमानाअभिमन्यमानैर्निर्ब्रह्मभिरधमोदस्युमिन्द्र ९ नयेदिवःपृथि-
 व्याअन्तमापुर्नमायाभिर्धनदांपर्यभूवन् । युजंवज्रैवृषभश्चक्रइन्द्रोनिज्योति-

अ. १ अ. ३

॥ २५ ॥

शतमंसो गा अदुक्षत् १० ॥ २ ॥ अनुस्वधामक्षरत्रापो अस्यावर्धत मध्य आना-
 व्यानाम् । सघ्रीचीनेन मनसा तमिन्द्र ओजिष्टेन हन्मना हस्तभिद्युन् ११ न्यावि-
 ध्यदिली विशस्य दृह्ला विशृङ्गिणमभिनच्छुष्णमिन्द्रः । यावत्तरोमघव न्यावदो-
 जो वज्रेण शत्रुमवधीः पृतन्युम् १२ अभिसिध्मो अजिगादस्य शत्रुनितिग्मेन वृ-
 षभेणापुरोमेत् । संवज्रेणासृजद्वत्रमिन्द्रः प्रस्वां मतिमतिरच्छाशदानः १३
 आवः कुत्सामिन्द्रयस्मिन्श्चाकन्प्रावो युध्यन्तं वृषभं दशद्युम् । शुफच्युतरेणुनैक्षत-
 द्यामुच्छ्वैत्रेयो नृषा ह्यायतस्थौ १४ आनः शमं वृषभं तु इयां सुक्षेत्रजेषे मघव ज्जिह्वं-
 गाम् । ज्योक्चिदत्र तस्थिवांसो अक्रञ्छत्रूयतामधरावेदनाकः १५ ॥ ३ ॥

त्रिश्चिद्वादश हिरण्यस्तूपो भिनौ जगती नवमीद्वादश्यौ त्रिष्टुभौ ।

३४ त्रिश्चिन्नो अद्या भवतं न वेदसा विभुर्वायाम उतरातिरंश्विना । युवोर्हि यन्त्रं-

क्र. सं.

॥ २६ ॥

हिम्येव वाससोभ्यायुंसेन्याभवतंमनीषिभिः १ त्रयःपुत्रयोमधुवाहनेरथेसोम-
 स्यवेनामनुविश्वइद्विदुः । त्रयःस्कंभासःस्कभितासआरभेत्रिर्नक्त्याथस्त्रिर्विश्वि-
 नादिवा २ समांनेअहन्त्रिरवद्यगोहनात्रिरद्ययज्ञमधुनामिमिक्षतम् । त्रिर्वा-
 जवतीरिषोअश्विनायुवंदोषाअस्मभ्यमुषसश्चपिन्वतम् ३ त्रिर्वर्तियांतत्रिरनुव्र-
 तेजनेत्रिःसुप्राव्येत्रेधेवशिक्षतम् । त्रिर्नान्द्यवहतमश्विनायुवंत्रिःपृक्षोअस्मेअक्ष-
 रेवपिन्वतम् ४ त्रिर्नोरयिवहतमश्विनायुवंत्रिर्देवतातात्रिरुतावंतंधियः । त्रिस्सौ-
 भगत्वंत्रिरुतश्रवांसिनस्त्रिष्ठंवांसूरेदुहितारुहद्रथम् ५ त्रिर्नोअश्विनादिव्यानि-
 भेषजात्रिःपार्थिवानित्रिरुदत्तमद्व्यः । ओमानैशंयोर्ममकायसूनवेत्रिधातुशर्म-
 वहतंशुभस्पती ६ ॥ ४ ॥ त्रिर्नोअश्विनायजतादिवेदिवेपरित्रिधातुपृथिवीम-
 शायतम् । तिस्रोनासत्यारथ्यापरावतआत्मेववातःस्वसंराणिगच्छतम् ७ त्रि-

अ. १ अ. ३

॥ २६ ॥

रश्विनासिन्धुभिःसप्तमातृभिस्त्रयंआहावास्त्रेधाहविष्कृतम् । तिस्रःपृथिवीरूप-
 रिप्रवादिवोनाकैरक्षेयेद्युभिरक्तुभिर्हितम् ८ क १ त्रीचक्रात्रिवृतोरथस्यक १ त्रयो-
 वन्धुरोयेसनीलाः । कदायोगोवाजिनोरासंभस्ययेनयज्ञंनसत्योपयाथः ९ आना
 सत्यागच्छतंहूयतेहविर्मध्वःपिबतमधुपेभिरासभिः । युवोर्हिपूर्वसवितोषसोर-
 थमृतायंचित्रंघृतवन्तमिष्यन्ति १० आनासत्यात्रिभिरेकादशैरिहदेवेभिर्यातमधु-
 पेयमश्विना । प्रायुस्तारिष्टुनीरपांसिमृक्षतुंसेधतंद्वेषोभवतंसचाभुवा ११ आ-
 नोअश्विनात्रिवृतारथेनार्वाश्चैरयिवहतंसुवीरम् । शृण्वन्तावामवसेजोहवीमि-
 वृधेचनोभवतंवाजसातौ १२ ॥ ५ ॥

हयाम्येकादश हिरण्यस्तूपःसविता आद्यालिङ्गोक्तदैवतपादा आ-
 दानवपीचजगसौ शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

३५ हयाम्यग्निप्रथमंस्वस्तयेहयामिमित्रावरुणाविहावसे । हयामिरात्री-

क्र. सं.

॥ २७ ॥

जगतोनिवेशनीं ह्ययामिदेवंसंवितारमूतये १ आकृष्णेनरजसावतमानोनिवे-
 शयन्नमृतंमर्त्यैच । हिरण्ययेनसंवितारयेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् २ या-
 तिदेवःप्रवतायात्युद्धतायातिशुभ्राभ्यांयजतोहरिभ्याम् । आदेवोयातिसविताप-
 रावतोपविश्वोदुरिताबाधमानः ३ अभीवृतंकशनैर्विश्वरूपंहिरण्यशम्यंयज-
 तोवृहन्तम् । आस्थाद्रथंसविताचित्रभानुःकृष्णारजांसितविषीदधानः ४ वि-
 जनाञ्छयावाःशितिपादोअख्यन्नथंहिरण्यप्रउगंवहन्तः । शश्वद्विज्ञाःसवितुर्देव्य-
 स्योपस्थेविश्वोभुवनानितस्थुः ५ तिस्रोद्यावःसवितुर्द्वाउपस्थाँएकायमस्यभुव-
 नेविराषाट् । आणिनरथ्यममृताधिस्तथुरिहब्रवीतुयउतच्चिकेतत् ६ ॥ ६ ॥ विसु-
 पूर्णोअन्तरिक्षाण्यख्यद्वभीरवेपाअसरःसुनीधः । के ३ दानींसूर्यःकश्चिकेतकतुमां-
 द्यारश्मिरस्यातंतान ७ अष्टौव्यख्यत्ककुभःपृथिव्यास्त्रीधन्वयोजनासप्तसिन्धु-

अ. १ अ. ३

॥ २७ ॥

न । हिरण्याक्षः सविता देव आगाहवद्रत्नादाशुषे वार्याणि ८ हिरण्यपाणिः सविता-
विचर्वणि रुमेद्यावापृथिवी अन्तरीयते । अपामीवां वावते वेति सूर्यमभिकृष्णेन र-
जसाद्यामृणोति ९ हिरण्यहस्तो असुरः सुनीथः सुमृळीकः स्ववां यात्वर्वाङ् । अप-
सेधन्नक्षसो यातुधानानस्था देवः प्रतिदोषं गृणानः १० येते पन्थाः सवितः पूव्या-
सोरेणवः सुकृता अन्तरिक्षे । तेभिर्नो अद्य पृथिभिः सुगेभीरक्षाचनो अधिचब्रूहि देव
११ ॥ ७ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले सप्तमोऽनुवाकः ॥ ७ ॥

प्रचोविंशतिर्घोरः कण्वोऽग्निः ऊर्ध्वः ऊर्ध्वः ऋषिः त्रैयूपदेवताके

प्रागाथम् (अयुजो बृहत्सः युजः सतो बृहत्सः) ।

३६ प्रवोयुहं पुरुणां विशां देवयतीनाम् । अग्निं सूक्तेभिर्वचोभिरीमहेयं सीमि-
दन्य ईळते १ जनांसो अग्निं दधिरे स होवृधं हविष्मन्तो विधेमते । सत्वं नो अद्य सु-

क. सं.

॥ २८ ॥

मनाइहाविताभवावाजेषुसन्त्य २ प्रत्वादूतंवृणीमहेहोतरंविश्ववेदसम् । म॒हस्ते-
 स॒तोविच॑रन्त्य॒र्चयो॑दिविस्पृशन्तिभानवः ३ दे॒वासंस्त्वावरु॑णोमित्रोअ॒र्यमासं-
 दूतं॑प्र॒त्नमि॑न्धते । विश्वं॒सोअ॑ग्नेजयति॒त्वया॒धनं॑यस्तेद॒वाश्र॑मर्त्यः ४ म॒न्द्रोहो॑ता-
 गृह॑र्पति॒रग्ने॑दूतोविशाम॑सि । त्वेविश्वा॒सङ्ग॑तानि॒व्रता॑ध्रुवा॒यानि॑दे॒वाअ॑कृण्वत ५
 ॥ ८ ॥ त्वेइ॒दंअ॑ग्रेसु॒भगे॑यविष्ठय॒विश्व॑मा॒हूय॑तेह॒विः । स॒त्वंनो॑अ॒द्यसु॑मना॒उताप॑-
 रंय॑क्षिदे॒वान्सु॑वीर्या ६ तंघे॑मि॒त्थानं॑म॒स्विन॒उप॑स्वराज॒मास॑ते । हो॒त्राभि॑र॒ग्नि-
 मनु॑षःसमिन्धतेति॒तिर्वा॑सोअ॒तिस्त्रि॑धः ७ घ्नन्तोवृ॒त्रम॑न्तर॒त्रोद॑सीअ॒पउ॑रुक्षया॒यच॑-
 क्रिरे । भुव॑त्कण्वेवृषा॒द्यन्त्या॑हुतः॒क्रन्द॑दश्वो॒गवि॑ष्टिषु ८ संसी॑दस्वम॒हौअ॑सि॒शोच॑-
 स्वदे॒ववी॑तमः । विधू॒मम॑ग्नेअ॒रुष॑मि॒येष्य॑सृजप्र॒शस्त॑दर्श॒तम् ९ यन्त्वा॑दे॒वासो-
 मन॑वेद॒धुरि॑हयजिष्ठं॒हव्य॑वाहन । यंक॑ण्वो॒मेध्या॑तिथि॒र्धन॑स्पृ॒तंयं॑वृषा॒यमु॑पस्तुतः

अ. १ अ. ३

॥ २८ ॥

१० ॥ १ ॥ यमग्निमेध्यातिथिः कण्वर्द्धधक्रुतादधि । तस्य प्रेषो दीदियुस्तमि-
 माक्रचस्तमग्निर्वर्धयामसि ११ रायस्पूर्धिस्वधावोस्तिहितग्ने देवेष्वप्यम् । त्वं
 वाजस्यश्रुत्यस्यराजसिसनोमृळमहं असि १२ ऊर्ध्वऊषुणऊतयेतिष्ठा देवो न सं-
 विता । ऊर्ध्वो वाजस्यसनिताय दजिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे १३ ऊर्ध्वोनः पाह्यं हं-
 सो निकेतुना विश्वं समन्त्रिणंदह । कृधीन ऊर्ध्वश्चरथाय जीवसे त्रिदा देवेषु नो दुः-
 १४ पाहि नो अग्ने रक्षसः पाहि धूर्ते ररावणः । पाहिरीषत उत वाजिघांसतो बृहद्रानो-
 यविष्ठय १५ ॥ १० ॥ घनेव विष्वग्विजह्यरावणस्तपुर्जभयो अस्मधुक् । यो म-
 र्त्यः शिशीते अत्यक्तुभिर्मानः सरिपुरीशत १६ अग्निर्वन्ने सुवीर्यमग्निः कण्वायसौ-
 भगम् । अग्निः प्रावन्मिघ्रोतमेध्यातिथिमग्निः साता उपस्तुतम् १७ अग्नि-
 नातुर्वज्रं यदुपरावत उग्रा देवं हवामहे । अग्निर्नयन्नववास्त्वं बृहद्रथं तूर्वातिदस्य वेस-

क्र. सं.

॥ २९ ॥

हं: १८ नित्वा मग्ने मनुर्धे ज्योतिर्जनाय शश्वन्ते । दीदेथ कण्वं कृतजात उ-
क्षितोयं नमस्यन्ति कृष्टयः १९ त्वेषासौ अमेरमवन्तो अर्चयो भीमासो न प्रतीतये ।
रक्षस्विनः सदमिद्या तु मावन्तो विश्वं समुत्रिणै दह २० ॥ ११ ॥

क्रीळं पञ्चोना कण्वो मरुतो गायत्री ।

३७ क्रीळं वः शर्धो मारुतमनुर्वाणै रथे शुभम् । कण्वा अभिप्रगायत १ येषृष-
तीभिर्ऋष्टिभिः साकं वार्शभि रजिभिः । अजायन्त स्वभानवः २ इहे वं शृण्वेषां-
कशाहस्तेषु यद्वदान् । नियामंश्चित्रमृजते ३ प्रवः शर्धा यधृष्वये त्वेषद्युम्नाय शुष्मि-
णे । देवत्तं ब्रह्म गायत ४ प्रशंसा गोष्वद्वयं क्रीळं यच्छर्धो मारुतम् । जम्भेरसं स्य वा-
वृधे ५ ॥ १२ ॥ कोवो वरिष्ठ आनरो दिवश्च गमश्च धूतयः । यत्सीमन्तं न धूनुथ ६
निवो यामायमानुषो दधु उग्राय मन्यवे । जिहीतु पर्वतो गिरिः ७ येषामज्मेषु पृथि-

अ. १ अ. ३

॥ २९ ॥

वीजुजुवाँडैवविश्वपतिः । भियायामेषुरजंते ८ स्थिरं हि जानंमेषां वयोमातुर्निरे-
 तवे । यत्सीमनुद्विताशवः ९ उदुत्येसूनवोगिरःकाष्ठाअज्मेव्वत्तत । वाआअ-
 भिजुयातवे १० ॥ १३ ॥ त्वंचिद्धादीर्घपृथुमिहोनपातममृधम् । प्रच्यावयन्तिया-
 मभिः ११ मरुतोयद्धवोबलंजनीअचुच्यवीतन । गिरिरैचुच्यवीतन १२ यद्ध
 यान्तिमरुतःसंहंभुवतेध्वन्ना । शृणोतिकश्चिंदेषाम् १३ प्रयातशीभमाशुभिः
 सन्तिकण्वेषुवोदुवः । तत्रोषुमादयाध्वै १४ अस्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्माव-
 यमेषाम् । विश्वंचिदायुर्जीवसे १५ ॥ १४ ॥

कद् पञ्चदश कण्वोमरुतोमायत्री ।

३८ कद्धनूनंकंधप्रियःपितापुत्रंनहस्तंयोः । दधिध्वेवृक्तबर्हिषः १ कंनूनंक-
 होअर्थगन्तांदिवोनपृथिव्याः । कंवोगावोनरण्यन्ति २ कंवःसुम्नानव्यांसिमरुतःकं-

क्र. सं.

॥ ३० ॥

सुविता । को ३ विश्वानिसौभंगा ३ यद्युयंपृथिमातरोमर्तासः स्यातन । स्तो-
 तावोअमृतः स्यात् ४ मावोमृगोनयवंसेजरिताभूदजोष्यः । पथायमस्यंगादुप-
 ५ ॥ १५ ॥ मोषुणः परापरा निर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् । पदीष्टतृष्णायासह ६ सत्यं-
 त्वेषाअमवन्तोधन्वश्चिदारुद्रियांसः । मिहैकृण्वन्त्यवाताम् ७ वाश्रेवविद्युन्मि-
 मातिवत्संनमातासिंपक्ति । यदेवांतृष्टिरसंजि ८ दिवाचित्तमः कृण्वन्तिपुर्जन्ये-
 नोदवाहेन । यत्पृथिवीव्युन्दन्ति ९ अधस्वनान्मरुतांविश्वमासद्गपार्थिवम् । अ-
 रंजन्तप्रमानुषाः १० ॥ १६ ॥ मरुतोवीळुपाणिभिश्चित्रारोधस्वतीरनु । याते
 मखिंद्रयामभिः ११ स्थिरावः सन्तुनेमयोरथाअश्वासएषाम् । सुसंस्कृताअभी-
 शवः १२ अच्छावदातनागिराजरायैब्रह्मणस्पतिम् । अग्निमित्रंनदर्शितम् १३
 मिमीहिश्लोकमास्येपुर्जन्येइवततनः । गायगायन्मृक्यम् १४ वन्दस्वमारु-

अ. १ अ. ३

॥ ३० ॥

तं गणं त्वेषं पेनस्युमर्किणम् । अस्मेवृद्धाअसन्निह १५ ॥ १७ ॥

प्रयद्दश कण्वोमरुतः प्रागाथम् ।

३१ प्रयदित्थापरावतः शोचिर्नमानमस्यथ । कस्यक्रत्वामरुतः कस्यवपैसा-
कंयाथकंहूतयः १ स्थिरावः सन्त्वायुधापराणुदेवीलूउतप्रतिष्कभे। युष्माकमस्तुत
विषीपनीयसीमामर्त्यस्यमायिनः २ पराहयत्स्थिरहथनरोवर्तयथागुरु । विया-
थनवनिनः पृथिव्याव्याशाः पर्वतानाम् ३ नहिवः शत्रुर्विविदेअधिद्यविनभूम्यां-
रिशादसः । युष्माकमस्तुतविषीतनायुजारुद्रासोनूचिदाधृषे ४ प्रवेपयन्तिपर्व-
तान्विविश्चन्तिवनस्पतीन् । प्रोअरितमरुतोदुर्मदाइवदेवांसः सर्वैयाविशा ५
॥ १८ ॥ उपोरथेषुपृषतीस्युग्ध्वंप्रष्टिर्वहतिरोहितः । आवोयामायपृथिवीचिद-
ओदवीभयन्तमानुषाः ६ आवोमक्षूतनायकरुद्राअवोवृणीमहे । गन्तानूननोवसा-

क्र. सं.

॥ ३१ ॥

यथापुरेत्याकण्वायविन्ध्युषे ७ युष्मेपितोमरुतोमर्त्येपितआयोनोअम्बुईषते ।
 वितंयुयोतशर्वसाव्योजसावियुष्माकाभिरूतिभिः ८ असांमिहिप्रयज्यवःकण्वं
 ददप्रचेतसः । असांमिभिर्मरुतआनऊतिभिर्गन्तावृष्टिनविद्युतः ९ असांम्योजो
 विभृथासुदानवोसांमिधूतयःशर्वः । ऋषिद्विषेमरुतःपरिमन्यवइषुनसृजतद्वि-
 पम् १० ॥ ११ ॥

अ. १ अ. ३

उत्तिष्ठाष्टौ कण्वोब्रह्मणस्पतिः प्रागाथम् ।

४० उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेव्यन्तस्त्वेमहे । उपप्रयन्तुमरुतःसुदानवइन्द्रप्राशू-
 भवांसचा १ त्वाभिद्विसहसस्पुत्रमर्त्येउपव्रतेधनोहिते । सुवीर्येमरुतआस्वश्व्यं-
 दधीतयोवआचके २ प्रेतुब्रह्मणस्पतिःप्रदेव्येतुसूनृता । अच्छावीरंनयैपइक्तिरा-
 धसंदेवायज्ञंनयन्तुनः ३ योवाघतेददातिसूनरंवसुसर्वत्तेअक्षितिश्रवः । तस्माइ-

॥ ३१ ॥

ळांसुवीरा॒माय॑जामहेसुप्र॒तीति॑मने॒हसंम् ४ प्र॒नूनं॑ब्रह्म॒णस्प॑तिर्मन्त्रं॒वद॑त्यु॒क्त्यंम् ।
यस्मि॒न्निन्द्रो॑वरु॒णोमि॒त्रोअ॑र्य॒मादे॒वाओका॑सिच॒क्रिरे ५ ॥ २० ॥ तमि॒द्वोचे॑मा
वि॒दधे॑षु॒गंभु॒वंमन्त्रं॑दे॒वाअ॒नेह॑संम् । इ॒मांच॒वाचं॑प्रति॒हय॑थान॒रोवि॒श्वेद्वा॒मावो॑अ-
श्रवत् ६ को॒देव॑यन्त॒मश्र॑व॒ज्जनं॑कोवृ॒क्तब॑र्हिषम् । प्र॒पदा॑श्वान्प॒स्त्याभि॑रस्थि॒ता-
न्त॒र्वाव॑त्क्षयं॒दधे ७ उप॑क्ष॒त्रंपृ॒श्नोत॑हन्ति॒राज॑भिर्भ॒येचि॑त्सु॒क्षिति॑दधे । नास्य॑व॒र्ता
नत॑रु॒ताम॑हा॒धने॑नाभे॒अस्ति॑वृ॒ज्जिणः ८ ॥ २१ ॥

यंरक्षन्तिनव कण्ठोवरुणपित्रार्यमणःसुगःपन्थेतिवृचस्यादित्यागायत्री ।

४१ यंरक्षन्तिप्रचेतसोवरुणोमित्रोअर्यमा । नूचि॒त्सदं॑भ्यते॒जनः १ यंवा॒हु-
तैव॑पिप्रति॒पान्ति॑म॒र्त्यैरि॑षः । अरि॒ष्टःसर्व॑एवते २ वि॒दुर्गावि॒द्विषः॑पुरो॒घ्नन्ति॑राजा-
न॑एषाम् । नय॑न्तिदु॒रिता॑तिरः ३ सु॒गःपन्था॑अनृ॒क्षर॑आदि॒त्यास॑कृतं॒यते । ना-

ऋ. सं.
॥ ३२ ॥

त्रावखादोअस्तिवः ४ यंयज्ञंनयथानरआदित्याऋजुनापथा । प्रवःसवीतयेनशत्
५ ॥ २२ ॥ सरत्नमर्त्योवसुविश्वंतोकमुत्तमना । अच्छांगच्छत्यस्तृतः ६ कथा-
राधामसखायःस्तोममित्रस्यार्यम्णः । महिप्सरोवरुणस्य ७ मावोघ्नन्तमाश-
पन्तंप्रतिवोचेदेवयन्तम् । सुधैरिद्वआविवासे ८ चतुरेश्विददमानाहिभीयादा
निधातोः । नदुरुक्तायस्पृहयेत् ९ ॥ २३ ॥

अ. १ अ. ३

संपूषन् दश काण्वः पूषा गायत्री ।

४२ संपूषन्नध्वंनस्तिरव्यंहोविमुचोनपात् । सक्ष्वादेवप्रणस्पूरः १ योनःपू-
षन्नघोवृकोदुःशेवआदिदेशति । अपस्मत्तंपथोजहि २ अपत्यंपरिपन्थिनैमुषी-
वाणंहुरश्वितम् । दूरमघिस्रुतेरज ३ त्वंतस्यद्वयाविनोघशंसस्यकस्यचित् ।
पदाभितिष्ठतपुंषिम् ४ आतत्तैदस्रमन्तुमःपूषन्नवोवृणीमहे । येनपितृनचोदयः

॥ ३२ ॥

५ ॥ २४ ॥ अथानोविश्वसौभगुहिरण्यवाशीमत्तम । धनानिसुवर्णाकृधि ६
 अतिनःसुश्वतो नयसुगानःसुपथाकृणु । पूर्षन्निहकृतुंविदः ७ अभिसूयवंसनय
 ननवज्वारोअध्वने । पूर्षन्निहकृतुंविदः ८ शग्धिपूर्धिप्रयसिचशिशीहिप्रास्युदरं-
 म् । पूर्षन्निहकृतुंविदः ९ नपूषणंमेथामसिसूक्तैरभिगृणीमसि । वसूनिदस्म-
 मीमहे १० ॥ २५ ॥

कद्रुद्राय नव कण्वोरुद्रः तृतीयायामित्रावरुणौ अन्यतृचस्य सोमोगायत्री अन्यानुष्टुप् ।

४३ कद्रुद्रायप्रचेतसेमील्लुष्टमायतव्यसे । वोचेमशन्तमंहदे १ यथानोअ-
 दितिःकरत्पश्वेनृभ्योयथागवे । यथातोकायरुद्रियंम् २ यथानोमित्रावरुणोय-
 थारुद्रश्चिकेतति । यथाविश्वेसजोषसः ३ गाथपतिमेधपतिरुद्रैजलाषभेषजम् ।
 तच्छ्रुयोःसुप्तमीमहे ४ यःशुक्रइवसूर्योहिरण्यमिवरोचते । श्रेष्ठोदेवानावसुः ५

क्र. सं.

॥ ३३ ॥

॥ २६ ॥ शनःकर्त्यवैतेसुगंमेषायमेष्ये । नृभ्योनारिभ्योगवे ६ अस्मेसोम
 श्रियमधिनिधैहिशतस्यनृणाम् । महिश्रवस्तुविनृम्णम् ७ मानःसोमपरिवा-
 धोमारातयोजुहुरन्त । आनइन्दोवाजेभज ८ यास्तेप्रजाअमृतस्यपरस्मिन्वा-
 मन्नृतस्य । मूर्धानाभासोमवेनआभूपन्तीःसोमवेदः ९ ॥ २७ ॥ इति शाकलक
 शाखासंहितायां प्रथमे मण्डलेऽष्टमोनुवाकः ॥ ८ ॥

अग्रे चतुर्दश काण्वः प्रस्कण्वोऽग्निराद्ययोरश्विनावुषाश्च प्रागाथम् ।

४४ अग्नेविवस्वदुषसंश्चित्रंराधोअमर्त्य । आदागुपैजातवेदोवहात्वमयादे-
 वाँउपबुधः १ जुष्टोहिदूतोअसिंहव्यवाहनोग्रैरथीरध्वराणाम् । सजूरश्विभ्या-
 मुषसांसुवीर्यमस्मेधैहिश्रवोवृहत् २ अद्यादूतंवृणीमहेवसुमग्निंपुरुप्रियम् । धु-
 मकेतुंभाक्रंजीकंव्युष्टिषुयज्ञानामध्वरश्रियम् ३ श्रेष्ठंयविष्ठमतिधिंस्वाहुतंजुष्टं

अ. १. अ. ३

॥ ३३ ॥

जनायदागुषे । देवाँअच्छायातवेजातवेदसमग्निमीळेव्युष्टिषु ४ स्तविष्यामि
 त्वामहंविश्वस्यामृतभोजन । अग्नेत्रातारममृतमियेध्ययजिष्ठहव्यवाहन ५ ॥
 २८ ॥ सुशंसोवोधिगृणतेयविष्ठयमधुजिह्वःस्वाहुतः । प्रस्कण्वस्यप्रतिरत्रायु-
 जीवसेनमस्यादैव्यंजनम् ६ होतारंविश्ववेदसंसंहित्वाविशंइन्धते । सआवह
 पुरुहूतप्रचेतसोग्रेदेवाँइहद्रवत् ७ सवितारमुपसमश्विनाभगमग्निंव्युष्टिषुक्षपः ।
 कण्वांसस्त्वासुतसोमासइन्धतेहव्यवाहंस्वध्वर ८ पतिर्ह्यध्वराणामग्नेदतोविशा-
 मसि । उषर्वुधआवहसोमपीतयेदेवाँअद्यस्वर्हशः ९ अग्नेपूर्वाअनूषसोविभाव-
 सोदीदेथविश्वदर्शतः । असिग्रामेष्ववितापुरोहितोसियज्ञेषुमानुषः ॥ १० ॥
 २९ ॥ नित्वायज्ञस्यसाधनमग्नेहोतारमृत्विजम् । मनुष्यदेवधीमहिप्रचेतसंजी-
 रंदूतममत्यम् ११ यदेवानामित्रमहःपुरोहितोन्तरोयासिंदूत्यम् । सिन्धोरिव

क. सं.

॥ ३४ ॥

प्रस्वंनितासऊर्मयोग्नेभ्राजन्तेअर्चयः १२ श्रुविश्रुत्कर्णवर्हिभिर्देवैरग्नेसयावभिः
 । आसीदन्तुबर्हिषिमित्रोअर्यमाप्रातर्यावाणोअध्वरम् १३ शृण्वन्तुस्तोमंमरु
 तःसुदानवोमिजिह्वाक्रंतावृधः । पिबंतुसोमंवरुणोधृतव्रतोश्विभ्यामुषसांसजूः
 १४ ॥ ३० ॥

अ. १ अ. ३

त्वमग्ने दश प्रस्कण्वोग्नेः अन्सोर्धर्चोदैवः अनुष्टुप् ।

४५ त्वमग्नेवसूरिहरुद्राँआदित्याँउत । यजास्वध्वरंजनंमनुजातंधृतप्रुषम्
 १ श्रुष्टीवानोहिदाशुषेदेवाअग्नेविचेतसः । तान्नोहिदश्वगिर्वणस्त्रयस्त्रिंशतमा-
 वंह २ प्रियमेधवदंत्रिवज्जातंवेदोविरूपवत् । अङ्गिरस्वन्महिब्रतप्रस्कण्व-
 स्यश्रुधीहवम् ३ महिकेरवऊतयेप्रियमेधाअहूषत । राजन्तमध्वराणांमग्निंशु-
 क्रेणंगोचिषां ४ घृताहवनसन्त्येमाउषुश्रुधीगिरः । याभिःकण्वंस्यसून्वोहव-

॥ ३४ ॥

न्तेवसेत्वा ५ ॥ ३१ ॥ त्वांचित्रश्रवस्तमहवन्तेविक्षुजन्तवः । शोचिष्केशंपु
 रुप्रियाग्नेहव्यायवोह्वे ६ नित्वाहोतारमुत्विजैदधिरेवसुवित्तमम् । श्रुत्कर्णस-
 प्रथस्तमंविप्राअग्नेदिविष्टिषु ७ आत्वाविप्राअचुव्यवुःसुतसौमाअभिप्रयः । बृ-
 हद्राविभ्रंतोहविरग्नेमतीयदाशुवे ८ प्रातर्यावणःसहस्कृतसोमपेयायसन्त्य । इ-
 हायदैव्यंजनंबर्हिंरासादयावसो ९ अर्वाश्चंदैव्यंजनमग्नेयक्ष्वसहूतिभिः । अयं
 सोमःसुदानवस्तंपाततिरो अह्वयम् १० ॥ ३२ ॥

एषोपञ्चदशप्रस्कण्वोश्विनौ गायत्री ।

४६ एषोउवाअपूर्व्याव्युच्छतिप्रियादिवः । स्तुषेवांमश्विनावृहत् १ याद-
 स्रासिन्धुमातरामनोतरारयीणाम् । प्रियादेवावसुविदा २ वृच्यन्तेवांककुहा-

ऋ. मं.

॥ ३५ ॥

सोऽजुर्णायामविंविष्टपि । यद्वांरथोविभिष्वतात् ३ हविषाजारोअपांपिपतिपयु-
 रिर्नरा । पिताकुटंस्यचर्षणिः ४ आदारोवांमतीनांनासंत्यामतवचसा । पातं
 सोमस्यधृष्णुया ५ ॥ ३३ ॥ यानःपीपरदश्विनाज्योतिष्मतीतमस्तिरः । ता-
 मस्मेरासाधामिषम् ६ आनोनावामतीनांयातंपारायुगन्तवे । युजाथामश्विना-
 रथम् ७ अरित्रैवांदिवस्पृथुतीर्थेसिन्धूनांरथः । धियायुयुज्जइन्दवः ८ दिवस्क-
 ण्वासुइन्दवोवसुसिन्धूनांपदे । स्ववत्रिकुहंभित्सथः ९ अभूदुभाउअंशवेहिरण्यं
 प्रतिसूर्यः । व्यंखयज्जिह्वासितः १० ॥ ३४ ॥ अभूदुपारमेतवेपन्थाऋतस्य
 साधुया । अदंशिविस्वृतिर्दिवः ११ तत्तदिदश्विनोरवोजरिताप्रतिभूषति । म-
 देसोमस्यपिप्रतोः १२ वावसानाविवस्वतिसोमस्यपीत्यागिरा । मनुष्वच्छंभु
 आगतम् १३ युवोरुषाअनुश्रियंपरिज्मनोरुपाचरत् । ऋतावनथोअकुभिः १४

अ. १ अ. ३

॥ ३५ ॥

उभापिबतमश्विनोभानुःशर्मयच्छतम् । अविद्रियाभिरूतिभिः १५ ॥ ३५ ॥

इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमाष्टके तृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥

अयं दश प्रागाथं तु सहषोऽशोपस्यंतूपश्चतुष्कमानुष्टुभंतूदृत्यं सप्तोनासौ र्येन वाद्यागायत्र्योन्त्यस्तृचोरो
गघ्न उपनिषदन्त्योर्ध्वचोर्द्विषष्टोभित्यं पञ्चोनासव्योद्विषष्टुवन्तमङ्गिरा इन्द्रतुल्यं पुत्रमिच्छन्नभ्यध्यायत्स-
व्यइतीन्द्र एवास्य पुत्रो जायतत्यं सुत्रयोदश्यन्त्ये त्रिष्टुभौ न्यूष्वेकादशान्त्ये त्रिष्टुभौ मानोन्त्या त्रिष्टुप्पष्टुच-
ष्टमीनवमीचदिवश्चिदष्टौ जागते होषप्रषट्प्रमं हिष्टाय नूचिन्ननो धागौ तम आग्नेयं हि चतुस्त्रिष्टुवन्तं वया इत्स-
सप्तवैश्वानरीयं वह्निपञ्चादुषोऽश ॥ ४ ॥

अयं दश प्रस्कण्वोश्विनौ प्रागाथम् ।

४७ अयं वांमधुमत्तमः सुतः सोमं क्रतावृधा । तमं श्विनापिबतं तिरोअं ह्यं धु-

१ अन्तर्धोर्ध्वचोर्द्विषष्टइत्यधिकमेकस्मिन्पुस्तके ।

क्र. सं.

॥ ३६ ॥

तंरत्नानिदाशुषे १ त्रिवन्धुरेण त्रिवृतासुपेशसारथेनायातमश्विना । कण्वांसो-
 वांब्रह्मकण्वन्त्यध्वरेतेषांसुशृणुतंहवम् २ अश्विनामधुमत्तमंपातंसोममृतावृधा ।
 अथाद्यदंस्त्रावसुविभ्रंतारथेदाश्वांसमुपगच्छतम् ३ त्रिषधस्यैबर्हिषिविश्ववेदसा
 मध्वायज्ञमिमिक्षतम् । कण्वांसोवांसुतसोमाअभियवोयुवांहवन्तेअश्विना ४
 याभिःकण्वमभिष्टिभिःप्रावतंयुवमश्विना । ताभिःष्व१स्माअवतंशुभस्पतीपा-
 तंसोममृतावृधा ॥ ५ ॥ १ ॥ सुदासेदस्त्रावसुभिभ्रंतारथेपृक्षोवहतमश्विना ।
 रयिसंमुद्रादुतवादिवस्पर्यस्मेधत्तंपुरुस्पृहम् ६ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोअवि-
 तुर्वशे । अतोरथेनसुवृतानआगतंसाकंसूर्यस्यरश्मिभिः ७ अर्वाश्वावांसप्तयोध्व-
 रश्रियोवहन्तुसवनेदुषं । इषंपृश्नन्तासुकृतेसुदानवआबर्हिःसीदतंनरा ८ तेन-
 नासत्यागतंरथेनसूर्यत्वचा । येनशश्वद्ब्रूहथुर्दाशुषेवसुमध्वःसोमस्यपीतये ९

अ. १ अ. ४

॥ ३६ ॥

उक्थेभिर्वागवसेपुरुवसूअर्कैश्चनिद्वयामहे । शश्वत्कण्वानांसदसिप्रियेहिकं
सोमंपपथुरश्विना १० ॥ २ ॥

सहवामेन षोडश प्रस्कण्वः उषाः प्रागाथम् ।

४८ सहवामेननउषोव्युच्छादुहितर्दिवः । सहयुग्मेनवृहताविभावरिरायादेवि
दास्वन्ती १ अश्वावतीर्गोमन्तीर्विश्वसुविदोभूरिव्यवन्तवस्तवे । उदीरयप्रतिमा
सूनृताउषश्चोदराधोमघोनाम् २ उवासोषाउच्छाच्चनुदेवीजीरारथानाम् । ये
अस्याआचरणेषुदधिरेसमुद्रेनश्रवस्यवः ३ उषोयेतेप्रयामेषुयुज्जतेमनोदानाय
सुरयः । अत्राहतत्कण्वेषांकण्वतमोनामंगृणातिनृणाम् ४ आघायोषैवसून
रुषायातिप्रभुज्जती । जरयन्तीवृज्जनंपद्वदीयतउत्पातयतिपक्षिणः ५ ॥ ३ ॥
वियासूजतिसमनंव्यर्थिनःपदंनवेत्योदती । वयोनकिंष्टेपमिवांसआसतेव्युष्टौ

क्र. सं.

॥ ३७ ॥

वाजिनीवति ६ एषायुक्तपरावतःसूर्यस्योदयनादधि । शतरथेभिःसुभगोशाड्यं
 वियात्यभिमानुषान् ७ विश्वमस्यानानामचक्षसेजगज्ज्योतिष्कणोतिसूनरी ।
 अपह्वेषोमघोनीदुहितादिवउषाउच्छदपस्त्रिधः ८ उषाभाहिभानुनाचन्द्रेणदु-
 हितदिवः । आवहन्तीभूर्यस्मभ्यंसौभगंव्युच्छन्तीदिविष्टिषु ९ विश्वस्यहिमाण-
 नंजीवनंत्वेवियदुच्छसिसूनरि । सानोरथेनवृहताविभावरिश्रुषिचित्रामघेहवम्
 १० ॥ ४ ॥ उषोवाजंहिवंस्वयश्चित्रोभानुषेजने । तेनावहसुकृतोअध्वराउप-
 येत्वागुणन्तिवह्नयः ११ विश्वान्देवाँआवहसोमपीतयेन्तरिक्षादुषस्त्वम् । सा-
 स्मासुधागोमदश्वावदुक्थ्यमुषोवाजंसुवीर्यम् १२ यस्यारुशन्तोअर्चयःप्रति
 भद्राअदृक्षत । सानोग्रयिंविश्ववारंसुपेशंसमुषादंदातुसुगम्यम् १३ येचिद्वित्वा-
 मृषयःपूर्वकृतयेजुहुरेवसेमहि । सानःस्तोमाँअभिगृणीहिराध्वसोषःशुक्रेणशो-

अ. १ अ. ४

॥ ३७ ॥

चिषां १४ उषोयदयभानुनाविद्वारावृणवोदिवः । प्रनोयच्छतादवृकंपृथुच्छदिः
 प्रदेविगोमतीरिषः १५ संनोरायावृहताविश्वपेशसामिमिह्वासमिळाभिरा ।
 संद्युन्नेनविश्वतुरोषोमहिसंवाजैर्वाजिनीवति १६ ॥ ५ ॥

उषश्चतुः प्रस्कण्वउषाअनुष्टुप् ।

४९ उषोभद्रेभिरागहिदिवश्चिद्रोचनादधि । वहन्त्वरुणप्सवउपत्वासोमि-
 नोगृहम् १ सुपेशसंसुखंरथंयमध्यस्थाउपस्त्वम् । तेनासुश्रवंसंजनंप्रावाद्य
 दुहितदिवः २ वयश्चित्तेपतन्निणोद्विपञ्चतुष्पदजुनि । उषःप्रारंभृतूरनुदिवोअ-
 न्तेभ्यस्परि ३ व्युच्छन्तीहिरश्मिभिर्विश्वमाभासिरोचनम् । तांत्वामुषर्वसूय-
 वोमीभिःकण्वाअहूषत ४ ॥ ६ ॥

क. सं.

॥ ३८ ॥

उदुखं त्रयोदश प्रस्कण्वः सूर्यो नवाद्यागायत्र्योन्त्याश्च तस्मिन्नुपुषः ।

अ. १ अ. ४

५० उदुत्यं जातवैदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वा यसूर्यम् १ अपत्येता य-
 वी यथा नक्षत्रायन्त्यक्तुभिः । सूर्या य विश्वचक्षसे २ अहं श्रमस्य केतवो विरश्म-
 योजनां अनु । भ्राजन्तो अग्रयो यथा ३ तरणि विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदांसि सूर्य ।
 विश्वमाभासिरोचनम् ४ प्रत्यङ्मुदेवानां विशाः प्रत्यङ्मुदेविमानुषान् । प्रत्यङ्मुखं
 स्वं दृशे ५ ॥ ७ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तं जनां अनु । त्वं वरुण पश्यसि ६
 विद्यामेषि रजस्पृथ्वहामिमानो अक्तुभिः । पश्य जन्मानि सूर्य ७ सप्तत्वा हरि-
 तो रथे वहन्ति देवसूर्य । शोचिष्कैशं विचक्षण ८ अयुक्तसप्तशुन्ध्युवः सूरोरथस्य
 नश्यः । ताभिर्यातिस्वयुक्तिभिः ९ उद्वयं तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् ।
 देवं देवत्रा सूर्यमगन्मज्ज्योतिरुत्तमम् १० उद्यन्नद्यमित्रमह आरोहन्नुत्तरां दिवंम् ।

॥ ३८ ॥

हृद्रोगंममसूर्यहरिमाणं चनाशय ११ शुक्लैषुमेहरिमाणंरोपणाकासुदध्मसि ।
 अथोहारिद्रुवेषुमेहरिमाणंनिदध्मसि १२ उदगादयमादित्योविश्वेनसहसासह ।
 द्विषन्तंमह्यंरन्धयन्मोअहंद्विषतेरंधम् १३ ॥ ८ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे
 मण्डले नवमोनुवाकः ॥ ९ ॥

अभिसं पञ्चदश आङ्गिरसःसव्यइन्द्रोजगती अन्येद्वेद्विष्टुभौ ।

५१ अ॒भित्यंमे॒षंपुरु॒हूतमृ॒गिमि॒न्द्रं गो॒भिर्म॑दतावस्वोअ॒र्णवम् । यस्य॒द्यावो॒न
 वि॒चर॑न्ति॒मानु॑षाभुजेमंहि॒ष्ठम॒भिवि॒प्रम॑र्चत १ अ॒भिम॑वन्वन्त्स्वभि॒ष्टिमू॒तयो॑न्त
 रि॒क्षप्रा॑न्तवि॒षीभि॒रावृ॑तम् । इन्द्रं॒दक्षा॑स॒क्रभ॑वोमद॒च्युतै॑शत॒कृतुं॑जव॒नीसू॒नृता॑रु-
 हत् २ त्वंगो॒त्रम॑ङ्गि॒रोभ्यो॑वृ॒णोर॑पो॒तात्र॑ये॒शतदु॑रेषुगातुवित् । स॒सेन॑चि॒द्विम॑दा-
 याव॒होव॒स्वाजा॑व॒द्रिवा॑वसा॒नस्ये॑न॒र्तय॑न् ३ त्वम॒पाम॑पि॒धाना॑वृ॒णोर॑पा॒धारयः॑-

क्र. सं.

॥ ३९ ॥

पर्वतेदानुमदसु । वृत्रं यदिन्द्रशवसावधीरहिमादित्सूर्यैर्दिव्यारोहयोदृशे ४ त्वं
 मायाभिरपमायिनो धमः स्वधाभिर्ये अघिशुभा वजुह्वत । त्वं पि प्रोर्नृमणः प्रारु-
 जः पुरः प्रक्रुजि श्वानंदस्युहृत्यैष्वाविथ ५॥ १ ॥ त्वं कुत्सैशुष्णहृत्यैष्वाविथारन्धयो
 तिथिग्वायशम्बरम् । महान्तं चिदबुदं निक्रमीः पदासनादेवदस्युहृत्यायजज्ञिषे ६
 त्वेविश्वातविषीसुध्यं ग्नितातवराधः सोमपीथाय हर्षते । तव वज्रं श्विकिते वाहो-
 हितो वृश्वाशत्रोरवविश्वानिवृण्य ७ विजानी ह्यार्या न्ये च दस्यं वो वृहिष्मन्ते रन्ध-
 याशासंदव्रतान् । शाकीभव्यजमानस्य चोदिता विश्वेत्ताते सधमादेषु चाकन ८
 अनुव्रतायरन्धयन्नपव्रतानाभूभिरिन्द्रैः श्रथयन्ननाभुवः । वृद्धस्य चिद्वधतो द्यामि-
 नक्षतः स्तवानो वृष्णो विजंघानसन्दिहः ९ तक्षयत्त उशना सहसा सहो विरोदसी
 मज्मना बाधते शर्वः । आत्वा वातस्य नृमणो मनोयुज आपूर्यमाणमवहन्नभि

अ. १ अ. ४

॥ ३९ ॥

अ॒वः १० ॥ १० ॥ म॒न्दि॒ष्ट॒यदु॒शने॒का॒व्ये॒सचाँ॒इन्द्रो॒व॒डू॒व॒डू॒तरा॒धि॒तिष्ठ॑ति । उ॒ग्रो
 य॒यि॒नि॒र॒पः॒स्रोत॑सा॒सृज॒द्वि॒गु॒ष्णस्य॑दृ॒हिता॑ऐ॒रय॑त्पु॒रः ११ आ॒स्मा॒रथं॑वृ॒षपा॑णेषु
 तिष्ठ॑सि॒शार्या॑त॒स्यप्र॑भृ॒ताये॑षु॒मन्द॑से । इन्द्र॒यथा॑सु॒तसो॑मेषु॒चाक॑नो॒न॒र्वाणं॑श्लो॒-
 क॒मारो॑ह॒सेदि॒वि १२ अ॒द॒वाअ॒भौम॑ह॒तेव॑च॒स्यवे॑क॒क्षीव॑तेवृ॒चया॑मि॒द्रसु॑न्व॒ते ।
 मेना॑भवोवृ॒षण॑श्च॒स्यसु॑क्रतो॒विश्वे॑त्ता॒तेस॑र्व॒नेषु॑प्र॒वाच्या १३ इन्द्रो॑अ॒श्रायि॑सु॒ध्यो॒-
 निरे॑के॒प॒जेषु॑स्तो॒मोदु॑र्यो॒नयू॑षः । अ॒श्वयु॑र्ग॒व्यूर॑थ॒युर्व॑सू॒युरिन्द्र॑इ॒द्रायः॑क्ष॒यति॑प्र॒यन्ता
 १४ इ॒दंन॑मोवृ॒षभा॑य॒स्वरा॑जै॒सत्य॑गु॒ष्माय॑त॒वसे॑वाचि । अ॒स्मिन्निन्द्र॑वृ॒जने॑स॒-
 र्वी॒वीराः॑स्मत्सू॒रिभि॑स्त॒वश॑मै॒न्त्स्याम १५ ॥ ११ ॥

संसु पञ्चदश सव्यइन्द्रो जगती त्रयोदश्यन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

५२ त्यंसुमेषमंहयास्वर्विदंशतंयस्यसुभ्वःसाकमीरते । अत्यंनवाजहवन-

क. सं.

॥ ४० ॥

स्यदंरथमेन्द्रैववृत्यामवसेसुवृक्तिभिः १ सपर्वतो न धरुणे प्वच्युतः सहस्रमूति-
 स्तविषीषुवावृधे । इन्द्रो यद्वृत्रमवधीन्नदीवृतमुज्जगणींसिजहृषाणोअन्धसा २
 सहिद्वरोद्वरिषुवृत्रऊधनिचन्द्रबुधोमदवृद्धोमनीषिभिः । इन्द्रंतमहेस्वपस्ययाधि-
 यामंहिष्ठरातिसहिपप्रिरन्धसः ३ आयंपृणन्तिदिविसद्मवहिंसः समुद्रंनसुभ्वः
 स्वाअभिष्टयः । तंवृत्रहत्येअनुतस्थुरूतयः शुष्माइन्द्रमवाताअहुतप्सवः ४ अ-
 भिवृष्टिमदेअस्ययुध्यंतोरध्वीरिवप्रवणेसंस्तुरूतयः । इन्द्रोयद्वृज्जीधुषमाणोअन्धसा
 भिनद्वलस्यपरिधीरिवत्रितः ५ ॥ १२ ॥ परीघृणाचरतितित्विषेशवोपोवृ-
 त्वीरजसोबुधमाशयत् । वृत्रस्ययत्प्रवणेदुर्गृभिश्वनोनिजघन्धहन्वोरिन्द्रतन्य-
 तुम् ६ हृदंनहित्वान्युषन्त्यूर्मयोब्रह्मणीद्रतव्यानिवर्धना । त्वष्टाचित्तेयुज्यंवा-
 वृधेशवस्ततक्षवज्रंमभिभूत्योजसम् ७ जघन्वाँउहरिभिःसंभृतक्रतुविन्द्रवृत्रं

अ. १. अ. ४

॥ ४० ॥

मनुषेगातुयन्नपः । अयच्छथावाहोर्वज्रमायसमधारयोदिव्यासूर्यैहृशे ८ बृहत्स्व
 श्वेन्द्रममवद्यदुक्थ्य १ मकृण्वतभियसारोहणंदिवः । यन्मानुषप्रधनाइन्द्रमूतयः
 स्वनृषाचोमरुतोमदन्ननु १ द्यौश्चिदस्यामवाँअहेःस्वनादयोयवीद्वियसाव-
 ज्जइन्द्रते । वृत्रस्ययद्वद्वधानस्यरोदसीमदैसुतस्यशवसाभिन्नच्छिरः १० ॥ १३ ॥
 यदिन्विन्द्रपृथिवीदशंभुजिरहानिविश्वाततनन्तकृष्टयः । अत्राहतेमघवन्विश्रु-
 तंसहोयामनुशवंसावर्हणांभुवत् ११ त्वमस्यपारेरजसोव्योमनुःस्वभूत्योजा
 अवसेधृषन्मनः । चकृपेभूमिंप्रतिमानमोजसोपःस्वःपरिभूरेष्यादिवम् १२
 त्वंभुवःप्रतिमानंपृथिव्याऋष्ववीरस्यबृहतःपतिर्भूः । विश्वमाप्राअन्तरिक्षंमहि-
 त्वासत्यमद्धानकिरन्यस्त्वावान् १३ नयस्यद्यावापृथिवीअनुव्यचोनसिन्धवो
 रजसोअन्तमानुशुः । नोतस्ववृष्टिंमदैअस्ययुध्यंतएकोअन्यच्चकृपेविश्वमानुष-

क. सं.

॥ ४१ ॥

क् १४ आर्चत्तत्रमरुतःसस्मिन्नाजौविश्वेदेवासोअमदन्ननुत्वा । वृत्रस्ययदृष्टि-
मतावधेननित्वमिन्द्रप्रत्यानंजघन्थ १५ ॥ १४ ॥

न्यूष्वेकादश सव्यइन्द्रोजगती अन्त्येत्रिष्टुभौ ।

५३ न्यूषुवाचंप्रमहेभरामहेगिरइन्द्रायसदनेविवस्वतः । नूचिद्धिरत्नैसस-
तामिवाविदन्नदुष्टुतिर्देविणोदेषुशस्यते १ दुरोअश्वंस्यदुरइन्द्रगोरसिदुरोयवस्यव-
सुनइनस्पतिः । शिक्षानुरःप्रदिवोअकामकर्शनःसखासखिभ्यस्तमिदंगुणीम-
सि २ शचीवइन्द्रपुरुकृदयुमतमतवेदिदमभितश्चेकितेवसु । अतःसंगृभ्याभि-
भूतआभरमात्वायतोजरितुःकाममूनयीः ३ एभिद्युभिःसुमनाएभिरिन्दुभिर्नि-
रुन्धानोअमर्तिंगोभिरश्विना । इन्द्रेणदस्युंदरयन्तइन्दुभिर्युतद्वेषसःसमिषारंभे-
महि ४ समिन्द्ररायासमिषारंभेमहिसंवाजेभिःपुरुश्चन्द्रैरभिद्युभिः । संदेव्याप्र-

अ. १ अ. ४

॥ ४१ ॥

म॒त्यावी॒रशु॑ष्मया॒गोअ॑ग्रया॒श्वाव॑त्यारभेमहि ५ ॥ १५ ॥ ते॒त्वा॒मदा॑अमद॒न्ता-
 नि॒वृष्ण्या॑ते॒सोमा॑सोवृ॒त्रह॑त्येषु॒सत्प॑ते । यत्का॒रवे॑दशं॒वृत्रा॑ण्यं॒प्रति॑वर्हिष्म॒तेनि॒सह
 स्रा॑णिब॒र्हयः॑ ६ यु॒धायु॑धमु॒पघे॑दे॒षिधृ॑ष्ण्यापु॒रापु॑रं॒समि॑दं॒हंस्यो॑जसा । नम्या॒य-
 दि॒न्द्रस॑ख्यापरा॒वति॑निब॒र्हयो॑नमु॒चिंना॑म॒मायि॑नम् ७ त्वं॒करं॑अमु॒तपर्ण॑यैवधी॒स्ते-
 जि॑ष्ठयातिथि॒ग्वस्य॑वर्त॒नी । त्वं॒शुता॑वंगृ॒दस्या॑भि॒नत्पु॑रो॒नानु॑दः॒परि॑भूताऋ॒जि
 श्व॑ना ८ त्वमे॒ताज॑न॒राजो॑द्वि॒र्दशा॑बन्धुना॒सुश्र॑वंसोपज॒ग्मुषः॑ । ष॒ष्टिं॒सह॑स्रान॒व-
 ति॑नव॒श्रुतो॑निच॒क्रेण॑रथ्या॒दुष्प॑दावृणक् ९ त्वमा॒विथ॑सुश्र॒वंसंत॑वोतिभि॒स्तव॑त्रा
 म॒भिरि॑न्द्र॒तूवै॑याणम् । त्वम॑स्मैकु॒त्संम॑तिथि॒ग्वमा॑युं॒महे॑रा॒ज्ञेयू॑नै॒रअ॑न्धनायः १०
 य॒उ॒हर्ची॑न्द्रदे॒वगो॑पाःसखा॒यस्ते॑शिव॒तमा॑असा॒म । त्वां॒स्तो॑षाम॒त्वया॑सु॒वीरा॑द्रा-
 घी॒यआ॑युः॒प्रत॑रं॒दधा॑नाः ११ ॥ १६ ॥

क. सं.

॥ ४२ ॥

मानएकादश सव्यइन्द्रो जगतीषष्ठ्यष्टमीनवम्येकादशीच त्रिष्टुभः ।

५४ मानो अस्मिन्मघवन्पृत्स्वं हंसि न हिते अन्तःशवंसः परीणशो । अक्रन्दयो
नद्योऽरोरुवद्वनाक्रथानक्षोणीभियसासमारत १ अर्चाशक्रायशाकिनेशचीव
तेशृण्वन्तमिन्द्रमहयन्नभिष्टुहि । योधृष्णुनाशवंसारोदसीउभेवृषावृषत्वावृषभो
न्युञ्जते २ अर्चादिवेवृहतेशृष्यं ३ वचःस्वक्षत्रं यस्य धृषतो धृषन्मनः । बृहच्छ्रवा
असुरोवर्हणाकृतः पुरोहरिभ्यांवृषभोरथोहिषः ३ त्वंदिवोवृहतः सानुकोपयोव
त्मना धृषताशं वरं भिनत् । यन्मायिनो ब्रन्दिनो मन्दिना धृषच्छ्रुतांगभस्तिमश-
निपृतन्यसि ४ नियद्वृणक्षिष्वसनस्यं मूर्धनि शुष्णस्य चिद्वन्दिनोरोरुवद्वना । प्रा-
चीनेन मनसा वर्हणावतायदद्याचित्कृणवः कस्त्वापरि ५ ॥ १७ ॥ त्वमाविथु-
नयैतुर्वशं यदुत्वं तुर्वीति वयं शतक्रतो । त्वं रथमेतं शंकुत्वे धेनेत्वं पुरो न वतिदं भ-

अ. १ अ. ४

॥ ४२ ॥

योनव ६ सधाराजासत्पतिःशूशुवृज्जनोरातहव्यःप्रतियःशासमिन्वति । उ-
 क्थावायोअभिगृणातिराधसादानुरस्माउपरापिन्वतेदिवः ७ असमंक्षत्रमसमा
 मनीषाप्रसोमपाअपसासन्तुनेमे । येतइन्द्रदुषोवर्धयन्तिमहिक्षत्रंस्थविर्वृ-
 ण्यंच ८ तुभ्येदेतेबहुलाअद्रिदुग्धाश्वमूषदंश्चमसाइन्द्रपानाः । व्यश्रुहितर्पया
 काममेषामथामनोवसुदेयायकृष्व ९ अपामंतिष्ठह्रुणंहरंतमोन्तर्वृत्रस्यजठरे-
 वृषवतः । अभीमिन्द्रो नद्योवृत्रिणाहिताविश्वाअनुष्ठाःप्रवृणेषुजिघ्रते १० सशो-
 वृधमधिधाद्युन्नमस्मेमहिक्षत्रंजनाषाळिन्द्रतव्यम् । रक्षाचनोमघोनःपाहिस-
 रीत्रायेचनःस्वपत्याइषेवाः ११ ॥ १८ ॥

दिवश्चिदष्टौ सव्यइन्द्रोजगती ।

५५ दिवश्चिदस्यवरिमाविषप्रथइन्द्रंनमहापृथिवीचनप्रति । भीमस्तुविष्मा-

ऋ. सं.

॥ ४३ ॥

अर्षणिभ्यं आतपः शिशीतिवज्जंते जसेन वंसंगः १ सो अर्णवो न नद्यः समुद्रियः प्रतिगृ-
 ष्णाति विश्रितावरीमभिः । इन्द्रः सोमस्य पीतयैवृषाय ते सनात्स युध्म ओजसा
 पनस्यते २ त्वं तमिन्द्र पर्वतं न भोजसेमहो नृमणस्य धर्मणामिरज्यसि । प्रवीर्ये
 ण देवताति चे किते विश्वस्मा उग्रः कर्मणे पुरोहितः ३ स इद्वनेन मस्युभिर्वचस्यते
 चारुजनेषु प्रब्रुवाण इन्द्रियम् । वृषा छन्दुर्भवति हर्यतो वृषाक्षे मेणधेनामघवा यदि-
 न्वंति ४ स इन्महानि समिथानि मज्मना कुणोति युध्म ओजसा जनेभ्यः । अवा
 चनश्रद्धति त्विषीमत् इन्द्राय वज्रं निधनि घ्नते वधम् ५ ॥ ११ ॥ सहि श्रं वस्युः
 स रदनानि कृत्रिमाक्ष्मया वृधान ओजसा विनाशयन् । ज्योतीषि कृण्वन्न वृकाणि
 यज्यवेव सुकतुः सर्तवा अपः सृजत् ६ दानाय मनः सोमपावन्नस्तुते वाश्वाहरी
 वन्दनश्रुदा कृषि । यमिष्ठासः सारथयो य इन्द्र तेन त्वाकेता आदं भ्रुवन्ति भूणयः ७

अ. १ अ. ४

॥ ४३ ॥

अप्रक्षितं वसुं विभर्षिहस्तं योरषाह्णं सहस्तं निश्चुतोर्दधे । आवृता सोऽवृता सोऽनक-
र्त्तृभिस्तनूषु तेऽक्रतव इन्द्रभूरयः ८ ॥ २० ॥

एष प्रपट् सव्य इन्द्रो जगती ।

५६ एष प्रपूर्वीरवतस्य च त्रिषोत्यो न योऽशामुदयंस्तभुर्वणिः । दक्षं महेपां यय-
ते हिरण्यं यं रथं मावृत्या हरिं योगं मृभ्वंसम् १ तंगूर्तयो नेमन्निषः परीणसः समुद्रं न सं-
चरणे स निष्यवः । पतिं दक्षस्य विदथस्य नू स हो गिरिं न वेना अधिरो हते जसा २
सतुर्वणिर्महाँ अरेणुपौ स्ये गिरेर्भृष्टिर्न भ्राजते तु जाशवः । येन शुष्णं मायिनं माय-
सोमदेदुध्र आभूषुरामयन्निदामानि ३ देवीयदितविषीत्वा वृधोतय इन्द्रं सिषत्तयुष-
सं न सूर्यः । यो धृष्णुना शवसा बाधते तम इयतिरेणुं बृहदहं रिष्वणिः ४ वियतिरो
धरुणमच्युतं रजोतिष्ठिपो दिव आतां सुबर्हणा । स्वर्मी ह्येयन्मद इन्द्रहर्ष्या हन्वृत्रं

क. सं.

॥ ४४ ॥

निरपामौजोअर्णवम् ५ त्वंदिवोधरुणैधिषओजसापृथिव्याइन्द्रसदनेषुमाहि-
नः । त्वंसुतस्यमदैररिणाअपोविवृत्रस्यसमयापाव्यारुजः ॥ ६ ॥ २३ ॥

प्रमंहिष्ठाय षट् सन्यइन्द्रोजगती ।

५७ प्रमंहिष्ठायबृहतेबृहद्रयेसत्यशुष्मायतवसेमतिभरे । अपामिवप्रवणेय-
स्यदुर्धरंराधोविश्वायुशवसेअपावृतम् १ अधतेविश्वमनुहासदिष्टयआपोनिम्ने-
वसवंनाहविष्मतः । यत्पर्वतेनसमशीतहर्षतइन्द्रस्यवज्रःश्रथिताहिरण्ययः २
अस्मैभीमायनमसासमध्वरउषोनशुभ्रआभरापनीयसे । यस्यधामश्रवसेना-
मेन्द्रियंज्योतिरकारिहरितोनायसे ३ इमेतइन्द्रतेवयंपुरुषुतयेत्वारभ्यचरामसि
प्रभूवसो । नहित्वदन्योगिर्वणोगिरःसघत्क्षोणीरिवप्रतिनोहर्षतद्वचः ४ भूरित
इन्द्रवीर्यं१ तवस्मस्यस्यस्तोतुमैधवन्काममापृण । अनुतेद्यौर्बृहतीवीर्यममइयंच

अ. १ अ. ४

॥ ४४ ॥

तेपृथिवीनेमओजंसे५त्वंतमिन्द्रपर्वतमहामुरुं वज्रेणवज्रिन्पर्वशश्र्वकतिथ।अवा-
सृजोनिवृताःसर्तवाअपःसत्राविश्वेदधिषेकेवलंसहः ६ ॥ २२ ॥ इति शाक-
लर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले दशमोनुवाकः ॥ १० ॥

नूचिन्नव गौतमोनोधा अभिर्जगती अन्त्याश्रतसस्त्रिष्टुभः ।

५८ नूचित्सहोजाअमृतो नितुन्दतेहोतायद्वुतोअभवद्विवस्वतः । विसाधिष्ठे-
भिःपृथिभीरजोममआदेवताताहविषाविवासति १ आस्वमद्ययुवमानोअजर-
स्तृष्वविष्यन्नतसेषुतिष्ठति । अत्योनपृष्ठंप्रुषितस्यरोचतेदिवोनसानुंस्तनयन्नचि-
क्रदत् २ क्राणारुद्रेभिर्वसुभिःपुरोहितोहोतानिषत्तोरयिषाळमर्त्यः । रथोनवि-
क्ष्वंअसानआयुषुव्यानुषग्वार्यादेवक्रण्वति ३ विवातजूतोअतसेषुतिष्ठतेवृथाजु-
हूभिःसृण्यातुविष्वणिः । तृषुयदग्नेवनिनोवृषायसैकृष्णंतएमरुशदूर्मेअजर ४

क. सं.

॥ ४५ ॥

तपुर्जं भोवन आवातं चोदितो युथेन साह्या अववाति वंसंगः । अभिव्रजन्नक्षितं पाज-
 सारजः स्थातुश्चरथं भयते पतत्रिणः ५ ॥ २३ ॥ दधुष्ठाभृगवो मानुषेष्वारयिन
 चारुसुहवं जनेभ्यः । होतारमग्रे अतिथिं वरेण्यं मित्रं न शेव दिव्याय जन्मने ६ हो-
 तारं सप्तजुहो उयजिष्ठं ववाघतो वृणते अध्वरेषु । अग्निं विश्वेषामरतिं वसूनां सपर्या-
 मिप्रयसायामिरत्नम् ७ अच्छिद्रासूनो सहसोनो अयस्तोतृभ्यो मित्रमहः शर्मय-
 च्छ । अग्रे गृणन्तमंहस उरुष्यो जौनपात्पूभिं रायसीभिः ८ भवावरूथं गृणते वि-
 भावो भवामघवन्मघवं द्यः शर्म । उरुष्याग्ने अंहसो गृणन्तं प्रातर्मक्षूधिया वसुजग-
 म्यात् ९ ॥ २४ ॥

अ. १ अ. ४

वया इत्सम नो धावैश्वानरस्त्रिष्टुप् ।

५९ वया इदं अग्रे अग्रयं स्ते अन्ये त्वे विश्वे अमृता मादयन्ते । वैश्वानरनाभिरसि

॥ ४५ ॥

क्षितिनांस्थूणेवजनौउग्रमिद्यन्थ १ मूर्धादिवोनाभिरग्निःपृथिव्याअर्थाभवद-
 रतीरोदस्योः । तंत्वादेवासोजनयन्तदेवंवैश्वानरज्योतिरिदर्याय २ आसूर्ये
 नरश्मयोध्रुवासोवैश्वानरेदधिरेग्रावसूनि । यापवतेष्वोषधीष्वप्सुयामानुषेष्व-
 सितस्यराजा ३ बृहतीइवसूनवेरोदसीगिरोहोतामनुष्योऽनदक्षः । सर्व्वतेसत्य-
 शुष्मायपूर्व्वेवैश्वानरायनृतमाययहोः ४ दिवश्चित्तेबृहतोजातवेदोवैश्वानरप्ररि-
 रिचेमहित्वम् । राजाकृष्टीनामसिमानुषीणांयुधादेवेभ्योवारिवश्वकर्थ ५ प्रनू-
 महित्वंवृषभस्यवोच्यंयंपूरवोवृत्रहणंसचन्ते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाँअ-
 धूनोत्काष्ठाअवशंबरंभेत् ६ वैश्वानरोमहिम्नाविश्वकृष्टिर्भरद्वाजेषुयजतोविभा-
 वा । शातवनेयेशतिनीभिरग्निःपुरुणीथेजरतेसूनृतावान् ७ ॥ २५ ॥

क. सं.

॥ ४६ ॥

वर्हि पञ्च नोधाग्रिस्त्रिष्टुप् ।

६० वर्हियशसंविदथस्यकेतुंसुप्राव्यदूतंसद्योअर्थम् । द्विजन्मानंरयिमि
 वप्रशस्तंरातिभंरद्रुगवेमातरिश्वा १ अस्यशासुरुभयासःसचन्तेहविष्मन्तउ-
 शिजोयेचमतीः । दिवश्चित्पूर्वोन्यसादिहोतापृच्छयोविशपतिर्विक्षुवेधाः २ तं-
 नव्यंसीहृदआजायमानमस्मत्सुकीर्तिर्मधुजिह्वमश्याः । यमृत्विजोवृजनेमा-
 नुषासःप्रयस्वन्तआयवोजीजनन्त ३ उशिक्पावकोवसुमानुषेषुवरैण्योहोता-
 धायिविक्षु । दमूनागृहपतिर्दमआँअग्निभुवद्रयिपतीरयीणाम् ४ तत्त्वावयंपति-
 मग्नेरयीणांप्रशंसामोमतिभिर्गोतमासः । आशुनवाजंभरंमर्जयन्तःप्रातर्मक्षू-
 धियावसूर्जगम्यात् ५ ॥ २६ ॥

अ. १ अ. ४

॥ ४६ ॥

अस्माद्दुषोळश नोधाइन्द्रक्षिष्टम् ।

६१ अस्माद्दुप्रतुवसेतुरायप्रयोनहंमिस्तोमंमाहिनाय । ऋचीषमायाधिग-
वओहमिन्द्रायब्रह्माणिराततमा १ अस्माद्दुप्रयइवप्रयंसिभराभ्यांगूषंबाधेसुवृ-
क्ति । इन्द्रायत्तदामनसामनीषाप्रत्नायपत्येधियोमर्जयन्त २ अस्माद्दुत्यमुपमं
स्वर्षाभराभ्यांगूषमास्येन । मंहिष्टमच्छोक्तिभिर्मतीनांसुवृक्तिभिःसूरिवावृधध्यै
३ अस्माद्दुस्तोमंसीहिनोमिरधनतष्टेवतत्तिनाय । गिरंश्चगिर्वीहसेसुवृक्तीन्द्रा-
यविश्वमिन्वंमेधिराय ४ अस्माद्दुसतिमिवश्रवस्येन्द्रायाकैजुह्वा३समंजे ।
वीरंदा नौकंसंवन्दध्यैपूरांगूर्तश्रवसंदुर्माणम् ५ ॥ २७ ॥ अस्माद्दुत्वष्टातक्षद्व-
जंस्वपस्तमंस्वर्षं१रणाय । वृत्रस्यचिद्विदद्येनममैतुजनीशानस्तुजताकियेधाः
६ अस्येदुमातुःसर्वनेषुसद्योमहःपितुंपपिवाश्चार्वाचा । मुषायद्विष्णुःपचतंसही-

क्र. सं.

॥ ७४ ॥

यान्विध्यंदराहंतिरोअद्रिमस्तां ७ अस्माइदुग्नाश्चिद्देवपत्नीरिन्द्रायाकर्महिहत्य-
ऊबुः । परिद्यावापृथिवीजंभ्रउर्वीनास्यतेमहिमानुपरिष्ठः ८ अस्येदेवप्ररिरिचे
महित्वंदिवस्पृथिव्याःपर्यन्तरिक्षात् । स्वराळिन्द्रोदमआविश्वगूर्तःस्वरिरमत्रोव-
वक्षेरणाय ९ अस्येदेवशर्वसाशुषन्तंविर्वृश्चद्वज्रेणवृत्रमिन्द्रः । गानवाणाअव-
नीरमुश्चदुभिश्चवोदावनेसर्चेताः १० ॥ २८ ॥ अस्येदुंत्वेवसारन्तसिन्धवःप-
रियद्वज्रेणसीमयच्छत् । ईशानकृद्वाशुषेदशस्यन्तुर्वीतयेगाधंतुर्वणिःकः ११ अ-
स्माइदुप्रभरातृतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्रेष्य-
न्नणींस्यपांचरुध्यै १२ अस्येदुप्रब्रूहिपूर्वाणितुरस्यकर्माणिनव्यउक्थैः । युधेय-
दिष्णानआयुधान्यृघायमाणोनिरिणातिशत्रून् १३ अस्येदुभियागिरयश्चदृह्णा
द्यावांचभूमाजनुषस्तुजेते । उपोवेनस्यजोगुंवानओणिसद्योभुवद्वीयीयनोधाः

अ. १ अ. ४

॥ ४७ ॥

१४ अस्माद्दुत्यदनुदाय्येवामेकोयद्वन्नेभूरेरीशानः । प्रैतशंसूर्येपस्पृधानंसौव-
 श्वयेसुष्विमावदिन्द्रः १५ एवातेहारियोजनासुवृत्तीन्द्रब्रह्माणिगोतमासोअक्रन्
 । ऐषुविश्वपेशसंधियैधाःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् १६ ॥ २९ ॥ ॐ ॥ इति
 शाकलर्कसंहितायां प्रथमाष्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

प्रसप्तोनात्वनववृष्णेपञ्चोनामारुतंत्रिष्टुबन्तपरमाग्नेयमैन्द्रात्पश्चादशपराशरःशाक्तयोद्वैपदंतद्रयिर्व-
 नेषुश्रीणञ्छुक्रोवनेमैकादशोपप्रदशानिकाव्यारयिनोपप्रयन्तो नवगोतमोराहूगणोगायत्रंतुजुषस्वपञ्च-
 कातेकथाभित्वागायत्रंतुहिरण्यकेशोद्वादशाद्यौतृचौत्रैष्टुभौष्णिहौपूर्वोऽग्नेवामध्यमायेत्याषोळशैन्द्रपा-
 द्भक्तहि ॥ (याभिसस्यानिपातिनोदव्यङ्मनुरथर्वाचेति) ॥ ५ ॥

प्रमन्महे त्रयोदश नोधाइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

६२ ॐ ॥ प्रमन्महेशवसानायंगूषमांगूषंगिवीणेअङ्गिरस्वत्सुवृत्तिभिःस्तुवतः

क. सं.

॥ ४८ ॥

ग्मि यायाचा मा कैनरे विश्रुताय १ प्रवो महेमहि नमो भस्वमांगुष्यै शवसानाय सा-
 मं । येना नः पूर्वे पितरः पदज्ञा अर्चन्तो अङ्गिरसो गा अविन्दन् २ इन्द्रस्याङ्गिरसां चेष्टौ
 विदत्स रमा तनया यथा सिम् । बृहस्पतिभिर्नदद्रि विदद्वाः समुस्त्रियाभिर्वा वशन्त नरः
 ३ ससृष्टुभा सस्तुभा सप्तविप्रैः स्वरेणाद्रिस्वयौ ३ नवंग्वैः । सरण्युभिः फलिगमिन्द्र
 शक्रवुलं रवेण दरयोदशंग्वैः ४ गूणानो अङ्गिरोभिर्दस्म विवरूपसा सूर्येण गोभिर-
 न्धः । विभूम्या अप्रथय इन्द्रसानुदिवोरज उपरमस्तभायः ५ ॥ १ ॥ तदुप्रयक्ष-
 तममस्य कर्मदस्मस्य चारुतममस्तिदंसः । उपहरेयदुपरा अपिन्वन्मध्वर्णसो नद्य १
 श्वतस्रः ६ द्विताविव ब्रेमनजा सनीले अयास्यः स्तवमानेभिरकैः । भगोनमे-
 ने परमेव्यो मन्त्रधारयद्रोदसी सुदंसाः ७ सनादिवं परिभूमा विरूपे पुनर्भुवा युवती
 स्वेभिरेवैः । कृष्णेभिरक्तोषारुशद्रिर्वपुभिराचरतो अन्यान्या ८ सनेमि सुखं

अ. १ अ. ५

॥ ४८ ॥

स्वप्स्यमानः सुनुदीधारशवसासुदंसाः । आमासुचिद्विषेपकमन्तः पर्यः कृष्णा-
सुरुशद्रोहिणीषु १ सनात्सनीळा अवनीरवाताव्रतारक्षन्ते अमृताः सहोभिः । पुरुस-
हस्राजनयोनपत्नीर्दुवस्यन्ति स्वसारो अहंयाणम् १० ॥ २ ॥ सनायुवोनर्मसा
नव्यो अर्कैर्वसूयवो मतयो दस्मदद्रुः । पतिं न पत्नीरुशतीरुशन्तैस्पृशन्ति त्वाशव-
सावान्मनीषाः ११ सनादेवतवरायोगभस्तौ न क्षीयन्ते नोपदस्यान्ते दस्म । द्यु-
माँ अंसि क्रतुमाँ इन्द्रधीरः शिक्षाशचीवस्तवं नः शचीभिः १२ सनायते गोतम इन्द्र
नव्यमतक्षद्रहं हरियो जनाय । सुनीथार्यनः शवसाननोधाः प्रातर्मक्षूधियावसु-
र्जगम्यात् १३ ॥ ३ ॥

त्वं महान्नोधा इन्द्रसिष्टुप् ।

६३ त्वं महौ इन्द्रयो ह शुष्मैर्द्यावा जज्ञानः पृथिवी अमैधाः । यद्धते विश्वागिरयं

क. सं.

॥ ४९ ॥

श्विदभ्वाभियाहृल्लासःकिरणनैजन् १ आयद्धरीइन्द्रविब्रंतावेरातेवज्रैजरिता
 बाह्वोर्धात् । येनाविहर्यतक्रतोअमित्रान्पुरइष्णासिपुरुहूतपूर्वीः २ त्वंसत्यइन्द्र
 धृष्णुरेतान्त्वमभूक्षानर्यस्त्वंषाट् । त्वंशुष्णंवृजनेपृक्षआणौयूनेकुत्सायद्युमतेस-
 चाहन् ३ त्वंहृत्यदिन्द्रचोदीःसखावुत्रंयद्वज्रिन्दृषकर्मब्रुह्माः । यद्वंशूरवृषमणः
 पराचैर्विदस्यूर्योनावकृतोवृथाषाट् ४ त्वंहृत्यदिन्द्रारिषण्यन्दृहस्यचिन्मतीनाम-
 जुष्टौ । व्य १ स्मदाकाष्ठाअवैतेवर्धनेववज्रिञ्छुथिह्यमित्रान् ५ ॥ ४ ॥ त्वांह-
 त्यदिन्द्राणीसातौस्वर्मीह्लेनरआजाहवन्ते । तवस्वधावइयमासंमर्यऊतिर्वाजेष्व-
 तसाय्याभूत् ६ त्वंहृत्यदिन्द्रसप्तयुध्यन्पुरोवज्रिन्पुरुकुत्सायददः । बर्हिर्नयत्सु-
 दामेवृथावर्गहोराजन्वरिवःपूरवैकः ७ त्वंत्यानइन्द्रदेवचित्रामिषमापोनपीपयः
 परिज्मन् । ययाशूरप्रत्यस्मभ्यंयंसित्मनमूर्जनविश्वयक्षरध्वै ८ अकारितइन्द्र

अ. १ अ. ५

॥ ४९ ॥

गोतमेभिर्ब्रह्माण्योक्तानमसाहरिभ्याम् । सुपेशसंवाजमाभरानःप्रातर्मक्षुधि-
यावंसुर्जगम्यात् १ ॥ ५ ॥

वृष्णे पञ्चदश नोधा मरुतो जगती अन्त्या त्रिष्टुप् ।

६४ वृष्णेशधायिसुमंखायवेधसेनोधःसुवृक्तिप्रभरामरुद्र्यः । अपोनधीरोम-
नसासुहस्त्योगिरःसमञ्जेविदधेष्वभुवः १ तेजज्जिरेदिवक्रुष्वासुक्षणोरुद्रस्यम-
र्याअसुराअरेपसः । पावकासःशुचयःसूर्याइवसत्वानोनद्रप्सिनोधोरवर्षसः २ यु-
वानोरुद्राअजराअभोग्धनोववक्षुरध्रिगावःपर्वताइव । दृह्लाचिद्विश्वाभुवनानि
पार्थिवाप्रच्यावयन्तिदिव्यानिमज्मना ३ चित्रैरजिभिर्वपुषेव्यजतेवक्षःसुरु-
कमाँअधिदेतिरेशुभे । अंसेव्वेषांनिमिमृक्षुर्कृष्टयःसाकंजज्जिरेस्वधयादिवोनरः
४ ईशानकृतोधुनयोरिशार्दसोवातान्विद्युतस्तविंषीभिरकृत । दुहन्त्यूधर्दिव्या-

क्र. सं.

॥ ५० ॥

निधूतयोभूमिपिन्वन्तिपर्यसापरिजयः ५ ॥ ६ ॥ पिन्वन्त्यपोमरुतःसुदानवः
 पयोधृतवद्विदथेष्वामुवः । अत्यंनमिहेविनयन्तिवाजिनमुत्संदुहन्तिस्तनयन्तम-
 क्षितम् ६ महिषासोमायिनश्चित्रभानवोगिरयो न स्वतवसोरगुष्यदः । मृगाइव-
 हस्तिनःखादथावनायदारुणीषुतविषीरयुग्ध्वम् ७ सिंहाइवनानदतिप्रचेतसःपि-
 शाइवसुपिशोविश्ववेदसः । क्षपोजिन्वन्तःपृषतीभिर्ऋष्टिभिःसमित्सवाधः शय-
 साहिमन्यवः ८ रोदसीआवदतागणश्रियोनृपाचःशूराःशवसाहिमन्यवः । आ-
 वन्धुरेष्वमतिर्नदंर्शताविद्युन्नतस्थौमरुतोरथेषुवः ९ विश्ववेदसोरयिभिःसमोक-
 सःसंमिश्रास्तविषीभिर्विरिषिनः । अस्तारइषुंदधिरैगभस्त्योरनन्तशुष्मावृ-
 षखादयो नरः १० ॥ ७ ॥ हिरण्ययेभिःपविभिःपयोवृधउज्जिघ्रन्तआपथ्योऽ-
 नपर्वतान् । मखाअयासःस्वसृतोध्रुवच्युतोदुधकृतोमरुतोभ्राजहृष्टयः ११ धृ-

अ.१अ. ५

॥ ५० ॥

पुं॒पाव॑कं॒वनि॑नं॒विच॑र्षणिं॒रुद्र॑स्य॒सूनुं॑हृ॒वसा॑गृणीमसि । र॒ज॒स्तुरै॑त॒वसं॑मा॒रुतं॑गुण-
 मृ॒जी॒षिणं॑वृ॒षणं॑स॒श्वत॑श्चि॒ये १२ प्र॒नू॒सम॑र्तुःश॒र्वसा॑ज॒नाँ अ॒ति॒त॒स्यौ॒व॒ऊ॒तीम॑रुतो-
 यमा॒वत॑ । अ॒र्वी॒द्रि॒र्वा॒जैभ॑रते॒धना॑नृ॒भिरा॑पृ॒च्छयं॑क्रतुमा॒क्षेति॑पु॒ष्यति॑ १३ च॒र्क॒त्यं
 म॒रुतः॑पृ॒त्सुदु॑ष्टरै॒द्युम॑न्तं॒शुष्मं॑म॒घव॑त्सुध॒त्तन॑ । ध॒न॒स्प॑तं॒मुक्थ्यं॑वि॒श्वच॑र्षणि॒तो कं॑पु-
 ष्ये॒म॒त॒न॒यं॒श॒तं॒हिमाः॑ १४ नू॒ष्टि॒रंम॑रुतो॒वीर॑वन्त॒मृती॑पा॒हंर॑यि॒म॒स्मासु॑ध॒त्त ।
 स॒ह॒स्त्रि॒णं॒श॒ति॒नै॒शू॒शु॒वांसं॑प्रा॒तर्म॑क्षू॒धिया॑व॒सुर्ज॑ग॒म्यात् १५ ॥ ८ ॥ इति शाकल-
 क्संहितायां प्रथमे मण्डले एकादशोऽनुवाकः ॥ ११ ॥

पश्चादश शक्तयः पराशरोऽग्निद्विदपा विराट् ।

६५ प॒श्वान॑ता॒युं गु॒हाच॑त॒न्तं न॑मो॒युजा॑नं॒नमो॑व॒हन्त॑म् । स॒जो॒षा॒धीराः॑प॒दैर॑नुं
 ग॒म॒न्नुप॑त्वासीद॒न्विश्वे॑यज॒त्राः १ ऋ॒तस्य॑दे॒वाअ॑नु॒व्रता॑गु॒र्भुव॑त्परि॒ष्टियौ॑र्नभू॒म ।

क. सं.

॥ ५१ ॥

वर्धन्तो मापः पन्वासुशिश्विमृतस्य यो नागर्भे सुजातम् २ पुष्टिर्नरणाक्षितिर्नृपृथ्वी
 गिरिर्नभुज्मक्षोदोनशंभु । अत्यो नाज्मन्तसर्गप्रतक्तः सिन्धुर्नक्षोदः कर्द्वेवराते ३
 जामिः सिन्धूनां भ्रातेव स्वस्रामिभ्यान्नराजावना न्यत्ति । यद्वातं जूतो वनाव्यस्था-
 दग्निर्हृदातिरोमापृथिव्याः ४ श्वसित्यप्सु हंसो न सीदन्कत्वाचेतिष्ठो विशामुबु-
 त् । सोमो न वेधाऋतप्रजातः पशुर्न शिश्वा विभुर्दूरेभाः ५ ॥ १ ॥

रथिर्दश पराशरोऽग्निर्द्विपदा विराट् ।

६६ रयिर्नचित्रासूरो न संदृगायुर्न प्राणो नित्यो तसूनुः । तक्कानभूर्णिर्वनासि-
 पक्तिपयो न धेनुः शुचिर्विभावा १ दाधारक्षेममोको नरणावो यवो न पक्को जेता जना-
 नाम् । ऋषिर्नस्तुभ्वा विक्षुप्रं शस्तो वाजी न प्रीतो वयो दधाति २ दुरोकं शोचिः क्र-
 तूर्न नित्यो जायेव यो नावरं विश्वस्मै । चित्रो यदभ्राट् श्वेतो न विक्षुरथो न रुक्मी त्वेष्टः

अ. १ अ. ५

॥ ५१ ॥

समत्सुं ३ सेनैवसृष्टामैदधात्यस्तुर्नदियुत्सेषप्रतीका । यमोहंजातोयमोजनित्वं
 जारःकनीनांपतिर्जनीनाम् ४ तंवश्वराथाव्यवंसत्यास्तंनगावोनक्षन्तइहम् ।
 सिन्धुर्नक्षोदःप्रनीचीरैनोन्नवतगावःस्वर्हृशीकि ५ ॥ १० ॥

वनेषु दश पराशरोऽग्निर्द्विपदा विराट् ।

६७ वनेषुजायुर्मतेषुमित्रोवृणीतेश्रुष्टिराजेवाजुर्यम् । क्षेमोनसाधुःकतुर्नभ
 क्षोभुवंत्स्वाधीर्होताहव्यवाट् १ हस्तेदधानोनृम्णाविश्वान्यमेदेवान्धाहुहीनिधी-
 दन् । विदन्तीमन्नरौधियंधाट्टदायत्तृष्टान्मन्त्राँअशंसन् २ अजोनक्षांदाधारंपृ-
 थिवीतस्तंभद्यांमन्त्रैभिःसत्यैः । प्रियापदानिपश्वोनिपांहिविश्वायुरग्रेगुहागुहंगाः
 ३ यईचिकेतगुहाभवंन्तमायःससादधारांमतस्य । वियेचृतन्त्युतासपन्तआदिह
 सूनिप्रववाचास्मै ४ वियोवीरुत्सुरोधन्महित्वोत्प्रजाउतप्रसूष्वन्तः । चित्तिर-

कृ. सं.

॥ ५२ ॥

पादमेविश्वायुःसद्येवधीराःसंमार्यचक्रुः ५ ॥ ११ ॥

श्रीणन्दश पराशरोऽग्निद्विपदा विराद ।

६८ श्रीणन्नुपस्थादिवैभुरण्युःस्थातुश्चरथमकून्वयूणोत् । परियदेषामेकोवि-
 श्वेषांभुवद्देवोदेवानांमहित्वा १ आदिचेविश्वेऋतुंजुषन्तशुष्काद्यदेवजीवोजनि-
 ष्ठाः । भजन्तविश्वेदेवत्वंनामक्रुतंसपन्तोअमृतमेवैः २ ऋतस्यप्रेषांक्रुतस्यधी-
 तिर्विश्वायुर्विश्वेअपांसिचक्रुः । यस्तुभ्यंदाशाद्योवातेशिक्षात्तस्मैचिकित्वान्नयिंद-
 यस्व ३ होतानिपन्तोमनोरपत्येसच्चिन्वासांपतीरयीणाम् । इच्छन्तरेतोमिथस्त-
 नूपुसंजानतस्वैर्दक्षैरमूराः ४ पितुर्नपुत्राःऋतुंजुषन्तश्रोषन्येअस्यशासंतुरासः ।
 विरायऔणोदुरःपुरुक्षुःपिपेशनाकंस्तृभिर्दमूनाः ५ ॥ १२ ॥

अ. १ अ. ५

॥ ५२ ॥

शुक्रो दश पराशरोऽग्निद्विपदा विराट् ।

६९ शुक्रः शुशुक्लौ उषोनजारः प्रप्रासमीचीदिवोनज्योतिः । परिप्रजातः कृत्वावभूथुभुवोदेवानां पिता पुत्रः सन् १ वेधा अहृष्टो अग्निर्विजानन्नूधर्नगोनां स्वाद्यां पितृनाम् । जनेन शेव आहूर्यः सन्मध्ये निषत्तो रण्वोदुरोणे २ पुत्रो न जातो रण्वोदुरोणे वा जीनप्रीतो विशो वितारीत् । विशो यदह्ने नृभिः सनीळा अग्निर्देवत्वा विश्वान्यश्याः ३ न किंष्ट एताव्रतामि नन्ति नृभ्यो यदेभ्यः श्रुष्टिं च कथं । तत्तु ते दंसो यदहन्त्समानैर्नृभिर्यद्युक्तो विवेरपीति ४ उषोनजारो विभाब्रोस्रः संज्ञातरूपश्चिकेतदस्मै । तमनावहन्तो दुरो व्यृण्वन्नवन्त विश्वेस्व ५ हृशीके ५ ॥ १३ ॥

वनेमैकादश पराशरोऽग्निद्विपदा विराट् ।

७० वनेमपूर्वीर्योमनीषा अग्निः सुशोको विश्वान्यश्याः । आदैव्यानि व्रता

क्र. सं.

॥ ५३ ॥

चिकित्वा नामानुषस्य जनस्य जन्म १ गर्भो यो अपांगर्भो वनानां गर्भश्च स्थातांग-
 र्भश्च रथाम् । अद्रौ चिदस्मा अन्तर्दुरोणे विशान विश्वो अमृतः स्वाधीः २ सहिक्ष-
 पावो अग्नीरंयीणां दाशद्यो अस्मा अरं सूक्तैः । एता चिकित्वो भूमानि पाहि देवानां
 जन्म मतींश्च विद्वान् ३ वर्धान्यं पूर्वीः क्षपो विरूपाः स्थातुश्च रथं मृतप्रवीतम् । अ-
 रांघिहोतास्व ४ निषत्तः कृण्वन् विश्वान्यपांसि सत्या ४ गोषु प्रशस्तिवनेषु विषे भर-
 न्त विश्वे बलिं स्वर्णः । वित्वानरः पुरुत्रासं पर्यन्पितुर्न जित्रे विवेदो भरन्त ५ साधु-
 र्न गृध्रस्तैव शूरो यातैव भीमस्त्वेषः समत्सु ६ ॥ १४ ॥

उप प्र दश पराशरोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

७१ उपप्रजिन्वन्नुशती रुशन्तं पतिं नित्यं जनयः सनीलाः । स्वसारः श्यावी-
 मरुषीमजुषश्चित्रमुच्छन्तीं मुषसं नगावः १ वीळुचिदृह्ला पितरो न उक्थैरद्रिरुज-

अ. १ अ. ५

॥ ५३ ॥

नङ्गिरसोरवेण । चक्रुर्दिवोर्बृहत्तोगात्तुमस्मेअहःस्वर्विविदुःकेतुमुखाः २ दधञ्चतं
 धनयन्नस्यधीतिमादिदयोर्दिधिष्वोर्विभृत्राः । अतृष्यन्तीरपसोयन्त्यच्छादेवा-
 जन्मप्रयसादधयन्तीः ३ मथीद्यदीविभृतेमातरिश्वांगृहेगृहेश्येतोजेन्योभूत् ।
 आदीराज्ञेनसहीयसेसचासन्नादूत्यं १ भृगवाणोविवाय ४ महेयत्पित्रर्ईरसंदिवे
 करवत्सरत्पृष्ठान्यंश्चिकित्वान् । सृजदस्ताधृषतादियुमस्मैस्वायादेवोदुहितरि
 त्विर्बिधात् ५॥१५॥स्वआयस्तुभ्यंदमआविभातिनमोवादाशादुगतोअनुद्युन् ।
 वधोअग्नेवयोअस्यद्विवर्हायासद्रायासरथंयंजुनासि ६ अग्निविश्वाअभिपृक्षःस-
 चन्तेसमुद्रंनस्रवतःसप्तयद्वाः । नजामिभिर्विचिकितेवयोनोविदादेवेषुप्रमतिं
 चिकित्वान् ७ आयदिषेनृपतितेजआनट्गुचिरेतोनिषिक्तुंद्यौरभीके । अग्निः
 शर्धेमनवद्यंयुवानंस्वाध्यंजनयत्सूदयञ्च ८ मनोनयोऽध्वनःसद्यएत्येकःसत्रा

क्र. सं.

॥ ५४ ॥

सूरोवस्वर्दशे । राजानामित्रावरुणासुपाणीगोषुप्रियममृतंरक्षमाणा १ मानो
अग्रेसख्यापित्र्याणिप्रमर्षिष्ठाअभिविदुष्कविःसन् । नभोनरूपंजंरिमामिना-
तिपुरातस्याअभिशांस्तेरधीहि १० ॥ १६ ॥

निकाव्या दश पराशरोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

७२ निकाव्यावेधसःशश्वंतस्कृहस्तेदधानोनयौपुरुणि । अग्निर्भुवद्रयिप-
तीरयीणांसत्राचक्राणोअमृतानिविश्वा १ अस्मेवत्संपरिषन्तंनविन्दन्निच्छन्तो
विश्वेअमृताअमूराः । अमयुवःपदव्योधियंवास्तस्थुःपदेपरमेचार्वमेः २ तिस्रो
यदग्नेशरदस्त्वामिच्छुचिंघृतेनशुचयःसपर्यान् । नामानिचिद्विधेरेयज्ञियान्यसू-
दयन्ततन्वः सुजाताः ३ आरोदंसीबृहतीवेविदानाःप्ररुद्रियाजभ्रिरेयज्ञियासः ।
विदन्मतौनेमधिताचिकित्वानग्निपदेपरमेतस्थिवांसम् ४ संजानानाउपसीद-

अ. १ अ. ५

॥ ५४ ॥

नभिज्ञुपर्त्तीवन्तो नमस्ये नमस्यन् । रिरिकांसस्तन्वः कृण्वतस्वाः सखा सख्यु-
 निमिशिरक्षमाणाः ५ ॥ १७ ॥ त्रिःसप्तयद्गुह्या नित्वे इत्पदा विदुर्निहिता यज्ञियांसः
 । ते भीरक्षन्ते अमृतं सजोषाः पशून्स्थातृश्चरथं च पाहि ६ विद्वाँ अग्ने वयुनां निक्षिती-
 नां व्यानुषक् शुरुधौ जीवसेषाः । अन्तर्विद्वाँ अध्वनो देवयानानतन्द्रोदूतो अभवो
 हविर्वाट् ७ स्वाध्यायै दिव आसप्तयह्वीरा यो दुरो व्यृतज्ञा अजानन् । विदद्गव्यं सर-
 माद्ब्रह्ममूर्खे येनानुकं मानुषी भोजते विट् ८ आये विश्वा स्वपत्या नितस्थुः कृण्वाना-
 सो अमृतत्वाय गातुम् । महामहद्भिः पृथिवीवितस्थे मातापुत्रैरदितिर्वायसेवेः ९
 अधिश्रियं निदधुश्चारुमस्मिन्दिवो यदक्षी अमृता अकृण्वन् । अधक्षरन्ति सिन्धवो
 नसृष्टाः प्रनीचीरग्ने अरुषीरजानन् १० ॥ १८ ॥

क्र. सं.

॥ ५५ ॥

रयिर्न दश पराशरोऽसिद्धिष्टुप् ।

अ. १ अ. ५

७३ रयिर्नयःपितृवित्तोर्वयोधाःसुप्रणीतिश्चिकितुषोनशासुः । स्योनशीरति-
 थिर्नप्रीणानोहोतैवसद्मविधुतोवितारीत् १ देवोनयःसंवितासत्यमन्माक्रत्वानि-
 पातिवृजनानिविश्वा । पुरुप्रशस्तोअमतिर्नसत्यआत्मेवशेवोद्विषारयोभूत् २
 देवोनयःपृथिवीविश्ववायाउपक्षेतिहितमित्रोनराजा । पुरःसदःशर्मसदोनवीरा
 अनवद्यापतिजुष्टेवनारी ३ तन्त्वानरोदमआनित्यमिद्धमग्रेसचन्तक्षितिषुध्रुवासु
 । अधिद्युसंनिदधुर्भूयैस्मिन्भवाविश्वायुर्धरुणोरयीणाम् ४ विपृक्षोअग्रेमघवानो
 अशुर्विसूरयोददतोविश्वमायुः । सनेमवाजंसमिथेष्वर्योभागंदेवेषुश्रवसेदधानाः
 ५ ॥ ११ ॥ ऋतस्यहिदेनवोवावशानाःस्मदूध्नीःपीपयन्त्युभक्ताः । परावतः
 सुमतिंभिक्षमाणाविसिन्धवःसमयासस्रुरद्रिम् ६ त्वेअग्रेसुमतिंभिक्षमाणादि-

॥ ५५ ॥

विश्रवोदधिरेयज्ञियासः । नक्ताचचक्रुरुषसाविरूपेकृष्णंचवर्णमरुणंचसंघुः ७
 यान्त्रायेमर्तान्तुषूदोअग्नेतेस्याममघवानोवृयंच । छायेवविश्वंभुवनंसिसक्ष्याप-
 प्रिवात्रोदसीअन्तरिक्षम् ८ अर्वद्विरग्नेअर्वतो नृभिर्नृर्वैर्वीरान्वनुयामात्वोताः
 । ईशानासःपितृवित्तस्यरायोविसूरयःशतहिमानोअश्वयुः ९ एतातेअग्नउचथा-
 निवेधोजुष्टानिसन्तुमनसेहृदेच । शकेमरायःसुधुरोयमन्तेऽधिश्रवोदेवभक्तंदधा-
 नाः १० ॥ २० ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले द्वादशोऽनुवाकः ॥ १२ ॥

उप म यन्तो नव राहुगणो गोतमोऽग्निर्गायत्री ।

७४ उपप्रयन्तोअध्वरंमन्त्रंवाचेमाग्नये । अरेअस्मेचंगृण्वते १ यःस्त्रीहि-
 तीषुपूर्व्यःसंजग्मानासुकृष्टिषु । अरक्षद्वाशुषेगयम् २ उतब्रुवन्तुजन्तवउदग्नि-
 र्वृत्रहाजनि । धनंजयोरणैरणे ३ यस्यदूतोअसिक्षयेवेषिहव्यानिवीतये । दस्म-

क्र. सं.

॥ ५६ ॥

त्कृणोष्यध्वरम् ४ तमित्सुहृद्व्यमङ्गिरःसुदेवंसंहसोयहो । जनांआहुःसुवर्हिषम्
 ५ ॥ २१ ॥ आचवहासिताँइहदेवाँउपप्रशस्तये । हव्यामुंश्चन्द्रवीतये ६ नयो-
 रूपद्विदरश्वयःशृण्वेरथस्यकच्चन । यदग्नेयासिदूत्यम् ७ त्वोतोवाज्यहयोभिपूर्व-
 स्मादपरः । प्रदाश्वौअग्नेअस्थात् ८ उतद्युमत्सुवीर्यंबृहदग्नेविवाससि । देवेभ्यो
 देवदाशुवे ९ ॥ २२ ॥

अ.१अ. ५

जुषस्व पञ्च गोतमोऽग्निर्गायत्री ।

७५ जुषस्वसप्रथस्तमंवचोदेवप्सरस्तमम् । हव्याजुह्वानआसनि १ अथति
 अङ्गिरस्तमाग्नेवेधस्तमप्रियम् । वोचेमब्रह्मासानसि २ कस्तैजामिर्जनानामग्ने
 कोदाश्वध्वरः । कोहकस्मिन्नसिश्रितः ३ त्वंजामिर्जनानामग्नेमित्रोअसिप्रियः

॥ ५६ ॥

। सखासखिभ्यईड्यः ४ यजानोमित्रावरुणायजादेवाँऋतंवृहत् । अग्नेयक्षिस्व
दमम् ५ ॥ २३ ॥

का ते पञ्च गोतमोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

७६ कातुपेतिर्मनसोवरायभुवदग्नेशान्तमाकामनीषा । कोवायज्ञैःपरिदक्षै
तआपकेनवातेमनसादाशेम १ एह्यग्रइहहोतानिषीदादब्धःसुपुरएताभवानः ।
अवतांत्वारोदसीविश्वमिन्वेयजामहेसौमनसायदेवान् २ प्रसुविश्वात्रक्षसोधक्ष्य-
ग्नेभवायज्ञानामभिःशस्तिपावा । अथावहसोमपतिंहरिभ्यामातिथ्यमस्मैचकृ-
मासुदात्रे ३ प्रजावतावचसावहिरासाचंहुवेनिचंसत्सीहदेवैः । वेविहोत्रमृतपो-
त्रयंजत्रवोधिप्रयन्तर्जनितुर्वसूनाम् ४ यथाविप्रस्यमनुषोहविर्भिर्देवाँअयंजः
कविभिःकविःसन् । एवाहोतःसत्यतरत्वमद्याग्नेमन्द्रयाजुह्वयजस्व ५ ॥ २४ ॥

क्र. सं.

॥ ५७ ॥

कथा पञ्च गोतमोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

अ.१ अ.५

७७ कथादाशेमाग्रयेकास्मैदेवजुष्टोव्यतेभामिनेगीः । योमर्त्येष्वमृतं क्रुता-
 वाहोतायजिष्ठइत्कृणोतिदेवान् १ योअध्वरेषुशन्तमक्रुतावाहोतातमूनमोभि-
 राकृणुध्वम् । अग्निर्यद्वेर्मर्तायदेवान्सचाबोधातिमनसायजाति २ सहिकृतुःस-
 मर्यःससाधुर्मित्रोनभूदद्भुतस्यरथीः । तंमेवेषुप्रथमं देवयन्तीर्विशउपंब्रुवतेदस्म-
 मारीः ३ सनोनृणानृतमोरिशादाअग्निर्गिरोवसावेतुधीतिम् । तनाचयेमघवानः
 शविष्ठावाजप्रसूताइषयन्तमन्म ४ एवाग्निर्गोतमेभिर्क्रुतावाविप्रैभिरस्तोष्टजात-
 वेदाः । सएषुद्युम्नंपीपयत्सवाजंसपुष्टियातिजोषमाचिकित्वान् ५ ॥ २५ ॥

अभि त्वा पञ्च गोतमोऽग्निर्गायत्री ।

७८ अभित्वागोतमागिराजातवेदोविचर्षणे । द्युन्नैरभिप्रणोनुमः १ तमु

॥ ५७ ॥

त्वागोतमोगिरारायस्कांमोदुवस्यति । द्युन्नैरभिप्रणोनुमः २ तमुत्वावाजसा-
 तममङ्गिरस्वद्धवामहे । द्युन्नैरभिप्रणोनुमः ३ तमुत्वावृत्रहन्तमंयोदस्यैरवधूनु-
 वे । द्युन्नैरभिप्रणोनुमः ४ अवोचामरहूगणाअग्रयेमधुमद्वचः । द्युन्नैरभिप्रणो-
 नुमः ५ ॥ २६ ॥

हिरण्यकेशो द्वादश गोतमोऽग्निः प्रथमतृचस्य मध्यमोऽग्निर्वा आद्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः ।

ततस्तिस्त्र उष्णिहस्तर्ता गायत्र्यः ।

७९ हिरण्यकेशोरजसोविसारेऽहिर्धुनिर्वातइवधर्जीमान् । शुचिभ्राजाउष-
 सोनवेदायशस्वतीरपस्युवोनसत्याः १ आतेसुपर्णाअमिनन्तएवैःकृष्णोनोनाव
 वृषभोयदीदम् । शिवाभिर्नस्मर्यमानाभिरागात्पतन्तिमिहःस्तनयन्त्यभ्रा २

क्र. सं.

॥ ५८ ॥

यदीमृतस्यपयसापियांनोनयन्नृतस्यपथिभीरजिष्ठैः । अर्यमामित्रोवरुणःपरि-
ज्मात्वचंपृश्नन्त्युपरस्ययोनौ ३ अग्नेवाजस्यगोमर्तुर्दशानःसहसोयहो । अस्मे
भेहिजातवेदोमहिश्रवः ४ सईधानोवसुष्कविरग्निरिळैन्योगिरा । रेवदस्मभ्यं
पुर्वणीकदीदिहि ५ क्षपोराजन्नृतत्मनाग्नेवस्तोरुतोषसः । सतिग्मजम्भरक्षसो
दहप्रति ६ ॥ २७ ॥ अवानोअग्रऊतिभिर्गायत्रस्यप्रभर्मणि । विश्वासुधीषुव-
न्य ७ आनोअग्नेरयिभरसत्रासाहंवरेण्यम् । विश्वासुपृत्सुदुष्टरम् ८ आनोअग्ने
सुचेतुनारयिंविश्वायुपोषसम् । माईकंवेहिजीवसे ९ प्रपूतास्तिग्मशोचिषेवाचो
गोतमाग्रये । भरस्वसुम्रयुगिरः १० योनोअग्नेऽभिदासत्यन्तिदूरेपदीष्टसः ।
अस्माकमिद्वधेभंव ११ सहस्राक्षोविचर्षणिरग्निरक्षांसिसेधति । होतागूणीत
उक्थ्यः १२ ॥ २८ ॥

अ. १ अ. ५

॥ ५८ ॥

इत्था षोडश गोतम इन्द्रः पङ्क्तिः ।

८० इत्थाहिसोमइन्मदेब्रह्माचकारवर्धनम् । शर्विष्ठवज्रिन्नोजसापृथिव्यानिः
 शशाअहिमर्चन्ननुस्वराज्यम् १ सत्त्वामदृष्टामदःसोमःश्येनाभृतःसुतः । ये-
 नावृत्रंनिरुद्धोजघन्थवज्रिन्नोजसार्चन्ननुस्वराज्यम् २ प्रेह्यभीहिधृष्णुहिनतेव-
 ज्रो नियंसते । इन्द्रं नृम्णंहितेशवोहनोवृत्रंजयाअपोऽर्चन्ननुस्वराज्यम् ३ निरि-
 न्द्रभूम्याअधिवृत्रंजघन्थनिर्दिवः । सृजामरुत्वतीरवजीवधन्याइमाअपोऽर्चन्ननु-
 स्वराज्यम् ४ इन्द्रोवृत्रस्यदोधतःसानुंवज्रेणहीलितः । अभिक्रम्यावजिघ्रतेऽपः
 समीयचोदयन्नर्चन्ननुस्वराज्यम् ५ ॥ २९ ॥ अधिसानौनिजिघ्रतेवज्रेणशतपर्व-
 णा । मन्दानइन्द्रोअन्धंसःसखिभ्योगातुमिच्छत्यर्चन्ननुस्वराज्यम् ६ इन्द्रतुभ्य-
 मिदद्विवोऽनुत्तंवज्रिन्वीर्यम् । यद्धृत्यंमायिनैमृगंतमुत्वंमाययावधीरर्चन्ननुस्वरा-

क्र. सं.

॥ ५९ ॥

ज्यम् ७ वितेवज्जासोअस्थिरन्नवृत्तिनाव्या ३ अनु । महत्तइन्द्रवीर्येवाहोस्तेबलं
 हितमर्चन्ननुस्वराज्यम् ८ सहस्रंसाकमर्चतपरिष्ठोभतविंशतिः । शतैनमन्व-
 नोनवुरिन्द्रायब्रह्मोद्यतमर्चन्ननुस्वराज्यम् ९ इन्द्रोवृत्रस्यतविषींनिरहन्त्सहसा-
 सहः । महत्तदस्यपौस्येवृत्रंजघन्वाँअसृजदर्चन्ननुस्वराज्यम् १० ॥ ३० ॥
 इमेचित्तवंमन्यवेपैतेभियसांमही । यदिन्द्रवज्जिन्नोजसावृत्रंमरुत्वाँअवंधीरर्च-
 न्ननुस्वराज्यम् ११ नवेपसांनतैन्यतेन्द्रैवृत्रोविषींभयत् । अभ्येनंवज्रंआयसः
 सहस्रंभृष्टिरायतार्चन्ननुस्वराज्यम् १२ यद्वृत्रंतवचाशनिंवज्रेणसमयोधयः ।
 अहिंमिन्द्रजिघांसतोदिवितैबह्वेशवोऽर्चन्ननुस्वराज्यम् १३ अभिष्टनेतैअद्वि-
 वोयत्स्थाजगच्चरेजते । त्वष्टाचित्तवंमन्यवइन्द्रवेविज्यतेभियार्चन्ननुस्वराज्यम्
 १४ नहिनुयादंधोमसीन्द्रंकोवीर्यपरः । तस्मिन्नृग्जमुतक्रतुंदेवाओजांसिसंदधुर-

अ. १ अ. ५

॥ ५९ ॥

For Private and Personal Use Only

क्र. सं.

॥ ६० ॥

हेसवाजेषुप्रनोऽविषत् १ असिहिर्वीरसेन्योऽसिभूरिपराददिः । असिदभ्रस्य
 चिद्वधोयजमानायशिक्षसिसुन्वतेभूरितेवसु २ यदुदीरतआजयोधृष्णवेधीयते
 धना । युक्ष्वामदच्युताहरीकंहनःकंवसौदधोऽस्माँइन्द्रवसौदधः ३ कृत्वांमहाँ
 अनुष्वधंभीमआवावृधेशवः । श्रियऋष्वउताकयोनिशिप्रीहरिवान्दधेहस्तयो-
 र्वजंमायसम् ४ आप्रौपार्थिवंरजोवह्वेरोचनादिवि । नत्वावाँइन्द्रकश्चननजातो
 नजनिष्यतेऽतिविश्वैववक्षिथ ५ ॥ १ ॥ योअर्योमर्तभोजनंपराददातिदाशुषे ।
 इन्द्रोअस्मभ्यंशिक्षतुविभंजाभूरितेवसुभक्षीयतवराधंसः ६ मदेमदेहिनोददिर्यु-
 थागवांमृजुक्रतुः । संगृभायपुरुशतोभयाहस्त्यावसुशिशोहिरायआभर ७ मा-
 दयंस्वसुतेसचाशवसेशूरराधसे । विद्वाहित्वापुरुवसुमुपकामान्तससूज्महेऽथा

अ. १ अ. ६

॥ ६० ॥

नोऽविताभंव ८ एतेतइन्द्रजन्तवोविश्वेषुष्यन्तिवार्थम् । अन्तर्हिखयोजनानाम-
र्योवेदोअदाशुषांतेषांनोवेदआभर ९ ॥ २ ॥

उपोषु षड्भोतम इन्द्रः पङ्क्तिः । अन्त्या जगती ।

८२ उपोषुगृणुहीगिरोमघवन्मातथाइव । यदानःसूनृतावतःकरआदर्थया-
सइद्योजान्विन्द्रतेहरी १ अक्षत्रमीमदन्तुह्यवंप्रियाअधूषत । अस्तोषतस्वभानवो
विप्रानविष्ठयामतीयोजान्विन्द्रतेहरी २ सुसंहशैत्वावयंमघवन्वन्दिषीमहि । प्र
नूनंपूर्णवन्धुरःस्तुतोयाहिवशाँअनुयोजान्विन्द्रतेहरी ३ सघातंवृषणंरथमधितिष्ठा-
तिगोविदम् । यःपात्रैहारियोजनंपूर्णमिन्द्रचिकेततियोजान्विन्द्रतेहरी ४ युक्तस्ते
अस्तुदक्षिणउतसुव्यःशंतक्रतो।तेनजायामुपंप्रियांमन्दानोयाह्यन्वसोयोजान्वि-

क्र. सं.

॥ ६१ ॥

न्द्रतेहरी ५ युनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीउपप्रयाहिदधिपेगभस्त्योः । उत्त्वांसू-
तासौरभुसाअमन्दिषुःपूषण्वान्वज्जिन्तसमुपत्न्यामदः ६ ॥ ३ ॥

अश्वावति षड्भोतम इन्द्रो जगती ।

८३ अश्वावतिप्रथमोगोषुगच्छतिसुप्रावीरिन्द्रमर्त्यस्तवोतिभिः । तमित्पृण-
क्षिवसुनाभवीयसासिन्धुमापोयथाभितोविचेतसः१ आपो न देवीरुपयन्तिहोत्रियं-
मवःपश्यन्तिविततंयथारजः॥ प्राचैर्देवासुःप्रणयन्तिदेवयुं ब्रह्मप्रियं जोषयन्तेवराइ-
व २ अधिद्वयोरदवाउक्थ्यं१ वचोयतसुचामिथुनायासंपर्यतः । असंयत्तोव्रतेतैक्षे-
तिपुष्यंतिभद्राशक्तिर्यजमानायसुन्वते ३ आदङ्गिराःप्रथमंदधिरेवयंडृष्ट्वाग्रयःश-
म्यायेसुकृत्यया । सर्वपुणेःसमविन्दन्तुभोजनमश्वावन्तंगोमन्तुमापशुंनरः४ यज्ञै-
रथर्वाप्रथमःपथस्तंतेततःसूर्योव्रतपावेनआजनि । आगाआजदुशनाकाव्यःस-

अ.१अ.६

॥ ६१ ॥

चायमस्यजातममृतंयजामहे ५ बर्हिर्वायत्स्वपत्यायवृज्यते ऽकोवाश्लोकमाघोष-
तेदिवि । ग्रावायत्रवदतिकाऋकथ्य १ स्तस्येदिन्द्रोअभिषित्वेपुरण्यति ६ ॥ ४ ॥

असावि विंशतिर्गोतम इन्द्रः । आद्याः षळनुष्टुभः । ततश्चतुर्णा वृचा

उष्णिक्पङ्क्तिगायत्रीत्रिष्टुभः । अन्त्यः प्रगाथः ।

८४ असाविसोमंइन्द्रतेशविष्ठधृष्णवागंहि । आत्वापृणक्त्विन्द्रियंरजःसूर्योन
रश्मिभिः १ इन्द्रमिद्धरीवहतो ऽप्रतिधृष्टशवसम् । ऋषीणांचस्तुतीरुपयज्ञंचमानुषा
णाम् २ आतिष्ठवृत्रहत्रथंयुक्तातेब्रह्मणाहरी । अर्वाचीनंसुतेमनोग्रावाकृणोतुवम्
ना ३ इममिन्द्रसुतंपिबज्येष्ठममर्त्यमदम् । शुक्रस्यत्वाभ्यक्षरन्वाराऋतस्यसादने
४ इन्द्रायनूनमर्चतोकथानिचब्रवीतन । सुताअमत्सुरिन्दवोज्येष्ठैनमस्यतासहः
५ ॥ ५ नकिष्टद्वधीतरोहरीयदिन्द्रयच्छसे । नकिष्टानुमज्मनानकिःस्वर्वा-

क. सं.

॥ ६२ ॥

नशे ६ यएकइद्विदयतेवसुमतीयदाशुषे । ईशानोअप्रतिष्कुतइन्द्रोअङ्ग ७ कदा
 मर्तैमराधसंपदाक्षुपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रवन्निरइन्द्रोअङ्ग ८ यश्चिद्वित्वाव-
 हुभ्यआसुतावाँआविवासति । उग्रंतत्पत्यतेशवइन्द्रोअङ्ग ९ स्वादोरित्थाविषूव-
 तोमध्वःपिबन्तिगौर्यैः । याइन्द्रेणसयावरीवृष्णामदन्तिगोभसेवस्वीरनुस्वराज्य-
 म् १० ॥६॥ ताअस्यपृशनायुवःसोमैश्रीणन्तिपृशयः । प्रियाइन्द्रस्यधेनवोवज्रं
 हिन्वन्तिसार्यकंवस्वीरनुस्वराज्यम् ११ ताअस्यनमसासहःसपर्यन्तिप्रचेतसः । त्र-
 तान्यस्यसश्विरेपूरूणिपूर्वचित्तयेवस्वीरनुस्वराज्यम् १२ इन्द्रोदधीचोअस्थभिर्वृत्रा-
 ण्यप्रतिष्कुतः । जघाननवतीर्नव १३ इच्छन्नश्वस्ययच्छिरःपर्वतेष्वपश्रितम् । तद्विद-
 च्छर्यणावन्ति १४ अत्राहगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीज्यम् । इत्याचन्द्रमसोगृहे १५
 ॥ ७ ॥ कोअद्ययुङ्क्तेधुरिगाऋतस्यशिमीवतोभामिनोदुर्हणायून् । आसन्निषून्-

अ. १ अ. ६

॥ ६२ ॥

त्स्वसोमयोभून्येषांभृत्यामृणधत्सजीवात् १६ कइषतेतुज्यतेकोत्रिभायकोमंसते
 सन्तमिन्द्रंकोअन्ति । कस्तोकायकइभायोतरायेऽधिब्रवत्तन्वे ३ कोजनाय १ ७को
 अग्निमीद्वेहविषाघृतेनसुचार्यजाताऋतुभिर्ध्रुवेभिः । कस्मैदेवाआवहानाशुहोम
 कोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः १८ त्वमङ्गप्रशंसिषोदेवःशविष्ठमर्त्यम् । नत्वदन्योम-
 घवन्नस्तिमर्दितेन्द्रब्रवीमितेवचः १९ मातेराधांसिमातंकृतयोवसोऽस्मान्कदाच
 नादभन् । विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवसूनिचर्षणिभ्यआ २० ॥ ८ ॥ इति
 शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले त्रयोदशोऽनुवाकः ॥ १३ ॥

प्रये द्वादश गोतमो मरुतो जगती । पञ्चम्यन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

८५ प्रयेशुम्भन्तेजनयो नसप्तयोयामनुद्रस्यसूनवःसुदंससः।रोदसीहिमरुतश्च-
 क्रिरेवृधेमदन्तिवीराविदथैषुघृष्वयः १ तउक्षितासोमहिमानमाशतदिविरुद्रासो

क्र. सं.

॥ ६३ ॥

अधिचक्रिरेसदः । अचैन्तो अकै ज न यन्त इन्द्रियमधि श्रयो दधिरे पृभि मातरः २ गो-
 मातरो यच्छुभयन्ते अजिभिस्तनूषु शुभ्रा दधिरे विरुक्मतः । बाधन्ते विश्वमभिमाति-
 नमपवत्मान्येषामनुरीयते घृतम् ३ विये भ्राजन्ते सुमखासक्रुष्टिभिः प्रच्यावयन्तो
 अच्युता चिदोजसा । मनोजुवो यन्मरुतो रथेष्ववृषवा तासः पृषती रयुग्ध्वम् ४ प्रयद्र-
 थेषु पृषती रयुग्ध्वं वाजे अद्रिमरुतो रंहयन्तः । उतारुषस्य विष्यन्ति धारा श्वमेवोदभि-
 व्युन्दन्ति भूमं ५ आवो वहन्तु सप्तथोरघुष्यदोरघुपत्वानः प्रजिगातवाहुभिः । सीदता
 बर्हि रुरवः सदस्कृतं मादयध्वं मरुतो मध्वो अन्धसः ६ ॥ ९ ॥ तैः स्वर्धन्तु स्वतवसो महि-
 त्वनानाकै तस्थुरुचक्रिरेसदः । विष्णुर्यद्धावहृषणं मदच्युतं वयो न सीदन्नधि बर्हि-
 षि प्रिये ७ शूरा इवेद्युधयो न जग्मयः श्रवस्यवो न पृतना सुयेतिरे । भयन्ते विश्वा
 भुवना मरुद्गो राजान इव त्वेष संहशोनरः ८ त्वष्ट्रा यद्वज्रं सुकृतं हिरण्ययं सहस्रं भू-

अ. १ अ. ६

॥ ६३ ॥

षिंस्वपा अवर्तयत् । धत्त इन्द्रो नर्यपांसि कर्तवे । हन्वृत्रं निरपामौ जवर्णवम् । ऊर्ध्वं नु-
 द्रे । वृत्तं तओ जसादा दृहाणं चिद्विभिदुर्विपर्वतम् । धर्मन्तो वाणं मरुतः सुदानं वो मदे-
 सोमं स्युरण्यानि वक्रिरे । १० जिह्वं नुद्रे वृत्तं तया विशासिञ्चुत्संगोतं मायतृणजे ।
 आगच्छन्ती मवसा चित्रभानवः कामं विप्रस्यतर्पयन्त धामभिः । ११ यावः शर्मश-
 मानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषेयच्छताधि । अस्मभ्युतानि मरुतो विर्यन्तर्यिनो ध-
 तवृषणः सुवीरम् । १२ ॥ १० ॥

मरुतो दश गोतमो मरुतो गायत्री ।

८६ मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः । ससुगोपातं मोजनः । यज्ञै-
 वीयज्ञवाहसो विप्रस्य वामतीनाम् । मरुतः शृणुता हवम् । २ उत वा यस्य वाजिनोऽनु-
 विप्रमतं क्षत । सगन्ता गोमतिव्रजे । ३ अस्य वीरस्य बर्हिषि सुतः सोमो दिवि षष्ठिषु ।

क. सं.

॥ ६४ ॥

उक्थंमदंश्चशस्यते ४ अस्यश्रोत्रंत्वाभुवोविश्वायश्वर्षणीरभि । सूरैचित्सस्त्रुषी-
रिषः ५ ॥ ११ ॥ पूर्वीभिर्हिंददाशिमशरद्भिर्मरुतोव्यम् । अवोभिश्चर्षणीनाम् ६
सुभगःसप्रयज्यवोमरुतोअस्तुमर्त्यः । यस्यप्रयांसिपथ ७ शशमानस्यवान-
रःस्वेदस्यसत्यशवसः । विदाकामस्यवेनतः ८ यूयंतत्संत्यशवसआविष्कर्त
महित्वना । विध्यंताविद्युतारक्षः ९ गूहंतागुह्यंतमोवियातविश्वंमन्त्रिणम् । ज्यो-
तिष्कर्तायदुश्मसि १० ॥ १२ ॥

प्रत्वक्षसः षड्भोतमो मरुतो जगती ।

८७ प्रत्वक्षसःप्रतंवसोविरप्शिनोऽनानताअविधुराऋजीषिणः । जुष्टमासो
नृतमासोअज्जिभिर्व्यानज्जेकेचिदुस्त्राईवस्तृभिः १ उपहरेषुयदचिध्वंययिवयंइव
मरुतःकेनचित्पथा । श्रोतंन्तिकोशाउपवोरयेष्वाघृतमुक्षतामधुवर्णमर्चते २

अ. १ अ. ६

॥ ६४ ॥

प्रैषामज्मेषुविधुरेवरेजतेभूमिर्यामेषुयक्ष्युजतेशुभे । तेक्रीळयोधुनयोभ्राजहृष्ट-
 यःस्वयंमंहित्वंपनयन्तधूतयः ३ सहिस्वसृत्पृषदश्चोयुवागणो ३ याईशानस्तवि-
 षीभिरावृतः । असिसत्यऋणयावाऽनेद्योस्याधियःप्राविताथावृषागणः ४ पितुः
 प्रत्तस्यजन्मनावदामसिसोमस्यजिह्वाप्रजिगातिचक्षसा । यदीमिन्द्रंशम्यृकाण-
 आशतादिन्नामानियज्ञियानिदधिरे ५ श्रियसेकंभानुभिःसंमिमिक्षिरेतेरश्मिभि-
 स्तऋकभिःसुखादयः । तेवाङ्गीमन्तइष्मिणोअभीरवोविद्रेप्रियस्यमारुतस्यघाम्नः
 ६ ॥ १३ ॥

आविद्युत्पद्मोत्तमो भरुतः । आद्यान्त्ये प्रस्तारपङ्की । पञ्चमी विराङ्गा । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।
 ८८ आविद्युन्मद्भिर्मरुतःस्वकैरथेभिर्यातऋष्टिमद्भिरश्वपणैः । आवर्षिष्ठया
 नइषावयोनपत्ततासुमायाः १ तेऽरूणेभिर्वरमापिशङ्गैःशुभेकयान्तिरथतूभिर्भिरश्वैः॥

क्र. सं.

॥ ६५ ॥

सुक्मोनचित्रःस्वधित्तीवान्पुव्यारथस्यजडुनन्तभूमं २ श्रियेकंवोअधितनूषुवा-
 शीर्मेधावनानकृणवन्तऊर्ध्वा । युष्मभ्यंकंमरुतःसुजातास्तुविद्युन्नासोधनयन्ते
 अद्रिम् ३ अहानिगृध्राःपर्यावआगुंरिमांधियैवाकर्ण्यचदेवीम् । ब्रह्मकृणवन्तो
 गोतमासोअर्कैरूर्ध्वेनुनुद्रउत्सधिंपिबन्ध्वै ४ एतत्त्यत्रयोजनमचेतिसुस्वर्ह्यन्म-
 रुतोगोतमोवः । पश्यन्हिरण्यचक्रानयोदंष्ट्रान्विधावन्तोवृराहून् ५ एषास्या-
 वोमरुतोऽनुभर्त्रीप्रतिष्ठोभतिवाघतो नवाणी । अस्तोभयदृधासामनुस्वधांगभ-
 स्त्योः ६ ॥ १४ ॥

आनो दश गोतमो विम्बेदेवाः । आद्याः पञ्च सप्तमी

च जगत्तः । षष्ठी विराटस्थाना । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

८९ आनोभद्राःकर्तव्योयन्तुविश्वतोऽदब्धासोअपरीतासउद्भिदः । देवानो

अ. १ अ. ६

॥ ६५ ॥

यथासदमिद्वधेअसन्नप्रायुवोरक्षितारौदिवेदिवे १ देवानांभद्रासुमतिर्ऋजूयतां
 देवानांरातिराभिनोनिर्वर्तताम् । देवानांसख्यमुपसेदिमावयंदेवान्आयुःप्रतिरन्तु
 जीवसे २ तान्पूर्वयानिविदाहूमहेवयंभर्गमित्रमदितिंदक्षमस्त्रिधम् । अर्यमणंवरु-
 णंसोममश्विनासरस्वतीनःसुभगामयस्करत् ३ तन्नोवातोमयोभुवांतुभेषजंत-
 न्मातापृथिवीतप्तिताद्यौः । तद्वावाणःसोमसुतोमयोभुवस्तदश्विनाशृणुतंधिष्ण्या
 युवम् ४ तमीशानंजगतस्तस्थुषस्पतिंधियंजिन्वमवसेहूमहेवयम् । पूषानोयथा
 वेदंसांसद्वधेरक्षितापायुरदब्धःस्वस्तये ५ ॥ १५ ॥ स्वस्तिनइन्द्रोवृद्धश्रवाःस्व-
 स्तिनःपूषाविश्ववेदाः । स्वस्तिनस्ताक्ष्योअरिष्टनेमिःस्वस्तिनोवृहस्पतिर्दधातु
 पृषदश्वामरुतःपृश्निमातरःशुभंयावानोविदथेषुजग्मयः । अग्निजिह्वामनवःसूर-
 चक्षसोविश्वेनोदेवाअवसागमन्निह ७ भद्रंकर्णेभिःशृणुयामदेवाभद्रंपश्येमाक्ष-

क्र. सं.

॥ ६६ ॥

भिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेमदेवहितं यदायुः ८ शतमिब्रुशर-
दोअन्तिदेवायत्रानश्चक्राजुरसंतनूनाम् । पुत्रासोयत्रपितरोभवन्तिमानोमध्यारी-
रिषतायुर्मन्तोः ९ अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्मातासपितासपुत्रः । विश्वे
देवाअदितिःपञ्चजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् १० ॥ १६ ॥

ऋजुनीती नव गोतमो विश्वे देवा गायत्री । अन्त्याऽनुष्टुप् ।

१० ऋजुनीतीनोवरुणोमित्रोर्नयतुविद्वान् । अर्यमादेवैःसजोषाः १ तेहि
वस्वोवसवानास्तेअग्रमूरामहोभिः । व्रतारक्षन्तेविश्वाहा २ तेअस्मभ्यंशर्मयंस-
न्नमृतामर्त्यैभ्यः । बाधमानाअपद्विषः३विनःपथःसुवितायंचियन्तिवन्द्रोमरुतः ।
पूषाभगोवन्द्यासः ४ उतनोधियोगोअग्राःपूषन्विष्णवेवयावः । कर्तानःस्वस्ति-
मतः ५ ॥ १७ ॥ मधुवाताक्रतायतेमधुक्षरन्तिसिन्धवः । माध्वीर्नःसन्त्वोषधीः ६

अ. १ अ. ६

॥ ६६ ॥

मधुनक्तमुतोषसोमधुमत्पार्थिवंरजः । मधुद्यौरस्तुनःपिता ७ मधुमान्नोवनस्प-
तिर्मधुमाँअस्तुसूर्यः । माध्वीर्गावोभवन्तुनः ८ शंनोमित्रःशंवरुणःशंनोभवत्व
र्युमा । शंनइन्द्रोबृहस्पतिःशंनोविष्णुरुक्रुमः ९ ॥ १८ ॥

त्वं सोम त्रयोविंशतिर्गोतमः सोमः । पञ्चम्याद्या द्वादश

गायत्र्यः । सप्तदश्युष्णिक् । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

११ त्वंसोमप्रचिकितोमनीषात्वंरजिष्ठमनुनेषिपन्थाम् । तवप्रणीतीपितरो
नइन्द्रोदेवेषुरत्नमभजन्तधीराः १ त्वंसोमक्रतुभिःसुक्रतुर्भूस्त्वंदक्षैःसुदक्षोविश्व-
वेदाः । त्वंवृषावृषत्वेभिर्महित्वाद्युन्नेभिर्द्युमन्यभवोनृचक्षाः २ राज्ञोनृतेवरुण-
स्यव्रतानिबृहद्वंभीरंतवसोमधाम् । शुचिष्ठमसिप्रियोनमित्रोदक्षाय्योअर्यमे-
वासिसोम ३ यातेधामानिदिवियापृथिव्यांयापवतेष्वोषधीष्वप्सु । तेभिर्नो

क्र. सं.

॥ ६७ ॥

विश्वैःसुमनाअहेळत्राजन्तसोमप्रतिहव्यागृभाय ४ त्वंसोमासिसत्पतिस्त्वंरा-
 जोतवृत्रहा । त्वंभद्रोअसिऋतुः ५ ॥ १९ ॥ त्वंचसोमनोवशोजीवातुंनम-
 रामहे । प्रियस्तोत्रोवनस्पतिः ६ त्वंसोममहेभगुंत्वंयूनऋतायते । दक्षंदधा-
 सिजीवसे ७ त्वंनःसोमविश्वतोर्क्षाराजन्नघायतः । नरिष्येत्त्वावतःसखा ८
 सोमयास्तेमयोभुवऋतयःसन्तिदाशुषे । ताभिर्नोऽविताभव ९ इमंयज्ञमिदं
 वचोजुजुषाणउपागहि । सोमत्वंनोवृधेभव १० ॥ २० ॥ सोमंगीभिष्ट्वाव्यं
 वर्धयाभोवचोविदः । सुमृळीकोनआविश ११ गयस्फानोअमीवहार्वसुवि-
 त्पुष्टिवर्धनः । सुमित्रःसोमनोभव १२ सोमरारन्धिर्नोहृदिगावोनयवसेष्वा ।
 मर्येइवस्वओक्थे १३ यःसोमसख्येतवरारणदेवमर्त्यैः । तंदक्षःसचतेकविः १४
 उरुष्याणोअभिदांस्तेःसोमनिषाह्यंहसः । सखासुशेवएधिनः १५ ॥ २१ ॥

अ. १ अ. ६

॥ ६७ ॥

आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्णयम् । भवावाजस्यसंगथे १६ आप्याय-
 स्वमदिन्तमसोमविश्वेभिरंशुभिः । भवानःसुश्रवस्तमःसखावृधे १७ संतेपयांसि
 समुयन्तुवाजाःसंवृष्णयान्यभिमातिशहः । आप्यायमानोअमृतायसोमदिविश्र-
 वास्युत्तमानिधिष्व १८ यातेधामानिहविषायजन्तितातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञम् ।
 गयस्फानःप्रतरणःसुवीरोऽवीरहाप्रचरासोमदुर्यान् १९ सोमोधिनुंसोमोअर्वन्त-
 माशुंसोमोवीरंकर्मण्येददाति । सादन्यविद्वथ्यंसभेयंपितृश्रवणंयोददाशदस्मै
 २० ॥ २२ ॥ अषाह्वयुत्सुपृतनासुपप्रिस्वर्षामप्सांवृजनस्यगोपाम् । भरेषुजां
 सुक्षितिसुश्रवसंजयन्तंत्वामनुमदेमसोम २१ त्वमिमाओषधीःसोमविश्वा-
 स्त्वमपोअंजनयस्त्वंगाः । त्वमातंतन्थोर्व १३ न्तरिक्षंत्वंज्योतिषावितमोववर्थ २२
 देवननोमनसादेवसोमरायोभागंसहसावन्नभियुध्य । मात्वातनदीशिषेवीर्यस्यो-

क्र. सं.

॥ ६८ ॥

भयेभ्यःप्रचिकित्सागविष्टौ २३ ॥ २३ ॥

एता अष्टादश गोतमः । आदितः पञ्चदशानामुषास्ततस्तिमृणामश्विनौ
चतस्रो जगयस्ततोऽष्टौ त्रिष्टुभस्वत उष्णिहः ।

१२ एताउत्थाउपसःकेतुमक्रतपूर्वेअर्धेरजसोभानुमञ्जते । निष्कृण्वानाआ-
युधानीवधूष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यन्तिमातरं १ उदपप्तन्नरुणाभानवोवृथास्वा-
युजोअरुषीर्गाअयुक्षत । अक्रन्नृषासोवयुनानिपूर्वथारुशन्तंभानुमरुषीरिशिश्रयुः
२ अर्चन्तिनारीरपसोनविष्टिभिःसमानेनयोजनेनापरावतः । इषंवहन्तीःसु-
कृतेसुदानंवेविश्वेदहयजमानायसुन्वते ३ अधिपेशांसिवपतेनूतूरिवापोर्णुतेव-
क्षउम्रेवबजैहम् । ज्योतिर्विश्वस्मैभुवनायकृण्वतीगावोनब्रजंव्युषाआवर्तमः४
प्रत्यर्चीरुशदस्याअदर्शिवितिष्ठतेबार्धतेकृष्णमभ्वम् । स्वरुनपेशोविदथेष्वाञ्ज-

अ.१अ. ६

॥ ६८ ॥

श्चित्रं दिवो दुहिता भानुमंश्चेत् ५ ॥ २४ ॥ अतारिष्मत्तमं सस्पा रमस्योषा उच्छ-
 र्त्तीव युनां कृणोति । श्रियेच्छन्दो नस्मंयते विभाती सुप्रतीका सौमनसया जीगः ६
 भास्वती नेत्री सनृता नां दिवःस्तवे दुहिता गोतमेभिः । प्रजावतो नृवतो अश्वबुध्या
 नुषोगो अग्रौ उपमा सिवाजान् ७ उषस्तमं श्यां यशसं सुवीरं दासप्रवर्गैरयि मश्वबु-
 ध्यम् । सुदंसा श्रवसा या विभा सिवाजं प्रसूता सुभगे बृहन्तम् ८ विश्वानि देवी भुव-
 नाभि चक्ष्यां प्रतीची चक्षुरुर्विया विभाति । विश्वं जीवं चरसे बोधयन्ती विश्वस्य वा-
 चं मविदन्मना योः ९ पुनः पुनर्जायमाना पुराणी समानं वर्णं मभिजुम्भमाना ।
 श्वघ्नी वंकुलुर्विजं आमिना नाम तस्य देवी जरयन्त्यायुः १० ॥ २५ ॥ व्युर्ण्वती दि-
 वो अन्तां अबोध्य पस्वसारं सनुतयुं योति । प्रमिन्ती मनुष्यायुगान् योषां जारस्य
 चक्षसा विभाति ११ पशून्नाचित्रा सुभगा प्रथाना सिन्धुर्नक्षोदं उर्विया व्यश्वैत् ।

क. सं.

॥ ६९ ॥

अमिनतीदैव्यानिव्रतानिसूर्यस्यचेतिरश्मिभिर्हृशाना १२ उषस्तच्चित्रमाभरा-
 स्मभ्यंवाजिनीवति । येनतोकंचतनयंचधामहे १३ उषोअयेहगोमत्यश्वावति
 विभावरि । रेवदस्मेव्युच्छसूनृतावति १४ युक्ष्वाहिवाजिनीवत्यश्वौअयारुणौ
 उषः । अथानोविश्वासौभंगान्यावह १५ ॥ २६ ॥ अश्विनावर्तिरस्मदागोमंह-
 स्त्राहिरण्यवत् । अर्वाग्रथंसमंनसानिर्यच्छतम् १६ यावित्थाश्लोकमादिवो
 ज्योतिर्जनायचक्रथुः । आनुऊर्जैवहतमश्विनायुवम् १७ एहदेवामयोभुवा
 दस्त्राहिरण्यवर्तनी । उषर्बुधोवहन्तुसोमपीतये १८ ॥ २७ ॥

अग्नीषोमौ द्वादश गोतमोऽग्नीषोमौ । तिस्रोऽनुष्टुभः । नवम्याद्यास्तिस्रो
 गायत्र्यः । शिष्टास्त्रिष्टुभः । अष्टमी जगती वा ।

१३ अग्नीषोमाविमंसुमेशृणुतंवृषणाहवम् । प्रतिसूक्तानिहर्यतंभवतंदाशुषे

अ. १ अ. ६

॥ ६९ ॥

मयः १ अग्नीषोमा॒योअ॒द्यवा॒मिदं॒वचः॑स॒पर्य॑ति । तस्मै॒धत्तं॑सु॒वीर्यं॑ग॒वांपोषं॑स्व॒शठ्यं॑-
 म् २ अग्नीषोमा॒यआहु॑तियो॒वांदा॒शाह॒विष्कृ॑तिम् । सप्र॒जया॑सु॒वीर्यं॑वि॒श्वमा॒युव्यं॑-
 भवत् ३ अग्नीषोमा॒चेति॑तद्दी॒र्यंवा॒यदमु॑ष्णीतमव॒संपु॑णिं॒गाः । अवा॑तिर॒तंब॒सं-
 यस्य॑शेषोऽवि॒न्दतं॑ज्योति॒रेकं॑ब॒हुभ्यः॑ ४ यु॒वमे॒तानि॑दि॒विरो॒चनान्य॑ग्निश्च॒सोम॑
 स॒क्रतू॑अव॒त्तम् । यु॒वंसिन्धूँर॑भि॒शस्तेर॑व॒द्यादग्नी॑षोमा॒वमु॑ञ्चतंगृ॒भीतान् ५ आ॒न्यं
 दि॒वोमा॑त॒रिश्वा॑जभा॒राम॑धा॒दन्यं॑परि॒श्येनो॑अ॒द्रेः । अग्नी॑षोमा॒ब्रह्म॑णावावृ॒धानो॑-
 रंय॒ज्ञाय॑चक्रथु॒रुलो॒कम् ६ ॥ २८ ॥ अग्नी॑षोमाह॒विषः॑प्र॒स्थित॑स्य॒वीतं॑ह॒र्यैतं॑
 वृ॒षणा॑जुषेथा॒म् । सु॒शर्मा॑णा॒स्ववंसा॑हिभू॒तमथा॑ध॒त्तंय॑ज॒माना॑य॒शंयोः॑ ७ यो
 अ॒ग्नीषोमा॑ह॒विषा॑स॒पर्या॑द्वैव॒द्रीचा॑म॒नसा॒योधृ॑तेन । तस्य॑व्र॒तंर॑क्षतं॒पात॑मंह॒सोवि॑-
 शे॒जना॑य॒महि॑शर्म॒यच्छ॑तम् ८ अग्नी॑षोमा॒सवै॑दसा॒सहू॑तीव॒नतं॑गिरः । स॒दैव॒त्रा

क्र. सं.

॥ ७० ॥

बभूवधुः १ अग्नीषोमावनेनवांयोवाधृतेनदाशति । तस्मैदीदयतंबृहत् १०
 अग्नीषोमाविमानिनोयुवंहव्याजुंजोषतम् । आयातमुपनःसचा ११ अग्नीषो-
 मापिपृतमवतोनाप्यायन्तामुस्त्रियाहव्यसूदः । अस्मेबलानिमघवत्सुधत्तक-
 णुतनोअध्वरंश्रुष्टिमन्तम् १२ ॥ २९ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले
 चतुर्दशोऽनुवाकः ॥ १४ ॥

इमं षोडश आङ्गिरसः कुत्सोऽग्निः पूर्वो देवा इति त्रयः पादा देवदेवताः ।

तन्नो मित्र इत्यर्धर्चो लिङ्गोक्तपदैवत्यो वा जगती । अन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

१४ इमंस्तोममहतेजातवेदसेरथमिवसंमहेमामनीषया । भद्राहिनःप्रम-
 तिरस्यसंसद्यग्नेसख्येमार्निषामावयंतव १ यस्मैत्वमायजसेससाधत्यनर्वाक्षेति
 दधतेसुवीर्यम् । सतूतावनैनमश्रोत्यंहतिरग्नेसख्येमार्निषामावयंतव २ शकेम

अ.१.अ.६

॥ ७० ॥

त्वा॒स॒मिधै॑सा॒धया॒धिय॒स्त्वेदे॒वाह॒विस्व॑न्त्याहु॒तम् । त्वमा॑दित्याँ आव॒ह॒तान्द्यु॑-
 १ म॒स्य॒ग्रे॑स॒ख्येमा॑रिषामाव॒यंत॑व ३ भ॒रामे॑ध्वंकृ॒णवा॑माह॒वीं धि॑तेचि॒तय॑न्तःप-
 २ र्व॒णाप॑र्वणाव॒यम् । जी॒वात॑वेप्र॒तरं॑सा॒धया॒धियो॑ऽग्रे॒स॒ख्येमा॑रिषामाव॒यंत॑व ४ वि-
 ३ शांगो॒पाअ॑स्यचरन्तिज॒न्तवो॑हि॒पञ्च॒यदु॒तच॑तु॒ष्पद॑क्तुभिः । चि॒त्रः प्र॑के॒तउ॒षसो॑म-
 ४ हाँअ॒स्य॒ग्रे॑स॒ख्येमा॑रिषामाव॒यंत॑व ५ ॥ ३० ॥ त्वम॑ध्व॒र्युरु॒तहो॑ता॒सिपू॒र्व्यः प्र॑-
 ५ शा॒स्तापो॑तांज॒नुषा॑पुरोहि॒तः । वि॒श्वावि॒द्वाँआ॒र्त्विज्या॑धीरपु॒ष्यस्य॒ग्रे॑स॒ख्येमा॑रि-
 ६ षामाव॒यंत॑व ६ योवि॒श्वतः॑सुप्रती॒कःस॒दृङ्क्षु॑सिदू॒रेचि॒त्सन्त॑ळिदि॒वाति॑रोच॒से ।
 ७ रा॒ज्याश्चि॑द॒न्वोअ॑तिदे॒वप॑श्यस्य॒ग्रे॑स॒ख्येमा॑रिषामाव॒यंत॑व ७ पू॒र्वोदे॒वाभव॑तुसु-
 ८ न्वतो॑रथोऽस्माकं॒शंसो॑अ॒भ्यस्तु॑दू॒ढयः॑ । तदा॑जा॒नीतो॑तपु॒ष्यता॒वचो॑ऽग्रे॒स॒ख्ये
 ९ मा॑रिषामाव॒यंत॑व ८ व॒धैर्दुः॑शं॒सोअ॑प॒दूढयो॑जहिदू॒रेवा॒येअ॑न्तिवा॒केचि॑द॒न्निणः॑ ।

क्र. सं.

॥ ७१ ॥

अथायज्ञार्थगृणते सुगन्धं ग्रैसख्ये मारिषामावयन्तव १ यद्युक्था अरुषारोहि-
 तारथे वा तं जूता वृषभस्यैव ते रवः । आदिन्वसि वृनि नो धूमकेतुना ग्रैसख्ये मारि-
 षामावयन्तव १० ॥ ३१ ॥ अर्धस्वनादुत बिभ्युः पतत्रिणो द्रप्सा यत्तै यवसादो
 व्यस्थिरन् । सुगन्तं चैतावकेभ्योरथेभ्यो ग्रैसख्ये मारिषामावयन्तव ११ अयं
 मित्रस्य वरुणस्य धार्यसे ऽवयातां मरुतां हेळो अद्भुतः । मृळामुनो भूत्वैषां मनः पु-
 नरग्रैसख्ये मारिषामावयन्तव १२ देवो देवानां मसि मित्रो अद्भुतो वसुर्वसूनामसि
 चारु रध्वरे । शर्मन्त्स्याम तव सप्रथंस्तु मे ग्रैसख्ये मारिषामावयन्तव १३ तत्तं
 भद्रं यत्समिद्धः स्वेदमे सोमा हुतो जरसे मृळयत्तमः । दधांसि रत्नं द्रविणं च दाशुषे ग्रै-
 सख्ये मारिषामावयन्तव १४ यस्मै त्वं सुद्रविणो ददांशो ऽनागास्त्वमदिते सर्वता-
 ता । यं भद्रेण शर्वसा चोदयांसि प्रजावन्ताराधसा ते स्याम १५ सत्त्वमग्ने सौभ-

अ. १ अ. ३

॥ ७१ ॥

गृत्वस्यविद्वानस्माकमायुःप्रतिरेहदेव । तन्नौमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसि-
न्धुःपृथिवीउतद्यौः १६ ॥ ३२ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

द्वेएकादशौषसायवाग्नयेसप्रवथानवद्रविणोदसेपनोष्टौशुचयेगायत्रंवैश्वानरस्यत्वंवैश्वानरीयंजात-
वेदसएकाजातवेदस्यमेतदादीन्येकभूयांसिसूक्तसहस्रमेतत्कश्यपार्षसयोवृषैकोनावार्षागिराकुञ्जाश्वा-
म्बरीषसहदेवभयमानसुराधसःप्रमन्दिनएकादशकुत्सश्चतुस्त्रिष्टुबन्तमाद्यागर्भस्त्राविण्युपनिषदिमांतेन्या
त्रिष्टुप्तत्तेष्टौयोनिर्नवचन्द्रमाएकोनाह्यस्त्रितोवावैश्वदेवंहिषाङ्गमन्त्यात्रिष्टुबष्टमीमहाबृहतीयवमध्येन्द्रमि-
त्रंसप्तत्रिष्टुबन्तंयज्ञस्तृचंयइन्द्राग्नीसप्तोनैन्द्राग्रंतुविष्टौततंनवार्भवंतुपञ्चम्यन्त्येत्रिष्टुभौतसन्पञ्चात्यात्रिष्टु-
बीलेपञ्चाधिकाश्विनमाद्यौपादौलिङ्गोक्तदैवतावन्त्येष्ट्रिष्टुभौ ॥ ७ ॥

द्वे विरूपे एकादश कुत्स औषस्योभिः शुद्धोऽग्निर्वा त्रिष्टुप् ।

१५ द्वेविरूपेचरतःस्वर्धेअन्यान्यावत्समुपधापयेते । हरिरन्यस्यांभवतिस्व-
धावाञ्छुकोअन्यस्यांदृशेसुवर्चाः १ दशोमंत्वष्टुर्जनयन्तगर्भमतन्द्रासोयुवत-

क्र. सं.

॥ ७२ ॥

योविभृत्रम् । तिग्मामीकंस्वयेशसंजनैषुविरोचमानंपरिणीनयन्ति २ त्रीणि
 जान्नापरिभूषन्त्यस्यसमुद्रएकंदिव्येकमप्सु । पूर्वमनुप्रदिशंपार्थिवानामृत-
 न्प्रशासद्विदधावनुष्ठु ३ कइमंवोनिण्यमाचिकेतवत्सोमातृजनयतस्वधाभिः
 । बह्नीनांगभोअपसांमुपस्थान्महान्कविनिश्चरतिस्वधावान् ४ आविष्टयोव-
 र्धतेचारुंरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थे । उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रती-
 चीसिंहंप्रतिजोषयेते ५ ॥ १ उभेभद्रेजोषयेतेनमेनेगावोनवाश्राउपंतस्थुरवैः ।
 सदक्षाणांदक्षंपतिर्बभूवाअन्तिपंदक्षिणतोहविभिः ६ उद्यंयमीतिसवितेवबाहू
 उभेसिचौयततेभीमक्रुजन् । उच्छुक्रमत्कमजतेसिमस्मान्नवामातृभ्योवसंना
 जहाति ७ त्वेषंरूपंकृणुतउत्तरंयत्संपृश्चानःसदनेगोभिर्द्विः । कविर्बुधंपरि-
 मर्मज्यतेधीःसादेवतातासमितिर्बभूव ८ उरुतेजयःपर्येतिबुधंपविरोचमानंमहि-

अ. १ अ. ७

॥ ७२ ॥

प्रसूयधामं । विश्वेभिरग्रेस्वयंशोभिरिहोऽदब्धेभिःपायुभिःपाह्यस्मान् १ धन्व-
 न्त्स्रोतःकृणुतेगातुमूर्मिशुकैरूर्मिभिरभिनक्षतिक्षाम् । विश्वासनानिजठरैषुघत्ते-
 ऽन्तर्नवासुचरतिप्रसूषु १० एवानोअग्रेसमिधावृधानोरेवत्पावकश्रवंसेविभाहि ।
 तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः ११ ॥ २ ॥

स प्रतथा नव कुत्सो द्रविणोदा अग्निःशुद्धोऽग्निर्वा त्रिष्टुप् ।

१६ सप्रतथासहसाजार्चमानःसद्यःकाव्यानिबलधत्तविश्वा । आपश्चमित्रं
 धिषणाचसाधन्देवाअग्निधारयन्द्रविणोदाम् १ सपूर्वयानिविदाकव्यतायोरिमाः
 प्रजाअजनयन्मनूनाम् । विवस्वताचक्षसाद्यामपश्चदेवाअग्निधारयन्द्रविणोदा-
 म् २ तमीळतप्रथमंयज्ञसाधंविशआरीराहुंतमृजसानम् । ऊर्जःपुत्रंभरतंसृप्र-
 दानुंदेवाअग्निधारयन्द्रविणोदाम् ३ समातरिश्वापुरुवारपुष्टिर्विदद्वातुंतनयाय

क्र. सं.

॥ ७३ ॥

स्ववित् । विशांगोपाज्जनितारोदस्योर्देवाअग्निधारयन्द्रविणोदाम् ४ नक्तोपा-
 सावर्णमामेभ्यानेधापयेतेशिशुमेकंसमीची । द्यावाक्षामारुक्मोअन्तर्विभाति
 देवाअग्निधारयन्द्रविणोदाम् ५ ॥ ३ ॥ रायोबुध्नःसंगमनोवसूनांयज्ञस्यकेतु-
 मन्मसाधनोवेः । अमृतत्वंरक्षमाणासएनंदेवाअग्निधारयन्द्रविणोदाम् ६ नूच
 पुराचसदनंरयीणांजातस्यचजायमानस्यचक्षाम् । सतश्चंगोपांभवतश्चभूरैर्देवा
 अग्निधारयन्द्रविणोदाम् ७ द्रविणोदाद्रविणसस्तुरस्यद्रविणोदाःसनरस्यप्रथंस-
 त् । द्रविणोदावीरवन्तीमिषंनोद्रविणोदारांसतेदीर्घमायुः ८ एवानोअग्नेसमिधा
 वृधानोरेवत्पावकश्रवसेविभाहि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुः
 पृथिवीउतद्यौः ९ ॥ ४ ॥

अ.१अ.७

॥ ७३ ॥

अप नोऽष्टौ कुत्सः शुचिरग्निः शुद्धोऽग्निर्वा गायत्री ।

१७ अप॑नःशोशु॑चद॒धम॑भैशुशु॑ग॒ध्यार॒यिम् । अप॑नःशोशु॑चद॒धम् १ सु॒क्षे-
त्रि॒यासु॑गानु॒याव॑सू॒याच॑य॒जाम॑हे । अप॑नःशोशु॑चद॒धम् २ प्र॒यद्वंदि॑ष्ठ॒एषां॑प्रा-
स्माका॑सश्चसूर॒यः । अप॑नःशोशु॑चद॒धम् ३ प्र॒यत्तै॑अ॒ग्नेसूर॑यो॒जायै॑महि॒प्रतै॑व॒यम् ।
अप॑नःशोशु॑चद॒धम् ४ प्र॒यद॒ग्नेःसह॑स्वतो॒विश्व॑तो॒यन्ति॑भान॒वः । अप॑नः
शोशु॑चद॒धम् ५ त्वं॒हिर्वि॑श्वतो॒मुख॑वि॒श्वतः॑परि॒भूर॑सि । अप॑नःशोशु॑चद॒धम् ६
द्वि॒शो॒नोवि॑श्वतो॒मुखा॑ति॒नावे॑व॒पार॑य । अप॑नःशोशु॑चद॒धम् ७ स॒नःसि॒न्धुमि॑व
ना॒वया॑ति॒पर्षा॑स्व॒स्तये॑ । अप॑नःशोशु॑चद॒धम् ८ ॥ ५ ॥

वैश्वानरस्य तिस्रः कुत्सो वैश्वानरोऽग्निः शुद्धोऽग्निर्वा त्रिष्टुप् ।

१८ वै॒श्वान॒रस्य॑सु॒म॒तौस्या॑म॒राजा॒हिकं॑भु॒वंना॑नामभि॒श्रीः । इ॒तो॒जा॒तोवि॑-

क्र. सं.

॥ ७४ ॥

श्वमिदंविचष्टेश्वानरोयंततेसूर्येण १ पृष्ठोदिविपृष्ठोअग्निःपृथिव्यांपृष्ठोविश्वाओ-
 षधीराविवेश । वैश्वानुरःसहसापृष्ठोअग्निःसनोदिवासरिषःपातुनक्तम् २ वै-
 श्वानरुतवतत्सुत्यमस्त्वस्मान्नायोमघवानःसचन्ताम् । तन्नोभिन्नोवरुणोमामह-
 न्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः ३ ॥ ६ ॥

जातवेदस एका मारीचः काश्यपो जातवेदा अग्निः शुद्धोऽग्निर्वा त्रिष्टुप् ।

११ जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिदंहातिवेदः । सनःपर्षदतिदुर्गा-
 णिविश्वानावेवसिन्धुदुरितात्यग्निः १ ॥ ७ ॥

स य एकोनविंशतिर्वाषागिरा ऋचाश्वाम्बरीषसहदेव-
 भयमानसुराधस इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१०० सयोवृषावृष्ण्यैभिःसमोकामहोदिवःपृथिव्याश्चसम्राट् । संतीनसत्वा

अ.१अ.७

॥ ७४ ॥

हव्योभरैषुमरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती १ यस्यानामःसूर्यस्येवयामोभरैभरेवृत्र-
 हाशुष्मोअस्ति । वृषन्तमःसखिभिःस्वेभिरेवैर्मरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती २ दि-
 वोनयस्यरेतंसोदुधानाःपन्थासोयान्तिशवसापरीताः । तरद्वेषाःसासहिःपौंस्यै-
 भिर्मरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती ३ सोअङ्गिरोभिरङ्गिरस्तमोभूहृषावृषाभिःसखि-
 भिःसखासन् । ऋग्मिभिर्ऋग्मीगातुभिर्ज्येष्ठोमरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती ४ स
 सूनुभिर्नरुद्रेभिर्ऋग्भ्वानृषाह्येसासह्वँअमित्रान् । सनीळेभिःश्रवस्यानितूर्वन्म-
 रुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती ५ ॥ ८ ॥ समन्यमीःसमदंनस्यकर्तास्माकैभिर्नृभिः
 सूर्यैसनत् । अस्मिन्नहन्तसत्पतिःपुरुहूतोमरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती ६ तमूतयो
 रणयञ्छूरसातौतक्षेमस्यक्षितयःकृण्वतत्राम् । सविश्वस्यकरुणस्येशएकोमरु-
 त्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती ७ तमप्सन्तशवसउत्सवेषुनरोनरमवसेतंधनाय । सो

क्र. सं.

॥ ७५ ॥

अन्धेचित्तमसिज्जोतिर्विदन्मरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती ८ ससव्येनयमतिवार्धत-
 श्रित्सदक्षिणेसंगृभीताकृतानि । सकीरिणाचित्सनिताधनानिमरुत्वान्नोभव-
 त्विन्द्रं ऊती ९ सग्रामोभिःसनितासरथेभिर्विदेविश्वाभिःकृष्टिभिर्न्यय । सपौ-
 स्येभिरभिभूरशस्तीर्मरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती १० ॥ १ ॥ सजामिभिर्यत्सम-
 जातिमीह्मेऽजामिभिर्वापुरुहूतएवैः । अपांतोकस्यतनयस्यजेषेमरुत्वान्नोभव-
 त्विन्द्रं ऊती ११ सर्वज्जभृदस्युहाभीमउग्रःसहस्रचेताःशतनीथक्रभ्वा । चघ्नी-
 षोनशर्वसापाश्वजन्योमरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती १२ तस्यवज्रःक्रन्दतिस्मत्स्व-
 र्पादिवोनत्वेषोरवथःशिमीवान् । तंसंचन्तेसनयस्तंधनानिमरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं
 ऊती १३ यस्याजस्रंशर्वसामानमुक्थंपरिभुजद्रोदसीविश्वतःसीम् । सपारि-
 षत्क्रतुभिर्मन्दसानोमरुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती १४ नयस्यदेवादेवतानमर्ताआप-

अ.१ अ.७

॥ ७५ ॥

श्वनशर्वसोअन्तमापुः । सप्ररिक्तात्वक्षसाक्षमोदिवश्वमरुत्वांनोभवत्विन्द्रऊती
 १५ ॥ १० ॥ रोहिष्ठयावासुमदैशुर्ललामीर्द्युक्षारायऋज्जाश्वस्य । वृषण्वन्तं
 विभ्रतीधूर्धुरथंमन्द्राचिकेतनाहुषीषुविक्षु १६ एतत्त्यत्तइन्द्रवृष्णउक्थंवांषागिरा
 अभिगृणन्तिराधः । ऋज्जाश्वःप्रष्टिभिरम्बरीषःसहदेवोभयमानःसुराधाः १७
 दस्युञ्छिम्यैश्वपुरुहूतएवैर्हत्वापृथिव्यांशर्वानिबर्हीत् । सनत्क्षेत्रंसखिभिःश्वि-
 त्त्येभिःसनत्सूर्यसनदपःसुवज्रः १८ विश्वाहेन्द्रोअधिवक्तानोअस्त्वपरिहृताः
 सनुयामवाजम् । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतयौः
 १९ ॥ ११ ॥

प्र मन्दिन एकादश कुत्स इन्द्रो जगती । अन्त्याश्वतसस्त्रिष्टुभः ।

१०१ प्रमन्दिनैपितुमदर्चतावचोयःकृष्णगर्भानिरहन्ब्रजिष्वना । अवस्यवो

क. सं.

॥ ७६ ॥

वृषणं वज्रं दक्षिणं मरुत्वं न्तं सखायं हवामहे १ यो व्यसं जाहपाणेन मन्युना यः श-
 म्बरं यो अहन्पि प्रुमव्रतम् । इन्द्रो यः शुष्णं मशुषं न्यावृणञ्च मरुत्वं न्तं सखायं हवाम-
 हे २ यस्य द्यावापृथिवी पौंस्यं महद्यस्य व्रतेवरुणो यस्य सूर्यः । यस्येन्द्रस्य सि-
 न्धवः सश्रुतिव्रतं मरुत्वं तं सखायं हवामहे ३ यो अश्वानां योगवांगोपतिर्वशीय-
 आरितः कर्मणि कर्मणि स्थिरः । वीळोश्चिदिन्द्रो यो असुन्वतो पधो मरुत्वं न्तं सखा-
 यं हवामहे ४ यो विश्वस्य जगतः प्राणतस्पतिर्यो ब्रह्मणे प्रथमो गाअविन्दन् । इन्द्रो यो
 दस्युरधरां अवातिरन्मरुत्वं न्तं सखायं हवामहे ५ यः शूरेभिर्हव्यो यश्च भीरुभिर्यो
 धावद्भिर्हूयते यश्च जिग्युभिः । इन्द्रं यं विश्वाभुवनाभिसैन्दधुर्मरुत्वं न्तं सखायं हवा-
 महे ६ ॥ १ २ ॥ रुद्राणामेति प्रदिशां विचक्षणो रुद्रेभिर्यो पातनुते पृथुज्वर्यः । इन्द्रं मनी-
 षा अभ्यर्चति श्रुतं मरुत्वं न्तं सखायं हवामहे ७ यद्वा मरुत्वः परमे सधस्ये यद्वा वमे

अ. १ अ. ७

॥ ७६ ॥

वृजनेमादयासे । अतआयाह्यध्वरंनोअच्छांत्वायाहविश्वंकृमासत्यराधः ८ त्वाये-
 न्द्रसोमंसुषुमासुदक्षत्वायाहविश्वंकृमाब्रह्मवाहः । अधानियुत्वःसर्गणोमरुद्विर-
 स्मिन्यज्ञेवर्हिषिमादयस्व ९ मादयस्वहरिभिर्येतइन्द्रविष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधे-
 ने । आत्वांसुशिप्रहरंयोवहन्तूशन्हव्यानिप्रतिनोजुषस्व १० मरुस्तोत्रस्यवृजन-
 स्यगोपावयमिन्द्रेणसनुयामवाजम् । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुः
 पृथिवीउतयौः ११ ॥ १३ ॥

इमां त एकादश कुत्स इन्द्रो जगती । अन्या त्रिष्टुप् ।

१०२ इमांतेधियंप्रभरेमहोमहीमस्यस्तोत्रेधिषणायत्तआनजे । तमुत्सवेच
 प्रसवेचंसासहिमिन्द्रदेवासःशर्वसामदुन्ननु १ अस्यश्रवोनद्यःसप्तविभ्रतिद्या-
 वाक्षामापृथिवीदर्शतंवपुः । अस्मेसूर्याचन्द्रमसांभिचक्षेत्रद्वेकमिन्द्रचरतोवित-

क्र. सं.

॥ ७७ ॥

तुरम् २ तस्मारथमघवन्प्रावसातयेजैत्रयंतेअनुमदामसंगमे । आजानइन्द्रम-
 नसापुरुष्टुतत्वायद्योमघवञ्छमैयच्छनः ३ वयंजयेमत्वयायुजावृतमस्माक-
 मंशमुदवाभरेभरे । अस्मभ्यमिन्द्रवरिवःसुगंकुधिप्रशत्रूणांमघवन्वृण्यारुज ४
 नानाहित्वाहवमानाजनाइमेधनानांधर्तरवसाविपन्यवः । अस्माकस्मारथमा-
 तिष्ठसातयेजैत्रहीन्द्रनिभृतमनस्तव ५ ॥ १४ ॥ गोजितावाहूअमितक्रतुः
 सिमःकर्मन्कर्मञ्छुतमूतिःखजंकरः । अकल्पइन्द्रःप्रतिमान्मोजसाथाजनावि-
 ह्वयन्तेसिषासवः ६ उत्तेशतान्मघवन्नुच्चभूयंसउत्सहस्राद्रिरिचिरेकृष्टिषुश्रवः ।
 अमात्रंत्वाधिषणातित्विषेमह्यधावृत्राणिजिघ्रसेपुरंदर ७ त्रिविष्टिघातुंप्रतिमा-
 न्मोजसस्तिस्त्रोभूर्मीनृपतेत्रीणिरोचना । अतीदंविश्वंभुवनंववक्षिथाशत्रुरिन्द्र
 जनुषांसनादसि ८ त्वांदेवेषुप्रथमंहवामहेत्वंबभूथपृतनासुसासहिः । सेमं

अ. १ अ. ९

॥ ७७ ॥

नःका॒रुमु॑प॒म॒न्युमु॑द्भि॒दमिन्द्रः॑ कृ॒णोतु॑प्र॒सवे॑रथै॒पुरः १ त्वंजि॑गे॒धुन॑धना॒रुरोधि॑था-
 भै॒ष्वाजा॑म॒घवन्म॑हत्सु॒च । त्वामु॑ग्रम॒वसे॑संशि॒शीम॑स्यथा॒नइन्द्र॑ह॒र्वने॑षुचोद-
 य १० वि॒श्वाहेन्द्रो॑अधि॒वृक्तानो॑अ॒स्त्वपरि॑हृताःस॒नुयाम॑वाजम् । तन्नो॑मि॒त्रो
 वरु॑णोमामहन्ता॒मदितिः॑सिन्धुः॒पृथि॒वीउ॒तयौः ११ ॥ १५ ॥

तत्तेऽष्टौ कुत्स इन्द्रास्त्रिष्टुप् ।

१०३ तत्त॑इन्द्रि॒यंप॑र॒मंप॑रा॒चैरधा॑रयन्तक॒वयः॑प॒रेदम् । क्षमे॑द॒मन्यद्वि॑व्य॒न्य-
 दस्य॑स॒मीपृ॑च्यतेस॒मने॑व॒केतुः १ स॒वा॒रय॑त्पृथि॒र्वीप॑प्रथ॒ञ्चवज्रै॑णह॒त्वानि॑र॒पःस-
 सर्ज॑ । अह॒न्नहि॑मभि॒नद्रौहि॑णं॒व्यह॑न्वयै॒संम॑घवा॒शची॑भिः २ स॒जातू॑र्भ॒र्माश्र-
 दधा॑न॒ओजः॑पु॒रोवि॑भि॒न्दन्न॑चर॒द्विदा॑सीः । वि॒द्वान्व॑ज्जि॒न्दस्य॑वे॒हेति॑म॒स्यार्थं॑स॒होव-
 र्धया॑द्यु॒न्नमि॑न्द्र ३ तदू॒चुषे॑मानु॒षेमा॑यु॒गानि॑की॒र्तेन्यै॑म॒घवा॑ना॒मबि॑भ्रत् । उ॒पप्र॑यन्द-

क्र. सं.

॥ ७८ ॥

स्युहत्यायवृजोयद्धसूनुःश्रवसेनामदधे ४ तदस्येदंपश्यताभूरिपुष्टंश्रदिन्द्रस्यधत्त-
नवीर्याय । सगाअविन्दत्सोअविन्ददश्वान्तसओषधीःसोअपःसवनानि५॥१६॥
भूरिकर्मणेष्वृषभायवृष्णेसत्यशुष्मायसुनवामसोमम् । यआहृत्यापरिपन्थीवृशू-
रोऽयंज्वनोविभजन्नेतिवेदः ६ तदिन्द्रमेववीर्यैचकथयत्ससन्तंवज्रेणाबोधयो-
ऽहिम् । अनुत्वापत्नीर्हृषितंवयश्चविश्वेदेवासोअमदन्ननुत्वा ७ शुष्णं पिप्रंकुय-
वंवृत्रमिन्द्रयदावधीर्विपुरःशम्बरस्य । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुः
पृथिवीउतद्यौः ८ ॥ १७ ॥

योऽनिष्टे नव कुत्स इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१०४ योनिष्टइन्द्रनिषदेअकारितमानिषीदस्वानोनावी । विमुच्यावयोऽव-
सायाश्वान्दोषावस्तोर्वहीयसःप्रपित्वे १ ओत्येनरइन्द्रमूतयेगुर्नूचितान्ससद्योअ-

अ.१अ.७

॥ ७८ ॥

ध्वनोजगम्यात् । देवासौमन्युंदासस्यश्चन्तेन आवक्षन्त्सुवितायवर्णम् २
 अवत्मनाभरतेकेतवेदावत्मनाभरतेफेनमुदन् । क्षीरेणस्नातःकुयंवस्ययोषे
 हतेतेस्यातांप्रवणेशिफायाः ३ युयोपनाभिरुपरस्यायोःप्रपूर्वाभिस्तिरतेराष्टि
 गूरः । अञ्जसीकुलिशीवीरपत्नीपयोहिन्वानाउदभिर्भरन्ते ४ प्रतियत्स्यानी-
 थादंशिंदस्योरोकोनाच्छासदनंजानतीगात् । अधस्मानोमघवश्चकृतादिन्मानो
 मघेर्वनिष्पपीपरांदाः ५ ॥ १८ ॥ सत्त्वंनइन्द्रसूर्येसोअप्स्वनागास्त्वआभज
 जीवशंसे । मान्तरांभुजुमारीरिषोनःश्रद्धितंतेमहतइन्द्रियाय ६ अधामन्ये
 श्रत्तेअस्माअधायिवृषाचोदस्वमहतेधनाय । मानोअकृतेपुरुहूतयोनाविन्द्रक्षुध्य
 द्योवयंआसुतिंदाः ७ मानोवधीरिन्द्रमापरांदामानःप्रियाभोजनानिप्रमोषीः ।
 आण्डामानोमघवञ्छक्रनिर्भेन्मानःपात्राभेत्सहजानुषाणि ८ अर्वाडेहिसो-

क्र. सं.

॥ ७९ ॥

मकामंत्वाहुरयंसुतस्तस्यपिबामदाय । उरुव्यचाजठरआवृषस्वपितेवनःशृणु-
हिहूयमानः १ ॥ ११ ॥

चन्द्रमा एकोनविंशतिराह्यस्त्रितः कुत्सो वा विश्वेदेवाः पङ्क्तिः । अष्टमी-
यवमध्या महावृहती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१०५ चन्द्रमाअप्स्व१न्तरासुपणोधावतेदिवि । नवोहिरण्यनेमयःपुदंविन्द-
न्तिविद्युतोवित्तंमैअस्यरोदसी १ अर्थमिद्वाउअर्थिनआजायायुवतेपतिम् । तु-
आतेवृष्णयंपयःपरिदायरसंदुहेवित्तंमैअस्यरोदसी २ मोषुदेवाअदःस्व१खपादि
दिवस्परि । मासोम्यस्यशंभुवःशूनैभूमकदाचनवित्तंमैअस्यरोदसी ३ यज्ञपृ-
च्छाम्यवमंसतद्वतोविवोचति । कक्रुतंपूर्व्यगतंकस्तर्हिभर्तिनूतनोवित्तंमैअस्य
रोदसी ४ अमीयेदेवाःस्थनंत्रिष्वारोचनेदिवः । कदक्रुतंकदनृतंकप्रत्नावआ-

अ.१.अ.७

॥ ७९ ॥

हुतिर्वित्तं मे अस्य रौदसी ५ ॥ २० ॥ कद्वक्रुतस्य धर्णसिकद्वरुणस्य च क्षणम् ।
 कदर्यम्णो महस्पृथातिक्रामे मदूढयोर्वित्तं मे अस्य रौदसी ६ अहंसो अस्मि यः पुरा
 सुतेव दामिकानि चित् । तं मा व्यन्त्याध्यो ३ वृको न तृष्णजं मृगं वित्तं मे अस्य रौद-
 सी ७ संमातपन्त्यभितः सपत्नीरिव पशवः । मूषो न शिश्राव्यदन्ति माध्यः स्तो-
 तारैते शतक्रतो वित्तं मे अस्य रौदसी ८ अमीये सतरश्मयस्तत्रामेनाभिरातता ।
 त्रितस्तद्वेदाभ्यः सजामित्वा र्यरेभति वित्तं मे अस्य रौदसी ९ अमीये पञ्चोक्षणो म-
 ध्ये तस्थुर्महोदिवः । देवत्रानुप्रवाच्यं सध्रीचीनानि वावृतुर्वित्तं मे अस्य रौदसी १०
 ॥ २१ ॥ सुपर्णा एत आसते मध्य आरोधने दिवः । ते सैधन्ति पृथो वृकं तरन्तं यद्ब-
 तीरपो वित्तं मे अस्य रौदसी ११ नैव्यंत दुक्थ्यं हितं देवासः सुप्रवाचनम् । क्रुतम-
 र्धन्ति सिन्धवः सत्यं तातान् सूर्यो वित्तं मे अस्य रौदसी १२ अग्रेतवत्य दुक्थ्यं देवेष्व-

क्र. सं.

॥ ८० ॥

स्त्याप्यम् । सनःसुतोमनुष्वदादेवान्यक्षिविदुष्टरोवित्तमेअस्यरोदसी १३ सुतो
 होतामनुष्वदादेवाँअच्छाविदुष्टरः । अग्निर्हव्यासुषूदतिदेवोदेवेषुमेधिरोवित्तमे
 अस्यरोदसी १४ ब्रह्माकृणोतिवरुणोगातुविदंतमीमहे । व्यूणोतिहृदासतिन-
 व्योजायतामृतंवित्तमेअस्यरोदसी १५ ॥ २२ ॥ असौयःपन्थाआदित्योविवि
 प्रवाच्यैकृतः । नसदेवाअतिक्रमेतमर्तासोनपश्यथवित्तमेअस्यरोदसी १६
 त्रितःकूपेऽवहितोदेवान्हवतऊतये । तच्छुश्राववृहस्पतिःकृण्वन्नहूरणादुरुवित्तमे
 अस्यरोदसी १७ अरुणोमासकृदृकःपथायन्तददर्शाहि । उजिहीतेनिचाय्या
 तष्टेवपृष्ठ्यामयीवित्तमेअस्यरोदसी १८ एनाङ्गुषेणवयमिन्द्रवन्तोऽभिष्याम
 वृजनेसर्ववीराः । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः १९
 ॥ २३ ॥ इति.शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले पञ्चदशोऽनुवाकः ॥ १५ ॥

अ.१अ.७

॥ ८० ॥

इन्द्रं सप्त कुत्सो विश्वेदेवा जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१०६ इन्द्रमित्रंवरुणमग्निमूतयेमारुतंशर्धोअदितिहवामहे । रथंनदुर्गाद्वि-
सवःसुदानवोविश्वस्मान्नोअंहसोनिष्पिपर्तन १ तआदित्याआगतासर्वतातये
भूतदेवावृत्रतूर्येषुशंभुवः । रथंनदुर्गाद्विसवःसुदानवोविश्वस्मान्नोअंहसोनिष्पिप-
र्तन २ अवन्तुनःपितरःसुप्रवाचनाउतदेवीदेवपुत्रेऋतावृधा । रथंनदुर्गाद्विसवः
सुदानवोविश्वस्मान्नोअंहसोनिष्पिपर्तन ३ नराशंसैवाजिनैवाजयन्निहक्षयद्वी-
रंपूषसंसुमैरीमहे । रथंनदुर्गाद्विसवःसुदानवोविश्वस्मान्नोअंहसोनिष्पिपर्तन ४
बृहस्पतेसदमित्रःसुगंकृधिशंयोर्यत्तेमनुर्हितंतदीमहे । रथंनदुर्गाद्विसवःसुदानवो
विश्वस्मान्नोअंहसोनिष्पिपर्तन ५ इन्द्रंकुत्सोवृत्रहणंशचीपतिकाटेनिबाह्व-
प्रिरह्णदूतये । रथंनदुर्गाद्विसवःसुदानवोविश्वस्मान्नोअंहसोनिष्पिपर्तन ६ देवैर्नो

क. सं.

॥ ८१ ॥

देव्यदितिर्निपातुदेवस्त्रातात्रायतामप्रयुच्छन् । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदि-
तिःसिन्धुःपृथिवीउतयौः ७ ॥ २४ ॥

यज्ञो देवानां तिस्रः कुत्सो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

१०७ यज्ञोदेवानांप्रत्येतिसुममादित्यासोभवंतामृलयन्तः । आवोऽर्वाची
सुमतिर्वृत्त्यादंहोश्चिद्यावरिवोवित्तरासन्त १ उपनोदेवाअवसागमन्त्वङ्गिरसां
सामभिःस्तूयमानाः । इन्द्रइन्द्रियैर्मरुतोमरुद्गिरादित्यैर्नोअदितिःशर्मयंसन्त २
तन्नइन्द्रस्तद्वरुणस्तदग्निस्तदर्यमातत्सविताचनोधात् । तन्नोमित्रोवरुणोमामह-
न्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतयौः ३ ॥ २५ ॥

य इन्द्राग्नी त्रयोदश कुत्स इन्द्राग्नी त्रिष्टुप् ।

१०८ यइन्द्राग्नीचित्रतमोरथोवामभिविश्वानिभुवनानिचष्टे । तेनायातंस-

अ. १ अ. ७

॥ ८१ ॥

रथंतस्थिवांसाथासोमस्यपिबतंसुतस्य १ यावदिदंभुवनंविश्वमस्त्युरुव्यचावरि-
 मतांगभीरम् । तावाँअयंपातवेसोमोअस्त्वरमिन्द्राग्नीमनसेयुवभ्याम् २ च-
 काथेहिसृध्य १ इमंभद्रंसग्नीचीनावृत्रहणाउतस्थः । ताविन्द्राग्नीसृध्यश्चानिष-
 यावृष्णःसोमस्यवृष्णावृषेथाम् ३ समिद्धेष्वग्निष्वानजानायतस्रुचावर्हिरुति-
 स्तिराणा । तीव्रैःसोमैःपरिषिक्तेभिरवागेन्द्राग्नीसौमनसाययातम् ४ यानीन्द्रा-
 ग्नीचक्रथुर्वीर्याणि यानिरूपाण्युतवृष्ण्यानि । यावाँप्रक्षानिसृख्याशिवानितेभिः
 सोमस्यपिबतंसुतस्य ५ ॥ २६ ॥ यदब्रवंप्रथमंवावृणानो ३ यंसोमोअसुरैर्नो
 विहव्यः । तांसृत्यांश्रद्धामभ्याहियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य ६ यदिन्द्रा-
 ग्नीमदथःस्वेदुरोणेयदृह्यगिराजनिवायजत्रा । अतःपरिवृष्णावाहियातमथासो-
 मस्यपिबतंसुतस्य ७ यदिन्द्राग्नीयदुषुतुवशेषुयदुह्युष्वनुषुवुरुषुस्थः । अतः

क्र. सं.

॥ ८२ ॥

परिवृषणावाहियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य ८ यदिन्द्राग्नीअवमस्यांपृथिव्यां
 मध्यमस्यांपरमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य
 ९ यदिन्द्राग्नीपरमस्यांपृथिव्यांमध्यमस्यामवमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणावा-
 हियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य १० यदिन्द्राग्नीदिविष्टोयत्पृथिव्यांयत्पर्वतेष्वो-
 षधीष्वप्सु । अतःपरिवृषणावाहियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य ११ यदिन्द्राग्नी
 उदितासूर्यस्यमध्येदिवःस्वधर्यामादयेथे । अतःपरिवृषणावाहियातमथासो-
 मस्यपिबतंसुतस्य १२ एवेन्द्राग्नीपपिवांसांसुतस्यविश्वास्मभ्यंसंजयतंधना-
 नि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः १३ ॥ २७ ॥

विह्वल्यमष्टौ कुत्स इन्द्राग्नी त्रिष्टुप् ।

१०९ विह्वलयंमनंसावस्यइच्छन्निन्द्राग्नीज्ञासउतवासजातान् । नान्यायु-

अ.१ अ.७

॥ ८२ ॥

वत्प्रमातिरस्तिमह्यं सवांधियं वाज्रयन्तीमतक्षम् १ अश्रवं हि भूरिदावत्तरावां वि-
 जा मातुरुतवांधास्यालात् । अथासोमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमं जनया-
 मि नव्यम् २ माच्छेद्वरश्मीरिति नार्धमानाः पितृणां शक्तीरनुयच्छमानाः ।
 इन्द्राग्निभ्यां कंवृषणो मदन्ति ताह्यर्द्राधिषणाया उपस्थे ३ युवाभ्यां देवीधिषणा
 मदायेन्द्राग्नीसोमं मुशती सुनोति । तारं श्विनाभद्रहस्ता सुपाणी आधावतं मधुना
 पृङ्गमप्सु ३ युवामिन्द्राग्नीव सुनो विभागे तवस्तं माशुश्रववृत्रहृत्ये । तावासया
 बर्हिषि यज्ञे अस्मिन् प्रचर्षणीमादयेथां सुतस्य ५ ॥ २८ ॥ प्रचर्षणिभ्यः पृतनाह-
 वेषु प्रपृथिव्यारि रिरिचाथे दिवश्च । प्रसिन्धुभ्यः प्रगिरिभ्यो महित्वा प्रेन्द्राग्नी विश्वाभु-
 वनात्युन्या ६ आभरतं शिक्षतं वज्रबाहू अस्माँ इन्द्राग्नी अवतं शचीभिः । इमेनुतेरश्म-

क्र. सं.

॥ ८३ ॥

यः सूर्यस्येभिः सपितृपितरो न आसन् ७ पुरंदरा शिक्षतं वज्रहस्तास्माँ इन्द्राग्नी
अवतंभरेषु । तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ता मदितिः सिन्धुः पृथिवी उत्तयौः ८॥२१॥

ततं मे नव कुत्स ऋभवो जगती । पञ्चम्यन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

११० ततं मे अपस्तदुतायते पुनः स्वादिष्ठाधीतिरुचथायशस्यते । अयं सुमृद्र
इह विश्वदेव्यः स्वाहा कृतस्य समुत्तृणुत ऋभवः १ आभोगयं प्रयदिच्छन्त एतना-
पाकाः प्राश्नो मम केचिदापयः । सौधन्वना सश्चरितस्य भूमना गच्छत सवितुर्दाशु-
षो गृहम् २ तत्संवितावो मृतत्वमा सुवदगो ह्यं यच्छ्रवयन्त एतनात्यं चिच्चमसमसु-
रस्य भक्षणमेकं सन्तं मरुणता चतुर्वयम् ३ विष्टी शमी तरणित्वेन वा घतो मर्ता सः स-
न्तो अमृतत्वमानशुः । सौधन्वना ऋभवः सूरचक्षसः संवत्सरे समपृच्यन्त धीतिभिः
४ क्षेत्रमिव विमं मुस्ते जनेनैकं पात्रं भूभवो जेहमानम् । उपस्तुता उपमं नाधमाना

अ. १ अ. ७

॥ ८३ ॥

अमर्त्येषु श्रवणं च्छमांनाः ५ ॥ ३० ॥ आमनीषामन्तरिक्षस्य नृभ्यः स्रुचेर्वधृतं
 जुहवामविद्मना । तरणित्वायेपितुरस्य सश्चिरऋभवो वाजं मरुहन्दि वोरजः ६ ऋ-
 भुर्न इन्द्रः शर्वसानवीयानृभुर्वाजैर्भिर्वसुभिर्वसुर्देदिः । युष्माकं देवा अवसाहं निप्रि-
 ये ३ भित्तिष्ठेम पृत्सुतीरसुन्वताम् ७ निश्चर्मणऋभवो गामपिंशतु संवत्सेना सृजता
 मातरं पुनः । सौधं न्वनासः स्वपस्ययानरोजि ब्रीयुवाना पितरा कृणोत न ८ वा-
 जैर्भिर्नो वाजं साताव विद्वृभुर्माँ इन्द्र चित्रमादधि रार्धः । तन्नो मित्रो वरुणो माम-
 हन्ता मदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ९ ॥ ३१ ॥

तक्षन्पञ्च कुत्स ऋभवो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१११ तक्षत्रथं सुवृत्तं विद्मनापंस्तक्षन्हरीं इन्द्रवाहा वृषण्वसू । तक्षन्पितृभ्यामृ-
 भवो युवद्वयस्तक्षन्वत्सायमातरं सचाभुवम् १ अनोयज्ञाय तक्षतऋभुमद्वयः ऋ-

क्र. सं.

॥ ८४ ॥

त्वेदक्षायसुप्रजावतीमिषम् । यथाक्षयामसर्ववीरयाविशातन्नः शर्वायधासथास्वि-
न्द्रियम् २ आतक्षतसातिमस्मभ्यमृभवः सातिरथायसातिमर्वतेनरः । साति
नोजैत्रीसमहेतविश्वहाजामिमजाभिपृतनासुसक्षणिम् ३ ऋभुक्षणभिद्रमाहुव
ऊतयं ऋभून्वाजान्मरुतः सोमपीतये । उभामित्रावरुणानूनमश्विनातेनोहिन्य-
न्तुसातयेधियेजिषे ४ ऋभुर्भरायसंशिंशातुसातिसमर्यजिद्वाजोअस्माअविष्टु ।
तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः ५ ॥ ३२ ॥

ईळे पञ्चविंशतिः कुत्सोऽश्विनौ । आद्यौ पादौ लिङ्गोक्तदै-

वतौ जगती । अन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

११२ ईळेद्यावापृथिवीपूर्वचिन्तयेऽग्निंघर्मसुरुचंयामन्निष्टये । याभिर्भरेका-
रमंशांयजिन्वधस्थाभिरूपुऊतिभिरश्विनागंतम् १ युवोर्दानायसुभराअसश्चतो

अ. १ अ. ७

॥ ८४ ॥

रथमातस्थुर्वचसंनमन्तवे । याभिर्धियोऽवधःकर्मन्निष्ठयेताभिरूपुङ्गतिभिरश्वि-
 नागंतम् २ युवंतासां दिव्यस्य प्रशासने विशांक्षयथो अमृतस्य मज्जना । याभिर्वेनु-
 मस्वं १ पितृन्धोनराताभिरूपुङ्गतिभिरश्विनागंतम् ३ याभिः परिज्मातं नयस्य म-
 ज्जनाद्विमातातूर्पुतरणिर्विभूषति । याभिस्त्रिमन्तुरभवद्विचक्षणस्ताभिरूपुङ्ग-
 तिभिरश्विनागंतम् ४ याभिरेभं निवृत्तं सितमद्भ्य उद्वन्दनमैरयतं स्वर्द्धो । याभिः
 कण्वं प्रसिषासन्तु मावतं ताभिरूपुङ्गतिभिरश्विनागंतम् ५ ॥ ३३ ॥ याभिरन्त-
 कंजसमानमारणे भुज्युं याभिरव्ययिभिर्जिजिन्वथुः । याभिः कर्कन्धुं वय्यं च जि-
 न्वं यस्ताभिरूपुङ्गतिभिरश्विनागंतम् ६ याभिः शुचन्तिधनसांसुषंसदंतघ-
 र्ममोम्यावन्तमत्रये । याभिः पृश्निगुंपुरुकुत्समावतं ताभिरूपुङ्गतिभिरश्विनाग-
 तम् ७ याभिः शचीभिर्वृषणापरावृजंप्रान्वंश्रोणं च क्षस एतं वेकथः । याभि-

क्र. सं.

॥ ८५ ॥

र्वातिंकां प्रसिताममुश्रुतं ताभिरूपुऊतिभिरश्विनागंतम् ८ याभिः सिन्धुं मधुम-
 न्तमसंश्रुतं वसिष्ठं याभिरजरावर्जिन्वतम् । याभिः कुत्सैश्रुतं यूनर्यमावतं ताभिरू-
 पुऊतिभिरश्विनागंतम् ९ याभिर्विशपलां धनुसामथर्व्यसहस्रं मोह्णं आजावर्जि-
 न्वतम् । याभिर्वशं मश्व्यं प्रेणिमावतं ताभिरूपुऊतिभिरश्विनागंतम् १० ॥
 ३४ ॥ याभिः सुदानू औशिजायं वणिजैर्दीर्घश्रवं सेमधुको गोअक्षरत् । कक्षी-
 वन्तं स्तोतारं याभिरावतं ताभिरूपुऊतिभिरश्विनागंतम् ११ याभीरसां क्षोदं सोद्रः
 पिपिन्वथुरनृश्वं याभीरधुमावतं जिषे । याभिस्त्रिशोकं उस्त्रिया उदाजंतं ताभि-
 रूपुऊतिभिरश्विनागंतम् १२ याभिः सूर्यं परियाथः परावतिमन्वातारं क्षैत्रपत्ये-
 ष्वावतम् । याभिर्विप्रं प्रभरद्वाजमावतं ताभिरूपुऊतिभिरश्विनागंतम् १३ याभि-
 र्महामतिथिग्वंकं शोजुवंदिवोदासं शम्बरहृत्य आवतम् । याभिः पूभिर्द्यैत्रसदस्यु-

अ. १. अ. ७

॥ ८५ ॥

मावतंताभिर्बुद्धतिभिर्श्विनागतम् १४ याभिर्विघ्नविपिपानमुपस्तुतंकलियाभि-
 वित्तजानिंदुवस्यथः । याभिर्व्यश्वमुतपृथिमावतंताभिर्बुद्धतिभिर्श्विनागतम्
 १५॥३५॥ याभिर्नराशयवेयाभिरत्रयेयाभिःपुरामनवेगातुमीषयुः । याभिःशारी-
 राजतंस्यूमरश्मयेताभिर्बुद्धतिभिर्श्विनागतम् १६ याभिःपठर्वाजठरस्यम-
 ज्मनाग्निर्नादीदेष्टितद्धोअज्मन्ना । याभिःशर्यातमवथोमहाधनेताभिर्बुद्धति-
 भिर्श्विनागतम् १७ याभिर्झिरोमनंसानिरण्यथोऽग्रंगच्छथोविवरेगोअर्णसः ।
 याभिर्मनुंगूरमिषासमावतंताभिर्बुद्धतिभिर्श्विनागतम् १८ याभिःपत्नी-
 विमदायन्यहथुराधवायाभिररुणिरशिक्षतम् । याभिःसुदासकुहयुःसुदेव्यं ।
 ताभिर्बुद्धतिभिर्श्विनागतम् १९ याभिःशन्तातीभवथोददाशुषेभुज्युंयाभि-
 रवथोयाभिरधिगुम् । ओम्यावतीसुभरामृतस्तुभंताभिर्बुद्धतिभिर्श्विनागतम्

क्र. सं.

॥ ८६ ॥

२० ॥ ३६ याभिः कृशानुमसनेदुवस्यथोजवेयाभिर्यूनोअर्वन्तमावतम् । म-
 धुप्रियंभरथोयत्सरड्भ्यस्ताभिरूषुऊतिभिरश्विनागतम् २१ याभिर्नरैमोषुयु-
 ध्वनृषाह्येक्षेत्रस्यसातातनयस्यजिन्वथः । याभीरथाँअवथोयाभिरवतस्ताभिरू-
 षुऊतिभिरश्विनागतम् २२ याभिःकुत्समार्जुनेयंशतक्रतूप्रतुर्वीतिप्रचदभीतिमा-
 वतम् । याभिर्ध्वसन्तिपुरुषन्तिमावतंताभिरूषुऊतिभिरश्विनागतम् २३ अ-
 प्रस्वतीमश्विनावाचमस्मेकृतनोदस्रावृषणामनीषाम् । अयूत्येऽवसेनिह्येवां
 वृधेचनोभवतंवाजसातौ २४ द्युभिरकुभिःपरिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विनासौ-
 भगेभिः । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः २५ ॥ ३७ ॥
 इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अ.१अ.७

॥ ८६ ॥

इदंविंशतिरुपस्यंद्वितीयोर्ध्वोरात्रेश्चेमाएकादशरौद्रं द्वित्रिष्टुब्धं तंचित्रं षट्सौर्यनासखाभ्यां पञ्चाधिका
कक्षीवान्दैर्घ्यतमसउशिक्रमसूतआश्विनंवैमध्वआवामेकादशावारं थंदशजागतंकाराधद्वादशान्सादुः-
स्वप्रनाशिन्याद्यागायत्रीद्वितीयाककुमृतीयाचतुर्थ्यैका विराट् नष्टरूप्यौ पञ्चमीतनुशिरापष्ठधरैरुष्णि-
ग्विष्टारवृहतीकृतिर्ग्विरादतिसो गायत्र्यः कदित्यापञ्चोनावैश्वदेवा ॥ ८ ॥

इदं विंशतिः कुत्स उपो द्वितीयार्धर्चस्य रात्रिश्च त्रिष्टुप ।

११३ इदंश्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागां चित्रः प्रकेतो अंजनिष्टुविभ्वा । यथा प्रसू-
ता सवितुः सवार्यै एवारात्र्युपसेयोनिमारैक १ दृशं दत्सा रुशं तीश्वेत्यागादारैगु
कृष्णासदनान्यस्याः । समानबन्धू अमृतै अनूचीद्यावावर्णै चरत आमिना ने २
समानो अध्वा स्वस्त्रोरनुन्तस्तमन्यान्या चरतो देवशिंष्टे । नमैथेतेन तस्थतुः सुमे-
केन क्तोषासा समनसा विरूपे ३ भास्वर्ताने त्रीसूनृतांनामचेति चित्रा विदुरोन

क्र. सं.

॥ ८७ ॥

आवः । प्राप्या जगद्युनोरायो अख्यदुषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ४ जिह्मशये उंचरि-
 तवेमधोन्या भोगय इष्टये राय उत्वम् । दभ्रं पश्यं द्य उर्विया विचक्ष उषा अजीगर्भुवनानि
 विश्वा ५ ॥ १ ॥ क्षत्राय त्वं श्रवसे त्वं महीया इष्टये त्वमथैमिव त्वमित्यै ।
 विसंहशा जीविताभिप्रचक्ष उषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ६ एषा दिवो दुहिता प्र-
 त्यं दर्शिव्युच्छन्ती युवतिः शुक्रवासाः । विश्वस्येशाना पार्थिवस्य वस्व उषो अद्ये-
 ह सुभगे व्युच्छ ७ परायतीनामन्वेति पार्थ आयतीनां प्रथमा शश्वतीनाम् । व्यु-
 च्छन्ती जीवमुदीरयन्त्युषामृतं कंचन बोधयन्ती ८ उषो यदग्निं समिधे च कथं वि-
 यदा वश्रक्षसा सूर्यस्य । यन्मानुषान्यक्ष्यमाणं अजीगर्भुवनानि विश्वा ९
 कियात्यायत्समया भवाति या व्युषुर्याश्वनूनं व्युच्छान् । अनुपूर्वाः कृपते वावशा-
 ना प्रदीध्याना जोषमन्याभिरेति १० ॥ २ ॥ ईयुष्टेये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छ-

अ. १ अ. ८

॥ ८७ ॥

न्तीमुषसंमर्त्यासः । अस्माभिरनुप्रतिचक्ष्याभूदोतेयन्तियेअपरीषुपश्यान् ११
 यावयद्देवाऋतपाऋतेजाःसुम्नावरीसूनृताईरयन्ती । सुमङ्गलीविभ्रतीदेववीति-
 मिहाद्योषःश्रेष्ठतमाव्युच्छ १२ शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्यथोअद्येदंव्यावोमघोनी ।
 अथोव्युच्छादुत्तराअनुद्यूनजराभृताचरतिस्वधाभिः १३ व्यञ्जिभिर्दिवआता-
 स्वद्यौदपंकृष्णांनिर्णिजैदेव्यावः । प्रबोधयन्त्यरुणेभिरश्वैरोषायातिसुयुजा-
 रथेन १४ आवहन्तीपोष्यावायाणिचित्रंकेतुकुण्डतेचेकिताना । ईयुषी-
 णामुपमाशश्वतीनांविभातीनांप्रथमोषाव्यश्वेत् १५ ॥ ३ ॥ उदीर्ध्वजीवो
 असुर्नआगादपप्रागात्तमआज्योतिरेति । अरैकपन्थांयातवेसूर्यायागन्मयत्र
 प्रतिरन्तआयुः १६ स्यूर्मनावाचउदियतिवह्निःस्तवानोरेभउषसोविभातीः ॥
 अद्यातदुच्छगुणतेमघोन्यस्मेआयुर्निर्दिदीहिप्रजावत् १७ यागोमतीरुषसःसर्व-

क्र. सं.

॥ ८८ ॥

वीराव्युच्छन्ति दाशुषे मर्त्याय । वायोरिव सूनृतानामुदकं ता अंश्वदा अंश्वत्सो म-
 सुत्वा १८ माता देवानामदि ते रनीकं यज्ञस्य केतुर्वृहती विभाहि । प्रशस्ति कृद्-
 ह्मणे नो व्युच्छानो जनैः जनय विश्ववारे १९ यज्ञि त्रम प्रउष सो वहन्ती जानाय
 शशमानाय भद्रम् । तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ता मदितिः सिन्धुः पृथिवी उत्तयौः
 २० ॥ ४ ॥

इमा एकादश कुत्सो रुद्रो जगती । अन्त्ये त्रिषु भौ ।

११४ इमारुद्राय तव सैकपदिने क्षयद्विराय प्रभं रामहे मतीः । यथा शमसं द्वि-
 पदे चतुष्पदे विश्वेषुष्टग्रामे अस्मिन्ननातुरम् १ मूळानोरुद्रो तनो मयं स्कृधिक्षयद्वि-
 राय नमंसा विधेम ते । यच्छं च योश्च मनुं राये जे पिता तदंश्याम तवरुद्र प्रणीतिषु २
 अश्यामं ते सुमतिं देवयज्यया क्षयद्विरस्य तवरुद्र मीदुः । सुम्नाय न्निदिशो अस्माक-

अ. १ अ. ८

॥ ८८ ॥

माचरारिष्टवीराजुहवामतेहविः ३ त्वेष्वयंरुद्रयंज्ञसाधंवकुंकविमवसेनिह्वया-
 महे । आरेअस्मद्वैव्यंहेळोअस्यतुसुमतिमिद्वयमस्यावृणीमहे ४ दिवोवरा-
 हमरुषंकपदिनंत्वेषंरूपंनमसांनिह्वयामहे । हस्तेविभ्रंद्रेषजावार्याणिशर्मवर्म
 च्छर्दिस्मभ्यंयंसत् ५ ॥ ५ ॥ इदंपित्रेमरुतामुच्यतेवचःस्वादोःस्वादीयोरुद्राय
 वधेनम् । रास्वाचनोअमृतमर्तभोजनंत्मनेतोकायतनयायमृळ ६ मानो
 महान्तमुतमानोअर्भकमानुउक्षन्तमुतमानुउक्षितम् । मानोवधीःपितरंमोत
 मातरंमानःप्रियास्तन्वोरुद्ररीरिषः ७ मानस्केतोतनयेमानआयौमानोगोषु
 मानोअश्वैपुरीरिषः । वीरान्मानोरुद्रभामितोवधीर्हविष्मन्तःसदमिच्वाहवा-
 महे ८ उपतेस्तोमान्पशुपाडुवाकरंरास्वापितर्मरुतांसुन्नमस्मे । भद्राहिते
 सुमतिर्मृळयत्तमाथाव्यमवइत्तेवृणीमहे ९ आरेतेगोघ्नमुतपूरुषघ्नंक्षयंहीरसु-

क्र. सं.

॥ ८९ ॥

स्रमस्मेतेअस्तु । मृळाचनोअधिचब्रूहिदेवाधाचनःशर्मयच्छद्विबर्हीः १० अ-
 वोचामनमोअस्माअवस्यवःशृणोतुनोहवरुद्रोमरुत्वान् । तन्नोमित्रोवरुणोमा-
 महन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः ११ ॥ ६ ॥

चित्रं षट् कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् ।

११५ चित्रं देवानां मुदंगादनीकं चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्रेः । आप्राद्यावापृ-
 थिवीअन्तरिक्षंसूर्येआत्माजगतस्तस्थुषश्च १ सूर्योदेवीमुषसंरोचमानांमर्योन-
 योषामभ्येतिपश्चात् । यत्रानरोदेव्यन्तोयुगानि विवितन्वतेप्रतिभद्रायभद्रम् २
 भद्राअश्वाहरितःसूर्यस्यचित्राएतंग्वाअनुमाद्यासः । नमस्यन्तोदिवआपृष्ठम-
 स्थुःपरिद्यावापृथिवीयन्तिसद्यः ३ तत्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोर्विततं-
 संजभार । यदेदयुक्तहरितःसधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमस्मै ४ तन्मि-

अ. १ अ. ८

॥ ८९ ॥

त्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपंकुण्ठेद्योरूपस्थे । अनन्तमन्यद्रुशदस्यपाजः
 कृष्णमन्यद्वरितःसंभरन्ति ५ अद्यादेवाउदितासूर्यस्यनिरंहसःपिपृतानिरंव-
 द्यात् । तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीउतद्यौः ६ ॥ ७ ॥
 इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले षोडशोऽनुवाकः ॥ १६ ॥

नासत्याभ्यां पञ्चविंशतिः कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

११६ नासत्याभ्यांवर्हिर्विप्रवृज्जेस्तोमौद्वयर्म्यभ्रियेववातः । यावभैगाय
 विमदायजायांसेनाजुवान्युहतूरथेन १ वीळुपत्मभिराशुहेमभिर्वादेवानांवाजु-
 तिभिःशाशदाना । तद्रासभोनासत्यासहस्रमाजायमस्यप्रधनेजिगाय २ तुप्रो
 हभुज्युमश्विनोदमेघेरयिनकश्वेन्ममृवाँअवाहाः । तमूहधुनौभिरात्मन्वती-
 भिरन्तरिक्षप्रुद्धिरपोदकाभिः ३ तिस्रःक्षपस्त्रिरहातिव्रजद्विर्नासत्याभुज्युमूहधुः

क्र. सं.

॥ ९० ॥

पतङ्गैः । समुदस्यधन्वन्नार्द्रस्यपारेत्रिभीरथैः शतपद्भिः पल्लवैः १ अनारम्भणे
 तदेवीरथेथामनास्थानेअग्रभणेसमुद्रे । यदश्विनाऊहयुर्भुज्युमस्तैशतारित्रांना-
 वमातस्थिवांसम् ५ ॥ ८ ॥ यमश्विनादुदयुःश्वेतमश्वमघाश्वायशश्वदित्स्वस्ति
 । तद्वादात्रमहिंकीर्तेन्यैभूत्यैद्वोवाजीसदमिद्वयौअर्यः ६ युवनेरास्तुवतेपञ्चि-
 यायंकक्षीवतेअरदतंपुरंन्विम् । कारोतराच्छुफादश्वस्यवृष्णःशतंकुम्भाअसिश्च-
 तंसुरायाः ७ हिमेनाग्निंघ्नंसमवारयेथांपितुमतीमूर्जमस्माअधत्तम् । ऋबीसे
 अत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यधुःसर्वगणंस्वस्ति ८ परावतंनासत्यानुदेथामुच्चावुधं
 चक्रथुर्जिह्ववारम् । क्षरन्नापोनपायनायरायेसहस्रायतृष्यतेगोतमस्य ९ जुजु-
 रुषोनासत्योतवृत्रिप्रामुश्चतद्रापिमिवच्यवानात् । प्रातिरतंजहितस्यायुर्दस्त्रादित्प-
 तिमकणुतंकनीनाम् १० ॥ १ ॥ तद्वांनराशंस्यंराध्यंचाभिष्टिमन्नासत्यावरू-

अ. १ अ. ८

॥ ९० ॥

थम् । यद्दिवांसांनिधिमिवापंगूळमुद्गतादूपथुर्वन्दनाय ११ तद्वाँनरासुनये
 दंसउग्रमाविष्कृणोमितन्यतुर्नवृष्टिम् । दध्यङ्गहयन्मध्वाथर्वणोवामश्वस्यशी-
 ष्णाप्रयदीमुवाच १२ अजोहवीनासत्याकुरावाँमहेयामन्पुरुभुजापुरंधिः ।
 श्रुतंतच्छासुरिववधिमत्याहिरण्यहस्तमश्विनावदत्तम् १३ आस्रोवृकस्यवर्ति-
 कामभीकैयुवंनरानासत्यामुमुक्तम् । उतोक्विंपुरुभुजायुवंहकृपमाणमकृणुतं
 विचक्षे १४ चरित्रंहिवेरिवाच्छेदिपर्णमाजाखेलस्यपरितक्म्यायाम् १ सद्योज
 ज्ञामायसींविशपलायैधनैहितेसतैवेप्रत्यधत्तम् १५ ॥ १० ॥ शतंमेषान्वृक्ये
 चक्षदानमृजाश्वंतंपितान्धंचकार । तस्माअक्षीनासत्याविचक्षआधत्तंदस्त्राभि-
 षजावनर्वन् १६ आवारथंदुहितासूर्यस्यकाष्मैवातिष्ठदवैताजयन्ती । विश्वे
 देवाअन्वमन्यन्तहृद्भिःसमुश्रियानासत्यासचेथे १७ यदयांतंदिवोदासायवर्ति-

क्र. सं.

॥ ९१ ॥

भ्ररद्वाजायाश्विनाहयन्ता । रेवदुवाहसचनोरथोवांवृषभश्चशिशुमारश्चयुक्ता १८
 रयिसुक्षत्रंस्वपत्यमायुःसुवीथेनासत्यावहन्ता । आजह्वावीसमनसोपवाजैस्त्रि-
 रहोभागंदधतीमयातम् १९ परिविष्टंजाहुषंविश्वतःसीसुगेभिर्नक्तमूहथूरजोभिः ।
 विभिन्दुनानासत्यारथेनविपर्वताँअजरयूअयातम् २० ॥ ११ ॥ एकस्याव-
 स्तोरावतंरणायवशमश्विनासनयेसहस्रा । निरहतंदुच्छुनाइन्द्रवन्तापृथुश्रवंसो
 वृषणावरातीः २१ शरस्यंचिदार्चत्कस्यावतादानीचादुच्चाचक्रधुःपातवेवाः ।
 शयवेचिन्नासत्याशशीभिर्जसुरयेस्तयैपिप्यथुर्गाम् २२ अवस्यतेस्तुवतेकृष्णि-
 यायंक्रजूयतेनासत्याशचीभिः । पशुननष्टमिवदर्शनायविष्णाप्वंददधुर्विश्वकाय
 २३ दशरात्रीरशिवेनानवद्यूनवन्द्वंभयितमस्व१न्तः । विप्रुतंरेभमुदनिप्रवृक्त

अ. १ अ. ८

॥ ९१ ॥

मुन्निन्यधुःसोममिवस्रुवेणं २४ प्रवांदसौस्यश्विनाववोचमस्यपतिःस्यांसुगवः
सुवीरः । उतपश्यन्नभ्रुवन्दीर्घमायुरस्तमिवेज्जंरिमाणंजगम्याम् २५ ॥ १२ ॥

मध्वः पञ्चविंशतिः कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

११७ मध्वःसोमस्याश्विनामदायप्रत्नोहोताविवासतेवाम् । बर्हिष्मंतीरा-
तिर्विश्रितागीरिषायांतनासत्योपवाजैः १ योवामश्विनामनसोजर्वायान्नथःस्व-
श्वोविशंआजिगांति । येनगच्छथःसुकृतोदुरोणंतेननरावर्तिरस्मभ्यंयातम् २
ऋषिनरावंहसःपाञ्चजन्यमृबीसादत्रिमुश्वथोगुणेन । मिनन्तादस्योरशिवस्यमा-
याअनुपूर्ववृषणाचोदयन्ता ३ अश्वंनगूळमश्विनादुरैवैर्ऋषिनरावृषणारेभमप्सु ।
संतरिणीथोविप्रुतंदसोभिर्नवांजूर्यन्तिपूर्याकृतानि ४ सुषुप्वांसंननिर्ऋतेरुप-
स्येसूर्येनदस्त्रातमसिस्त्रियन्तम् । शुभेरुक्मंनदंर्शतंनिखातमुदूपथुरश्विनावन्द-

क्र. सं.

॥ ९२ ॥

नाय ५ ॥ १३ ॥ तद्वाँनरांशस्यैपज्जियेणकक्षीवतानासत्यापरिज्मन् । शफा-
 दश्वस्यवाजिनोजनायशतंकुम्भाँअसिञ्चतंमधूनाम् ६ युवंनरास्तुवतेकृष्णिपा-
 यविष्णाप्वंददधुर्विश्वकाय । घोषायैचित्पितृषदेदुरोणेपतिंजूर्यन्त्याअश्विनाव-
 दत्तम् ७ युवंश्यावायिरुशतीमदत्तमहःक्षोणस्याश्विनाकण्वाय । प्रवाच्यंतदृष-
 णाकृतंवांयन्नर्षिदायश्रवोअध्यधत्तम् ८ पुरुवपीस्यश्विनादधानानिपेदवऊहधु-
 राशुमश्वम् । सहस्रसांवाजिनमप्रतीतमहिहनैश्रवस्यै१तरुत्रम् ९ एतानिवां
 श्रवस्यांसुदानूब्रह्माङ्गुषंसदनरोदस्योः । यद्वाँपज्जासोअश्विनाहवन्तेयातमिषा-
 चविदुषेचवाजम् १० ॥ १४ ॥ सूनोर्मनैनाश्विनागृणानावाजंविप्रायभुर-
 णारदन्ता । अगस्त्येब्रह्मणावावृधानासंविशपलांनासत्यारिणीतम् ११ कुहया-
 न्तासुष्टुतिकव्यस्यदिवोनपातावृषणाशयुत्रा । हिरण्यस्येवकलशंनिखातमुदं

अ.१अ.८

॥ ९२ ॥

पथुर्दशमेअश्विनाहन् १२ युवंच्यवानमश्विनाजरन्तंपुनर्युवानंचक्रथुःशर्चीभिः ।
 युवोरथेदुहितासूर्यस्यसहश्रियानासत्यावृणीत १३ युवंतुग्रायपूव्येभिरेवैः पुन-
 र्मन्यावभवतंयुवाना । युवंभुज्युमर्णसोनिःसमुद्राद्विभिरूहथुर्ऋजेभिरश्वैः १४
 अजोहवीदश्विनातौग्रयोवांप्रोह्लःसमुद्रमव्यथिर्जगन्वान् । निष्टमूहथुःसुयुजार-
 थेनमनोजवसावृषणास्वस्ति १५ ॥ १५ ॥ अजोहवीदश्विनावर्तिकावामास्त्रो
 यत्सीममुञ्चतंवृकस्य । विजयुषाययथुःसान्वद्रेर्जातंविष्वाचोअहतंविषेण १६
 शतंमेषान्वृक्येमामहानंतमःप्रणीतमशिवेनपित्रा । आक्षीकृज्जाश्वैअश्विनावध-
 तंज्योतिरन्धायचक्रथुर्विचक्षे १७ शुनमन्धायभरमह्यत्सावृकीरंश्विनावृषणान
 रेति । जारःकनीनइवचक्षदानकृज्जाश्वैःशतमेकैचमेषान् १८ महीवामूतिरंश्वि
 नामयोभूरुतस्त्रामंधिष्ण्यासरिणीथिः । अथायुवामिदंह्यत्पुरंधिरागच्छतंसीवृष

क्र. सं.

॥ ९३ ॥

णाववोभिः ११ अधेनुंदस्रास्तयै १ विप्रक्तामपिन्वतंशयवोअश्विनागाम् । युवं
 शचीभिर्विमदायजायान्यहधुःपुरुमित्रस्ययोषाम् २० ॥ १६ ॥ यवंवृकेणा-
 श्विनावपन्तेपदुहन्तामनुषायदस्रा । अभिदस्युंबकुरेणाधमन्तोरुज्योतिश्चक्रयुरा-
 र्याय २१ आथर्वणायाश्विनादधीचेऽश्व्यंशिरःप्रत्यैरयतम् । सवांमधुप्रवोचह-
 ताथन्त्वाष्ट्रंयदस्रावपिकक्ष्यवाम् २२ सदाकवीसुमतिमाचंकेवांविश्वाधियोअ-
 श्विनाप्रावतंमे । अस्मेरयिनासत्याबृहन्तमपत्यसाचंश्रुत्यैरराथाम् २३ हिरं-
 ण्यहस्तमश्विनारराणापुत्रंनरावघ्नित्याअदत्तम् । त्रिधाहृश्यावमश्विनाविकस्त-
 मुज्जीवसंऐरयतंसुदानू २४ एतानिवामश्विनावीर्याणिप्रपूर्याण्यायवोऽवोचन् ।
 ब्रह्मकृण्वन्तोवृषणायुवभ्यांसुवीरांसोविदथमावदेम २५ ॥ १७ ॥

अ. १. अ. ८

॥ ९३ ॥

आवामेकादश कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

११८ आवांरथोअश्विनाश्येनपत्वासुमृळीकःस्ववायात्वर्वाङ् । योमर्त्यस्य
मनसोजवीयात्रिवन्धुरोवृषणावातरंहाः १ त्रिवन्धुरेणत्रिवृतारथेनत्रिचक्रेण
सुवृतायातमर्वाक् । पिन्वंतंगाजिन्वंतमर्वतो नोवर्धयंतमश्विनावीरमस्मे २ प्रव-
द्यामनासुवृतारथेनवस्त्राविमंशृणुतंश्लोकमद्रेः । किमङ्गवांप्रत्यवर्तिगमिष्ठाहु-
विंप्रांसोअश्विनापुराजाः ३ आवांश्येनासोअश्विनावहन्तुरथेयुक्तासंआशवः
पतङ्गाः । येअसुरोद्विषासोनगृध्राअभिप्रयोनासत्यावहन्ति ४ आवांरथेयु-
वतिस्तिष्ठदत्रंजुष्टीनंरादुहितासूर्यस्य । परिवामश्वावपुंषःपतङ्गावयोवहन्त्वरु-
षाअभीके ५ ॥ १८ ॥ उद्वन्दनमैरतंदंसनाभिरुद्रेभंदस्त्रावृषणाशर्चीभिः ।
निष्टौड्यंपारयथःसमुद्रात्पुनश्च्यवानंचक्रथुर्युवानम् ६ युवमत्रयेऽवनीतायतस-

क. सं.

॥ ९४ ॥

मूर्जमोमानंमश्विनावधत्तम् । युवंकण्वायापिरिप्तायचक्षुःप्रत्यधत्तंसुष्ठुतिजु-
 जुषाणा ७ युवंधेनुंगयवैनाधितायापिन्वतमश्विनापूर्याय । अमुंश्चतुर्वर्तिकामं-
 हंसोनिःप्रतिजङ्घाविशपलायाअधत्तम् ८ युवंश्वेतंपेदवइन्द्रजूतमहिहनंमश्विना
 दत्तमश्वम् । जोहूत्रमर्योअभिभूतिमुग्रसंहस्रसांवृषणंवीडुङ्गम् ९ तावांनरास्वव-
 सेसुजाताहवामहेअश्विनानाधमानाः । आनुउपवसुंमतारथेनगिरौजुषाणासु-
 विताययातम् १० आशयेनस्यजवसानूतनेनास्मेयातंनासत्यासुजोषाः । हवेहि
 वामश्विनारातहंव्यःशश्वत्तमायाउपसोव्युष्टौ ११ ॥ ११ ॥

आवां रथं दश कक्षीवानश्विनौ जगती ।

१११ आवांरथंपुरुमायंमनोजुवजिराश्वयज्ञियंजीवसेंहवे । सहस्रंकेतुंव-
 निनंशनदंसंश्रुष्टीवानवरिवोधामभिप्रयः १ ऊर्ध्वाधीतिःप्रत्यस्यप्रयामन्यधा-

अ. १ अ. ८

॥ ९४ ॥

पिशस्मन्त्समयन्तआदिशः । स्वदामिधर्मप्रतियन्त्युतयआवांमूर्जानीरथम-
 श्विनारुहत् २ संयन्मिथःपस्पृधानासोअग्मतशुभेमखाअमिताजायवोरणे । यु-
 वोरहप्रवणेचेकितेरथोयदश्विनावहथःसूरिमावरम् ३ युवंभुज्युंभुरमाणंविभिर्गतं
 स्वयुक्तिभिर्निवहन्तापितृभ्यआ । यासिष्टवर्तिवृषणाविजेन्यं ५ दिवोदासायमहि
 चेतिवामवः ४ युवोरश्विनावपुषेयुवायुजंरथंवाणीयेमतुरस्यशध्यम् । आवां
 पतित्वंसख्यायजग्मुषीयोषावृणीतजेन्यायुवांपती ५ ॥ २० ॥ युवरेभंपरि-
 षूतेरुह्यथोहिमेनधर्मपरितप्तमत्रये । युवंशयोरवसंपिप्यधुर्गविप्रदीर्घणवन्दन-
 स्तार्यायुषा ६ युवंवन्दनंनिर्ऋतंजरण्ययारथंनदस्त्राकरणासमिन्वथः । क्षेत्रादा
 विप्रैजनथोविपन्ययाप्रवामत्रविधतेदंसनाभुवत् ७ अगच्छतंकृपमाणंपरावति
 पितुःस्वस्यत्यजसानिबाधितम् । स्वर्वतीरितऊतीर्युवोरहचित्राअभीकैअभव-

क्र. सं.

॥ ९५ ॥

त्रभिष्टयः ८ उतस्यावांमधुमन्मक्षिकारपन्मदेसोमस्यौगिजोहुंवन्त्यति । युवं
 दधीचोमनआविवासुथोऽथाशिरःप्रतिवामश्व्यंवदत् १ युवंपेदवेपुरुवारंमश्वि-
 नास्पृधांश्चेतंतंरुतारंदुवस्यथः । शर्यैरभिद्युपृतनासुदुष्टरंचर्कृत्यमिन्द्रमिवचर्ष-
 णीसहम् १० ॥ २१ ॥

अ.१अ.८

का राघवद्वादश कक्षीवानश्विनौ । आद्या गायत्री । द्वितीया ककुप् । तृतीया काविराट् ।
 चतुर्थी नष्टरूपी । पञ्चमी तनुशिरा । षष्ठ्यक्षरैरुष्णिक । सप्तमी विष्टारबृहती ।
 अष्टमी कृतिः । नवमी विराट् । ततस्तिस्त्रो गायत्र्यः ।

१२० काराधृद्धोत्राश्विनावांकोवांजोषंभयोः । कथाविधात्यप्रचेताः १
 विद्वांसाविदुरःपृच्छेदविद्वानित्थापरोअचेताः । नूचिन्नुमर्तेअक्रौ २ ताविद्वांसा
 हवामहेवांतानोविद्वांसामन्मवोचेतमद्य । प्राचद्वयमानोयुवाकुः ३ विपृच्छा-

॥ ९५ ॥

मिपाक्या३ नदेवान्वषट्कृतस्याद्भुतस्यंदस्रा । पातंचसह्यसोयुवंचरभ्यसोनः ४
 प्रयाघोषेभृगवाणेनशोभेययावाचायजंतिपज्जियोवाम् । प्रैषयुर्नविद्वान् ५॥२२॥
 श्रुतंगांयत्रंतकवानस्याहंचिद्धिरिरेभाश्विनावाम् । आक्षीशुभस्पतीदन् ६ युवं
 ह्यास्तंमहोरन्युवंवायन्निरतंतंसतम् । तानोवसूसुगोपास्यांतंपातंनोवृकादघायोः ७
 माकस्मैधातमभ्यमित्रिणैनोमाकुत्रानोगृहेभ्योधेनवौगुः । स्तनाभुजोअशि-
 श्वीः ८ दुह्यन्मित्रधितयेयुवाकुंरायेचनोमिमितंवाजंवत्यै । इषेचनोमिमितं
 धेनुमत्यै ९ अश्विनोरसनंरथमनश्वंवाजिनीवतोः । तेनाहंभूरिचाकन १०
 अयंसमहमातनूह्यातेजनांअनु । सोमपेयंसुखोरथः ११ अधस्वप्नस्यनिर्विदे-
 ऽभुञ्जतश्चरेवतः । उभातावस्त्रिनश्यतः १२ ॥ २३ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे
 मण्डले सप्तदशोऽनुवाकः ॥ १७ ॥

क्र. सं.

॥ ९६ ॥

कदित्था पञ्चदश कक्षीवान्विभेदेवा इन्द्रो वा त्रिष्टुप् ।

अ. १ अ. ८

१२१ कदित्थानूःपात्रदेवयुतांश्वद्विरोअङ्गिरसांतुरण्यन् । प्रयदानुद्विशा
हर्म्यस्योरुकंसतेअध्वरेयजत्रः १ स्तम्भीद्व्यांसधुरुणंप्रुषायद्वभुर्वाजायद्वविणं
नरोगोः । अनुस्वजांमहिषश्चक्षतत्रांमेनामश्वस्यपरिमातरंगोः २ नक्षद्वमरु-
णोःपूर्यराट्पुरोविशामङ्गिरसामनुयून् । तक्षद्वजंनिर्युतंतस्तम्भद्व्यांचतुष्पदेन-
यायद्विपादे ३ अस्यमदेस्वर्येदाक्रतायापीवृतमुस्त्रियाणामनीकम् । यद्वप्रसर्गे
त्रिककुम्भिवर्तदपद्रुहोमानुषस्यदुरौवः ४ तुभ्यंपयोयत्पितरावनीतारार्धःसुरेत-
स्तुरणैभुरण्यू । शुचियत्तेरेकणआयजन्तसबर्दुघायाःपयउस्त्रियायाः ५ ॥ २४ ॥
अधप्रजज्ञेतरणिर्ममत्तुप्ररोच्यस्याउपसोनसूरः । इन्दुर्येभिराष्टस्वेदुहव्यैःस्रुवेण
सिञ्चज्जराभिधाम ६ स्विध्मायद्वनर्धितिरपस्यात्सूरोअध्वरेपरिरोधनागोः ।

॥ ९६ ॥

यद्धप्रभासिकृत्वयाँ अनुद्यूननविशेषश्विषेतुराय ७ अष्टामहोदिवआदोहरींइहद्यु-
 म्नासाहमभियोधानउत्सम् । हरियत्तैमन्दिनंदुक्षन्वधेगोरभसमद्रिभिर्वाताप्यम्-
 त्वमायसंप्रतिवर्तयोगोदिवोअश्मानमुपनीतमृभ्वा । कुत्साययत्रंपुरुहूतवन्वञ्छु-
 ण्णमनन्तैःपरियासिवधैः १ पुरायत्सूरस्तमसोअपीतेस्तमद्रिवःफलिंगहेतिम-
 स्य । शुष्णस्यचित्परिहितंयदोजौदिवस्परिसुग्रथितंतदादः १०॥२५॥अनुत्वाम-
 हीपाजसीअचक्रेद्यावाक्षामामदतामिन्द्रकर्मन् । त्वंवृत्रमाशयानंसिरासुमहोव-
 ज्जेणसिष्वपोवराहुम् ११ त्वमिन्द्रनर्योयाँअवोनृन्तिष्ठावातस्यसुयुजोवहिष्ठान् ।
 यंतैकाव्यउशनामन्दिनंदाद्वृत्रहणंपार्थिततक्षवज्जम् १२ त्वंसूरोहरितोरामयो-
 न्भरञ्चक्रमेतंशोनायमिन्द्र । प्रास्यंपारंनवृतिंनाव्यानामपिकर्तमवर्तयोऽयंज्यन्
 १३ त्वंनोअस्याइन्द्रदुर्हणायाःपाहिर्वज्जिवोदुरितादभीकै । प्रनोवाजान्रथ्यो ३

श्रु. सं.

॥ ९७ ॥

अश्वबुध्यानिषेयन्धिश्चरंसेसूनृतायै १४ मासातेअस्मत्सुमतिर्विदसद्वाजंमहः
समिषोवरन्त । आनोभजमघवन्गोष्वर्योमंहिष्ठास्तेसधुमादःस्याम १५॥२६॥
इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ६ ॥ इति प्रथमाष्टक समाप्तः ॥ १ ॥

अ. १ अ. ८

॥ ९७ ॥

प्रवो वैश्वदेवमावो विराडूपे पृथुः सप्तो नोषस्यं तूपा उच्छन्ती प्रातारं सप्तस्वनयस्य दानस्तुतिरुपजगत्या-
वमन्दानितिकक्षीवान्दानतुष्टः पञ्चभिर्भावयव्यं तुष्टावान्त्ये अनुष्टुभौ भावयव्यरोमशयोर्दम्पत्योः संवादो-
ऽग्निमेकादशपरुच्छेपो दैवो दासिराग्नेयं तुषारुच्छेपं सर्वमासृष्टं त्राति धृतिः षष्ठ्ययं जायताष्ट्रैयं त्वमेकाद-
शषष्ठ्यैन्दवी प्रमावोति शक्या वष्टिरन्त्यैन्द्रया हि दशान्त्या त्रिष्टुबिन्द्राय सप्तस्वयावयं षड्युवंतमैन्द्रा पार्वतो
र्ध्व उभे सप्तादौ त्रिष्टुप्तिसोऽनुष्टुभोगायत्री धृतिरष्टिरात्वा षड्वायव्यं त्वन्त्याष्टिस्तीर्णं नवचतुर्ध्याद्याः पञ्च-
न्द्रयश्चोपान्त्ये अष्टी प्रसुसप्तमैत्रावरुणं त्वन्त्ये लिङ्गोक्तदेवते अन्त्या त्रिष्टुप् ॥ ९ ॥

प्रवः पञ्चदश कक्षीवान्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

१२२ ॐ प्रवः पान्तरघुमन्यवोऽन्धो यज्ञं रुद्राय मील्लुषे भरध्वम् । विवो अस्तो-
ष्यसुरस्य वीरैरिषु ध्येवं मरुतो रोदस्योः १ पत्नीव पूर्वहूतिं वा वृधध्या उपासान्ता पुरु-
षा विदाने । स्तरीनात्क्रव्युतं वसानासूर्यस्य श्रिया सुहृशी हिरण्यैः २ मम तु नः परि-

क्र. सं.

॥ १ ॥

ज्मावसर्हाममत्तुवातोअपांवृषण्वान् । शिशितमिन्द्रापर्वतायुवंनस्तन्नोविश्वैवरि-
वस्यन्तुदेवाः ३ उतत्यामेयशसाश्वेतनायैव्यन्तापान्तौशिजोहुवध्यै । प्रवोनपा-
तमपांकुणुध्वंप्रमातरारारिपनस्यायोः ४ आवोरुवण्युमौशिजोहुवध्यैघोषैवशंस-
मर्जुनस्यनंशौ । प्रवःपूष्णेदावनआंअच्छावोचेयवसुतातिमग्नेः ५ ॥ १ ॥ श्रुतंमैमि-
त्रावरुणाहवेमोतश्रुतंसदनेविश्वतःसीम् । श्रोतुनःश्रोतुरातिःसुश्रोतुःसुक्षेत्रासि-
न्धुरद्भिः ६ स्तुषेसावावरुणमित्ररातिर्गवांशतापृक्षयामेषुपृजे । श्रुतरथेप्रियरथेद-
धानाःसद्यःपुष्टिर्निरुन्धानासोअगमन् ७ अस्यस्तुषेमहिमघस्यराधःसचांसनेम-
नहुषःसुवीराः । जनोयःपृजेभ्योवाजिनीवानश्वावतोरथिनोमह्यसूरिः८जनोयो-
मित्रावरुणावभिधुगपोनवांसुनोत्यक्षण्याधुक् । स्वयंसयक्ष्मंहृदयेनिवत्तआपय-
दीहोत्राभिर्कृतावा ९ सवार्धतो नहुषोदंसुजुतःशर्वस्तरोनराङ्गूर्तश्रवाः । विसृष्ट-

अ.२अ.१

॥ १ ॥

रातिर्यातिबाह्वसृत्वाविश्वांसुपूत्सुसदमिच्छूरः १०॥२॥अधग्मन्तानहुषोहवसूरेः
 श्रोतांराजानोअमृतस्यमन्द्राः । नभोजुवोयन्निर्वस्यराधःप्रशस्तयेमहिनारथ-
 वते ११ एतंशर्धधामयस्यसूरेरित्यवोचन्दशतयस्यनंशे । द्युम्नानियेषुवसुतांती
 रारन्विश्वेसन्वन्तुप्रभृथेषुवाजम् १२ मन्दांमहेदशतयस्यधासेर्द्विर्यत्पञ्चविभ्रतो
 यन्त्यन्ना। किमिष्टाश्वइष्टरश्मिरेतईशानासस्तरुषत्रजतेनृन् १३ हिरण्यकर्णमणि-
 ग्रीवमर्णस्तन्नोविश्वेवरिवस्यन्तुदेवाः । अयोंगिरःसद्यआजग्मुषीरोस्त्राश्वांकन्तू-
 भयैष्वस्मे १४ चत्वारोमामशशरिस्थविश्वस्त्रयोराज्ञआयवसस्यजिष्णोः ।
 रथोवांमित्रावरुणादीर्घाप्ताःस्यूमंगभस्तिःसूरोनाद्यौत् १५ ॥ ३ ॥

पृथुस्त्रयोदश कक्षीवानुपास्त्रिष्टुप् ।

१२३ पृथूरथोदक्षिणायाअयोज्यैनंदेवासोअमृतांसोअस्थुः । कृष्णादुदस्थाद-

क. सं.

॥ २ ॥

र्या १ विहायाश्चिकित्सन्तीमानुषायक्षयाय १ पूर्वाविश्वस्माद्भुवनादबोधिजयन्ती
 वाजं बृहती सनुत्री । उच्चाव्यख्यद्युवतिः पुनर्भूरोषा अगन्प्रथमा पूर्वहूतौ २ यद्यद्यभागं
 विभजासिनृभ्य उषो देवि मर्त्यत्रासुं जाते । देवो नो अत्र सविता दमूना अनागसो
 वोचतिसूर्याय ३ गृहं गृहमहनायात्यच्छादिवेदिवे अधिनामा दधाना । सिषा-
 सन्ती द्योतनाशश्वदागा दग्रमग्रमिद्वजते वसूनाम् ४ भगस्य स्वसावरुणस्य जा-
 मिरुषः सूनृते प्रथमा जरस्व । प्रश्वासदध्यायो अधस्य धाता जये मृतं दक्षिणयारथेन
 ५ ॥ ४ ॥ उदीरतां सूनृता उत्पुर्न्धी रुद्रग्रयः शुशुचाना सो अस्थुः । स्पर्हा वसूनि
 तमसापंगूह्णा विष्कृण्वन्त्युषसो विभातीः ६ अपान्यदेत्यभ्य १ न्यदेति विष्कुरूपे अ-
 हनी संचरेते । परिक्षितोस्तमो अन्या गुहाकरद्यौ दुषाः शोशुचतारथेन ७ सह-
 शीरय सहशीरिदुश्वो दीर्घसंचन्ते वरुणस्य धाम । अनवद्यास्त्रिंशत्तं योजनान्येकै-

अ. २ अ. १

॥ २ ॥

का॒क्रतुं॑परि॒यन्ति॑स॒द्यः ८ जा॒न॒त्य॒हः॑प्र॒थ॒म॒स्य॒नामं॑शु॒क्राकृ॑ष्णाद॒जनि॑ष्ट॒श्विती॒ची ।
 क्र॒त॒स्य॒योषा॑नमि॒नाति॑धामाह॒रहर्नि॑ष्कृतमाचर॑न्ती ९ क॒न्ये॒वत॑न्वा ३ शा॒श॒दानां॑
 ए॒षिदे॒विदे॒वमि॒यक्ष॑माणम् । सु॒स्मय॑मानायुव॒तिःपु॒रस्ता॑दावि॒र्वक्षांसि॑कृष्ण॒प्रेवि॒
 भा॒ती १० ॥ ५ ॥ सु॒सं॒का॒शामा॑तृमृ॒ष्टेव॒योषा॑विस्त॒न्वैकृ॑णुषेदृशेकम् ।
 भ॒द्रात्व॑मु॒षोवि॑तरं॒व्युच्छ॑नतत्ते॒अ॒न्याउ॒षसो॑नशन्त ११ अ॒श्वाव॑ती॒गोम॑तीवि॒श्व
 वा॒राय॑त॒माना॑र॒श्मिभिः॑सूर्य॑स्य । परा॑च॒यन्ति॑पुनराच॑यन्तिभ॒द्राना॑मवह॑मानाउ॒
 षासः॑ १२ क्र॒त॒स्यंर॑श्मि॒मनु॑यच्छ॒माना॑भ॒द्रंभ॑द्रंक्रतु॒मस्मा॑सु॒वेहि । उ॒षो॒नोअ॒द्य
 सु॒हवा॒व्युच्छा॑स्मासुरा॒योम॑ध॒वत्सु॑चस्युः १३ ॥ ६ ॥

उषा उच्छन्ती त्रयोदश कक्षीवानुषास्त्रिष्टुप् ।

१२४ उ॒षाउ॒च्छन्ती॑समि॒धाने॑अ॒ग्राउ॒द्यन्त॑सूर्य॑उर्वि॒याज्योति॑रश्रेत् । दे॒वो॒नो

क. सं.

॥ ३ ॥

अत्रंसवितान्वर्थंप्रासावीहिपत्प्रचतुष्पदित्यै १ अमिनतीदैव्यानिव्रतानिप्रमि-
 नतीमनुष्यायुगानि । इयुषीणामुपमाशश्वतीनामायतीनांप्रथमोषाव्ययौत् २
 एषादिवोदुहिताप्रत्यंदशिज्योतिर्वसानासमुनापुरस्तात् । ऋतस्यपन्थामन्वेति
 साधुप्रजानतीवनदिशोमिनाति ३ उपोअदशिशुन्ध्यवोनवक्षो नोधाइवाविरंक-
 तप्रियाणि । अद्मसन्नसंसतोबोधयन्तीशश्वत्तमागात्पुनरेयुषीणाम् ४ पूर्वेअर्धे
 रजसोअह्यस्यगवांजनित्र्यकृतप्रकेतुम् । व्युप्रथतेवितरंवरीयओभापृणन्तीपि-
 त्त्रोरुपस्था ५ ॥ ७ ॥ एवेदेषापुरुतमादृशेकंनाजांमिनपरिवृणक्तिजामिमम् ।
 अरेपसातन्वा उशाशदानानाभादीर्षतेनमहोविभाती ६ अम्रातेवंपुंसएतिप्रतीची
 गतारुगिवसनयेधनानाम्जायेवपत्यउगतीसुवासाउषाहस्त्रेवनिरिणीतिअप्सः ७
 स्वसास्वस्त्रेज्यायस्यैयोनिमारैगपैत्यस्याःप्रतिचक्ष्यैव । व्युच्छन्तीरश्मिभिःसू-

अ.२अ.१

॥ ३ ॥

यस्याङ्ग्यद्वेसमनगाडववाः ८ आसांपूर्वास्तामहसुस्वसृणामपरापूर्वामभ्येतिप-
 श्वात् । ताःप्रतनुवन्नव्यसीर्नूनमस्मेरेवदुच्छन्तुसुदिनांउपासः ९ प्रबोधयोषः
 पृणतोमघोन्यबुध्यमानाःपणयःससन्तु । रेवदुच्छमघवद्भ्योमघोनिरेवत्स्तोत्रे
 सूनृतेजारयन्ती १० ॥ ८ ॥ अवेयमंश्वैद्युवृतिःपुरस्ताद्युङ्क्तेगवामरुणानाम-
 नीकम् । विनूनमुच्छादसतिप्रकेतुर्गृहंगृहमुपतिष्ठातेअग्निः ११ उत्तेवयंश्वि-
 द्सतेरपत्नरंश्चयेपितृभाजोव्युष्टौ । अमासतेवंहसिभूरिंवाममुषोदेविदाशुषेम-
 त्यौय १२ अस्तोद्वंस्तोम्याब्रह्मणामेऽवीवृधध्वमुशतीरुपासः । युष्माकंदेवीरव-
 सासनेमसहस्रिणंचशतिनंचवाजम् १३ ॥ ९ ॥

प्रातारत्नं सप्त कक्षीवान्दानं त्रिष्टुप् । चतुर्थोपञ्चम्यौ जगत्यौ ।

१२५ प्रातारत्नंप्रातरित्वादधातितंचिकित्वान्प्रतिगृह्यानिधत्ते । तेनंप्रजाव-

क्र. सं.

॥ ४ ॥

धयमान आर्यरायस्पोषेण सचते सुवीरः १ सुगुरसत्सुहिरण्यः स्वश्वो बृहदस्मै वय
 इन्द्रो दधाति । यस्त्वायन्तं वसुना प्रातरित्वो मुक्षीजयेत्पदि मुत्सिनाति २ आर्य-
 मयसुकुतं प्रातरिच्छन्निष्टेः पुत्रं वसुमतारथेन । अंशोः सुतं पाययामत्सरस्य क्षयद्वीरं
 वर्धयसूनृताभिः ३ उपक्षरन्ति सिन्धवो मयो भुवर्द्धं जानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः ।
 पूणन्तं च पपुंरिचश्रवस्य वो धृतस्य धारा उपयन्ति विश्वतः ४ नाकस्य पुष्टे अधितिष्ठ-
 ति श्रितो यः पूणाति सह देवेषु गच्छति । तस्मा आपो धृतमर्षन्ति सिन्धवस्तस्मादयं
 दक्षिणापिन्वते सदा ५ दक्षिणावतामिदिमानि चित्रा दक्षिणावतां दिविसूर्यासः ।
 दक्षिणावन्तो अमृतं भजन्ते दक्षिणावन्तः प्रतिरन्त आयुः ६ मा पूणन्तो दुरितमेन
 आरन्माजारिषुः सूरयः सुव्रतासः । अन्यस्तेषां परिधिरस्तुकश्चिदपूणन्तमभिसंय-
 न्तु शोकाः ७ ॥ १० ॥

अ. २ अ. १

॥ ४ ॥

अमन्दान्सप्त कक्षीवान्भावयव्यस्त्रिष्टुप्। षष्ठीसप्तम्योर्भावयव्यरोमशो। सप्तम्या रोमशा। अन्त्ये अनुष्टुभौ ।
 १२६ अमन्दान्स्तोमान्प्रभरेमनीषासिन्धावविक्षियतोभाव्यस्य । योमैसह-
 स्रममिमीतसवान्तूतोराजाश्रवंइच्छमानः १ शतराज्ञोनावमानस्यनिष्का-
 ञ्छुतमश्वान्प्रयतान्सद्यआदम् । शतंकक्षीवाँअसुरस्यगोनाँदिविश्रवोऽजरमा-
 तंतान २ उपमाश्यावाःस्वनयेनदत्तावधूमन्तोदशरथांसोअस्थुः । षष्टिःसहस्र-
 मनुगव्यमागात्सनत्कक्षीवाँअभिपित्वेअह्वाम् ३ चत्वारिंशदशरथस्यशोणाः
 सहस्रस्याग्रेश्रेणिँनयन्ति । मदच्युतःकृशनावतोअत्यान्कक्षीवन्तुदमृक्षन्त
 पृजाः ४ पूर्वमनुप्रयतिमाददेवस्त्रीन्युक्ताँअष्टावरिधायसोगाः । सुबन्धवो
 येविश्याइवव्राजनस्वन्तःश्रवणेषन्तपृजाः ५ आर्गधितापरिगधितायाकंशीकेव
 जङ्गहे । तदातिमह्यंयदुरीयाशूनांभोज्याशता ६ उपोषमेपरामृशमामेद-

क्र. सं.

॥ ५ ॥

भ्राणिमन्यथाः । सर्वाहमस्मिरोमशागन्वारीणामिवाविका ७ ॥ ११ ॥ इति
शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डलेऽष्टादशोऽनुवाकः ॥ १८ ॥

अग्निमेकादश परुच्छेपोऽग्निरत्यष्टिः षष्ठ्यतिघृतिः ।

१२७ अग्निहोतारं मन्येदास्वन्तं वसुंसूनुंसहसोजातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
यजुर्ध्वयास्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा । घृतस्य विभ्राष्टिमनुवष्टिशोचिषा जुह्वानस्य
सर्पिषः १ यजिष्ठं त्वायजमानाहुवेमज्येष्ठमङ्गिरसां विप्रमन्मभिर्विप्रैभिः शुक्रम-
न्मभिः । परिजमानमिव द्याहोतारं चर्षणीनाम् । शोचिष्केशं वृषणं यमिमाविशः प्रा-
वन्तु जूतये विशः २ सहिपूरूचिदोजसा विरुक्मता दीद्यानो भवति द्रुहन्तरः परशुर्न द्रु-
हन्तरः । वीळुचिद्यस्य समृतौ श्रुवद्वनैव यत्स्थिरम् । निष्पहमाणो यमते नार्यते धन्वा-
सहानार्यते ३ दृह्वाचिदस्मा अनुदुर्यथा विदेते जिष्ठाभिररणिभिर्दाष्ट्यवसेऽग्नये दा-

अ.२अ.१

॥ ५ ॥

पृथक्से । प्रयःपूरूणिगाहंतेतक्षद्वनेवशोचिषा । स्थिराचिदन्नानिरिणात्योजंसा
 निस्थिराणिचिदोजंसा ४ तमस्यपृक्षमुपरासुधीनहिनक्तयःसुदर्शतरोदिवा-
 तरादप्रायुषेदिवातरात् । आदस्यायुर्ग्रभणवद्दीक्षुशर्मनसूनवे । भक्तमभक्तमवो
 व्यन्तोअजराअग्रयोव्यन्तोअजराः ५ ॥ १२ ॥ सहिशर्धोनमारुतंतुविष्वणि-
 रप्रस्वतीपूर्वरास्विष्टनिरातैनास्विष्टनिः । आदह्वान्याददिर्यज्ञस्यकेतुरर्हणा
 अधस्मास्यहर्षतोहर्षीवतोविश्वेजुषन्तपन्थानरःशुभेनपन्थाम् ६ द्वितायदीकी-
 स्तसोअभियवोनमस्यन्तउपवोचन्तभृगवोमधन्तोदाशाभृगवः । अग्निरीशे
 वसूनांशुचिर्योधणिरेषाम् । प्रियाँअपिधीर्विनिषीष्टमेधिरआवनिषीष्टमेधिरः ७
 विश्वासांत्वाविशांपतिहवामहेसर्वासांसमानंदम्पतिंभुजेसत्यगिर्वाहसंभुजे । अ-
 तिथिमानुषाणांपितुर्नयस्यांसया । अमीचविश्वेअमृतांसआवयोहव्यादेवेष्व

क. सं.

॥ ६ ॥

वयः ८ त्वमग्रेसहसासहन्तमःशुष्मिन्तमोजायसेदेवतांतयेरयिर्नदेवतांतये ।
 शुष्मिन्तमोहितेमदौयुष्मिन्तमउतक्रतुः । अर्धस्मातेपरिचरन्त्यजरश्रुष्टीवानो
 नाजर ९ प्रवोसहेसहसासहस्वतउष्वुधेपशुषेनाग्रयेस्तोमोवभूत्वग्रये । प्रति
 यदीहविष्मान्विश्वांसुक्षासुजोगुवे । अग्रैरेभोनजरतऋषूणांजूर्णिहोतऋषूणाम्
 १० सनोनेदिष्टुदृशानआभराग्रेदेवेभिःसचंनाःसुचेतुनामहोरायःसुचेतुनां ।
 महिशविष्ठनस्कृधिसंचक्षेभुजेअस्यै । महिस्तोतृभ्योमघवन्सुवीर्यमथीरुप्रो
 नशर्वसा ११ ॥ १३ ॥

अयं जायताष्टौ परुच्छेपोऽग्निरत्यष्टिः ।

१२८ अयंजायतमनुषोधरीमणिहोतायजिष्ठउशिजामनुव्रतमग्निःस्वमनु
 व्रतम् । विश्वश्रुष्टिःसखीयतेरयिरिवश्रवस्यते । अदब्धोहोतानिषददिळस्पदे

अ. २ अ. १

॥ ६ ॥

परिवीतइळस्पदे १ तंयज्ञसाधुमपिवातयामस्यूतस्यपथानमसाहविष्मंतादेव-
ताताहविष्मंता । सनऊर्जामुपाभृत्ययाकृपानजूर्यति । यंमांतरिश्वामनवे
परावतोदेवभाःपरावतः २ एवैनसद्यःपर्यतिपार्थिवमुहुर्गीरेतोवृषभःकनिक्रद-
दधद्रेतःकनिक्रदत् । शतंचक्षाणोअक्षभिर्देवोवनेषुतुर्वणिः । सदोदधानुपरेषु
सानुष्वग्निःपरेषुसानुषु ३ ससुकृतुःपुरोहितोदमेदमेऽग्निर्यज्ञस्याध्वरस्यचेतति
क्रत्वायज्ञस्यचेतति । क्रत्वावेधाईषूयतेविश्वाजातानिपस्पशे । यतोघृतश्रीर-
तिथिरजायतवह्निर्वेधाअजायत ४ क्रत्वायदस्यतविषीषुपृथ्वतेऽग्नेरवेणमरुतांन
भोज्यैषिरायनभोज्या । सहिष्मादानमिन्वतिवसूनांचमज्मना । सनस्त्रासते
दुरितादभिहुतःशंसादघादभिहुतः ५ ॥ १४ ॥ विश्वोविहायाअरतिर्वसु-
र्दधेहस्तेदक्षिणेतरणिर्नशिश्नथच्छ्रवस्ययानशिश्नथत् । विश्वस्माइदिषुध्यतेदेव-

क्र. सं.

॥ ७ ॥

ब्राह्मव्यमोहिषे । विश्वस्माद्वत्सुकृतेवारमृण्वत्यग्निद्वाराव्यृण्वति ६ समानुषे
 वृजनेशान्तमोहितोऽग्निर्यज्ञेषु जेन्योनविशपतिः प्रियोयज्ञेषु विशपतिः । सहव्या
 मानुषाणामिळाकृतानिपत्यते । सनस्त्रासतेवरुणस्य धूर्तेर्महोदेवस्य धूर्तेः ७ अग्निं
 होतारमीळतेवसुधितिं प्रियं चेतिष्ठमरुतिन्यैरिरेहव्यवाह्न्यैरिरे । विश्वायुं विश्ववेद-
 संहोतारं यजतं कविम् । देवासोरण्वमवसेवसूयवो गीर्भोरण्वं वसूयवः ८ ॥ १५ ॥

यं त्वमेकादश परुच्छेप इन्द्रः । षष्ठ्या इन्दुः । तत्राष्टमीनवम्यावतिशक्यौ ।

अन्वाऽष्टिः । शिष्टा अष्टयः ।

१२९ यत्वं रथमिन्द्रमेधसांतयेऽपाकासन्तमिषिरप्रणयंसि प्रानंवद्यनयंसि ।
 सद्यश्चित्तमभिष्टयेकरोवशश्चवाजिनम् । सास्माकमनवद्यतुतुजानवेधसामिमां
 वाचं नवेधसाम् १ सश्रुधियः स्मापृतनासुकासुचिद्विक्षायं इन्द्रभरहूतये नृभिरसि

अ.२अ.१

॥ ७ ॥

प्रतूर्तयेनृभिः । यःशूरैःस्व १ :सनितायोविप्रैर्वाजुंतरुता । तमीशानासंडरधन्त
 वाजिनैपृक्षमत्यनवाजिनम् २ दस्मोहिष्मावृषणंपिन्वसित्वचंकचिद्यावीररु
 शूरमर्त्यपरिवृणक्षिमर्त्यम् । इन्द्रोततुभ्यंतद्विवेतद्रुद्रायस्वयंशसे । मित्रायवोचं
 वरुणायसप्रथःसुमृळीकायसप्रथः ३ अस्माकंवइन्द्रमुश्मसीष्टयेसखायंविश्वायुं
 प्रासहंयुजंवाजेषुप्रासहंयुजम् । अस्माकंव्रह्मोतये स्वापुत्सुषुकासुचित् । नहित्वा
 शत्रुःस्तरंतेस्तृणोषियंविश्वंशत्रुंस्तृणोषियम् ४ निषूनमातिमतिकयस्यचित्तेजि-
 ष्ठाभिररणिभिर्नोतिभिर्ग्राभिर्ग्रातिभिः । नेषिणोयथापुरानेनाःशूरमन्यसे ।
 विश्वानिपूरोरपंपषिवहिरासावहिनोअच्छ ५ ॥१६॥ प्रतद्वोचयंभव्यायेन्दवेहव्यो
 नयइषवान्मन्मरेजतिरक्षोहामन्मरेजति । स्वयंसोअस्मदानिदोवधैरजेतदुर्म-
 तिम् । अवस्त्रवेदघशंसोऽवतुरमवक्षुद्रमिवस्त्रवेत् ६ वनेमतद्वोत्रयाचितन्याव-

क्र. सं.

॥ ८ ॥

नेमं राधिरयिवः सुवीर्यं रण्वंसन्तं सुवीर्यम् । दुर्मन्मानं सुमन्तुं भिरेमि प्रापृचीमहि ।
 आसत्याभिरिन्द्रैद्युन्नहंतिभिर्यजत्रं द्युन्नहंतिभिः ७ प्रप्रावो अस्मे स्वयं गोभिरूती
 परिवर्ग इन्द्रो दुर्मतीनां दरीमन्दुर्मतीनाम् । स्वयं सारिष्यधैयान उपेष अत्रैः ।
 हतेमं सन्नवक्षति क्षिप्ता जूर्णिर्नवक्षति ८ त्वं न इन्द्राया परीणसाया हि पृथो अनेह-
 सापुरोया ह्यरक्षसा । सच स्वनः पराक आसच स्वास्तमीक आ । पाहिनो दूरादा-
 रादाभिष्टिभिः सदा पाह्यभिष्टिभिः ९ त्वं न इन्द्राया तरूषसो ग्रंचित्त्वामहिमा सं-
 क्षदवंसेमहे मित्रं नावंसे । ओजिष्ठत्रातरवितारथं कंचिदमर्त्य । अन्यमस्मद्रि-
 षेः कंचिदद्रिवोरिरिक्षन्तं चिदद्रिवः १० पाहिन इन्द्रसुष्टुतस्त्रिधोऽवयाता स दमि-
 दुर्मतीनां देवः सन्दुर्मतीनाम् । हन्ता पापस्य रक्षसं स्त्राता विप्रस्य मावतः । अधा-
 हित्वा जनिता जीजनदसोरक्षो हणंत्वा जीजनदसो ११ ॥ १७ ॥

अ.२ अ.१

॥ ८ ॥

एन्द्र याहि दश पृच्छेप इन्द्रोऽयष्टिः । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१३० एन्द्रयाह्युपनःपरावतोनायमच्छाविदधानीवसत्पतिरस्तंराजैवस-
त्पतिः । हवामहेत्यावयं प्रयस्वन्तःसुतेसचा । पुष्रासोनपितरंवाजसातयेमंहिष्ठं
वाजसातये १ पिवासोममिन्द्रसुवानमद्रिभिःकोशैरनसिक्तमवतनवंसंगस्तातृ-
षाणोनवंसंगः । मदायहर्यतायतेतुविष्टमायधायसे । आत्वायच्छन्तुहरितो
नसूर्यमहाविश्वेवसूर्यम् २ अविन्दद्विवोनिहितंगुहानिधिर्वेर्नगर्भपरिवीतमश्म-
न्यनन्तेअन्तरश्मनि । ब्रजंवज्रीगवामिवसिषासन्नङ्गिरस्तमः । अपावृणोदिषइन्द्रः
परीवृताद्धारइषःपरीवृताः ३ दादृहाणोवज्रमिन्द्रोगर्भस्त्योःक्षद्वैवतिग्ममसनाय
संश्यदहिहत्यायसंश्यत् । संविष्यानओजसाशवोभिरिन्द्रमज्मना । तष्टैववृक्षंव-
निनोनिवृश्वासिपरश्वेवनिवृश्वासि ४ त्वंवृथानद्यइन्द्रसर्तवेऽच्छासमुद्रमसृजोरथाँइ-

क्र. सं.

॥ ९ ॥

यवाजयतोरथाँइव । इतऊतीरयुज्जतसमानमर्थमक्षितम् । धेनूरिवमनवेविश्व-
 दोहसोजनायविश्वदोहसः ५ ॥ १८ ॥ इमांतेवाचैवसूयन्तआयवोरथंनधीरः
 स्वर्पाअतक्षिपुःसुम्नायत्वामंतक्षिपुः । शुम्भन्तोजेन्यंयथावाजेषुविप्रवाजिनंम् ।
 अत्यमिवशर्वसेसातयेधनाविश्वाधनानिसातये ६ भिनत्पुरोनवतिमिन्द्रपुरवे
 दिवोदासायमहिदाशुषेनृतोवज्रेणदाशुषेनृतो । अतिथिग्वायशम्बरंगिरेरुग्रोअ-
 वांभरत् । महोधनानिदयमानओजसाविश्वाधनान्योजसा ७ इन्द्रःसमत्सूय-
 जमानमार्यंप्रावद्विश्वेषुशतमूतिराजिषुस्वर्मील्लेष्वाजिषु । मनवेशासंदव्रतान्व-
 चंकृष्णामरन्धयत् । दक्षन्नविश्वंततृषाणमोषतिन्यर्शसानमोषति ८ सूरश्चक्रंप्रवृ-
 हज्जातओजसाप्रपित्वेवाचंमरुणोमुषायतीशानआमुषायति । उशनायत्परावतो-
 ऽजंगन्नतयेकवे । सुम्नानिविश्वामनुषेवतुर्वणिरहाविश्वेवतुर्वणिः ९ सनोनव्येभि-

अ.२अ.१

॥ ९ ॥

वृषकर्मनुकथैःपुरादत्तःपायुभिःपाहिशग्मैः । दिवोदासेभिरिन्द्रस्तवानोवावृधी-
थाअहोभिरिवद्यौः १० ॥ ११ ॥

इन्द्राय सप्त परुच्छेप इन्द्रश्चासृष्टिः ।

१३१ इन्द्रायहिद्यौरसुरोअनंमृतेन्द्रायमहीपृथिवीवरीमभिर्युम्नसातावरी-
मभिः । इन्द्रंविश्वेसजोषसोदेवासोदधिरेपुरः । इन्द्रायविश्वासवनानिमानुषारा-
तानिसन्तुमानुषा १ विश्वेषुहित्वासवनेषुतुज्जतेसमानमेकंवृषमण्यवःपृथक्स्वः
सनिष्यवःपृथक् । तंत्वानावंनपर्षणिंशूषस्यंधुरिधीमहि । इन्द्रंनयज्ञैश्चितयन्त
आयवःस्तोमेभिरिन्द्रमायवः २ वित्वाततस्त्रेमिथुनाअवस्यवोव्रजस्यसाताग-
व्यस्यनिःसृजःसक्षन्तइन्द्रनिःसृजः । यद्व्यन्ताद्वाजनास्व १ र्यन्तांसमूहसि ।

क. सं.

॥ १० ॥

अविष्करिक्कहृपणंसचाभुवंवज्रमिन्द्रसचाभुवंम् ३ विदुष्टैअस्यवीर्यस्यपूरवः
 पुरोयदिन्द्रशारंदीरवातिरःसासहानोअवातिरः । शासस्तमिन्द्रमर्त्यमयंज्युंशव-
 सस्पते । महीमंमुष्णाःपृथिवीमिमाअपोमन्दसानइमाअपः ४ आदिनैअस्य
 वीर्यस्यचकिरन्मदेषुवृषन्नृशिजोयदाविंथसखीयतोयदाविंथ । चकर्थकारमेभ्यः
 पृतनासुप्रवन्तवे । तेअन्यामन्यान्द्यंसनिष्णतश्रवस्यन्तःसनिष्णत ५ उतो नो
 अस्याउपसोजुषेतह्य ६ कस्यबोधिहविषोहवीमभिःस्वर्पाताहवीमभिः । यदिन्द्र
 हन्तवेमृधोवृषावज्जिञ्चिकेतसि । आमेअस्यवेधसोनवीयसोमन्मश्रुधिनवीयसः ६
 त्वंतमिन्द्रवावृधानोअस्मयुरमित्रयन्तैतुविजातमर्त्यवज्रेणशूरमर्त्यम् । जहियो
 नोअघायतिशृणुष्वसुश्रवंस्तमः । रिष्टंनयामन्नपभूतुदुर्मतिर्विश्वापभूतुदुर्मतिः
 ७ ॥ १० ॥

अ. २ अ. १

॥ १० ॥

त्वया वयं षड्रुच्छेपोऽस्यष्टिः ।

१३२ त्वयावयंमघवन्पूर्वधनुइन्द्रत्वोताःसासह्यामपृतन्यतोवनुयामवनु-
 प्यतः । नेदिष्ठेअस्मिन्नहन्यधिवोचानुसुन्वते । अस्मिन्यज्ञेविचयेमाभरैकृतं
 वाजयन्तोभरैकृतम् १ स्वर्जेभेभरैआप्रस्यवकमन्युष्वर्धुःस्वस्मिन्नअसिक्काणस्य
 स्वस्मिन्नअसि । अहन्निन्द्रोयथाविदेगीष्णाशीष्णोपवाच्यः । अस्मन्नातेसध्य-
 कसन्तुरातयोभद्राभद्रस्यरातयः २ तत्तुप्रयःप्रत्नयातेशुशुकुनयस्मिन्यज्ञेवार-
 मकृण्वतक्षयमृतस्यवारसिक्षयम् । वितद्वोचैरधद्वितान्तःपश्यन्तिरश्मिभिः ।
 सधाविदेअन्विन्द्रोगवेषणोबन्धुक्षिद्योगवेषणः ३ नूइत्थातेपूर्वथाचप्रवाच्यंयद-
 ङ्गिरोभ्योऽवृणोरपव्रजमिन्द्रशिक्षन्नपव्रजम् । ऐभ्यःसमान्यादिशास्मभ्यंजेवि
 योत्सिच । सुन्वभ्योरन्धयाकंचिदव्रतंहृणायन्तंचिदव्रतम् ४ संयज्जनान्क्रतुभिः

क्र. सं.

॥ ११ ॥

शूरैर्दक्षयुद्धनेहितैरुपन्तश्रवस्यवः प्रयक्षन्तश्रवस्यवः । तस्मात्आयुःप्रजावदि-
 द्वाधैर्अर्चन्त्योजसा । इन्द्रंओक्थ्यैदिधिपन्तधीतयोदेवाँअच्छानधीतयः ५ युवंत-
 मिन्द्रापर्वतापुरोयुधायोनःपृतन्यादपृतन्तुमिद्धंतवज्रेणतन्तुमिद्धंतम् । दूरेचत्ताय-
 छन्तसद्गहनंयदिनक्षत् । अस्माकंशत्रून्परिशूरविश्वतोदुर्मादेषोष्टविश्वतः ६॥२१॥

अ.२अ.१

उभे सप्त परुच्छेप इन्द्रः । आद्या त्रिष्टुप् । ततस्तिप्तोऽनुष्टुभः ।

पञ्चमी गायत्री । षष्ठी धृतिः । सप्तम्यत्याष्टिः ।

१३३ उभेपुंनामिरोदसीऋतेनुद्गुहोदहामिसंमहीरंनिन्द्राः । अभिवृग्ययत्र
 हताअमित्रवैलस्थानंपरितृह्णाअशैरन् १ अभिवृग्याचिदद्रिवःशीर्षायातुमती-
 नाम् । छिन्धिबटूरिणापदामहावटूरिणापदा २ अवासांमघवअहिशर्षायातुम-

॥ ११ ॥

तीनाम् । वैलस्थानकेअर्मकेमहावैलस्थेअर्मके ३ यासाँतिस्त्रःपञ्चाशतोऽभि-
 वृङ्गैरपावपः । तत्सुतेमनायतितत्सुतेमनायति ४ पिशङ्गभृष्टिमम्भृणंपिशा-
 चिमिन्द्रसंमृण । सर्वरक्षोनिबर्हय ५ अवर्महइन्द्रवाट्टहिश्रुधीनःशुशोचहिद्यौः
 क्षानभीषाँअद्रिवोघृणान्नभीषाँअद्रिवः । शुष्मिन्तमोहिशुष्मिभिर्वधैरुग्रेभिरी-
 यसे । अपूरुषघ्नोअप्रतीतशूरसत्त्वभिस्त्रिप्तैःशूरसत्त्वभिः ६ वनोतिहिसुन्वन्क्ष-
 यंपरीणसःसुन्वानोहिष्मायजत्यवद्विषोदेवानामवद्विषः । सुन्वानइत्तिषासति
 सहस्रावाज्यवृतः । सुन्वानायेन्द्रोददात्याभुवँरयिंददात्याभुवँम् ७ ॥ २२ ॥
 इति शाकलर्क्संहितायां प्रथमे मण्डले एकोनविंशोऽनुवाकः ॥ १९ ॥

आ त्वा षट् परुच्छेपो वायुरत्याष्टिः । अन्ताऽष्टिः ।

१३४ आत्वाजुवोरारहाणाअभिप्रयोवायोवर्हन्त्विहपूर्वपीतयेसोमस्यपूर्वपी-

क. सं.

॥ १२ ॥

तये । ऊर्ध्वतिअनुसूतामनस्तिष्ठतुजानती । नियुत्वंतारथेनायाहिदावनेवायो
 मुखस्यदावने १ मन्दन्तुत्वामन्दिनोवायविन्दवोऽस्मत्क्राणासुःसुकृताअभिय-
 वोगोभिःक्राणाअभियवः । यद्धक्राणाइरध्यैदक्षंसचन्तऊतयः । सध्रीचीनानियु-
 तोदावनेधियउपब्रुवतईधियः २ वायुर्युक्तेरोहितावायुररुणावायूरथैअजिराधुरि
 वोह्लवेवहिंष्टाधुरिवोह्लवे । प्रबोधयापुरन्धिजारआसंसतीमिव । प्रचक्षयरोद-
 सीवासयोषसःश्रवसेवासयोषसः ३ तुभ्यमुषासःशुचयःपरावतिभद्रावस्त्रात-
 न्वतेदंसुरशिमषुचित्रानव्येषुरशिमषु । तुभ्यंधेनुःसंबर्दुघाविश्वावसूनिदोहते ।
 अजनयोमरुतोवक्षणाभ्योदिवआवक्षणाभ्यः ४ तुभ्यंशुक्रासःशुचयस्तुरण्यवो
 मदैषूग्राइषणन्तभुर्वण्यपामिषन्तभुर्वणि । त्वांत्सारीदसमानोभर्गमीद्वितक्ववीर्ये ।
 त्वंविश्वस्माद्रुवंनात्पासिधर्मैणासुर्यात्पासिधर्मैणा ५ त्वंनोवायवेषामपूर्व्यःसो-

अ. २ अ. १

॥ १२ ॥

मानांप्रथमःपीतिमर्हसिसुतानांपीतिमर्हसि । उतोविहुत्मतीनांविशांववर्जुषी-
णाम् । विश्वाइत्तेधेनवोदुहआशिरंधृतंदुहतआशिरम् ६ ॥ २३ ॥

स्तीर्णं नव परुच्छेपोऽसृष्टिः । आद्यानां तिमृणां नवम्याश्च वायुः । शिष्टानामिन्द्रः । अन्ये असृष्टी ।

१३५ स्तीर्णंवर्हिरुपनोयाहिवीतयेसहस्रेणनियुतानियुत्वतेऽतिनीभिर्नियु-
त्वते । तुभ्यंहिपूर्वपीतयेदेवादेवाययेमिरे । प्रतैसुतासोमधुमन्तोअस्थिरन्मदा-
युक्त्वेअस्थिरन् १ तुभ्यायंसोमःपरिपूतोअद्रिभिःस्पार्हावसानःपरिकोशमर्ष-
तिशुक्रावसानोअर्षति । तवायंभागआयुषुसोमोदेवेषुहूयते । वहवायोनियुतो
याह्यस्मयुर्जुषाणोयाह्यस्मयुः २ आनोनियुद्भिःऽतिनीभिरध्वरंसहस्रिणीभि-
रुपयाहिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । तवायंभागऋत्वियःसरश्मिःसूर्येसचा ।
अध्वर्युभिर्भरमाणाआयंसतवायोशुक्राअयंसत ३ आवारथोनियुत्वान्वक्षदव-

क्र. सं.

॥ १३ ॥

सेऽभिप्रयांसि सुधितानि वीतयेवा यो हव्यानि वीतये । पिवतं मध्वोऽन्धसः पूर्व-
 पेयं हि वाहितम् । वायवाचन्द्रेण राधसागतं मिन्द्रश्च राधसागतम् ४ आवाधियो
 ववृत्युरध्वरा उपेममिन्दुमर्मजन्तवाजिनं माशुमत्यं नवाजिनम् । तेषां पिवतमस्म-
 य आनो गन्तमिहोत्या । इन्द्रवायू सुताना मद्रिभिर्युवंमदाय वाजदायुवम् ५ ॥ २४ ॥
 इमे वा सोमा अप्स्वा सुता इहा ध्वर्युभिर्भरमाणा अयंसत वायोऽशुक्रा अयंसत । एते
 वा मभ्यं सृक्षततिरः पवित्रमाशवः । युवायवोऽतिरोमा ण्यव्यया सोमा सो अत्य-
 व्यया ६ अतिवायो ससतो या हि शश्वतो यत्र ग्रावा वदति तत्र गच्छतं गृहमिन्द्रश्च ग-
 च्छतम् । विसूनृता ददृशेरीयते घृतमापूर्णया नियुता याथो अध्वरमिन्द्रश्च याथो अ-
 ध्वरम् ७ अत्राहृतद्वहेथेमध्व आहुतिं यमं श्वत्थमुपतिष्ठन्त जायवोऽस्मे ते सन्तु जा-
 यवः । साकं गावः सुवते पच्यते यवो न ते वायु उपदस्यन्ति घेनवो नार्पदस्यन्ति घे-

अ. २ अ. १

॥ १३ ॥

नवः ८ इमेयेतेसुवायोबाह्वो जसोऽन्तर्नदीतेपतयन्त्युक्षणोमहिब्राधन्तउक्षणः ।
धन्वश्चिद्येअनाशवो जीराश्चिदगिरौकसः । सूर्यस्येवरश्मयोदुर्नियन्तवोहस्तयो-
दुर्नियन्तवः १ ॥ २५ ॥

प्रसु सप्त परुच्छेपो मित्रावरुणावसष्टिः । अन्त्ये
लिङ्गोक्तदेवते । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१३६ प्रसुज्येष्ठैर्निचिराभ्यांबृहन्नमोहृव्यंमतिभरतामृळयद्वांस्वादिष्ठंमृळय-
द्वांम् । तासुम्राजाधृतासुतीयज्ञेयंज्ञउपस्तुता । अथैनोःक्षत्रंनकुतश्चनाधृषे
देवत्वंनूचिदाधृषे १ अदंशिगातुरुखेवरौयसीपन्थाऋतस्यसमयंस्तरश्मिभि-
श्चक्षुर्भगस्यरश्मिभिः । द्युक्षंमित्रस्यसादनमर्यम्णोवरुणस्यच । अथादधातेबृ-
हदुक्थ्यं१ वयंउपस्तुत्यंबृहद्वयः २ ज्योतिष्मतीमदितिधारयत्क्षितिंस्वर्वतीमास-

क. सं.

॥ १४ ॥

चेतेदिवेदिवेजागृवांसादिवेदिवे । ज्योतिष्मत्क्षत्रमांशातेआदित्यादानुनस्पती ।
 मित्रस्तयोर्वरुणोयातयज्जनोऽर्यमायातयज्जनः ३ अयंमित्रायवरुणायशन्तमः
 सोमोभूत्ववपानेष्वभंगोदेवोदेवेष्वभंगः । तंदेवासोजुषेरतविश्वेअद्यसजोषंसः ।
 तथाराजानाकरथोयदीमंहऋतावानायदीमहे ४ योमित्रायवरुणायविध्वज्ज-
 नोऽनुर्वाणंतंपरिपातोअंहसोदाश्वांसंमर्तमंहसः । तमर्यमाभिरक्षत्यजुयन्तमनु-
 व्रतम् । उक्थैर्यएनोःपरिभूषतिव्रतंस्तोमैराभूषतिव्रतम् ५ नमोदिवेबृहतेरो-
 दसीभ्यामित्रायवोचंवरुणायमीह्रुवैसुमृळीकायमीह्रुवै । इन्द्रमग्निमुपस्तुहि
 द्युक्षमर्यमणंभगम् । ज्योग्जीवन्तःप्रजयासचेमहिसोमस्योतीसंचेमहि ६ ऊती
 देवानांवयमिन्द्रवन्तोमंसीमहिस्वयंशसोमरुद्रिः । अग्निमित्रोवरुणःशर्मयंसन्त-
 दश्याममघवानोवयंच ७ ॥२६॥ इति शाक०संहि० द्वि०ष्ट० प्रथमोऽध्यायः ॥१॥

अ.२अ.१

॥ १४ ॥

सुषुमत्तचमतिशाकरं प्रचतुष्कं पौष्णमस्तु श्रौषळेकादशवैश्वदेवीमैत्रावरुण्याभिन्यस्तिस्त्रेन्ध्यामेयी-
मारुत्येन्द्राग्नीवार्हस्पत्यावैश्वदेव्यन्त्यात्रिष्टुप्श्चमीबृहतीवैश्वदेवमेतदेवमन्यासामपि सूक्तप्रयोगे वैश्वदेव-
त्वं सूक्तभेदप्रयोगेयल्लिङ्गं सादेवतावेदिषदे सप्तोनादीर्घतमा औचध्य आग्नेयं तु द्वित्रिष्टुबन्तं तु त्रिष्टुब्दशमी-
वाबळित्थासामिद्ध आग्नेय आनुष्टुभमन्येन्द्रीप्रतव्यसीमष्टावाग्नेयं तु त्रिष्टुबन्तमेति प्रसप्तजागतं तं पृच्छत-
पञ्चान्यात्रिष्टुप्त्रिपूर्धानं कथामथीन्महः सवैराजं पुरुत्तमौष्ठिणहं मित्रं नवमैत्रावरुणं हि जागतं मैत्र्याद्यायु-
वं सप्तयजामहे चतुष्कं विष्णोः षड्वैष्णवं हि प्रवो जागतं त्वेन्द्राद्यस्तु चोभवपञ्चावोधिषळाभिनं त्वन्त्येत्रि-
ष्टुभौ ॥ १० ॥

सुषुम तृचं परुच्छेपो मित्रावरुणावतिशकरी ।

१३७ ॐ सुषुमायातमद्रिभिर्गोश्रीतामत्सराइमे सोमा सोमत्सराइमे ।
आराजानादिविस्पृशास्मन्नागन्तमुपनः । इमेवा मित्रावरुणा गवांशिरः सो-
माः शुक्रा गवांशिरः १ इमआयातमिन्दवः सोमा सोदध्याशिरः सुता सोदध्या-

क्र. सं.

॥ १५ ॥

शिरः । उत वांमुषसोबुधिसाकंसूर्यस्यरश्मिभिः । सुतोमित्रायवरुणायपीतये
 चारुर्कृतायपीतये २ तांवाधेनुंनवासरीमंशुंदुहन्त्यद्रिभिःसोमंदुहन्त्यद्रिभिः ।
 अस्मत्रागन्तमुपनोऽर्वाश्वासोमपीतये । अयंवामित्रावरुणानृभिःसुतःसोमआ
 पीतयेसुतः ३ ॥ १ ॥

अ.२अ.१

प्रप्र चतुष्कं परुच्छेपः पूषाऽसृष्टिः ।

१३८ प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्यशस्यतेमहित्वमस्यतवसोनतन्दतेस्तोत्रमस्यन
 तन्दते । अर्चामिसुस्रयन्नहमन्त्यूतिमयोभुवंम् । विश्वस्ययोमनआयुयुवेमखो
 देवआयुयुवेमखः १ प्रहित्वापूषन्नजिरंनयामनिस्तोमैभिःकृण्वकृणवोयथामृध
 उष्ट्रोनपीपरोमृधः । हुवेयत्त्वामयोभुवंदेवंसख्यायमत्यैः । अस्माकमाङ्गुषान्यु-
 म्निनस्कृधिवाजेषुद्युम्निनस्कृधि २ यस्यतेपूषन्तसख्येविपन्यवःकृत्वाचित्सन्तोऽ-

॥ १५ ॥

वंसाबुभुजिरइतिकत्वाबुभुजिरे । तामनुत्वा नवीयसीनियुतैरायईमहे । अहे-
 लमानउरुशंससरीभववाजेवाजेसरीभव ३ अस्याऊषुणउपसातयेभुवोऽहेल-
 मानोररिवाँअजाश्वश्रवस्यतामजाश्व । ओषुत्वाववृतीमहिस्तोमेभिर्दस्मसा-
 धुभिः । नहित्वापूषन्नतिमन्यआघूणेनतैसरव्यमपह्रुवे ४ ॥ २ ॥

अस्तु श्रौषळेकादश परुच्छेपः । आद्यान्त्ययोर्विश्वेदेवाः । द्वितीयाया मित्रावरुणौ ।
 ततस्तिमृणामश्विनौ । षष्ठ्या इन्द्रः । सप्तम्या अग्निः । अष्टम्या मरुतः । नवम्या
 इन्द्राग्नी । दशम्या बृहस्पतिः । पञ्चमी बृहती । अन्त्या त्रिष्टुप् । शिष्टा असष्टयः ।

१३९ अस्तुश्रौषट्पुरोअग्निंधियादधआनुतच्छर्वाँदिव्यंवृणीमहइन्द्रवायूवृ-
 णीमहे । यद्धक्राणाविवस्वतिनाभासंदायिनव्यंसी । अधप्रसूनउपयन्तुधोतयो
 देवाँअच्छानधीतयः १ यद्धत्यन्मित्रावरुणावृतादध्याददाथेअनृतंस्वेनमन्युना

क. सं.

॥ १६ ॥

दक्षस्यस्वेनमन्युना । युवोरित्थाधिसद्यस्वपश्यामहिरण्ययम् । धीभिश्चनमन-
 सास्वेभिरक्षभिः सोमस्यस्वेभिरक्षभिः २ युवांस्तोमैभिर्देवयन्तो अश्विनाश्रावयन्त
 इव श्लोकमायवो युवां हव्याभ्या ३ यवः । युवोर्विश्वा अधिश्त्रियः पृक्षंश्च विश्ववेदसा ।
 पुषा यन्तेवापवयो हिरण्यये रथे दस्रा हिरण्यये ३ अचेति दस्रा व्यु १ नाकं मृण्वथोयु-
 अतेवां रथयुजो दिविष्टिष्वध्वस्मानो दिविष्टिषु । अधिवांस्थामवन्धुरे रथे दस्रा हि-
 रण्यये १ पथे वयन्तावनुशासन्तारजोऽंसाशासन्तारजः ४ शचीभिर्नः शचीव-
 सूदिवानक्तदशस्यतम् । मावांरातिरुपदसत्कदाचनान्स्मद्रातिः कदाचन ५ ॥ ३ ॥
 वृषं निन्द्रवृषपाणांस इन्दव इमे सुता अद्रिषुतास उद्रिदस्तुभ्यं सुतास उद्रिदः । तत्वा
 मन्दन्तुदावनेमहे चित्राय राधसे । गीभिर्गीर्वाहः स्तवमान आर्गहिसुमृळीकोन आ-
 गहि ६ ओषूणो अग्रे शृणु हित्व मीळितो देवेभ्यो ब्रवसि युज्ञियेभ्यो राजंभ्यो यज्ञि-

अ. २ अ. १

॥ १६ ॥

येभ्यः । यद्धृत्यामङ्गिरोभ्योघेनंदेवाअदत्तन । वित्तांदुहेअर्यमाकर्तरीसचाँएयतां
 वेदमेसचाँ ७ मोषुवोअस्मदभितानिपौस्यासनाभूवन्द्युघ्नानिमोतजारिषुरस्म-
 त्पुरोतजारिषुः । यद्वंश्चित्रंयुगेयुगेनव्यंघोषादमर्त्यम् । अस्मासुतन्मरुतोयच्चदु-
 ष्टरैदिधृतायच्चदुष्टरम् ८ दध्यद्दहमेजनुषंपूर्वोअङ्गिराःप्रियमैधःकण्वोअत्रिर्मनु-
 विंदुस्तेमेपूर्वमनुर्विदुः । तेषांदेवेष्वार्यातिरस्माकंतेषुनाभयः । तेषांपदेनमह्या
 नमेगिरेन्द्राग्नीआनमेगिरा ९ होतायक्षद्वानिनोवन्तवार्यंबृहस्पतिर्यजतिवेनउक्ष-
 भिःपुरुवारोभिरुक्षभिः । जुगृम्मादूरआदिशंश्लोकमद्रेरधृत्मना । आधारयदर-
 रिन्दानिसुक्रतुःपूरुसद्मानिसुक्रतुः १० येदेवासोदिव्येकादशस्थपृथिव्यामध्ये-
 कादशस्थ । अप्सुक्षितोमहिनैकादशस्थतेदेवासोयज्ञमिमंजुषध्वम् ११ ॥ १ ॥
 इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले विंशोऽनुवाकः ॥ २० ॥

क्र. सं.

॥ १७ ॥

वेदिषदे त्रयोदश दीर्घतमाभिर्जगती । दशमी त्रिष्टुब्जगती वा । अन्ये त्रिष्टुभौ ।

अ.२अ.१

१४० वेदिषदेप्रियवांमायसुद्युतेधासिमिवप्रभरायोनिमग्रये । वस्त्रेणैववा-
सयामन्मनाशुजिज्योतीरथंशुक्रवर्णतमोहनम् १ अभिद्विजन्मात्रिवृदन्नमृज्य-
तेसंवत्सरवावृधेजग्धमीपुनः । अन्यस्यासाजिह्वयाजेन्योवृषान्येनानिनो
मृष्टवारणः २ कृष्णप्रुतैविविजेअस्यसक्षिताउभातरेतेअभिमातराशिशुम् ।
प्राचाजिह्वध्वसयन्तंतृषुच्युतमासाज्यंकुपयंवर्धनंपितुः ३ मुमुक्ष्वोमनवेमा-
नवस्यतेरघुद्रुवःकृष्णसीतासऊजुवः । असमनाअजिरासोरघुष्यदोवातजूता
उपयुज्यन्तआशवः ४ आदस्यतेध्वसयन्तोवृथैरतेकृष्णमभ्वंमहिवर्षःकरिक्तः ।
यत्सीमहीमवनिंप्राभिममृशदभिश्चसन्स्तनयन्नेतिनानंदत् ५ ॥ ५ ॥ भूपन्न-
योऽधिबभ्रूषुनन्नतेवृषैवपत्नीरभ्येतिरोरुवत् । ओजायमानस्तन्वश्चशुम्भतेभीमो

॥ १७ ॥

नगृङ्गाद्विधावदुर्गृभिः ६ ससंस्तिरोविष्टिरःसंगृभायतिजानन्नेवजानतीर्नित्य
 आशये । पुनर्वर्धन्तेअपियन्तिदेव्यमन्यद्वपैःपित्रोःकृण्वतेसचा ७ तमशुर्वःके-
 शिनीःसंहिरैभिरऊर्ध्वास्तस्थुर्मधुषीःप्रायवेपुनः । तासांजरांप्रमुञ्चन्तेतिनानद-
 दसुंपरैजनयजीवमस्तृतम् ८ अधीवासंपरिमातूरिहन्नहंतुविप्रेभिःसत्त्वेभिर्याति
 विजयः । वयोदधत्पद्वतेरेरिहत्सदानुशयेनीसचतेवर्तनीरह ९ अस्माकमग्रेमध-
 वत्सुदीदिह्यधुश्वसीवान्वृषभोदमूनाः । अवास्याशिशुमतीरदीदेर्वमेवयुत्सुपरि-
 जभुराणः १० ॥ ६ ॥ इदमग्रेसुधितंदुधितादधिप्रियादुचिन्मन्मनःप्रेयोअस्तुते ।
 यत्तेगुक्रंतवोऽरोचतेगुचितेनास्मभ्यंवनसेरत्नमात्वम् ११ रथायनावमुतनो-
 गृहायनित्यारित्रापद्वतीरास्यग्रे । अस्माकंवीराउतनोमघोनोजनाश्चयापारया-
 च्छर्मयाच १२ अभीनोअग्रउक्थमिज्जुगुर्याद्यावाक्षामासिन्धवश्चस्वगूर्ताः । ग-
 व्यंयव्यंयन्तोदीघहिषंवरंमरुण्योवरन्त ॥ १३ ॥ ७ ॥

क. सं.

बळिस्था त्रयोदश दीर्घतमा अग्निर्जगती । अन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

अ. २ अ. २

॥ १८ ॥

१४१ बळिस्थातद्वपुषेधादिदर्शतदेवस्यभर्गःसहसोयतोजनि । यदीमुपहर-
 तेसाधतेमतिर्ऋतस्यधेनाअनयन्तसुस्रुतः १ पृक्षोवपुःपितुमान्नित्यआशयेद्वि-
 तीयमासप्तशिवासुमातृषु । तृतीयमस्यवृषभस्यदोहसेदर्शप्रमतिजनयन्तयोप-
 णः २ निर्यदींबुधान्महिषस्यवर्षसईशानासःशवंसाक्रन्तसूरयः । यदीमनुप्रदि-
 वोमध्वंआधवेगुहासन्तमातरिश्वांमथायति ३ प्रयत्पितुःपरमाज्ञीयतेपर्यापृक्षुवो-
 वीरुयोदंसुरोहति । उभायदस्यजनुष्यदिन्वंतआदियविष्ठोअभवद्घृणाशुचिः ४
 आदिन्मातृराविंश्यास्वाशुचिरहिंस्यमानउर्वियाविवावृधे । अनुयत्पूर्वाअरु-
 हत्सनाजुवोनिनव्यंसीष्ववरासुधावते ५ ॥ ८ ॥ आदिद्धोतरंवृणतेदिविष्टिभृग-

॥ १८ ॥

मिवपपृचानासंक्रजते । देवान्यत्कत्वामुज्जमनापुरुष्टुतोमर्तेशंसंविश्वधावेतिधा-
 यंसे ६ वियदस्थाद्यजतोवातंचोदितोद्धारो नवकाजरणा अनकृतः । तस्यपत्म्-
 न्दक्षुषः कृष्णजं हसः शुचिजन्मनोरज आव्यध्वनः ७ रथोनयातः शिकंभिः कृतो
 द्यामङ्गेभिररूपेभिरीयते । आदस्यते कृष्णासोदक्षिसूरयः शूरस्येव त्वेषथादीपते
 वयः ८ त्वया ह्यग्नेवरुणोधृतव्रतो मित्रः शांशद्रे अर्यमा सुदानवः । यत्सीमनुक-
 तुना विश्वथा विभुरा ननेमिः परिभूरजायथाः ९ त्वमग्ने शशमानाय सुन्वते रत्नय-
 विष्ठदेवतांतिमिन्वसि । तं त्वानुनव्यं सहसो युवन्वयं भग्नं नकारे मंहिरत्नयोमहि १०
 अस्मे रयिं न स्वर्थं दमूनं संभगं दक्षं न पपृचा सिधर्णसिम् । रश्मो रिव यो यमं तिज-
 न्मनी उभे देवानां शंसं मुत आचं सुकृतुः ११ उत नः सुद्योत्मा जीराश्वो होता मन्द्रः
 शृणवश्चन्द्ररथः । स नो नेषन्नेषंतमैरमूरो ऽग्निर्वा मंसु वितं वस्यो अच्छं १२ अस्ता-

क्र. सं.

॥ १९ ॥

व्यग्निःशिमीवद्भिरकैःसाध्राज्यायप्रतरंदधानः । अमीचयेमघवानोवयंचमिहं
नसूरोअतिनिष्ठंतन्युः ॥ १३ ॥ १ ॥

अ.२अ.१

समिद्धस्योदश दीर्घतमा अग्निरनुष्टुप् ।

१४२ समिद्धोअग्रआवहदेवाँअद्ययतस्तुचे । तन्तुंतनुष्वपूर्व्यसुतसोमायदा-
शुषे १ घृतवन्तमुपमासिमधुमन्तंतनूनपात् । यज्ञंविप्रस्यमावतःशशमानस्य
दाशुषः २ शुचिःपावकोअद्भुतोमध्वायज्ञमिमिक्षति । नराशंसस्त्रिरादिवोदे-
वोदेवेषुयज्ञिर्यः ३ ईळितोअग्रआवहेन्द्रैचित्रमिहप्रियम् । इयंहित्वांमतिर्ममा-
च्छासुजिह्वच्यते ४ स्तृणानासोयतस्तुचोवर्हिर्यज्ञेस्वध्वरे । वृज्जेदेवव्यचस्त-
ममिन्द्रायशर्मसप्रथः ५ विश्रयन्तामृतावृषःप्रयैदेवेभ्योमहीः । पावकासःपु-
रुस्पृहोद्वारोदेवीरंसश्वतः ६॥१०॥ आभन्दमानेउपाकेनकोपासांसूपेशासायह्वी

॥ १९ ॥

ऋतस्यमातरासीदतां बर्हिं रासुमत् ७ मन्द्रजिह्वा जुगुर्वणी होतारा दैव्या कवी ।
 यज्ञं नो यक्षतामिमं सिध्मद्यदिविस्पृशम् ८ शुचिर्देवेष्वर्पिता होत्रा मरुत्सु भारती ।
 इळा सरस्वती मही बर्हिः सीदन्तु यज्ञियाः ९ तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरुवारं पुरुत्मना ।
 त्वष्टा पोषाय विष्यंतुरायेनाभानो अस्मयुः १० अवसृजन्नपुत्रमना देवान्यक्षिवन-
 स्पते । अग्निर्हव्या सुषूदति देवो देवेषु मेधिरः ११ पूषण्वतैर्मरुत्वंते विश्वदेवा यवा-
 यवे । स्वाहा घायत्रवे पसेहव्यमिन्द्राय कर्तन १२ स्वाहा कृतान्या गह्यपहव्यानि
 वीतये । इन्द्रागं हि श्रुधीह वंत्वा हवन्ते अध्वरे ॥ १३ ॥ ११ ॥

प्रतव्यसीमष्टौ दीर्घतमा अग्निर्जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१४३ प्रतव्यसीं नव्यसीं धीतिमग्रयेवाचोमतिं सहसः सूनवेभरे । अपांन-

क्र. सं.

॥ २० ॥

पाथोवसुभिः सहप्रियो होता पृथिव्यां न्यसीददृत्विष्यः १ सजायमानः परमेव्यो-
मन्याविरुग्निरभवन्मातरि श्वने । अस्य कृत्वा समिधानस्य मज्जनाप्रद्यावांशो-
चिः पृथिवी अरोचयत् २ अस्य त्वेषा अजरा अस्य भानवः सुसंहृशः सुप्रतीकस्य
सुद्युतः । भातृक्षसो अत्यक्तुर्नसिन्धवो अग्रे जन्ते असं सन्तो अजराः ३ यमैरिरेभृग-
वो विश्ववेदसं नाभा पृथिव्या भुवनस्य मज्जना । अग्निं तंगीभिर्हि नुहिस्व आदमेय
एको वस्वो वरुणो नराजति ४ नयो वराय मरुतामिव स्वः सेनैव सृष्टा दिव्या यथा-
शनिः । अग्निर्जम्भैस्तिगितैरन्ति भवति यो धोनशत्रून् तस्य नान्यृजते ५ कुविन्नो
अग्निरुचयस्य वीरसद्वसुं कुविद्वसुभिः काममावरत् । चोदः कुवित्तुं तु ज्यात्सा तये
धियः शुचिप्रतीकं तमयाधियागृणे ६ धृतप्रतीकं वक्रतस्य धूर्षदमग्निमिव न संमि-
धानं कृजते । इन्धानो अक्रोविदथैषु दीयच्छुक्रवर्णामुदुनो यंसते धियम् ७ अप्र-

अ. २ अ. २

॥ २० ॥

युच्छन्नप्रयुच्छद्विरग्नेशिवेभिर्नःपायुभिःपाहिशगमैः । अदब्धेभिरदृपितेभिरिष्टेऽ-
निमिषद्विःपरिपाहिनोजाः ८ ॥ १२ ॥

एति प्रसप्त दीर्घतमा अग्निर्जगती ।

१४४ एतिप्रहोताव्रतमस्यमाययोर्ध्वादिधानःशुचिपेशसंधियम् । अभिस्रुचः
क्रमतेदक्षिणावृतोयाअस्यधामप्रथमंहर्निसंते १ अभीमृतस्यदोहनाअनूषतयो-
नौदेवस्यसदनेपरीवृताः । अपामुपस्थेविभृतोयदावंसदधस्वधाअधयद्याभिरीयं
ते २ युयूषतःसर्वयसातदिद्वपुःसमानमर्थवितरित्रतामिथः । आर्दीभगोनहव्यः
समस्मदावोहूर्नरश्मीन्समयंस्तसारथिः ३ यमीद्वासर्वयसासपर्यतःसमानेयो-
नामिथुनासर्माकसा । दिवाननक्तंपलितोयुवाजनिपूरुचरन्नजरोमानुषायुगा ४
तमीहिन्वन्तधीतयोदशत्रिंशोदेवंमतीसकृतयेहवामहे । धनोरधि प्रवतुआ

क्र. सं.

॥ २१ ॥

सक्रण्वत्यभिज्जज्जिर्व्युनानवाधित ५ त्वं ह्यग्नेदिव्यस्य राजसित्वं पार्थिवस्य-
पशुपाईवृत्तमना । एनीत एते बृहती अभिधिया हिरण्ययीव कंरी बृहिराशाते ६
अग्नेजुषस्व प्रतिहर्यत द्वचो मन्द्रस्वधा वक्रत जात सुकतो । यो विश्वतः प्रत्यङ्मुसि-
दर्शतो रण्वः संदृष्टौ पितुमौ इव क्षयः ॥ ७ ॥ १३ ॥

तं पृच्छत पञ्च दीर्घतमा अग्निर्जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१४५ तं पृच्छता सजगामा सर्वेदसचिकित्वा इयते सान्वीयते । तस्मिन् त्सन्ति
प्रशिषस्तस्मिन्निष्ठयः सवाजस्य शवसः शृण्मिणस्पतिः १ तमित्पृच्छन्ति न सि-
मो विपृच्छति स्वेने वधीरो मनसा यदग्रभीतु । नमृष्यते प्रथमं नापरं वचो ऽस्य क्र-
त्वासचते अप्रहृषितः २ तमिदं च्छन्ति जुह्वं १ स्तमर्षतीर्विश्वान्येकः शृणवद्व-
चांसि मे । पुरुषैषस्ततुरिर्यज्ञसाधनो ऽच्छिद्रोतिः शिशुरादत्त संरभः ३ उप-

अ. २ अ. २

॥ २१ ॥

स्थायैचरतियत्समारतसद्योजातस्तत्सारयुज्यैभिः । अभिश्चान्तंमृगतेनान्त्यैमुदे
यदीगच्छन्त्युशतीरं पिष्ठितम् ४ सईमृगोअप्योवनगुरुपत्वच्युपमस्यानिधायि ।
व्यव्रवीद्वयुनामत्यैभ्योऽग्निर्विद्वाँऋतचिद्विसृत्यः ॥ ५ ॥ १४ ॥

त्रिमूर्धानं पञ्च दीर्घतमा अग्निस्त्रिष्टुप् ।

१४६ त्रिमूर्धानसत्तरंशिमृगणीषेऽनूनमग्निपित्रोरुपस्थे । निषत्तमस्यचरंतो
ध्रुवस्यविश्वादिबोरोचनापंप्रिवांसम् १ उक्षामह्नाभिर्ववक्षणेनेअजरस्तस्था-
वितऊंतिर्ऋष्वः । उर्व्याःपदोनिदधातिसानौरिहन्त्यूधोअरुयासोअस्य २
समानंवत्समभिसंचरन्तीविष्वग्धेनूविचरतःसुमेके । अनपवृज्याँअध्वनोमिमा-
नेविश्वान्केताँअधिमहोदधाने ३ धीरांसःपदंकवयोनयन्तिनानाहृदारक्षमाणा
अजुर्यम् । सिधांसन्तःपर्यपश्यन्तमिन्धुमाविरेभ्योअभवत्सूर्योनून् ४ विदुक्षेप्यः

क्र. सं.

परिकाष्ठासुजेन्यईलेन्योमहोअभायजीवसे । पुरुत्रायदभंवत्सूरहैभ्योगर्भेभ्यो
मघवाविश्वदर्शतः ॥ ५ ॥ १५ ॥

अ. २ अ. २

॥ २२ ॥

कथा ते पञ्च दीर्घतमा अग्निस्त्रिष्टुप् ।

१४७ कथातेअग्नेशुचयन्तआयोर्देवाशुर्वाजेभिराशुश्रणाः । उभेयत्तोकेत-
नयेदधानाकृतस्यसामन्त्रणयन्तदेवाः १ बोधामेअस्यवचंसोयविष्टमंहिष्ठस्यप्र-
भृतस्यस्वधावः । पीयतित्वोअनुत्वोगृणातिवृंदारुस्तेतुन्वैवन्देअग्ने २ येषायवो
मामतेयेतेअग्नेपश्यन्तोअन्वदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्मुकृतोविश्ववेदादिप्सन्तु
इद्रिपवोनाहं देभुः ३ योनोअग्नेअरंरिषाँअघायुरंरातीधामर्चयतिद्वयेन । मन्त्रो
गुरुःपुनरस्तुसोअस्माअनुमृक्षीष्टतुन्वैदुरुक्तैः ४ उतवायःसहस्यप्रविद्वान्मर्तोमर्त-
मर्चयतिद्वयेन । अतःपाहिस्तवमानस्तुवन्तमग्नेमार्किर्नोदुरितायधायीः ५॥१६॥

॥ २२ ॥

मथीत्पञ्च दीर्घतया अग्निस्त्रिष्टुप् ।

१४८ मथीद्यदींविष्टोमांतरिश्वाहोतारंविश्वाप्सुविश्वदेव्यम् । नियंदधुर्मनु-
 प्यासुविक्षुस्व १ णंचित्रंवपुषेविभावंम् १ ददानमित्रददभन्तमन्माग्निर्वरुथंम-
 मतस्यचाकन् । जुषन्तविश्वान्यस्यकर्मोपस्तुतिंभरमाणस्यकारोः २ नित्येचि-
 त्रुयंसदनेजगृध्रेप्रशंस्तिभिर्दीधिरयज्ञियांसः । प्रसूनयन्तगृभयन्तइष्टावश्वांसोन
 रंथ्यौरारहाणाः ३ पुरुणिदस्मोनिर्णिणातिजम्भैराद्रौचतेवनआविभावा । आ-
 दस्यवातोअनुवातिशोचिरस्तुर्नशयीमसनामनुद्यून् ४ नयंरिपवोनरिषण्यवो-
 गर्भेसन्तरेषणारेषयन्ति । अन्धाअपश्यानदभन्नभिख्यानित्यासईप्रेतारोअर-
 क्षन् ॥ ५ ॥ १७ ॥

क्र. सं.

॥ २३ ॥

महः स पञ्च दीर्घतमा अभिर्विराट् ।

अ. २ अ. २

१४९ महःसरायएषतेपतिर्दन्निनइनस्यवसुनःपदआ । उपध्रजन्तुमद्रयोवि-
धन्नित् १ सयोवृषानुरांनरोदस्योःश्रवोभिरस्तिजीवपीतसर्गः । प्रयःसं-
स्त्राणःशिंश्रीतयोनौ २ आयःपुरंनार्मिणीमदीदेदत्यःकविर्नभन्यो ३ नावा ।
सूरोनरुरुक्काञ्छतात्मा ३ अभिद्विजन्मात्रीरोचनानिबिश्वा रजांसिगुशुचानो
अस्थात् । होतायजिष्ठोअपांसधस्ये ४ अयंसहोतायोद्विजन्माविश्वादेवायौ-
निश्रवस्या । मर्तोयोअस्मैसुतुकोददाश ॥ ५ ॥ १८ ॥

पुरु त्वं दीर्घतमा अपिरुष्णिक् ।

१५० पुरुत्वादाश्वान्वोचेऽरिरग्नेतवस्विदा । तोदस्यैवशरणआमहस्य १
व्यन्तिनस्यधनिनःप्रहोषेचिदरुरुषः । कदान्ननप्रजिगतोअदेवयोः २ सचन्द्रोवि-
प्रमर्त्योमहोवाधन्तमोदिवि । प्रप्रेतेअग्नेवनुषःस्याम ॥ ३ ॥ १९ ॥

॥ २३ ॥

मित्रं नव दीर्घतमा मित्रावरुणौ जगती । आद्याया मित्रः ।

१५१ मित्रं नयं शिष्या गोषु गव्यवः स्वाध्यायो विदथे अप्सु जीर्जनम् । अरेजे-
तां रोदसी पाजं सागिरा प्रतिप्रियं यजतं जनुषामवः १ यद्धृत्य द्वापुरुमीह्यस्य सोमि-
नः प्रमित्रा सो नदधिरे स्वाभुवः । अधकृतुं विदतं गा तुमर्चत उत श्रुतं वृषणा पस्या-
वतः २ आवां भूषन्क्षितयो जन्मरोदस्योः प्रवाच्यं वृषणा वक्षसे महे । यदीमृताय
भरथो यदवते प्रहोत्रया शिष्या वीथो अध्वरम् ३ प्रसाक्षितिर सुर्या महिप्रियऋ-
तावानावृतमाघोषथो बृहत् । युवंदिवो बृहतो वक्षमाभुवंगानधूर्युपयुजाथे अपः ४
मही अत्रं महिनावारं मृण्वथो ज्रेण वस्तुज आसन्नन्धेनवः । स्वरन्ति ता उं परताति
सूर्यमानि घुचं उपसंस्तकवीरिव ५ ॥ २० ॥ आवां मृताय केशिनी रनूषत मित्र
यत्र वरुण गा तुमर्चयः । अवत्मनां सृजतं पिन्वतं धियो युवं विप्रस्य मन्मनामिरज्य-

क. सं.

॥ २४ ॥

थः ६ योवांयज्ञैःशशमानोहृदाशतिकविहोतायजतिमन्मसाधनः । उपाहतं
गच्छथोवीथोअध्वरमच्छागिरःसुमतिंगन्तमस्मयू ७ युवांयज्ञैःप्रथमागोभिरअ
तक्रतावानामनसोनप्रयुक्तिषु । भरन्तिवांमन्मनासंयतागिरोऽहंप्यतामनसारेव-
दांशाथे ८ रेवद्वयोदधाथेरेवदांशाथेनरामायाभिरितऊतिमाहिंनम् । नवांया-
वोऽहभिर्नोतसिन्धवोनदेवत्वंपणयोनानशुर्मघम् ९ ॥ २१ ॥

युवं सप्त दीर्घतमा मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

१५२ युवंवस्त्राणिपीवसावसाथेयुवोरच्छिद्रामन्तवोहसर्गाः । अवातिरितम-
नृतानिविश्वक्रतेनमित्रावरुणासचेथे १ एतच्चनत्वोविचिकेतदेवांसत्योमन्त्रःक-
विशस्तक्रधावान् । त्रिरश्रिंहन्तिचतुरश्रिरुप्रोदेवनिदोहप्रथमाअजूर्यन् २ अ-
पादेतिप्रथमापद्धतीनांकस्तर्द्धामित्रावरुणाचिकेत । गर्भोभारंभरत्याचिदस्यक्रतं

अ. २ अ. २

॥ २४ ॥

पिप॒र्त्यनृ॑तं॒नितारी॑त् ३ प्र॒यन्त॑मि॒त्परि॑ज्ज्वा॒रं क॑नीना॒पश्या॑म॒सिनो॑प॒निप॑द्य॒मा-
न॑म् । अ॒न॒वपृ॑ग्णा॒वित॑ता॒वसानं॑प्रि॒यं मि॒त्रस्य॑व॒रुण॑स्य॒धाम॑ ४ अ॒न॒श्वो जा॒तो अ॒-
न॒भीशु॑र॒वाक॑नि॒क्रद॑त्प॒तय॑दूर्ध्व॒सानुः॑ । अ॒चित्त॑ब्र॒ह्मजु॑जुषु॒र्युवा॑नः॒प्रमि॑त्रे॒धाम॑व॒रु-
णे॑गुण॒न्तः ५ आ॒धेन॑वो॒माम॑ते॒यम॑व॒न्ती ब्र॑ह्म॒प्रियं॑पी॒पय॑न्त॒सस्मि॑न्ब्रू॒धन् । पि॒त्वोभि॑
क्षे॒तव॑यु॒नानि॑वि॒द्वाना॑सा॒विवा॑स॒न्नदि॑तिमु॒रुष्ये॑त् ६ आ॒वा॒मि॒त्राव॑रुणा॒हव्य॑जु॒ष्टि-
न॑म॒सादे॒वाव॑व॒साव॑वृ॒त्याम् । अ॒स्माकं॑ब्र॒ह्मपू॑त॒नासु॑स॒ह्या अ॒स्माकं॑वृ॒ष्टिर्वि॑व्यासु॒-
पा॒रा ॥ ७ ॥ २२ ॥

यजामहे चतुष्कं दीर्घतमा मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

१५३ यजामहे॒वा॒म॒हः स॒जोषा॑ह॒व्येभि॑मि॒त्राव॑रुणा॒नमो॑भिः । घृ॒तैर्घृत॑स्तु
अ॒ध॒य॒द्वा॒म॒स्मे अ॑ध्व॒र्यवो॑न॒धीति॑भिर्भ॒रन्ति॑ १ प्र॒स्तुति॑र्वा॒धाम॑न॒प्रयु॑क्तिर॒यामि॑मि॒-

क्र. सं.

॥ २५ ॥

त्रावरुणासुवृक्तिः । अनक्तियद्वाविदथेषुहोतासुस्रवांसूरिवृषणावियक्षन् २ पी-
पायधेनुरादितेर्कृतायजनायमित्रावरुणाहविर्दे । हिनोतियद्वाविदथेसपर्यन्त्स
रातहव्योमानुषोनहोता ३ उतवांविक्षुमद्यास्वन्धोगावआपश्रपीपयन्तदेवीः ।
उतोनोंअस्यपूर्यःपतिर्दन्वीतंपातंपयंसउस्त्रियायाः ॥ ४ ॥ २३ ॥

विष्णोः षड् दीर्घतमा विष्णुस्त्रिष्टुप् ।

१५४ विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचंयःपार्थिवानिविममेरजांसि । योअस्कभा-
यदुत्तरंसधस्थैविचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः १ प्रतद्विष्णुःस्तवतेवीर्येणमृगोनभीमः
कुंचरोगिरिष्ठाः । यस्योरुपुत्रिषुविक्रमणेष्वधिक्षियन्तिभुवंनानिविश्वा २ प्रवि-
ष्णवेगुषमेतुमन्मगिरिक्षितंउरुगायायवृष्णे । यइदंदीर्घप्रयतंसधस्थमेकोविममे
त्रिभिरित्पदेभिः ३ यस्यत्रीपूर्णमधुनापदान्यक्षीयमाणास्वधयामदन्ति । यउं

अ.२अ.२

॥ २५ ॥

त्रिधातुपृथिवीमुतद्यामेकौदाधारभुवनानिविश्वां ४ तदस्यप्रियमभिपार्थोअश्यां
नरोयत्रदेवयवोमदन्ति । उरुक्रमस्यसहिवन्धुरित्थाविष्णोःपदेपरमेमध्वउत्सः ५
तावांवास्तून्युइमसिगमध्यैयत्रगावोभूरिशृङ्गाअयासः । अत्राहतदुरुगायस्यवृ-
ष्णःपरमंपदमवभातिभूरि ॥ ६ ॥ २४ ॥

प्रवः षड् दीर्घतमा विष्णुर्जगती । आद्यानां तिसृणामिन्द्रश्च ।

१५५ प्रवःपान्तमन्धंसोधिषायतेमहेशूरायविष्णवेचार्चत । यासानुनिपवै-
तानामदाभ्यामहस्तस्थतुरवैतेवसाधुना १ त्वेषमित्थासमरणंशिर्मावतोरिन्द्रा-
विष्णुसुतपावांमुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामु-
ष्यथः २ तादैवर्धन्तिमह्यस्यपौंस्यनिमातरानयतिरेतसेभुजे । दधातिपुत्रोऽवरं परं
पितुर्नामंतृतीयमधिरोचनेदिवः ३ तत्तदिदस्यपौंस्यंगृणीमसीनस्यत्रातुरंवृकस्य

क्र. सं.

॥ २६ ॥

मोहपुः । यःपार्थिवानित्रिभिरिद्विगामभिरुरुक्रमिष्टोरुगायार्जजीवसे ४
 द्वेदस्यक्रमणेस्वर्हृशोऽभिरुखायमर्त्योभुरण्यति । तृतीयमस्यनकिरादधर्षति
 वर्यश्चनपतयन्तःपतत्रिणः ५ चतुर्भिःसाकंनवतिचनार्मभिश्चक्रनवृत्तव्यतीरवी-
 विपत् । बृहच्छरीरोविमिमानक्रकंभिर्युवाकुमारःप्रत्येत्याहवम् ॥ ६ ॥ २५ ॥

भव पञ्च दीर्घतमा विष्णुर्जगती ।

१५६ भवामित्रोनशेव्योघृतासुतिर्विभूतद्युम्नएवयाउंसप्रथाः । अघातेवि-
 ण्णोविदुषाचिदध्यःस्तोमोयज्ञश्चराध्योहविष्मता १ यःपूर्वार्थवेधसेनवीयसेसु-
 मज्जानयेविष्णवेददाशति । योजातमस्यमहतोमहिब्रवत्सेदुश्रवोभिर्युज्यचि-
 द्भ्यसत् २ तमुस्तोतारःपूर्व्ययथाविदक्रुतस्यगर्भजनुषापिपर्तन । आस्यजा-
 नन्तोनामचिद्विक्तनमहस्तेविष्णोसुमतिर्भजामहे ३ तमस्यराजावरुणस्तम-

अ. २ अ. २

॥ २६ ॥

श्विना॒क्रतुं॑स॒चन्त॑मा॒रुत॑स्यवेधसः । दा॒धार॒दक्ष॑मु॒त्तम॑मह॒र्विदै॑ब्रजं॒चविष्णुः॑सखि-
वाँअपोर्णुते ४ आयोवि॒वार्य॑स॒चथा॑यदै॒व्यइन्द्रा॑यविष्णुःसु॒कृतै॑सुकृ॒त्तरः॑ । वे॒धा
अ॒जिन्व॑न्नि॒श्वस्थ॑आ॒र्यैमृ॑तस्यभा॒गेय॑ज॒मान॒माभ॑जत् ॥ ५ ॥ २६ ॥ इति शाक-
लर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले एकविंशोऽनुवाकः ॥ २१ ॥

अबोधि षड् दीर्घतमा अश्विनौ जगती । अन्ये त्रिष्टुषी ।

१५७ अबौध्यग्निर्ज्मउदैतिसूर्योव्यु॑ प्राश्चन्द्राम॒ह्यावो॑अ॒र्चिषा॑ । आयु॑क्षाता-
म॒श्विना॒यात॑वे॒रथं॑प्रासा॒वीदे॒वःसं॑वि॒ताज॑गत्पृथक् १ यद्यु॒जाथे॑वृ॒षण॑मश्विना॒रथं॑
धृ॒तेन॑नो॒मधु॑नाक्षत्रमु॒क्षत॑म् । अ॒स्माकं॑ब्रह्म॒पृत॑नासुजिन्वतं॒वयं॑धना॒गूर॑साताभजे-
महि २ अ॒र्वाङ्त्रि॑च॒क्रोम॑धुवाह॒नोर॑थो॒जीरा॑श्वो॒अश्वि॑नो॒र्यातु॑सुष्टुतः । त्रि॒वन्धु॑रो
म॒घवा॑वि॒श्वसौ॑भगः॒शंन॑आव॒क्षद्द्वि॑पदे॒चतु॑ष्पदे ३ आ॒न॒ऊर्जी॑वहतमश्विनायु॒वंम॑-

क्र. सं.

॥ २७ ॥

धुमत्यानः कश्यामिमिक्षतम् । प्रायुस्तारिष्टुनीरपांसिमृक्षतं सेधतं द्वेषो भवतंस-
चाभुवां ४ यवं ह ग र्भं जगतीषु धत्थो युवं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः । युवमग्निं च वृषणावपश्च
वनस्वतोरश्विना वैरयेथाम् ५ युवं ह स्थोभिषजाभे वृजोभिरथो ह स्थोरध्या इराध्ये-
भिः । अथो ह क्षत्रमधिधत्थ उग्रायो वा ह मिष्मा न्मनसा ददाश ॥ ६ ॥ २७ ॥
इति शाकलर्कसंहितायां द्वितीयाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

वसू अन्सानुष्टुप्पद्यावापश्चद्यावापृथिवीयन्तु जागतंतु ते हि किमु श्रेष्ठः पलूना र्भवं त्रिष्टुवन्तं मानो अघि-
काश्वस्तुतिस्तु तृतीया षष्ठ्यौ जगसौ यदक्रन्दः सप्तो नास्य द्विपश्चादशव्यस्तवंत्वे तत्सं यशोत्थापनमभ्रम-
तिवाक्यान्यत्र प्रायेण ज्ञानमोक्षाक्षरप्रशंसा च पञ्चपादं साकं जानां यद्वायस्त्रेयं सशिक्षे सप्तार्धगर्भा गौरीरि-
ति जगत्पतदन्तं तु वैश्वदेवं तस्याः समुद्रा इति वाचः समुद्रा आपोक्षरं सामस्तारपङ्क्तिः शकमयमिति शकधूम-
उक्षाणं पृथिमिति सोमस्त्रयः केशिन इत्यग्निः सूर्यो वायुश्च केशिनश्च त्वारिवाग्वाच इन्द्रं मित्रं सौर्यौ द्वादशेति-
सवंत्सरसं संकालचक्रवर्णनं यस्ते सरस्वत्यै यज्ञेन साध्येभ्यः परानुष्टुप् सौरीपर्जन्याग्निदेवतावान्त्यासरस्वते

अ. २ अ. २

॥ २७ ॥

सूर्यायवाकयापञ्चोनासंवादस्तृतीयाद्ययुजोमरुतांवाक्यमन्त्यस्तुचोगस्यस्यच शिष्टाइन्द्रस्यैकादशीच
मरुत्वास्विन्द्रोदेवता ।

वसू षड् दीर्घतमा अश्विनौ त्रिष्टुप् । अन्त्याऽनुष्टुप् ।

१५८ ॐ वसूरुद्रापरुमन्तूवधन्तादशस्यतनोवृषणावभिष्टौ । दस्राहयद्रेकण-
औचथ्योवांप्रयत्सस्राथेअकवाभिरूती १ कोवांदाशत्सुमतयेचिदस्यैवसूयद्वेथे-
नमसापदेगोः । जिगृतमस्मेरेवतीःपुरंधीःकामप्रेणेवमनसाचरन्ता २ युक्तोहयद्वा-
तौइयायपेरुर्विमध्येअणसोधारिपज्जः । उपवाभवःशरणंगमेयंगूरोनाज्मपुतय-
द्विरेवैः ३ उपस्तुतिरौचथ्यमुरुष्येन्मामामिमेषतन्निणीविदुंग्वाम् । मामामेधोद-
शंतयश्चितोधाक्प्रयद्वावद्धस्मनिखादतिक्षाम् ४ नमागरन्नद्योमातृतमादासा-
यदीसुसमुब्धमवाधुः । शिरोयदस्यत्रैतनोवितक्षत्स्वयंवासउरोअंसावपिग्ध५दी-

क्र. सं.

॥ २८ ॥

र्यतंमामामतेयोजुजुर्वान्दशमेयुगे । अपामर्थेयतीनाब्रह्माभवत्तिसारंथिः ॥ ६ ॥ १ ॥

प्रद्यावापञ्च दीर्यतमाद्यावापृथिव्यौ जगती ।

१५९ प्रद्यावायज्ञैः पृथिवीक्रतावृषामहीस्तुषेविदथेषुप्रचेतसा । देवेभिर्येदे-
वपुत्रेसुदंसंसेत्थाधियावार्याणिप्रभूषतः १ उतमन्येपितुर्द्रुहोमनोमातुर्महिस्व-
तंवस्तद्धवीमभिः । सुरेतसापितराभूमचक्रतुरुप्रजायाअमृतंवरीमभिः २ ते
सूनवःस्वपंसःसुदंससोमहीजंजुर्मातरापूर्वचिंतये । स्थातुश्चसत्यंजगत्तश्चधर्म-
णिपुत्रस्यपाथःपदमद्वयाविनः ३ तेमायिनोममिरेसुप्रचेतसोजामीसयोनीमि-
थुनासमोकसा । नव्यैनव्यंतंतुमार्तन्वतेदिविसमुद्रेअन्तःकवयःसुदीतयः ४ तद्वा-
धोअद्यसंवितुर्वरेण्यंवयंदेवस्यप्रसवेमनामहे । अस्मभ्यंद्यावापृथिवीसुचेतुना
रयिंधत्तंबसुमन्तंशतग्वितंमू ॥ ५ ॥ २ ॥

अ. २ अ. ३

॥ २८ ॥

ते हि पञ्च दीर्घतमा द्यावापृथिव्यौ जगती ।

१६० तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवक्रुतावरीरजसोधारयत्कवी । सुजन्म-
नीधिषणैअन्तरीयतेदेवोदेवीधर्मणासूर्यःशुचिः १ ऊरुव्यचसामहिनीअसुश्रुता
पितामाताचभुवनानिरक्षतः । सुधृष्टमेवपुष्ये ३ नरोदंसीपितायत्सीमभिरूपैर-
वासयत् २ सवह्निःपुत्रःपित्रोःपवित्रवान्पुनातिधीरोभुवनानिमायया । धेनुं
चपृश्निंवृषभंसुरेतसंविश्वाहाशुक्रंपयोअस्यदुक्षत ३ अयंदेवानामपसामपस्तमो
योजजानरोदंसीविश्वशंभुवा । वियोममेरजसोसुक्रनूययाजरैभिःस्कम्भनेभिः
समानृचे ४ तेनोगृणानेमहिनीमहिश्रवःक्षत्रंद्यावापृथिवीधासथोबृहत् । येना-
भिकृष्टीस्तुतनामद्विश्वहापनाय्यमोजोअस्मेसमिन्वतम् ॥ ५ ॥ ३ ॥

सं.

किमु श्रेष्ठश्चतुर्दश दीर्घतमा ऋभवो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

अ.२अ.३

॥ २९ ॥

१६१ किमुश्रेष्ठः किंयद्विष्टो न आजगन्किमीयते दूत्यं १ कथदूचिम । ननि-
 न्दिमचमसंयोमहाकुलोऽग्रैर्भ्रातृद्वेण्डुण्डुतिमूदिम १ एकैचमसंचतुरः कृणोत न
 तद्वो देवा अब्रुवन्तद्वआगमम् । सौधन्वनायद्येवाकरिष्यथसाकंदैर्वैर्यज्ञियासो भवि-
 ष्यथ २ अग्निदूतं प्रतियदब्रवीत नाश्वः कर्त्वा रथं उतेह कर्त्वाः । धेनुः कर्त्वा युवशा
 कर्त्वा द्वातानि भ्रातरनुवः कृत्वयेमसि ३ सकृवांसं ऋभवस्तदपृच्छत केदं भूयः स्य
 दूतो न आजगन् । यदा वाख्यञ्चमसाश्चतुरः कृतानादित्वष्टाग्रास्वन्तन्यानि जे ४
 हनामैना इति त्वष्टायदब्रवीच्चमसंयेदवपानमनिन्दिषुः । अन्यानामानि कृण्वते
 सुते सचा अन्यैरेनान्कन्या ३ नामभिः स्परत् ५ ॥ ४ ॥ इन्द्रो हरीयुयुजे अश्विना
 रथं बृहस्पतिर्विश्वरूपा मुपाजत । ऋभुर्विभ्वा वाजो देवा अगच्छत स्वर्पसो यज्ञियं

॥ २९ ॥

भा॒गमै॑तन ६ नि॒श्वर्म॑णो॒गाम॑रिणीतधी॒तिभि॒र्याज॑रन्तायुव॒शाता॑कृ॒णोत॑न । सौ॒ध-
 न्वना॒अश्वा॑द॒श्वम॑तक्षतयुक्त्वारथमुप॑देवाँअ॒यात॑न ७ इ॒दमु॑दकं पि॒वते॒त्यब्र॑वीतनेदं-
 वा॒घापि॑वतामु॒ज्जने॑र्जनम् । सौ॒धन्व॑नायदितन्नेव॒ह्यैथ॑तृतीये॒घास॑र्वनेमादयाध्वै ८
 आपो॒भूयि॑ष्ठा इ॒त्येको॑अब्रवीद्भिर्भूयि॑ष्ठा इ॒त्यन्यो॑अब्रवीत् । व॒ध॒र्यन्ती॑व॒हुभ्यः॑पैको
 अब्रवीद्दृ॒ताव॑दन्तश्चम॒साँअ॑पिंशत ९ श्रो॒णामे॑कउ॒दकं॑गामवा॒जति॑मांसमेकः पिं-
 शति॒सून॑याभू॒तम् । आ॒नि॒ष्ठुचः॑शकृ॒देको॑अपा॒भर॑त्किंस्वि॒त्पुत्रे॑भ्यः पि॒तरा॑उपा-
 वतुः १० ॥ ५ ॥ उ॒द्वत्स्व॑स्माअकृ॒णोत॑ना॒तृणै॑नि॒वत्स्व॑पःस्व॒पस्य॑यानरः । अगो-
 ह्यस्य॒यद॑सस्तनागृ॒हेत॑द्येदमृ॒भवो॑नानुंगच्छथ ११ सं॒मील्य॑यद्भु॒वना॑पर्य॒सर्प॑त॒क-
 स्वि॒त्ता॒त्यापि॑तराव॒आस॑तुः । आ॒श॑प॒तयः॑क॒रस्त्रै॑वआ॒ददे॑यः प्राब्रवीत्प्रो॒तस्मा॑अब्र-
 वीत॑न १२ सु॒षुप्वा॑संक्र॒भव॑स्तद॒पृच्छ॑तागो॒ह्यक॑इ॒दंनो॑अबू॒बुध॑त् । श्वा॒नैव॑स्तोबो॒ध-

क. सं.

॥ ३० ॥

यितारंमत्रवीत्संवत्सरइदमद्याव्यख्यत १३ दिवायान्तिमरुतोभूम्याग्निर्यंवातो-
अन्तरिक्षेणयाति। अद्विर्यातिवरुणःसमुद्रैर्युष्माइच्छन्तःशवसोनपातः ॥१४॥६॥

मा नो द्वाविंशतिर्दीर्घतमा अश्वस्त्रिष्टुप् । तृतीयाषष्ठयौ जगसौ ।

१६२ मानोमित्रोवरुणोअर्यमायुरिन्द्रक्रभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनो
देवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि १ यन्निर्णिजारेकर्णसाप्रावृतस्यरातिं
गृभीतांमुखतो नयन्ति । सुप्राहुजोमेभ्यद्विश्वरूपइन्द्रापूष्णोःप्रियमप्येतिपार्थः २
एषच्छागःपुरोअश्वेनवाजिनापूष्णोभागोनीयतेविश्वदेव्यः । अभिप्रियंयत्पुरोळा-
शमर्वतात्वष्टेदेनंसौश्रवसायजिन्वति ३ यद्धविष्यमृतृशोदेवयानंत्रिर्मानुषाः
पर्यश्वंनयन्ति । अत्रापूष्णःप्रथमोभागएतियज्ञंदेवेभ्यःप्रतिवेदयन्नजः ४ होता-
ध्वर्युरावयाअग्निमिन्धोग्रावग्राभउतशंस्तासुविप्रः । तेनयज्ञेनस्वरंकृतेनस्विष्टेन

अ. २ अ. ३

॥ ३० ॥

व॒क्षणा॒आ॒पृ॒ण॒ध्व॒म् ॥ ५ ॥ ७ ॥ यू॒प॒व्र॒स्का॒उ॒तये॒यू॒प॒वा॒हा॒श्व॒षा॒लं॒ये॒अ॒श्व॒यू॒पा॒य॒त॒-
 क्ष॒ति । ये॒चा॒र्व॒ते॒प॒र्च॒नं॒सं॒भ॒र॒न्त्यु॒तो॒तेषां॒म॒भि॒गू॒र्ति॒र्न॒इ॒न्व॒तु ६ उ॒प॒प्रा॒गा॒त्सु॒म॒न्मे
 ऽधा॒यि॒म॒न्म॒दे॒वा॒ना॒मा॒शा॒उ॒प॒वी॒त॒पृ॒ष्ठः । अ॒न्वे॒नं॒वि॒प्रा॒क्र॒षं॒यो॒म॒द॒न्ति॒दे॒वा॒नां॒पु॒ष्टे॒च॒क॒-
 मा॒सु॒व॒न्धुं॒म् ७ य॒द्वा॒जि॒नो॒दा॒मं॒सं॒दा॒न॒म॒र्व॒तो॒या॒शी॒र्षि॒ण्यार॒ण॒नार॒ज्जु॒रस्य॒ । य॒द्वा॒घा॒स्य॒-
 प्र॒भृ॒त॒मा॒स्ये ३ तृ॒णं॒स॒र्वा॒ता॒ते॒अ॒पि॒दे॒वे॒ष्व॒स्तु ८ य॒द॒श्वं॒स्य॒क्र॒वि॒षो॒म॒क्षि॒का॒श॒य॒द्वा॒-
 स्व॒रौ॒स्व॒र्धितौ॒रि॒प्त॒म॒स्ति । य॒द्व॒स्त॒योः॒श॒मि॒तु॒र्य॒न्न॒खे॒षु॒स॒र्वा॒ता॒ते॒अ॒पि॒दे॒वे॒ष्व॒स्तु ९
 य॒द्व॒र्ध॒य॒मु॒द॒रं॒स्या॒प॒वा॒ति॒य॒आ॒म॒स्यं॒क्र॒वि॒षो॒ग॒न्धो॒अ॒स्ति । सु॒कृ॒ता॒त॒च्छं॒मि॒तारः॒क॒-
 ण्वं॒तु॒त॒मे॒धं॒शृ॒त॒पा॒कं॒प॒च॒न्तु १० ॥ ८ ॥ य॒त्ते॒गा॒त्रा॒द॒ग्नि॒ना॒प॒च्य॒मा॒ना॒द॒भि॒शू॒लं
 नि॒ह॒त॒स्या॒व॒धा॒व॒ति । मा॒त॒द्रू॒म्या॒मा॒श्रि॒ष॒न्मा॒तृ॒णै॒षु॒दे॒वे॒भ्य॒स्त॒दु॒श॒द्भ्यो॒रा॒त॒म॒स्तु ११
 ये॒वा॒जि॒नं॒प॒रि॒प॒श्य॒न्ति॒प॒क्कं॒य॒द्वै॒मा॒हुः॒सु॒र॒भि॒र्नि॒र्ह॒रेति॒ । ये॒चा॒र्व॒तो॒मांस॒भि॒क्षा॒मु॒पा॒स॒न्त

क्र. सं.

॥ ३१ ॥

उ॒तो॒तेषा॑म॒भिगू॑र्तिर्न॒इ॒न्वतु १२ य॒त्रीक्ष॑णं॒मांस्पर्च॑न्याउ॒खाया॑यापात्राणि॒यूष्ण॑
 आ॒से॒र्च॒नानि॑ । ऊ॒ष्म॒ण्या॑पि॒धाना॑च॒रूणा॑म॒ङ्गाःसू॒नाःपरि॑भूष॒न्त्यश्व॑म् १३ नि॒क्र-
 म॑णंनि॒ष॒र्दनं॑वि॒वर्त॑नं॒यच्च॑प॒ट्ठीश॑मवैतः । यच्च॑प॒पौय॑च्च॒घासि॑ज॒वास॑स॒र्वाता॑तेअ॒पि
 दे॒वेष्व॑स्तु १४ मा॒त्वाग्नि॑ध्वेन॒यीहू॑मगन्धि॒मोखा॑भ्राज॒न्त्यभि॑वि॒क्तज॑ग्निः । इष्टं॒वी-
 त॑म॒भिगू॑र्त॒वप॑ट्कृतं॒तं दे॒वासः॑प्रति॒गृभ्ण॑न्त्यश्व॑म् १५ ॥ १ ॥ यद॒श्वाय॑वा॒सउ॒प-
 स्त॑णन्त्य॒धीवा॑सं॒याहि॑रे॒ण्यान्य॑स्मै।सं॒दान॑मवै॒न्तंप॑ट्ठीशं॒प्रिया॑दे॒वेष्वायाम॑यन्ति १६
 यत्तैसा॒देम॑हंसा॒शूक॑तस्य॒पाण्य॑वा॒कशा॑यावा॒तुतो॑द । स्रु॒चेव॑ताह॒विषो॑अ॒ध्वरेषु॑
 सर्वा॑ताते॒ब्रह्म॑णासू॒दयामि॑ १७ चतु॑स्त्रिंशद्वा॒जिनो॑दे॒वब॑न्धोर्व॒ङ्क्रीर॑श्वस्य॒स्वधि॑तिः
 समै॑ति । अ॒च्छि॒द्रागा॑त्राव॒युना॑कृ॒णोत॑प॒रुष्पर॑रु॒नुघु॑ष्या॒विश॑स्त १८ एक॑स्त्वष्टु-
 रश्व॑स्यावि॒शस्ता॑द्या॒न्तारा॑भवत्स्तथ॒ऋतुः॑ । या॒तेगा॑त्रा॒णामृ॑त॒थाकृ॑णोमि॒ताता॑

अ.२अ.३

॥ ३१ ॥

पिण्डानां प्रजुहोम्यग्नौ १९ मा त्वातपत्प्रियआत्मापियन्तं मास्वधितिस्तन्वं १
 आतिष्ठिपत्ते । मातैर्गृध्रुरविशस्तातिहायच्छिद्रागात्राण्यसिनामिथूकः २० न वा
 उएतिन्म्रयसेनीरप्यसिदेवाँइदैपिपुधिभिः सुगेभिः । हरीतेयुआपृषतीअभूतामु-
 पास्थाद्वाजीधुरिरासंभस्य २१ सुगव्यंनोवाजीस्वव्यं पुंसः पुत्राँउतविश्वापुषं
 रयिम् । अनागास्त्वंनोअदितिः कणोतुक्षत्रंनोअश्वोवनतांहविष्मान् २२ ॥ १० ॥

यदक्रन्दस्त्रयोदश दीर्घतमा अश्वस्त्रिष्टुप् ।

१६३ यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्तं मुद्रादुतवापुरीषात् । श्येनस्य पक्षा
 हरिणस्य बाहू उपस्तुत्यं महिजातं तैर् अर्वन् १ यमेन दत्तं त्रित एन मायुन गिन्द्र एणं प्र-
 थमो अध्वतिष्ठत् । गन्धर्वो अस्य रशनामं गृभ्णात्सूरादश्वैव सवो निरतष्ट २ असिं
 यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसिं त्रितो गुह्येन व्रतेन । असिं सोमेन समया विपृक्त आहुस्ते

क्र. सं.

॥ ३२ ॥

त्रीणिदिविवन्धनानि ३ त्रीणि त आहुर्दिविवन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तःसमुद्रे ।
 उतेवंमेवरुणश्छत्स्यर्वन्यत्रात आहुः परमं जनित्रम् ४ इमाते वाजिन्नवमार्ज-
 नानीमाशफानां सनितुर्निधानां । अत्राते भद्रारशना अपश्यमृतस्य या अभिर-
 क्षन्ति गोपाः ५ ॥ ११ ॥ आत्मानं ते मनसा रादं जानाम वो दिवा पतयन्तं पतद्गम् ।
 शिरो अपश्यं पृथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानं पतन्नि ६ अत्राते रूपमुत्तममपश्यं
 जिगीषमाणमिष आपदे गोः । यदा ते मर्तो अनुभोगमानुळादिद्रुसिष्ठोषधीर-
 जीगः ७ अनुत्वारथो अनुमर्यो अर्वन्ननुगावोऽनुभगः कनीनाम् । अनुवातां सस्तव
 सख्यमीयुरनुदेवाममिरेवीर्यते ८ हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादामनो जवा अवैरइन्द्रं
 आसीत् । देवा इदं स्य हविरद्यमायन्यो अर्वन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत् ९ ईर्मातां सः सि-
 लिकमध्यमासः संशूरेणा सो दिव्या सो अत्याः । हंसा इव श्रेणिशोयन्ते यदा क्षिपु-

अ. २ अ. ३

॥ ३२ ॥

दि॒व्यम॒ज्मम॒श्वाः १० ॥ १२ ॥ तव॒शरी॑रं पतयि॒ष्ण्वं व॑न्तव॒चित्त॑वात॒इव॑
 ध॒र्जी॑मान् । तव॒शृङ्गा॑णि वि॒ष्टिता॑पुरु॒त्रार॑ण्येषु ज॒भुरा॑णाचरन्ति ११ उप॒प्रागा॑च्छ-
 संन॑वा॒ज्यवा॑देव॒द्रीचा॑मन॒सादी॑ध्या॒नः । अ॒जःपु॒रोनी॑यते॒नाभि॑र॒स्यानु॑प॒श्वात्क॒वयो॑
 यन्ति॑रे॒भाः १२ उप॒प्रागा॑त्पर॒मं यत्स॒धस्थ॑म॒र्वाअ॑च्छा॒पित॑रं॒मातरं॑ च । अ॒द्या
 दे॒वाञ्जु॑ष्टं त॒मोहि॑ग॒म्याअ॑थाशा॒स्तेदा॑गु॒षेवा॒र्याणि १३ ॥ १३ ॥

अस्य द्विपञ्चाशदीर्धतमा विश्वेदेवाः । द्विचत्वारिंशत्तम्याः पूर्वार्धस्य वाक् । उत्तरार्धस्याऽऽपः ।
 त्रिचत्वारिंशत्तम्याः पूर्वार्धस्य शकधूमः । उत्तरार्धस्य सोमः । चतुश्चत्वारिंशत्तम्याः अग्निः सूर्यो वायुश्च ।
 पञ्चचत्वारिंशत्तम्या वायुः । ततो द्वयोः सूर्यः । अष्टाचत्वारिंशत्तम्याः कालः । ऊनपञ्चाशत्तम्याः
 सरस्वती । पञ्चाशत्तम्याः साध्याः । एकपञ्चाशत्तम्याः सूर्यः पर्जन्याग्नी वा । द्विपञ्चाशत्तम्याः सरस्वान्
 सूर्यो वा । द्वादशीपञ्चदशीत्रयोविंशतितम्येकोनविंशत्तमीषट्त्रिंशत्तम्यकचत्वारिंशत्तम्यो जगत् ।
 द्विचत्वारिंशत्तमी प्रस्तारपङ्क्तिः । एकपञ्चाशत्तम्यनुष्टुप् । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

क्र. सं.

॥ ३३ ॥

१६४ अस्यवामस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोअस्त्यभ्रः । तृतीयो
 भ्राताघृतपृष्ठोअस्यात्रापश्यंविशपतिसप्तपुत्रम् १ सप्तयुजन्तिरथमेकचक्रमेकोअ-
 श्वोवहतिसप्तनामा । त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वामुवनाधितस्थुः २
 इमंरथमधियेसप्ततस्थुःसप्तचक्रंसप्तवहन्त्यश्वाः । सप्तस्वसारोअभिसंनवंतेयत्र
 गवांनिहितासप्तनाम ३ कोददर्शप्रथमंजायमानमस्थन्वन्तंयदंनस्थाविभर्ति ।
 भूम्याअसुरसृगात्माक्लंस्वित्कोविद्वांसमुपंगात्प्रष्टुमेतत् ४ पाकःपृच्छामिमन-
 साविजानन्देवानामेनानिहितापदानि । वत्सेवृष्कयेऽधिसप्ततन्तून्वितान्निरेकवय
 ओतवाउ ५ ॥ १४ ॥ अचिकित्वाश्चिकितुषंश्चिदत्रंक्वीन्पृच्छामिविशनेन
 विद्वान् । वियस्तस्तम्भशलिमारजांस्यजस्यरूपेकिमपिस्विदेकम् ६ इहब्रवीतुय
 इमंज्ञेदास्यवामस्यनिहितंपदंवेः । शीर्ष्णःक्षीरंदुहतेगावोअस्यवन्निवसाना

अ.२अ.३

॥ ३३ ॥

उदकं पदार्पुः ७ मातापितरं मृत आर्चयित्वा जघ्नीत्यग्रे मनसा सहिजगमे । सार्वभौत्सु-
 र्गभैरसानि विद्वानमस्वन्त इदुपवाकमीयुः ८ युक्तामातासीद्भूरिवक्षिणाया अति-
 षुद्रभौवृजनीष्वन्तः । अमीमेदृत्सो अनुगामं पश्यद्विश्वरूप्यं त्रिपुयोजनेषु ९ तिस्रो
 मातृस्त्रीन्पितृन्विभ्रदेकं ऊर्ध्वस्तस्थौ नेमवंगलापयन्ति । मन्त्रयन्ते दिवो अमुष्यं पृष्ठे
 विश्वविदं वाचमविश्वमिन्वाम् १० ॥ १५ ॥ द्वादशारं नृहितज्जरायववर्तिचक्रं
 परिद्यामृतस्य । आपुत्रा अग्रे मिथुनासो अत्र सप्तशतानि विंशतिश्चतस्थुः ११
 पञ्चपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम् । अये मे अन्य उपरे विचक्षणं
 सप्तचक्रं षष्ठं आहुरर्पितम् १२ पञ्चारे चक्रे परिवर्तमाने तस्मिन्नातस्थुर्भुवनानि
 विश्वा । तस्य नाक्षस्तप्यते भूरिभारः सनादेव नशीर्यते सनाभिः १३ सनेमि चक्र-
 मजरं विवावृत उत्तनायां दशयुक्ता बहन्ति । सूर्यस्य च क्षूरजसैत्यावृतं तस्मिन्नापि-

क्र. सं.

॥ ३४ ॥

ताभुवनानिविश्वा १४ साकजानांसप्तथमाहुरेकजंषलियमाक्रपयोदेवजाइति ।
 तेषामिष्टानिविहितानिधामशःस्थाचरेजन्तेविकृतानिरूपशः १५ ॥ १६ ॥
 स्त्रियःसतीस्ताँउमेपुंसआहुःपश्यदक्षणावविचेतदन्धः । कविर्यःपुत्रःसईमाचि
 केतयस्ताविजानात्सपितुष्पितासत् १६ अवःपरेणपरएनावरेणपदावत्संवि-
 भ्रंतीगौरुदस्थात् । साकद्रीचीकंस्विदर्थंपरांगात्कंस्वित्सूतेनहियुथेअन्तः १७
 अवःपरेणपितरंयोअस्यानुवेदंपरएनावरेण । कवीयमानःकइहप्रवोचद्वेवंमनः
 कुतोअधिप्रजातम् १८ येअर्वाश्चस्ताँउपरांचआहुर्येपराश्चस्ताँउअर्वाचआहुः ।
 इन्द्रश्चयाचक्रथुःसोमतानिधुरानयुक्तारजंसोवहन्ति १९ दासुपुर्णासयुजासखा-
 यासमानंवृक्षंपरिपस्वजाते । तयोरन्यःपिप्लंस्वादत्यनभ्रन्नन्योअभिचांक-
 शीति २० ॥ १७ ॥ यत्रासुपुर्णाअमृतस्यभागमनिमेषंविदथाभिस्वरन्ति । इनो

अ.२अ.३

॥ ३४ ॥

विश्वस्यभुवनस्यगोपाःसमाधीरःपाकमत्राविवेश २१ यस्मिन्वृक्षेमध्वदःसु-
 पूर्णानिविशन्तेसुवन्तेचाधिविश्वे । तस्येदाहुःपिप्पलंस्वाद्वग्रेतत्रोन्नशयःपितरंन
 वेद २२ यद्वायुत्रेअधिगायत्रमाहितंत्रैष्टुभाह्वात्रैष्टुभंनिरतक्षत । यद्वाजगज्जग-
 त्याहितंपदंयइत्तद्विदुस्तेअमृतत्वमानशुः २३ गायत्रेणप्रतिमिमीतेअर्कमर्केण
 सामत्रैष्टुभेनवाकम् । वाकेनवाकंद्विपदाचतुष्पदाक्षरेणमिमतेसप्तवाणीः २४ ज-
 गतासिन्धुर्दिव्यस्तभायद्रथन्तरेसूर्यपर्यपश्यत् । गायत्रस्यसमिधस्तिस्त्रआहुस्ततो
 मन्त्राप्ररिरिचेमहित्वा २५ ॥ १८ ॥ उपह्वयेसुदुर्घाधेनुमेतांसुहस्तोगोधुगुत
 दोहदेनाम् । श्रेष्ठंसर्वसंवितासाविषत्रोऽभीक्ष्णोघर्मस्तदुषुप्रवोचम् २६ हिङ्गुष्वती
 वंसुपत्नीवसूनावत्समिच्छन्तीमनसाभ्यागात् । दुहामश्विभ्यांपयोअद्वयेयंसाव-
 र्धतामहतेसौभगाय २७ गौरमीमेदनुवत्समिषन्तंमूर्धानंहिङ्गुकुणोन्मातवाउ ।

क्र. सं.

॥ ३५ ॥

सृ॒काणं॑घ॒र्मम॒भिवा॑वशा॒नामि॑मा॒तिमा॒युं प॑र्यते॒पयो॑भिः २८ अ॒यंस॑शिङ्ग॒क्तेये॑न॒गौ-
 र॒भोवृ॑ता॒मिमा॑तिमा॒युं ध्व॒सना॑वधिं॒श्रिता । साचि॑त्तिभि॒र्निहि॑च॒कार॒मर्त्यै॑वि॒द्युद्र-
 वन्ती॑प्रति॒ववि॑मौ॒हत २९ अ॒नच्छे॑येतु॒रगा॑तु॒जीव॑मेज॒द्ध्रुवं॑मध्य॒आप॑स्त्या॒नाम् ।
 जी॒वोमृ॑तस्य॒चर॑तिस्व॒धाभि॑र॒मर्त्यो॑मर्त्यै॒नास॑यो॒निः ३० ॥ १९ ॥ अ॒प॒श्यं॑गो॒पाम-
 नि॑प॒द्यमा॑न॒माच॑परा॒चप॑थिभि॒श्वर॑न्तम् । स॒स॒ध्रीचीः॑स॒विषू॑चीर्व॒सान् आ॑व॒रीव॑ति
 भुव॑नेष्वन्तः ३१ य ई॒च्च॑का॒रन॑सोअ॒स्यवे॑दय ई॒द॒दर्श॑हि॒रुगि॑न्नु॒तस्मा॑त् । स॒मा॒तु॒र्यो-
 ना॒परि॑वीतोअ॒न्तर्ब॑हु॒प्रजा॑नि॒कृति॑मावि॒वेश ३२ द्यौर्मै॑पि॒ताज॑नि॒ताना॑भि॒रत्र॑व-
 न्धु॒र्मेमा॑तापृ॒थिवी॑म॒हीय॑म् । उ॒त्ता॒नयो॑श्च॒म्बो ३ यो॑नि॒रन्तर॑त्रा॒पिता॑दु॒हितु॑र्ग॒र्भमा॑-
 धा॒त् ३३ पृ॒च्छा॑मि॒त्वाप॑र॒मन्तं॑पृ॒थिव्याः॑पृ॒च्छा॑मि॒यत्र॑भुव॒नस्य॑नाभिः । पृ॒च्छा॑मि
 त्वावृ॒ष्णोअ॑श्व॒स्यरे॑तःपृ॒च्छा॑मि॒वाचः॑प॒रमं॑व्योम ३४ इ॒यंवे॑दिःप॒रोअ॑न्तःपृ॒थिव्या

अ. २ अ. ३

॥ ३५ ॥

अयं यज्ञो भुवनस्य नाभिः । अयं सोमो वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मायं वाचः परमेव्यो म
 ३५ ॥ २० ॥ सप्तार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोः स्तिष्ठन्ति प्रदिशा विधर्मणि । ते धी-
 तिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवन्ति विश्वतः ३६ न विजानामि यदिवेद-
 मस्मिन् निण्यः संनद्धो मनसा चरामि । यदा मार्गं प्रथमं जाकृतस्यादिद्वाचो अंशु-
 वेभागमस्याः ३७ अपाङ्गप्राडैति स्वधया गृहीतोऽमर्त्यो मर्त्येनास योनिः । ता-
 शश्वन्ता विषूचीना वियन्तान्य १ न्यंचि क्युर्न निचि क्युरन्यम् ३८ ऋचो अक्षरं पर-
 मेव्यो मन्यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः । यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति य इत्तद्विदुस्त-
 इमे समासते ३९ सुयवसा द्रगवती हि भूया अथो वयं भगवन्तः स्याम । अद्वितृण-
 मध्ये विश्वदानीं पिब शुद्धमुदकमाचरन्ती ४० ॥ २१ ॥ गौरीभिर्मायसलिलानि
 तक्षत्येकं पदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमेव्यो

क. सं.

॥ ३६ ॥

मन् ४१ तस्याः समुद्रा अधिविक्षरन्ति तेन जीवन्ति प्रदिशश्च तं स्रः । ततः क्षरत्यक्षरं
तद्विश्वमुपजीवति ४२ शकमयैधूममारादपश्यं विषूवतां परेण नावरेण । उक्षाणं
पृथिमपचन्त वीरास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ४३ त्रयः केशिनं क्रतुथाविचक्षते
संवत्सरे वपत् एकं एषाम् । विश्वमेको अभिचष्टे शचीं भिर्धाजिरेकस्य दृष्टेन रूपम्
४४ चत्वारिंशक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः । गुहात्रीणि नि
हितानि क्लृयन्ति तुरीयैवाचो मनुष्या वदन्ति ४५ इन्द्रं मित्रं वरुणं मग्निमाहुरथो दिव्यः
स सुपर्णो गरुत्मान् । एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यमं मातरिवश्चानमाहुः ४६ ॥ २२ ॥
कृष्णं नित्यानुहरं यः सुपर्णा अपोवसाना दिवमुत्पतन्ति । त आर्ववृत्रन्तसदनाहृतस्या-
दिद्धृतेन पृथिवी व्युद्यते ४७ द्वादशप्रधयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि कउतश्चिकेत ।
तस्मिन्त्सकं त्रिंशतानां शंकवोऽर्पिताः पृष्टिर्न चला चलासः ४८ यस्य स्तेस्तनः शशयो

अ. २ अ. ३

॥ ३६ ॥

योमयोभूयेनविश्वापुष्यसिवायीणि । योरत्नधावसुविद्यःसुदत्रःसरस्वतितमि-
हधार्तवेकः ४९ यज्ञेनयज्ञमयजन्तदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाके
महिमानःसचन्त्यत्रपूर्वसाध्याःसन्तिदेवाः ५० समानमेतदुदकमुच्चैत्यवचा-
हभिः । भूमिर्पुर्जन्याजिन्वन्तिदिवीजिन्वन्त्यग्रयः ५१ दिव्यंसुपर्णवायुसंब्रूहन्तम-
पांगर्भैर्दर्शतमोर्बन्धीनाम् । अभीपतोवृष्टिभिस्तुर्पयन्तंसरस्वन्तुमवसेजोहवीमि
५२ ॥ २३ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले द्वाविंशोऽनुवाकः ॥ २२ ॥

कया पञ्चदशेन्द्रो मरुत्वानिन्द्रस्त्रिष्टुप् । तृतीयापञ्चमीसप्तमी-

नवमीनां मरुतः । अन्त्यानां तिसृणामगस्त्यः ।

१६५ कयाशुभासर्वयसःसनीळाःसमान्यामरुतःसंमिमिक्षुः । कयामतीकु-
तएतांसएतेऽर्चन्तिशुष्मंवृषणोवसूया १ कस्यब्रह्माणिजुजुषुर्युवानःकोअध्वरेम-

क्र. सं.

॥ ३७ ॥

रुतु आववर्त । श्येनाँइव धजतो अन्तरिक्षे केन महामनसारीरमाम २ कुतस्त्वमिन्द्र
 माहि नः सन्नेको यासि सत्पते किंत इत्था । संपृच्छसे समराणः शुभानैर्वोचेस्तन्नो हरि-
 वो यत्ते अस्मे ३ ब्रह्माणि मे मतयः शंसुतासुः शुष्मं द्यति प्रभृतो मे अद्रिः । आशा-
 सते प्रतिहर्यन्त्युक्थे माहरी वहतस्तानो अच्छ ४ अतो वयमन्तमेभिर्युजानाः स्वक्षत्रे
 भिस्तन्व १ः शुम्भमानाः । महोभिरेताँ उपयुज्महे न्विन्द्रस्वधामनुहि नो बभूथ
 ५ ॥ २४ ॥ क १ स्यावो मरुतः स्वधासीदन्मामेकं समधत्ता हि हत्ये । अहं ह्यु १-
 ग्रस्तं विषस्तु विष्मन्विश्वस्य शत्रोरनमं वधस्त्रैः ६ भूरिचकर्थयुज्येभिरस्मे स मा-
 ने भिवृषभपौ स्येभिः । भूरीणि हि कृणवा माश विष्ठेन्द्रकृत्वा मरुतो यद्वशाम ७
 वर्धो वृत्रं मरुत इन्द्रियेण स्वेन भामेन तविषो बभूवान् । अहमेतामनं वे विश्वश्रन्द्राः
 सुगा अपश्च करवज्रबाहुः ८ अनुत्तमाते मघवन्न किनु न त्वावाँ अस्ति देवता विदानः ।

अ. २ अ. ३

॥ ३७ ॥

न जायमानो न शतेन जातो यानि करिष्याकृणुहि प्रवृद्ध १ एकस्य चिन्मे विभ्वं १-
 स्त्वो ज्ञो यानुदधृष्वान्कृणवै मनीषा । अहं ह्यु १ ग्रोमरुतो विदो नो यानि च्यवमिन्द्र
 इदीश एषाम् १० ॥ २५ ॥ अमन्दन्मामरुतः स्तोमो अत्रयन्मे नरः श्रुत्यं ब्रह्म चक्र ।
 इन्द्राय वृष्णे सुमखाय मह्यं सख्ये सखायस्तन्वे तनूभिः ११ एवेदेते प्रतिमारेचमा-
 ना अनेद्युः श्रवणो दधानाः । संचक्ष्यामरुतश्चन्द्रवर्णा अछान्तमेछुदयाथाचनू-
 नम् १२ कोन्वत्रमरुतो मामहेवः प्रयातनसखीरच्छासखायः । मन्मानि चित्रा अपि-
 वातयन्त एषां भूतनवेदामक्रुतानाम् १३ आयदुवस्यादुवसेन कारुरस्माश्चक्रे मान्य-
 स्य मेधा । ओषुर्वर्तमरुतो विप्रमच्छेमा ब्रह्माणि जग्नितावो अर्चत् १४ एषवः स्तो-
 मोमरुत इयंगीर्मन्दार्यस्य मान्यस्य कारोः । एषायां सीष्टन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं
 जीरदानुम् १५ ॥ २६ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां द्वितीयाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

क्र. सं.

॥ ३८ ॥

तन्नृगस्त्रेमारुतं हि द्वित्रिष्टुवन्तं मित्रावरुणयोर्दीक्षितयोर्हवींशीमप्सरसंहृष्टावासतीवरेकुम्भेरेतोऽप-
तत्ततोऽगस्त्यवसिष्ठावजायेतांसहस्रमेकादशाद्यैन्द्री यज्ञायज्ञादश त्रिष्टुवन्तं महोष्टौ द्वितीयाविराणननूनं
पञ्चागस्त्येनेन्द्रेहविषिमरुतामुद्यतइन्द्रागस्त्ययोः संवाद एन्द्रस्तत्राद्यातृतीयाचेन्द्रवाक्यंचतुर्थीचादौब्द-
हतीतिसोनुष्टुभः प्रतिवः षण्मारुतंतुचतस्रोन्त्यामरुत्वतीया श्रिवत्रस्तृचंगायत्रंगायत्सप्तोनात्वं राजादश-
मत्सिषळानुष्टुभंतुत्रिष्टुवन्तं त्वाद्यास्कन्धोग्रीवीवामत्सिन आचर्षणिप्राः पञ्चयद्धस्यापूर्वीः पदजायापसो-
र्लोपामुद्राया अगस्त्यस्य च हृचाभ्यांस्त्यर्थं संवादं श्रुत्वोन्तवासी ब्रह्मचर्यन्ते वृहत्यादी अपश्यद्गुबोर्दशा
श्विनं वैकदुनवाभूदिदमष्टौ पध्यन्त्ये त्रिष्टुभौ तं युजाथां षट् ॥

तन्नृ पञ्चदशागस्त्यो मरुतो जगती । अन्ये त्रिष्टुभौ ।

१६६ॐ तन्नृवोचामरभसाय जन्मने पूर्वे महित्वं वृषभस्य केतवो ऐवेव यामन्म-
रुतस्तु विष्वणो युधेवंशक्रास्त विषाणि कर्तन १ नित्यं न सूनुं मधुविभ्रंत उपकीळन्ति
क्रीळा विदथे षुष्टुष्वयः । नक्षन्ति रुद्रा अवसानं मस्विनं न मर्धन्ति स्वतं वसो हविष्क-

अ. २ अ. ४

॥ ३८ ॥

तम् २ यस्मा ऊमा सो अमृता अरा सतरायस्पोषं च हविषा ददा शुभे । उक्षन्त्यस्मै मरुतो
 हिता इव पुरुरजांसि पयं सामयो भुवः ३ आयेरजांसित विषीभिरव्यंत प्रव एवांसः
 स्वयंता सो अघ्रजन् । भयन्ते विश्वा भुवनानि हर्म्या चित्रो वो यामः प्रयंता स्वृष्टिबु ४
 यत्वे पयामान दयन्त पर्वता न्दिवो वा पृष्ठं नर्या अचुच्यवुः । विश्वो वो अज्मन् भयते
 वनस्पती रथीयन्ती व प्रजिहीत ओषधिः ५ ॥ १ ॥ यूयं न उग्रामरुतः सुचेतु नारिष्ट-
 ग्रामाः सुमतिं पिपर्तन । यत्रा वो द्रिद्युद्रदति क्रि विदती रिणाति पृथ्वः सुधिते व ब्रह्मणा ६
 प्रस्कम्भ देष्णा अनवभ्रराधसोऽलातृणा सो विदथे पु सुपुताः । अर्चन्त्यर्कं मंदिर-
 स्यं पीतये विदुर्वीरस्य प्रथमानि पौंस्या ७ शतभुजिभिस्तमभि हुते रघात्पूभो रक्ष-
 तामरुतो यमावत । जनं यमुं ग्रास्तव सो विरिणिनः पाथना शंसात्तनं यस्य पुष्टिबु ८
 विश्वानि भद्रा मरुतो रथेषु वो मिथस्पृध्यै वत विषाण्याहिता । अंसेष्वावः प्रपथेषु

क्र. सं.

॥ ३९ ॥

खादयोऽक्षोवश्चक्रासमयाविवांवृते १ भूरीणिभद्रानर्येषुवाहुषुवक्षःसुरुक्मारंभ-
 सासोअजयः । अंसेष्वेताःपुविषुक्षुराअधिवयोनपक्षान्वयनुश्रियोधिरे १ ० ॥ २ ॥
 महान्तोमह्माविभवो २ विभूतयोदूरेदृशोयेदिव्याइवस्तृभिः । मन्द्राःमुजिह्वाःस्व-
 रितारआसभिःसंमिशलाइन्द्रैमरुतःपरिपुर्भः १ १ तद्वःसुजातामरुतोमहिल्वनंदी-
 र्धवोदात्रमदितेरिवव्रतम् । इन्द्रश्चनत्यजसाविहुणातितज्जनाययस्मैसुकृतेअरां-
 ध्वम् १ २ तद्वोजामित्वंमरुतःपरैयुगेपुरुष्यच्छंसममृतासुआवताअयाधियामन-
 वश्रुष्टिमाव्यासाकंनरोदंसनैराचिकित्रिरे १ ३ येनदीर्घमरुतःशुशवांमयुष्माकेन
 परोणसातुरासः । आयत्ततनन्वुजनेजनासएभिर्यज्ञेभिस्तद्वर्भीष्टिमश्याम् १ ४
 एषवःस्तोमोमरुतइयंगीर्मीन्दार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेव्यांविद्या-
 मेषंवृजनंजीरदानुम् १ ५ ॥ ३ ॥

अ. २ अ. ४

॥ ३९ ॥

सहस्रमेकादशागस्त्यो मरुतस्त्रिष्टुप् । आद्याया इन्द्रः ।

१६७ सहस्रं त इन्द्रो तयो नः सहस्रमिषो हरिवोगूर्ततमाः । सहस्रं रायो मादयध्वै
सहस्रिण उपनोयन्तु वाजाः १ आनो ऽवोभिर्मरुतो यान्त्वच्छाज्येष्ठेभिर्वावृहद्वैः
सुमायाः । अथ यदैषां नियुतः परमाः समुद्रस्य चिद्धनयन्तपारे २ मिम्यक्षयेषु सु-
धिताघृताचीहिरण्यनिर्णिगुपरा नक्रुष्टिः । गुहाचरन्ती मनुषो नयोषां सभा वती वि-
दथ्येव संवाक् ३ परां शुभ्रा अयासो यव्यासां धारण्येव मरुतो मिमिक्षुः । नरोदसी
अपनुदन्तघोरा जुषन्तवृधंसख्याय देवाः ४ जोष्यदीमसुर्यां सचध्वै विषितस्तुका
रोदसी नृमणाः । आसुर्येव विधुतोरथं गास्त्रेषप्रतीकानभसो नेत्या ५॥४॥ आस्था-
पयन्तयुवतियुवानः शुभे निमिश्लां विदथेषु पञ्चाम् । अर्को यद्वो मरुतो हविष्मांगा-
यद्वाधंसुतसो मोदुवस्यन् ६ प्रतं विवकिमवकम्यो येषां मरुतां महिमा सत्यो अस्ति ।

क्र. सं.

॥ ४० ॥

सचायदीं वृषं मगा अहं युः स्थिरा चिज्जनीर्वहते सुभागाः ७ पान्तिमित्रावरुणावव-
 द्याच्चयंत ईमर्यमो अप्रशस्तान् । उत्तच्यवन्ते अच्युता ध्रुवाणि वावृथ ईमरुतो दाति-
 वारः ८ नहीनुवो मरुतो अन्त्यस्मे आरातां चिच्छवसो अन्तमापुः । ते धृष्णुना शव-
 साशूशुवांसो ऽर्णो न द्वेषो वृषता परिष्ठुः ९ वयमयेन्द्रस्य प्रेष्ठा वयं श्वो वां चे महिस-
 मर्यो वथं पुरा महिचनो अनुद्यून्त वक्रमुक्षान् रामनुष्यान् १० एषवः स्तोमो मरुत-
 इयंगीमो न्दार्थस्य मान्यस्य कारोः । एषायां सोष्टुन्वे वयां विद्यामे पंवृजनै जीर-
 दानुम् ११ ॥ ५ ॥

अ. २ अ. ४

यज्ञायज्ञा दशागस्यो मरुतो जगती । अन्त्यास्तिस्त्रस्त्रिष्टुभः ।

१६८ यज्ञायज्ञावः समनातुर्बुधिर्यथियं वो देव्या उदधिध्वे । आवो ऽर्वाचः
 सुवितायरोदस्योर्महे ववृथ्यामवसे सुवृक्तिभिः १ वृथा सो न ये स्वजाः स्वतवस इव

॥ ४० ॥

स्वरभिजायन्तधूतयः । सहस्रियासोअपांनोर्मयआसागावोवन्द्यासोनोक्षणः २
 सोमासोनयेसुतास्तृप्तांशवोहत्सुपीतासोदुवसोनासते । ऐषामंसेपुरम्भिणीव
 रारभेहस्तेपुखादिश्वकृतिश्वसंदंवे ३ अवस्वयुक्तादिवआवृथाययुरमर्त्याःकशया
 चोदतत्मना । अरेणवंस्तुविजाताअचुच्यवुर्दृह्लानिचिन्मरुतोध्राजहृष्टयः ४
 कोवोऽन्तमरुतऋष्टिविद्युतोरेजंतित्मनाहन्वेवजिह्वया । धन्वच्युतइषानयामनि
 पुरुप्रैषाअहन्योऽनैतशः ५ ॥ ६ ॥ कस्विदस्यरजसोमहस्पृंक्वावरंमरुतोयस्मि-
 न्नायय । यस्यावयथविधुरेवसंहितंव्यद्रिणापतधन्वेपमर्णवम् ६ सातिर्नवोऽम-
 वतीस्वर्वतीत्वेषाविपाकामरुतःपिपिष्वती । भद्रावोरुतिःपृणतो नदक्षिणापृथुज-
 यीअसुर्यैवजजंती ७ प्रतिष्ठोभन्तिसिन्धवःपविभ्योयदभ्रियांवाचमुदीरयन्ति ।
 अवस्मयन्तविद्युतःपृथिव्यांयदीधृतंमरुतःप्रुष्णुवन्ति ८ असूतपृथिर्महतेरणांय

क्र. सं.

॥ ४१ ॥

त्वेषमयासां मरुतामनीकम् । ते संप्सरासोऽजनयन्ताभ्वमादित्स्वधामिपिरांपदे
पश्यन् १ एषवःस्तोमो मरुतइयंगीमीन्दार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायांसोष्टुन्वे
वयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् १० ॥ ७ ॥

अ.२अ.४

महोऽष्टावगस्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् । द्वितीया चतुष्पदा विराट् ।

१६१ महश्चित्त्वामिन्द्रयतएतान्महश्चिदसित्यजं सोव रूता । सनो वेधो मरुतां
चिकित्वान्तसुम्नावंनुष्वृतवहिप्रेष्ठां १ अयुजन्तइन्द्रविश्वकृष्टीर्विदानासो निष्पियो
मर्त्यत्रा । मरुतांपृत्सुतिर्हासमानास्वर्मीह्यस्यप्रधनस्यसातौ २ अम्यक्सातंइन्द्र
ऋष्टिरस्मेसनेम्यभ्वं मरुतां जुनन्ति । अग्निश्चिद्विष्मातसेगुशुकानापो न द्रीपंदवति
प्रयांसि ३ त्वंतूनइन्द्रतरयिंदाओजिष्ठयादक्षिणयेवरातिम् । स्तुतंश्चयास्तेचकनं
न्तवायोःस्तनंनमध्वःपीपयन्तवाजैः ४ त्वेरायंइन्द्रतोशतमाःप्रणेतारःकस्यचिह-

॥ ४१ ॥

तायोः । तेषु णो मरुतो मृळयन्तु येस्मापुरागातयन्तीव देवाः ५॥८॥ प्रतिप्रयाहीन्द्र
मील्लुषो नृन्महः पार्थिवे सदेनेयतस्वा अधय देषां पृथुबुध्रास एतां स्तृथे नार्यः पौंस्यानि
तस्थुः ६ प्रतिघोराणामेतां नामयासां मरुतां शृण्व आयतामुपबिदिः । येमर्त्ये पृ-
तनायन्त मूर्मैर्कणावानं न पतयन्त सैर्गैः ७ त्वं मानेभ्य इन्द्र विश्वजं न्यारदां मरुद्रिः शु-
रुधोगो अग्राः । स्तवानेभिः स्तवसे देवदेवैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ८ ॥ ९ ॥

ननूनं पञ्चागस्त्य इन्द्रः । द्वितीयापञ्चम्योरगस्त्यः ।

आद्या बृहती । ततस्तिस्त्रोऽनुष्टुभः । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१७० ननूनमस्ति नोश्वः कस्तद्वैद्यदद्भुतम् । अन्यस्य चित्तमभिसंचरेण्यमुताधी-
तं विनश्यति १ किं न इन्द्र जिघांससि भ्रातरौ मरुतस्तवं । तेभिः कल्पस्वसाधूयामा-
नः समरणे वधीः २ किं नो भ्रातरगस्त्यसखा सन्नतिमन्यसे । विद्वाहिते यथामनो-

श्रु. सं.

॥ ४२ ॥

ऽस्मभ्यमिन्नदित्ससि ३ अरं कृण्वन्तु वेदिं समग्निमिन्धतां पुरः । तत्रामृतस्य चेतनं य-
ज्ञं ते तनवा वहै ४ त्वमीशिषेव सुपतेव सूनां त्वं मित्राणां मित्रपते धेष्ठः । इन्द्रत्वं मरु-
द्भिः संवदस्वाधप्राशानक्रतुथा हवीषि ५ ॥ १० ॥

प्रति वः पण्यगस्त्यो मरुतस्त्रिष्टुप् । अन्यानां चतसृणां मरुत्वानिन्द्रः ।

१७१ प्रतिव एनानमसाहमैमिसूक्तेन भिक्षे सुमतिं तुराणाम् । एराणतामरुतो
वेद्याभिर्निहेळो धत्तविमुचध्वमश्वान् १ एषवः स्तोमो मरुतो नमस्वान्हृदा तष्टोम-
नसा धायि देवाः । उपेमाया तमनसा जुषाणा यूयं हिष्ठानमस इदृधासः २ स्तुता-
सो नो मरुतो मृळयन्तु तस्तुतो मघवा शंभविष्ठः । ऊर्ध्वानः सन्तु कोम्यावना न्यहानि
विश्वामरुतो जिगीषा ३ अस्मादहंतं विषादीषमाण इन्द्राद्रियामरुतो रेजमानः ।
युष्मभ्यं हव्यानि शितान्यासन्तान्यारेचं कृमामृळतानः ४ येनूमानां सश्चितयन्त

अ. २ अ. ४

॥ ४२ ॥

उ॒स्राव्यु॑ष्टिषु॒शवं॑सा॒शश्व॑तीनाम् । स॒नो॑म॒रुद्वि॑र्वृषभ॒श्रवो॑धाउ॒ग्रउ॒ग्रेभिः॑स्थवि॒रःस॒-
हो॒दाः ५ त्वं॑पा॒हीन्द्र॒सही॑यसो॒नृन्भ॑वाम॒रुद्वि॑रव॒यात॑हेळाः । सु॒प्र॒के॒तेभिः॑सा॒स
हि॒र्दधा॑नोवि॒द्यामे॑षं॒वृज॑नंजी॒रदा॑नुम् ६ ॥ ११ ॥

चित्रस्तुचमगस्यो मरुतो गायत्री ।

१७२ चि॒त्रोवो॑ऽस्तु॒याम॑श्चि॒त्रऊ॒तीसु॑दानवः । म॒रुतो॑अहि॒भान॑वः १ आ॒रे
सा॒वःसु॑दानवो॒मरु॑त॒ऋज॒तीश॑रुः । आ॒रेअ॑श्मा॒यम॑स्य॒थ २ तृ॒णस्क्र॑न्दस्य॒नुवि॑शः
परि॑वृ॒ङ्गसु॑दानवः । ऊ॒र्ध्वान्नः॑कर्त॒जीव॑से ३ ॥ १२ ॥

गायत्रयोदशागस्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१७३ गा॒य॒त्साम॑न॒भन्य॑ १ यथा॒वेर॑र्चा॒मत॑द्वावृ॒धानं॑स्व॒र्वत् । गा॒वो॒धेन॑वो॒बृहि॑-
ष्य॒द॒ब्धा॒आय॑त्स॒द्धानं॑दि॒व्यंवि॑वा॒सान् १ अ॒र्च॒द्दृषा॑वृष॒भिःस्वे॑दु॒हव्यै॑र्मृ॒गोना॑श्रो-

क्र. सं.

॥ ४३ ॥

अति॒यज्जु॒गु॒र्यात् । प्र॒म॒न्द॒यु॒र्म॒नां॒गूर्त॒हो॒ता॒भ॒र॒न्ते॒म॒यो॒मि॒थु॒ना॒य॒ज॒त्रः २ न॒क्ष॒त्रो॒त्ता॒प॒-
 रि॒स॒द्वा॒मि॒ता॒य॒न्भ॒र॒द्भ॒र्मा॒श॒र॒दः॒पृ॒थि॒व्याः । क्र॒न्द॒द॒ध्वो॒न॒य॒मा॒नो॒रु॒व॒द्भौ॒र॒न्त॒र्दू॒तो॒न॒रो॒-
 द॒सी॒च॒र॒द्वाक् ३ ता॒क॒र्मा॒श॒न्तरा॒स्मै॒प्र॒च्यौ॒त्ना॒नि॒दे॒व॒य॒न्तो॒भ॒र॒न्ते । जु॒जो॒ष॒दि॒न्द्रो॒द॒स्म॒-
 व॒र्चा॒ना॒स॒त्ये॒व॒सु॒ग॒म्यो॒र॒थे॒ष्ठाः ४ त॒मु॒ष्टु॒ही॒न्द्रो॒यो॒ह॒स॒त्वा॒यः॒गू॒रो॒म॒घ॒वा॒यो॒र॒थे॒ष्ठाः ।
 प्र॒ती॒च॒श्चि॒द्यो॒धी॒या॒न्वृ॒ष॒ण॒वा॒न्व॒वृ॒ष॒श्चि॒त्त॒म॒सो॒वि॒ह॒न्ता ५ ॥ १३ ॥ प्र॒य॒दि॒त्था॒म॒-
 हि॒ना॒नृ॒भ्यो॒अ॒स्त्य॒र॒रो॒द॒सी॒क॒क्ष्ये॒ना॒स्मै । सं॒वि॒व्य॒द॒न्द्रो॒वृ॒ज॒न॒न॒भू॒मा॒भ॒र्ति॒स्व॒धा॒-
 वाँ॒ओ॒प॒श॒मि॒व॒द्याम् ६ स॒म॒त्सु॒त्वा॒शू॒र॒स॒ता॒मु॒रा॒णं॒प्र॒प॒थि॒तं॒मं॒परि॒तं॒स॒य॒ध्यै॒स॒जो॒ष॒-
 स॒इ॒न्द्रं॒म॒दे॒क्षो॒णीः॒सू॒रि॒चि॒द्ये॒अ॒नु॒म॒द॒न्ति॒वा॒जैः ७ ए॒वा॒हि॒ते॒शं॒स॒र्व॒ना॒स॒मु॒द्रा॒पो॒-
 य॒त्त॒आ॒सु॒म॒द॒न्ति॒दे॒वीः । वि॒श्वा॒ते॒अ॒नु॒जो॒ष्या॒भू॒द्भौः॒सू॒रो॒श्चि॒द्य॒दि॒धि॒षा॒वे॒षि॒ज॒ना॒न् <

अ.२अ. ४

॥ ४३ ॥

असामयथासुखाय एनस्वभिष्टयोनुरानशंसैः । असद्यथानुन्द्रोवन्दनेष्ठास्तुरो
 नकर्मनयमानउक्था १ विष्पर्धसोनुरानशंसैस्माकासुदिन्द्रोवज्रहस्तः । मित्रा-
 युवोनपूर्पतिसुशिष्टौमध्यायुवउपशिक्षन्तियज्ञैः १० ॥ १४ ॥ यज्ञोहिष्मेन्द्रकश्चि-
 हन्धञ्जुहुराणश्चिन्मनसापरियन् । तीर्थेनाच्छातातृषाणमोकोदीर्घोनसिध्माकृ-
 णोत्यध्वा ११ मोषूणइन्द्रात्रपृत्सुदेवैरस्तिहिष्मातेगुष्मिन्नवयाः । महश्चिद्यस्यमी-
 ह्नुषोयव्याहविष्मतोमरुतोवन्दतेगीः १२ एषःस्तोमइन्द्रतुभ्यंमस्मेएतेनंगातुंह-
 रिवोविदोनः । आनौववृत्याःसुवितायदेवविद्यामेपंवृजनंजीरदानुम् १३ ॥ १५ ॥

। त्वं राजा दशागस्त्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१७४ त्वंराजेन्द्रयेचदेवारक्षानून्याह्यसुरत्वमस्मान् । त्वंसत्पतिर्मघवानस्तर्ह-
 त्रस्त्वंसत्योवसवानःसहोदाः १ इनोविशइन्द्रमृधवाचःसप्तयत्पुरःशर्मशारदीर्दत् ।

क्र. सं.

॥ ४४ ॥

ऋणो॒रपो॒अ॒न॒व॒द्या॒णायू॒नेवृ॒त्रं पु॒रु॒कुत्सा॒य॒रन्धीः २ अ॒जा॒वृ॒तं इ॒न्द्रा॒र॒प॒त्नी॒द्यां च॒येभिः
 पु॒रु॒हू॒त॒नू॒नम् । र॒क्षो॒अ॒ग्नि॒म॒शु॒षं॒तू॒र्व॒याणं॒सि॒हो॒न॒द॒मे॒अ॒पा॒सि॒व॒स्तोः ३ शे॒ष॒श्रु॒त॒इ॒न्द्र
 स॒स्मि॒न्यो॒नौ प्र॒श॒स्त॒ये॒प॒वी॒र॒व॒स्य॒म॒हा । सृ॒ज॒द॒र्णा॒स्य॒व॒य॒द्यु॒धा॒गा॒स्तिष्ठ॒द्वरी॑धृ॒ष॒ता
 मृ॒ष्ट॒वा॒जा॒न् ४ व॒ह॒कु॒त्सं॒मि॒न्द्र॒य॒स्मि॒श्चा॒क॒न्त्स्य॑म॒न्यू॒ऋ॒जा॒वा॒त्स्या॒श्वा । प्र॒सू॒रंश्च॒
 कं॒वृ॒ह॒ता॒द॒भी॒के ऽभि॒स्पृ॒धो॒या॒सि॒ष॒द्वज्रं॒वा॒हुः ५ ॥ १६ ॥ ज॒घ॒न्वाँ इ॒न्द्र॒मि॒त्रे॒रु॒ञ्चो॒
 द॒प्र॒वृ॒द्धो॒ह॒रि॒वो॒अ॒दा॑शू॒न् । प्र॒ये॒प॒श्यं॒न्न॒र्य॒म॒णं॒स॒चा॒यो॒स्त्व॒या॒शू॒र्ता॒व॒हं॒मा॒ना॒अ॒प॒
 त्य॒म् ६ र॒प॑त्क॒वि॒रि॒न्द्रा॒र्क॒सा॒तौ॒क्षां॒दा॒सा॒यो॒प॒व॒ह्नी॒कः । क॒र॑त्ति॒स्रो॒म॒घ॒वा॒दानु॑चि॒त्रा
 नि॒दु॒यो॒णे॒कु॒य॒वा॒चं॒मू॒धि॒श्रै॒त् ७ स॒ना॒ता॒तं इ॒न्द्र॒न॒व्या॒आ॒गुः स॒हो॒न॒भो ऽवि॑र॒णाय॒प॒र्वीः ।
 भि॒न॒त्पु॒रो॒न॒भि॒दो॒अ॒दे॒वी॒र्न॒न॒मो॒व॒ध॒र॒दे॒व॒स्य॒पी॒योः ८ त्वं॒धु॒नि॒रि॒न्द्र॒धु॒नि॒म॒ती॒ऋ॒णो॒
 र॒पः॒सी॒रा॒न॒स्र॒व॑न्तीः । प्र॒य॒त्सं॒मु॒द्र॒म॒ति॒शू॒र॒पि॒पा॒र॒या॒तु॒र्व॒शं॒य॒दुं॒स्व॒स्ति ९ त्व॒म॒स्मा॒

अ. २ अ. ४

॥ ४४ ॥

कंमिन्द्रविश्वधस्याअवृकतमोनृपाता । सनोविश्वासांस्पृधांसहोदाविद्यामेपं
वृजनंजीरदानुम् १० ॥ १७ ॥

मत्सि षडगस्त्य इन्द्रोऽनुष्टुप् । आद्या स्कन्धोग्रीवी वृहती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१७५ मत्स्यपायितेमहःपात्रस्येवहरिवोमत्सरोमदः।वृषातिवृष्णइन्दुर्वाजीस-
हस्रसातमः १ आनस्तेगन्तुमत्सरोवृषामदोवरैण्यः । सहावाँइन्द्रसानसिःपृत-
नाषाळमर्त्यः २ त्वंहिशूरःसनिताचोदयोमनुषोरथम् । सहावान्दस्युमव्रतमो-
षःपात्रंनशोचिषा ३ मुषायसूर्यकवेचक्रमीशानुओजसा । वहशुष्णायवृधंकुत्सं
वातस्याश्वैः ४ शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युभितमउतक्रतुः । वृत्रघ्नावरिवोविदामंसी-
ष्ठाअंश्वसातमः ५ यथापूर्वैभ्योजरितृभ्यइन्द्रमयइवापोनतृष्यतेबभूथ । तामनु
त्वानिविदंजोहवीमिविद्यामेपंवृजनंजीरदानुम् ६ ॥ १८ ॥

क्र. सं.

॥ ४५ ॥

। मत्सिनः षडगस्त्य इन्द्रोऽनुष्टुप् । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

अ. २ अ. ४

१ ७६ मत्सिनोवस्यइष्टयइन्द्रमिन्दोवृषाविंश । ऋघायमाणइन्वसिशत्रुमन्ति
नविन्दसि १ तस्मिन्नावेशयागिरोयएकंश्वर्षणीनाम् । अनुस्वधायमुप्यतेयवंनच-
कैषहृषा २ यस्यविश्वानिहस्तयोःपञ्चक्षितीनांवसु । स्पाशयस्वयोअस्मध्रुगिद्व्ये-
वाशनिर्जहि ३ असुन्वन्तंसमंजहिदूणाशंयोनतेमयः । अस्मभ्यमस्यवेदंनदद्वि-
सूरिश्चिदोहते ४ आवोयस्यद्विबहसोऽकेषुसानुषगसत् । आज्ञाविन्द्रस्येन्दोप्रावो
वाजैषुवाजिनम् ५ यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यइन्द्रमयइवापोनतृप्यतेबभूथ । ताम-
नुत्वानिविदैजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् ६ ॥ १९ ॥

। आ चर्षणिमाः पञ्चागस्त्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१ ७७ आचर्षणिप्रावृषभोजनानंराजाकृषीनांपुरुहूतइन्द्रः । स्तुतःश्रवस्य-

॥ ४५ ॥

नवसोपमद्रिगुक्त्वाहरीवृषणायाह्यर्वाङ् १ येतेवृषणोवृषभासइन्द्रब्रह्मयुजोवृषर-
 थासोअत्याः । ताँआतिष्ठतेभिरायाह्यर्वाङ्हवामहेत्वासुतइन्द्रसोमे २ आतिष्ठ
 रथंवृषणंवृषातेसुतःसोमःपरिविक्तामधूनि । युक्त्वावृषभ्यांवृषभक्षितीनांहरिभ्यां
 याहिप्रवतोपमद्रिक् ३ अयंयज्ञोदेवयाअयंमियेधइमाब्रह्माण्ययमिन्द्रसोमः ।
 स्तीर्णवर्हिरातुशक्रप्रयाहिपिबानिषद्यविमुंचाहरीइह ४ ओसुष्टुतइन्द्रयाह्यर्वा-
 ङुपब्रह्माणिमन्यस्यंकारोः । विद्यामवस्तोरवसागुणन्तोविद्यामेपंवृजनंजीरदा
 नुम् ५ ॥ २० ॥

यद्ध स्या पञ्चागस्त्य इन्द्रस्तिष्ठुप् ।

१७८ यद्धस्यातइन्द्रश्रुष्टिरस्ति ययावभूथंजरितृभ्यंऊती । मानःकाममहय-
 न्तमाधग्विश्वातेअश्यांपर्यापअयोः १ नघाराजेन्द्रआदभन्नोयानुस्वसारकृण-

क्र. सं.

॥ ४६ ॥

वंन्त॒यो नौ । आप॑श्चिदस्मै॒सुतु॒का॒अवे॒प॒न्गम॑न्न॒इन्द्रः॒स॒ख्याव॑यंश्च २ जेता॒नृभि॒-
रिन्द्रः॒पृत्सु॒गूरः॒श्रोता॒हव॑न्नाध॒मान॑स्यका॒रोः । प्रभ॑र्ता॒रथे॑दाशु॒षंउ॒पाक॑उद्यन्ता॒गिरो॒
यदि॑च॒त्मना॒भूत् ३ ए॒वानृ॒भिरिन्द्रः॒सुश्र॑व॒स्याप्र॑खादः॒पृक्षो॒अभि॒मित्रि॑णो॒भूत् ।
स॒मर्य॑इ॒षःस्त॑वते॒विवा॑चिस॒त्राक॑रोयज॒मान॑स्य॒शंसः॑ ४ त्वया॑व॒यंम॑घवन्निन्द्रशत्रू॒-
न॒भिष्या॑ममह॒तोम॑न्य॒मानान् । त्वं॒त्राता॑त्वमु॒नोवृ॑धेभू॒र्विद्या॑मेष॒वृज॑नं जी॒रदा॑-
नुम् ५ ॥ २१ ॥

पूर्वाः पद्त्रयाणां दृचानां लोपामुद्रागस्त्यान्तेवासिब्रह्मचारिणो रातिस्त्रिष्टुप् ।

अन्त्या बृहती ।

१७९ पूर्वीरिहंशरदःशश्रमाणादोषावस्तोरुपसोजरयन्तीः । मिनातिश्रियं
जरिमातनूनामप्यनुपत्नीर्वृषणोजगम्युः १ येचिद्विपूर्वैःकृतसापआसन्त्साकंदेवे-

अ.२अ.४

॥ ४६ ॥

भिरवदन्नृतानि । तेचिदवांसुर्नह्यन्तमापुःसमूनुपत्नीर्वृषाभिर्जगम्युः २ नमृषां
 श्रान्तंयदवन्तिदेवाविश्वाइत्स्पृधौअभ्यभवाव । जयावेदव्रंशतनीथमाजियत्स-
 म्यश्चामिथुनावभ्यजाव ३ नृदस्यमारुधतःकामआगन्धितआजातोअमुतःकुत-
 श्चित् । लोपांमुद्रावृषणंनीरिणातिधीरमधीराधयतिश्वसन्तम् ४ इमंनुसोमम-
 न्तितोहृत्सुपीतमुपब्रुवे । यत्सीमार्गश्चकृमातत्सुमृलतुपुलुकामोहिमर्त्यः ५ अ-
 गस्त्यःखनमानःखनित्रैःप्रजामपंत्यंवलमिच्छमानः । उभौवर्णवृषिरुग्रःपुपो-
 पसत्यादेवेष्वाशिषोजगाम ६ ॥ २२ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां प्रथमे मण्डले
 त्रयोविंशोऽनुवाकः ॥ २३ ॥

युवोर्दशागस्त्योऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

१८० युवोरजांसिसुयमांसोअश्वारथोयद्वांपर्यणौसिदीयत् । हिरण्ययावां

क्र. सं.

॥ ४७ ॥

पुवयःपुशायन्मध्वःपिबन्ताउषसःसचेथे १ युवमत्यस्यावन्क्षथोयद्विपत्मनोन-
 यस्यप्रयज्योः । स्वसायद्वाविश्वगूर्तीभरातिवाजायेद्रेमधुपाविषेच २ युवंपयउ-
 स्त्रियायामधत्तंपक्रमामायामवपूव्यंगोः । अन्तर्यहनिनोवामृतपूह्यारोणशुचिर्य-
 जतेहविष्मान् ३ युवंहंघर्ममधुमन्तमत्रयेऽपोनक्षोदोऽवृणीतमेवे । तद्वानराव-
 श्विनापश्वदृष्टीरथ्येवचक्राप्रतियन्तिमध्वः ४ आवादानायंववृतीयदस्त्रागोरोहेण
 तौऽयोनजिब्रिः । अपःक्षोणीसंचतेमाहिनावांजूर्णोवामक्षुरंहंसोयजत्रा ५ ॥
 ॥ २३ ॥ नियद्युवेथेनियुतःसुदानुउपस्वधाभिःसृजथःपुरंधिम् । प्रेषद्वेषद्वातो न
 सूरिरामहेर्ददेसुव्रतो नवाजम् ६ वयंचिद्धिवांजरितारःसत्याविपन्यामहेविपणि-
 हितावान् । अधाचिद्धिष्मांश्विनावनिन्यापाथोहिष्मावृषणावन्तिदेवम् ७ युवां
 चिद्धिष्मांश्विनावनुद्यून्विरुद्रस्थप्रस्रवणस्यसातौ।अगस्त्योनृरांनृषुप्रशस्तःकारा-

अ.२अ.४

॥ ४७ ॥

धुनीवचितयत्सुहस्रैः ८ प्रयद्वहेथेमहिनारथस्यप्रस्पन्द्रायाथोमनुषोनहोता । धत्तंसू-
रिभ्यउतवास्वश्व्यं नासंत्यारयिषाचः स्याम ९ तंवांरथं वयमद्याहुवेमस्तोभैरश्विना
सुवितायनव्यम् । अरिष्टनेमिं परिद्याभिंयानं विद्यामेषंवृजनं जीरदानुम् १० ॥ २४

कदु नवागस्योऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

१८१ कदुप्रेष्ठाविषारंयीणामध्वर्यन्तायदुन्निनीथोअपाम् । अयंवाँयज्ञोअकृत
प्रशस्तिवसुधित्तीअविताराजनानाम् १ आवामश्वांसुःशुचयःपयस्पावातरंहसो
दिव्यासोअत्याः । मनोजुवोवृषणोवीतपृष्ठाएहस्वराजोअश्विनावहन्तु २ आवां
रथोऽवनिर्नप्रवत्वान्तसुप्रबन्धुरःसुवितायंगम्याः । वृष्णःस्थातारामनसोजवीया-
नहंपूर्वोयजतोधिष्ण्यायः ३ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वा ३ नामभिः
स्वैः । जिष्णुवाँमन्यःसुमखस्यसूरिर्दिवोअन्यः सुभगःपुत्रऊहे ४ प्रवाँनिचेरुः

क्र. सं.

॥ ४८ ॥

ककुहोवशाँअनुपिशङ्गरूपःसदनानिगम्याः । हरीअन्यस्यपीपयन्तवाजैर्मधा
 रजाँस्यश्विनाविघोषैः ५ ॥ २५ ॥ प्रवाँशरद्धान्वृषभोननिष्पाट्पूर्वीरिषंश्चरति
 मध्वङ्गणन् । एवैरन्यस्यपीपयन्तवाजैर्वेषन्तीरूध्वानिद्यौनआगुः ६ असंजिवां
 स्थविरावेधसागीर्वाह्णेअंश्विनात्रेधाक्षरन्ती । उपस्तुताववतंनार्धमानंयामन्नयाम-
 ञ्जृणुतंहवमे ७ उतस्यावांरुशतोवप्संसोगीस्त्रिबर्हिषिसदंसिपिन्वतेनृन् । वृषां
 वांमेघोवृषणापीपायगोर्नसेकेमनुपोदशस्यन् ८ युवांपूषेवांश्विनापुरन्धिरग्नि-
 मुषांनजरतेहविष्मान् । हुवेवद्वावरिवस्यागृणानोविद्यामेषंवृजनंजीरदा-
 नुम् ९ ॥ २६ ॥

अभूदिदमष्टावगस्त्रोऽश्विनौ जगती । षष्ठ्यन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

१८२ अभूदिदंवयुनमोषुभूषतारथोवृषण्वान्मदतामनीषिणः । धियंजि-

अ. २ अ. ४

॥ ४८ ॥

न्वाधिष्ण्यांविष्पलावसूदिवोनपातासुकृतेशुचिव्रता १ इन्द्रतमाहिधिष्ण्या
 मरुत्तमादस्रादंसिष्ठारथ्यार्थीतमा । पूर्णरथवहेथेमध्वआचितंतेनदाश्वांसमुप
 याथोअश्विना २ किमत्रंदस्राकृणुथःकिमांसाथेजनोयःकश्चिदहविर्महीयते ।
 अतिक्रमिष्टंजूरतैपूणेरसुंज्योतिर्विप्रायकृणुतंवचस्यवे ३ जम्भयंतमभितोरा-
 यंतःशुनोहृतंमृधोविदथुस्तान्यश्विना । वाचंवाचंजरितूरतिनीकृतमुभाशंसं
 नासत्यावतं मम ४ युवमेतंचक्रथुःसिन्धुपुष्टुवमात्मन्वन्तैपक्षिणैतौद्र्यायकम् ।
 येनदेवत्रामनंसानिरूहथुःसुपत्नीपैतथुःक्षोदसोमहः ५ ॥ २७ ॥ अवंविद्धं
 तौद्र्यमुप्स्व १ न्तरंनारम्भणेतमंसिप्रविद्धम् । चतस्रोनावोजठलस्यजुष्टाउदश्वि-
 भ्यामिषिताःपारयन्ति ६ कःस्विदृक्षोनिष्ठितोमध्येअर्णसोयंतौद्र्योनाधितः
 पर्यपस्वजत् । पूर्णामृगस्यपतरोरिवारभउदश्विनाऊहथुःश्रोमंतायकम् ७ तदा

क्र. सं.

॥ ४९ ॥

नरानासत्यावनुष्याद्यद्वांमानासउचथमवोचन् । अस्माद्यसर्वसःसोम्यादा
विद्यामेवंवृजनंजीरदानुम् ८ ॥ २८ ॥

तं युजाथां पढगस्योऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

१८३ तंयुजाथांमनसोयोजवीयान्त्रिवन्धुरोवृषणायस्त्रिचक्रः । येनोपयाथः
मुकृतोदुरोणंत्रिधातुनापतथोविर्नपणैः १ सुवृद्धोवर्ततेयन्नभिक्षायतिष्ठथः
क्रतुमन्तानुपक्षे । वपुर्वपुष्यासंचतामियंगीर्दिवोर्दुहित्रोऽससचेथे २ आतिष्ठतंसु-
वृतंयोरथोवामनुव्रतानिवर्ततेहविष्मान् । येननरानासत्येष्वध्यैवर्तिर्याथस्तन-
यायत्मनेच ३ मावांवृकोमावृकीरादधर्षोन्मापरिवर्त्तमुतमातिवक्तम् । अयंवा-
भागोनिहितइयंगीर्दस्त्राविमेवांनिवयोमधूनाम् ४ युवांगोतमःपुरुमीहोअत्रिर्द-
स्त्राहवतेऽवसेहविष्मान् । दिशंनदिष्टामृजूयेव्यन्तामेहवनासत्योपयातम् ५

अ. २ अ. ४

॥ ४९ ॥

अतारिष्मत्तमसस्वारमस्यप्रतिवांस्तोमोअश्विनावधायि । एहयांतपृथिभिर्देव्या-
नैर्विद्यामेपंवृजनैर्जीरदानुम् ६ ॥ २९ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां द्वितीयाष्टके
चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

तावांकतरैकादशद्यावापृथिवीयमानोवैश्वदेवंपितुन्वनस्तुतिर्गायत्रंत्वाद्यानुष्टुभार्भातृतीयान्त्येषश्च-
म्याद्याश्चित्सोऽनुष्टुभोन्त्याबृहतीवासमिद्धआप्रियोमे नयाष्टावाग्नेयमनर्वाणंवाहंस्पत्यंकंकतःषोडशो-
पनिषदतृणसौर्यमानुष्टुभंविषशङ्कावानगस्यः प्राब्रवीदशम्याद्याश्चित्सोमहापङ्क्तयोमहाबृहतीचयआ-
ङ्गिरसःशौनहोत्रोभूत्वाभार्गवःशौनकोभवत्सगृत्समदोद्वितीयंमलमण्डपश्यत्त्वमग्नेजागतंतुयज्ञेनसप्तोना-
समिद्धएकादशप्रंसप्तभीजगतीहुवेनवसोमाहुतिर्भर्गवोहहोताष्टावानुष्टुभमिमांमेगायत्रंहिश्चेष्टंषड्वाजय-
न्निवान्त्यानुष्टुप् ।

तावां षडगस्त्योऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

१८४ ॐ तावांमद्यतावंपरंहुवेमोच्छन्त्यामुषसिर्वह्निरुक्थैः । नासंत्याकुहं

क्र. सं.

॥ ५० ॥

चित्सन्तावर्योदिवो नपाता सुदास्तराय १ अस्मे ऊबुवृषणामादयेथामुत्पणीहंत-
 मूर्यामदन्ता । श्रुतं मे अच्छोक्तिभिर्मतीनामेष्टानरानिचेताराचकर्णैः २ श्रिये पूष-
 न्निष्कृतेव देवानासंत्यावहतुंसूर्यायाः । वच्यन्ते वांककुहाअप्सुजातायुगाजूर्णव-
 वरुणस्य भूरैः ३ अस्मे सावा माध्वीरातिरस्तुस्तोमोहि नोतं मान्यस्य कारोः । अनु-
 यद्वांश्रवस्यासुदानू सुवीर्याय चरणयो मदन्ति ४ एषवांस्तोमो अश्विनावकारि-
 मानेभिर्मघवाना सुवृक्ति । यातं वर्तिस्तनयाय त्मने चागस्त्येनासत्यामदन्ता ५
 अतारिष्मत्तमसस्पारमस्य प्रतिवांस्तोमो अश्विनावधायि । एहयातं पृथिभिर्देव्या-
 नैर्विद्या मे षवृजनं जीरदानुम् ६ ॥ १ ॥

कतरैकादशागस्त्यो द्यावापृथिवी त्रिष्टुप् ।

१८५ कतरापूर्वा कतरापरायोः कथाजातेकवयः कोविदेद । विश्वं त्मना विभृतो

अ. २ अ. ५

॥ ५० ॥

यद्दुनामविवर्तेते अहं नीचक्रियैव १ भूरिद्वे अचरन्ती चरन्तं पद्वन्तं गर्भं मपदी दधाते ।
 नित्यं नसूनुं पित्रो रूपस्थे द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् २ अने होदात्र मदितेर नर्व
 हुवे सर्ववधनमस्वत् । तद्रौ दसी जनयतं जरित्रे द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ३
 अतप्यमाने अवसावन्ती अनुष्याम रोदसी देवपुत्रे । उभे देवानां मुभये भिरह्वा द्यावा
 रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ४ संगच्छमाने युवती समन्ते स्वसारा जामी पित्रो रूपस्थे ।
 अभिजिघ्रन्ती भुवनस्य नाभिं द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ५ ॥ २ ॥ उर्वी सद्यनी
 बृहती क्रुते न हुवे देवानां मवसा जनित्री । दधाते ये अमृतं सुप्रती के द्यावा रक्षतं पृथिवी
 नो अभ्वात् ६ उर्वी पृथ्वी बंहुले दूरे अन्ते उपब्रुवे नमसा यज्ञे अस्मिन् । दधाते ये
 सुभगे सुप्रतूती द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ७ देवान्वा यच्च कुमा कश्चिदागः सखायं
 वा सद्मि ज्जास्पतिं वा । इयं धीर्भूया अवयानमेषां द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ८

क्र. सं.

॥ ५१ ॥

उभाशंसानर्यामामविष्टामुभेमासूतीअवंसासचेताम् । भूरिचिदर्थःसुदास्तरा
 येवामदन्तदृषयेमदेवाः १ ऋतंदिवेतद्वोचंपृथिव्याअभिश्चावायंप्रथमंसुमेधाः ।
 पातामवद्यादृरितादभीकंपितामाताचरक्षतामवोभिः १ ० इदं द्यावापृथिवीसत्यमं-
 स्तुपितमतिर्यदिहोपब्रुवेवाम् । भूतंदेवानामवमेअवोभिर्विद्यामेववृजनंजीरदा-
 नुम् ११ ॥ ३ ॥

अ.२अ.५

आ न एकादशागस्त्यो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

१८६ आनइळाभिर्विदथैसुगुस्तिविश्वानरःसवितादेवएतु । अपियथायुवानो
 मत्संथानोविश्वंजगदभिषित्वेमनीषा १ आनोविश्वआस्क्रांगमन्तुदेवामित्रो
 अर्यमावरुणःसजोषाः । भुवन्यथानोविश्वेवृधासःकरन्तसुषाहाविधुरंनशवः २
 प्रेष्ठवोअतिथिगृणीषेऽग्निगुस्तिभिस्तुर्वणिःसजोषाः । असद्यथानोवरुणःसुकी-

॥ ५१ ॥

तिरिष्वपर्वदरिगूर्तःसूरिः ३ उपवृण्वेनमसाजिगीषोपासानक्तासुदुधेवधेनुः ।
 समानेअहंन्विमिमानोअर्कविषुरूपेपयंसिसस्मिन्नूधन् ४ उतनोऽहिर्बुध्न्योऽम-
 र्यस्कःशिशुनपिप्युषीबवेतिसिन्धुः । येननपातमपांजुनाममनोजुवावृषणोयं
 वहन्ति ५॥४॥ उतनईत्वष्टागन्त्वच्छास्मत्सूरिभिरभिपित्वेसजोषाः। आवृत्रहेन्द्र-
 श्वर्षणिप्रास्तुविष्टमोनुरानइहगम्याः ६ उतनईमतयोऽश्वयोगाःशिशुनगावस्त-
 रुणरिहन्ति । तर्मीगिरोजनयोनपत्नीःसुरभिष्टमनुरानसन्त ७ उतनईमरुतो
 वृद्धाऽनाःस्मद्रोदसीसमनसःसदन्तु । पृषदश्वासोऽवनयोनरथारिशादसोमित्र-
 युजोनदेवाः ८ प्रनुयदैषामहिनाचिकित्रेप्रयुजतेप्रयुजस्तेसुवृक्ति । अवयदैषां
 सुदिनेनशरुर्विश्वमेरिणंप्रुपायन्तसेनाः ९ प्रोअश्विनाववसेकणुध्वंप्रपूषणंस्वतंवसो
 हिसन्ति । अद्वेषोविष्णुर्वातक्रभुक्षाअच्छासुम्नायववृतीयदेवान् १० इयंसारो

क्र. सं.

॥ ५२ ॥

अस्मेदीधितिर्यजत्राअपिप्राणीचसदनीचभूयाः । नियादेवेषुयततेवसूयुर्विद्या-
मेवंवृजनैजीरदानुम् ११ ॥ ५ ॥

पितुं न्वेकादशागस्त्योऽन्नस्तुतिः । प्रथमाऽनुष्टुबाभोष्णिक् । द्वितीयाचतुर्थ्यष्टुभी-
नवमीदशम्यो गायत्र्यः । एकादश्यनुष्टुबृहती वा । शिष्टा अनुष्टुमः ।

१८७ पितुंनुस्तोषंमहोधर्माणंतविंश्रीम् । यस्यत्रितोव्योजंसावृत्रंविपर्वमर्द-
यत् १ स्वादोपितोमधोपितोवयंत्वाववृमहे । अस्माकंमविताभव २ उपनः
पितृवाचंरशिवःशिवाभिरूतिभिः । मयोभुराद्विषेण्यःसखांसुशेवोअद्वयाः ३
तवत्येपितोरसारजांस्यनुविष्टिताः । दिविवाताइवश्रिताः ४ तवत्येपितोददत्-
स्तवंस्वादिष्टतेपितो । प्रस्वाद्भानोरसानांतुविग्रीवांडवेरते ५ ॥ ६ ॥ त्वेपितो
महानांदेवानांमनोहितम् । अकारिचारुकेतुनातवाहिमवंसावधीत् ६ यददोपितो

अ.२अ.५

॥ ५२ ॥

अजगन्विस्वपर्वतानाम् । अत्राचिन्नोमधोपितोऽरंभक्षायगम्याः ७ यदपा-
मोषंधीनांपरिशमारिशामहे । वातापेपीवइद्रवयनेसोमगवाशिरोयवाशिरो
भजामहे।वातापेपीवइद्रव ९ कुरम्भओषधेभवपीवोवृक्कउदारथिः । वातापेपीव
इद्रव १० तंत्वावयंपितोवचोभिर्गावोनहव्यासुषूदिम । देवेभ्यस्त्वासधुमाद-
मस्मभ्यैत्वासधुमादम् ११ ॥ ७ ॥

समिद्ध एकादशागस्त्य आश्रियो गायत्री ।

१८८समिद्धोअद्यरांजसिदेवोदेवैःसहस्रजित् । दूतोहव्याकविर्वैह १तनूनपा-
हृतंयतेमध्वायज्ञःसमंज्यते।दधत्सहस्रिणीरिषः२आजुह्वानोनईडयोदेवाँआवाक्षि
यज्ञियान् । अग्नैसहस्रसाअंसि३प्राचीनैवहिंरोजसासहस्रवीरमस्तृणन् । यत्रा-
दित्याविराजंथ ४ विराट् सन्नाद्विभ्वीःप्रभ्वीवह्वीश्चभूयसीश्चयाः । दुरोघृतान्यक्ष-

क्र. सं.

॥ ५३ ॥

रन् ५॥८॥सुरुक्मेहिसुपेशसाधिथ्रियाविराजंतः । उपासावेहसीदताम् ६ प्रथमा
 हिसुवाचसाहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोयक्षतामिमम् ७ भारतीलेसरस्वतियावः
 सर्वाउपब्रुवे । तानश्चोदयतःश्रिये ८ त्वष्टारूपाणिहिप्रभुःपशून्विश्वान्समानजे ।
 तेषानःस्फातिमाचज ९ उपत्मन्यावनस्पतेपाथोदेवेभ्यःसृज । अग्निर्हव्यानि
 सिष्वदत् १० पुरोगाअग्निर्देवानांगायत्रेणसमंज्यते । स्वाहांकृतीषुरोचते ११॥९॥

अग्रे नयाष्टावगस्त्योऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१८९ अग्रेनयंसुपथारायेअस्मान्विश्वानिदेववयुनानिविद्वान् । युयोध्य १-
 स्मज्जुहुराणमेनोभूयिष्ठातेनर्मउक्तिविधेम १ अग्रेत्वंपारयानव्योअस्मान्स्व-
 स्तिभिरीतदुर्गाणिविश्वा । पृथ्वीवहुलानउर्वीभवातोकायतनयायशयोः २
 अग्रेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाअनग्नित्राअभ्यमन्तकृष्टीः । पुनरस्मभ्यंसुवितायदेवक्षां

अ.२अ.५

॥ ५३ ॥

विश्वेभिरमृतेभिर्यजत्र ३ पाहिनीअग्नेपायुभिरजस्रैरुतप्रियेसदनआशुशुक्रान् ।
 मातेभ्यंजरितारैयविष्ठनूनंविदन्मापरंसहस्वः ४ मानोअग्नेऽवसृजोअघायावि-
 ष्यवेरिपर्वेदुच्छुनायै । मादत्वतेदशतेमादतेनोमारीषतेसहसावन्परादाः ५॥१०॥
 विघत्वावाँऋतजातयंसद्रृणानोअग्नेतन्वेऽवरूथम् । विश्वाद्रिरिक्षोरुतवानिनित्सो-
 रभिहुतामसिहिदेवविष्पट् ६ त्वंताँअग्न्युभयान्विविद्वान्वेषिप्रपित्वेमनुषोयजत्र ।
 अभिपित्वेमनवेशास्योभूर्मर्मृजेन्यउशिग्भिर्नाक्रः ७ अवाँचामनिवचनान्य-
 स्मिन्मानस्यसूनुःसहसानेअग्नौ । वयंसहस्रमृषिभिःसनेमविद्यामेवंवृजनै-
 जीरदानुम् ८ ॥ ११ ॥

अनर्वाणमष्टावगस्त्यो बृहस्पतिसिष्टुः ।

११० अनर्वाणवृषभंमन्द्रजिह्वंबृहस्पतिवर्धयानव्यमर्कैः । गाथान्यःसुरुचो

क. सं.

॥ ५४ ॥

यस्य देवा आशूण्वन्ति न वमानस्य मर्ताः १ तमृत्विया उपवाचः सचन्ते सर्गो न यो
 देवयतामसं जि । बृहस्पतिः स ह्यजो वरांसि विभ्वा भवत्समृते मातरिश्वा २ उप-
 स्तुतिं नमसु उद्यतिं च श्लोकैः संत्सवितेव प्रवाहू । अस्य कत्वाहन्यो ३ यो अस्ति
 मृगो न भीमो अरक्षस्तु विष्मान् ३ अस्य श्लोको दिवीयते पृथिव्या मृत्यो न यै सद्य-
 क्षभृद्विचैताः । मृगाणां न हेतयो यन्ति चेमा बृहस्पतेरहिमाया अभिद्यून् ४ यत्वा
 देवोऽस्त्रिकं मन्यमानाः पापाभद्रमुपजीवन्ति पृजाः । न दूढयेऽनुददासि वामं
 बृहस्पते च यंस इत्पियारुम् ५ ॥ १२ ॥ सुप्रैतुः सुयवसो न पन्था दुर्नियन्तुः परिप्रीतो
 न मित्रः । अनर्वाणो अभिषेचक्षते नोऽपीवृता अपोर्णुवन्तो अस्युः ६ संयंस्तु भोऽ-
 वनं यो न यन्ति समुद्रं न स्रवतो रोधं चक्राः । सविद्वाँ उभयं चष्टे अन्तर्बृहस्पतिस्तर-

अ. २ अ. ५

॥ ५४ ॥

आप॑श्च॒गृ॒ध्रः ७ ए॒वाम॒हस्तु॑वि॒जात॑स्तुवि॒ष्मान्बृ॒हस्पति॑र्वृष॒भोधा॑यिदेवः । सनः॑स्तु॒तोवी॒रव॑द्वातु॒गोम॑द्द्वि॒द्यामे॒षंवृ॒जन॑जी॒रदा॑नुम् ८ ॥ १३ ॥

कङ्कतः षोडशागस्योऽमृणसूर्या अनुष्टुप् । दशम्याद्यास्तिस्रो महापङ्क्तयः ।

अन्त्या महावृहती ।

१११ कङ्क॑तो॒नकङ्क॑तोऽथो॑सती॒नकङ्क॑तः । द्वावि॑ति॒ष्टुषी॒इति॑न्य॒१दृष्टा॑अलि॒प्सत १ अ॒दृष्टा॑न्हन्त्याय॒त्यथो॑हन्तिपराय॒ती । अथो॑अव॒व्रती॒हन्त्यथो॑पि॒नष्टि॑पि॒षती २ श॒रासः॑कु॒शरा॑सो॒दभा॑सः॒सैर्या॑उ॒त । मौ॒ञ्जाअ॒दृष्टा॑वैरि॒णाःसर्वे॑सा॒कन्य॑लि॒प्सत ३ नि॒गावो॑गो॒ष्ठेअ॑स॒दन्नि॑मृ॒गासो॑अवि॒क्षत॑ । नि॒केत॑वो॒जनाना॑न्ये॒१दृष्टा॑अलि॒प्सत ४ ए॒तउ॒त्येप्र॑त्य॒दृश्र॑न्प्र॒दोष॑त॒स्क॒राइ॒व । अ॒दृष्टा॑वि॒श्वदृष्टाः॑प्रति॒बुद्धा॑अभू॒तन ५ ॥ १४ ॥ द्यौर्वैः॑पि॒तापृ॑थि॒वीमा॒तासो॑मो॒भ्राता॑दि॒तिःस्वसा॑ । अ॒दृष्टा॑

क्र. सं.

॥ ५५ ॥

विश्वदृष्टास्तिष्ठते लयता सुकम् ६ ये अस्याये अङ्ग्याः सूचीकाये प्रकङ्कताः । अदृष्टाः किंच नेहवः सर्वे साकं निजस्यत ७ उत्पूरस्तात्सूर्ये एति विश्वदृष्टो अदृष्टहा । अदृष्टान्त सर्वा अम्भयन्त सर्वा श्रया तु धान्यः ८ उदपत्तदसौ सूर्यः पुरु विश्वानि जूर्वन । आदित्यः पर्वतेभ्यो विश्वदृष्टो अदृष्टहा ९ सूर्ये विषमा संजामि दृतिं सुरावतो गृहे । सोचिन्नु नमराति नो वयं मरामरे अस्य योजनं हरिष्ठामधुत्वामधुलाचंकार १० ॥ १५ ॥ इयत्तिकाशकुन्तिका सकाजघासते विषम् । सोचिन्नु नमराति नो वयं मरामरे अस्य योजनं हरिष्ठामधुत्वामधुलाचंकार ११ त्रिः सप्त विष्पुलिङ्का विषस्य पुष्पं मक्षन् । ताश्चिन्नु नमरन्ति नो वयं मरामरे अस्य योजनं हरिष्ठामधुत्वामधुलाचंकार १२ नवानां नवतीनां विषस्य रोपुषीणाम् । सर्वा सामग्रभं नामारे अस्य योजनं हरिष्ठामधुत्वामधुलाचंकार १३ त्रिः सप्त मयूरैः सप्त स्वसारो अग्रुवः ।

अ. २ अ. ५

॥ ५५ ॥

तास्तैविपंविजंभिरउदकंकुम्भिनीरिव १४ इयत्तकःकुषुम्भकस्तकंभिन्दयश्मना।
 ततोविषंप्रवावृतेपरांचीरनुसंवतः १५ कुषुम्भकस्तदब्रवीद्विरेःप्रवर्तमानकः ।
 वृश्चिकस्यारसंविषमरसंवृश्चिकतेविषम् १६ ॥ १६ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां
 प्रथमे मण्डले चतुर्विंशोऽनुवाकः ॥ २४ ॥ इति प्रथमं मण्डलं समाप्तम् ॥

त्वमग्रे षोडश शौनकोऽग्निर्जगती ।

१ त्वमग्रेद्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमग्नस्त्वमश्मन्स्पर्शित्वंनैभ्यस्त्वमोष-
 धीभ्यस्त्वनृणानृपतेजायसेशुचिः १ तवाग्निहोत्रंतवपोत्रमुत्तियंतवनेष्टृत्वमग्नि-
 हतायतः । तवप्रशास्त्वंत्वमध्वरीयसिब्रह्माचासिगृहपतिश्चनोदमे २ त्वमग्नइन्द्रो
 वृषभःसतामसित्वंविष्णुरुगुगयोर्नमस्यः । त्वंब्रह्मारयिविद्वह्मणस्पतेत्वंविधर्तः
 सचसेपुरंध्या ३ त्वमग्रेराजावरुणोधृतव्रतस्त्वंमित्रोभवसिदस्मईडयः । त्वम-

क्र. सं.

॥ ५६ ॥

र्यमासत्पतिर्यस्यसंभुजं त्वमंशो विदथे देवभाजयुः ४ त्वमग्ने त्वष्टा विधुते सुवीर्यं तव
 ग्रावो मित्रमहः स जात्यम् । त्वमांशुहेमार् ररिषे स्वश्वं त्वं नरां शर्धो असिपुरुवसुः ५
 ॥ १७ ॥ त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे । त्वं वातैर रुणै-
 र्यासि शंगयस्त्वं पूषा विधुतः पांसि नुत्मना ६ त्वमग्ने द्रविणो दा अरं कृते त्वं देवः स वि-
 तारं त्रधा असि । त्वं भगो नृपते वस्व ईशिषे त्वं पायुर्दमेयस्ते ऽविधत् ७ त्वामग्ने दम-
 आवि शपतिं विशस्त्वां राजानं सुविदत्रं मृजते । त्वं विश्वा निस्वनी कपत्यसे त्वं सहस्रा-
 णि शता दश प्रति ऽत्त्वामग्ने पितरं मिष्टिभिर्नस्त्वां भ्रात्राय शम्यात नूरुचंम् । त्वं पु-
 त्रो भवसि यस्ते ऽविधुस्त्वं सखा सुशेवः पास्या धृषः ८ त्वमग्ने क्रभुरा केन मस्य १ स्त्वं-
 वाजस्य क्षुमतो राय ईशिषे । त्वं विभास्य नु दक्षिदा वने त्वं विशिक्षुरसि यज्ञमा-
 तनिः १० ॥ १८ ॥ त्वमग्ने अदितिर्देवदाशुषे त्वं होत्रा भारती वर्धसे गिरा । त्वमिळां शत-

अ. २ अ. ५

॥ ५६ ॥

हिमासिदक्षसेत्वंवृषहावसुपतेसरस्वती ११ त्वमग्नेसुभृतउत्तमंवयस्तवस्पाह्वेवर्ण-
 आसंहृदिश्रियः। त्वंवाजःप्रतरणोबृहन्नसित्दं पिबैहुलोविश्वतस्पृथुः १२ त्वामग्र-
 आदित्यासंआस्यं १ त्वांजिह्वांशुचंयश्चक्रिरकवे । त्वांरातिपाचोअध्वरेषुसश्विरेत्वे
 देवाहविरदन्त्याहुतम् १३ त्वेअग्नेविश्वेअमृतांसोअद्रुहंआसादेवाहविरदन्त्याहु-
 तम् । त्वयाभर्तासःस्वदन्तआसुतित्वंगर्भोवीरुवांजज्ञिषेशुचिः १४ त्वंतान्तसंचप्र-
 तिचासिमज्मनाग्नेसुजातप्रचंदेवरिच्यसे । पृक्षोयदत्रमहिनावितेभुवदनुद्यावापृ-
 थिवीरोदसीउभे १५ येस्तोतृभ्योगोअग्रामश्वपेशसमग्नेरातिमुपसृजन्तिसूरयः ।
 अस्माश्चतांश्चप्रहिनेषिवस्यआबृहद्वदेमविदथैसुवीराः १६ ॥ १९ ॥

यज्ञेन त्रयोदश गृत्समदोऽग्निर्जगती ।

२ यज्ञेनवर्धतजातवैदसमग्निंयजध्वंहविषातनागिरा । समिधानंसुप्रयसंस्व-

क्र. सं.

॥ ५७ ॥

णरंद्युक्षं होतारं वृजनेषु धूर्षदम् १ अभित्वा नक्तीरुषसो ववाशिरे ऽग्रे वत्सं न स्वसं-
 रेषु धेनवः । दिव इवेदं रतिर्मानुषायुगाक्षपोभासिपुरुवारसंयतः २ तं देवा बुध्रे रजसः
 सुदंसं स दिवस्पृथिव्योर रतिं न्यैरिरे । रथमिव वेद्यं शुक्रशौचिषमग्निमित्रं न क्षि-
 तिभुं प्रशंस्यम् ३ तमुक्षमाणं रजसि स्वआदमे चन्द्रमिव सुरुचं ह्यार आदधुः ।
 पृथ्व्याः पतरं चितयन्त मक्षभिः पाथोन पायुं जनसी उभे अनु ४ सहोता विश्वं परिभूत्व-
 ध्वरंतमुहव्यैर्मनुषक्रजते गिरा । हिरिगिप्रोवृधसानासुजभैरुद्यौर्नस्तृभिश्चितयद्रो-
 दंसी अनु ५ ॥ २० ॥ स नो रेवत्समिधानः स्वस्तये संवदस्वान्नयिमस्मासुंदीदिहि ।
 आनः कृणुष्व सुविता यरोदंसी अग्ने हव्यामनुषो देवधीतये ६ दानो अग्ने बृहतो
 दाः सहस्रिणो दूरो नवाजं श्रुत्या अपावृधि । प्राचीद्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि स्व ७ ण

अ. २ अ. ५

॥ ५७ ॥

शुक्रमुषसोविदियुतुः ७ सङ्धानउषसोराभ्यानुस्व १ णर्दीदेदरुषेणभानुना ।
 होत्राभिरग्निर्मनुषःस्वध्वरोराजाविशामतिथिश्चारुणायवे ८ एवानोअग्नेअमृतैषु
 पूर्यधीर्षीपायबृहद्वेष्टुमानुषा । दुहानाधेनुर्वजनेषुकारवेत्मनाशतिनैपुरुष-
 मिषणि १ वयमग्नेअवतावासुवीर्यब्रह्मणावाचितयेमाजनाअति । अस्माकैद्यु-
 ममधिपश्चकृष्टिषूच्चास्व १ णर्गुगुचीतदुष्टरम् १ ० सनोबोधिसहस्यप्रशंस्योयस्मि-
 न्सुजाताइषयन्तसूरयः । यमग्नेयज्ञमुपयन्तिवाजिनोनित्येतोकेदीदिवांसस्वे-
 दमे १ १ उभयांसोजातवेदःस्यामतेस्तोतारोअग्नेसूरयश्चशर्मणि । वस्वोरायःपुरु-
 श्चन्द्रस्यभूयसःप्रजावतःस्वपत्यस्यशग्धिनः १ २ येस्तोतृभ्योगोअग्रामश्वपेशस-
 मग्नेरातिमुपसृजन्तिसूरयः । अस्माश्चतांश्चप्रहिनेषिवस्यआबृहद्वदेमविदथेसु-
 वीराः १ ३ ॥ २१ ॥

क. सं.

॥ ५८ ॥

समिद्ध एकादश गृत्समद आप्रं जगती ।

३ समिद्धोअग्निर्निहितःपृथिव्यांप्रत्यङ्गविश्वानिभुवनान्यस्थात् । होतांपाव-
 कःप्रदिवःसुमेधादेवोदेवान्यजत्वग्निरहंन् १ नराशंसःप्रतिधामान्यअन्तिस्त्रोदिवः-
 प्रतिमहास्वर्चिः । धृतप्रुषामनसाहव्यमुन्दन्मूर्धन्यज्ञस्यसमंनक्तुदेवान् २ ईळितो
 अंग्रेमनंसानोअहंन्देवान्यक्षिमानुषात्पूर्वोअद्य । सआवहमरुतांशर्धोअच्युतमि-
 न्द्रंनरोबर्हिषदैयजध्वम् ३ देवबर्हिर्वर्धमानंसुवीरंस्तीर्णंरायेसुभरंवेद्यस्याम् ।
 धृतेनाक्तवसवःसीदतेदंविश्वेदेवाआदित्यायज्ञियांसः ४ विश्रयन्तामुर्वियाहूयमा-
 नाद्वारोदेवीःसुप्रायणानमोभिः । व्यचस्वतीर्विप्रथन्तामजुयाविर्णीपुनानायशसं-
 सुवीरम् ५ ॥ २२ ॥ साध्वपांसिसनतानउक्षितेउषासानक्तावध्यैवरण्विते । तं-
 तुतंतंसंवयन्तीसमीचीयज्ञस्यपेशःसुदुघेपयस्वती ६ दैव्याहोताराप्रथमाविदुष्टर

अ. २ अ. ५

॥ ५८ ॥

ऋजुयक्षतःसमृचावपुष्टरा । देवान्यजन्तावृतुथासमञ्जतोनाभापृथिव्याअधिसा-
 नुषुत्रिषु ७ सरस्वतीसाधयन्तीधियेनइळादेवीभारतीविश्वतूतिः । तिस्रोदेवीः
 स्वधयावर्हिरेदमच्छिद्रंपान्तुशरणंनिषद्य ८ पिशङ्गरूपःसुभरोवयोवाःश्रुष्टीवीरो
 जायतेदेवकामः । प्रजांत्वष्ट्राविष्यंतुनाभिंमस्मेअथादेवानामप्येतुपार्थः ९ वन-
 स्पतिरवसृजन्नुपस्थादग्निर्हविःसूदयातिप्रधीभिः । त्रिधासमंक्तनयतुप्रजानन्दे-
 वेभ्योदैव्यःशमितोपहव्यम् १० घृतंमिमिक्षेघृतमस्ययोनिर्घृतेश्रितोघृतम्वस्य
 धामं । अनुष्वधमावहमादयस्वस्वाहाकृतंवृषभवक्षिहव्यम् ११ ॥ २३ ॥

हुवे नव भार्गवोऽग्निसिष्टुप् ।

४ हुवेवःसुद्योत्मानंसुवृक्तिविशामग्निमतिथिसुप्रयसंमामित्रइवयोदिधिषा-

क्र. सं.

॥ ५९ ॥

योभुद्देवआदेवेजनैजातवेदाः १ इमंविधन्तोअपांसुधस्यैद्वितादधुर्भगवोविक्ष्वा-
 ३ योः । एषविश्वान्यभ्यस्तुभूमिदेवानामग्निरतिर्जीराश्वः २ अग्निदेवासोमानु-
 षीषुविक्षुप्रियंधुःक्षेप्यन्तो नमित्रम् । सदीदयदुशतीरूम्याआदक्षायोयोदास्वते
 दमआ ३ अस्यरणास्वस्यैवपुष्टिःसंहृष्टिरस्यहियानस्यदक्षोः । वियोभरिभ्र-
 दोषधीषुजिह्वामत्योनरथ्योदोधवीतिवारान् ४ आयन्मेअभ्वंवृनदःपनन्तोशि-
 ग्भ्योनामिमितीतवर्णम् । सचित्रेणचिकितेरंसुभासाजुजुर्वीयोमुहुरायुवाभूत् ५
 ॥ २४ ॥ आयोवनातातृषाणोनभातिवार्णपथार्थ्यैवस्वानीत् । कृष्णाध्वातपू-
 रणवश्चिकेत्यौरिवस्मयमानोनभोभिः ६ सयोव्यस्थादभिदक्षदुर्वीपशुनैतिस्व-
 युरगोपाः । अग्निःशोचिष्माअतसान्युष्णन्कृष्णठयथिरस्वदयन्नभूमं ७ नूतेपूर्व-
 स्यावसोअधीतौतृतीयेविदथेमन्मंशंसि । अस्मेअग्नेसंयद्वीरिबृहन्तक्षुमन्तंवाजं

अ.२अ.५

॥ ५९ ॥

स्वपत्यंरयिदाः ८ त्वयायथागृत्समदासौअग्नेगुहावन्वन्तउपराँअभिष्युः । सु-
वीरासोअभिमातिषाहःस्मत्सूरिभ्योगृणतेतद्वयोधाः ९ ॥ २५ ॥

होताऽष्टौ भार्गवोऽग्निरनुष्टुप् ।

५ होताजनिष्टचेतनःपितापितृभ्यंऊतये । प्रयक्षञ्जन्यंवसुंशकेमवाजिनोय-
मम् १ आयस्मिन्तत्सत्तरश्मयस्ततायज्ञस्यनेतरि । मनुष्वदैव्यमष्टमंपोतावि-
श्वंतदिन्वति २ दधन्वेवायदीमनुवोचद्ब्रह्माणिदेरुतत् । परिविश्वानिकाव्या-
नेमिश्वक्रमिवाभवत् ३ साकंहिशुचिनाशुचिःप्रशास्ताऋतुनाजनि । विद्वाँअ-
स्यव्रताध्रुवाव्याङ्वानुरोहते ४ ताअस्यवर्णमायुवोनेष्टुःसचन्तधेनवः । कुवि-
त्तिसृभ्यआवरंस्वसारोयाङ्दंययुः ५ यदीमातुरुपस्वसाघृतंभरन्त्यस्थित । तासां-
मध्वर्युरागतौयवौवृष्टीवमोदते ६ स्वःस्वायुधायसेकृणुतामृत्विगृत्विजम् ।

क. सं.

॥ ६० ॥

स्तोमं यज्ञं चादरेत् नेमाररिमावयम् ७ यथाविद्वाँ अरंकरद्विष्वेभ्यो यजतेभ्यः ।
अयमग्नेत्वे अपि यं यज्ञं च कृमावयम् ८ ॥ २६ ॥

इमां मेऽष्टौ भार्गवोऽग्निर्गायत्री ।

६ इमां मे अग्ने स मिधं मिमामुपसद्वेनेः । इमा ऊषुश्रुधी गिरः १ अघाते अग्ने
विधेमोर्जो न पादश्वमिष्टे । एना सूक्तेन सुजात २ तत्वांगीभिर्गिर्वेणसं द्रविणस्युं
द्रविणोदः । सपर्येम सपर्यवः ३ सबोधिसूरिर्मधवावसुपतेव सुदावन् । युयोध्य ४
स्मद्वेषांसि ४ सनो वृष्टिं दिवस्परि सनो वाजं मनवर्णम् । सनः सहस्रिणीरिषः ५
ईळानायावस्यवेयविष्ठदूतनोगिरा । यजिष्ठहोतरागं हि ६ अन्तर्हीग्रईयसे विद्वा-
जन्मोभयाकवे । दूतो जन्येव मित्र्यः ७ सविद्वाँ आचपि प्रयोयक्षिचिकित्व आनुषक् ।
आचास्मिन्सत्सिबर्हिषि ८ ॥ २७ ॥

अ. २ अ. ५

॥ ६० ॥

श्रेष्ठं षड्गर्गवोऽग्निर्गायत्री ।

७ श्रेष्ठं यविष्ठ भारताग्नेयुमन्तुमाभर । वसोपुरुस्पृहैरयिम् १ मानोअरांति-
रीशतदेवस्यमर्त्यस्यच । पर्षितस्याउतद्विषः २ विश्वाउतत्वयावयंधाराउदन्या
इव । अतिगाहेमहिद्विषः ३ शुचिःपावकवन्द्योऽग्नेबृहद्विरोचसे । त्वंघृतेभिरा-
हुतः ४ त्वंनोअसिभारताग्नेवशाभिरुक्षभिः । अष्टापदीभिराहुतः ५ द्वेनःसर्पि-
रांसुतिःप्रत्नोहोतावरैण्यः । सहसस्पुत्रोअद्भुतः ६ ॥ २८ ॥

वाजयन्निव षट् गृत्समदोऽग्निर्गायत्री ।

८ वाजयन्निवनूरथान्योगाँअग्रेरुपस्तुहि । यशस्तमस्यमीह्लुषः १ यःसुनीथो
दंदागुषेऽजुर्योज्रयन्नरिम् । चारुप्रतीकआहुतः २ यउंश्रियादमेष्वादोपोषसिप्रश-
स्यते । यस्यव्रतंनमीयते ३ आयःस्व १ णभानुनाचित्रोविभात्यर्चिषा । अजानो

क्र. सं.

॥ ६१ ॥

अजैरभि ४ अत्रिमनुस्वराज्यमग्निमुक्थानिवावृधुः । विश्वाअधिश्रियोदधे ५
अग्नेरिन्द्रस्यसोमस्यदेवानामूतिभिर्वयम् । अरिष्यन्तःसचेमह्यभिष्यामपृत-
न्यतः ६ ॥ २९ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां द्वितीयाष्टके पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

अ. २ अ. ६

निहोताजोहूत्रःश्रुधिसैकैन्द्रविरादस्थानमृतेन्त्यांयोजातःपञ्चोनक्रतुःसप्तोनान्त्वात्रिष्टुबध्वर्यवोद्वाद-
शप्रघदशप्रवोनवान्त्वात्रिष्टुप्तदस्मैद्वित्रिष्टुबन्तंप्रातरपायिवयन्तेसनोविराडुपाविश्वजितेषट्त्रिष्टुबन्तंत्रि-
कदुकेषुचतुष्कमष्टयाद्यतिशाकरमन्त्याष्टिर्वा गणानामेकोनाब्राह्मणस्पत्यंहर्बाहस्पत्यावैश्वदेव्यन्त्यास्तु
दृष्टलिङ्गाःपञ्चदश्यन्त्येत्रिष्टुभौ ।

निहोता षड् गृत्समदोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१ ओम् निहोताहोतृषदनेविदानस्त्वेषोदीदिवौअंसदत्सुदक्षः । अदंघ्रव्रत-
प्रमतिर्वसिष्ठःसहस्रंभरःशुचिर्जिह्वोअग्निः १ त्वंदूतस्त्वमुनःपरस्पास्त्वंवस्य

॥ ६१ ॥

आवृषभप्रणेता । अग्नेतो॒कस्य॑न॒स्तने॑त॒नूना॒मप्र॑युच्छन्दी॒द्यहो॑धिगो॒पाः २ वि॒धेम
तेप॒रमे॑जन्म॒न्नग्रे॑वि॒धेम॒स्तोमै॑र॒वरे॑स॒धस्ये॑ । यस्मा॒द्योने॑रु॒दारि॑था॒यजे॑तंप्र॒त्वेह॒र्वीषि॑
जुहुरे॒समि॑द्धे ३ अग्ने॒यज॑स्वह॒विषा॒यजी॑याञ्छुष्टी॒देष्ण॑म॒भिगृ॑णी॒हिरा॑धः । त्वं ह्यसि
रयि॒पती॑रयि॒णां त्वं॑ शुक्रस्य॒वच॑सो॒मनो॑ता ४ उ॒भयै॑तेन॒क्षीय॑ते॒वस॒व्यं दि॒वे दि॒वे जा॒य-
मा॒नस्य॑दस्म । कृ॒धि क्षु॑मन्तै॒जरि॑तार॒मग्रे॑ कृ॒धि प॑ति॒स्वप॑त्यस्य॒रायः॑ ५ सैनानी॒केन॑
सुवि॒दत्रो॑ अ॒स्मे य॑ष्टा॒देवा॑ आ॒र्यजि॑ष्ठः स्व॒स्ति । अद॑ब्धो गो॒पा उ॒त नः॑ प॒रस्पा॑ अग्ने॒द्युम-
दु॒तरे॒वदि॑दीहि ६ ॥ १ ॥

जोहूत्रः षड् गृत्सपदोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१० जोहूत्रो॒ अग्निः प्र॑थ॒मः पि॑ते॒ वेळ॑स्प॒दे म॑नु॒षाय॑त्समि॒द्धः । श्रियं॑ व॒सानो॑ अ॒मृ-
तो॒ विचे॑ता॒मर्म॑जे॒न्यः श्रव॑स्य॒ १ः स॒वा जी १ श्रू॒या अ॒ग्निश्चि॒त्रभा॑नु॒र्हवै॑मे॒ विश्वा॑भिर्गी-

क्र. सं.

॥ ६२ ॥

भिरमृतोविचेताः । श्यावारथंवहतोरोहितावोतारुषाहचक्रेविभृत्रः २ उत्ताना-
यामजनयन्त्सुषूतंभुवदग्निः पुरुपेशासुगर्भः । शिरिणायांचिदकुनामहोभिरप-
रीवृतोवसतिप्रचेताः ३ जिघर्म्यग्निहविषाघृतेनप्रतिक्षियन्तंभुवनानिविश्वा ।
पृथुतिरश्रावयसाबृहन्तंव्यचिष्ठमन्नैरभसंहशानम् ४ आविश्वतःप्रत्यञ्चैजिघर्म्यर-
क्षसामनसातज्जुषेत । मर्यश्रीःस्पृहयद्वर्णोअग्निर्नाभिमृशेतन्वा ३ जभुराणः ५
ज्ञेयाभागंसहसानोवरैणत्वादूतासोमनुवद्वदेम । अनूनमग्निजुह्वावचस्यामधु-
पृचैधनसाजोहवीमि ६ ॥ २ ॥

श्रुध्येकविंशतिर्गृत्समद इन्द्रो विराट्स्थाना त्रिष्टुप् । अन्ता त्रिष्टुप् ।

११ श्रुधीहवमिन्द्रमारिषण्यःस्यामतेदावनेवसूनाम् । इमाहित्वामूर्जोवर्ध-
यन्तिवसूयवःसिन्धवोनक्षरन्तः१सृजोमहीरिन्द्रयाअपिन्वःपरिष्ठिताअहिनाशूर

अ.२अ.६

॥ ६२ ॥

पूर्वीः । अमर्त्यैचिदासंमन्यमानमवाभिनवुकथैर्वावृधानः २ उक्थेष्विहशूर्येषु
 चाकन्स्तोमेष्विन्द्ररुद्रियेषुच । तुभ्येदेतायासुमन्दसानःप्रवायवैसिस्रतेनशुभ्राः ३
 शुभ्रनुतेगुष्मवर्धयन्तःशुभ्रवज्रबाहोर्दधानाः । शुभ्रस्त्वमिन्द्रवावृधानोअस्मे
 दासीर्विशःसूर्येणसहाः ४ गुहाहितंगुह्यंगूळमप्स्वर्पावृतंमायिनैक्षियन्तम् । उतो
 अपो द्यातंस्तत्त्वांसमहन्नहिंशूरवीर्येण ५ ॥ ३ ॥ स्तवानुतइन्द्रपूर्यामहान्युत
 स्तवामनूतनाकुतानि । स्तवावज्रबाहोरुशन्तंस्तवाहरीसूर्यस्यकेतू ६ हरीनु
 तइन्द्रवाजयन्ताघृतश्रुतंस्वारमस्वाष्टम् । विसमनाभूमिरप्रथिष्टारंस्तपर्वतश्चि-
 त्सरिष्यन् ७ निपर्वतःसाद्यप्रयुञ्जन्तंसमातृभिर्वावशानोअंकान् । दूरेपारेवाणीं
 वर्धयन्तइन्द्रैषितांधमनिंप्रथन्नि ८ इन्द्रोमहांसिधुमाशयानंमायाविनैवृत्रम-
 स्फुरन्निः । अरैजेतांरोदसीभियानेकनिक्रदतोवृष्णोअस्यवजात् ९ अरौरवीह-

क. सं.

॥ ६३ ॥

णोअस्यवज्रोऽमानुषंयन्मानुषोनिजूर्वात् । निमायिनोदानवस्यमायाअपाद-
 यत्पपिवान्तसुतस्य १० ॥ ४ ॥ पिबापिबेदिन्द्रशूरसोमंमन्दन्तुत्वामन्दिनः
 सुतासः । पृणन्तस्तेकुक्षीर्वर्धयन्त्वित्थासुतःपौरइन्द्रमाव ११ त्वेइन्द्राप्यभूमवि-
 प्राधियैवनेमऋतयासपन्तः । अवस्यवोधीमहिप्रशस्तिस्वस्तेरायोदावनेस्याम
 १२ स्यामतेतइन्द्रयेतऊतीअवस्यवऊर्जैर्वर्धयन्तः । शुष्मितमयंचाकनामदेवा
 स्मेरयिरासिवीरवन्तम् १३ रासिक्षयंरासिमित्रमस्मेरासिशर्धेइन्द्रमारुतनः ।
 सजोषसोयेचमन्दसानाःप्रवायवःपान्त्यग्रणीतिम् १४ व्यंत्विन्नुयेषुमन्दसान-
 स्तृपत्सोमंपाहिद्रह्यादिन्द्र । अस्मान्तुपुत्स्वातरुत्रावर्धयोद्यांबृहद्विरकैः १५॥५॥
 बृहन्तइन्नुयेतैतरुत्रोक्थेभिर्वासुन्नमाविवासान् । स्तृणानासौबर्हिःपस्त्यावत्त्वो-
 ताइदिन्द्रवाजमगमन् १६ उग्रेष्विन्नुशूरमन्दसानास्त्रिकंद्रुकेषुपाहि सोममिन्द्र ।

अ. २ अ. ६

॥ ६३ ॥

प्रदोधुवच्छ्रुषुप्रीणानोयाहिहरिभ्यांसुतस्यपीतिम् १७ विष्वा शर्वःशूरयेनवृ-
त्रमवाभिनद्वानुमौर्णवाभम् । अपावृणोज्योतिरायीयनिसंव्यतःसादिदस्युरिन्द्र
१८ सनेमयेतंऊतिभिस्तरन्तोविष्वाःस्पृधआर्येणदस्यून् । अस्मभ्यंतत्त्वाष्ट्रंवि-
श्वरूपमरन्धयःसाख्यस्यत्रिताय १९ अस्यसुवानस्यमन्दिनंस्त्रितस्यन्यबुंदवावृ-
धानोअस्तः । अवर्तयत्सूर्योनचक्रंभिनद्वलमिन्द्रोअङ्गिरस्वान् २० नूनंसातेप्रति-
वरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रदक्षिणामघोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधुग्भगौनोबृहद्वदेम
विदथेसुवीराः २१ ॥ ६ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां द्वितीये मण्डलेप्रथमोऽनुवाकः ॥ १ ॥

यो जातः पञ्चदश गृत्समद इन्द्रस्त्रिष्टुप ।

१२ योज्जासएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्क्रतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्रो-
दसीअभ्यसेतानृम्णस्यमहासजनासइन्द्रः १ यःपृथिवीव्यथमानामहंहयःपर्व-

क्र. सं.

॥ ६४ ॥

तान्प्रकुपिताँ अरम्णात्। यो अन्तरिक्षं विममेवरी यो यो द्यामस्तं ज्ञात्स जनास इन्द्रः २
 यो हत्वा हिमरिणात्सप्तसिन्धून्योगा उदाजदपधावलस्य । यो अश्मनोरन्तरग्निज
 जानसंवृत्समत्सुसजनास इन्द्रः ३ येनेमा विश्वाच्यवनाकृतानियोदासवर्णमध-
 रंगुहाकः । श्वघ्नीव योजिगीवाँल्लक्षमाददयः पृष्ठानि सजनास इन्द्रः ४ यंस्मापृच्छन्ति
 कुहसेति धोरमुते मां हुनैषो अस्तीत्येनम् । सो अर्यः पृष्टीर्विजं इवामिनातिश्रवस्मै
 धत्तसजनास इन्द्रः ॥ ५ ॥ ७ ॥ योरधस्य चोवितायः कृशस्य यो ब्रह्मणो नाधमान-
 स्य कीरेः । युक्तग्राष्णो यो ऽविता सुशिप्रः सुतसोमस्य सजनास इन्द्रः ६ यस्याश्वासः
 प्रदिशियस्य गावो यस्य ग्रामा यस्य विश्वेरथांसः । यः सूर्ययउवसैज जानयो
 अपानेता सजनास इन्द्रः ७ यं क्रन्दसी संयती विह्वयेते परे ऽवरउभया अमित्राः ।
 समानं चिद्रथमातस्थिवांसाना नाहवेते सजनास इन्द्रः ८ यस्मान्न क्रुते विजयन्ते ज-

अ. २ अ. ६

॥ ६४ ॥

नासोयंयुध्यमानाअवसेहवन्ते । योविश्वस्यप्रतिमानैबभूवयोअच्युतच्युत्सज-
 नासइन्द्रः १ यःशश्वतोमह्येनोदधानानमन्यमानाञ्छवाजधानं । यःशर्वते
 नानुददातिशुध्यायोदस्योर्हन्तासजनासइन्द्रः १०॥८॥ यःशम्बरंपर्वतेषुक्षियन्तं
 चत्वारिंश्यांशरद्यन्वविन्दत् । ओजायमानंयोअहिंजधानदानुंशयानंसजनास
 इन्द्रः ११ यःसप्तरीशमवृषभस्तुविष्मान्वासृजत्सतैवेसप्तसिन्धून् । योरौहिण-
 मस्फुरद्वज्रबाहुर्द्यामारोहन्तंसजनासइन्द्रः १२ द्यावाचिदस्मैपृथिवीनमेतेशुष्मा-
 श्चिदस्यपर्वताभयन्ते । यःसोमपानिंचितोवज्रबाहुर्योवज्रहस्तःसजनास
 इन्द्रः १३ यःसुन्वन्तमवतियःपचन्तंयःशंसन्तंयःशंशमानमूती । यस्यब्रह्मवर्धनं
 यस्यसोमोयस्येदंराघःसजनासइन्द्रः १४ यःसुन्वतेपचतेदुधआचिद्वाजंदर्दिषि
 सकिलासिसत्यः । वयंतइन्द्रविश्वहंप्रियासःसुवीरासोविदथमावदेम १५॥९॥

ऋ. सं.

॥ ६५ ॥

ऋतुस्त्रयोदश गृत्समद इन्द्रो जगती । अन्या विष्टुप् ।

अ. २ अ. ६

१३ ऋतुर्जनित्री तस्या अपस्परि मक्षूजा त आविश्या सुवर्धते । तदा हना अभ-
 वत्पिप्युषी पयोऽशोः पीयूषं प्रथमं तद्रूपं १ सध्रीमायन्ति परिबिभ्रन्तीः पयो विश्व-
 स्न्याय प्रभरन्त भोजनम् । समानो अध्वा प्रवतामनुष्य देयस्ता कृणोः प्रथमं सा-
 स्युक्थ्यः २ अन्वेको वदति यद्ददाति तद्रूपामि नन्तदपा एक ईयते । विश्वा एकस्य
 विनुदस्ति तिक्षते यस्ता कृणोः प्रथमं सा स्युक्थ्यः ३ प्रजाभ्यः पुष्टिं विभजन्त आसते
 रयि मि वपुष्ठं प्रभवन्त मायते । असिन्वन्दष्टैः पितुरंति भोजनं यस्ता कृणोः प्रथमं सा
 स्युक्थ्यः ४ अधा कृणोः पृथिवीं संहृशो दिवेयो धातीनामहि हन्ना रिणक्पथः । तं त्वा
 स्ता मेभिरुदभिर्नवाजिनं देवं देवा अज नन्त सा स्युक्थ्यः ५ ॥ १० ॥ यो भोजनं च
 दयं ते च वर्धनमाद्रादा शुष्कं मधुं महुदो हिथ । स शो वधिं निदं धिषे विवस्वति विश्वस्यैकं

॥ ६५ ॥

ईशिषेसास्युक्थ्यः ६ यःपुष्पिणींश्चप्रस्वश्चधर्मणाधिदानेव्यं१वनीरधारयः ।
यश्चासमाअजनोद्विद्युतोदिवउरुर्वीअभितःसास्युक्थ्यः ७ योनार्मरंसहवसुं
निहन्तवेपुक्षायचदासवेशायचावहः । ऊर्जयन्त्याअपरिविष्टमास्यमृतैवाद्यपुरु-
कृत्सास्युक्थ्यः ८ शतंवायस्यदशसाकमाद्यएकस्यश्रुष्टौयद्वचोदमाविथ । अर-
ज्जौदस्यून्तसमुनब्दभीतयेसुप्राव्योअभवःसास्युक्थ्यः ९ विश्वेदनुरोधनाअस्य-
पौंस्यंदुरस्मैदधिरेकृत्स्नवेधनम् । पलस्तन्नाविष्टिरःपञ्चसंहशःपरिपूरोअभवःसा-
स्युक्थ्यः १० ॥ ११ ॥ सुप्रवाचनंतववीरवीर्यं१यदेकैनक्रतुंनाविन्दसेवसु ।
जातूष्टिरस्यप्रवयःसहस्वतोयाचकर्थसेन्द्रविश्वास्युक्थ्यः ११ अरमयःसरपस-
स्तरायकंतुर्वीतयेचवप्यायचस्रुतिम् । नीचासन्तमुदनयःपरावृजंप्रान्धंश्रोणं

क. सं.

॥ ६६ ॥

श्रवयन्त्सास्युक्थ्यः १२ अस्मभ्यंतदंसोदानायराधःसमर्थयस्वबहुतेवसव्यम् ।
इन्द्रयस्त्रिंश्रवस्याअनुद्युन्वृहद्वदेमविदथेसुवीराः १३ ॥ १२ ॥

अध्वर्यवो द्वादश गृत्समद इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१४ अध्वर्यवोभरतेन्द्रायसोममामत्रेभिःसिञ्चतामद्यमन्वः । कामीहिवीरः
सदमस्यपीतिंजुहोतवृष्णेतदिदेषवाष्टि १ अध्वर्यवोयोअपोवात्रिवांसंवृत्रंजघाना-
शान्येववृक्षम् । तस्माएतंभरततद्वशायेणइन्द्रोअर्हतिपीतिमस्य २ अध्वर्यवोयो
दृभीकंजघानयोगाउदाजुदपहिवलंवः । तस्माएतमन्तरिक्षेनवातमिन्द्रंसोमैरो-
णुतजूर्नवस्त्रैः ३ अध्वर्यवोयउरणंजघाननवंचखांसैनवतिंचबाहून् । योअबुद्ध-
मवनीचाबवाधेतमिन्द्रंसोमस्यभूथेहिनात ४ अध्वर्यवोयःस्वभ्रंजघानयःशुष्णा-
मशुषंयोव्यंसम् । यःपिपुंनमुंचिंयोरुंधिक्रांतस्माइन्द्रायान्वंसोजुहोत ५ अध्व-

अ. २ अ. ६

॥ ६६ ॥

र्यवोयः शतं शम्बरस्य पुरो विभेदाश्मनेव पूर्वीः । योवर्चिनः शतमिन्द्रः सहस्रं मपा-
 वपद्भरं तासोमं मस्मै ६ ॥ १३ ॥ अध्वर्यवोयः शतमा सहस्रं भूम्या उपस्थे ऽव-
 पज्जधन्वान् । कुत्सस्या योरंतिथिगवस्य वीराभ्या वृणग्भरं तासोमं मस्मै ७ अध्व-
 र्यवोयन्नरः कामयाध्वेश्रुष्टी वहन्तो नशथात दिन्द्रे । गभस्ति पूतं भरतश्रुतायेन्द्राय
 सोमं यज्यवो जुहोत ८ अध्वर्यवः कर्तनाश्रुष्टिर्मस्मै वने निपूतं वन उन्नयध्वम् । जु-
 ष्ठाणो हस्त्यं मभिवावशेव इन्द्राय सोमं मदि रं जुहोत ९ अध्वर्यवः पयसो धुर्यथा गोः
 सोमैभिरीपृणता भोजमिन्द्रम् । वेदाहमस्य निभृतं म एतद्विसेन्तं भूयो यजतश्चि-
 केत १० अध्वर्यवो यो दिव्यस्य वस्वोयः पार्थिवस्य क्षम्यस्य राजा । तमूर्ध्वं नृपृणता
 यवेनेन्द्रं सोमैभिस्तदपो वो अस्तु ११ अस्मभ्यं तद्वसो दानाय राधः समर्थयस्व बहुते
 वसव्यम् । इन्द्रयस्त्रिंश्रवस्या अनुद्यन्वृहद्वदेम विदथे सुवीराः १२ ॥ १४ ॥

क्र. सं.

॥ ६७ ॥

म घ दश गृत्समद इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

अ.२ अ.६

१५ प्रघान्वस्यमहतोमहानिसत्यासत्यस्यकरणा निवोचम् । त्रिकंद्रुकेष्व-
 पिवत्सुतस्यास्यमदेअहिमिन्द्रो जघान १ अवंशेद्यामस्तभायद्बृहन्तमारोदसीअपृ-
 णदन्तरिक्षम् । सधारयत्पृथिवीपृथञ्चसोमस्यतामदइन्द्रश्चकार २ सद्यैवप्राचो
 विमिमायमानैर्वज्रेणखान्यंतृणन्नदीनाम् । वृथांसृजत्पृथिविभिर्दीर्घयाथैःसोमस्य
 तामदइन्द्रश्चकार ३ सप्रवोह्वन्परिगत्यादभीतेर्विश्वमधागायुधमिद्वेअग्रौ । संगो-
 भिरश्वैरसृजद्रथैभिःसोमस्यतामदइन्द्रश्चकार ४ सईमर्हीधुनिमेतोररम्णात्सोअ-
 स्नातृनपारयत्स्वस्ति । तउत्स्नायरायिमभिप्रतस्थुःसोमस्यतामदइन्द्रश्चकार ५
 ॥ १५ ॥ सोदंश्चंसिन्धुमरिणान्महित्वावज्रेणानउषसःसंपिपेय । अजवसोजवि-
 नीभिर्विवृश्चन्तसोमस्यतामदइन्द्रश्चकार ६ सविद्वौअपगोहंकनीनामाविर्भवन्नुद-

॥ ६७ ॥

तिष्ठत्परावृक् । प्रतिश्रोणःस्थाद्य १ नगंचष्टसोमस्यतामदइन्द्रंश्चकार ७ भिनह-
 लमङ्गिरोभिर्गृणानोविषवैतस्यद्वंहितान्यैरत्तरिणग्रोधांसिकृत्रिमाण्येषांसोमस्य
 तामदइन्द्रंश्चकार ८ स्वप्नेनाभ्युप्याचुमुर्निधुर्निचजघन्थदस्युंप्रदभीतिमावः ।
 रम्भीचिदत्रंविदेहिरण्यंसोमस्यतामदइन्द्रंश्चकार ९ नूनंसातेप्रतिवरैरजरित्रेदु-
 हीयदिन्द्रदक्षिणामघोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोबृहद्वदेमविदथे
 सुवीराः १० ॥ १६ ॥

प्र वो नव गृत्समद इन्द्रो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

१६ प्रवःसतांज्येष्ठंतमायसुष्टुतिमग्राविवसमिधानेहविर्भरे । इन्द्रंमजुर्यंज-
 रयन्तमुक्षितंसनाद्युवानमवसेहवामहे १ यस्मादिन्द्रादृहृतःकिंचनेमृतेविश्वा-
 न्यस्मिन्संभृताधिर्वीर्या । जठरेसोमंतन्वी ३ सहोमहोहस्तेवज्जंभरतिशीर्षणि-

क्र. सं.

॥ ६८ ॥

क्रतुंम् २ नक्षोणीभ्यां परिभवेत्तद्विन्द्रियं न संसृष्टैः पर्वतैरिन्द्रतेरथः । न तेवज्जमन्व-
 श्रोतिकश्च न यदा शुभिः पतंसि योजना पुरु ३ विश्वे ह्यस्मै यजता यधृष्णवे क्रतुं भ-
 रन्ति वृषभाय सश्र्वते । वृषाय जस्वहा विषा विदुष्टरः पिबेन्द्रसोमं वृषभेण भानुना ४
 वृष्णः कोशः पवते मध्व ऊर्मिर्वृषभान्नाय वृषभाय पातवे । वृषणा ध्वर्यू वृषभा सो अद्र-
 यो वृषणं सोमं वृषभाय सुष्वति ५ ॥ १७ ॥ वृषा तेवज्ज उत ते वृषारथो वृषणा हरी वृष-
 भाण्यायुधा । वृष्णो मदस्य वृषभत्वमीशिष इन्द्रसोमस्य वृषभस्य तृष्णुहि ६ प्रते
 नावं न समं नेव च स्युवं ब्रह्मणा यामि सर्वं नेषु दार्धृषिः । कुविन्नो अस्य वचं सो निवोधि-
 षदिन्द्रमुत्सं न वसुनः सिचामहे ७ पुरा संवाधादभ्यावं वृत्स्वनो धेनुर्न वत्सं यवसस्य
 पिप्युषी । सकृत्सुते सुमतिभिः शतक्रतो संपत्नीभिर्न वृषणो न सीमहि ८ नूनं साते

अ. २ अ. ६

॥ ६८ ॥

प्रतिवरैर्जरित्रेदुहीयदिन्द्रदक्षिणामघोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोवृहद-
देमविदथेसुवीराः १ ॥ १८ ॥

तदस्मै नव गृत्समद इन्द्रो जगती । अन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

१७ तदस्मै नव्यमङ्गिरस्वदर्चत शुष्मायदस्यप्रत्नथोदीरते । विश्वायदोत्रास-
हसापरीवृतामदेसोमस्यद्वंहितान्यैरयत् १ सभूतुयोहप्रथमायधायसओजोमि-
मानोमहिमानमातिरत् । शूरोयोयुत्सुतन्वपरिव्यतशीर्षणिद्यामहिनाप्रत्यमु-
श्रुत २ अधाकृणोःप्रथमवीथीमहयदस्याग्नेब्रह्मणाशुष्ममैरयः।रथेष्टेनहयश्वेनवि-
च्युताःप्रजीरयःसिस्रतेसद्ध्य १ कपृथक् ३ अधायोविश्वाभुवनाभिमज्मनेशान-
कृत्प्रवयाअभ्यवर्धत । आद्रोदसीज्योतिषावहिरातनोत्सीव्यतमांसिदुर्धितास-
मव्ययत् ४ सप्राचीनान्पर्वतान्हृदोजसाधराचीनमकृणोदपामपः । अधारय-

क्र. सं.

॥ ६९ ॥

तृ॒पृ॒थि॒र्वी॒वि॒श्व॒धा॒य॒स॒म॒स्तं॒भ्रा॒न्मा॒य॒या॒द्या॒मं॒व॒स्त्र॒सः ५ ॥ १९ ॥ सा॒स्मा॒अ॒रं॒बा॒हु॒-
भ्या॒ंयं॒पि॒ता॒कृ॒णो॒द्वि॒श्व॒स्मा॒दा॒ज॒नु॒षो॒वे॒द॒स॒स्पा॒रि । ये॒ना॒पृ॒थि॒व्या॒नि॒क्रि॒विं॒श॒य॒ध्ये
व॒ज्रे॒ण॒हृ॒त्व॒य॒वृ॒ण॒क्तु॒वि॒ष्व॒णिः ६ अ॒मा॒जू॒रि॒व॒पि॒त्रोः॒स॒चा॒स॒ती॒स॒मा॒ना॒दा॒स॒द॒स॒स्त्वा॒-
मि॒ये॒भ॒गं॒म् । कृ॒धि॒प्र॒के॒त॒मु॒प॒मा॒स्या॒भ॒र॒द॒द्वि॒भा॒गं॒त॒न्वो॒द॒ये॒न॒मा॒म॒हः ७ भो॒जं
त्वा॒मि॒न्द्र॒व्यं॒हं॒वे॒म॒द॒दि॒ष्टु॒मि॒न्द्रा॒पां॒सि॒वा॒जा॒न् । अ॒वि॒ड्डी॒न्द्र॒चि॒त्र॒या॒न॒ऊ॒ती॒कृ॒धि॒वृ॒ष॒-
न्नि॒न्द्र॒व॒स्यं॒सो॒नः ८ नू॒नं॒सा॒ते॒प्र॒ति॒वरं॒ज॒रि॒त्रे॒दु॒हो॒य॒दि॒न्द्र॒द॒क्षि॒णाम॒घो॒नी । शि॒क्षा
स्तो॒तृ॒भ्यो॒मा॒ति॒घ॒ग्भ॒गो॒नो॒बृ॒ह॒द्वे॒म॒वि॒दथे॒सु॒वी॒राः ९ ॥ २० ॥

प्रातर्नव गृत्समद इन्द्रास्त्रिष्टुप् ।

१८ प्रा॒तार॒थो॒नवो॒योजि॒सस्त्रि॒श्वतु॒र्यु॒गस्त्रि॒क॒शः॒स॒त्तरं॒रि॒मः॒दशा॒रि॒त्रो॒मनु॒ष्यः॒स्व॒-
र्षाः॒सङ्गृ॒ष्टिभि॒र्म॒तिभी॒रं॒ह्यो॒भूत् १ सा॒स्मा॒अ॒रं॒प्र॒थ॒मं॒स॒द्वि॒तीयं॒मु॒तो॒तृती॒यं॒मनु॒षः॒सहो॒-

अ. २ अ. ६

॥ ६९ ॥

ता।अन्यस्यागर्भंमन्यज्जनन्तसोअन्येभिःसचतेजेन्योवृषां२हरीनुकंरथइन्द्रस्य
 योजमायैसूक्तेनवचसानवेन।मोषुत्वामत्रवहवोहिविप्रानिरीरमन्यजमानासो
 अन्ये३आद्वाभ्यांहरिभ्यामिन्द्रयाद्याचतुर्भिराष्टद्भिर्हूयमानः।आष्टाभिर्दशभिः
 सोमपेयंमयंसुतःसुमखमामृधस्कः४आविंशत्यात्रिंशतायाद्यार्वाडाचत्वारिं-
 शताहरिभिर्युजानः।आपञ्चाशतांसुरथैभिरिन्द्राष्टष्टयासप्तत्यासोमपेयम्५॥२१
 आशीत्यानवत्यायाद्यार्वाडाशतेनहरिभिरुह्यमानः।अयंहितैशुनहोत्रेषुसोमइन्द्र
 त्वायापरिपिक्तोमदाय६ममब्रह्मेन्द्रयाद्याच्छाविश्वाहरीधुरिधिष्वारथस्य।पुरुत्राहि
 विहव्योवभूथास्मिञ्छूरसर्वनेमादयस्व७नमइन्द्रेणसख्यंवियोषदस्मभ्यमस्यद-
 क्षिणादुहीताउपज्येष्ठेवरूथेगर्भस्तौप्रायेप्रायेजिगीवांसःस्याम८नूनंसातेप्रतिवरं

क. सं.

॥ ७० ॥

जरि॒त्रेदु॒हीयदिन्द्र॒दक्षि॑णाम॒घोनी॑ । शि॒क्षास्तो॒तृभ्यो॒माति॑ध॒ग्भगो॑नोवृ॒हद्व॑देमवि॒
द॒र्धेसु॒वीराः १ ॥ २२ ॥

अपायि नव गृत्समद इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१९ अपाय्यस्यान्वसोमदायमनीषिणः सुवानस्यप्रयसः । यस्मिन्निन्द्रः प्रदिवि
वावृधानोकोदधेब्रह्मण्यन्तश्चनरः १ अस्यमन्दानोमध्वोवज्रहस्तोऽहिमिन्द्रो
अर्णोवृतंविवृश्चत् । प्रयद्वयोनस्वसंराण्यच्छाप्रयांसिचनदीनांचक्रमन्त २ समाहि-
नइन्द्रोअर्णोअपांप्रैरयदहिहाच्छासमुद्रम् । अजनयत्सूर्यविदद्वाअक्तुनाह्वावयना-
निसाधत् ३ सोअंप्रतीनिमनवेपुरुणीन्द्रोदाशद्वाशुवेहन्तिवृत्रम् । सद्योयोनृभ्यो
अतसाय्योभूत्पस्पृधानेभ्यःसूर्यस्यसातौ ४ ससुन्वतइन्द्रःसूर्यमादेवोरिण्डुत्यौ-
यस्तवान् । आयद्रयिगुहदवद्यमस्मैभरदंशंनैतशोदशस्यन् ५ ॥ २३ ॥ सर-

अ. २ अ. ६

॥ ७० ॥

न्वयत्सदिवःसारंथयेशुष्णंमशुषंकुयंवंकुत्साय । दिवोदासायनवर्तिचनवेन्द्रःपु-
 रोव्यैरच्छम्बरस्य ६ एवातंइन्द्रोचर्धमहेमश्रवस्यानत्मनावाजयन्तः । अश्या-
 मतत्साप्तमाशुषाणाननमोवधरदेवस्यपीयोः ७ एवातेगृत्समदाःशूरमन्मावस्य-
 वोनवयुनानितक्षुः । ब्रह्मण्यन्तइन्द्रतेनवीयइषमूर्जसुक्षितिसुममश्रुः ८ नूनंसा-
 तेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रदक्षिणामघोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोबृ-
 हद्वदेमविदधेसुवीराः ९ ॥ २४ ॥

वयं ते नव गृत्समद इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२० वयंतेवयंइन्द्रविद्धिषुणःप्रभरामहेवाजयुर्नरथम् । विपन्यवोदीर्घ्यतोमनी-
 षांसुममियक्षन्तस्त्वावतो नृन् १ त्वनंइन्द्रत्वाभिरूतीत्वायतोअभिष्टिपासिज-
 नान् । त्वमिनोदाशुषोवरूतेत्थाधीरभियोनक्षतित्वा २ सनोयुवेन्द्रोजोहूत्रःस-

क्र. सं.

॥ ७१ ॥

खाशिवोनरामस्तुपाता । यःशंसन्तंयःशशमानमूतीपचन्तंचस्तुवन्तंचप्रणेषत्
 ३ तमुस्तुषड्द्रंतंगृणीषेयस्मिन्पुरावांवृधुःशाशुदुश्च । सवस्वःकामंपीपरदिया-
 नोब्रह्मण्यतो नूतनस्यायोः ४ सोअङ्गिरसामुचथांजुजुष्वान्ब्रह्मातूतोदिन्द्रोगातु-
 मिष्णन् । मुष्णन्नुषसःसूर्येणस्तवानश्रंस्यचिच्छिन्नथत्पूर्याणि ५ ॥ २५ ॥
 सहश्रुतइन्द्रोनामदेवऊर्ध्वोभुवन्मनुषेदस्मत्तमः । अवप्रियमंशसानस्यसाह्वाजिष्ठ-
 रोभरद्वासस्यस्वधावान् ६ सवृत्रहेन्द्रःकृष्णयोनीःपुरंदरोदासीरैरयद्वि । अजन-
 यन्मनवेक्षामपश्रंसत्राशंसंयजमानस्यतूतोत् ७ तस्मैतवस्यमनुदायिसत्रे-
 न्द्रायदेवेभिरणीसातौ । प्रतियदस्यवज्रंवाहोर्धुर्हवीदस्यूनपुरआयसीनितांरीत् ८
 नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहोयदिन्द्रदक्षिणामघोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधुग्भ-
 गो नोबृहद्वदेमविदथैसुवीराः ९ ॥ २६ ॥

अ. २ अ. ६

॥ ७१ ॥

विश्वजिते षड् गृत्समद इन्द्रो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

२१ विश्वजितेधनजितेस्वर्जितेसत्राजितेनृजितेउर्वराजिते । अश्वजितेगो-
जितेअब्जितेभरेन्द्रायसोमंयजतायहर्षतम् १ अभिभुवेऽभिभङ्गायवन्वतेऽषाह्वा-
यसहमानायवेधसे । तुविप्रयेवह्वयेदुष्टरीतवेसत्रासाहेनमइन्द्रायवोचत २ सत्रा-
साहोजनभक्षोजनंसहश्रयवनोयुध्मोअनुजोषमुक्षितः । वृतश्चयःसहुरिर्विध्वारि-
तइन्द्रस्यवोचंप्रकृतानिवीर्या ३ अनानुदोवृषभोदोर्वतोवधोगम्भीरऋष्वोअसंम-
ष्टकाव्यः । रघ्रचोदःश्रथनोवीलितःस्पृथुरिन्द्रःसुयज्ञउषसःस्वर्जनत् ४ यज्ञेनगा-
तुममुरोविविद्विरेधियोहिन्वानाउशिजोमनीषिणः । अभिस्वरानिषदागाअंवस्य-
वइन्द्रैहिन्वानाद्रविणान्याशत ५ इन्द्रश्रेष्ठानिद्रविणानिधेहिचित्तिंदक्षस्यसुभग-
त्वमस्मे । पोषैरयीणामरिष्टितनूनांस्वाद्यानैवाचःसुदिनत्वमहाम् ६ ॥ २७ ॥

शु. सं.

॥ ७२ ॥

त्रिकद्रुकेषु चतुष्कं गृत्समद इन्द्रोऽतिशकरी । प्रथमाष्टिः । चतुर्थ्याष्टिर्वा ।

२२ त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरंतुविशुष्मस्तृप्तसोममपिबुद्विष्णुनासुतंयथा-
 वंशत् । सईममादमहिकर्मकर्तवेमहामुरुसैनसश्वदेवोदेवंसत्यमिन्द्रैसत्यइन्दुः १
 अधृत्विषीमाँअभ्योजसाक्रिर्वियुधाभंवदारोदसीअपृणदस्यमज्मनाप्रवावृधे।अध
 तान्यंजठरेप्रेमरिच्यतसैनसश्वदेवोदेवंसत्यमिन्द्रैसत्यइन्दुः २ साकंजातःक्रतुना-
 साकमोजसाववक्षिथसाकंवृद्धोर्वीर्यैःसासहिर्मृधोविचर्षणिः । दाताराधःस्तुवते
 काम्यंवसुसैनसश्वदेवोदेवंसत्यमिन्द्रैसत्यइन्दुः ३ तवत्यन्नयैनृतोऽपइन्द्रप्रथमंपू-
 र्व्यैदिविप्रवाच्यैकृतम् । यदेवस्यशर्वसाप्रारिणाअसुरिणन्नपः । भुवद्विर्ध्वमभ्या-
 देवमोजसाविदादूर्जैशतक्रतुर्विदादिषम् ४ ॥ २८ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां
 द्वितीये मण्डले द्वितीयोऽनुवाकः ॥ २ ॥

अ.२अ.३

॥ ७२ ॥

गणानां त्वैकोनविंशतिर्गुणसमदो जगती । सर्वा लिङ्गोक्तदेवताः । पञ्चदश्यन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

२३ गुणानां त्वागुणपतिं हवामहे क्विंकवीनामुपमश्रवस्तमम् । ज्येष्ठराजं
ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतुआनः शृण्वन्नूतिभिः सीदसादनम् १ देवाश्चित्ते असुर्यप्रचेतसो
बृहस्पते यज्ञियैर्भागमानशुः । उस्त्राईवसूर्यो ज्योतिषामहो विश्वेषामिज्जनिता ब्र-
ह्मणामसि २ आविबाध्यापरिरापस्तमोसि च ज्योतिष्मन्तरथं मृतस्य तिष्ठसि बृह-
स्पते भीमममित्रदम्भनं रक्षोहणं गोत्रभिर्दस्वविदम् ३ सुनीतिभिर्नयसि त्रायसे ज-
नयस्तुभ्यं दाशा न्नतमंहो अश्रवत् । ब्रह्मद्विषस्तपनो मन्युमीरसि बृहस्पते महितत्तै-
महित्वनम् ४ नतमंहो नदुरितंकुतश्च न नारातयस्ति तिरुर्नद्वयाविनः । विश्वा इद-
स्माध्वरसो विबाधसे यंसुगोपारक्षसि ब्रह्मणस्पते ५ ॥ २९ ॥ त्वं नो गोपाः पधिकृ-
द्विचक्षणस्तव व्रतार्थमतिभिर्जरामहे । बृहस्पते योनो अभिद्वरो दधे स्वातं मर्मतु दु-

क. सं.

॥ ७३ ॥

च्छुनाहरस्वती ६ उतवायो नो मर्चयादनांगसोऽरातीवामतैः सानुकोवृकः । बृह-
 स्पते अपतंवर्तयापथः सुगंनो अस्यै देववीतये कृधि ७ त्रातारै त्वात नूना हवामहे ऽव-
 स्पतरधिवक्तारं मस्मयुम् । बृहस्पते देवनिदो निर्वह्यमादुरे वा उत्तरं सुस्रमुन्नशन् ८
 त्वया वयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्पाह्वि सुमनुष्या ददीमहि । यानो दूरे तच्छितो या अरा-
 तयो ऽभिसन्ति जम्भया ता अनप्रसः ९ त्वया वयमुत्तमं धीमहे वयो बृहस्पते पप्रिणा
 सन्निनायुजा । मानो दुःशंसो अभिदिप्सुरी शतप्रसुशंसां मतिभिस्तारिषीमहि १०
 ॥ ३० ॥ अनानुदो वृषभोजगिर्मिराह्वं निष्टंता शत्रुपृतना सुसासहिः । असि स-
 त्यक्रंणया ब्रह्मणस्पत उग्रस्य चिह्मिता वीळुहर्षिणः ११ अदेवेन मनसा योरिष-
 ण्यतिशासामुग्रो मन्यमानो जिघांसति । बृहस्पते मा प्रणक्तस्य नो वधो निकर्मम-
 न्युदुरे वस्य शर्धतः १२ भरेषु हव्यो नमसो पसद्योगन्ता वा जेषु सनिता धनं धनम् ।

अ. २ अ. ६

॥ ७३ ॥

विश्वाद्दय्योअभिदिप्स्वो३मृधोबृहस्पतिर्विववर्हारथौइव १३ तेजिष्ठयातपनी
 रक्षसस्तपयेत्वानिदेदधिरेदृष्टवीर्यम् । आविस्तत्कृष्वयदसत्तउक्थ्यै१बृहस्पतेवि
 परिरापोअर्दय १४ बृहस्पतेअतियदयोअहोद्युमद्विभातिकृतुमज्जनेषु । यद्दी-
 दयच्छवसक्रतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहिचित्रम् १५ ॥ ३१ ॥ मानःस्तेनेभ्यो
 येअभिद्रुहस्पदेनिरामिणोरिपवोऽन्नेषुजागृधुः । आदेवानामोहतेविब्रयोहृदिबृह-
 स्पतेनपरःसाम्नोविदुः १६ विश्वेभ्योहित्वाभुवनेभ्यस्पारित्वष्टाजन्त्साम्नःसाम्नः
 कविः । सक्रणचिदृणयाब्रह्मणस्पतिर्द्रुहोहन्तामहक्रतस्यधर्तरि १७ तवश्रिये
 व्यंजिहीतपर्वतोगवांगोत्रमुदसृजोयदङ्गिरः । इन्द्रेणयुजातमसापरीवृतंबृहस्पते
 निरपामौवजोअर्णवम् १८ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययन्तासूक्तस्येबोधितनयंचजिन्व ।

क. सं.

॥ ७४ ॥

विश्वंतद्द्रव्यं दवन्ति देवा बृहद्वे मविदर्थे सुवीराः १८ ॥ ३२ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां द्वितीयाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

सेमां षोडशान्यात्रिष्टुन्द्वादशी च सैन्द्री चेन्धानः पञ्चजामतं त्वृजुश्चतुष्कमिमागिररूयूनाकूर्मो गार्त्समदो हि वादित्यमिदमेकादशवारुणमुपान्यादुःस्वप्ननाशिनी धृतव्रता वै सप्तवैश्वदेवमृतमेकादशजगत्यन्तं षष्ठ्यैन्द्रा सोमी सरस्वतित्वमिति सारस्वतोऽर्धचो योनो बार्हस्पत्या तं वोमारुखस्माकं सप्तवैश्वदेवं त्रिष्टुबन्तमस्य मेऽष्टौ जागतं ज्यनुष्टुबन्तं द्यावापृथिव्येकाद्वे ऐन्धौ त्वाष्ट्र्यौ वा द्वे द्वे राकासिनी वाल्योरन्ताल्लिङ्गोक्तदेवतातेष्वोनारौ द्रंधारावरामारुतं त्रिष्टुबन्तमुपेनपो नप्त्रीयंतु भ्यं षष्ठ्यं तु जागतंतु ॥

सेमां षोडश गृत्समदो ब्रह्मणस्पतिर्जगती । द्वादश्या इन्द्रश्च । द्वादशी षोडश्यौ त्रिष्टुभौ ।

२४ ॐ सेमामविद्धि प्रभृतिं यईशिषेऽया विधेम न वयामहागिरा । यथानो मीद्वान्स्तव ते सखा तव बृहस्पते सीषधुः सोतनो मतिम् १ योनं त्वान्यनं मज्यो जसो-

अ.२ अ.७

॥ ७४ ॥

तादर्दर्मन्युनाशम्बराणिवि । प्राच्यावयदच्युताब्रह्मणस्पतिराचाविशदसुमन्तंवि
 पवैतम् २ तद्देवानां देवतमायकत्वमश्रध्रन्द्वावदन्तवीळिता । उद्गाआञ्जदभि-
 नद्ब्रह्मणावलमगूहत्तमोव्यचक्षयत्स्वः ३ अइमास्यमदतं ब्रह्मणस्पतिर्मधुधार-
 मभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपपिरेस्वर्दृशौबहुसाकंसिसिचुरुत्संमुद्रिणम्
 ४ सनाताकाचिद्भुवनाभवीत्वामाद्भिःशरद्भिर्दुरौवरन्तवः । अयंतन्ताचरतोअ-
 न्यदन्यदिद्याचकारवयुनाब्रह्मणस्पतिः ५ ॥ १ ॥ अभिनक्षन्तोअभिषेतमान्
 शुर्निधिपणीनांपरमंगुहाहितम् । तेविद्वांसःप्रतिचक्ष्यानृतापुनर्यतंडुआयन्तदु-
 दीयुराविशम् ६ ऋतावानःप्रतिचक्ष्यानृतापुनरातुआतस्थुःकवयोमहस्पथः ।
 तेबाहुभ्यांधमितमग्निमश्मन्निनकिष्णोअस्त्यरणोजहुर्हितम् ७ ऋतज्यैनक्षिप्रेण
 ब्रह्मणस्पतिर्यत्रवष्टिप्रतदंश्रोतिधन्वना । तस्यसाध्वीरिषवोयाभिरस्यतिनृच-

क्र. सं.

॥ ७५ ॥

क्षंसोद्दृशयेकर्णयोनयः ८ ससंनयःसविनयःपुरोहितःससुष्ठुतःसयुधिब्रह्मणस्प-
 तितः । चाक्षमोयद्वाजंभरतेमतीधनादित्सूर्यस्तपतितप्यतुर्वृथा १ विभुप्रभुप्रथमं
 मेहनावतोबृहस्पतेःसुविदत्राणिराध्या । इमासातानिवेन्यस्यवाजिनोयेनजना
 उभयेभुञ्जतेविशः १० ॥ २ ॥ योऽवरेवृजनैविश्वथाविभुर्महामुण्वःशर्वसा
 ववक्षिथ । सदेवोदेवान्प्रतिपप्रथेपृथुविश्वेदृतापरिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ११ विश्वंसत्यं
 मघवानायुवोरिदापश्चनप्रमिनन्तिव्रतंवाम् । अच्छेन्द्राब्रह्मणस्पतीहविर्नोऽन्नं
 युजेववाजिनाजिगातम् १२ उताशिष्टाअनुशृण्वन्निबह्वयःसमेयोविप्रोभरते
 मतीधना । वीळुद्देशानुवशंऋणमाददिःसहवाजीसमिथेब्रह्मणस्पतिः १३
 ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावृशंसत्योमन्युर्महिकर्माकरिष्यतः । योगाउदाजत्सदिवेवि
 चाभजन्महीवरीतिःशर्वसासत्पृथक् ॥ १४ ब्रह्मणस्पतेसुयमस्यविश्वहारायः

अ.२अ.७

॥ ७५ ॥

स्यामर्थोऽवयस्वतः । वीरेषुवीराँउपपृङ्क्तिनस्त्वंयदीशानोब्रह्मणावेषिमेहवम्
 १५ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययन्तासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्द्रव्यदवंन्ति
 देवावूहद्वंदेमविदथेसुवीराः १६ ॥ ३ ॥

इन्धानःपञ्च गृत्समदो ब्रह्मणस्पतिर्जगती ।

२५ इन्धानोअग्निर्वनवद्वनुष्यतःकृतब्रह्माशूशुवद्रातहंव्यइत् । जातेनजात-
 मतिसप्रसंसृतेयंयुजंकृणुतेब्रह्मणस्पतिः १ वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतोगोभी
 रयिंपप्रथहोधतित्मना । तोकंचतस्यतनयंचवर्धतेयंयुजंकृणुतेब्रह्मणस्पतिः २
 सिन्धुर्नक्षोदःशिर्मावाँऋघायतोवृषेववर्धैरभिवृष्टयोजसा । अग्नेरिवप्रसितिर्नाह
 वतैवेयंयुजंकृणुतेब्रह्मणस्पतिः ३ तस्माअर्षन्तिदिव्याअसभ्यतःससत्त्वभिः
 प्रथमोगोषुगच्छति । अनिभृष्टविषेर्हन्त्योजसायंयुजंकृणुतेब्रह्मणस्पतिः ४

क्र. सं.

॥ ७६ ॥

तस्माद्द्विष्वेधुनयन्तसिन्धुवोऽच्छिद्राशमैदधिरेपुरुणि । देवानांसुप्तेसुभगः स ए-
व ते ययं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ५ ॥ ४ ॥

ऋषुभृतुष्कं गृत्सपदो ब्रह्मणस्पतिर्जगती ।

२६ ऋजुरिच्छं सो वनवहनुष्यतो देवयन्निददेवयन्तमभ्यसत् । सुप्राधीरिद्वन-
वत्पुत्सुदुष्टरं यज्वेदयज्योर्विभंजातिभोजनम् १ यजस्व वीरप्रविहिमनायतो भद्रं
मनः कृणुष्व वृत्रतूयै । हविष्कृणुष्व सुभगो यथासंस्ति ब्रह्मणस्पतेरव आवृणीमहे २
स इज्जनेन स विशासजन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धनानृभिः । देवानां यः पितरं मा-
विवा सति श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् ३ यो अस्मै हव्यैर्घृतवद्भिरविधत्प्रतं
प्राचानयति ब्रह्मणस्पतिः । उरुष्यतीमं हंसो रक्षतीरिषोऽहोश्चिदस्मा उरुचक्रि-
रुतः ४ ॥ ५ ॥

अ. २ अ. ७

॥ ७६ ॥

इमा गिरः सप्तदश कूर्मो गात्समदो गृत्समदो वादिसास्त्रिष्टुप् ।

२७ इमागिरिआदित्येभ्योधृतसूःसनाद्राजंभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतुमि-
त्रोअर्यमाभगोनस्तुविजातोवरुणोदक्षोअंशः १ इमंस्तोमंसकृतवोमेअद्यमित्रो
अर्यमावरुणोजुषन्त । आदित्यासःशुचयोधारपूताअवृजिनाअनवृथाअरिष्टाः२
तआदित्यासपुरवोगभीराअदब्धासोदिप्सन्तोभूर्यक्षाः । अन्तःपश्यन्तिवृजिनो-
तसाधुसर्वराजभ्यःपरमाचिदन्ति ३ धारयन्तआदित्यासोजगत्स्थादेवाविश्वस्य
भुवनस्यगोपाः । दीर्घाधिंयोरक्षमाणाअसुर्यमृतावांनश्वयमानाऋणानि४विद्या-
मादित्याअवसोवोअस्ययदर्यमन्भयआचिन्मयोभु । युष्माकमित्रावरुणाप्रणी-
तौपरिश्वभ्रैवदुरितानिवृज्याम्५॥ ६॥सुगोहिवोअर्यमन्मित्रपन्थाअनृक्षरोवरुण-
साधुरास्तितेनादित्याअधिवोचतानोयच्छतानोदुष्परिहन्तुशर्म ६ पिपर्तुनोअदि-

क्र. सं.

॥ ७७ ॥

तीराजपुत्रातिद्वेषांस्यर्यमासुगेभिः । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यशर्मोपस्थामपुरुवीरा
 अरिष्ठाः ७ तिस्रोभूमीधारयन्त्रीरुतयून्त्रीणिब्रताविदथेअन्तरेशाम् । ऋतेनादि-
 त्यामहिबोमहित्वंतर्दयमन्वरुणमित्रचारु ८ त्रीरोचनादिव्यावारयन्तहिरण्ययाः
 शुचयोधारपूताः । अस्वंप्रजोअनिमिषाअदब्धाउरुशंसांक्रजवेमर्त्याय ९ त्वं
 विश्वेषांवरुणासिराजायेचदेवाअंसुरयेचमर्ताः । शतंनोरास्वशरदोविचक्षेऽश्या-
 मायूषिसुधितानिपूर्वा १० ॥ ७ ॥ नदक्षिणाविचिकितेनसुव्यानप्राचीनमादि-
 त्यानोतपश्चा । पाक्याचिद्वसवोधीर्याचिद्युष्मानीतोअभयंज्योतिरश्याम् ११
 योराजभ्यऋतुनिभ्योददाशयंवर्धयन्तिपुष्टयश्चनित्याः । सरेवान्यातिप्रथमोरथेन
 वसुदावाविदथेषुप्रशस्तः १२ शुचिरपःसूयवसाअदब्धउपक्षेतिवृद्धवयाःसुवीरः ।
 नकिष्टंघ्नन्त्यन्तितोनदूराद्यआदित्यानांभवतिप्रणीतौ १३ अदितेमित्रवरुणोत

अ.२अ.७

॥ ७७ ॥

मृळयद्रोवयंचकृमाकच्चिदार्गः । उर्वश्यामभयंज्योतिरिन्द्रमानोदीर्घाअभिर्नश-
 न्तमिस्राः १४ उभेअस्मैपीपयतःसमीचीदिवोवृष्टिसुभगोनामपुण्यन् । उभा
 क्षयावाजयन्यातिपूत्सूभावधौभवतःसाधूअस्मै १५ यावोमायाअभिद्रुहैयज-
 त्राःपाशांआदित्यारिपवेविचृत्ताः । अश्वीवृताँअतियेषुरथेनारिष्टाउरावाशमै-
 न्तस्याम १६ माहंमघोनोवरुणप्रियस्यभूरिदात्रआविदंशूनमापेः । मारायोरा-
 जन्त्सुयमादवस्थांबृहद्वदेमविदथेसुवीराः १७ ॥ ८ ॥

इदमेकादश कूर्मो गार्त्समदो गृत्समदो वा वरुणस्त्रिष्टुप् ।

२८ इदंकवेरादित्यस्यस्वराजोविश्वानिसान्त्यभ्यस्तुमह्नाअतियोमन्द्रोयज-
 थायदेवःसुकीर्तिभिर्क्षेवरुणस्यभूरैः १ तवव्रतेसुभगासःस्यामस्वाध्यौवरुणतु-
 ष्ट्वांसः । उपायनउषसांगोमतीनामग्रयोनजरमाणाअनुद्यून् २ तवस्यामपुरु-

क्र. सं.

॥ ७८ ॥

वीरस्य शर्मन्नुशंसस्य वरुणप्रणेतः । यूयनः पुत्रा अदितेरदब्धा अभिक्षमध्वं युज्या-
 यदेवाः ३ प्रसीमादित्यो असृजद्विवर्तैः क्रतुं सिन्धुवो वरुणस्य यन्ति । नश्चाभ्यन्ति
 नविमुचन्त्येते वयो न परमूरघुया परिज्मन् ४ विमच्छ्रुथायरशनामिवागं क्रुध्यामते-
 वरुणखामृतस्य । मातन्तुश्छेदिवयंतो धियं मे मामात्रां शार्यपसः पुरऋतोः ५ ॥ १ ॥
 अपो सुम्यक्ष वरुणभिय संमत्सन्नाहृता वोऽनुमागृभाय । दामैव वत्सादिमुमुग्ध्यं-
 हो न हित्व दारे निमिषश्च नेशे ६ मानो वै धैर्वरुणयेत इष्टावेनः कृण्वन्तं मसुरभ्रीणन्ति ।
 माज्योतिषः प्रवसथानि गन्म विषू मृधः शिश्रथो जीवसेनः ७ नमः पुरातै वरुणो-
 तनूनमुता परंतु विजात ब्रवाम । त्वेहिकं पर्वतेन श्रितान्य प्रच्युतानि दूळ भवतानि ८
 परं क्रुणासा वीरधमत्कृतानि माहं राजन्न्य कृतेन भोजम् । अव्युष्टा इन्नुभूयसी
 रुषास आनो जीवान् वरुणता सुशाधि ९ यो मे राजन्न्युज्यो वासखा वा स्वप्ने भूयं भीरवे

अ. २ अ. ७

॥ ७८ ॥

मह॒माहं । स्ते॒नोवा॒योदि॒प्सन्ति॒नोवृ॒कोवा॒त्वंतस्मा॑द्वरुणपाह्यस्मान् १० माहंम॒-
घो॒नोवरु॑णप्रियस्यभूरि॒दात्र॒आवि॑दंशूनम॒पेः । मारा॒योरा॑जन्त्सुयमा॒दव॑स्थांबृह॒-
द्वदे॒मवि॒दथै॒सुवी॑राः ११ ॥ १० ॥

धृतव्रताः सप्त कूर्मो गार्त्समदो गृत्समदो वा विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

२९ धृत॑व्रता॒आदि॑त्या॒इषि॑रा॒ओरे॑मत्कर्त्तरहसूरि॒वागः॑ । शृण्व॒तोवो॒वरु॑णमित्र॒
देवा॑भद्रस्यविद्वाँअवसेहुवेवः १ यूयं॒देवाः॒प्रम॑तिर्यूयमोजोयूयं॒द्वेषाँ॑सिसनुतयै॒-
योत॑ । अ॒भि॒क्ष॒त्तारो॑अ॒भि॒क्ष॒मध्व॑म॒द्याच॑नोमृळयतापरंच २ किमु॒नुवः॑कृणवा॒-
मा॒परे॑णकिंसनेनवसव॒आप्ये॑न । यूयं॒नोमि॒त्राव॑रुणादितेचस्व॒स्तिमि॑न्द्रामरुतो॒-
दधा॑त ३ ह॒येदे॒वायू॒यमि॒दाप॑यःस्थतेमृळत॒नाध॑मानायमह्यम् । मावो॒रथो॑मध्य॒-
म॒वाळ॑तेभून्मायूष्मावत्स्वा॒पिषु॑श्रमिष्म ४ प्रव॒एको॑मिमय॒भूर्या॑गो॒यन्मा॑पितेव

क्र. सं.

॥ ७९ ॥

कित॒वंशं॑शा॒स । अ॒रेपा॑शां॒अ॒रेअ॒घानि॑दे॒वामा॑र्धिपु॒त्रेवि॑मि॒वग्र॑भीष्ट ५ अ॒-
र्वाश्चो॑अ॒द्याभ॑वतायजत्रा॒आवो॑हार्दिभय॒मानो॑व्ययेयम् । त्रा॒ध्वेनो॑दे॒वानि॒जुरो॑वृ॒-
कस्य॑त्रा॒ध्वेक॑र्तादिव॒पदो॑यजत्राः ६ माहं॒मघो॑नो॒वरु॑णप्रियस्य॒भूरि॑दान्न॒आवि॑दंशू॒-
नमा॑पेः । मारा॒योरा॑जन्त्सुयमा॒दव॑स्थां॒बृह॑द्वदे॒मवि॑दथे॒सुवी॑राः ७ ॥ ११ ॥

ऋतमेकादश गृत्समद इन्द्रस्त्रिष्टुप् । षष्ठ्या इन्द्रासोमौ । अष्टम्याः प्रथमार्धस्य सरस्वती ।

नवम्या बृहस्पतिः । एकादश्या मरुतः । अन्त्या जगती ।

३० ऋतं॒देवा॑यकृ॒ण्वते॑संवि॒त्रइन्द्रा॑याहि॒घ्नेन॑र॒मन्त॑आपः । अ॒हंर॑ह्या॒त्यक्चुर॑पां
किया॒त्याप्र॑थमःसर्ग॑आसाम् १ योवृ॒त्राय॑सि॒नम॑त्राभरिष्यत्प्रतंजनि॒त्रीवि॑दुष॒उ॒-
वाच॑ । प॒थोर॑दन्तीरनु॒जोष॑मस्मैदि॒वोदि॑वेधुन॒योय॑न्त्यर्थम् २ ऊ॒र्ध्वोह्य॑स्थादध्यन्त॒-
रि॒क्षेऽधा॑वृ॒त्राय॑प्रव॒धंज॑भार । मिहं॒वसान॑उ॒पही॑मदु॒द्रोत्ति॑ग्मायु॒धोअ॑जय॒च्छत्रु॑-

अ.२अ.७

॥ ७९ ॥

मिन्द्रः ३ बृहस्पतेतपुषाभैवविध्यवृकद्वरसोअसुरस्यवीरान्।यथाजघन्धधृषतापु-
 राचिदेवाजहिशत्रुमस्माकमिन्द्र ४ अवाक्षिपदिवोअश्मानमुच्चायेनशत्रुमन्दसा-
 नोनिजूर्वाः । तोकस्यसातौतनयस्यभूरैस्माँअर्धकृणुतादिन्द्रगोनाम् ५ ॥१२॥
 प्रहिकर्तुंवृहथोयंवनुथोरघस्यस्थोयजमानस्यचोदौ । इन्द्रासोमायुवमस्माँअवि-
 ष्टमस्मिन्भयस्थैकृणुतमुलोकम् ६ नमातमन्नश्रमन्नोततन्द्रन्नवौचाममासुनोते-
 तिसोमम् । योमैपृणाद्योदद्योनिबोधाद्योमासुन्वन्तमुपगोभिरायत् ७ सरस्वति
 त्वमस्माँअविड्मिरुत्वतीधृषतीजेषिशत्रून् । त्यंचिच्छधैन्तंतविषीयमाणमिन्द्रो
 हन्तिवृषभंशण्डिकानाम् ८ योनःसनुत्यउतवाजिघत्सुरभिख्यायतंतितिगितेनवि-
 ध्य । बृहस्पतआयुधैर्जेषिशत्रून्द्दुहेरीपन्तंपरिधेहिराजन् ९ अस्माकैभिःसत्त्वाभिः
 शूरशूरैर्वीर्याकृषियानितेकत्वानि । ज्योगभूवन्ननुधूपितासोहृत्वीतिषामाभरानो

क. सं.

॥ ८० ॥

वसूनि १० तंवः शर्वे नमस्तु युगिरोपब्रुवेनमसादैव्यं जनम् । यथारयिं सर्ववीरं
नशामहा अपत्यसाचं श्रुत्यै दिवे दिवे ११ ॥ १३ ॥

अस्माकं सप्त गृत्समदो विश्वे देवा जगती । अस्या त्रिष्टुप् ।

३१ अस्माकै मित्रावरुणावतं रथमादित्यै रुद्रैर्वसुभिः सचाभुवा । प्रयद्वयो न
पसन्वस्मन्स्पर्शिवस्य वो हर्षावन्तो वनर्षदः १ अघस्मान् उदवता सजोषसोरथं
देवासो अभिविक्षुवा जयुम् । यदाशवः पद्याभिस्तित्रतो रजः पृथिव्याः सानौ जङ्घनन्त
पाणिभिः २ उतस्य न इन्द्रो विश्वचर्षजिदिवः शर्वे नमस्तु युगिरोपब्रुवेनमसादैव्यं जनम् । अनुनुस्था-
त्यवकाभिरूतिभीरथं महे सनयेवाजं सातये ३ उतस्य देवो भुवनस्य सक्षणिस्त्वष्टा
ग्राभिः सजोषा जूजुवद्रथम् । इळाभगो बृहद्विवातरोदसी पूषा पुरंधिरश्विना वधा
पती ४ उतत्ये देवी सुभगो मिथू दृशोषा सानक्ता जगतामपीजुवा । स्तुषेयद्वां पृथिवि

अ. २ अ. ७

॥ ८० ॥

नव्यसावचःस्थातुश्चवयस्त्रिवयाउपस्तिरे ५ उतवःशंसमुशिजामिवश्मस्यहिर्बु-
 ध्योऽजएकपादुत । त्रितक्रभुक्षाःसविताचनोदधेऽपांनपादागुहेमाधियाशमि ६
 एतावोवश्म्युद्यतायजन्नाअर्तक्षत्रायवोनव्यसेसम् । श्रवस्यवोवाजैचकानाःस-
 सिर्नरथ्योअहधीतिमश्वाः ७ ॥ १४ ॥

अस्य मेऽष्टौ गृत्समदो जगती । अन्त्यास्तिस्रोऽनुष्टुभः । आद्याया द्यावापृथिव्यौ ।
 ततो द्वयोरिन्द्रस्त्वष्टा वा । ततो द्वयो राका । ततो द्वयोः-
 सिनीवाली । अन्त्याया लिङ्गोक्तदेवताः ।

३२ अस्यमेद्यावापृथिवीऋतायतोभूतमवित्रीवचसःसिषासतः । ययोरायुःप्रस-
 रंतेइदंपुरउपस्तुतेवसूयुर्वीमहोदधे १ मानोगुह्यारिषआयोरहन्दभन्मानआभ्योरी-

क्र. सं.

॥ ८१ ॥

रघोदुच्छुनाभ्यः । मानोवियौःसख्याविद्वितस्यनःसुम्नायतामनसातत्त्वेमहे २
 अहेलतामनसाश्रुष्टिमावहदुहानांधेनुपिप्युषीमसश्वतम् । पद्याभिराशुवचसा
 चवाजिनत्वांहिनोमिपुरुहूतविश्वहा ३ राकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवेषुणोतुनःसु-
 भगाबोधंतुत्मना । सीव्यत्वपःसूच्याच्छेद्यमानयाददातुवीरंशतदायमुक्थ्यम् ४
 यास्तेराकेसुमतयःसुपेशसोयाभिर्ददासिदाशुषेवसूनि । ताभिर्नोअद्यसुमनाउ-
 पागंहिसहस्रपोषंसुभगेरराणा ५ सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवानामसिस्वसा ।
 जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजादेविदिदिद्धिनः ६ यासुबाहुःस्वङ्गुरिःसुपूमावहुसूवरी ।
 तस्यैविशपत्न्यैहविःसिनीवाल्यैर्जुहोतन ७ यागुङ्गूर्यासिनीवालीयाराकायासर-
 स्वती । इन्द्राणीमहकुतयेवरुणानीस्वस्तये ८ ॥ १५ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां
 द्वितीये मण्डले तृतीयोऽनुवाकः ॥ ३ ॥

अ. २ अ. ७

॥ ८१ ॥

आ ते पञ्चदश गृत्समदो रुद्रस्त्रिष्टुप् ।

३३ आतेपितर्मरुतांसुम्नमेतुमानःसूर्यस्यसंहशोयुयोथाः । अभिनोवीरो
अर्वतिक्षमेतप्रजायेमहिरुद्रप्रजाभिः १ त्वादत्तेभीरुद्रशतमेभिःशतंहिमाअशी-
यभेषजेभिः । व्यं १ स्मद्वेषोवितरंव्यंहोव्यमीवाश्वातयस्वाविषूचीः २ श्रेष्ठोजा-
तस्य रुद्रश्रियासितवस्तमस्तवसांवज्रबाहो । पर्षिणःपारमंहंसःस्वस्तिविश्वा
अभीतीरपसोयुयोधि ३ मात्वारुद्रचुकुधामानमोभिमादिष्टुतीवृषभमासहूती ।
उन्नोवीराँअर्पयभेषजेभिर्भिषक्तमंत्वाभिषजांशृणोमि ४ हवीमभिर्हवतेयोहवि-
भिर्वस्तोमेभीरुद्रंदिषीय । ऋदूदरःसुहवोमानोअस्यैवभ्रुःसुशिप्रोरीरधन्म-
नायै ५ ॥ १६ ॥ उन्माममन्दवृषभोमरुत्वान्त्वक्षीयसावयसानार्धमानम् । घृ-
णीवच्छायाभरपाअशीयाविवासेयरुद्रस्यसुम्नम् ६ क १ स्यतेरुद्रमृळयाकुर्हस्तो

क्र. सं.

॥ ८२ ॥

योअस्तिभेषजोजलावः । अपभर्तारपसोदैव्यस्याभीनुमावृषभचक्षमीथाः ७
 प्रबभ्रवैवृषभायश्वितीचेमहोमहोसुष्ठुतिमरियामि । नमस्याकल्मलीकिनंनमो-
 भिर्गृणीमसित्वेषरुद्रस्यनाम ८ स्थिरेभिरङ्गैःपुरुषपुत्रोबभ्रुःशुक्रेभिःपिपिशे-
 हिरण्यैः । ईशानादस्यभुवनस्यभूरेर्नवाउयोषद्रुद्रादसुर्यम् ९ अहंन्विभर्षिसाय-
 कानिधन्वाहंन्निष्कंयजतंविश्वरूपम् । अहंन्निदंयसेविश्वमभ्वंनवाओजीयोरुद्र-
 त्वदस्ति १० ॥ १७ ॥ स्तुहिश्रुतंगर्तसदयुवानंमृगंनभीममुपहन्तुमुग्रम् । मृळा-
 जगिन्नेरुद्रस्तवानोऽन्यतेअस्मन्निवपन्तुसेनाः ११ कुमारश्चित्पितरंवन्दमानंप्रति-
 नानामरुद्रोपयन्तम् । भूरेर्दातारंसत्पतिंगृणीषेस्तुतस्त्वंभेषजारास्यस्मे १२
 यावोभेषजामरुतःशुचींनियाशंतमावृषणोयामयोभु । यानिमनुरवृणीतापि-
 तानस्ताशंचयोश्चरुद्रस्यवशिम् १३ परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याःपरित्वेषस्यदुर्मति-

अ.२अ.७

॥ ८२ ॥

महीगात्र । अवस्थिरामधवंद्यस्तनुष्वमीदृस्तोकायतनयायमृळ १४ एवाब-
भ्रोवृषभचेकितानयथादेवनहंणीपेनहंसि । हवनश्रुन्नोरुद्रेहबोधिबृहददेमविद-
धेसुवीराः १५ ॥ १८ ॥

धारावराः पञ्चदश गृत्समदो मरुतो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

३४ धारावरामरुतोधृष्णवोजसोमृगानभीमास्तविंशीभिरर्चिनः । अग्रयो नशु-
शुचानाक्रंजीषिणोभूमिधर्मन्तोअपगाअवृण्वत १ द्यावोनस्तृभिश्चितयन्तखादि-
नोव्य १ भ्रियामद्युतयन्तवृष्टयः । रुद्रोयद्वोमरुतोरुक्मवक्षसोवृषाजनिपृश्न्याः
गुक्रऊर्धनि २ उक्षन्तेअर्ध्वाअत्यौड्वाजिषुनदस्यकर्णैस्तुरयन्तआशुभिः । हि-
रण्यशिप्रामरुतोदविध्वतःपृक्षंयाधपृषतीभिःसमन्यवः ३ पृक्षेताविश्वाभुवनाव-
वक्षिरेमित्रायवासदमाजीरदानवः । पृषदश्वासोअनवभ्रराधसक्रजिप्यासोनव-

क्र. सं.

॥ ८३ ॥

युनेषुधूर्षदः ४ इन्धन्वभिर्धेनुभीरुशदूधभिरध्वस्मभिःपृथिभिर्भ्राजदृष्टयः ।
 आहंसासोनस्वसंराणिगन्तनमधोर्मदायमरुतः समन्यवः ५ ॥ १९ ॥ आनोब्र-
 ह्माणिमरुतःसमन्यवोनुरांनशंसःसर्वनानिगन्तन । अश्वामिवपिप्यतधेनुमूर्धनि
 कर्ताधियैजरित्रेवाजपेशसम् ६ तनोदातमरुतोवाजिनंरथंआपानंब्रह्मचितयद्वि-
 वेदिवे । इषंस्तोतृभ्योवृजनैषुकारवैसनिमेधामरिष्टंदुष्टंसहः ७ यद्युज्जतेमरुतो
 रुक्मवक्षसोऽश्वान्रथेषुभगुआसुदानवः । धेनुर्नशिश्वेस्वसंरेषुपिन्वतेजनायरातहं-
 विषेमहीमिषम् ८ योनोमरुतोवृकतातिमर्त्योरिपुर्द्धेवसवोरक्षतारिषः । वर्तय-
 ततपुषाचक्रियाभितमवरुद्राअशसोहन्तनावधः ९ चित्रंतद्वोमरुतोयामचेकिते
 पृश्न्यायदूधरप्यापयोदुहुः । यद्वानिदेनवमानस्थरुद्रियास्त्रितंजरायजुरतामदा-
 भ्याः १० ॥ २० ॥ तान्वोमहोमरुतएवयान्नोविष्णोरिषस्यप्रभूथेहवामहे । हि-

अ. २ अ. ७

॥ ८३ ॥

रण्यवर्णान्ककुहान्यतस्तुचोब्रह्मण्यन्तःशंस्यंराधर्द्धमहे ११ तेदशांग्वाःप्रथमायज्ञ-
मूहिरेतेनोहिन्वन्तुषसोव्युष्टिषु । उपानरामीररुणैरपोर्णुतेमहोप्योतिषाशुचता-
गोअर्णसा १२ तेक्षोणीभिररुणेभिर्नाजिभीरुद्राक्रुतस्यसदनेषुवावृधुः । निमेघ-
मानाअत्येनपाजसासुश्चन्द्रवर्णेदधिरेसुपेशंसम् १३ तौडयानोमहिवरूथमूतय
उपघेदेनानमसागृणीमसि । त्रितोनयान्पश्चहोतृनभिष्टयआववर्तदवराश्चक्रिया-
वसे १४ यथारध्रंपारयथात्यंहोययानिदोमुश्चथवन्दितारम् । अर्वाचीसामरुतो
यावज्जतिरोषुवाश्रेवसुमतिर्जिगातु १५ ॥ २१ ॥

उपेम पञ्चदश गृत्समदोऽपानपात्रिष्टुप् ।

२५ उपेमसृक्षिवाजयुर्वचस्यांचनोदधीतनाद्योगिरोमे । अपानपादाशुहेमा
कृवित्ससुपेशंसस्करतिजोषिषद्धि १ इमंस्वस्मैहृदआसुतंष्टमन्त्रैवोचेमकृविद-

क्र. सं.

॥ ८४ ॥

स्यवेदत् । अपानपादसुर्यस्यमहाविश्वान्युर्योभुवनाजजानसमन्यायन्त्युपय-
 न्त्यन्याःसमानमूर्वनद्यःपृणन्ति । तमूगुचिंशुचयोदीदिवांसमपांनपातंपरितस्थु-
 रापः ३ तमस्मेरायुवतयोयुवानंमर्मज्यमानाःपरियन्त्यापः । सशुक्रेभिःशिक्रंभी
 रेवदस्मेदीदायानिध्मोघृतनिर्णिगुप्सु ४ अस्मैतिस्रोअव्यथ्यायनारीर्देवायदेवी-
 दिधिषन्त्यन्नम् । कृताइवोपहिप्रसस्त्रेअप्सुसपीयूषंयतिपूर्वसूनाम् ५ ॥ २२ ॥
 अश्वस्यात्रजनिमास्यचस्वर्द्धुहोरिषःसंपृचःपाहिसूरीन् । आमासुपूरुपरोअप्रमू-
 ष्यंनारातयोविनशन्नानृतानि ६ स्वआदमेसुदुघायस्यधेनुःस्वधांपीपायसुभ्वन्न-
 मत्ति । सोअपांनपादूर्जयन्नप्स्व ७ न्तर्वसुदेयायविधृतेविभाति ७ योअप्स्वाशुचिं
 नादैव्येनक्रतावाजस्रउर्वियाविभाति । वयाइदन्याभुवनान्यस्यप्रजायन्तेवीरुधश्च
 प्रजाभिः ८ अपानपादाह्यस्थादुपस्थंजिह्वानामूर्ध्वोविद्युतंवसानः । तस्यज्येष्ठं

अ. २५. ७

॥ ८४ ॥

महिमानं वहन्ती हिरेण्यवर्णाः परियन्ति यद्वाहीः १ हिरण्यरूपः सहिरण्यसं दृग्पांन-
 पात्सेदु हिरण्यवर्णः । हिरण्ययात्परियोनेर्निषद्या हिरण्यदाददत्यन्नमस्मै १० ॥ २३ ॥
 तदस्यानीकमुतचारुनामा पीव्यैवर्धतेन सुरूपाम् । यमिन्वते युवतयः समित्था हिरं-
 प्यवर्णं घृतमन्नमस्य ११ अस्मै बहूनामवमाय सख्ये यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः । सं-
 सानुमार्जिमदिधिषामिबिलमैर्दधाम्यन्नैः परिवन्दक्रुग्भिः १२ स ईवृषां जनयत्तासु
 गर्भं स ईं शिशुर्धयति तं रिहन्ति । सोऽपांनपादनाभिम्लानवर्णोऽन्यस्यैवेहतन्वा विवे-
 ष १३ अस्मिन्पदे परमेतं स्थिवांसं मध्वस्मभिर्विश्वहादी दिवांसम् । आपो नप्ते
 घृतमन्नं वहन्तीः स्वयमत्कैः परिदीयन्ति यद्वाहीः १४ अयां समग्रे सुक्षितिं जनायायां-
 समुमघवद्भ्यः सुवृक्तिम् । विश्वंतद्द्रव्यं ददन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः १५ ॥ २४ ॥

क. सं.

तुभ्यं षड् गृत्समद ऋतवो जगती ।

अ. २ अ. ७

॥ ८५ ॥

३६ तुभ्यँहिन्वा॒नोर्व॑सिष्ट॒गाअ॒पोऽधु॑क्षन्त्सी॒मवि॑भिर॒द्रिभि॑र्नरः । पिबेन्द्र॒स्वा-
हा॒प्रहु॑तं॒वष॑ट्कृतं॒होत्रा॑दासो॒मंप्र॑थ॒मोय॑ईशि॒षे १ य॒ज्ञैःसंमि॑श्लाः॒पृष॑तीभिर्ऋ॒ष्टिभि॑-
र्यामं॒च्छुभ्रा॑सो॒अजि॑षु॒प्रिया॑उ॒त । आ॒सद्या॑वर्हि॒भैर॑तस्य॒सूनवः॑पो॒त्रादा॑सो॒मंपिब॑-
ता॒दिवो॑नरः २ अ॒मेर्व॑नः॒सुह॑वा॒आहि॑गन्तं॒ननि॑वर्हि॒षिस॑दत॒नार॑णि॒ष्टन॑ । अथा॒म-
न्द॒स्वजु॑जुषा॒णोअ॒न्वस॑स्त्वष्ट॒देवे॑भिर्जनि॒भिःसु॑म॒द्रंणः॑ ३ आ॒वक्षि॑दे॒वाँइ॒हवि॑प्रय-
क्षि॒चोश॑न्हो॒तनि॑षदा॒योनि॑षु॒त्रिषु॑ । प्रति॒वीहि॑प्र॒स्थितं॑सो॒म्यंम॑धु॒पिवा॑ग्नी॒ध्रात्त॑व॒भा-
ग॒स्य॑तृ॒ष्णुहि॑ ४ ए॒षस्य॑ते॒तन्वो॑नृ॒मण॑वर्ध॒नःस॒हो॒जःप्र॑दि॒र्विवा॑होर्हितः । तुभ्यँसु-
तो॒मघ॑वन्तु॒भ्यमा॑भृत॒स्त्वम॑स्य॒ब्राह्म॑णा॒दातृ॑प॒त्पिब॑ ५ जुषे॒थाय॑ज्ञं॒बोध॑तं॒हव॑स्यमे॒स-

॥ ८५ ॥

तोहोतानिविदःपूर्व्याअनु । अच्छाराजानानमंत्यावृतंप्रशास्त्रादापिबतंसोम्यं
मधु ६ ॥ २५ ॥ इति शाकलर्क्संहितायां द्वितीयाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

मन्दस्वोदुष्यएकादशसावित्रं ग्रावाणेवाष्टावाश्विनंसोमापूषणाषदसोमापौष्णमन्योर्धर्चोऽप्यदिते-
र्वायोसैकागायत्रमुक्तादेवताः प्रउगेणाद्येतुतृचेन्यैन्द्रवायवीद्यावापृथिव्योन्सस्तृचोहाविर्धानोवातृती-
यः पादोवाग्नेयोम्बितमेऽनुष्टुभौबृहतीचकनिक्रदतृचंप्रदक्षिणिज्जागतंमध्येतिशक्त्यष्टिर्वेताभ्यामृषिरध्व-
निवात्रयमानंशकुन्तं तुष्टावकुशिकस्त्वैषीराथेरिन्द्रतुल्यंपुत्रमिच्छन्ब्रह्मचर्यंचचारतस्येन्द्रएवगाथीपुत्रो-
जज्ञेगाथिनोविश्वामित्रः सतृतीयंमण्डलमपश्यत्सोमस्यस्यधिकवैश्वानरायपञ्चोनावैश्वानरीयंतुजागतंतु-
वैश्वानरायैकादशसमित्समिदाम्रियः प्रत्यग्निः प्रकारवइत्याग्नेययोरन्यासामपिनिपातोदृश्यते ।

मन्दस्व षड् गृत्समदो जगती । आद्याश्चतस्रो लिङ्गोक्त-
देवताः । पञ्चम्या अश्विनौ । षष्ठ्या अग्निः ।

३७ ॐ मन्दस्वहोत्रादनुजोषमन्यसोऽध्वर्यवः सपूर्णावैष्ट्यासिचम् । तस्मा

क्र. सं.

॥ ८६ ॥

एतं भरततद्दशोददिहोत्रात्सोमं द्रविणोदः पिवं क्रतुभिः १ यमुपूर्वमहुवेतमिदं हुवेसे-
 दुहव्योददियोनामपत्यते । अध्वर्युभिः प्रस्थितं सोम्यं मधुपोत्रात्सोमं द्रविणोदः पि-
 वं क्रतुभिः २ मेघान्तुते वह्नयो येभिरीयसे ऽरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूया
 वृष्णो अभिगूर्यात्वं नेष्टात्सोमं द्रविणोदः पिवं क्रतुभिः ३ अपाहोत्रादुतपोत्रादम-
 न्तोतनेष्टादजुषतप्रयोहितम् । तुरीयं पात्रममृक्तममर्त्यं द्रविणोदाः पिवतु द्राविणो-
 दसः ४ अर्वाश्वं मययय्यै नृवाहणं रथै युजाथामिहवा विमोचनम् । पूङ्गुहवीषिम-
 धुनाहिकै गतमथासोमं पिवतं वाजिनीवसू ५ जोष्यग्ने समिधं जोष्याहुतिं जोषि
 ब्रह्मजन्यं जोषिसुष्टुतिम् । विश्वेभिर्विश्वैः क्रतुना वसोमह उशन्देवा उशतः पायया
 हविः ६ ॥ १ ॥

अ. २ अ. ८

॥ ८६ ॥

उदुष्यैकादश गृत्समदः सविता त्रिष्टुप् ।

३८ उदुष्यदेवःसवितासवायंशश्वत्तमंतदपावक्षिरस्थात् । नूनंदेवभ्योविहि
धातिरत्नमथाभजद्दीतिहोत्रंस्वस्तौ १ विश्वंस्यहिश्रुष्टयेदेवऊर्ध्वःप्रबाहवापृथुपा-
णिःसिसर्ति । आपश्चिदस्यव्रतआनिमृग्राअयंचिद्वातोरमतेपरिज्मन् २ आशु-
भिश्चिद्यान्विमुचातिनूनमरीरमदतमानंचिदेतोः । अह्यर्षूणांचिद्व्यंवाँअविष्या-
मनुव्रतंसवितुर्मोक्यागात् ३ पुनःसमव्यद्वितंतवयन्तीमध्याकर्तोन्यैधाच्छक्रम-
धीरः । उत्संहायास्थाद्वृ१तूरंदर्धरमंतिःसवितादेवआगात् ४ नानौकांसिदुर्यो-
विश्वमायुर्वितिष्ठतेप्रभवःशोकोअग्रेः । ज्येष्ठमातासूनवैभागमाधादन्वस्यकेत-
मिषितंसवित्रा ५॥२॥ समाववर्तिविष्टितोजिगीधुर्विश्वेषांकामश्चरताममाभूत् ।
शश्वौअपोविकृतंहित्व्यागावनुव्रतंसवितुर्देव्यस्य ६ त्वयाहितमप्यमप्सुभागंध-

क्र. सं.

॥ ८७ ॥

नवान्वामृगयसोवितस्थुः । वनानिविभ्योनकिरस्यतानिव्रतादेवस्यसवितुर्मिन-
 न्ति ७ याद्राध्यैवरुणोयोनिमप्यमनिशितनिमिषिजभुराणः । विश्वोमार्ता-
 ण्डोव्रजमापशुर्गात्स्थशोजन्मानिसविताव्याकः ८ नयस्येन्द्रोवरुणोनमित्रो-
 व्रतमर्यमानमिनन्तिरुद्रः । नारातयस्तमिदंस्वस्तिह्रुवेदेवंसवितारंनमोभिः ९
 भगंधिर्यवाजयन्तःपुरंधिनराशंसोग्रास्पतिर्नोअव्याः । आयेवामस्यसंगथेरयी-
 णांप्रियादेवस्यसवितुःस्याम १० अस्मभ्यंतद्विवोअद्यःपृथिव्यास्त्वयादत्तंका-
 म्यंराधआगात् । शंयत्स्तोतृभ्यआपयेभवांत्युरुशंसायसवितर्जरित्रे ११ ॥ ३ ॥

ग्रावाणेवाष्टौ गृत्समदोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

३१ ग्रावाणेवतदिदर्थंजरेथेगृध्रेववृक्षंनिधिमन्तमच्छ । ब्रह्माणेवविदथउक्थ-
 शासादूतेवहव्याजन्यापुरुत्रा १ प्रातर्यावाणारथ्येववीराजेवयमावरमासंचेथे ।

अ.२अ.८

॥ ८७ ॥

मेनेइवतन्वा ३ शुभं मानेवम्पतिवक्रतुविदाजनेषु २ शृङ्गेवनःप्रथमार्गन्तमर्वाक्
 शफाविवजभुराणातरौभिः । चक्रवाकेवप्रतिवस्तोरुस्त्रावाश्चायातरर्थेवशक्रा ३
 नावेवनःपारयतंयुगेवनभ्येवनउपधीवप्रधीव । श्वानेवनोअरिषण्यातनूनाखृग-
 लेवविस्रसःपातमस्मान् ४ वार्तेवाजूर्यानिद्येवरीतिरक्षीइवचक्षुषायातमर्वाक् ।
 हस्ताविवतन्वे ५ शम्भविष्ठापादेवनोनयतंवस्योअच्छे ५॥४॥ ओष्ठाविवमध्वास्ते
 वदन्तास्तनाविवपिप्यतंजीवसेनः । नासेवनस्तन्वोरक्षिताराकर्णाविवसुश्रुताभू-
 तमस्मे ६ हस्तैवशक्तिमभिसंददीनःक्षामेवनःसमजतरजांसि । इमागिरोअ-
 श्विनायुष्मयन्तीःक्ष्णोत्रेणेवस्वधितिसंशिंशीतम् ७ एतानिवामश्विनावर्धना-
 निब्रह्मस्तोमंगृत्समदासोअक्रन् । तानिनराजुजुषाणोपयातंबृहद्वदेमविदधे
 सुवीराः ८ ॥ ५ ॥

क. सं.

॥ ८८ ॥

सोमापूषणा षड् गृत्समदः सोमापूषणौ त्रिष्टुप् । अन्यार्धेचस्यादितिथ ।

१० सोमापूषणाजननारयीणांजननादिवोजननापृथिव्याः । जातौविश्वस्य
भुवनस्यगोपौदेवाअकृण्वन्नमृतस्यनाभिम् १ इमौदेवौजायमानौजुषन्तेमौत-
मौसिगूहतामजुष्टा । आभ्यामिन्द्रःपृक्कमामास्वन्तःसोमापूषभ्यांजनदुस्त्रियासु २
सोमापूषणारजसोविमानंसप्तचक्रंरथमविश्वमिन्वम् । विष्ववृतंमनसायुज्यमा-
नंतंजिन्वथोवृषणापश्चरश्मिम् ३ दिव्येन्यःसदनंचक्रउच्चापृथिव्यामन्योअध्य-
न्तरिक्षे । तावस्मभ्यंपुरुवारंपुरुक्षुरायस्पोषंविष्यतांनाभिम्स्मे ४ विश्वान्य-
न्योभुवनाजजानविश्वमन्योअभिचक्षाणएति । सोमापूषणाववतंधियैमेषूवा-
भ्यांविश्वाःपृतनाजयेम ५ धियैपूषाजिन्वतुविश्वमिन्वोरयिसोमोरयिपतिर्द-
धातु । अवतुदेव्यदितिरनृवाबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ६ ॥ ६ ॥

अ. २ अ. ८

॥ ८८ ॥

वायवेकविंशतिर्गृत्समदो गायत्री । षोडशीसप्तदश्यावनुष्टुभौ । अन्त्या बृहती । आद्ययोर्वायुः ।
 तृतीयाया इन्द्रवायू । ततस्तिमृणां मित्रावरुणौ । ततस्तिमृणामश्विनौ । ततस्तिमृणामिन्द्रः ।
 ततस्तिमृणां विश्वेदेवाः । ततस्तिमृणां सरस्वती । ततस्तिमृणां द्यावापृथिव्यौ
 हविर्धाने वा । एकोनविंश्या अन्त्यपादस्य द्यावापृथिव्यौ हविर्धाने वाग्निर्वा ।

४३ वायोयेतैसहस्रिणोरथांसस्तेभिरागहि । नियुत्वान्तसोमपीतये १ नि-
 युत्वान्वायुवागंह्ययंशुक्रोअंयामिते । गन्तांसिसुन्वतो गृहम् २ शुक्रस्याद्यगवा-
 शिरइन्द्रवायूनियुत्वतः । आयातंपिबतंनरा ३ अयंवांमित्रावरुणासुतःसोमंक्र-
 तावृधा । ममेदिहश्रुतंहवम् ४ राजानावनभिद्रुहाध्रुवेसदस्युत्तमे । सहस्रस्थू-
 णआसाते ५ ॥ ७ ॥ तासुभ्राजाघृतासुतीआदित्यादानुनस्पती । सचैतेअनव-
 ह्वरम् ६ गोमदूषुनासत्याश्वावद्यातमश्विना । वृतीरिद्रानृपाय्यम् ७ नयत्परोनान्त-

क्र. सं.

॥ ८९ ॥

रआदुधर्षेदृषण्वसू । दुःशंसोमत्योरिपुः ८ तानुआवोह्ममश्विनारयिपिशङ्गसंह-
 शम् । धिष्ण्यावरिवोविदम् ९ इन्द्रोअङ्गमहद्भयमभीषदपचुच्यवत् । सहिस्थिरो
 विचर्षणिः १० ॥ ८ ॥ इन्द्रश्चमुळयातिनोननःपश्चादधनंशत् । भद्रंभवातिनः
 पुरः ११ इन्द्रआशाभ्युस्परिसर्वाभ्योअभयंकरत् । जेताशत्रून्विचर्षणिः १२
 विश्वेदेवासआगतशृणुतामंडमंहवम् । एदंबर्हिर्निषीदत १३ तीव्रोवोमधुमा-
 अयंशुनहोत्रेषुमत्सरः । एतंपिबतकाम्यम् १४ इन्द्रज्येष्ठामरुद्रणादेवासः
 पूर्णरातयः । विश्वेममश्रुताहवम् १५ ॥ ९ ॥ अम्बितमेनदीतमेदेवितमेसर-
 स्वति । अप्रशस्ताइवस्मसिप्रशस्तिमम्बनस्कृधि १६ त्वेविश्वासरस्वतिश्रि-
 तायूषिदेव्याम् । शुनहोत्रेषुमत्स्वप्रजादैविदिदिङ्मिनः १७ इमाब्रह्मसरस्वतिजु-
 पस्ववाजिनीवति । यातेमन्मगृत्समदाक्रतावरिप्रियादेवेषुजुह्वति १८ प्रेतायज्ञ-

अ.२अ.८

॥ ८९ ॥

स्यंशंभुवायुवामिदावृणीमहे । अग्निचहव्यवाहनम् १९ द्यावानःपृथिवीइमं
 सिध्ममद्यदिविस्पृशम् । यज्ञदेवेषुयच्छताम् २० आवांमुपस्थमद्रुहादेवाःसीद-
 न्तुयज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये २१ ॥ १० ॥

कनिकदत्तृचं गृत्समद इन्द्रः कपिञ्जरूपी त्रिष्टुप् ।

४२ कनिकदज्जनुषं प्रब्रुवाण इयति वाचं मरिते वनावम् । सुमङ्गलं श्वशकुने
 भवांसिमात्वाकाचिदभिभाविष्येति विदत् १ मात्वाश्वेन उद्धधीन्मासुपर्णोमा-
 त्वाविदद्विषुमान्वीरो अस्ता । पित्र्यामनुप्रदिशं कनिकदत्सुमङ्गलो भद्रवादीव-
 देह २ अवक्रन्ददक्षिणतो गृहाणां सुमङ्गलो भद्रवादीशकुन्ते । मानः स्तेन ईशतमा-
 यशं सोबृहद्वदेम विदधे सुवीराः ३ ॥ ११ ॥

क्र. सं.

॥ ९० ॥

मदक्षिणितृचं मृत्समद इन्द्रः कपिञ्जलरूपी जगती । द्वितीयाऽतिशकर्यष्टिर्वा ।

४३ प्रदक्षिणिदभिर्गृणन्तिकारवोवयोवदन्तऋतुथाशकुन्तयः । उभेवाचौवदति
सामगाइवगायत्रंचत्रैष्टुभंचानुराजति १ उद्गातेवशकुनेसामगायसिब्रह्मपुत्रइव
सर्वनेषुशंससि । वृषेववाजीशिशुमतीरपीत्यासर्वतोऽनःशकुनेभद्रमावदविश्वतो
नःशकुनेपुण्यमावद २ आवदंस्त्वंशकुनेभद्रमावदतूष्णीमासीनःसुमतिंचिकि-
द्धिनः । यदुत्पतन्वदंसिककेरियथावृहद्वदेमविदथैसुवीराः ३ ॥ १२ ॥ इति शाक-
लर्कसंहितायां द्वितीये मण्डले चतुर्थोऽनुशाकः ॥ ४ ॥

॥ इति द्वितीयं मण्डलं समाप्तम् ॥

सोमस्य त्रयोविंशतिर्विश्वामित्रो गायिनोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१ सोमस्यमातृवसंवक्ष्यग्नेवह्निचकथविदथेयजध्वै । देवाँअच्छादीयद्युजे

अ.२अ.८

॥ ९० ॥

अद्रिंशमायेअग्नेतन्वैजुपस्व १ प्राश्न्यज्ञंचक्रमवर्धतांगीःसमिद्धिरग्निमसादुव-
 स्यन् । दिवःशशासुर्विदथाकवीनांगृत्सायचित्तवसैगातुमीपुः २ मयोदधेमेधि-
 रः पूतदक्षोदिवःसुबन्धुर्जनुषापृथिव्याः । अविन्दक्षुदर्शतमप्स्व १ न्तर्देवासोअ-
 ग्रिमपसिस्वसृणाम् ३ अवर्धयन्त्सुभगंसप्तयद्हीःश्वेतंजज्ञानमरुपमंहित्वा ।
 शिशुंनजातमभ्यारुरश्वादेवासोअग्निंजनिमन्वपुष्यन् ४ शुकेभिरङ्गैरजंआतत-
 न्वान्कतुंपुनानःकविभिःपुवित्रैः । शोचिर्वसानःपर्यायुरपांश्रियोमिमीतेबृहती-
 रनूनाः ५ ॥ १३ ॥ वव्राजासीमनदतीरदब्धादिवोयद्हीरवसानाअनंग्राः । सना
 अत्रयुवतयःसयोनीरेकंगर्भेदधिरेसप्तवार्णीः ६ स्तीर्णाअस्यसंहतोविश्वरूपाघृ-
 तस्ययोनौस्रवथेमधूनाम् । अस्थुरत्रधेनवःपिन्वमानामहीदस्मस्यमातरांस-
 मीची ७ वज्राणःसूनोसहसोव्ययौदधानःशुक्रारंभसावपूषि । श्रोतन्तिधारामधु-

क. सं.

॥ ९१ ॥

नोघृतस्यवृषायत्रवावृधेकाव्येन ८ पितुश्चिदूधर्जनुषाविवेदव्यस्यधाराअसृजद्वि-
 धेनाः । गुहाचरन्तंसखिभिःशिवेभिर्दिवोयद्वाभिर्नगुहाबभूव ९ पितुश्चगर्भज-
 नितुश्चबभ्रेपूर्वीरेकोअधयत्पीप्यानाः । वृष्णेसपत्नीशुचयेसबन्धूउभेअस्मैमनु-
 प्येऽनिपाहि १० ॥ १४ ॥ उरौमहाअनिबाधेववर्धापोअग्निंयशसःसंहिपूर्वीः ।
 क्रतस्ययोनावशयदमूनाजामीनामग्निर्पसिस्वसृणाम् ११ अक्रोनबभ्रिःसमि-
 थेमहीनादिदृक्षेयःसूनवेभाक्रजीकः । उदुस्त्रियाजनितायोजजानापांगभोनृत-
 मोयद्वाअग्निः १२ अपांगभैर्दशतमोषधीनावनजजानसुभगाविरूपम् । देवा-
 सश्चिन्मनसासंहिजग्मुः पनिष्ठजातंतवसंदुवस्यन् १३ बृहन्तइद्रानवोभाक्र-
 जीकमग्निंसंचन्तविद्युतो नशूक्राः । गुहैववृद्धंसदसिस्वेअन्तरपारऊर्वेअमृतंदुहा-
 नाः १४ ईळेचत्वायजमानोहविभिरीळेसखित्वंसुमतिंनिकामः । देवैरवोमि-

अ.२अ.८

॥ ९१ ॥

मीहिंसंजरित्रेरक्षाचनोदम्येभिरनीकैः १५ ॥ १५ ॥ उपक्षेतारस्तवसुप्रणीतेऽग्रे
 विश्वानिधन्यादधानाः । सुरेतसाश्रवसातुजमानाअभिष्यामपृतनायूरदेवान् १६
 आदेवानामभवःकेतुरंग्रेमन्द्रोविश्वानिकाव्यानिविद्वान् । प्रतिमर्तो अवास-
 योदमूनाअनुदेवात्रथिरोयासिसाधन् १७ निदुरोणेअमृतोमर्त्यानांराजाससाद
 विदथानिसाधन् । घृतप्रतीकडर्विथाव्यद्यौदग्निर्विश्वानिकाव्यानिविद्वान् १८
 आनौगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरूतिभिःसरण्यन् । अस्मेरयिबहुलंसंत-
 रुत्रंसुवाचभागंयशसंकुधीनः १९ एतातेअग्रेजनिमासनानिप्रपूर्यायनूतनानि
 वोचम् । महान्तिवृष्णेसवनाकृतेमाजन्मन्जन्मन्निहितोजातवैदाः २० जन्मन्
 जन्मन्निहितोजातवैदाविश्वामित्रेभिरिध्यतेअजस्रः । तस्यवयंसुमतायज्ञिय-
 स्यापिभद्रेसौमनसेस्याम २१ इमंयज्ञंसहसावन्त्वंनोदेवत्राधेहिसुक्रतोऽरराणः ।

क्र. सं.

॥ ९२ ॥

प्रयंसिहोतर्बृहतीरिषोनोऽग्नेमहिद्रविणमायजस्व २२ इळामग्नेपुरुदंसंस-
निंगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिभू-
त्वस्मे २३ ॥ १६ ॥

वैश्वानराय पञ्चदश विश्वामित्रोऽग्निवैश्वानरो जगती ।

२ वैश्वानरायधियणांमृतावृधेधृतनपूतमग्नयेजनामसि । हिताहोतारमनुष-
श्ववाघतोधियारथनकुलिशःसमृण्वति १ सरोचयज्जनुषारोदसीउभेसमात्रोर-
भवत्पुत्रईडयः । हव्यवाळगिरजरश्वनोहितोदूळभोविशामतिथिर्विभावसुः २
क्रत्वादक्षस्यतरुषोविधर्मणिदेवासोअग्निंजनयन्तचित्तिभिः । रुरुचानंभानुना
ज्योतिषामहामत्यंनवाजंसनिष्यन्नुपब्रुवे ३ आमन्द्रस्यंसनिष्यन्तोवरैण्यंवृणी-
महेअह्यंवाजंमृगिमयम् । रातिभृगूणामुशिजंकविक्रेतुमग्निराजन्तदिव्येनशो-

अ.२अ.८

॥ ९२ ॥

चिषां ४ अग्निं सुम्राय दधिरे पुरो जना वाजं श्रवसमिह वृक्तवर्हिषः । यत्तस्मिन् चः सुरु-
 चं विश्वदेव्यं रुद्रं यज्ञानां सार्धादिष्टिमुपसाम् ५ ॥ १७ ॥ पावकशौचे तवाहिक्षयं परि-
 होतयं ज्ञेयं वृक्तवर्हिषो नरः । अग्ने दुवङ्गच्छमानास आप्यमुपासते द्रविणं धेहितैभ्यः ६
 आरोदसी अपृणदास्वर्महज्जातं यदेनमपसो आधारयन् । सो अंध्वराय परिणीयते
 कविरत्यो न वाजं सातये च नो हितः ७ नमस्यत हव्यदातिं स्वध्वरं दुवस्यत दम्यं जात-
 वेदसम् । रथी ऋतस्य बृहतो विचर्षणि रग्निर्देवानां भवत्पुरोहितः ८ तिस्रो यद्वस्यं
 समिधः परिज्मनोऽग्रेरपुनन्नृशिजो अमृत्यवः । तासां मे कामदधुर्मर्त्ये भुजं मुलो-
 कमुद्वे उपजा मिमीयतुः ९ विशां कविं विशपतिं मानुषीरिषः संसीम कृण्वन्त्स्वाधि-
 तिं न ते जसे । स उद्वतो निबतो याति वैविषत्स गभं मे भुवनेषु दीधरत् १० ॥ १८ ॥
 स जिन्वते जठरेषु प्रजज्ञि बान् वृषा चित्रेषु नानंदन्नसिंहः । वैश्वानरः पृथुपाजा अम-

क्र. सं.

॥ ९३ ॥

त्योवसुरत्नादयमानोविदाशुषे ११ वैश्वानुरःप्रत्नयानाकमारुहद्विस्पृष्टंभन्दमा-
नःसुमन्मभिः । सपूर्ववज्जनयज्जन्तवेधनैसमानमज्मपयेतिजागृविः १२ क्रता-
वानंयज्ञियंविप्रमुक्थ्य १ मायंदधेमातरिश्वादिविक्षयम् । तंचित्रयामंहरिकेशमी-
महेसुदीतिमग्निं सुवितायनव्यसे १३ शुचिंनयामंन्निषिरंस्वर्दृशंकेतुंदिवोरोचन-
स्थामुष्वधम् । अग्निमूर्धानंदिवोअप्रतिष्कुतंतमीमहेनमसावाजिनंवृहत् १४
मन्द्रंहोतारंशुचिमहंयाविनंदमूनसमुक्थ्यंविश्वचर्षणिम् । रथंनचित्रंवपुषायद-
र्भतंमनुर्हितंसदमिद्रायईमहे १५ ॥ ११ ॥

वैश्वानरायैकादश विश्वामित्रोऽग्निर्वैश्वानरो जगती ।

३ वैश्वानरायंपृथुपाजसेविपोरत्नाविधन्तधरुणेषुगातवे । अग्निर्हिदेवाँअमृतो
दुवस्यत्यथाधर्माणिसनतानदूदुषत् १ अन्तर्दूतोरोदसीदस्मईयतेहोतानिषन्तोम

अ.२अ.८

॥ ९३ ॥

नुषःपुरोहितः । क्षयं बृहन्तं परिभूषति द्युभिर्देवेभिरग्निरिषितो धिया वंसुः २ केतुं
 यज्ञानां विदथस्य सार्धं न विप्रा सो अग्निं महयन्त चित्तिभिः । अपांसि यस्मिन्नधि
 संदधुर्गिरस्तस्मिन्सुम्नानियजमान आचंके ३ पिता यज्ञानामसुरो विपश्चितां वि-
 मानं मग्निर्वयुनंच वाघताम् । आविवेश रोदसी भूरिवर्षसा पुरुप्रियो भन्दते धामभिः
 कविः ४ चन्द्रमग्निं चन्द्ररथं हरिं ब्रतं वैश्वानरमं प्सुषदं स्वर्धिदम् । विगाहं तूर्णित वि-
 षीभिरावृतं भूर्णि देवास इह सुश्रियं दधुः ५॥ २० ॥ अग्निर्देवेभिर्मनुषश्च जन्तुभिस्त-
 न्वा नो यज्ञं पुरुषेण संधिया । रथीरन्तरीयते सार्धं दिष्टिभिर्जीरोदमूना अभिशस्ति-
 चातनः ६ अग्ने जरस्व स्वपत्य आयुं न्यूजापि न्वस्वसमिषो दिदीहि नः । वयांसि
 जिन्व बृहत्तश्च जागृव उशिग्देवानामसि सुकृतुर्विपाम् ७ विशपति य ह्वमतिथिं नरः
 सदा यन्तारैधीनामुशिजं च वाघताम् । अध्वराणां चेतनं जातवेदसं प्रशंसन्ति नम-

क्र. सं.

॥ १४ ॥

साजुतिभिर्वृधे ८ विभावादेवःसुरणःपरिक्षितीरप्रिवैभूवशवसासुमद्रथः ।
 तस्यव्रतानिभूरिपोषिणोव्यमुपभूषेमदमआसुवृक्तिभिः ९ वैश्वानरतवधामा-
 न्याचक्रेयेभिःस्वर्विदभवोविचक्षण । जातआर्पणोभुवनानिरोदसीअप्रेताविश्वा
 परिभूरसित्मना १० वैश्वानरस्यदंसनाभ्योवृहदरिणादेकःस्वप्स्ययाकविः ।
 उभापितरामहयन्नजायताग्निद्यावापृथिवीभूरिरितसा ११ ॥ २१ ॥

सपित्समिदेकादश विश्वापित्र आश्रियस्त्रिष्टुप् ।

४ सुमित्समित्सुमनाबोध्यस्मेशुचाशुचासुमतिरासिवस्वः । आदेवदेवान्य-
 जथायवक्षिसखासखीन्सुमनायक्ष्यग्र १ यदेवासुस्त्रिरहन्नायजन्तेदिवेदिवेरुणो
 मित्रोअग्निः । सेमंयज्ञमधुमन्तंकृधीनस्तनूनपाद्धृतयोनिविधन्तम् २ प्रदीधि-
 तिर्विश्ववाराजिगतिहोतारमिळःप्रथमंयजध्वै । अरुछानमोभिर्वृषभंवृद्ध्यैसदे-

अ. २ अ. ४

॥ १४ ॥

वान्वक्षदितोयर्जीयान् ३ ऊर्ध्वोवाङ्गातुरध्वरेअंकार्यूर्ध्वाशोर्चीषिप्रस्थितार-
 जांसि । दिवोवानाभान्यसादिहोतास्तृणीमहिदेवव्यचाविबर्हिः ४ सप्तहोत्राणि
 मनसावृणानाङ्गन्वन्तोविश्वंप्रतियवृतेन । नृपेशसोविदयेषुप्रजाताअभी३मयज्ञं
 विचरन्तपूर्वीः ५ ॥ २२ ॥ आभन्दमानेउषसाउषाकिउतस्मयेतेतन्वा३विरूपे ।
 यथानोमित्रोवरुणोजुजोषदिन्द्रोमरुत्वाँउतवामहोभिः ६ दैव्याहोताराप्रथमा
 न्यृजेसप्तवृक्षासःस्वधयामदन्ति । ऋतंशंसन्तऋतमित्तआहुरनुव्रतंव्रतपादीध्या-
 नाः ७ आभारंतीभारंतीभिःसजोषाङ्गादेवैमनुष्येभिरग्निः । सरस्वतीसारस्व-
 तेभिरर्वाकृतिस्त्रोदेवीर्बहिरेदंसदन्तु ८ तन्नस्तुरीपमधपोषयित्नुदेवत्वष्टुर्विराण
 स्यस्व । यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्तग्रावाजायंतेदेवकामः ९ वनस्पतेऽवसृजो-
 पदेवानग्निर्हविःशमितासूदयाति । सेदुहोतासत्यतरोयजातियथादेवानांजनिमा-

क्र. सं.

॥ ९५ ॥

निवेदं १० आयाह्यग्रेसमिधानोअर्वाङ्निन्द्रेणदेवैःसुरथैतुरेभिः । बर्हिर्नआस्ता-
मदितिःसुपुत्रास्वाहादेवाअमृतांमादयन्ताम् ११ ॥ २३ ॥

प्रत्यग्निरैकादश विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

५ प्रत्यग्निरुषसश्चेकितानोऽवोधिविप्रःपदवीःकवीनाम् । पृथुपाजादेवयद्विः
समिद्धोऽपद्वारातमसोवहिरावः १ प्रेद्वग्निर्वावृधेस्तोमैभिर्गीर्भिःस्तोतृणानमस्य
उक्थैः । पूर्वोक्तस्यसंहशश्वकानःसंदूतोअद्यौदुषसोविरोके २ अधोऽयग्निरमा-
नुषीषुविश्व १ पांगर्भोमित्रकृतेनुसाधन् । आहर्त्यतोयजतःसान्वस्थादभूदुविप्रो
हव्योमतीनाम् ३ मित्रोअग्निर्भवतियत्समिद्धोमित्रोहोतावरुणोजातवेदाः ।
मित्रोअध्वर्युरिषिरोदमूनामित्रःसिन्धूनामुतपर्वतानाम् ४ पातिप्रियंरिपोअग्रैप-
द्वेःपातियहश्चरणंसूर्यस्य । पातिनाभासप्रशीर्षाणमग्निःपातिदेवानामुपमाद-

अ.२अ.८

॥ ९५ ॥

मृष्वः ५ ॥ २४ ॥ ऋभुश्चैर्द्व्यं चारुनामविश्वानिदेवोवयुनानिविद्वान् । सस-
 स्यचमैघृतवत्पदंवेस्तदिदमरिर्क्षत्यप्रयुच्छन् ६ आयोनिमग्निघृतवन्तमस्थात्पृथुप्र-
 गाणमुशन्तमुशानः । दीद्यानःशुचिर्ऋष्वःपावकःपुनःपुनर्मातरानव्यसीकः ७
 सद्योजातओषधीभिर्ववक्षेयदीवर्धन्तिप्रस्वोघृतेन । आपइवप्रवत्ताशुम्भमानाउ-
 रुष्यदग्निःपित्रोरुपस्ये ८ उदुष्टुतःसमिधायहोअद्यौद्वर्म्मन्दिवोअधिनाभापृथि-
 व्याः । मित्रोअग्निरीडयोमातरिश्वादूतोवक्ष्यजथायदेवान् ९ उदस्तम्भीत्समि-
 धानाकंमृष्वो३ग्निर्भवन्नृत्तमोरोचनानाम् । यदीभृगुंभ्यःपरिमातरिश्वागुहासन्तं
 हव्यवाहंसमीये १० इळांमग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध । स्यान्नः
 सनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे ११ ॥ २५ ॥

क्र. सं.

॥ ९६ ॥

प्र कारव एकादश विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

अ. २ अ. ८

६ प्रकारवोमनुनावच्यमानादेवद्रीचींनयतदेवयन्तः । दक्षिणावाङ्माजिनो
 प्राच्येतिहविर्भरन्त्यप्रयेधूताचीं १ आरोदसीअपृणाजायमानउतप्ररिक्थाअधुनु
 प्रयज्यो । दिवश्चिदग्रेमहिनापृथिव्यावच्यन्ततिवह्नयःसप्तजिह्वाः २ द्यौश्चत्वा
 पृथिवीयज्ञियांसोनिहोतारंसादयन्तेदमाय । यदीविशोमानुषोदेवयन्तोःप्रयस्व-
 तीरीळतेशुक्रमर्चिः ३ महान्सुधस्यैध्रुवआनिषत्तोऽन्तर्यामामाहिनेहयमाणः ।
 आस्कैसपत्नीअजरेअमृक्तेसबर्दुधेउरुगायस्यधेन् ४ व्रतातेअग्रेमहतोमहानितव
 क्रत्वारोदसीआतंतन्ध । त्वंदूतोअभवोजायमानस्त्वंनेतावृषभचर्षणीनाम् ५
 ॥ २६ ॥ ऋतस्यवाकेशिनायोग्याभिर्धृतस्नुवारोहिताधुरिधिष्व । अथावहदेवान्देव

॥ ९६ ॥

विश्वान्स्वध्वराकृणुहिजातवेदः ६ दिवश्चिदातेरुचयन्तरोकाउपोविभातीरनुभा
 सिपूर्वीः । अपोयदग्रउशध्रग्वनेषुहोतुर्मन्द्रस्यपनयन्तदेवाः ७ उरौवायेअन्तरि-
 क्षेमदन्तिदिवोवायेरोचनेसन्तिदेवाः । ऊमावायेसुहवांसोयजत्राआयेभिरेरथ्यो
 अग्नेअश्वाः ८ ऐभिरग्नेसरथैयाह्यर्वाङ्नानारथंवाविभवोह्यश्वाः । पत्नीवतस्त्रिंश-
 तंत्रीश्वदेवाननुष्वधमावहमादयस्व ९ सहोतायस्यरोदसीचिदुर्वीयज्ञयंज्ञमभि
 वृधेगृणीतः । प्राचीअध्वरेवतस्थतुःसुमेकैऋतावरीऋतजातस्यसत्ये १० इळा-
 मग्नेपुरुदंसैसनिंगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध । स्यान्नःसुनुस्तनयोविजावाग्नेसाते
 सुमतिभूत्वस्मे ११ ॥ २७ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां द्वितीयाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः
 ॥ ८ ॥ इति द्वितीयाष्टकःसमाप्तः ॥ २ ॥

क्र. सं.

॥ ९७ ॥

प्रसेऽअन्तियूपस्तुतिः पष्ठथाद्याभिर्वहवोन्त्याग्रश्चिन्यष्टमीवैश्वदेवीवातृतीयासप्तम्यावनुष्टुभौसखायो
नववार्हतंविष्टुवन्तंत्वामग्नौष्णिहमग्निर्होतागायत्रंतिन्द्राग्नीऐन्द्राग्रंप्रवः सप्तऋषभस्त्वामुनुष्टुभमाहोता
विपाजसाकाशउत्कीलस्त्वयमग्निःषट्प्रागाथंममिध्यमानःपञ्चकृतोवैश्वामित्रस्तुभवानोऽग्निर्होतारंगा-
धीहाग्निमुषसमाद्यान्त्येवैश्वदेव्याविमंनउपाद्येअनुष्टुभौविराड्पासतोबृहतीचान्त्यायंसउपान्त्यानुष्टुप्पु-
रीष्येभ्योऽग्निभ्योनिर्मथितोदेवश्रवादेववातश्चभारतौतृतीयासतोबृहत्यग्नेसहस्वनायन्नमाद्यानुष्टुवग्नेदिवो
वैराजमुपान्त्याग्नेन्द्रीवैश्वानरंनवतृचोवैश्वानरीयमारुतौजागतौदृचआत्मस्तुतिर्वापूर्वात्मगीतान्त्योपा-
ध्यायस्तुतिः प्रवः पञ्चोनागायत्रंत्वृतव्यावाद्याग्नेजुषस्वपटृतृतीयाशुष्णिक्त्रिष्टुब्जगत्योस्तीदंषोळशा-
द्याचतुर्थीदशमीद्वादश्यानुष्टुभःपष्ठयेकादश्यानुष्टुपान्त्येचजगत्सःपञ्चम्यृत्विग्भ्योवा ।

प्र य एकादश विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

७ ॐ प्रयआरुःशित्तिपृष्ठस्यंवासेरामातरांविविशुःसप्तवाणीः । परिक्षिता
वितरासंचरेतेप्रसंस्त्रातिदीर्घमायुःप्रयक्षे १ विवक्षंसोयेनवोवृष्णोअश्वांदेवोरा-
तंस्थौमधुमद्वहन्तोः । ऋतस्यत्वासदंसिक्षेमयन्तंपर्येकांचरतिवर्तनिंगौः २ आ-

अ. ३ अ. २

॥ ९७ ॥

सीमरोहत्सुयमाभवन्तीः पतिंश्चिकित्वात्रयिविद्रयीणाम् । प्रनीलपृष्ठोअतसस्य
 धासेस्ताअवासयत्पुरुषप्रतीकः ३ महित्वाष्टमूर्जयन्तीरजुर्यस्तभूयमानंवहतो
 वहन्ति । व्यङ्ग्यभिर्द्विद्युतानःसुधस्थएकमिवरोदसीआदिवेश ४ जानन्तिवृष्णो
 अरुषस्यशेवंमुतब्रध्नस्यशासनेरणान्ति । दिवोरुचःसुरुषोरोचमानाइळायेण
 गण्यामाहिनागीः ५ ॥ १ ॥ उतोपितृभ्यांप्रविदानुघोषमहोमहद्व्यामनयन्त
 शूषम् । उक्षाहयत्रपरिधानमक्तोरनुस्वंधामजरितुर्वक्ष ६ अध्वर्युभिःपञ्चभिः
 सप्तविप्राःप्रियंरक्षन्तेनिहितंपदवेः । प्राश्नोमदन्त्युक्षणेअजुयीदेवादेवानामनुहि
 व्रतागुः ७ दैव्याहोताराप्रथमान्यृजेनतपूक्षासःस्वधयामदन्ति । ऋतंशंसन्त
 ऋतमित्तआहुरनुव्रतंवृत्तपादीध्यानाः ८ वृषायन्तेमहेअत्यायपूर्वीवृष्णेचित्राय
 रश्मयःसुयामाः देवहोतर्मन्द्रतरश्चिकित्वान्महोदेवानोदसीएहवक्षि ९ पृक्षप्र-

क्र. सं.

॥ ९८ ॥

यजोद्रविणःसुवाचःसुकेतवउषसोरिवदूषुः । उतोचिदग्नेमहिनापृथिव्याःकृतंचिदे
नःसंमहेदशस्य १० इळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध । स्यान्नः
सूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिभूत्वस्मे ११ ॥ २ ॥

अअन्येकादश विश्वामित्रास्त्रिष्टुप् । तृतीयासप्तम्यावनुष्टुभौ । आद्यानां पञ्चानां यूपः ।

ततः पञ्चानां यूपाः । अष्टम्या विश्वे देवा वा । एकादश्याश्छिन्नयूपस्य मूलभूतः स्थाणुः ।

८ अजन्तित्वामध्वरेदेवयन्तोवनस्पतेमधुनादैव्येन । यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्रविणेह
धत्ताद्यद्वाक्षयोमातुरस्याउपस्थे १ समिद्धस्यश्रयमाणःपुरस्ताद्ब्रह्मवन्वानोअजरं
सुवीरम् । अरेअस्मदमतिंबाधमानउच्छ्रयस्वमहतेसौभगाय २ उच्छ्रयस्वव-
नस्पतेवष्मन्पृथिव्याअधि । सुमितीमीयमानोवर्चोभायज्ञवाहसे ३ युवांसुवासाः
परिवीतआगात्सउश्रेयान्भवतिजायमानः । तंधीरांसःकवयउन्नयन्तिस्वाध्या-

अ. ३ अ. १

॥ ९८ ॥

३ ममंसादेवयन्तः ४ जातो जायते सुदिनत्वे अह्ना समर्य आविदयेव धीमानः । पुन-
 न्तिधीरा अपसो मनीषा देव्या विप्र उर्वियति वाचम् ५ ॥ ३ ॥ यान्वो नरो देवय-
 न्तो निमिभ्युर्वनस्पते स्वर्धितिर्वातुतक्ष । ते देवासः स्वरं वस्तस्थिवांसः प्रजावदस्मे
 दिधिषन्तु रत्नम् ६ ये वृक्षणासो अधिक्षमिनिमिता सोयतस्तुचः । ते नो व्यन्तु वायं
 देवत्राक्षेत्रसाधसः ७ आदित्यारुद्रावसंवः सुनीथाद्यावाक्षामा पृथिवी अन्तरिक्षम् ।
 सजोषसो यज्ञमवन्तु देवा ऊर्ध्वं कृण्वन्त्वध्वरस्य केतुम् ८ हंसा इव श्रेणिशोयता-
 नाः शुक्रावसानाः स्वरं वो न आगुः । उन्नीयमानाः कविभिः पुरस्ताद्देवा देवानामपि
 यन्ति पार्थः ९ शृङ्गाणी वेच्छुङ्गिणां संहृष्टे च शालं वन्तः स्वरं वः पृथिव्याम् । वाध-
 द्विर्वा विह्वेश्रोषमाणा अस्माँ अवन्तु पृतनान्येषु १० वनस्पते शतवल्गो विरोह

क. सं.

सहस्रं वल्शा विवयं रुहेम । यं त्वामयं स्वधितिस्तेजमानः प्रणिनायं महते सौभ-
गाय ११ ॥ ४ ॥

॥ ९९ ॥

सखायो नव विश्वामित्रोऽग्निर्वृद्धी । अन्या त्रिष्टुप् ।

१ सखायस्त्वाववृमहे देवं मतां स ऊतये । अपां न पातं सुभगं सुदीदिति सुप्रतू-
तिमनेहसंम् १ कार्यमानो वृनात्वं यन्मातृरजं गत्रपः । न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तने
यदूरे सन्निहा भवः २ अतितृष्टं ववक्षिथायैव सुमना असि । प्रप्रान्येयन्ति पर्यन्य
आसने येषां सख्ये असि श्रितः ३ ईयिवांसमतिस्त्रिधुः शश्वती रतिसश्वतः । अन्वी-
मविन्दन्निचिरासो अद्भुहोऽप्सु सिंहमिव श्रितम् ४ ससृवांसमिव त्मना शिमित्था-
तिरोहितम् । ऐनैनयन्मातरि श्वापरावतो देवेभ्यो मयितं परि ५ ॥ ५ ॥ तं त्वा-
मतां अगृभ्णत देवेभ्यो हव्यवाहन । विश्वान्यद्यज्ञां अभिपासिमानुप्रतवक्रत्वाय-

अ. १ अ. १

॥ ९९ ॥

विष्टय ६ तद्रद्रंतवदंसनापाकायचिच्छदयति । त्वांयदग्नेपशवःसमासतेसामि-
 द्धमपिशर्वरे ७ आजुहोतास्वध्वरंशीरंपावकशोचिषम् । आशुंदूतमजिरंप्रत्न-
 मीडयैश्रुष्टीदेवंसंपर्यत ८ त्रीणिशतात्रीसहस्राण्यग्निंत्रिंशच्चदेवानवंचासपर्यन् ।
 औक्षन्धृतैरस्तृणन्वहिरस्माआदिहोतारंन्यसादयन्त ९ ॥ ६ ॥

त्वामग्ने नव विश्वामित्रोऽग्निरुष्णिक् ।

१० त्वामग्नेमनीषिणःसम्राजंचर्षणीनाम् । देवंमतींसइन्धतेसमध्वरे १ त्वां
 यज्ञेष्वृत्विजमग्नेहोतारमीळते । गोपाकृतस्यदीदिहिस्वेदमे २ सघायस्तेइदा-
 शतिसमिधाजातवेदसे । सोअग्नेधत्तेसुवीर्यंसपुष्यति ३ सकेतुरध्वराणामग्निर्दे-
 वेभिरागमत् । अजानःसप्तहोतृभिर्हविष्मते ४ प्रहोत्रैपूव्यवचोऽग्नयेभरताबृ-
 हत् । विपांज्योतीषिबिभ्रतेनवेधसे ५ ॥ ७ ॥ अग्निर्वधन्तुनोगिरोयतोजायंत

क्र. सं.

॥१००॥

उक्थ्यः । महेवाजायद्रविणायदर्शतः ६ अग्नेयजिष्ठोऽध्वरेदेवान्देवयतेयंज ।
 होतामन्द्रोविराजस्यतिस्त्रिधः ७ सनःपावकदीदिहियुमदस्मेसुवीर्यम् । अवा
 स्तोतृभ्योऽन्तमः स्वस्तये ८ तत्त्वाविप्राविपुन्यवोजागृवांसःसमिन्धते । हव्य-
 वाहममर्त्यसहोवृधम् ९ ॥ ८ ॥

अग्निर्होता नव विश्वामित्रोऽग्निर्गायत्री ।

११ अग्निर्होतापुरोहितोऽध्वरस्युविचर्षणिः । सर्वेदयज्ञमानुषक् १ सहव्य-
 वाळमर्त्यउशिग्दूतश्चनोहितः । अग्निर्धियासमृण्वति २ अग्निर्धियासचेतति
 केतुर्यज्ञस्यपूर्यः । अर्यहस्यतरणि ३ अग्निसूनुसनश्चतुसहसोजातवेदसम् ।
 वह्निदेवाअकण्वत ४ अवाभ्यःपुरेताविशामग्निर्मानुषीणाम् । तूर्णीरयःसदा
 नवः ५ ॥ १ ॥ साह्वान्विश्वाअभियुजःऋतुर्देवानाममृक्तः । अग्निस्तुविश्रव-

अ. ३ अ. १

॥१००॥

स्तमः ६ अभिप्रयांसिवाहसादाश्वाँअंभ्रोतिमर्त्यैः । क्षयंपावकशौचिषः ७ परि-
विश्वानिसुधितान्नेरश्याममन्मभिः । विप्रसोजातवेदसः ८ अग्नेविश्वानिवार्या
वाजेषुसनिषामहे । त्वेदेवासुरिरे ९ ॥ १० ॥

इन्द्राग्नी नव विश्वामित्र इन्द्राग्नी गायत्री ।

१२ इन्द्राग्नीआगतंसुतंगीभिर्नभोवरेण्यम् । अस्यपातंधियेषिता १ इन्द्राग्नी
जरितुःसचायज्ञोजिगातिचेतनः । अयापातमिमंसुतम् २ इन्द्रमग्निंकविच्छदा
यज्ञस्यज्यूत्यावृणे । तासोमस्येहतृम्पताम् ३ तोशार्वावृहणाहुवेसजित्वानापरा-
जिता । इन्द्राग्नीवाजसातमा ४ प्रवामर्चन्त्युक्थिनौनीथाविदोजरितारः ।
इन्द्राग्नीइषावृणे ५ ॥ ११ ॥ इन्द्राग्नीनवतिंपुरोदासपत्नीरधूनुतम् । साकमे-
कैकर्मणा ६ इन्द्राग्नीअपसस्पर्धुपप्रयन्तिधीतयः । ऋतस्यपथ्या३अनु ७ इ-

क. सं.

॥१०१॥

न्द्राग्नीतविषाणिवांसधस्थानिप्रयांसिच । युवोरसूर्यहितम् ८ इन्द्राग्नीरोचना
दिवःपरिवाजेषुभूपथः । तद्वाचेतिप्रवीर्यम् ९ ॥ १२ ॥ इति शाकल्यसंहितायां
तृतीये मण्डले प्रथमोऽनुवाकः ॥ १ ॥

अ वः सप्त ऋषभो वैश्वामित्रोऽग्निरनुष्टुप् ।

१३ प्रवोदेवायामयेवर्हिष्ठमचस्मै । गर्मद्वेवेभिरासनोयजिष्ठोबर्हिरासंदत् १
ऋतावायस्यरोदसीदक्षसचन्तऊतयः । हविष्मन्तस्तमीळतेतंसनिष्यन्तोऽवसे २
सयन्ताविप्रएपांसयज्ञानामथाहिषः । अग्निंतवोदुवस्यत्दाताथोवनिताम-
घम् ३ सनःशर्माणिवीतयेऽग्निर्धच्छतुशंतमा । यतोऽनःपृष्णवद्वसुदिविक्षितिभ्यो
अप्स्वा ४ दीदिवांसमपूर्यैवस्वीभिरस्यवीतिभिः । ऋक्वाणोअग्निर्भिन्धतेहोता-
रंविश्वपतिविशाम् ५ उतनोब्रह्मन्नविषउक्थेषुदेवहूतमः । शंसःशोचामरुद्वयोऽ-

अ. ३ अ. १

॥१०१॥

प्रेसहस्रसातमः ६ नूनोरास्वसहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्रसु । द्युमदग्नेसुवीर्यवर्षिष्ठ-
मनुपक्षितम् ७ ॥ १३ ॥

आ होता सप्त ऋषभो वैश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१४ आहोतामन्द्रोविदथान्यस्थात्सत्योयज्वाकवित्तमःसवेधाः । विद्युद्रथः
सहसस्पुत्रोअग्निःशोचिष्केशःपृथिव्यांपाजोअथेत् १ अयामितेनमउक्तिजुष-
स्वक्रतावस्तुभ्यंचेततेसहस्वः । विद्वाँआवक्षिविदुपोनिर्गत्सिमध्यआवर्हिर्रूतयेय-
जत्र २ द्रवतांतउपसावाजयन्तीअग्नेवातस्यपृथ्याभिरच्छ । यत्सीमज्जन्तिपूव्ये
हविर्भिरावन्धुरेवतस्थतुर्दुरोणे ३ मित्रश्चतुभ्यंवरुणःसहस्वोऽग्नेविश्वेमरुतःसुस्रम-
र्चन् । यच्छोचिषासहसस्पुत्रतिष्ठाअभिक्षितीःप्रथयन्त्सूर्योनृन् ४ वयन्तेअद्यर-
रिमाहिकाममुत्तानहस्तानमसोपसद्य । यजिष्ठेनमनसायक्षिदेवानस्त्रेधतामन्म-

क्र. सं.

॥१०२॥

नाविप्रोअग्रे ५ त्वद्विपुत्रसहस्रोविपूर्वोदेवस्ययन्त्युतयोविवाजाः । त्वंदेहिसह-
स्त्रिणरयिनोऽद्रोघेणवचंसासत्यमग्रे ६ तुभ्वैदक्षकविक्रतोयानीमादेयमतीतो
अध्वरेअकर्म । त्वंविश्वस्यसुरथस्यवोधिसर्वतदग्रेअमृतस्वदेह ७ ॥ १४ ॥

विपाजसा सप्त कान्योत्कीलोऽग्निस्त्रिपु ॥

१५ विपाजसापृथुनाशोशुचानोबाधस्वद्विपोरक्षसोअमीवाः । सुशर्मणोवृह-
तःशर्मणिस्यामग्रेरहंसुहवस्यप्रणीतो १ त्वनोअस्याउपसोव्युष्टौत्वंसूरउदितेवो-
धिगोपाः । जन्मेवनित्यंतनयंजुषस्वस्तोममेअग्रेतुन्वांसुजात २ त्वंनृचक्षावृष-
भानुपूर्वीःकृष्णास्वमेअरुषोविभाहि । वसोनेषिंचपषिंचात्यहःकृधीनोरायउशि-
जोयविष्ठ ३ अषाहोअग्रेवृषभोदिदीहिपुरोविश्याःसौभंगासंजिगीवान् । यज्ञ-
स्यंनेताप्रथमस्यंपायोर्जातवेदोवृहतःसुप्रणीते ४ अच्छिद्राशर्मजरितःपुरुणिदेवा

अ.१अ.१

॥१०२॥

अच्छादीद्यानःसुमेधाः । रथोनसस्त्रिरभिवक्षिवाजमग्नेत्वंरोदसीनःसुमेके ५
 प्रपीपयवृषभजिन्ववाजानग्नेत्वंरोदसीनःसुदोर्ध्वे । देवेभिर्देवसुरुचारुचानोमानो
 मर्तस्यदुर्मतिःपरिष्ठात् ६ इळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध ।
 स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे ७ ॥ १५ ॥

अयमग्निः षट्कात्योत्कीलोऽग्निः । आद्या तृतीया पञ्चमी च बृहस्यः । शिष्टाः सतोबृहस्यः ।

१६ अयमग्निःसुवीर्यस्येशमहःसौभगस्य । रायईशेस्वपत्यस्यगोमर्तईशेवृ-
 त्रहथानाम् १ इमंनरोमरुतःसश्वतावृथंयस्मिन्नायःशेवृधासः । अभियेसन्तिपृत-
 नासुदूठयोविश्वाहाशत्रुमादभुः २ सत्त्वंनोरायःशिंशीहिमीद्वोअग्नेसुवीर्यस्य ।
 तुविद्युन्नवर्षिष्ठस्यप्रजावतोऽनमीवस्यंशुष्मिणः ३ चक्रियोविश्वाभुवनाभिसा-
 सहिश्चक्रिर्देवेष्वदुवः । आदेवेषुयतंतआसुवीर्यआशंसउतनृणाम् ४ मानो

क. सं.

॥१०३॥

अग्नेऽमंतयेमावीरतायैरीरधः । मागोतायैसहसस्पुत्रमानिदेऽपदेपास्याकुंधि ५
 शुग्धिवाजस्यसुभगप्रजावतोऽग्नेवृद्धतोअध्वरे । संरायाभूर्यसासृजमयोभुना
 तुविद्युमयशस्वता ६ ॥ १६ ॥

समिध्यमानः पञ्च कतो वैश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१७ समिध्यमानःप्रथमानुधर्मासमकुभिरज्यतेविश्ववारः । ओचिष्केशो
 धृतनिर्णिक्पावकःसुयज्ञोअग्निर्यजथायदेवान् १ यथायजोहोत्रमग्नेपृथिव्यायथा
 दिवोजातवेदश्चिकित्वान् । एवानेनहविशायक्षिदेवान्मनुष्वद्यज्ञंप्रतिरेममद्य २
 त्रीण्यायूषितवजातवेदस्त्रिआजानीरुपसस्तेअग्ने । ताभिर्देवानामवोयक्षि
 विद्वानथाभवयजमानायशंयोः ३ अग्निंसुदीतिसुदृशंगृणन्तो नमस्यामस्त्वेडयं
 जातवेदः । त्वांदूतमरुतिहव्यवाहदेवाअकण्वन्नमृतस्यनाभिम् ४ यस्त्वहोता

अ. ३ अ. १.

॥१०३॥

पूर्वोअग्नेयर्जीयान्हिताचसत्तास्वधयाचशंभुः । तस्यानुधर्मप्रयजाचिकित्वोऽथा
नोधाअध्वरं देववीतौ ५ ॥ १७ ॥

भवानः पञ्चकतो वैश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१८ भवानोअग्नेसुमनाउपेतौसखेवसख्येपितरेवसाधुः । पुरुद्रुहोहिक्षितयो
जनानांप्रतिप्रतीचीदैहतादरांतीः १ तपोष्वग्नेअन्तराँअमित्रान्तपाशंसमरंरुषः
परंस्य । तपोवसोचिकितानोअचिन्नान्वितेतिष्ठन्तामजराअयासः २ इध्मेनाम
इच्छमानोघृतेनजुहोमिहव्यंतरंसेबलाय । यावदीशेब्रह्मणावन्दमानइमांधियं
शतसेयायदेवीम् ३ उच्छ्रोचिषांसहसस्पुत्रस्तुतोबृहद्वयःशशमानेषुधेहि । रेव-
दग्नेविश्वामित्रेषुशंथोर्मैर्मृज्मातेतन्वं १ भूरिकृत्वः ४ कृधिरत्नैसुसनितर्धनानांसधे-
दग्नेभवसियत्समिद्धः । स्तोतुर्दुरोणेसुभगस्यरेवत्सुप्राकरत्नादधिषेवपूषि ५ ॥ १८ ॥

क्र. सं.

॥१०४॥

अग्निं होतारं पञ्च गाथ्यग्निस्त्रिष्टुप् ।

अ. ३ अ. १.

११ अग्निं होतारं प्रवृणेमिधेधे गृत्सैकविंविंश्वविदममूरम् । स नो यक्षदेवताता
 यजीयान्नायेवाजायवनतेमुघानि १ प्रते अग्ने हविष्मतीमियुर्म्यच्छांसुद्युम्नाराति-
 नाधृताचीम् । प्रदक्षिणिदेवतातिमुराणः संरातिभिर्वसुभिर्यज्ञमश्नेत् २ स ते जी-
 यसामनसात्योतउतशिक्षस्वपत्यस्यशिक्षोः । अग्नैरायो नृतमस्यप्रभूतौ भूयामते
 सुष्टुतयश्चवस्वः ३ भूरीणिहित्वेदंधिरेअनीकाग्नेदेवस्यज्यवोजनांसः । स आ-
 वेहदेवतातियविष्टशर्वायदद्यदिठयंयजासि ४ यत्वा होतारमनजन्मिधेधेनिषा-
 दयन्तोयजथायदेवाः । सत्वं नो अग्ने ऽवितेहवोध्यधिश्रवांसिधेहि नस्तनूषु ५ ॥११॥

अग्निमुषसं पञ्च गाथ्यग्निस्त्रिष्टुप् । आद्यापञ्चम्योविंश्वेदेवाः ।

२० अग्निमुषसं मश्विनादधिक्राव्युष्टिषुहवतेवह्निरुक्थैः । सुज्योतिषोनः

॥१०४॥

शृण्वन्तु देवाः भजो यस्य सो अध्वरं वा वशानाः १ अग्ने त्रीते वाजिना त्रीष्ववस्था-
 तिस्रस्ते जिह्वा ऋतजातपूर्वीः । तिस्र उते तन्वो देववातास्ताभिर्नः पाहि गिरो अप्र-
 युच्छन् २ अग्ने भूरीणितव जातवेदो देवस्वधावोऽमृतस्य नाम । याश्च मायामा-
 ना विश्वमिन्वत्वे पूर्वीः संधुः पृष्ठबन्धो ३ अग्निर्नेता भग इव क्षितीनां देवीनां देव-
 तृपा ऋतावा । सर्वत्र हासन यो विश्ववेदाः पर्षद्विश्वातिदुरितागृणन्तम् ४ दविक्राम-
 मिमुष संच देवी बृहस्पति सवितारं च देवं । अश्विना मित्रावरुणा भगं च वसून्नुद्रां आ-
 दित्याँ इह हुंवे ५ ॥ २० ॥

इमं नः पञ्च गाथयग्निः । अन्त्या विराडूपा सतो बृहती । उपाद्ये अनुष्टुभौ । शिष्टे त्रिष्टुभौ ।

२१ इमं नो यज्ञममृतैषु वेदीमाहव्या जातवेदो जुषस्व । स्तोका नामग्ने मेदसो
 घृतस्य होतः प्राशानप्रथमो निषद्य १ घृतवन्तः पावकते स्तोकाः श्रौतन्ति मेदसः ।

क. सं.

॥१०५॥

स्वधर्मन्देवदीतये श्रेष्ठं नोधेहि वार्यम् २ तुभ्यं स्तोकाघृतं तृप्तुतोऽग्नेविप्राय सन्त्य ।
 ऋषिः श्रेष्ठः समिध्यसे यज्ञस्य प्राविता भव ३ तुभ्यं श्वोतन्त्यग्निगोशचीवः स्तोका-
 सोऽग्नेमेदसो घृतस्य । कविशस्तो बृहताभानुनागाहव्याजुषस्वमेधिर ४ ओजि-
 ष्ठं ते मध्यतो मेदुः उद्धृतं प्रतेव यदं दामहे । श्वोतन्ति तेव सोऽस्तोका अधित्वचिप्रतितान्दे-
 वशो विहि ५ ॥ २१ ॥

अयं स पञ्च गायत्री पुरीष्या अग्नयस्त्रिष्टुप् । चतुर्थ्यनुष्टुप् ।

२२ अयं सोऽग्निर्यस्मिन्त्सोममिन्द्रः सुतं दधे जठरे वावशानः । सहस्रिणं वाज-
 मत्यं न सप्तिसप्तवान्त्सन्तस्तूयसे जातवेदः १ अग्नेयत्तैदिविवर्चः पृथिव्यां यदोषधी-
 ष्वप्स्वायं जत्र । येनान्तरिक्षमुर्वीत तन्त्यत्वेऽसभानुरर्णवो नृचक्षाः २ अग्नेदिवो
 अर्णमच्छाजिगास्यच्छादेवाँ ऊचिषे धिष्ण्याये । यारोचने परस्तात्सूर्यस्य याश्चा-

अ. ३ अ. १

॥१०५॥

वस्तादुपतिष्ठन्त आपः ३ पुरीष्यासो अग्रयः प्रावृणेभिः सजोषसः । जूषन्तां युज्ञ-
मद्रुहोऽनमीवाइषोमहीः ४ इळांमग्नेपुरुदंसं सनिंगोः शश्वत्तुमंहवमानायसाध ।
स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्नेसातै सुमतिभूत्वस्मे ५ ॥ २२ ॥

निर्मथितः पञ्च देवश्रवा देववातश्च भारतावग्निस्त्रिष्टुप् । तृतीया सतो बृहती ।

२३ निर्मथितः सुधित आसधस्थे युवाक् विरध्वरस्य प्रणेता । जूर्येत्स्वग्निरजरो
वनेष्वत्रादधे अमृतं जातवेदाः १ अमन्थिष्ठां भारं तारेव दग्निं देवश्रवा देववातः सुद-
क्षम् । अग्ने विपश्य बृहताभिरायेषां नो नेता भवता दनुयून् २ दशक्षिपः पूर्व्यसीम-
जी जनन्तु जातं मातृषु प्रियम् । अग्निस्तु हि देववातं देवश्रवो यो जनानां मसं दृशी ३
नित्वा दधे वर आपृथिव्या इळायास्पदे सुदिनत्वे अह्नाम् । दृषद्वत्यां मानुष आप्यायां

क्र. सं.

॥१०६॥

सरस्वत्यां रेवदग्रे दिदीहि ४ इळां मग्रे पुरुदं सै सनिंगोः शंश्वत्तमं हवं मानाय साध ।
स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्रे सार्ते सुमतिर्भूत्वस्मे ५ ॥ २३ ॥

अग्रे सहस्व पञ्च विश्वामित्रोऽग्निर्गायत्री । आद्यानुष्टुप् ।

२४ अग्रे सहस्व पृतना अभिमांतीरपांस्य । दुष्टरस्तरन्नरांतीर्वचो धाय ज्जवा-
हसे १ अग्रं डुळा समिध्यसे वीतिहोत्रो अमर्त्यः । जुषस्व सूनो अध्वरम् २ अग्रे य-
ज्ञेन जागृवे सहसः सूनवाहुत । एदं वहिः संदोममं ३ अग्रे विश्वेभिरग्निभिर्देवेभि-
र्महयागिरः । यज्ञेयुयुत्तं चायवः ४ अग्रे दादागुषैरयि वीरवन्तं परीणसम् ।
शिशीहिनः सूनुमतः ५ ॥ २४ ॥

अग्रे दिवः पञ्च विश्वामित्रोऽग्निर्विराट् । चतुर्थ्या इन्द्राग्नी ।

२५ अग्रे दिवः सूनुरसि प्रचेतास्तना पृथिव्या उत विश्ववेदाः । ऋधग्देवा इह यजा

अ. ६ अ. १

॥१०६॥

चिकित्वः १ अग्निःसंनोतिवीर्याणिविद्वान्त्संनोतिवाजंममृतायभूपन् । संनो
 देवाँएहवहापुरुक्षो २ अग्निर्यावापृथिवीविश्वजंन्येआभातिदेवीअमृतेअमूरः ।
 क्षयन्वाजैःपुरुश्चन्द्रोनमोभिः ३ अग्नइन्द्रश्चदाशुषोदुरोणेसुतावतोयज्ञमिहोप-
 यातम् । अमर्धन्तासोमपेयायदेवा ४ अग्नैअपांसमिध्यतेदुरोणेनित्यःसूनोसह-
 सोजातवेदः । सधस्थानिमहयमानऊती ५ ॥ २५ ॥

वैश्वानरं नव विश्वामित्रो जगती । अन्त्यास्तिस्त्रिष्टुभः । सप्तम्या आत्मा । आद्यानां
 तिसृणां वैश्वानरः । ततस्तिष्ठणां मरुतः । उपान्त्ययोरग्निरात्मा वा । अन्त्याया
 विश्वामित्रोपाध्यायः ।

२६ वैश्वानरंमनसाग्निनिचार्याहविष्मन्तोअनुषत्यंस्वर्विदम् । सुदानुंदेवंरथिरं
 वसूयवोगीर्भीरुण्वंकुशिकासोहवामहे १ तंशुभ्रमग्निमवसेहवामहेवैश्वानरमा-

क. सं.

॥ १० ॥

तरिश्वा॒नमु॒क्थ्य॑म् । बृ॒हस्प॑तिं॒मनु॑षोदे॒वता॑तये॒विप्रं॑ श्रोता॒रम॑तिथि॒रघृ॑ष्यदं॒म् २ अ॒श्वो॒नक्र॑न्द॒जनि॑भिः॒समि॑ध्यते॒वैश्वान॑रःकु॒ष्ठिके॑भि॒र्युगे॑युगे । स॒नोअ॒ग्निःसु॒वीर्य॑स्व॒
 श्व्य॑दधा॒तुरत्न॑म॒मृतै॑षु॒जागृ॑विः ३ प्र॒यन्तु॑वा॒जास्त॑वि॒षीभि॑र॒ग्रयः॑ शु॒भेसं॑मि॒श्राःपृष॒॑
 ती॒रयु॑क्षत । बृ॒हदु॒क्षोम॑रु॒तोवि॑श्ववे॒दसः॑ प्र॒वेप॑यन्ति॒पर्व॑ता॒अदा॑भ्याः ४ अ॒ग्निश्रि॑यो॒
 म॒रुतो॑वि॒श्वकृ॑ष्टय॒आत्वे॑षमु॒ग्रम॑वर्द्ध॒महे॒वय॑म् । तेस्वा॒निनो॑रु॒द्रिया॑वर्ष॒निर्णिजः॑ सिं॒
 हान॑हेष॒कृत॑वःसु॒दान॑वः ५ ॥ २६ ॥ ब्रा॒तंब्रा॑तंगुणंगणं॒सुश॑स्तिभि॒रग्ने॑र्भा॒मिम॑रु॒
 ता॒मोज॑र्द्ध॒महे । पृष॑दश्वा॒सोअ॑नव॒भ्ररा॑धसो॒गन्ता॑रो॒यज्ञं॑वि॒दथै॑षु॒धीराः॑ ६ अ॒ग्निरं॑
 स्मि॒जन्म॑ना॒जात॑वे॒दाघृ॑तंमे॒चक्षु॑र॒मृतै॑म॒आस॑न् । अ॒र्कस्त्रि॑धा॒तुरज॑सो॒विमा॑नोऽज॒
 स्रो॒धमो॑ह॒विरे॑स्मि॒नाम॑ ७ त्रि॒भिःप॑वि॒त्रैर॑पु॒षोध्य॑ १ क॑ह॒दाप्र॑ति॒ज्योति॑रनु॒प्रजा॑
 नन् । व॒र्षिप्र॑रत्न॒मक॑तस्व॒धाभि॑रादि॒द्यावा॑पृथि॒वीप॑र्य॒पश्य॑न् ८ श॒तधा॑र॒मुत्स॑म

अ. ३ अ. १

॥ १० ॥

क्षीयमाणं विपश्चितं पितरं वक्त्वा नाम् । मेलिमदन्तं पित्रो रूपस्थे तं रोदसी पिपृतं स-
त्यवाचम् १ ॥ २७ ॥

म वः पञ्चदश विश्वामित्रोऽग्निर्गायत्री । आद्याया ऋतवो वा ।

२७ प्रवोवाजा अभिद्यवो हविष्मन्तो घृताच्या । देवाजिगातिसुम्रयुः १ ईळे
अग्निं विपश्चितं गिरायज्ञस्य साधनम् । श्रुष्टो वानधितावानम् २ अग्ने शके मते वयं य-
मैवेवस्य वाजिनः । अतिद्वेषांसितरेम ३ समिध्यमानो अध्वरेऽग्निः पावक ईड्यः ।
गोचिष्केऽस्तमीमहे ४ पृथुपाजा अमर्त्यो घृतनिर्णिकस्वाहुतः । अग्निर्यज्ञस्य ह-
व्यवाट् ५ ॥ २८ ॥ तं सुबाधो यतस्तु च इत्याधियायज्ञवन्तः । आचंकुरग्निमूतये ६
होता देवो अमर्त्यः पुरस्तादेति मायया । विदधानि प्रचोदयन् ७ वाजीवाजेषु
धीयतेऽध्वरेषु प्रणीयते । विप्रो यज्ञस्य साधनः ८ धियाचक्रे वरेण्यो भूतानां गर्भमा-

क्र. सं.

॥१०८॥

दधे । दक्षस्यपितरंतनां १ नित्वांदधेर्वरेण्यदक्षस्येकासहस्कृत । अग्नेसुदीतिमु-
 शिजम् १० ॥ २९ ॥ अग्नियन्तुरंमसुरंमृतस्ययोगेवनुषः । विप्रावाजैःसमि-
 न्यते ११ ऊर्जोनपांतमध्वरेदींदिवांसमुपयवि । अग्निमीळेकविक्रंतुम् १२ ईळे-
 न्योनमस्यस्तिरस्तमांसिदर्शतः । समग्निरिध्यतेवृषा १३ वृषोअग्निःसमिध्यते-
 ऽध्वोनदेववाहनः । तंहविष्मन्तईळते १४ वृषणंत्वावयंवृषन्दृषणःसमिधीमहि ।
 अग्नेदीद्यतंवृहत् १५ ॥ ३० ॥

अग्ने जुषस्व षड्विभामित्रोऽग्निर्गायत्री । तृतीयोष्णिक् । चतुर्थी विष्ट्व । पञ्चमी जगती ।

२८ अग्नेजुषस्वनोहविःपुरोळाशीजातवेदः । प्रातःसावेधियावसोऽपुरोळा
 अग्नेपचतस्तुभ्यंवाधापरिष्कृतः । तंजुषस्वयविष्ट्व २ अग्नेवीहिपुरोळाशमाहु-
 तंतिरोअह्वयम् । सहसःसुनुरस्यध्वरेहितः ३ माध्यंदिनेसर्वनेजातवेदःपुरोळाशी-

अ. १ अ. १

॥१०८॥

मिहकंवेजुषस्व । अग्नेयहस्यतवभागधेयंनप्रमिनन्तिविदथेषुधीराः ४ अग्नेतृती-
येसर्वनेहिकानिषःपुरोळाशीसहसःसूनवाहुतम् । अथादिवेष्वध्वरंविपुन्ययाधार-
त्नवन्तममृतेषुजागृविम् ५ अग्नेवृधानआहुतिंपुरोळाशीजातवेदः । जुषस्वतिरो-
अंहयम् ६ ॥ ३१ ॥

अस्तीदं षोडश विश्वामित्रोऽग्निः । पञ्चम्या ऋत्विजो वा । व्याघ्राचतुर्थोदशमी-
द्वादश्योऽनुष्टुभः । षष्ठ्येकादशपुषान्ते च जगत्तः । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

२९ अस्तीदमंविमन्थनमस्तिप्रजननंकृतम् । एतांविश्वक्षीमाभराग्निमन्था-
मपूर्वथां १ अरण्योर्निहितोजातवेदागर्भइवसुधितोगर्भिणीषु । विवेदिवईड्यो
जागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः २ उत्तानायामवभराचिकित्वान्तसद्यःप्रवी-
तावृषणंजजान । अरुषस्तूपोरुशदस्यपाजइळायास्पृत्रोवयुनेऽजनिष्ट ३ इळा-

क्र. सं.

॥१०९॥

यास्त्वापदेवयंनभापृथिव्याअधि । जातवेदोनिधीमह्यग्नेहव्यायवोह्वे ४ मन्थ-
 तानरःकविमह्यन्तंप्रचेतसममृतंसुप्रतीकम् । यज्ञस्यकेतुंप्रथमंपुरस्तादग्निनरो
 जनयतासुशेवम् ५ ॥ ३२ ॥ यदीमन्थन्तिबाहुभिर्विरोचतेऽश्वोनबाज्यरुषोवने-
 ष्वा । चित्रोनयामेन्नश्विनोरनिवृतःपरिवृणक्तयश्मनस्तृणादहन् ६ जातोअग्नी
 रोचतेचेकितानोवाजीविप्रःकविशस्तःसुदानुः । यंदेवासईडयंविश्वविदेहव्यवा-
 हमदधुरध्वरेषु ७ सीदहोतःस्वउलोकेचिकित्वान्तसादयायज्ञंसुकृतस्ययोनौ ।
 देवावीर्देवान्हविषायजास्यग्नेबृहद्यजमानेवयोधाः ८ कृणोतधूमंवृषणंसखायो-
 ऽस्त्रेधन्तइतनवाजमच्छ । अयमग्निःपृतनाषाट्सुवीरोयेनदेवासोअसंहन्तदस्य-
 न् ९ अयंतेयोनिर्ऋत्वियोयतोजातोअरोचथाः । तंजानन्नग्नआसीदाथानोवर्धया
 गिरः १० ॥ ३३ ॥ तनूनपादुच्यतेगर्भआसुरोनराशंसौभवतियद्विजायते । मात-

अ. ३ अ. १

॥१०९॥

रिश्वायदमिमीतमातरिवातस्यसर्गोअभवत्सरीमणि ११ सुनिर्मथानिमैथितः
 सुनिधानिहितःकविः । अग्रेस्वध्वराकृणुदेवान्देवयतेयज १२ अजीजनन्नमृतं
 मर्त्यासोऽस्त्रेमाणंतराणिवीळुजम्भम् । दशस्वसारोअध्रुवःसमीचीःपुमांसंजा-
 तमभिसंरभन्ते १३ प्रसप्तहोतासनकादरोचतमातुरुपस्थेयदशोच्चदूर्धनि । न
 निमिषतिसुरणोदिवेदिवेयदसुरस्यजठरादजायत १४ अमित्रायुधोमरुतामिव
 प्रयाःप्रथमजाब्रह्मणोविश्वमिद्विदुः । द्युन्नवद्ब्रह्मकुशिकासएरिरएकएकोदमेअ-
 ग्निंसमीधिरे १५ यद्यत्वाप्रयतियज्ञेअस्मिन्होतश्चिकित्वोऽवृणीमहीह । ध्रुव-
 मयाध्रुवमुताशमिष्टाःप्रजानन्विद्वाँउपयाहिसोमम् १६ ॥ ३४ ॥ इति शाकल-
 र्कसंहितायां तृतीयाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां तृतीये मण्डले
 द्वितीयोऽनुवाकः ॥ २ ॥

क्र. सं.

॥११०॥

इच्छन्तिश्चिकैन्द्रंशासत्कुशिकोविश्वामित्रएववाश्रुतेरिन्द्रसोमंशूनामपर्वतानांसप्तोनासंवादोनदी-
भिर्विश्वामित्रस्योत्तितीर्षोस्तत्रनदीवाक्यंषतुर्थोषष्ठ्यष्टमीदशम्यःषष्ठीसप्तम्योस्त्विन्द्रस्तुतिरन्यानुष्टु-
बिन्द्रःपूर्भिदेकादशतिष्ठाहरीइमामूषूपान्याघोरोऽपश्यत्सानिर्देहेच्छस्यमानेतिश्रूयतेवार्चइसायगाय-
त्रमन्त्यानुष्टुबभितष्टेवदशप्रजापतिःसवैश्वामित्रोवाच्योवाद्गौवातौनवेकोपीन्द्रमतिर्नव ।

इच्छन्ति द्वाविंशतिर्विश्वामित्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३० ॐ इच्छन्तित्वासोम्यासःसखायःसुन्वन्तिसोमंदधतिप्रयांसि । तिति-
क्षन्तेअभिशांस्तिजनानामिन्द्रत्वदाकश्चनहिप्रकेतः १ नतेदूरेपरमाचिद्रजांस्या-
तुप्रयाहिहरिवोहरिभ्याम् । स्थिरायवृष्णेसर्वनाकृतेमायुक्ताग्रावाणःसमिधाने
अग्नौ २ इन्द्रःसुशिप्रोमघवातरुत्रोमहाव्रातस्तुविकूर्मिर्ऋधावान् । यदुग्रोधाबा-
धितोमर्त्येषूक्त्वात्यतेवृषभवीर्याणि ३ त्वंहिष्माच्यावयन्नच्युतान्येकोवृत्राचरसि

अ. ३ अ. २

॥११०॥

जिघ्रमान॥तवद्यावापृथिवीपर्वतासोऽनुव्रताश्चनिमितेवतस्थुः ४ उताभयेपुरुहूत
 श्रवोभिरेकोदृच्छमंवदोवृत्रहासन् । इमेचिदिन्द्रोदसीअपारेयत्सङ्गुभ्णामंघव-
 न्काशिरिसे ५ ॥ १ ॥ प्रसूतइन्द्रप्रवताहरिभ्यांप्रतेवज्रःप्रमृणन्नैतुशत्रून् । जहि-
 प्रतीचोअनूचःपरांचोविश्वंसत्यंकुणहिविष्टमस्तु ६ यस्मैधायुरदधामर्त्यायाभक्तं-
 चिद्रजतेगेह्यं१सः । भद्रातइन्द्रसुमतिर्धृताचींसहस्रदानापुरुहूतरातिः ७ सहदानं
 पुरुहूतक्षियन्तमहस्तमिन्द्रसंपिणकुणारुम् । अभिवृत्रंवधमानंपियारुमपाद-
 मिन्द्रतवसाजघन्थ ८ निसामनामिषिरामिन्द्रभूमिमहीमपारांसदनेससत्य ।
 अस्तंभ्राद्यांवृषभोअन्तरिक्षमर्षन्त्वापस्त्वयेहप्रसूताः ९ अलातृणोवलइन्द्रव्रजो
 गोःपुराहन्तोर्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअंकुणोन्निरजेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतं
 धमन्तीः १० ॥ २ ॥ एकोद्वसुमतीसमीचीइन्द्रआपंप्रौपृथिवीमुतदाम् ।

क. सं.

॥११॥

उतान्तरिक्षादभिनःसमीकटुषोरथीःसयुजःशूरवाजान् ११ दिशःसूर्योनमिना-
 तिप्रदिष्टादिवेदिवेहयैश्वप्रसूताः । संयदानुळध्वनआदिदशैर्विमोचनंकृणुतेत-
 त्वस्य १२ दिदृक्षन्तउषसोयामन्नकोर्विवस्वत्यामहिचित्रमनीकम् । विश्वेजान-
 न्तिमहिनायदागादिन्द्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि १३ महिज्योतिर्निहितंवक्षणास्वा-
 मापकंचरतिविभ्रतीगौः । विश्वंस्वाद्यसंभृतमुस्त्रियायांयत्सीमिन्द्रोअदधाद्रोज-
 नाय १४ इन्द्रदृह्यामकोशाअभूवन्यज्ञायशिक्षगृणतेसखिभ्यः । दुर्मायवोदुरेवा
 मर्त्यासोनिषङ्गिणोरिषवोहन्त्वांसः १५ ॥ ३ ॥ संघोषःशृण्वेऽवमैरमित्रैर्जही
 न्येष्वशानितपिष्ठाम् । वृश्चेमधस्ताद्विरुजासहस्वजहिरक्षोमघवन्नन्धयस्व १६
 उदृहृक्षःसहमूलमिन्द्रवृश्चामध्यप्रत्यग्रंशृणीहि । आकीवंतःसललूकंचकथं
 ब्रह्मद्विषेतपुंषिहेतिमस्य १७ स्वस्तयेवाजिभिश्चप्रणेतःसंयन्महीरिषआसत्सि

अ. ३ अ. २

॥११॥

पूर्वीः । रायोवन्तारोबृहत्तःस्यामास्मेअस्तुभगइन्द्रप्रजावान् १८ आनोभरभग-
मिन्द्रद्युमन्तंनितेदेष्णस्यधीमहिप्ररेके । ऊर्वईवपप्रथेकामोअस्मेतमापृणवसु-
पतेवसूनाम् १९ इमंकाममन्दयागोभिरश्वैश्चन्द्रवताराधसापप्रथश्च । स्वयवो
मतिभिस्तुभ्यंविप्राइन्द्रायवाहःकुशिकासोअक्रन् २० आनोगोत्रादर्हहिगोपते-
गाःसमस्मभ्यंसनयोयन्तुवाजाः । दिवक्षाअसिवृषभसत्यशुष्मोऽस्मभ्यंसुमघ-
वन्बोधिगोदाः २१ शुनंहुवेममधवान्मिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्व-
न्तमृग्रमूतयेसमत्सुघ्नन्तंवृत्राणिसंजितंधनानाम् २२ ॥ ४ ॥

शासद्वाविंशतिर्विंशामित्रः कुशिको वा इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३१ शासद्बहिर्दुहितुर्नृप्यंगाद्विद्वाँऋतस्यदीधितिंसपर्यन्नापितायत्रदुहितुःसेक-
मृजन्तसंशगम्येनमनसादधन्वे १ नजामयेतान्वोरिक्थमारैक्चकार्गभैसनितु-

क्र. सं.

॥११२॥

निधानम् । यदीमातरो ज्ञनयन्तवह्निमन्यः कर्तासुकृतोरन्यक्रन्धन् २ अभिजैज्ञे
 जुह्वा रेजेमानो महस्पुत्रा अरुषस्यप्रयक्षे । महान्गर्भो मद्याजातमेषां महीप्रवृद्ध-
 यश्वस्ययज्ञैः ३ अभिजैश्रीरसचन्तस्पृधानं महिज्योतिस्तमसो निरजानन् । तं
 जानतीः प्रत्युवायन्नुषासः पतिर्गवामभवदेकइन्द्रः ४ वीळौ सतीरभिधीरां मतृन्द-
 न्प्राचाहिन्वन्मनसा सप्तविप्राः । विश्वामविन्दन्पृथ्यामृतस्य प्रजानत्रितानमसा
 विवेश ५ ॥ ५ ॥ विदद्यदी सरमारुणमद्रेर्महिपाथः पूर्वैस्तुष्टयक्षः । अग्रै
 नयत्सुपद्यक्षराणां मच्छारवै प्रथमा जानती गां ६ अगच्छदुविप्रतमः सखीयन्नसू-
 दयत्सुकृते गर्भमद्रिः । सप्तानमर्यो युर्वभिर्मखस्यन्नथां भवदङ्गिराः सद्यो अर्चन् ७
 सतः सतः प्रतिमानं पुरोभूर्विश्वावेदजनिं माहन्तिशुष्णम् । प्रणोदिवः पदवी-
 र्गव्युरर्चन्तसखा सखीरमुश्चन्निरवद्यात् ८ निर्गव्यतामनसा सेदुरकैः कृण्वानासौ

अ. १ अ. २

॥११२॥

अमृतत्वाय गातुम् । इदं चिन्नुसदनं भूयेषां येन मासाँ अतिवासवृत्तेन १ संपश्यमा-
 ना अमदन्नभिस्वंपयः प्रलस्यरेतसो दुर्घाताः । विरोदसी अतपद्वाषण्णां जाते निष्ठा-
 मदधुर्गोषु वीरान् १० ॥ ६ ॥ सजातेभिर्वृत्रहासे दुहव्यै रुदुस्त्रियां असृज दिन्द्रो
 अर्कैः । उरूव्यस्मै घृतवद्भरन्ती मधुस्वाद्यदुदुहे जेन्या गौः ११ पित्रे चिच्चक्रुः सदनं-
 समं स्मै महि त्विषीं मत्सुकृतो विहिख्यन् । विष्कभन्तः स्कम्भनेना जनित्री आ-
 सीना ऊर्ध्वरेभ संविमिन्वन् १२ महीयदिधिषणां शिश्रथे वात्सद्यो वृधै विभ्वं १३ रो-
 दस्योः । गिरो यस्मिन्न न वद्याः समीचीं विश्वा इन्द्राय त विषीरनुत्ताः १४ मह्याते स-
 ख्यं वं शि मशक्तीरा वृत्रघ्ने नियुतो यन्ति पूर्वीः । महिस्तोत्रमव आगन्मसुरे रस्माकं सु-
 मंघवन् बोधि गोपाः १५ महिक्षेत्रं पुरुश्चन्द्रं विविद्वानादित्सखिं भ्यश्चरथं समैरत् ।
 इन्द्रो नृभि रजन्द्दीद्यानः साकं सूर्यं मुषसं गातुमग्निम् १५ ॥ ७ ॥ अपश्चिदेष विभवो ३

क्र. सं.

॥११३॥

दमूनाः प्रसूधीचीरसृजद्विश्वश्चन्द्राः । मध्वः पुनानाः कविभिः पवित्रैर्युभिर्हिन्वन्त्य-
 कुभिर्धनुत्रीः १६ अनुकृष्णवसुधित्तिजिहाते उभेसूर्यस्यमंहनायजत्रे । परियत्ते
 महिमानंवृजध्यैसखायइन्द्रकाम्याऋजिप्याः १७ पतिर्भववृत्रहन्सूनृतांनांगिरां
 विश्वार्युर्वृषभोर्वयोधाः । आनोगहिसख्येभिः शिवेभिर्महान्महीभिरूतिभिः सर-
 ण्यन् १८ तमङ्गिरस्वन्नमसासपर्यन्नव्यंकुणोमिसन्यसेपुराजाम् । द्रुहोवियाहि
 बहुलाअदेवीः स्वश्वनोमधवन्त्सातयेधाः १९ मिहः पावकाः प्रतताअभूवन्त्स्वस्ति
 नः पिपृहिपारमासाम् । इन्द्रत्वंरथिरः पाहिनोरिषोमक्षूमक्षूकृणुहिगोजितोनः २०
 अदेदिष्टवृत्रहागोपतिर्गाअन्तःकृष्णाँअरुषैर्धामभिर्गात् । प्रसूनृतादिशमानक्रतेन
 दुरश्चविश्वाअवृणोदपस्वाः २१ शुनंहवेममधवान्मिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाज-
 सातौ । शृण्वन्तमुग्रमूतयेसमत्सुघ्नन्तंवृत्राणिसजितंधनानाम् २२ ॥ ८ ॥

अ. १ अ. २

॥११३॥

इन्द्र सोमं सप्तदश विश्वामित्र इन्द्रास्त्रिष्टुप् ।

३२ इन्द्रसोमं सोमपतेपिवेमं माध्यंदिने सर्वं न चारुयत्ते । प्रपुथ्याशिप्रैमधव-
 नृजीषिन्विमुच्याहरीं इह मां दयस्व १ गवांशिरंमन्थिनं मिन्द्रशुक्रं पिवा सोमं ररि-
 मातेमदाय । ब्रह्मकृतामारुतेनागणेन स जोषारुद्रैस्तृपदावृषस्व २ येतेशुष्मं ये
 तविषीमवर्धुन्नर्चन्त इन्द्रमरुतस्तु अोजः । माध्यंदिने सर्वं नेवज्रहस्तपिबार्द्रेभिः
 सगणः सुशिप्र ३ तद्वज्रस्य मधुं मद्विविप्र इन्द्रस्य शर्धो मरुतो य आसन् । येभिर्वृ-
 त्रस्येष्टितो विवेदा मर्मणो मन्यमानस्य मर्म ४ मनुष्वदिन्द्र सर्वं न जुषाणः पिवा सो-
 मं शश्वते वीर्याय । स आर्ववृत्स्व हर्यश्वयज्ञैः संरप्युभिर्पो अर्णांसि सवि ५ ॥ १ ॥
 त्वमपो यद्धवृत्रं जघन्वाँ अर्त्याँ इव प्रासृजः सर्तवाजौ शयानं मिन्द्र चरतावधेन वत्रि-
 वां संपरिदेविरदेवम् ६ यजाम इन्नमसा वृद्धमिन्द्रं बृहन्तं मूष्वमजरं युवानम् ।

क्र. सं.

॥११४॥

यस्यप्रिये ममर्तुर्यज्ञियस्यनरोदसीमहिमानंममाते ७ इन्द्रस्यकर्मसुकृतापुरु-
 णिव्रतानिदेवानमिनन्तिविश्वे । दाधारयःपृथिवीद्यामुतेमांजजानसूर्यमुषसंसु-
 दंसाः ८ अद्रोघसत्यंतवतन्महित्वंसद्योयज्जातोअपिबोहसोमम् । नद्यावइन्द्रत-
 वसस्तओजोनाहानमासाःशरदोवरन्त ९ त्वंसद्योअपिवोजातइन्द्रमदायसोमं
 परमेव्योमन् । यद्वद्यावापृथिवीआविवेगीरथाभवःपूर्यःकारुधायाः १०॥१०॥
 अहन्नहिपरिशयानमणौओजायमानंतुविजाततव्यान् । नतैमहित्वमनुभूदध्वयौ-
 र्यदन्ययास्फिग्या ३ क्षामवस्थाः ११ यज्ञोहितइन्द्रवर्धनोभूदुतप्रियःसुतसोमोमि-
 येधः । यज्ञेनयज्ञमवयज्जियःसन्यज्ञस्तेवज्रमहिहत्यआवत् १२ यज्ञेनेन्द्रमवसा
 चक्रेअर्वागैर्नसुन्नायनव्यसेववृत्त्याम् । यःस्तोमैभिर्वावृधेपूर्यैभिर्योमंध्यमेभिर्ह-
 तनूतनेभिः १३ विवेपयन्माघिषणाजजानस्तवैपुराणार्यादिन्द्रमहः । अंहंसोय-

अ.३अ.२

॥११४॥

त्रेपीपर्यथानोनवेवयान्तंमुभयेहवन्ते १४ आपूर्णोअस्यकलशःस्वाहासेक्तैवको-
 शंसिसिचेपिवंध्यै । समुप्रियाआववृत्रन्मदायप्रदक्षिणिदभिसोमासइन्द्रम् १५
 नत्वांगभीरःपुरुहूतसिन्धुर्नाद्रयःपरिषन्तोवरन्त । इत्थासखिभ्यइषितोयदि-
 न्द्राहृच्छिदरुजोगव्यमूर्वम् १६ शुनंहवेममघवानमिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाज-
 सातौ । शुण्वन्तंमुग्रमूतयेसमत्सुघ्नन्तैवृत्राणिसंजितंधनानाम् १७ ॥ ११ ॥

म पर्वतानां त्रयोदश विश्वामित्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् । अन्यानुष्टुप् ।

३३ प्रपर्वतानामुशतीउपस्थादश्वेइवविषितेहासमाने । गावैवशुभ्रेमातरां
 रिहाणेविपाट्छुतुद्रीपयंसाजवेते १ इन्द्रेपितेप्रसवंभिक्षमाणेअच्छासमुद्रंरथ्येव
 याथः । समाराणेऊर्मिभिःपिन्वंमानेअन्यावांमन्यामप्येतिशुभ्रे २ अच्छासिन्धुं
 मातृतमामयासंविपांशमुर्वीसुभगांमगन्म । वृत्समिवमातरांसरिहाणेसमानं

क्र. सं.

॥११५॥

योनिमनुसंचरन्ती ३ एनावयंपयसापिन्वमाना अनुयोनिदेवकृतंचरन्तीः । नव-
 त्वेप्रसवःसर्गतक्तःकिंयुर्विप्रो नद्योजोहवीति ४ रमध्वमेवचसेसोम्यायक्रतावरी-
 रूपमुहूर्तमेवैः । प्रसिन्धुमच्छावृहतीमनीषावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः ५ ॥ १२ ॥
 इन्द्रोअस्मौअरद्वज्रबाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनाम् । देवोऽनयत्सवितासुपाणि-
 स्तस्यवयंप्रसवेयामउर्वीः ६ प्रवाच्यैशश्वधावीर्यैः १ तदिन्द्रस्यकर्मयदहिंविवृश्वत् ।
 विवर्जेणपरिषदोजघानायत्तापोऽयंनमिच्छमानाः ७ एतद्वचोजरितुर्मापिमृ-
 ष्टाआयत्तेघोषानुत्तरायुगानि । उक्थेषुंकारोप्रतिनोजुषस्वमानोनिकःपुरुषत्रान-
 मस्ते ८ ओषुस्वसारःकारवैशृणोतययौवोदूरादनसारथेन । निषूनमध्वंभवता
 सुपाराअधोअक्षाःसिन्धवःस्रोत्याभिः ९ अतैकारोशृणवामावचौसिययाथदूरा-
 दनसारथेन । नितैनंसैपीप्यानेवयोषामर्यायेवकन्याशश्वचैते १० ॥ १३ ॥ यद-

अ.३अ.२

॥११५॥

कृत्वाभरताःसंतरेयुर्गव्यन्ग्रामइषितइन्द्रजूतः । अर्षादहंप्रसवःसर्गैतक्तुआवोवृणे
 सुमतिंयज्ञियांनाम् ११ अतारिषुर्भरतागव्यवःसमभक्तुविप्रःसुमतिंनदीनाम् ।
 प्रपिन्वध्वमिषयन्तीःसुराधाआवृक्षणाःपूणध्वंयातशीभम् १२ उद्वंजुर्मिःशम्या
 हन्त्वापोयोक्त्राणिमुञ्चत । मादुष्कृतौव्येनसाध्यौशूनमारंताम् १३ ॥ १४ ॥

इन्द्रः पूभिंदेकादश विश्वामित्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३४ इन्द्रःपूभिंदातिरहासमकैर्विदहंसुर्दयमानोविशत्रून् । ब्रह्मजूतस्तन्वा
 वावृधानोभूरिंदात्रापृणद्रोदंसीउभे १ मखस्यतेतविषस्यप्रजूतिमियभिंवाचं-
 ममृतांयभूषन् । इन्द्रक्षितीनामंसिमानुषीणांविशांदैवीनामुतपूर्वयावा २ इन्द्रो
 वृत्रमवृणोच्छर्षेनीतिःप्रमायिनाममिनाद्वर्षणीतिः । अहन्व्यसमुशध्रुग्वनेष्वा-
 विधेनाअकृणोद्राम्याणाम् ३ इन्द्रःस्वर्षाजनयन्नहानिजिगायोशिग्भिःपृतना

क्र. सं.

॥११६॥

अभिष्टिः । प्रारोचयन्मनवेकेतुमहामविन्दुज्ज्योतिर्वहतेरणांय ४ इन्दुस्तुजो
 वर्हणाआविवेशनुवद्वधानोनयीपूरुणि । अचेतयद्वियंइमाजंरिप्रेमंवर्णमति-
 रच्छुक्रमासाम् ५ ॥ १५ ॥ महोमहानिपनयन्त्यस्येन्द्रस्यकर्मसुकृतापूरुणि ।
 वृजनेनवृजिनान्तसंपिपेषमायाभिर्दस्थैरभिभूत्योजाः ६ युधेन्द्रोमहावरिवश्व-
 कारदेवेभ्यःसत्पतिश्वर्षणिप्राः । विवस्वतःसदनेअस्यतानिविप्राउकथेभिःकवयो
 गृणन्ति ७ सत्रासाहंवरेण्यंसहोदांसंस्वांसंस्वरपश्वदेवीः । ससानयःपृथिवीं
 द्यामुतेमामिन्द्रमदन्त्यनुधीरणासः ८ ससानात्यौऊतसूर्येससानेन्द्रःससानपुरु-
 भोजसंगाम् । हिरण्ययमुतभोगंससानहृत्वीदस्यूनप्रायैवर्णमावत् ९ इन्द्रोष-
 धीरसनोदहानिवनस्पतीरसनोदन्तरिक्षम् । बिभेदवलंनुनुदेविवाचोऽथाभवद-

अ. ३ अ. २

॥११६॥

मिताभिकृतूनाम् १० शुनंहुवेममधवानमिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजंसातौ ।
शृण्वन्तमुग्रमूतयेसुमत्सुधन्तैवृत्राणिसंजितंधनानाम् ११ ॥ १६ ॥

तिष्ठा हरी एकादश विश्वामित्र इन्द्रविष्टुप् ।

३५ तिष्ठाहरीरथआयुज्यमानायाहिवायुर्ननियुतो नोअच्छ । पिवास्यन्धो
अभिसृष्टोअस्मेइन्द्रस्वाहाररिमातेमदाय १ उपाजिरापुरुहूतायसमीहरीरथस्य
धूर्वायुनज्मि । द्रवद्यथासंभृतंविश्वतंभ्रिदुपेमंयज्ञमावहातइन्द्रम् २ उपोनयस्व
वृषणातपुष्पोतेमवत्वंवृषभस्वधावः । ग्रसेतामश्वाविमुचेहशोणादिवेदिवेमह-
शीरद्विधानाः ३ ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्मिहरीसखायासधमादआशू । स्थिरं
रथंसुखमिन्द्राधितिष्ठन्प्रजानन्विद्वाँउपयाहिसोमम् ४ मातेहरीवृषणावीतपृष्ठा
निरीरमन्यजमानासोअन्येअत्यायाहिशश्वतोवयंतेऽसुतेभिःकृणवामसोमैः ५

क्र. सं.

॥११७॥

॥ १७ ॥ तवायंसोमस्त्वमेह्यर्वाङ्गश्वत्तमंसुमना अस्य पाहि । अस्मिन्यज्ञेव-
हिष्यानिषद्यादधिष्वेमं जुठर इन्दुमिन्द्र ६ स्तीर्णते बर्हिः सुत इन्द्र सोमः कृताधाना
अत्तविते हरिभ्याम् । तदो कसे पुरुशाकायवृष्णे मरुत्वते तुभ्यं राता हवीषि ७ इमं
नरः पर्वतास्तुभ्यमापः समिन्द्र गोभिर्मधुमन्तमक्रन् । तस्या गत्या सुमना ऋष्व
पाहि प्रजानन्विद्वान्पथ्या ८ अनुस्वाः ८ यौ आभजो मरुत इन्द्र सोमे ये त्वामवर्ध-
न्न भवन्गणस्ते । तेभिरेतं स जोषावावशानो ९ ग्रेः पिब जिह्वया सोममिन्द्र ९ इन्द्र
पिब स्वध्याचित्सुतस्याग्नेर्वा पाहि जिह्वया यजत्र । अध्वर्यो वप्रयतं शक्रहस्ता द्यो-
तुर्वाय ज्ञंहविषो जुषस्व १० शुनं हुवे मम घवान् मिन्द्र मस्मिन्भरे नृतमं वाजं सातौ ।
शृण्वन्तं मुग्रमूतये स मत्सुघ्नन्तं वृत्राणि संजितं धनानाम् ११ ॥ १८ ॥

अ. ३ अ. २

॥११७॥

इमामूष्वेकादश विश्वामित्र इन्द्रसिद्धिः । दशम्या आङ्गिरसः ।

३६ इमामूषुप्रभृतिसातयेधाःशश्वच्छश्वदूतिभिर्यादमानः । सुतेसुतेवावृधे
वर्धनेभिर्यःकर्मभिर्महद्भिःसुश्रूतोभूत् १ इन्द्रायसोमाःप्रदिवोविदानाऋभुर्येभि-
वृषपर्वविहायाः । प्रयम्यमानान्प्रतिषूगृभायेन्द्रपित्रवृषधूतस्यवृष्णः २ पिवाव-
धस्वतवधासुतासुइन्द्रसोमासःप्रथमाउतेमे । यथापिबःपूर्व्याँइन्द्रसोमाँएवापा-
हिपन्योअद्यानवीयान् ३ महौअमत्रोवृजनैविरण्ड्युं१ग्रंशवःपत्यतेधृष्णवोजः ।
नाहविब्याचपृथिवीचनैनन्सोमासोहयैश्वममन्दन् ४ महौउग्रोवावृधेवीर्याय
समाचक्रेवृषभःकाव्येन । इन्द्रोभगोवाज्जदाअस्यगावःप्रजायन्तेदक्षिणाअस्यपू-
र्वीः ५ ॥ १९ ॥ प्रयत्सिन्धवःप्रसवंयथायन्नापःसमुद्रंरथ्यैवजग्मुः । अतश्चिदि-
न्द्रःसदसोवरीयान्यदीसोमःपृणतिवृग्धोअंशुः ६ समुद्रेणसिन्धवोयादमानाइन्द्रा-

श्र. सं.

॥११८॥

यसोमंसुषुतंभरन्तः । अंशुदुहन्तिहस्तिनोभरित्रैर्मध्वःपुनन्तिधारयापवित्रैः ७
 हृदाइवकुक्षयःसोमधानाःसमीविष्याचसर्वनापूरुणि । अन्नायदिन्द्रःप्रथमाव्या-
 शवृत्रंजघन्वाँअवृणीतसोमम् ८ आतूभरमाकिरेतत्परिष्ठाद्विद्वाहित्वावसुपतिं
 वसूनाम् । इन्द्रयत्तेमाहिनेदत्रमस्त्यस्मभ्यंतद्वर्यश्वप्रयन्धि ९ अस्मेप्रयन्धिमघ-
 वन्नृजीषिन्निन्द्रायोविश्ववारस्यभूरैः । अस्मेऽतंग्रदोजीवसेधाअस्मेवीराऽऽ-
 श्वतइन्द्रशिपिन् १० शूनंहुवेममघवानमिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजंसातौ । शू-
 ण्वन्तमुग्रमूतयेसमत्सुघ्नन्तंवृत्राणिसंजितंधनानाम् ११ ॥ २० ॥

वार्वहत्यायैकादश विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री । अन्त्यानुष्टुप ।

३७ वार्वहत्यायशर्वसेपृतनाषाह्यायच । इन्द्रत्वावर्तयामसि १ अर्वाचीनं
 सुतेमनउतचक्षुःशतक्रतो । इन्द्रंकृण्वन्तुवाघतः २ नामानितेशतक्रतोविश्वाभि-

अ. ३ अ. २

॥११८॥

गीर्भिरीमहे । इन्द्राभिमातिषाह्ये ३ पुरुषुतस्यधामभिःशतेनमहयामसि ।
 इन्द्रस्यचर्षणीधृतः ४ इन्द्रैवृत्रायहन्तवेपुरुहूतमुपब्रुवे । भरैषुवाजंसातये ५
 ॥ २१ ॥ वाजेषुसासहिभैषुत्वामीमहेशतक्रतो । इन्द्रैवृत्रायहन्तवे ६ द्युम्नेषु
 पृतनाज्येपृतसुतूर्षुश्रवःसुच । इन्द्रसाक्ष्वाभिमातिषु ७ शुष्मिंतमंनऊतयेद्युम्नि-
 नैपाहिजागृविम् । इन्द्रसोमंशतक्रतो ८ इन्द्रियाणिशतक्रतोयातेजनैषुपञ्चसु ।
 इन्द्रतानितआवृणे ९ अगंजिन्द्रश्रवोवृहद्युम्नंदधिष्वदुष्टरम् । उत्तेशुष्मैतिरा-
 मसि १० अर्वावतोनागग्रहथोशक्रपरावतः । उलोकोयस्तेअद्विविन्द्रेहतत-
 आगंहि ११ ॥ २२ ॥

अभितष्टेव दश प्रजापतिर्वैश्वामित्रो वाच्यो वा द्वौ वा तौ विश्वामित्रो वेन्द्रस्त्रिष्टुप् ।
 ३८ अभितष्टेवदीधयामनीशामत्योनवाजीसुधुरोजिह्वानः । अभिप्रियाणि

क्र. सं.

॥११९॥

ममृशत्पराणिकृवीरिच्छामिसंहशैसुमेधाः १ इनोतपृच्छजनिमाकवीनामनो-
 धृतःसुकृतस्तक्षतयाम् । इमाउतेप्रण्योऽवर्धमानामनोवाताअधनुधर्मणिगमन् २
 निषीमिदत्रगुह्यादधानाउतक्षत्रायरोदसीसमञ्जन् । संमात्राभिर्ममिरेयेमुरुवी
 अन्तर्महीसमृतेधायसेधुः ३ आतिष्ठन्तंपरिविश्वेअभूषज्जिह्वोवसानश्वरतिस्व-
 रौचिः । महत्तदृष्णोअसुरस्यनामाविश्वरूपोअमृतानितस्थौ ४ असूतपूर्वोवृष-
 भोज्यायानिमाअस्यशुरुवःसन्तिपूर्वाः । दिवोनपाताविदथस्यधीभिःक्षत्रराजा-
 नाप्रदिवोदधाथे ५ ॥ २३ ॥ त्रीणिराजानाविदथेपुरुणिपरिविश्वानिभूषथःस-
 दौसि । अपश्यमत्रमनसाजगुन्वान्त्रतेगन्धर्वाअपिवायुकैशान् ६ तदिह्वस्यवृ-
 षभस्यधेनोरानामभिर्ममिरेसकम्यंगोः । अन्यदन्यदसुर्यैवसानानिमायिनोम-
 मिरेरूपमस्मिन् ७ तदिह्वस्यसवितुर्नकिमेहिरण्ययीममतिंयामशिश्नेत् । आसु-

अ. ३ अ. २

॥११९॥

पृतीरोदसीविश्वमिन्वेअपीवयोषाजनिमानिवत्रे ८ युवंप्रत्नस्यसाधथोमहोयद्वै-
वीस्वस्तिःपरिणःस्यातम् । गोपाजिह्वस्यतस्थुषोविरूपाविश्वेपश्यन्तिमायिनः
कृतानि ९ शुनंहवेममघवानमिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वन्तमुग्रमू-
तयेसमत्सुघ्नन्तवृत्राणिसंजितंधनानाम् १० ॥ २४ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां
तृतीये मण्डले तृतीयोऽनुवाकः ॥ ३ ॥

इन्द्रं मतिर्नव विश्वामित्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३९ इन्द्रमतिर्हृदआवच्यमानाच्छापतिस्तोमंतष्टाजिगाति । याजागृविर्विद-
थेशस्यमानेन्द्रयत्तेजायतेविद्वितस्य १ दिवश्चिदापूर्व्याजायमानाविजागृविर्विदथे
शस्यमाना । भद्रावस्त्राण्यर्जुनावसानासेयमस्मेसनजापित्र्याधीः २ यमाचिदत्र
यमसूरसूतजिह्वायाअग्रंपतदाह्यस्थात् । वपूषिजातामिथुनासचेतेतमोहनातपुंषो

क्र. सं.

॥२०॥

बुध्नएतां ३ नकिरेपांनिन्दितामर्त्येषुयेअस्माकंपितरोगेषुयोधाः।इन्द्रंएपांहंहिता
 माहिंनावानुद्रोत्राणिससृजेदंसनावान् ४ सखाहयत्रसखिभिर्नवंग्वैरभिइवा
 सत्त्वभिर्गाअनुगमन् । सत्यंतदिन्द्रोदशभिर्दशंग्वैःसूर्यविवेदतमसिक्षियन्तम् ५
 ॥ २५ ॥ इन्द्रोमधुसंभृतमुस्त्रियायांपृथद्विवेदशफवत्तमेगोः । गुहाहितंगुह्यंगूह-
 मप्सुहस्तेदधेदक्षिणेदक्षिणावान् ६ ज्योतिर्वृणीततमसोविज्ञानत्रारेस्यामदुरि-
 तादभीके । इमागिरःसोमपाःसोमवृद्धजुषस्वेन्द्रपुरुतमस्यकारोः ७ ज्योतिर्य-
 ज्ञायरोदसीअनुष्यादारेस्यामदुरितस्यभूरः । भूरिचिद्धितुजतोमर्त्यस्यसुपारासो
 वसवोवर्हणावत् ८ शुनंहुवेममघवान्मिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शुण्व-
 न्तमुग्रमूतयेसमत्सुघ्नन्तंवृत्राणिसंजितंधनानाम् ९ ॥ २६ ॥ इति शाकलक-
 संहितायां तृतीयाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अ. ३ अ. २

॥२०॥

इन्द्रत्वामायञ्ज्वातून उपन आयाह्यष्टावयंते पञ्चवाहंतं त्वामन्द्रैर्युध्मस्य मरुत्वान्ससद्यो हशं सामहा मिन्द्र-
 स्वाहा चर्षणी धृतं द्वादशाद्यान्सौतृचौ जागता गायत्री धानावन्त मष्टौ पूर्वार्धे गायत्रं षष्ठी जगतीन्द्रा पर्वता चतु-
 विंशतिराद्यैन्द्रा पार्वती पञ्चदश्यादि देवाच ससर्पयै च तस्योरथाङ्गस्तुतयोन्वा अभिशापार्थास्तावसिष्ठद्वेषि-
 ण्योनवसिष्टाः शृण्वन्ति दशमीषोडश्या जगत्यात्रयोदशी गायत्री द्वादशी विंशती द्वाविंशत्यो नुष्टुभोष्टादशी बृ-
 हती मम हेद्व्यधिकोक्त गोत्रः प्रजापतिर्हि वैश्वदेवं होषसः ॥

इन्द्र त्वा नव विश्वाभिन्न इन्द्रो गायत्री ।

४० ॐ इन्द्र त्वा वृषभं वयं सुते सोमं हवामहे । स पाहि मध्वो अन्धसः १ इन्द्र
 क्रतुविदं सुतं सोमं हर्य पुरुष्टुत । पिवा वृषस्व तातृपिम् २ इन्द्र प्रणो धिता वा नं यज्ञं
 विश्वंभिर्द्वेभिः । तिरःस्तं वान विशपते ३ इन्द्र सोमाः सुता इमे तव प्रयन्ति सत्पते ।
 क्षयं चन्द्रास इन्द्रवः ४ दधिष्वाज्जठरे सुतं सोमं मिन्द्रवरेण्यम् । तव द्युक्षास इन्द्रवः ५

क्र. सं.

॥१२१॥

॥ १ ॥ गिर्वणःपाहिर्नःसुतंमधोर्धारांभिरज्यसे । इन्द्रत्वादातुमिद्यशः ६ अ॒भि
द्यु॒म्नानि॒वनि॒नु॒इन्द्रै॑सचन्तेअक्षिता । पी॒त्वीसोम॑स्यवावृ॒धे ७ अ॒र्वाव॑तो॒न॒आग॑हि
परा॒वत॑श्चवृ॒त्रह॑न् । इ॒माजु॑षस्वनो॒गिरः॑ ८ यद॑न्तरा॒परा॑वतम॒र्वाव॑तैच॒हूय॑से ।
इन्द्रे॒हत॑त॒आग॑हि १ ॥ २ ॥

आ तू नो नव विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री ।

४१ आतूनंइन्द्रमु॒द्यग्धु॒वानः॑सोमपी॒तये॑ । हरि॑भ्यांया॒ह्यद्वि॑वः १ सु॒तोहो॑तान
ऋ॒त्वि॒यस्ति॒स्तिरे॒वर्हि॑रानुषक् । अ॒युज॑न्प्रा॒तरद्व॑यः २ इ॒माब्र॑ह्म॒ब्रह्म॑वाहःक्रि॒यन्तु॑
आ॒वर्हिःसी॑द । वी॒हि॒शूर॑पुरो॒ळाश॑म् ३ रा॒रन्धि॑सर्व॒नेषु॑ण॒णेषु॑स्तोमे॒षुवृ॑त्रहन् ।
उ॒कथे॑ष्विन्द्रगिर्वणः ४ म॒तयः॑सोम॒पामु॑रु॒रिह॑न्ति॒शर्व॑स॒स्पति॑म् । इन्द्रै॒वत्स॑न
मा॒तरः॑ ५ ॥ ३ ॥ स॒म॒न्दस्वा॒ह्यन्ध॑सो॒राध॑सेत॒न्वा॒महे॑ । नस्तो॒तारै॑नि॒दे॒करः॑ ६

अ.३अ.३

॥१२१॥

वयमिन्द्रत्वायवोहविष्मन्तोजरामहे । उतत्वमस्मयुर्वसो ७ मारेअस्मद्विमुमु-
चोहरिप्रियावाड्याहि । इन्द्रस्वधावोमत्स्वेह ८ अर्वाञ्चत्वासुखेरयेवहतामिन्द्र
केशिना । घृतसूबर्हिरासदे ९ ॥ ४ ॥

उप नो नव विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री ।

४२ उपनःसुतमागंहिसोममिन्द्रगवांशिरम् । हरिभ्यांयस्तेअस्मयुः १ तमि-
न्द्रमदुमागहिबर्हिःष्ठांघ्रावभिःसुतम् । कुविश्वस्यतृष्णवः २ इन्द्रमित्थागिरो
ममाच्छांगुरिषिताइतः । आवृतेसोमपीतये ३ इन्द्रंसोमस्यपीतयेस्तोमैरिह
हवामहे । उक्थेभिःकुविदागमत् ४ इन्द्रसोमांसुताइमेतान्दधिष्वशतक्रतो ।
जुठरेवाजिनीवसो ५ ॥ ५ ॥ विद्महाहित्वाधनंजयंवाजेषुदधृषंकवे । अधांते
सुम्रमीमहे ६ इममिन्द्रगवांशिरंयवांशिरंचनःपिव । आगत्यावृषभिःसुतम् ७

क्र. सं.

॥१२२॥

तुभ्येदिन्द्रस्वओक्तेऽसौमँचोदामिपीतये । एषरान्तुतेहृदि ८ त्वांसुतस्यपीतये
प्रत्नमिन्द्रहवामहे । कुशिकासौअवस्यवः ९ ॥ ६ ॥

आयाह्यष्टौ विश्वाभिन्न इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

४३ आयाह्यर्वाहुपवन्धुरेष्ठास्तवेदनुप्रदिवःसोमपेयम् । प्रियासखायावि
मुचोपवर्हिस्त्वामिमेहव्यवाहोहवन्ते १ आयाहिपूर्वीरतिचर्षणीराँअर्यआशिष
उपनोहरिभ्याम् । इमाहित्वामतयःस्तोमंतष्टाइन्द्रहवन्तेसख्यंजुषाणाः २आनो
यज्ञंनमोवृधंसजोषाइन्द्रदेवहरिभिर्याहितूयम् । अंहहित्वामतिभिर्जोहवीमिधू-
तप्रयाःसधमादेमधूनाम् ३ आचत्वामेतावृषणावहातोहरीसखायासुधुरास्वङ्गा ।
धानावदिन्द्रःसर्वनंजुषाणःसखासख्युःशृणवद्वन्दनानि ४ कुविन्मागोपांकरसे
जनस्यकुविद्राजानंमघवन्नृजीपिन् । कुविन्मऋषिपिवांसंसुतस्यकुविन्मेवस्वा

अ.३अ.३

॥१२२॥

अमृतस्य शिक्षाः ५ आत्वा बृहन्तो हरयो युजाना अवीगिन्द्रसधमादो बहन्तु । प्रये
 द्वितादिवक्रजन्त्याताः सुसंमृष्टा सोवृषभस्य मूराः ६ इन्द्रपिब वृषधूतस्य वृष्ण आ-
 यंतैश्वरेन उं गते जभारं । यस्य मदेच्या वयसि प्रकृष्टीर्यस्य मदे अपंगोत्राववर्ध ७
 शुनं हवे मम घवान् मिन्द्रं मस्मिन्भरे नृतं मुं वाजसातौ । शृण्वन्तं मुग्रमूतये सुमत्सु-
 धन्तं वृत्राणि संजितं धनानाम् ८ ॥ ७ ॥

अयं ते पञ्च विश्वामित्र इन्द्रो वृहती ।

४४ अयं ते अस्तु हर्यतः सोम आहरिभिः सुतः । जुषाण इन्द्र हरिभिर्न आमुह्या
 तिष्ठ हरितं रथम् १ हर्यन्नुषसं मर्चयः सूर्यं हर्यन्नरोचयः । विद्वांश्चिकित्वान् हर्यश्व
 वर्धस इन्द्र विश्वा अभिश्रियः २ व्यामिन्द्रो हरिं धाय संपृथिवीं हरिं वर्षसम् । अथा-
 रयद् हरितो भूरि भोजनं ययोरन्तर्हरिश्चरत् ३ जज्ञानो हरितो वृषा विश्वमाभातिरो-

क्र. सं.

॥१२३॥

चनम् । हयैश्वोहरितं वत्तु आयुधमावज्जं बाह्वोहरिम् ४ इन्द्रो हयन्तमर्जुनं वज्रं शुक्रै-
रभीवृतम् । अपां वृणोद्धरिभिरद्रिभिः सुतमुद्राहरिभिराजत ५ ॥ ८ ॥

आमन्दैः पञ्च विश्वामित्र इन्द्रो बृहती ।

४५ आमन्दैरिन्द्रहरिभिर्योहिमयूररोमभिः । मात्वा केचिन्नियमन्विनपाशि-
नोऽतिधन्वैवताँइहि १ वृत्रखादो वलं रुजः पुरां दमो अपामजः । स्थातारथस्य
हयोरभिस्वर इन्द्रो हृह्लाचिं दारुजः २ गम्भीराँ उदधीरिव क्रतुं पुष्यसिगाँव । प्र
सुगोपायवसंधेन वो यथा हृदं कुल्याँ वा शत ३ आनस्तु जं रधिं भरां शं न प्रतिजानते ।
वृक्षं पक्वं फलं मङ्गीव धूनुर्हीन्द्रं संपारणं वसु ४ स्वयुरिन्द्रस्वराळं सिस्मदिष्टिः स्वयं-
शस्तरः । सवां वृधान ओजसा पुरुष्टुत भवानः सुश्रवंस्तमः ५ ॥ ९ ॥

अ. ३ अ. ३

॥१२३॥

युध्मस्य पञ्च विश्वामित्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

४६ युध्मस्य ते वृषभस्य स्वराज उग्रस्य यूनः स्थविरस्य घृष्णैः । अजूर्यतो वज्रि-
णो वीर्या उणीन्द्रं श्रुतस्य महतो महानि १ मह्यं अंसि महिषवृष्ण्येभिर्धनस्पृदुग्रसह-
मानो अन्यान् । एको विश्वस्य भुवनस्य राजा स यो धया चक्षयया च जनान् २ प्रमा-
त्रा भीरिरिचरो च मानः प्रदेवेभिर्विश्वतो अप्रतीतः । प्रमज्मना दिव इन्द्रः पृथिव्याः
प्रोरोर्महो अन्तरिक्षादृजीषी ३ उरुगंभीरं जनुषाभ्यु १ ग्रं विश्वव्यच समवृतं मती-
नाम् । इन्द्रं सोमासः प्रदिवि सुतासः समुद्रं न स्रवत आविशन्ति ४ यं सोममिन्द्रपृ-
थिवीद्यावागर्भं न माता बिभृतस्त्वाया । तं तं हि न्वन्ति तमुते मृजन्त्यध्वर्यवो वृषभ-
पातवाउ ५ ॥ १० ॥

क. सं.

॥१२४॥

मरुत्वान्पञ्च विश्वामित्र इन्द्रास्त्रिष्टुप् ।

अ. ३ अ. ३

४७ मरुत्वाँइन्द्रवृषभोरणांयपिवासोममनुष्वधंमदाय । आसिश्चस्वजठरेम-
 ध्वंऊर्मित्वंराजांसिप्रदिवःसुतानाम् १ सजोषाँइन्द्रसगणोमरुद्भिःसोमंपिबवृत्र-
 हाशूरविद्वान् । जहिशत्रूरपमृधोनुदस्वाथाभयंकृणुहि विश्वतो नः २ उतऋतुभि-
 ऋतुपाःपाहिसोममिन्द्रदेवेभिःसखिभिःसुतनः । याँआभजोमरुतोयेत्वान्वहन्वृ-
 त्रमदधुस्तुभ्यमोजः ३ येत्वाहिहृत्यैमघवृत्रवर्धन्येशाम्वरेहरिवोयेगविष्टौ । ये
 त्वानूनमनुमदन्तिविप्राःपिवेन्द्रसोमंसगणोमरुद्भिः ४ मरुत्वंन्तंवृषभंवावृ-
 धानमकवारिंदिव्यंशासमिन्द्रम् । विश्वासाहमवसेनूतनायोग्रंसहोदामिहतंहु-
 वेम ५ ॥ ११ ॥

॥१२४॥

सद्यो ह पञ्च विश्वामित्र इन्द्राक्षिष्टुप् ।

४८ सद्योहजातोवृषभःकनीनःप्रभर्तुमावदन्वसःसुतस्यं । साधोःपिबप्रति-
 कामंयथातिरसाशिरःप्रथमंसोम्यस्यं १ यज्जायंथास्तदहरस्यकामेशोःपीयूष-
 मपिवोगिरिष्ठाम् । तंतेमातापरियोषाजनित्रीमहःपितुर्दमआसिञ्चदग्रे २ उप-
 स्थायमातरमन्नमैदृतिग्ममपश्यदभिसोममूर्धः । प्रयावयन्नचरद्वृत्तोअन्यान्महा-
 निचक्रेपुरुषप्रतीकः ३ उग्रस्तुराषाळभिभूत्योजायथावशंतन्वंचक्रएषः । त्वष्टा-
 रमिन्द्रोऽजनुषाभिभूयामुष्यासोममपिबन्नमूर्धुं ४ शुनंहवेममघवानमिन्द्रम-
 स्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वन्तमुग्रमूतयेसमत्सुघ्नन्तंवृत्राणिसंजितंधना-
 नाम् ५ ॥ १२ ॥

क्र. सं.

॥१२५॥

शंसा महं पञ्च विश्वामित्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

अ.३ अ.३

४९ शंसा महामिन्द्रं यस्मिन् विश्वा आकृष्टयः सोमपाः काममव्यन् । यंसुकृतं
 धिषणो विभवतष्टं घनं वृत्राणां जनयन्त देवाः १ यं नुनकिः पृतना सुस्वराजं द्वितातर-
 तिनृतमं हरिष्ठाम् । इनतमः सत्त्वभिर्यो हं शूषैः पृथुजया अमिना दायुर्दस्योः २
 सहावां पृत्सुतरणिर्न विव्यान् शीरोदसी मे हनावान् । भगोनकारे हव्यो मतीनां
 पितेव चारुः सुहवो वयोधाः ३ धर्ता दिवोरजं सस्पृष्ट ऊर्ध्वोरथो नवायुर्वसुभिर्नियु-
 त्वान् । क्षपां वस्ताजं नितासूर्यस्य विभक्ता भागं धिषणो ववाजम् ४ शुनं हुवे मम घ-
 वान् मिन्द्रं यस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ । शृण्वन्तं मुग्रमूतये समत्सुघ्नन्तं वृत्राणि सं-
 जितं धर्मानाम् ५ ॥ १३ ॥

॥१२५॥

इन्द्रः स्वाहा पञ्च विश्वामित्र इन्द्रसिद्धिपू ।

५० इन्द्रः स्वाहा पिवतु यस्य सोमं आगत्या तु घ्नो वृषभो मरुत्वान् । ओरुव्यचाः
 पृणता मे भिरन्नैरास्य हविस्तन्व १ : कामं मृध्याः १ आतै सपर्यजवसे युनज्मिययो-
 रनुप्रदिवः श्रुष्टिमावः । इहत्वा वियुर्हरयः सुशिप्रपिवात्वं १ स्य सुवृतस्य चारोः २
 गोभिर्मिमिक्षुदधिरे सुपारमिन्द्रं ज्यैष्ठ्या यधायसे गृणानाः । मन्दानः सोमं पपिवाँ
 ऋजीषिन्त्समस्मभ्यं पुरुधागा इषण्य ३ इमं कामं मन्दया गोभिरश्वैश्चन्द्रवताराध-
 सापप्रथंश्च । स्वर्गवो मतिभिस्तुभ्यं विप्रा इन्द्रा यवाहः कुशिकासो अक्रन् ४ शुनं
 हुवे मम घवानमिन्द्रं मस्मिन्भरे नृतं मं वाजं सातौ । शृण्वन्तं मुग्रमूतये समत्सुग्रन्तं
 वृत्राणि संजितं धनानाम् ५ ॥ १४ ॥

क्र. सं.

॥१२६॥

चर्षणीधृतं द्वादश विश्वामित्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् । आद्यान्यौ तृचौ
जागतगायत्र्यौ । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

अ. ३ अ. ३

५१ चर्षणीधृतं मघवानमुक्थ्य १ मिन्द्रंगिरो बृहतीरभ्यनूयत । वावृधानं पुरुहु-
तं सुवृक्तिभिरमर्त्यं जरमाणं दिवेदिवे १ शतक्रतुमर्णवंशाकिनं नरंगिरो मइन्द्रमुप-
यन्ति विश्वतः । वाजसनिं पूभिदंतूर्णिमतुरैधामसाचं मभिषाचं स्वविदं २ आ-
करेवसौ जरितापनस्यते ऽनेहसः स्तुभइन्द्रो दुवस्यति । विवस्वतः सदन आहिषिं प्रे-
येसत्रासाहं मभिमातिहनंस्तुहि ३ नृणामुत्वानृतं मंगीभिरुक्थैरभिप्रवीरमर्चता-
सुबाधः । संसहं सेपुरुमायोजिहीतेनमो अस्य प्रदिव एकं ईशे ४ पूर्वोरस्य निष्पि-
धोमर्त्येषु पुरुवसं निपृथिवीविभर्ति । इन्द्राय द्यावओषधीरुतापोरयिरक्षन्ति जीर-
योवनानि ५ ॥ १५ ॥ तुभ्यं ब्रह्माणि गिरं इन्द्र तुभ्यं सुत्रादधिरे हरिवोजुपस्वं ।

॥१२६॥

बो॒ध्या॒ ३ पि॒रव॑सो नू॒तन॑स्य सखे॒वसो॑ ज॒रितृ॑भ्यो वयो॒धाः ६ इन्द्र॑मरु॒त्वइ॒हपा॑हि॒सो-
 मं॒यथा॑शा॒र्या॒तिअ॑पि॒बःसु॑तस्य । तव॒प्रणी॑ती॒तव॑शूर॒शर्म॑न्नावि॒वास॑न्ति क॒वयः॑ सु-
 य॒ज्ञाः ७ सवा॑व॒शान॑इ॒हपा॑हि॒सोमं॑मरु॒द्रिरेन्द्र॑सखि॒भिःसु॑त॒नः । जा॒तंय॑त्वा॒परि॑
 दे॒वाअ॑भू॒षन्म॒हेभ॑रा॒यपु॑रु॒हूत॑वि॒श्वे ८ अ॒सूयै॑मरु॒तआ॑पि॒रेषो॑ऽम॒न्दन्निन्द्र॑मनु॒दाति॑-
 वाराः । तेभिः॒साकं॑पि॒बतु॑वृ॒त्रखा॑दः सु॒तंसोमं॑दा॒शुषः॑स्वे॒सध॑स्थे ९ इ॒दं ह्य॒न्वो ज॑सा
 सु॒तंरा॑धाना॒पते । पि॒वा॒त्वं १० स्य॑गि॒र्वणः॑ १० यस्ते॒अनु॑स्व॒धाम॑स॒त्सुते॑नियं॒च्छत॑-
 न्व॒म् । सत्वा॑मम॒त्तुसो॑म्यम् ११ प्र॒तेअ॑भ्रोतु॒कुक्ष्योः॑प्रेन्द्र॒ब्रह्म॑णा॒शिरः॑ । प्रवा॒हू
 शूर॒राध॑से १२ ॥ १६ ॥

धानावन्तमष्टौ विश्वामित्र इन्द्रः । आद्याश्चतस्रो गायत्र्यः । षष्ठी जगती । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

५२ धानावन्तंकरम्भिर्णमपूपवन्तमुक्थिनम् । इन्द्रं प्रातर्जुषस्वनः १ पुरो-

क्र. सं.

॥१२७॥

लाशंपचत्थं जुषस्वेन्द्रागुरस्वच । तुभ्यंहव्यानिंसिस्त्रते २ पुरोलाशंचनोघसो
 जोषयांसेगिरश्चनः । वधूयुरिवयोषणाम् ३ पुरोलाशंसनश्रुतप्रातःसावेजुषस्व
 नः । इन्द्रकतुर्हितेबृहन् ४ माध्यंदिनस्यसर्वनस्यधानाःपुरोलाशमिन्द्रकृष्वेह
 चारुम् । प्रयत्स्तोताजरितातूष्यैर्धोवृषायमाणउपंगीभिरीद्वे ५ ॥ १७ ॥ तृती
 येधानाःसर्वनेपुरुष्टुतपुरोलाशमाहुतंमामहस्वनः । ऋभुमन्तंवाजवन्तंत्वाकवे
 प्रयस्वन्तउपंशिक्षेमधीतिभिः ६ पूषण्वर्तेतेचक्रमाकरम्भंहरिवतेहयैश्वायधानाः ।
 अपूपमंहिसर्गणोमरुद्विःसोमैपिववृत्रहागूरविद्वान् ७ प्रतिधानाभरततूयंमस्मै-
 पुरोलाशवीरतमायनृणाम् । दिवेदिवेसहृशीरिन्द्रतुभ्यंवर्धन्तुत्वासोमपेयाय-
 धृष्णो ८ ॥ १८ ॥

अ. ३ अ. ३

॥१२७॥

इन्द्रापर्वता चतुर्विंशतिर्विभामित्रः । आद्याया इन्द्रापर्वतौ । पञ्चदशीषोडश्योर्वाक् । सप्तदश्या-
दिचतसृणां रथाङ्गानि । शिष्टानामिन्द्रः । दशमीषोडश्यौ जगत्यौ । द्वादशीविंशीद्वावि-
श्योऽनुष्टुभः । त्रयोदशी गायत्री । अष्टादशी बृहती । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

५३ इन्द्रापर्वतावृहतारथेनवामीरिषावहंतसुवीराः । वीतंहव्यान्यध्वरेषुदेवा
वर्धेथांगीर्भिरिळ्यामदन्ता १ तिष्ठासुकंमघवन्मापरांगाःसोमस्यनुत्वासुषुतस्य
यक्षि । पितुर्नपुत्रःसिचमारभेतइन्द्रस्वादिष्ठयागिराशचीवः २ शंसावाध्वर्यो
प्रतिमेगृणीहीन्द्रायवाहःकृणवावजुष्टम् । एदंवर्हिर्यजमानस्यसीदाथाचभूदुक्थ-
मिन्द्रायशस्तम् ३ जायेदस्तैमघवन्त्सेदुयोनिस्तदित्वायुक्ताहरयोवहन्तु । यदा
कदाचंसुनवामसोममग्निष्ठादूतोर्धन्वात्यच्छ ४ परायाहिमघवन्नाचयाहीन्द्रा-
तरुभयत्रातेअर्थम् । यत्रारथस्यवृहतोनिधानंविमोचनंवाजिनोरासंभस्य ५॥११॥

क्र. सं.

॥१२८॥

अपाःसोममस्तमिन्द्रप्रयाहिकल्याणीर्जायासुरणीगृहेते । यत्रारथस्यबृहतोनि
 धानंविमोचनंवाजिनोदक्षिणावत् ६ इमेभोजाअङ्गिरसोविरूपादिवस्पुत्रासो
 असुरस्यवीराः । विश्वामित्रायददतोमघानिसहस्रसावेप्रतिरन्त आयुः ७ रूपंरूपं
 मघवावोभवीतिमायाःकृण्वानस्तन्वै १ परिस्वाम् । त्रिर्यद्विवःपरिमुहूर्तमागात्स्वै-
 र्मन्त्रैरनृतुपाकृतावा ८ महाँऋषिर्देवजादेवजूतोऽस्तंभ्रात्सिन्युर्मर्णवंनृचक्षाः ।
 विश्वामित्रोयदवहत्सुदासमप्रियायतकुशिकेभिरिन्द्रः ९ हंसाइवकृणुथश्लोकम-
 द्भिभिर्मदन्तोगीर्भिरध्वरेसुतेसचादेवेभिर्विप्राऋषयो नृचक्षसोविपिवध्वंकुशिकाः
 सोम्यमधु १० ॥ २० ॥ उपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमश्वरायेप्रमुञ्चतासुदासः ।
 राजावृत्रंजङ्घनत्प्रागपागुदगथायजातेवर आपृथिव्याः ११ यइमेरोदसीउभेअह-
 मिन्द्रमतुष्टवम् । विश्वामित्रस्यरक्षतिब्रह्मेदंभारंतंजनम् १२ विश्वामित्राअरा-

अ. ३ अ. ३

॥१२८॥

सतब्रह्मेन्द्रायवज्जिणे । करदिन्नःसुरार्धसः १३ किंतेकृण्वन्तिकीकंटेवृगावो
 नाशिरैदुहेनतपन्तिधर्मम् । आनोभरप्रमंगदस्यवेदोनैचाशाखंमधवन्नन्धया
 नः १४ ससर्परीरमंतिबाधमानावृहन्मिमायजमदग्निदत्ता । आसूर्यस्यदुहिता
 तंतानश्रवोदिवेष्वमृतमजुर्यम् १५ ॥ २१ ॥ ससर्परीरंभरतूर्यमेभ्योऽधिश्रवःपार्श्व-
 जन्यासुकृष्टिषु । सापक्ष्याइनव्यमायुर्दधानायांमैपलस्तिजमदग्नयोदुदुः १६
 स्थिरौगावौभवतांवीळुरक्षोमेषाविर्वहिमायुगंविशारि । इन्द्रःपातल्यैददतांशरी-
 तोररिष्टनेमेअभिनःसचस्व १७ बलंवेहितनूबुनोबलमिन्द्रानलुत्सुनः । बलं
 तोकायतनंयायजीवसेत्वंहिबलदाअसि १८ अभिव्ययस्वखदिरस्यसारमोजो
 धेहिस्पंदनेशिंशपायाम् । अक्षवीळोवीळितवीळयस्वमायामादस्मादवजीहिपो
 नः १९ अयमस्मान्वनस्पतिर्माचहामाचरीरिषत् । स्वस्त्यागृहेभ्यआवसाआ

क्र. सं.

॥१२९॥

विमोचनात् २० ॥ २२ ॥ इन्द्रोतिभिर्बहुलाभिर्नोअद्ययाच्छेष्टाभिर्मघवञ्छूर
जिम्ब । योनोद्वेष्टधरःसस्पदीष्टयमुद्विष्मस्तमुप्राणोजहातु २१ पुरगुंचिद्वि
तपतिशिम्बलंचिद्विवृश्चति । उखाचिदिन्द्रयेषन्तीप्रयस्ताफेनमस्यति २२ न
सायंकस्यचिकितेजनासोलोधनयन्तिपशुमन्यमानाः । नावाजिनंवाजिनाहा-
सयन्तिनगर्दभंपुरोअश्वांन्नयन्ति २३ इमईन्द्रभरतस्यपुत्राअपपित्वांचिकितुर्नम्र-
पित्वम् । द्विन्वन्त्यश्वमरणंननित्यंज्यावाजंपरिणयन्त्याजौ २४ ॥ २३ ॥ इति
शाकलर्कसंहितायां तृतीये मण्डले चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ४ ॥

इमं महे द्वाविंशतिः प्रजापतिर्विश्वामित्रो वाच्यो वा विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

५४ इमंमहेविद्व्यायशूषंशश्वत्कृत्वईड्यायप्रजंभुः । शृणोतुनोदम्येभिर-
नीकैःशृणोत्वग्निर्दिठ्यैरजस्रः १ माहंमहेदिवेअर्चापृथिव्यैकामोमइच्छश्चरति

अ. ३ अ. ३

॥१२९॥

प्रजानन् । ययोर्हिस्तोमैर्विदधेपुदेवाःसंप्र्यवौमादयन्तेसचायोः २ युवोर्ऋतरो-
 दसीसत्यमस्तुमहेषुणःसुवितायप्रभूतम् । इदंदिवेनमोअग्नेपृथिव्यैसंपर्यामिप्रय-
 सायामिरत्नम् ३ उतोहिवांपूष्याआविविद्वक्रतावरीरोदसीसत्यवाचः नरंश्वि-
 द्वांसमिथेगूरसातौववन्दिरेपृथिविविवेविदानाः ४ कोअद्धावेदकइहप्रवोचदेवाँअ-
 ष्ठापृथ्याइकासमेति । ददृश्रएषामवमासदाँसिपरेषुयागुह्येषुव्रतेषु ५ ॥ २४ ॥
 कविर्नृचक्षाअभिधीमचष्टक्रतस्ययोनाविधृतेमदन्ती । नानाचक्रातेसदनंयथावेः
 संमानेनक्रतुनासंविदाने ६ समान्यावियुतेदूरेअन्तेध्रुवेपदेतस्थतुर्जागरूके । उत
 स्वसारायुवतीभवन्तीआदुब्रुवातेमिथुनानिनामं ७ विश्वेदेतेजनिंमासंविक्तो
 महोदेवान्विभ्रंतीनव्यथेते । एजंद्भुवंपत्यतेविश्वमेकंचरत्पतत्रिविषुणंविजातम् ८
 सनापुराणमध्येम्यारान्महःपितुर्जनितुर्जामितन्नः । देवासोयत्रपनितारएवैरुरौ

क्र. सं.

॥१३०॥

पथिव्युत्तेतस्थुरन्तः १ इमंस्तोमरोदसीप्रब्रवीम्यदूदराःशृणवन्नग्निजिह्वाः । मित्रः
 सत्राजोवरुणोयुवानादित्यासःकवयःपप्रथानाः १० ॥ २५ ॥ हिरण्यपाणिः
 सवितासुजिह्वस्त्रिरादिवोविदथेपत्यमानः । देवेषुचसवितुःश्लोकमश्रेरादस्म-
 भ्यमासुवसर्वतांतिम् ११ सुकृत्सुपाणिःस्ववाँऋतावादेवस्त्वष्टावसेतानिनोधात
 पूषण्वन्तऋभवोमादयध्वमूर्ध्वग्रावाणोअध्वरमंतष्ट १२ विद्युद्रथामरुतऋष्टिम-
 न्तोदिवोमर्याऋतजाताअयासः । सरस्वतीशृणवन्यज्ञियासोधातारयिसहवी-
 रंतुरासः १३ विष्णुंस्तोमासःपुरुदस्ममर्काभगस्येवकारिणोयामनिग्मन् ।
 उरुक्रमःकंकुहोयस्यपूर्वीर्नमर्धन्तियुवतयोजनित्रीः १४ इन्द्रोविश्वैर्वीर्यैःपत्य
 मानउभेआपप्रौरोदसीमहित्वा । पुरंदरोवृत्रहाधृष्णुपैणःसंगृभ्यानआभंराभारि
 पश्वः १५ ॥ २६ ॥ नासत्यामेपितराबन्धुपृच्छासजात्यमश्विनोश्चारुनाम । युवंहि

अ. ३ अ. ३

॥१३०॥

स्थोरयिदौनोरयीणांदात्ररक्षेथेअकंवैरदब्धा १६ महत्तद्वःकवयश्चारुनामयद्धदे-
 वाभवयविश्वइन्द्रे । सखंक्रभुभिःपुरुहूतप्रियेभिरिमांधियंसातयेतक्षतानः १७
 अर्यमाणोअदितिर्यज्ञियासोऽदब्धानिवरुणस्यव्रतानि । युयोतनोअनपत्यानिग-
 तोःप्रजावात्रःपशुमाँअस्तुगातुः १८ देवानाँदूतःपुरुधप्रसूतोऽनाँगान्नोवोचतुसर्व-
 तांता । शृणोतुनःपृथिवीद्यौरुतापःसूर्योनक्षत्रैरुर्वँ१न्तरिक्षम् १९ शृण्वन्तुनोवृ-
 षणःपर्वतासोध्रुवक्षेमासइळयामदन्तः । आदित्यैर्नोअदितिःशृणोतुयच्छन्तुनो
 मरुतःशर्मभद्रम् २० सदांसुगःपितुमाँअस्तुपन्थामध्वादेवाओषधीःसंपिपृक्त ।
 भगोमिअग्नेसख्येनमृध्याउद्रायोअश्यांसदनंपुरुक्षोः २१ स्वदस्वहव्यासमिषोदि-
 दीह्यस्मद्यँ१क्संमिमीहिश्रवांसि । विश्वाँअग्नेपृत्सुताञ्जेषिशत्रूनहाविश्वांसुमना
 दीदिहीनः २२ ॥ २७ ॥

क्र. सं.

॥१३१॥

उषसो द्वाविंशतिः मजापतिर्विन्धेदेवास्त्रिष्टुप् । आद्याया उषाः । ततो मवानामग्निः

एकादश्या अहोरात्रौ । ततस्त्रिष्टुपां रोदसी । पञ्चदश्या रोदसी द्युनिशौ वा ।

षोडश्या दिशः । शिष्टानामिन्द्रः पर्जन्यात्मा त्वष्टा वाग्निश्च ।

५५ उषसःपूर्वाअधयद्व्युर्मुहद्विजज्ञेअक्षरं पदेगोः । व्रतादेवानामुपनुप्रभूष-
न्महद्देवानामसुरत्वमेकम् १ मोषूणोअत्रजुहुरन्तदेवामापूर्वेअग्नेपितरःपदज्ञाः ।
पुराण्योःसन्नोःकेतुरन्तर्मुहद्देवानामसुरत्वमेकम् २ विमेपुरुत्रापंतयन्तिकामाः
शम्यच्छादीयेपूर्याणि । समिद्धेअग्रावृतमिद्धदेममहद्देवानामसुरत्वमेकम् ३
समानोराजाविभूतःपुरुत्राशयेशयासुप्रयुतोवनानु । अन्यावत्संभरतिक्षेतिमाता

अ.३अ.३

॥१३१॥

महद्देवानांमसुरत्वमेकम् ४ आक्षिप्तपूर्वास्वपराअनूरुत्सद्योजातासुतरुणीध्वन्तः ।
 अन्तर्वैतीःसुवत्सेअप्रवीतामहद्देवानांमसुरत्वमेकम् ५ ॥ २८ ॥ शयुःपरस्ता-
 दधनुद्विमाताबन्धनश्चरतिवत्सएकः । मित्रस्यतावरुणस्यव्रतानिमहद्देवानांमसु-
 रत्वमेकम् ६ द्विमाताहोताविदथेषुसघ्राळन्वग्रंचरतिक्षेतिबुधः । प्रण्यानिरण्य-
 वाचोभरन्तेमहद्देवानांमसुरत्वमेकम् ७ शूरस्येवयुध्यतोअन्तर्मस्यप्रतीचीनंद-
 हशेविश्वमायत् । अन्तर्मतिश्चरतिनिष्पिधंगोर्महद्देवानांमसुरत्वमेकम् ८ निर्वे-
 वेतिपलितोदूतआस्वन्तर्महांश्चरतिरोचनेन । वपूषिविभ्रदभिनाविचष्टेमहद्देवा-
 नांमसुरत्वमेकम् ९ विष्णुर्गोपाःपरमंपातिपार्थःप्रियाधामान्यमृतादधानः ।
 अग्निष्ठाविश्वाभुवनानिवेदमहद्देवानांमसुरत्वमेकम् १० ॥ २९ ॥ नानाचक्राते

क्र. सं.

॥१३२॥

यम्याऽवपूषितयोरन्यद्रोचतेकृष्णमन्यत् । श्यावीचयदरुषीचस्वसारौमहद्देवा-
नामसुरत्वमेकम् ११ माताचयत्रंदुहिताचयेनूंसवर्दुधेधापयेतेसर्माची । ऋतस्य
तेसदसीळेअन्तर्महद्देवानामसुरत्वमेकम् १२ अन्यस्यावत्संरिहतीभिमायकया
भुवानिदधेधेनुरूधः । ऋतस्यसापर्यसापिन्वतेळांमहद्देवानामसुरत्वमेकम् १३
पद्यावस्तेपुरुषावपूष्यूर्धातस्थौज्यविरेरिहाणा । ऋतस्यसद्यविचरामिविद्वान्म-
हद्देवानामसुरत्वमेकम् १४ पदेड्वनिहितेदस्मेअन्तस्तयोरन्यद्बुद्ध्यामाविरन्यत् ।
सघ्रीचीनापथ्याऽसाविषूचीमहद्देवानामसुरत्वमेकम् १५ ॥ ३० ॥ आधेनवो
धुनयन्तामशिंश्वीःसवर्दुधाःशश्याअप्रदुग्वाः । नव्यानव्यायुवतयोभवन्तीर्मह-
द्देवानामसुरत्वमेकम् १६ यदन्यासुवृषभोरोरवीतिसोअन्यस्मिन्यूथेनिदधाति-

अ. ३ अ. ३

॥१३२॥

रेतः । सहिक्षपावान्तसभगःसराजामहद्देवानामसुरत्वमेकम् १७ वीरस्यनुस्व-
 श्व्यंजनासःप्रनुवोचामविदुरस्यदेवाः । शोह्लाद्युक्ताःपञ्चपञ्चावहन्तिमहद्देवानाम-
 सुरत्वमेकम् १८ देवस्त्वष्टासविताविश्वरूपःपृपोषप्रजाःपुरुभाजजान । इमाच
 विश्वाभुवनान्यस्यमहद्देवानामसुरत्वमेकम् १९ महीसमैरस्त्रस्वांसमीचीउभेते
 अस्यवसुनान्त्यष्टे । शृण्वेवीरोविन्दमानोवसूनिमहद्देवानामसुरत्वमेकम् २०
 इमांचनःपृथिवीविश्वधायाउपक्षेतिहितमित्रोनराजा । पुरःसदःशर्मसद्योनवीरा
 महद्देवानामसुरत्वमेकम् २१ निष्पिध्वरीस्तओषधीरुतापोरयितइन्द्रपृथिवीवि-
 भार्ति । सखायस्तेवामभाजःस्याममहद्देवानामसुरत्वमेकम् २२ ॥ ३१ ॥ इति
 शाकलर्कसंहितायां तृतीयाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

क्र. सं.

॥१३॥

नताष्टौ प्रमेषद्धेनुर्नवाश्विनमित्रोमैत्रं चतुर्गायत्र्यंतमिहेहसप्तार्भवं जागतंतृचोऽन्त्येन्द्रश्चोषउषस्यमि-
माउच्छूनेन्द्रावरुणबार्हस्पत्यपौष्णसावित्रसौम्यमैत्रावरुणास्तृचाअन्त्योजमदग्न्यार्षोवाचतुर्ध्याद्यागा-
यत्र्योवामदेवोगौतमश्चतुर्थमण्डलमपश्यत्त्वां ह्यग्नेर्विशतिरष्टयतिजगतीधृतिरूपाद्याश्चतस्रोवारुण्यश्चवायो
मर्त्येष्वावः षोडशकृणुष्वपञ्चोनाराक्षोघ्नम् ।

न ताष्टौ प्रजापतिर्विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

५६ ॐ नतामिनन्तिमायिनोनधीराव्रतादेवानांप्रथमाध्रुवाणि । नरोदसी
अद्रुहाविद्याभिर्नपर्वतानि न मेतस्थिवांसः १ षड्वारौ एकोअचरन्विभर्त्यृतं वर्षिष्ठ-
मुपगावआर्गुः । तिस्रोमहीरुपरस्तस्थुरत्यागुहाद्वेनिहितेदशर्षेका २ त्रिपाज-
स्योवृषभोविश्वरूपउतज्युधापुरुधप्रजावान् । ज्युनीकःपत्यतेमाहिनावान्तसरै-
तोधावृषभःशश्वतीनाम् ३ अभीकंआसांपद्वीरंबोध्यादित्यानामहेचारुनाम् ।

अ.३ अ.४

॥१३॥

आपश्चिदस्माअरमन्तेदेवीःपृथग्जन्तीःपरिषीमवृञ्जन् ४ त्रीष्वस्थासिन्धवस्त्रिः
 कवीनामुतत्रिमाताविदथेषुसम्राट् । क्रुतावरीयोषणास्त्रिस्तोअप्यास्त्रिरादिवो
 विदथेपत्यमानाः ५ त्रिरादिवःसंवितर्वायाणिदिवेदिवआसुवत्रिनोअहः । त्रि-
 धातुरायआसुवावसूनिभगत्रातर्धिषणेसातयेधाः ६ त्रिरादिवःसवितासोपवीति
 राजानामित्रावरुणासुपाणी । आपश्चिदस्यरोदसीचिदूर्वीरत्नभिक्षन्तसवितुः
 सवाय ७ त्रिरुत्तमादूणशारोचनानित्रयोराजन्त्यसुरस्थवीराः । क्रुतावान
 इषिरादूळभासस्त्रिरादिवोविदथेसन्तुदेवाः ८ ॥ १ ॥

प्र मे षड्विधामित्रो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

५७ प्रमैविविक्काँअविदन्मनीषाधेनुंचरन्तीप्रयुतामगोपाम् । सद्यश्चिद्यादु-
 दूहेभूरिधासेरिन्द्रस्तदग्निःपनितारोअस्याः १ इन्द्रःसुपूषावृषणासुहस्तादिवोन

क्र. सं.

॥१३४॥

प्रोताःशंशयंदुदुहे । विश्वेयदस्यांरणयन्तदेवाःप्रवोऽत्रवसवःसुम्नमश्याम् २ या
 जामयोवृष्णांइच्छन्तिशक्तिंमस्यन्तीर्जानतेगर्भमस्मिन् । अच्छापुत्रंधेनवो
 वावशानामहश्वरन्तिविभ्रतंवपैषि ३ अच्छाविवकिमरोदसीसुमेकेग्राव्णोयुजा-
 नोअध्वरेमनीषा । इमाउतेमनवेभूरिवाराऊर्ध्वाभवन्तिदर्शतायजत्राः ४ याते
 जिह्वामधुमतीसुमेधाअग्नेदेवेषूच्यतउरूची । तयेहविश्वौअवसेयजत्रानासादय
 पाययाचामधूनि ५ यातेअग्नेपर्वतस्येवधारासश्वन्तीपीपयदेवचित्रा । तामस्म-
 भ्यंप्रमतिंजातवेदोवसोरास्वसुमतिंविश्वजन्याम् ६ ॥ २ ॥

धेनुर्नव विश्वामित्रोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

५८ धेनुःप्रत्नस्यकाम्यंदुहानान्तःपुत्रश्वरतिदक्षिणायाः । आद्योतनिवहति
 शुभ्रयामोषसःस्तोमोअश्विनावजीगः १ सुयुग्वहन्तिप्रतिवामृतेनोर्ध्वाभवन्ति

अ.३अ.४

॥१३४॥

पितरेवमेधाः । जरेथामस्मद्विषणेमनीषायुवोरवश्चकृमायातमर्वाक् २ सुयु-
 ग्भिरश्वैःसुवृत्तारथेनदस्त्राविमंशृणुतंश्लोकमद्रेः । किमङ्गवांप्रत्यवर्तिगमिष्ठाहुवि-
 प्रांसोअश्विनापुराजाः ३ आमन्येथामागतंकञ्चिदेवैर्विश्वेजनांसोअश्विनाहवन्ते ।
 इमाहिवांगोऋजीकामधूनिप्रमित्रासोनददुरुस्रोअग्रे ४ तिरःपुरुचिंदश्विनार-
 जास्याङ्गुषोवांमधवानाजनैषु । एहयातंपथिभिर्देवयानैर्दस्त्राविमेवांनिधयोमधू-
 नाम् ५ ॥ ३ ॥ पुराणमोर्कःसख्यंगिववांयुवोनैराद्रविणंजहाठ्याम् । पुनः
 कृण्वानाःसख्यागिवानिमध्वांमदेमसहनूसमानाः ६ अश्विनावायुनायुवंसुद-
 क्षानियुद्विश्वसजोषसायुवाना । नासंत्वातिरोअङ्गयंजुषाणासोमंपिवतमस्त्रिधा
 सुदानू ७ अश्विनापरिवामिषःपुरुचीरीयुर्गीभिर्यतमानाअमृत्राः । रथोहवा-

क. सं.

॥१३५॥

मृतजाअद्रिजूतःपरिद्यावापृथिवीयन्तिसद्यः ८ अश्विनामधुषुत्तमोयुवाकुःसोम-
स्तंपातमार्गतंदुरोणे।रथोहवांभूरिवर्षःकरिंक्रत्सुतावतोनिष्कृतमार्गमिष्टः ९॥४॥

मित्रो नव विश्वामित्रो मित्रः । अन्थाश्चतस्रो गायःपः । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

५९ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमृतयाम् । मित्रःकृष्टो-
रनिमिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत १ प्रसमित्रमतौअस्तुप्रयस्वान्यस्तं
आदित्यशिक्षतिव्रतेन । नहन्यतेनजीयतेत्वोतो नैनमंहोअश्रोत्यन्तितोनदूरात् २
अनमीवासइळयामदन्तोमितज्ञवोवरिमन्नापृथिव्याः । आदित्यस्यव्रतमुपक्षिप-
न्तोवयंमित्रस्यसुमतौस्याम ३ अयंमित्रोनमस्यःसुशेवोराजासुक्षत्रोअंजनिष्ट
वेधाः । तस्यवयंसुमतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेस्याम ४महौआदित्योनमंसो-
पसद्योयातयज्जनोगृणतेसुशेवः । तस्माएतत्पन्यतमायजुष्टमग्नौमित्रायहविरा-

अ. ३ अ. ४

॥१३५॥

जुहोत ५ ॥ ५ ॥ मित्रस्य चर्षणीधृतो ऽवो देवस्य सानुसि । युष्मच्चित्रश्रवस्तमम् ६
 अभियोमहिनादिवमित्रो बभूव स प्रथाः । अभिश्रवोभिः पृथिवीम् ७ मित्राय
 पञ्चयेमिरे जना अभिष्टि शवसे । स देवान् विश्वान् विभर्ति ८ मित्रो देवेष्वायुषु जना-
 यवुक्त बर्हिषे । इषं इष्टव्रता अकः ९ ॥ ६ ॥

इहेह सप्त विश्वामित्र ऋभवो जगती । अन्त्यानां तिसृणामिन्द्रश्च ।

६० इहेह वोमनसा बन्धुतानर उशिजो जग्मुरभितानिवेदसा । याभिर्मा-
 याभिः प्रतिजुतिवर्षसः सौधन्वनाय ज्ञियं भागमानुश १ याभिः शर्चीभिश्च मसौ
 अपिंशतययाधियागामरिणीतचर्मणः । येन हरीमनसानिरतक्षततेन देवत्वमृभवः
 समानश २ इन्द्रस्य सुख्यमृभवः समानशुर्मनोर्नपातो अपसोदधन्विरे । सौध-
 न्वनासो अमृतत्वमेरिरे विष्ठीशर्मीभिः सुकृतः सुकृत्यया ३ इन्द्रेण याधसरथं सुते

क्र. सं.

॥१३६॥

सचाँअथोवशानांभवथासहश्रिया । नवःप्रतिमैसुकृतानिवाघतःसौधन्वनाक्रभ-
 वोवीयाँणिच ४ इन्द्रंक्रभुभिर्वाजंवद्विःसमुक्षितंसुतंसोममार्वृषस्वागभस्त्योः ।
 धियेषितोमंघवन्दाशुपोगृहेसौधन्वनेभिःसहमत्स्वानृभिः ५ इन्द्रंक्रभुमा-
 न्वाजवान्मत्स्वेहनोऽस्मिन्त्सर्वनेशव्यापुरुष्टुत । इमानितुभ्यंस्वसंराणियेमिरे
 व्रतादेवानांमनुषश्चधर्माभिः ६ इन्द्रंक्रभुभिर्वाजिभिर्वाजयन्निहस्तोमंजरितुरुप-
 याहियज्ञियम् । शतंकेतैभिरिषिरेभिरायवैसहस्रणीथोअध्वरस्यहोमनि ७ ॥ ७॥

उपः सप्त विश्वामित्र उपास्त्रिष्टुप ।

६१ उषोवाजेनवाजिनिप्रचेताःस्तोमंजुपस्वगृणतोमंघोनि । पुराणीदेवि
 युवतिःपुरंन्धिरनुव्रतंचरसिविश्ववारि १ उषोदेव्यमर्त्याविभाहिचन्द्रंथासूनृता
 ईरयन्ती । आत्वावहन्तुसुयमासोअश्वाहिरप्यवर्णापृथुपाजसोये २ उपःप्रतीची

अ. ३ अ. ४

॥१३६॥

भुवनानिविश्वोर्ध्वातिष्ठस्यमृतस्यकेतुः । समानमर्थंचरणीयमानाचक्रमिवनव्य-
स्याववृत्स्व ३ अवस्यूमैवचिन्वतीमघोन्युपायातिस्वसरस्यपत्नी । स्वर्जर्जन्ती
सुभगासुदंसाअन्तादिवःपप्रथआपृथिव्याः ४ अच्छावोदेवीमुपसंविभातीप्रवो
भरध्वंनमसासुवृक्तिम् । ऊर्ध्वमधुधादिविपाजोअश्रेत्प्ररोचनारुरुचेरवसंनृक्
ऋतावरीदिवोअकैरबोध्यारेवतीरोदसीचित्रमस्थान् । आयतीमग्रउपसंविभाती
वाममेषिद्रविणंभिक्षमाणः ६ ऋतस्यबुधउपसामिषण्यन्वृषामहीरोदसीआ
विवेश । महीमित्रस्यवरुणस्यमायाचन्द्रेवभानुंविदधेपुरुत्रा ७ ॥ ८ ॥

इमा उ अष्टादश विश्वामित्रो गायत्री । अन्त्यानां तिसृणां जमदग्निर्वा । अन्तास्तिसस्त्रिष्टुभः ।

षण्णां तृचानां क्रमेणेन्द्रावरुणौ बृहस्पतिः पूषा सविता सोमो मित्रावरुणौ देवताः ।

६२ इमाउवांभूमयोमन्यमानायुवावतेनतुज्याअभूवन् । कृत्यदिन्द्रावरु-

क्र. सं.

॥१३७॥

णायशोवायेनस्मासिनंभरथःसखिभ्यः १ अयमुवांपुरुतमौरयीयञ्छ्वत्तमम-
 वसेजोहवीति । सजोषाविन्द्रावरुणामरुद्रिर्दिवापृथिव्यागृणुतंहवैमे २ अस्मे
 तदिन्द्रावरुणावसुष्यादस्मेरयिर्मरुतःसर्ववीरः । अस्मान्वरूत्रीःशरणैरवन्वस्मा-
 न्होत्राभारतीदक्षिणाभिः ३ बृहस्पतेजुषस्वनोहव्यानिविश्वदेव्य । रास्वरत्नानि
 दाशुषे ४ शुचिर्मर्कैर्बृहस्पतिमध्वरेषुनमस्यत । अनाम्योजआचके ५ ॥ १ ॥
 वृषभंचर्षणीनांविश्वरूपमदाभ्यम् । बृहस्पतिंवरैण्यम् ६ इयंतेपूषन्नाघृणेसुष्टु-
 तिर्देवनव्यसी । अस्माभिस्तुभ्यंशस्यते ७ तांजुषस्वगिरंममवाजयन्तीमवा-
 धियम् । वधूयुरिवयोषणाम् ८ योविश्वाभिविपश्यतिभुवंनासंचपश्यति । सनः
 पूषाविताभुवत् ९ तत्संवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्यधीमहि । नियोयोनःप्रचोद-

अ. ३ अ. ४

॥१३७॥

यात् १० ॥ १० ॥ देवस्यसवितुर्वयंवाजयन्तःपुरं न्या । भगस्यरातिमी-
 महे ११ देवनरःसवितारंविप्रायज्ञैःसुवृक्तिभिः । नमस्यन्तिधियेषिताः १२
 सोमोजिगातिगातुविदेवानामेतिनिष्कृतम् । ऋतस्ययोनिमासदम् १३ सोमो
 अस्मभ्यं द्विपदेचतुष्पदेचपशवै । अनमीवाइयस्करत् १४ अस्माकमायुर्वर्धय-
 त्रभिमातीःसहमानः । सोमःसधस्थमासदत् १५ आनोमित्रावरुणाधृतैर्गव्य-
 तिमुक्षतम् । मध्वारजांसिसुकृतू १६ उरुशंसानमोवृधामहादक्षस्यराजथः ।
 द्राधिष्ठाभिःशुचिव्रता १७ गुणानाजमदग्निनायोनावृतस्यसीदतम् । पातंसो-
 ममृतावृधा १८ ॥ ११ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां तृतीये मण्डले पञ्चमोऽनुवाकः ॥ ५ ॥

इति तृतीयं मण्डलं समाप्तम् ॥ ३ ॥

क्र. सं.

त्वां ह्यग्ने विंशतिर्दामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् । द्वितीयादिचतसृणामग्निर्वा वरुणश्च ।

अ. ३ अ. ४

प्रथमाष्टिः । द्वितीयातिजगती । तृतीया धृतिः ।

॥१३८॥

१ त्वां ह्यग्ने स दामित्समन्यवो देवा सो देवमरतिन्वैरिर इति कृत्वान्यैरिरे । अम-
 र्थ्ययजतमर्त्येष्वदेवमादेवं जनतु प्रचेतसं विश्वमादेवं जनतु प्रचेतसम् १ स भ्रातरं
 वरुणमग्र आर्ववृत्स्व देवाँ अच्छांसु मतीयज्ञव न संज्येष्ठै यज्ञव न सम् । ऋतावानमा-
 दित्यं च र्षणी धृतं राजानं च र्षणी धृतम् २ सखे सखायम् भ्याव वृत्स्वाशु न च क्रंरथ्यै-
 वरं ह्यास्मभ्यै दस्मरं ह्या । अग्ने मृळीकं वरुणे सचा विदो मरुत्सु विश्वभानुषु । तो-
 कायंतु जेशु शुचानं शंकं ध्यस्मभ्यै दस्म शंकं धि ३ त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् देव-
 स्य हेळोऽव्यासि सीष्ठाः । यजिष्ठो वह्नितमः शो शुचानो विश्वा द्वे वाँ सि प्रमुं मुग्ध्य-
 स्मत् ४ स त्वं नो अग्नेऽवमो भवोतीने दिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ । अवयक्ष्व नो वरु-

॥१३८॥

णंरराणोवीहिमृळीकंसुहवोनएवि ५ ॥ १२ ॥ अस्यश्रेष्ठासुभगस्यसंहृदेवस्य-
 चित्रतमामर्त्येषु । शुचिघृतनतप्तमध्यायाःस्पर्हादेवस्यमंहनैवधेनोः ६ त्रिर-
 स्यतापरमासन्तिसत्यास्पर्हादेवस्यजनिमान्यग्रेः । अनन्तेअन्तःपरिवीतआगा-
 च्छुचिःशुक्रोअर्योरुरुचानः ७ सदूतोविश्वेदभिवष्टिसद्माहोताहिरण्यरथोरसु-
 जिह्वः । रोहिदश्वोवपुष्योविभावासदारण्वःपितुमतीवसंसत् ८ सचेतयन्मनु-
 षोयज्ञबन्धुःप्रतमह्यारशनधानयन्ति । सक्षेत्यस्यदुर्घासुसाधन्देवोमर्तस्यसधनि-
 त्वमाप ९ सतूनोअग्निर्नयतुप्रजानमच्छारत्नदेवभक्त्यदस्य । धियायद्विश्वेअमृ-
 ताअकृण्वन्धौष्पिताजनितासत्यमुक्षन् १० ॥ १३ ॥ सजायतप्रथमःपस्त्या-
 सुमहोबृधेरजसोअस्ययोनौ । अपादशीर्षागुहमानोअन्तायोयुवानोवृषभस्य
 नीले ११ प्रशर्धैआर्तप्रथमंविपन्याकृतस्ययोनावृषभस्यनीले । स्पर्होयुवावपु-

क्र. सं.

॥१३९॥

प्योविभावास्तप्तप्रियासोऽजनयन्तवृष्णे १२ अस्माकमत्रपितरोमनुष्याअभि
 प्रसेदुर्कृतमाशुषाणाः।अश्मत्रजाःसुदुर्घावत्रेअन्तरुदुस्त्राआजन्नुषसोहुवानाः १३
 तेमर्मजतददृवांसोअद्रितदैषामन्येअभितोविवोचन् । पश्वयन्त्रासोअभिकारम-
 र्चन्विदन्तज्योतिश्चकृपन्तधीभिः १४ तेगव्यतामनसादृध्रमुब्धंगार्येमानंपरिष-
 न्तमद्रिम् । दृह्मंनरोवर्चसादैव्येनव्रजंगोमन्तमुशिजोविवर्बुः १५ ॥ १४॥ तेम-
 न्वतप्रथमंनामधेनोस्त्रिःसप्तमातुःपरमाणिविन्दन् । तज्जानुतीरभ्यनूषतव्राआ-
 विभुवदरुणीर्यशसागोः १६ नेशत्तमोदुधितंरोचतद्यौरुद्वेव्याउषसोभानुरर्त ।
 आसूर्योबृहतस्तिष्ठदज्जाक्रुजुमतेषुवृजिनाचपश्यन् १७ आदित्पश्चाबुबुधाना
 व्यख्यन्नादिद्रतंधारयन्तद्युभक्तम् । विश्वेविश्वांसुदुर्यासुदेवामित्रंधियेवरुणसत्य-
 मस्तु १८ अच्छावोचेयशुशुचानमग्निहोतारंविश्वभरसंयजिष्ठम् । शुच्यूधोअतृ-

अ.३अ.४

॥१३९॥

णन्नगवामन्धोनपूतंपरिविक्तमंशोः ११ विश्वेषामदितिर्यज्ञियानां विश्वेषामतिथि-
मनुषाणाम् । अग्निर्देवानामव आवृणानः सुमृळीको भवतु जातवेदाः २०॥१५॥

यो मर्त्येषु विंशतिर्वामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

२ यो मर्त्येष्वमृतं क्रुतावादेवो देवेष्वरतिर्निधायि । होता यजिष्ठो महाशुच्यै ह-
व्यै रग्निर्मनुषईर्यध्यै १ इह त्वंसूनो सहसोनो अद्य जातो जातौ उभर्या अन्तरमे ।
दूत ईयसे युयुजानं क्रुतं ऋजुमुष्कान्वृषणः शुक्रांश्च २ अत्यावृधस्नूरोहिताधूतस्नू-
क्रुतस्य मन्ये मनसा जविष्ठा । अन्तरीयसे अरुषायुजानो युष्मांश्च देवान्विशाच-
मर्तान् ३ अर्यमणं वरुणं मित्रमेषामिन्द्रा विष्णूं मरुतो अश्विनोत । स्वश्वो अग्ने
सुरथः सुराधा एदुवहसुहविषेजनाय ४ गोमौ अग्नेऽविमौ अश्वीयज्ञो नृवत्सखा
सदमिदं प्रमृष्यः । इळावाँ एषो असुरप्रजावा न्दीर्घो रयिः पृथुवृधः सभावान् ५

क्र. सं.

॥१४०॥

॥ १६ ॥ यस्तंङ्धमंजुभरत्सिष्विदानोमूर्धानैवाततपतेत्वाया । भुवस्तस्यस्वतर्वाः
 पायुरग्नेविश्वस्मात्सीमघायतउरुष्य ६ यस्तेभरादन्नियतेचिदन्ननिशिषन्मन्द्रम-
 तिथिमुदीरत् । आदेव्युरिनर्धतेदुरोणेतस्मिन्नयिध्रुवोअस्तुदास्वान् ७ यस्त्वा
 दोषायउषसिप्रशंसात्प्रियंवात्वाकृणवतेहविष्मान् । अश्वोनस्वेदमआहेम्यावा-
 न्तमंहसःपीपरोदाश्वांसम् ८ यस्तुभ्यमग्नेअमृतायदाशुहुवस्त्वेकृणवतेयतस्तुक् ।
 नसरायाशशमानोवियोषन्नैनमंहःपरिवरदघायोः ९ यस्यत्वमग्नेअध्वरंजुजोषो
 देवोमर्तस्यसुधितंरराणः । प्रीतेदसद्धोत्रासायविष्ठासांमयस्यविधृतोवृधार्सः १०
 ॥ १७ ॥ चित्तिमचित्तिचिनवृद्विविद्वान्पृष्ठेवंधीतावृजिनाचमर्तान् । राधेचनः
 स्वपत्यायदेवदितिचरास्वादितिमुरुष्य ११ कविंशशासुःकवयोऽदध्धानिधारय-
 न्तोदुर्यास्वायोः । अतस्त्वंदृश्योअग्रएतान्पुद्भिःपश्येरद्भुताँअर्यएवैः १२ त्वमग्ने

अ.३अ.४

॥१४०॥

वा॒घ॒ते॒सु॒प्र॒णी॒तिः॒सु॒त॒सो॒मा॒य॒वि॒ध॒ते॒य॒वि॒ष्ट । रत्नै॒भर॒श॒श॒मा॒ना॒य॒घृ॒ण्वे॒पृ॒थु॒श्च॒न्द्र॒म॒व॒-
 से॒च॒र्ष॒णि॒प्राः १३ अ॒धा॒ह॒य॒ह॒य॒म॒ग्रे॒त्वा॒या॒प॒डि॒र्ह॒स्ते॒भि॒श्च॒कृ॒मा॒त॒नू॒भिः । रथं॒न॒क॒-
 न्तो॒अ॒प॒सा॒भुरि॒जो॒क्रि॒तं॒ये॒मुः॒सु॒ध्वं॒आ॒शु॒षा॒णाः १४ अ॒र्धा॒मा॒तु॒रु॒ष॒सः॒म॒क्ष॒वि॒प्रा॒जा॒-
 ये॒महि॒प्र॒थ॒मा॒वे॒ध॒सो॒नृ॒न् । दि॒व॒स्पु॒त्रा॒अ॒ङ्गि॒र॒सो॒भवे॒मा॒द्रि॒रु॒जे॒म॒ध॒नि॒र्न॒शु॒च॒न्तः १५
 ॥ १८ ॥ अ॒था॒य॒था॒नः॒पि॒तरः॒परा॑सः॒प्र॒त्ता॒सो॒अ॒म॒क्र॒त॒मा॑गु॒प्रा॒णाः । शु॒ची॒द॒य॒न्दी॒-
 धि॒ति॒मु॒क्थ॒शा॒सः॒क्षामा॑भि॒न्द॒न्तो॒अ॒रु॒णी॒र॒प॒व॒न् १६ सु॒क॒मा॑णः॒सु॒रु॒चो॒दे॒व॒य॒न्तो॒-
 ऽयो॒न॒दे॒वा॒ज॒नि॒मा॒ध॒म॒न्तः । शु॒च॒न्तो॒अ॒ग्नि॒व॒वृ॒ध॒न्त॒इ॒न्द्रं॒मूर्ध॒ग॒व्यं॒परि॒ष॒द॒न्तो॒अ॒-
 ग॒म॒न् १७ आ॒यू॒थे॒वं॒क्षु॒म॒ति॒प॒श्वो॒अ॒रु॒य॒हे॒वा॒ना॒य॒ज्ज॒नि॒मा॒न्त्यु॒ग्र । म॒तो॒ना॑चि॒दु॒र्व॒-
 शी॒र॒कृ॒प्र॒न्वृ॒धे॒चि॒द॒र्य॒उ॒प॒र॒स्था॒योः १८ अ॒क॒र्म॒ते॒स्व॒प॒सो॒अ॒भू॒म॒क्र॒त॒म॑व॒स्र॒ब्रु॒ष॒सो॒वि॒-
 भा॒तीः । अ॒नू॒न॒म॒ग्नि॒पु॒रु॒धा॒सु॒श्च॒न्द्रं॒दे॒व॒स्य॒म॒मृ॒ज॒त॒श्चा॒रु॒च॒क्षुः १९ ए॒ता॒ते॒अ॒ग्न॒उ॒च॒-

क्र. सं.

॥१४१॥

थानिदेधोऽवोचामकवयेताजुषस्व । उच्छोचस्वकृणुहिवस्यसोनोमहोरायःपुरु-
वारप्रयन्धि २० ॥ १९ ॥

आ वः षोडश वामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् । आद्याया रुद्रः ।

३ आवोराजानमध्वरस्यरुद्रंहोतारंसत्ययजुंरोदस्योः । अग्निपुरातनयित्वोरचि-
त्ताद्विरण्यरूपमवसेकृणुध्वम् १ अयंयोनिश्चकृमायंवयंतेजायेवपत्यउगतीसुवा-
साः । अर्वाचीनःपरिवीतोनिषीदेमाउतेस्वपाकप्रतीचीः २ आशृण्वतेअहंपिताय
मन्मनूचक्षसेसुमृळीकार्यवेधः । देवार्यशस्तिममृतायशंसग्रावेवसोतामधुषुच-
मीळे ३ त्वंचिन्नःशम्याअग्नेअस्याऋतस्यबोध्यतचित्स्वाधीः । कदातउक्थासध-
माद्यानिकदाभवन्तिसख्यागृहेते४कथाहृतदरुणायत्वमग्नेकथादिवेगर्हसेकन्नआ-
गः । कथामित्रायमीह्नुषैपृथिव्यैब्रवःकदर्यम्णेकद्गगाय ५ ॥२०॥ कद्विण्यासुव-

अ. ३ अ. ४

॥१४१॥

धसानोअग्नेकहातायप्रतवसेशुभंवे । परिज्मनेनासत्यायक्षेत्रवःकदग्नेरुद्रायनृघ्ने ६
 कथामहेपुष्टिभरायपूष्णेकद्रुद्रायसुमखायहविर्दे । कद्विष्णवउरुगायायरेतोब्रवः
 कदग्नेशरवेबृहत्यै ७ कथाशर्घायमरुतामृतायकथासूरेबृहतेपृच्छयमानः । प्रति
 ब्रवोऽदितयेतुरायसाधादिवोजातवेदश्चिकित्वान् ८ ऋतेनऋतंनिर्यतमीळआ
 गोरा॒मासचा॒मधु॒मत्प॒क्कम॒ग्ने । कृष्णा॒स॒तीरु॒द्रा॒ताधा॒सिनै॒षाजा॒म॒र्येण॒पय॑सापी-
 पाय ९ ऋतेनहिष्मावृषभश्चिदुक्तःपुमौअग्निःपयसापृष्ठयेन । अस्पन्दमानो
 अचरद्वयोधावृषाशुक्रंदुदुहेपृश्चिरूधः १० ॥ २१ ॥ ऋतेनाद्रिंष्यसन्भिदन्तःसम-
 द्भिरसोनवन्तगोभिः । शुनंनरःपरिषदब्रूषासंमाविःस्वरभवज्जातेअग्नौ ११
 ऋतेनदेवीरमृताअमृक्ताअर्णोभिरापोमधुमद्विरग्ने । वाजीनसर्गेषुप्रस्तुभानःप्र-
 स॒दमि॒त्स्त्रवि॒तवे॒दध॒न्युः १२ मा॒कस्य॑यक्षंस॒दमि॒द्दुरो॒गा॒मावे॒शस्य॑प्रमि॒न॒तोमा॒पेः ।

क्र. सं.

॥१४२॥

माभ्रातुरग्नेअनृजोऋणवेमासिख्युर्दक्षरिपोभुजेम १३ रक्षाणोअग्नेतवरक्षणेभोरा-
 रक्षाणःसुमखप्रीणानः । प्रतिष्फुरविरुजवीडुंहोजहिरक्षोमहिचिद्वावृधानम् १४
 एभिर्भैवसुमनाअग्नेअकैरिमान्स्पृशमन्मभिःशूरवाजान् । उतब्रह्माण्यक्निरो
 जुषस्वसंतैशस्तिर्देववाताजरेत १५ एताविश्वाविदुषेतुभ्यैवेधोनीथान्यग्नेनिण्या
 वचांसि । निवचनाकवयेकाव्यान्यशंसिषमतिभिर्विप्रउक्थैः १६ ॥ २२ ॥

कृणुष्व पञ्चदश वामदेवोग्री रक्षोहा त्रिष्टुप् ।

४ कृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वीयाहिराजेवामवाँडभेन । तृष्वीमनुप्रसितिं
 दूणानोऽस्तांसिविध्यंरक्षसस्तपिष्ठैः १ तवंभ्रमासंआशुयार्पतन्त्यनुस्पृशधृशता
 शोशुचानः । तपूष्यग्नेजुह्वापतङ्गानसन्दितोविसृजविष्वगुल्काः २ प्रतिस्पशो
 विसृजतूणिंतमोभवापायुर्विशोअस्याअदब्धः । योनौदूरेअघशंसोयोअन्त्यग्ने

अ. ३ अ. ४

॥१४२॥

माकिंष्टेव्यथिरादधर्षीत् ३ उदग्नेतिष्ठप्रत्यातनुष्वन्य १ मित्राँओषतात्तिग्महेते ।
 योनोअरातिसमिधानचक्रेनीचातंधक्ष्यतसंनशुष्कम् ४ ऊर्ध्वोभवप्रतिविध्या-
 ध्यस्मदाविष्कृणुष्वदैव्यान्यग्ने । अवस्थिरातनुहियातुजूनांजामिमजांमिप्रमृणी-
 हिशत्रून् ५ ॥ २३ ॥ सतेजानातिसुमतिर्यविष्ठयदेवतेब्रह्मगेगातुमैरत् ।
 विश्वान्यस्मैसुदिनानिरायोद्युम्नान्यर्योविदुरोअभियौत् ६ सद्ग्रेअस्तुसुभगःसु-
 दानुर्यस्त्वानित्येनहविषायउक्थैः । पिप्रीषतिस्वआयुषिदुरोणेविश्वेदस्मैसुदिना
 सासंदिष्टिः ७ अर्चामितेसुमतिघोष्यर्वाक्संतेवावाताजरतामियंगीः । स्वश्वा-
 स्त्वासुरथामर्जयेमास्मेअत्राणिधारयेरनुद्युन् ८ इहत्वाभूर्याचरेदुपुत्मन्दोषाव-
 स्तर्दीदिवांसमनुद्युन् । क्रीळन्तस्त्वासुमनसःसपेमाभियुम्नातस्थिवांसोजना-
 नाम् ९ यस्त्वास्वश्वःसुहिरण्योअग्नउपयातिवसुमतारथेन । तस्यत्राताभवसि

क्र. सं.

॥१४३॥

तस्य सखायस्ते आतिथ्यमानुषगजुजोषत् १० ॥ २४ ॥ महोरुजामिवन्धुता
 वचोभिस्तन्मापितुर्गोतमादन्वियाय । त्वं नो अस्य वचसश्चिकिद्भिहोतर्यविष्ठसु-
 क्रतोदमूनाः ११ अस्वप्नजस्तरणयः सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः । ते
 पायवः सद्यश्चोनिषद्याग्नेतवनः पान्त्वमूर १२ येषां यवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो
 अन्धं दुरितादरक्षन् । रक्षतान्त्सुकृतो विश्ववेदादिप्सन्त इद्रिपवो नाहं देभुः १३ त्वया
 वयं सधन्य १ स्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्यामवाजान् । उभाशंसां सूदयसत्यतातेऽनुष्ठुया
 कृणुह्यहयाण १४ अयाते अग्ने समिधा विधेम प्रतिस्तोमं शस्यमानं गृभाय । दहा-
 शसोरक्षसः पाह्य १ स्मान्द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात् १५ ॥ २५ ॥ इति शाक-
 लर्कसंहितायां तृतीयाष्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अ.३ अ.४

॥१४३॥

वैश्वानरायवैश्वानरीयमूर्ध्वेऊष्वेकादशायमिहादौजगतीपञ्चानुष्टुभोदूतं वोष्टौगायत्रस्त्वग्नेमृच्छाग्नेतम-
यपदपाङ्क्तंरश्मिमहापदपाङ्क्तिरन्त्योष्णिक्चतुर्थीषष्ठ्युपान्त्यावासप्तम्याः पञ्चकौमुख्यौतृतीयःसप्तको-
नवकश्चाष्टम्याः पञ्चकःपादश्चतुष्कःसप्तकस्रैष्टुभश्चभद्रंषड्यस्त्वांमस्यग्निः पञ्चलिङ्गोक्तदैवतंत्वेकेप्रत्यग्नि-
रभिर्होतादशगायत्रमृषिर्बोधदितिद्राभ्यांसोमकंसाहदेव्यमभ्यवदत्पराभ्यामस्याश्विनावायुरयाचतास-
त्यःसैकैन्द्रंत्वंमहां असित्रयामेकपदायंपन्थाः सप्तोनासंवादइन्द्रादिति वामदेवानाम् ।

वैश्वानराय पञ्चदश वामदेवो वैश्वानरस्त्रिष्टुप् ।

५ ॐ वैश्वानरायमील्लुपेसजोषाःकथादांशेमाग्रयेबृहद्वाः । अनूनेनबृह-
तावक्षथेनोपस्तभायदुपमिन्नरोधः १ मानिन्दतयइमांमहारातिदेवोददौमत्याय
स्वधावान् । पाकायगृत्सोअमृतोविचेतवैश्वानरोनृतमोयहोअग्निः २ सामहि
बर्हामहिंतिग्मभृष्टिःसहस्ररेतावृषभस्तुविष्मान् । पदंनगोरपंगूळंविविद्वानग्निर्म-
ह्यंप्रेदुवोचन्मनीषाम् ३ प्रताअग्निर्वैभसत्तिग्मजम्भस्तपिष्ठेनशोचिषायःसुरा-

क्र. सं.

॥१४४॥

धाः । प्रयेमिनन्तिवरुणस्यधामप्रियामित्रस्यचेततोध्रुवाणि ४ अभातरोनयो
 रणोव्यन्तः पतिरिपोनजनयोदुरेवाः । पापासः सन्तो अनृता असत्या इदं पदमं जन-
 तागभीरम् ५ ॥ १ ॥ इदं मे अग्ने कियते पावकामिने ते गुरुं भारं न मन्म । बृहदं धा-
 थधृषतागं भीरं यद्वं पृष्ठं प्रयं सासु प्रधातु ६ तमिच्छे उवसं मना संमानमभिकृत्वा पुन-
 तीधीति रंश्याः । ससस्य चर्मन्नविचारुपृश्ने रग्ने रुप आरुपितं जवारु ७ प्रवाच्यं वचसः
 किं मे अस्य गुहाहितमुपनिनिग्वदन्ति । यदुस्त्रियाणामपवारिं ववन्पातिप्रियं रुपो
 अग्रं पदं वेः ८ इदमुत्पन्महिमं हामनीकं यदुस्त्रियासचंत पूर्यंगौः । क्रुतस्य पदे
 अधिदीद्यानंगुहारघृष्यद्रघुयद्विवेद ९ अर्धद्युतानः पित्रोः सचासामनुतगुह्यं चारु-
 पृश्नेः । मातुष्यपदे परमे अन्ति यद्गोवृष्णः शोचित्रः प्रयंतस्य जिह्वा १० ॥ २ ॥ क्रुतं
 वोचेन मंसापृच्छयमानस्तवाशसा जातवेदो यदीदम् । त्वमस्य क्षयसियद्विश्वे

अ. ३ अ. ५

॥१४४॥

दिवियदुद्रविणंयत्पृथिव्याम् ११ किंनोअस्वद्रविणंकद्धरत्नंविनोवोचोजातवेद-
 श्रिकित्वात् । गुहाध्वनःपरमंयन्नोअस्यरेकुपदंननिशनाअगन्म १२ कामर्यादा
 वयुनाकद्धंवाममच्छागमेमरघवोनवाजम् । कदानोदेवीरमृतस्यपत्नीःसूरोवर्णेन
 ततननुयासः १३ अनिरेणवचसाफल्येनप्रतीत्येनकृधुनातृपासः । अधानेअग्ने
 किमिहावदन्त्यनायुधासआसतासचन्ताम् १४ अस्यश्रियसामिधानस्यवृष्णो
 वसोरनीकंदमआरुरोव । रुशद्वस्तानःसुदृशीकरूपःक्षितिर्नरायापुरुवारोअ-
 द्यौत् १५ ॥ ३ ॥

ऊर्ध्व ऊर्ध्वकादश वामदेवोभिस्त्रिष्टुप् ।

६ ऊर्ध्वऊषुणोअध्वरस्यहोतरग्नेतिष्ठदेवतातायजीयान् । त्वंहिविश्वमभ्यसि
 मन्मप्रवेधसंश्रितिरसिमनीषाम् १ अमूरोहोतान्यसादिविध्वं १ प्रिमन्द्रोविदथे-

क्र. सं.

॥१४५॥

षुप्रचेताः । ऊर्ध्वंभानुंसवितेवाश्रेन्मेतैवधूमंस्तभायदुपयाम् २ यतासुजूर्णीरा-
 तिनीधृताचीप्रदक्षिणिदेवतातिमुराणः । उदुस्वरुर्नवजानाक्रःपश्वोअनक्तिसुधि-
 तःसुमेकः ३ स्तीर्णेवर्हिषिसमिधानेअग्राऊर्ध्वोअध्वर्युर्जुजुषाणोअस्थात् ।
 पर्याभिःपशुपानहोतात्रिविष्टयेतिप्रदिवंउराणः ४ परित्मनामितद्रुरेतिहोताग्निर्म-
 न्द्रोमधुवचाक्रतावा । द्रवन्त्यस्यवाजिनोनशोकाभयन्तेविश्वाभुवनायदध्राट् ५
 ॥ ४ ॥ भद्रातैअग्नेस्वनीकसंहृगघोरस्यसुतोविष्णुणस्यचारुः । नयत्तेगोचि-
 स्तमसावरन्तनध्वस्मानस्तन्वीश्रेपआधुः ६ नयस्यसातुर्जनिंतोरवारिनमात-
 रापितरानूचिंदिष्टौ । अधामित्रोनसुधितःपावको३ मिदीदायमानुषीषुविक्षु ७
 द्विर्यपश्चजीजनन्तसंवसानाःस्वसारोअग्निमानुषीषुविक्षु । उपबुधंमथर्यो३नदन्तं
 शुक्रंस्वासंपरशुनतिग्मम् ८ तवत्येअग्नेहरितोघृतस्मारोहितासक्रुज्वश्रःस्वश्रः ।

अ. १ अ. ५

॥१४५॥

अरुषत्सोवृषणक्रजुमुष्काआदेवतातिमहन्तदस्माः १ येहृत्येतेसहमानाअयास-
स्त्वेषासौअग्रेअर्चयश्वरन्ति । श्येनासोनदुवसनासोअर्थेतुविष्वणसोमारुतंनश-
र्धः ॥ १० ॥ अकारिब्रह्मसमिधान्तुभ्यंशंसात्युक्थंयजतेव्यूधाः । होतारमग्निं
मनुषोनिषेदुर्नमस्यन्तउशिजःशंसमायोः ११ ॥ ५ ॥

अयमिहैकादश वामदेवोभिः । आद्या जगती । ततः पञ्चानुष्टुभः । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

७ अयमिहप्रथमोधायायिधातृभिर्होतायजिष्ठोअध्वरेष्वीड्यः । यमप्रवानोभृ-
गवोविरुचुर्वनेषुचित्रंविभ्वंविशेविशे १ अग्रेकदातआनुषग्भुवद्देवस्यचेतनम् ।
अवाहित्वाजगृभिरेमतासोविक्ष्वीड्यम् २ ऋतावानंविचेतसंपश्यन्तोद्यामि-
वस्तृभिः । विश्वेषामध्वराणांहस्कृतारिंदमेदमे ३ आशुंदूतंविस्वतोविश्वायश्व-
र्षणीरभि । आजधुःकेतुमायवोभृगवाणंविशेविशे ४ तर्माहोतारमानुषङ्कि-

क्र. सं.

॥१४६॥

त्वांसनिषेदिरे । र्ण्वपावकशोचिष्यजिष्ठसप्तधामभिः ५ ॥ ६ ॥ तंशश्वंतीषु
 मातृषुवनआवीतमश्रितम् । चित्रंसन्तंगुहाहितंसुवेदैकूचिदधिर्नम् ६ ससस्य
 यद्वियुतासस्मिन्नूधंक्षृतस्यसामन्नयन्तदेवाः । महाँअग्निर्नमसारातहंव्योवेर
 ध्वरायसदमिदृतावा ७ वेरध्वरस्यंदूत्यानिविद्वानुभेअन्तारोदसीसश्चिकित्वान् ।
 दूतईयसेप्रदिवंउराणोविदुष्टरोदिवआरोधनानि ८ कृष्णंतएमरुशंतःपुरोभाश्व-
 रिष्णवं ९ चिर्वपुषामिदेकम् । यदप्रवीतादधतेहृगर्भसद्यश्चिज्जातोभवसीदुदूतः ९
 सद्योजातस्यददंशानमोजोयदस्यवातोअनुवातिशोचिः । वृणक्तिर्गमामंतसेषु
 जिह्वांस्थिराचिदन्नादयतेविजम्भैः १० तृषुयदन्नातृषुणाववक्षतृषुदूतंकृणुतेयद्वा
 अग्निः । वातस्यमेळिसंचतेनिजूर्वांशुंनवाजयतेहिन्वेअवी ११ ॥ ७ ॥

अ.३अ.५

॥१४६॥

दूतं वोष्टौ वामदेवोपिर्गायत्री ।

८ दूतं वोविश्ववेदसंहव्यवाहममर्त्यम् । यजिष्ठमृज्जसेगिरा १ सहिवेदावसु-
धितिंमहाँआरोधनंदिवः । सदेवाँएहवक्षति २ सर्वेदेवआनमँदेवाँक्रंतायतेदमे ।
दातिंप्रियाणिचिद्वसु ३ सहोतासेदुदूत्यैचिकित्वाँअन्तरीयते । विद्वाँआरोधनं
दिवः ४ तेस्यामयेअमयेददाशुर्हव्यदातिभिः । यईपुष्यन्तइन्धुते ५ तेरायाते
सुवीर्यैःससवांसोविशृण्वरे । येअमादधिरेदुवः ६ अस्मेरायोदिवेदिवेसंचरन्तु
पुरुस्पृहः । अस्मेवाजासईरताम् ७ सविप्रश्रवणीनांशवसामानुषाणाम् ।
अतिक्षिप्रेवविध्यति ८ ॥ ८ ॥

अग्रे मृळाष्टौ वामदेवोपिर्गायत्री ।

१ अग्रेमृळमहाँअसियईमादेव्युंजनम् । इयेथवर्हिंरासदम् १ समानुषीषु

क्र. सं.

॥१४७॥

दूळभोविश्वेप्रावीरमर्त्यः । दूतोविश्वेषांभुवत् २ ससद्यपरिणीयतेहोतामन्द्रोदि-
 विष्टिषु । उतपोतानिषीदति ३ उतग्राअग्निरध्वरउतोगृहपतिर्दमे । उतब्रह्मनि-
 षीदति ४ वेषिह्वध्वरीयतामुपवक्ताजनानाम् । हव्याचमानुषाणाम् ५ वेषीह-
 स्यदूत्यै १ यस्यजुजोषोअध्वरम् । हव्यंमर्तस्यवोह्वे ६ अस्माकंजोष्यध्वरम्-
 स्माकंयज्ञमङ्गिरः । अस्माकंशृणुधीहवम् ७ परितेदूळभोरथोऽस्माँअभोतुवि-
 श्वतः । येनरक्षसिदाशुषः ८ ॥ १ ॥

अ. ३ अ. ५

अग्ने तमद्याष्टौ वामदेवोऽग्निः । आद्यास्तिस्रः पदपङ्क्तयः । पञ्चमी महापदपङ्क्तिः ।

अन्त्योष्णिक् । शिष्टा उष्णिहः पदपङ्क्तयो वा ।

१० अग्नेतमद्याश्वंनस्तोमैःकृतुंनभद्रंहृदिस्पृशाम् । ऋध्यामातओहैः १ अ-
 धाह्यग्नेकृत्वाभद्रस्यदक्षस्यसाधोः । रथीऋतस्यवृहतोवभूथं २ एभिर्नोअकैर्भवां
 नोअर्वाङ्स्वर्णज्योतिः । अग्नेविश्वेभिःसुमनाअनीकैः ३ आभिष्टेअद्यगीभि

॥१४७॥

मृणन्तोऽग्नेदाशेम । प्रतैदिवोनस्तनयन्तिशुष्माः ४ तवस्वादिष्ठाग्नेसंहृष्टिरिदा
 चिदहंइदाचिदक्तोः । श्रियेरुक्मोनरोचतउपाके ५ घृतनपूतंतनूररेपाःशुचि
 हिरण्यम् । तत्तैरुक्मोनरोचतस्वधावः ६ कृतंचिद्विष्मासनैमिद्वयोऽग्रंइनोषिम-
 तौत् । इत्थायजमानाहतावः ७ शिवानः सख्यासन्तुभ्रात्राग्नेदेवेषुयुष्मे । सा
 नोनाभिः सदेनेसस्मिन्नूधन् ८ ॥ १० ॥ इति शाकलर्क्संहितायां चतुर्थमण्डले
 प्रथमोऽनुवाकः १ ॥

भद्रं षड्दामदेवोमिसिष्टुष ।

११ भद्रंतेअग्नेसहसिन्ननीकमुपाकओराचतेसूर्यस्य । रुशहृशेदंशेनक्तया
 चिदरुंसितंदृशआरूपेअन्नम् १ विषाह्यमेगृणतेमनीषांखंवेपसातुविजातस्तवा-
 नः । विश्वैभिर्यहावनःशुक्रदेवैस्तन्नोरास्वसुमहोभूरिमन्म २ त्वदग्नेकाव्यात्वन्म-

क. सं.

॥१४८॥

नोपास्त्वदुक्थाजायन्तेराध्यानि । त्वदेतिद्रविणंवीरपेशाइत्याधियेदाशुषेम-
 त्याय ३ त्वद्वाजीवाजंभुरोविहायाअभिष्टिकृज्जायतेसत्यशुष्मः । त्वद्रयिर्देवजू-
 तोमयोभुस्त्वदाशुर्जुवाँअग्नेअवाँ ४ त्वामग्नेप्रथमंदेव्यन्तोदेवंमतीअमृतमन्द्र-
 जिह्वम् । द्वेषोयुतमाविंवासन्तिधीभिर्दमूनसंगृहपतिममूरम् ५ ओरेअस्मदम-
 तिमारेअंहारेविश्वाँदुर्मतियन्निपासि । दोषाशिवःसहसःसूनोअग्नेयंदेवआचि-
 त्सचंसेस्वस्ति ६ ॥ ११ ॥

यस्त्वां षड्दामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१२ यस्त्वामग्रइनधतेयतस्रूक्त्रिस्तेअन्नंकृणवत्सस्मिन्नहन् । ससुयुन्नैरभ्यं
 स्तुप्रसक्षत्तवक्रत्वाजातवेदश्चिकित्वान् १ इध्मंयस्तेजुभरच्छ्रमाणोमहोअग्ने
 अनीकमासंपर्यन् । सइधानःप्रतिदोषामुषासंपुष्यन्नयिसंचतेघ्नन्नमित्रान् २

अ. ३ अ. ५

॥१४८॥

अग्निरीशे बृहत्तः क्षत्रियस्याग्निर्वाजस्य परमस्य रायः । दधाति रत्नं विधत्ते यविष्ठो
 व्यानुषङ्गमर्त्याय स्वधावान् ३ यच्चिद्वितैपुरुषत्राय विष्ठाचित्तिभिश्च कृमाकच्चि-
 दागः । कधीष्व१स्माँ अदितेरनागान्वेयनाँसि शिश्रयो विष्वगग्रे ४ महर्षिदग्र
 एनसो अभौक ऊर्वादेवानां मुतमर्त्यानाम् । माते सखायः स दमिद्रिषामयच्छातो-
 कायतनयाय शंयोः ५ यथा हृत्य द्वसवोगौ र्यै चित्पदि पिताममुञ्चताय जत्राः । एवो
 ष्व१स्मन्मुञ्चता व्यंहः प्रतार्यग्ने प्रतरं न आयुः ६ ॥ १२ ॥

प्रत्यग्निः पञ्च वामदेवोऽग्निर्लिङ्गोक्तदेवता वा त्रिष्टुप् ।

१३ प्रत्यग्निरुषसा मग्रं मरुयाद्विभातीनां सुमनारत्नधेयम् । यातमश्विना सुक-
 तो दुरोणमुत्सूर्यो ज्योतिषा देव एति १ ऊर्ध्वं भानुं सविता देवो अश्रेहूप्सं दविध्वद्वि-
 षोनसत्वा । अनुव्रतं वरुणो यन्ति मित्रे यत्सूर्यो दिव्यारोहयन्ति २ यंसीमकृण्वन्त-

क्र. सं.

॥१४९॥

मसेविपृचेध्रुवक्षेमाअनवस्यन्तोअर्थम् । तंसूर्यहरितःसप्तयद्हीःस्पशंविश्वस्यज-
गतोवहन्ति ३ बहिष्ठेभिर्विहरन्यासितन्तुमव्ययन्नसितंदेवस्म । दविध्व-
तोरश्मयः सूर्यस्यचर्मेवावाधुस्तमोअप्स्व१न्तः ४ अनायतोअनिबद्धःकथायं-
न्यङ्क्तानोऽवपद्यतेन । कयायातिस्वधयाकोददर्शदिवःस्कम्भःसमृतःपाति-
नाकम् ५ ॥ १३ ॥

प्रसन्निः पञ्च वामदेवोऽग्निर्लिङ्गोक्तदेवता वा त्रिष्टुप् ।

१४ प्रत्यग्निरुपसोजातवेदाअख्यदेवोरोचमानामहोभिः । आनासत्योरु-
गायारथेनेमंयज्ञमुपनोयातमच्छ १ ऊर्ध्वकेतुंसंवितादेवोअश्रेज्ज्योतिर्विश्वस्मै
भुवनायकृष्वन् । आप्राद्यावापृथिवीअन्तरिक्षंविसूर्योरश्मिभिश्चेकितानः २
आवहन्त्यरुणीज्योतिषागान्महीचित्रारश्मिभिश्चेकिताना । प्रबोधयन्तीसुवि-

अ. ३ अ. ५

॥१४२॥

तायदेव्यु१पाईयतेसुयुजारथेन ३ आवांवहिष्ठाइहतेवहन्तुरथाअश्वासउषसो
व्युष्टौ । इमेहिवांमधुपेयायसोमाअस्मिन्यज्ञेवृषणामादयेथाम् ४ अनायतोअ-
निबद्धःकथायन्यङ्कुत्तानोऽवपद्यतेन । कयायातिस्वधयाकोददर्शदिवःस्कम्भः
समृतःपातिनाकम् ५ ॥ १४ ॥

अग्निर्होता दश वामदेवोभिर्गायत्री । सप्तम्यष्टम्योः सोमकः
साहदेव्यः । अन्त्ययोरश्विनौ ।

१५ अग्निर्होतानोअध्वरेवाजीसन्परिणीयते । देवोदेवेषुयज्ञियः १ परि-
त्रिविष्टयध्वरंयात्यग्नीरधीरिव । आदेवेषुप्रयोदधत् २ परिव्राजंपतिःकविरग्नि-
र्हव्यान्यक्रमीत् । दधद्रत्नानिदागुर्षे ३ अयंयःसृज्येपुरोदैववातेसमिध्यते ।
द्युमाँअमित्रदम्भनः ४ अस्यघावीरईवतोऽग्नेरीशीतिमत्यैः । त्रिगमजम्भस्यमी-

क्र. सं.

॥१५०॥

ह्रुषः ५ ॥ १५ ॥ तमवन्तं नसान्तिमरुपं नदिवः शिशुम् । मर्मज्यन्ते दिवे-
 दिवे ६ बोधयन्माहरिभ्यां कुमारः साहदेव्यः । अञ्जानहूत उदरम् ७ उतत्या
 यजताहरीकुमारात्साहदेव्यात् । प्रयतासद्य आददे ८ एषवादेवावश्विनाकुमारः
 साहदेव्यः । दीर्घायुरस्तुसोमकः ९ तयुवंदेवावश्विनाकुमारंसाहदेव्यम् । दीर्घा-
 युषंकृणोतन १० ॥ १६ ॥

आ सख एकविंशतिर्वाग्देव इन्द्रत्विष्टुप् ।

१६ आसुत्योयातुमघवौऋजीपीद्रवन्त्वस्यहरयउपनः । तस्माइदन्वःसुषु-
 मासुदक्षमिहाभिपित्वंकरतेगृणानः १ अवस्यशूराध्वनोनान्तेऽस्मिन्नौअद्यसर्व-
 नेमन्दध्यै । शंसात्युक्थमुशनेववेधाश्विकितुषेअसुर्यायमन्म २ कविर्ननिण्यं
 विदथानिसाधन्वृषायत्सेकविपिपानोअर्चात् । दिवइत्थार्जजनत्सतकारूनह्ना

अ. ३ अ. ५

॥१५०॥

चिच्चक्रुर्वयुनांगुणन्तः ३ स्वर्ग्यद्वेदिसुदृशीकमकैर्महिज्योतीरुरुचुर्यद्ववस्तोः ।
 अन्धातमांसिदुर्धिताविचक्षेन्भ्यश्चकारनृतमोअभिष्टौ ४ ववक्षइन्द्रोअमितमृ-
 जीप्युंभेआपप्रौरोदसीमहित्वा । अतश्चिदस्यमहिमाविरेच्यभियोविश्वाभुव-
 नावभूव ५ ॥ १७ ॥ विश्वानिशक्रोनयाणिविद्वान्पोरिरेचसखिभिर्निकामैः ।
 अश्मानंचियेबिभिदुर्वचोभिर्त्रजंगोमन्तमुशिजोविवत्रः ६ अपोवृत्रंवत्रिवांसं
 पराहन्प्रावत्तेवज्जपृथिवीसचेताः । प्राणंसिसमुद्रियाण्यैनोःपतिर्भवञ्छवसाशू-
 रघृष्णो ७ अपोयदाद्रिपुरुहूतददराविभुवत्सरमापूर्यते । सनोनेतावाज्रमादंभि-
 भूरिगोत्रारुजन्नङ्गिरोभिर्गृणानः ८ अच्छाकविर्नृमणोगाअभिष्टौस्वर्वातामघव-
 त्राधमानम् । ऊतिभिस्तमिषणोद्युन्नहूतौनिमायावानब्रह्मादस्युरर्त ९ आद-
 स्युघ्नामनसायाह्यस्तुभवंतेकुत्सःसख्येनिकामः । स्वेयोनौनिषदत्सरूपाविवा

क्र. सं.

॥१५१॥

चिकित्सहृत्तचिह्ननारी १० ॥ १८ ॥ यासिकुत्सेनसरथमवस्युस्तोदोवातस्य
 हयोरीशानः । ऋजावाजंनगध्यंयुयूषन्कविर्यदहन्पार्यायभूषात् ११ कुत्साय
 गुष्णमगुष्णनिबर्हीः प्रपित्वेअहःकुयवंसहस्रा । सद्योदस्यूनप्रमृणकुत्स्येनप्रसूर-
 श्वक्रंवृहतादभीके १२ त्वंपिप्रुमृगयंशूशुवांसमृजिष्वनेवैदधिनायंरन्धीः । पञ्चा-
 शत्कुष्णानिवपः सहस्रात्कंनपुरोजरिमाविर्ददः १३ सूरउपाकेतन्वं१दधानोवि-
 यत्तेचेत्यमृतस्यवपैः । मृगोनहस्तीतविषीमुषाणः सिंहोनभीमआयुधानिबि-
 भ्रत् १४ इन्द्रंकामावसूयन्तोअगमन्त्स्वर्मीह्नेनसर्वनेचकानाः । श्रवस्यवःशश-
 मानासउक्थैरोकोनरणासुहृशीवपुष्टिः १५ ॥१९॥ तमिद्वइन्द्रसुहवैहुवेमयस्ता
 चकारनर्यापूरुणि । योमावतेजरित्रेगध्यंचिन्मक्षूवाजंभरतिस्पर्हराधाः १६
 तिग्मायदन्तरशानिःपतातिकस्मिञ्चिच्छूरमुहुकेजनानाम् । घोरायदर्यसमृतिर्भ-

अ.३अ.५

॥१५१॥

वात्यधस्मानस्तन्वो बोधिगोपाः १७ भुवोऽवितावामदेवस्यधीनां भुवः सखावृ-
 को वाजं सातौ । त्वामनुप्रमंति माजंगमोरुशंसौ जरित्रे विश्वधस्याः १८ एभि-
 नृभिरिन्द्रत्वायुभिष्ट्वामधवद्विर्मधवन्विश्वं आजौ । द्यावोनद्युन्नैरभिसन्तो अर्यः क्ष-
 पो मदेमशरदंश्च पूर्वीः १९ एवेदिन्द्राय वृषभाय वृष्णे ब्रह्मा कर्मभृगवोनरथम् । नूचि-
 यथानः सखावियोषदसन्न उग्रोऽविता तनूपाः २० नूष्टुत इन्द्र नूगृणान इषं जरित्रे
 नद्योऽनर्पीपेः । अकारिते हरिवो ब्रह्म नव्यधिषास्यामर्ध्वः सदासाः २१ ॥ २० ॥

त्वं महानेकविंशतिर्वा मदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् । पञ्चदश्येकपदा ।

१७ त्वं महां इन्द्र तुभ्यं हक्षा अनुक्षत्रं मंहना मन्यत द्यौः । त्वं वृत्रं शवं साजघ-
 न्वान्तसृजः सिन्धूरहिना जग्रसानान् १ तव त्विषो जनिमन्त्रे जत द्यौरेजद्रूमिभि-
 यसा स्वस्य मन्योः । ऋघायन्तसुभ्वं १ः पर्वतास आर्दन्धन्वानि सरयन्त आपः २

क्र. सं.

॥१५२॥

भि॒न॒द्रि॒रि॒श॒वं॒सा॒व॒ज्र॒मि॒ष्ण॒त्रा॒वि॒ष्क॒ण्वा॒नः॒सं॒ह॒सा॒न॒ओ॒र्जः । व॒र्धा॒द्वृ॒त्रं॒व॒ज्रे॒ण
म॒न्द॒सा॒नः॒स॒र॒त्ना॒पो॒ज॒वं॒सा॒ह॒त॒वृ॒ष्णीः ३ सु॒वी॒रं॒स्ते॒ज॒नि॒ता॒म॒न्य॒त॒द्यौ॒रि॒न्द्रं॒स्य॒क॒र्ता
स्व॒पं॒स्त॒मो॒भू॒त् । य॒द्वै॒ज॒जा॒न॒स्व॒यै॒सु॒व॒ज्र॒म॒न॒प॒च्यु॒तं॒स॒द॒सो॒न॒भूर्म ४ य॒ए॒क॒इ॒ह॒या॒व॒-
य॒ति॒प्र॒भू॒मा॒रा॒जा॒कृ॒ष्टी॒नां॒पु॒रु॒हू॒त॒इ॒न्द्रः । स॒त्य॒मे॒न॒म॒नु॒वि॒श्वे॒म॒द॒न्ति॒रा॒ति॒दे॒व॒स्य॒गृ॒-
ण॒तो॒म॒घो॒नः ५ ॥ २१ ॥ स॒त्रा॒सो॒मा॒अ॒भ॒व॒न्न॒स्य॒वि॒श्वे॒स॒त्रा॒म॒दा॒सो॒बृ॒ह॒तो॒म॒दि॒-
ष्ठाः । स॒त्रा॒भ॒वो॒व॒सु॒प॒ति॒र्व॒सू॒नां॒द॒त्रे॒वि॒श्वा॒अ॒धि॒था॒इ॒न्द्र॒कृ॒ष्टीः ६ त्व॒म॒घं॒प्र॒थ॒मं॒जा॒य॒-
मा॒नो॒ऽमे॒वि॒श्वा॒अ॒धि॒था॒इ॒न्द्र॒कृ॒ष्टीः । त्वं॒प्र॒ति॒प्र॒व॒त॒आ॒श॒या॒न॒म॒हि॒व॒ज्रे॒ण॒म॒घ॒व॒न्वि॒-
वृ॒श्चः ७ स॒त्रा॒ह॒णं॒दा॒य॒धितु॒प्र॒मि॒न्द्रं॒म॒हा॒म॒पा॒रं॒वृ॒ष॒भं॒सु॒व॒ज्रं॒म् । ह॒न्ता॒यो॒वृ॒त्रं॒स॒नि॒-
तो॒त॒वा॒जं॒दा॒ता॒म॒घा॒नि॒म॒घ॒वा॒सु॒रा॒घाः ८ अ॒यं॒वृ॒त॒श्चा॒त॒य॒ते॒स॒मी॒ची॒र्य॒आ॒जि॒षु॒म॒घ॒-
वा॒शृ॒ण्व॒ए॒कः । अ॒यं॒वा॒जं॒भ॒र॒ति॒यं॒स॒नो॒त्य॒स्य॒प्रि॒या॒सः॒ स॒ख्ये॒स्या॒म ९ अ॒यं॒शृ॒ण्वे

अ.३अ.९

॥१५२॥

अधजयसुतघ्नयमुतप्रकृणुतेयुधागाः । यदासत्यंकृणुतेमन्युमिन्द्रोविश्वेदृहंभ-
 यतएजदस्मात् १० ॥ २२ ॥ समिन्द्रोगाअजयत्संहिरण्यासमंश्वियामधवायो
 हपूर्वीः । एभिर्नृभिर्नृतमोअस्यशाकैरायोविभक्तासंभरश्चवस्वः ११ कियन्स्वि-
 दिन्द्रोअध्येतिमातुःकियत्पितुर्जनितुर्योजुजान । योअस्यशुष्मंमुहुकैरियंतिवा-
 तोनजुतः स्तनयद्विरध्वैः १२ क्षियन्तंत्वमक्षियन्तंकृणोतीर्यतिरेणुमधवासमो-
 हम् । विभज्जनुरशनिमाँडवद्यौरुतस्तोतारंमधवावसौधात् १३ अयंचक्रमिष-
 णत्सूर्यस्यन्येतंशरीरमत्ससृमाणम् । आकृष्णईजुहुराणोजिघर्तित्वचोबुधेरज-
 सोअस्ययोनौ १४ असिक्क्रयांयजमानोनहोता १५ ॥ २३ ॥ गव्यन्तइन्द्रैस-
 खयायविप्राअश्वायन्तोवृषणंवाजयन्तः । जनीयन्तोजनिदामक्षितोतिमाच्याव-
 यामोऽवतेनकोशम् १६ त्रातानोबोधिददृशानआपिरंभिख्यातामर्दितासोम्या-

क्र. सं.

॥१५३॥

नाम् । सखापितापितृतमःपितृणां कर्ते'मुल्लोकमुशतेवयोधाः १७ सुखीयताम-
 विताबोधिसखागृणानइन्द्रस्तुवतेवयोधाः । वयं ह्यातेचकुमासुबाधआभिःशमी-
 भिर्महयन्तइन्द्र १८ स्तुतइन्द्रोमघवायद्धवृत्राभूरीण्येकोअप्रतीनिहन्ति । अस्य-
 प्रियोजरितायस्यशर्मन्नकिर्देवावारयन्तेनमर्ताः १९ एवानइन्द्रोमघवाविरुषी
 करत्सत्याचर्षणीधृदन्वा । त्वंराजाजनुषाधेह्यस्मेअधिश्रवोमाहिनंयज्जरित्रे २०
 नूष्टुतइन्द्रनूगृणानइषंजरित्रेनद्योऽनपीपेः । अकारितेहरिवोब्रह्मनव्यधियास्याम
 रथ्यःसदासाः २१ ॥ २४ ॥

अयं पन्थास्त्रयोदश संवाद इन्द्रादितिवापदेवानां त्रिष्टुप् ।

१८ अयंपन्थाअनुवित्तःपुराणोयतोदेवाउदजायन्तुविश्वे । अतश्चिदाजन्ति-

अ.३अ.५

॥१५३॥

वीष्टप्रवृद्धोमामातरंममुयापत्तवेकः १ नाहमतो निरयादुर्गहेतत्तिरश्चतापार्श्वान्नि-
 र्गमाणि । बहूनिमेअकृताकर्त्तानियुध्यैत्वेनसंत्वेनपृच्छै २ परायर्तीमातरमन्व-
 चष्टननानुगान्यनुनूगमानि । त्वष्टुर्गृहेअपिब्रह्मसोममिन्द्रःशतधन्यैश्चम्बोःसुतस्य३
 किंसक्रधंकृणवद्यंसहस्रमासोजभारंशरदंश्चपूर्वीः । नहीन्वस्यप्रतिमानमस्त्य-
 न्तर्जातेषूतयेजनित्वाः ४ अवद्यमिवमन्यमानागुहाकरिन्द्रमातावीर्येणान्यृष्टम् ।
 अथोदस्थात्स्वयमत्कंवसान्आरोदसीअपृणाज्जायमानः ५ ॥ २५ ॥ एता
 अर्षन्त्यललाभवन्तीर्कृतावरीरिवसंक्रोशमानाः । एताविपृच्छुकिमिदंभनन्ति
 कमापोअद्रिपरिधिंरुजन्ति ६ किमुष्विदस्मैनिविदोभनन्तेन्द्रस्यावद्यंदिधिषन्त-
 आपः । ममैतान्पुत्रोमहतावधेनवृत्रंजघन्वाँअसृजद्विसिन्धून् ७ ममञ्चनत्वा

क. सं.

॥१५४॥

युवतिःपरासममञ्चनत्वाकुषवाजगारं । ममञ्चिदापःशिरीशवेममृड्युर्ममञ्चिदिन्द्रः
 सहसोदंतिष्ठत् ८ ममञ्चनतैमघवन्ठयैसोनिविविध्वाँअपहनूजघानं । अध्यानि-
 विद्धउत्तरोवभूवाञ्छिरोदासस्यसंपिणग्वधेन ९ गृष्टिःसंसूवस्थविरंतवागामना-
 धूप्यंवृषभंतुघमिन्द्रम् । अरीह्वत्संचरथायमातास्वयंग्रातुंतन्वइच्छमानम् १०
 उत्तमातामहिषमन्वेनदमीत्वाजहतिपुत्रदेवाः । अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रोहनिष्यन्तस-
 खेविष्णोवितरंविक्रमस्व ११ कस्तेमातरैविधवामचक्रच्छुयंकस्त्वामजिधांस-
 चरन्तम् । कस्तेदेवोअधिमाडीकआसीद्यत्प्राक्षिणाःपितरैपादगृह्य १२ अवर्त्या-
 शुनआन्त्राणिपेचेनदेवपुविविदेमडितारम् । अपश्यंजायाममहीयमानामधामि-
 श्येनोमध्वाजभार १३ ॥२६॥ इतिशाकलर्कसंहितायां तृतीयाष्टके पञ्चमोऽध्यायः॥५॥

अ. ३ अ. ५

॥१५४॥

एवैकादशानआयातुयन्नःकथोपान्त्यास्तिसकनदेव्योवाकामुष्टुतिरुपान्त्यानुष्टुपकोअथाष्टावहंमनुः
समाद्याभिस्तिसृभिरिन्द्रमिवात्मानमृपिस्तुष्टावेन्द्रोवात्मानं परानवाष्टौवाश्येनस्तुतिर्गर्भेनुपश्चान्त्याश-
करीत्वायुजैन्द्रासोमंवानःस्तुतोनाकिश्चतुर्विंशतिर्दिवाश्चतृचउषस्यश्चगायत्र्यंस्तुष्टम्यन्त्ये अनुष्टुभौकया-
पञ्चोनाभीषुपादनिचृदातूनश्चतुर्विंशतिरन्त्याभ्यामैन्द्राश्चौस्तुतौ ।

एवैकादश वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१९ ॐम् एवात्वामिन्द्रवज्रिन्नत्रविश्वेदेवासःसुहवासऊमाः । महामुभेरो-
दंसीवृद्धमृष्वंनिरेकमिहृणतेवृत्रहृत्यै १ अवासृजन्तजिब्रयोनेदेवाभुवःसम्राजिन्द्र
सत्ययौनिः । अहन्नहिंपरिशयानमर्णःप्रवर्तनीरंदोविश्वधेनाः २ अतृणुवन्तं
वियंतमबुध्यमबुध्यमानंसुषुपाणमिन्द्र । सप्तप्रतिप्रवतंआशयानमहिंवर्जेणवि-
रिणाअपर्वन् ३ अक्षोदयच्छर्वसाक्षामंबुध्रंवाणवातस्तविंशीभिरिन्द्रः । दृह्णान्यौ-
भ्नादुशमानओजोऽवाभिनत्ककुभःपर्वतानाम् ४ अभिप्रदद्वर्जनयोनगर्भैरथा-

क्र. सं.

॥१५५॥

इवप्रययुःसाकमद्रयः । अतर्पयोविसृतुब्जकुर्मीन्त्वंवृताँअरिणाइन्द्रसिन्धून् ५
 ॥ १ ॥ त्वमहीमवनिँविश्वधेनांतुर्वीतयेवय्यायक्षरन्तीम् । अरमयोनमसैज-
 दणैःसुतरणाँअकृणोरिन्द्रसिन्धून् ६ प्रायुवोनभन्वोइनवक्काध्वस्त्राअपिन्वद्युव-
 तीकैतज्ञाः । धन्वान्यज्जाँअपृणक्तृषाणाँअधोगिन्द्रःस्तुर्योइदंसुपत्नीः ७ पूर्वोरुष-
 संःशरदश्चगूतवृत्रंजघन्वाँअसृजद्विसिन्धून् । परिष्ठिताअतृणह्रदधानाःसीराइ-
 न्द्रःस्रवितेवपृथिव्या ८ वृष्नीभिःपुत्रमग्रुवोअदानंनिवेशनाद्धरिवआजंभर्थ ।
 व्य१न्वोअख्यदहिँमाददानेनिभूदुखच्छित्समरन्तपर्व ९ प्रतेपूर्वाणिकरणानि-
 विप्राविद्वाँआहविदुषेकराँसि । यथायथावृष्ण्यानिस्वगूर्तापाँसिराजन्नर्याविवे-
 षीः १० नूपुतइन्द्रनृगणानइषंजरित्रेनयोइनपीपेः । अकारितेहरिवोब्रह्मनव्यं
 धियास्यामरथ्यःसदासाः ११ ॥ २ ॥

अ.३अ.६

॥१५५॥

आ न एकादश वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२० आ॒न॒इन्द्रो॑दू॒रादान॑आ॒साद॑भिष्टि॒कृद॑व॒सेया॑सदु॒ग्रः । ओजि॑ष्ठेभिर्नृ॒पति॑र्व॒ज्र॒बाहुः॑स॒ङ्गेस॒मत्सु॑तुर्वणिःपृ॒त॒न्यून १ आ॒न॒इन्द्रो॑ह॒रि॒भिर्या॑त्वच्छा॒र्वाची॒नोऽव॑से॒राध॑सेच । तिष्ठा॑तिव॒ज्रीम॒घवा॑विर॒शीम॑य॒ज्ञम॑नु॒नोवा॑जसातौ २ इ॒मंय॑ज्ञ॒त्वम॒स्माक॑मिन्द्र॒पुरो॑द॒धत्स॑निष्यसि॒कृतु॑नः । श्व॒घ्नीव॑वजिन्त॒सन॑ये॒धना॑ना॒त्वया॑व॒यम॑र्य॒आजि॑जयेम ३ उ॒श॒क्षुपु॑णःसु॒मना॑उ॒पाके॑सोम॒स्यनु॑सु॒षुत॑स्यस्वधावः । पा॒इन्द्र॑प्रति॒भृत॑स्यम॒ध्वःस॒मन्ध॑साममदःपृ॒ष्ठये॑न ४ वियो॑र॒र॒श॒क्र॒वि॒भिर्न॑वे॒भिर्वृ॑क्षो॒नप॑क्तःसृ॒ण्यो॑नजेता । म॒र्यो॑नयोषा॒मभि॑मन्य॒मानो॑ऽच्छा॑वि॒वकि॑मपुरु॒हूत॑मिन्द्रम् ५ ॥३॥ गि॒रि॒र्नयः॑स्वत॒वाँक्र॑ष्वइन्द्रःस॒नादे॑वसह॒सेजा॑तउ॒ग्रः । आ॒द॒र्ताव॑ज्रंस्थवि॒रंन॑भीमउ॒द्वेव॑को॒शंव॑सु॒नान्यृ॑ष्टम् ६ नय॑स्य॒वर्ता॑जनु॒षान्व॑स्ति॒नरा॑ध॒सआ॑मरी॒ताम॑-

क्र. सं.

॥१५६॥

घस्य । उद्वावृषाणस्तविषीवउग्रास्मभ्यैदद्विपुरुहूतरायः ७ ईक्षेरायःक्षयस्यच-
 र्षणीनामुतव्रजमपवर्तासिगोनाम् । शिक्षानुरःसमिधेषुप्रहावान्वस्वोराशिम-
 भिनेतासिभूरिम् ८ कयातच्छृण्वेशच्याशचिष्ठोययाकृणोतिमुहुकाचिहृष्वः ।
 पुरुदाशुषेविचंयिष्ठोअंहोऽथादधातिद्रविणंजरित्रे ९ मानोमर्धोराभंरादाद्वेतन्नः
 प्रदाशुषेदातवेभूरियत्ते । नव्येदेष्णेशस्तेअस्मिन्तंउक्थेप्रब्रवामवयमिन्द्रस्तु-
 वन्तः १० नूष्टुतइन्द्रनूगृणानइषंजरित्रेनयोऽनपीषेः । अकारितेहरिवोब्रह्मनव्यं
 धियास्यामरथ्यः सदासाः ११ ॥ ४ ॥

आ यात्वेकादश वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२१ आयात्विन्द्रोऽवंसउपेनइहस्तुतःसंधमादस्तुशूरः । वावृधानस्तविषीर्य-
 स्यंपूर्वीद्यौर्निक्षत्रमभिभूतिपुण्यात् १ तस्येदिहस्तंवध्वृष्ण्यानितुविद्युमस्यंतुविरा-

अ. ३ अ. ६

॥१५६॥

धंसो नृन् । यस्य कर्तुर्विध्योऽनसम्राट्साह्वान्तरुत्रो अभ्यस्तिकृष्टीः २ आया त्वि-
 न्द्रोदिव आपृथिव्यामक्षसंमुद्रादुतवापुरीषात् । स्वर्णरादवसेनो मरुत्वान्परावतो
 वासदनादृतस्य ३ स्थूरस्यरायो बृहतो यईशेतमुष्टवामविदथेष्विन्द्रम् । योवायुना
 जयति गोमतीषु प्रवृणुयानयति वस्यो अच्छ ४ उपयो नमो नमसिस्तभायन्निर्यति
 वाचं जनयन् यजध्वै । ऋजस्तानः पुरुवार उक्थैरेन्द्रं कृण्वीत स दनेषु होता ५ ॥ ५ ॥
 धिषायदिधिषण्यन्तः सरण्यान्त स दन्तो अद्रिमौशिजस्यगोहे । आदुरोषाः पास्त्य-
 स्य होता योनो महान्तं स वरणेषु वह्निः ६ सत्रायदीं भार्वरस्यवृणः सिषक्तिशुष्मः
 स्तुवते भराय । गुहायदीं मौशिजस्यगोहे प्रयद्विये प्रायसे मदाय ७ वियद्वरां सिष-
 र्वतस्यवृण्वेपयोभिर्जिन्वे अपांजवांसि । विदद्वौरस्यगवयस्यगोहे यदीवाजाय सु-
 ध्योऽवहन्ति ८ भद्राते हस्तासुकृतो तपाणी प्रयन्तारां स्तुवते राव इन्द्र । काते निष-

क्र. सं.

॥१५७॥

त्तिः किमु नो मम त्सि किं नो दुदुहर्षे से दातु वा उ १ एवावस्व इन्द्रः सत्यः स भ्रातृन्ता वृत्रं
वरिवः पूरवेकः । पुरुषु तक्रत्वानः शग्धिरा यो भक्षीयते ऽवसो देव्यस्य १ ० नृषु त इन्द्र
नृगृणान इषं जरित्रे न यो ऽनपीपेः । अकारिते हरि वो ब्रह्म न व्यधि या स्या मरुथ्यः स-
दासाः ११ ॥ ६ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थे मण्डले द्वितीयोऽनुवाकः ॥ २ ॥

यत्र एकादश वामदेव इन्द्रास्त्रिष्टुप् ।

२२ यन्न इन्द्रो जुजुषेयश्च वष्टितन्नो महान्करति शुष्म्या चित् । ब्रह्मस्तोमं मधवा
सोमं मुखया यो अश्मानं शर्वसा विभ्रदेति १ वृषा वृषान्धि चतुरश्रि मस्यं नृग्रो बाहुभ्यां
नृतं मः शर्चीवान् । श्रिये परुष्णी मुषमाण ऊर्णाय स्याः पर्वाणि सख्याय विव्ये २
यो देवो देवतमो जायमानो महो वाजैर्भिर्महद्भिश्च शुष्मैः । दधानो वज्रं बाह्वोरुशन्तं

अ. ३ अ. ६

॥१५७॥

द्याममैनरेजयत्प्रभूमं ३ विश्वारोधांसिप्रवतंश्चपूर्वीद्यौर्ऋष्वज्जनिमन्त्रेजतुक्षाः।
 आमातराभरतिशुष्म्यागोर्नृवत्परिजमन्नोनुवन्तवाताः ४ तातूतंइन्द्रमहतोमहानि
 विश्वेष्वित्सर्वनेषुप्रवाच्या। यच्छूरधृष्णोधृषतादधृष्वानहिंवज्रैणशवसाविवेषीः ५
 ॥ ७ ॥ तातूतैस्त्यातुंविनृम्णविश्वाप्रधेनवःसिस्रतेवृष्णऊध्रः । अवाहृत्वहृषम-
 णोभियानाःप्रसिन्धवोजवसाचक्रमन्त ६ अत्राहंतेहरिवस्ताउदेवीरवोभिरिन्द्र
 स्तवन्तस्वसारः। यत्सीमनुप्रमुचोबद्धधानादीर्घामनुप्रसितिंस्यन्दयध्यै ७ पिपी-
 लेअंगुर्मद्योनसिन्धुरात्वाशर्माशशमानस्यशक्तिः । अस्मद्यंकशुशुचानस्यय-
 म्याआशुर्नरश्मितुव्योजसंगोः ८ अस्मेवर्षिष्ठाकृणुहिज्येष्ठानृम्णानिसत्रासंहरे
 सहांसि । अस्मभ्यंवृत्रासुहृनानिरन्धिजहिवधर्वनुषोमर्त्यस्य ९ अस्माकमित्सु
 गृणुहित्वमिन्द्रास्मभ्यंचित्राँउपमाहिवाजान् । अस्मभ्यंविश्वाइषणःपुरन्धीर-

क्र. सं.

॥१५८॥

स्माकंसुमंघवन्बोधिगोदाः १० नृष्टुतइन्द्रनृगृणानइषंजरित्रेनद्योइनपीपेः ।
अकारितेहरिवोब्रह्मनव्यंधियास्यामरुथ्यःसदासाः ११ ॥ ८ ॥

कथैकादश वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् । उपान्त्यानां तिसृणाप्तदेवो वा ।

२३ कथामहामवृधत्कस्यहोतुर्यज्ञंजुषाणोअभिसोममूधः । पिवन्नुशानोजुष-
माणोअन्धोववृक्षक्रुष्वःशुचतेधनाय १ कोअस्यवीरःसंधमादमापसमानंशसुम-
तिभिःकोअस्य । कदस्यचित्रंचिकितेकदूतीवृधेभुवच्छशमानस्ययज्योः २ कथा
शृणोतिहूयमानमिन्द्रःकथाशृण्वन्नवंसामस्यवेद । काअस्यपूर्वीरुपमातयोहक-
थैनमाहुःपपुंरिंजरित्रे ३ कथासबाधःशशमानोअस्यनशदभिद्रविणंदीध्यानः ।
देवोभुवन्नवेदामक्रुतानानमोजगृभ्वाँअभियज्जुजोषत् ४ कथाकदस्याउषसो
व्युष्टौदेवोमत्तस्यसख्यंजुजोष । कथाकदस्यसख्यंसखिभ्योयेअस्मिन्कामसुयु-

अ.३अ.६

॥१५८॥

जैततस्त्रे ५ ॥ ९ ॥ किमादमंत्रं सख्यं सखिभ्यः कृदानुते भ्रात्रं प्रब्रवाम । श्रिये
 सुहृशो वपु रस्य सर्गाः स्वर्णचित्रतममिष आगोः ६ द्रुहं जिघांसन्ध्वरसंमनिन्द्रां
 तेतिक्तेतिग्मा तु जसे अनीका । ऋणाचिद्यत्रं ऋणयानं उग्रो दूरे अज्ञाता उपसौ व-
 बाधे ७ ऋतस्य हि गुरुधः सन्ति पूर्वा ऋतस्य धीतिर्वृजिनानिहन्ति । ऋतस्य श्लोको
 वधिरातं तर्दकणां बुधानः शुचमान आयोः ८ ऋतस्य दृह्लाधरुणानि सन्ति पुरुणि
 चन्द्रावपुषेव पूषि । ऋतेन दीर्घमिषणन्तपृक्षं ऋतेन गावं ऋतमा विवेशुः ९ ऋतं ये-
 मान ऋतमिदं नो त्युतस्य शुष्मस्तुरया उगव्युः । ऋताय पृथ्वी बहुले गभीरे ऋताय
 धेनू परमे दुहाते १० नूष्टुत इन्द्र नूगृणान इषं जरित्रे न द्यो इ न पीपेः । अकारिते हरि-
 वो ब्रह्म न व्यधि यास्याम रथ्यः सदा साः ११ ॥ १० ॥

क्र. सं.

॥१५९॥

का सुष्ठुतिरेकादश वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् । उपान्यानुष्टुप् ।

अ. ३ अ. ६

२४ कासुष्ठुतिःशर्वसःसूनुमिन्द्रमर्वाचीनराधसुआववर्तत् । दृदिहिंवीरोगृ-
णतेवसूनि सगोपतिनिष्पिधानोजनासः १ सर्वत्रहृत्येहव्यःसईड्युःससुष्ठुतइन्द्रः
सत्यराधाः । सयामन्नामधवामर्त्यायब्रह्मण्यतेसुष्वयेवरिवोधात् २ तमिन्नरो
विह्वयन्तेसमीकेरिरिकांसस्तन्वःकृण्वत्त्राम् । मिथोयत्यागमुभयांसोअग्मन्नर-
स्तोकस्यतनयस्यसातौ ३ क्रतूयन्तिक्षितयोयोगउग्राशुषाणासोमिथोअर्ण-
सातौ । संयद्विशोऽववृत्रंतयुध्माआदिन्नेमइन्द्रयन्तेअभीके ४ आदिद्धनेमइ-
न्द्रियंयजन्तआदित्पुक्तिःपुरोळाशौरिरिच्यात् । आदित्सोमोविपंपृच्यादसुष्वीना-
दिज्जुजोषवृषभंयजध्वै ५ ॥ ११ ॥ कृणोत्यस्मैवरिवोयइत्येन्द्रायसोममुशते
सुनोति । सध्रीचीनेनमनसाविवेनन्तमित्सखायंकृणुतेसमत्सु ६ यइन्द्रायसुन-

॥१५९॥

वत्सोममद्यपचात्पुक्तीरुतभृज्जातिधानाः । प्रतिमनायोरुचथानिहर्यन्तस्मिन्द-
धदृषणंशुष्ममिन्द्रः ७ यदासमर्थव्यचेदृषावादीर्षयदाजिमभ्यख्यंदर्यः । अचि-
क्रदृषणंपत्न्यच्छादुरोणआनिशितंसोमसुद्धिः ८ भूयसावस्त्रमंचरत्कनीयो-
ऽविक्रीतोअकानिषंपुनर्यन् । सभूयसाकनीयोनारिरेचीदीनादक्षाविदुहन्तिप्रवा-
णम् ९ कडमंदशभिर्ममेन्द्रक्रीणातिधेनुभिः । यदावृत्राणिजड्डुनदथैनमेपुनर्द-
दत् १० नूष्टुतइन्द्रनृगणानइषैजरित्रेनद्योऽनपीपेः । अकारितेहरिवोब्रह्मनव्यं
धिघास्यामरथ्यःसदासाः ११ ॥ १२ ॥

को अद्याष्टौ वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२५ कोअद्यनर्योदेवकामउशान्निन्द्रस्यसख्यंजुजोष । कोवामहेऽवसेपायांस-
मिद्वेअग्नौसुतसोमईद्वे १ कोनानामवचंसासोम्यायमनायुर्वीभवतिवस्तंउस्त्राः ।

क्र. सं.

॥१६८॥

कइन्द्रस्ययुज्यंकःसंखित्वंकोभ्रात्रंवष्टिकवयेककुती २ कोदेवानामवोअद्यावृ-
 णीतेकआदित्यौअदितिज्योतिरीदृष्टे । कस्याश्विनाविन्द्रोअग्निःसुतस्यांशोःपिब-
 न्तिमनसाविवेनम् ३ तस्माअग्निभरितःशर्मयंसुज्ज्योक्पश्यात्सूर्यमुच्चरन्तम् ।
 यइन्द्रायसुनवामेत्याहनेनर्यायनृतमायनृणाम् ४ नतंजिनन्तिवहवोनदभ्राउ-
 वैस्माअदितिःशर्मयंसत् । प्रियःसुकृत्प्रियइन्द्रैमनायुःप्रियःसुप्रावीःप्रियोअस्य
 सोमी ५ ॥ १३ ॥ सुप्राव्यःप्राशुषालेपवीरःसुष्वैःपुक्तिंकृणुतेकेवलेन्द्रः । नासु-
 ष्वेरापिर्नसखानजामिदुष्प्राव्योऽवहन्तेदवाचः ६ नरेवतापणिनासखयमिन्द्रो-
 ऽसुन्वतासुतपाःसंगृणीते । आस्यवेदःखिदतिहन्तिनृग्रंविषुष्वयेपुक्तयेकेवलो
 भूत् ७ इन्द्रंपरेऽवरेमध्यमासइन्द्रंयान्तोऽवसितासइन्द्रम् । इन्द्रंक्षियन्तुतयुध्य-
 मानाइन्द्रंनरोवाजयन्तोहवन्ते ८ ॥ १४ ॥

अ. ३ अ. ६

॥१६०॥

अहं मनुः सप्त वामदेवस्त्रिष्टुप् । आद्यानां तिसृणामिन्द्रो वा । आद्यानां तिसृणामिन्द्र
आत्मा वा । शिष्टानां चतसृणां इत्येनः ।

२६ अहंमनुंरभवंसूर्यंश्चाहंकक्षीवाँऋषिरस्मिन्विप्रः । अहंकुत्संमार्जुनेयन्यु-
जेऽहंकविरुशनापश्यतामा १ अहंभूमिमददामार्यायाहंवृष्टिंदाशुषेमर्त्याय ।
अहमपोअनयंवावशानाममदेवासोअनुकेतमायन् २ अहंपुरोमन्दसानोव्यैरन-
वसाकनंवतीःशम्बरस्य । शततमंवैश्यंसर्वतातादिवोदासमतिथिग्वंयदावंम् ३
प्रसुषविभ्योमरुतोविरस्तुप्रश्येनःश्येनेभ्यआशुपत्वा । अचक्रयायत्स्वधयासुप-
र्णोहव्यंभरन्मनवेदेवजुष्टम् ४ भरद्यदिविरतोवेविजानःपथोरुणामनोजवाअ-
सजि । तूयंययौमधुनासोभ्येनोतश्रवोविविदेश्येनोअत्र ५ ऋजीपोश्येनोददमा-
नोअंशुपरावतःशकृनोमन्द्रमदम् । सोमैभरद्वाहृहाणोदेवावान्दिवोअमुष्मादुत्त-

क. सं.

॥१६१॥

रादादाय ६ आदायश्येनोअभरत्सोमसहस्रसुवाअयुतचसाकम् । अत्रापुरंधि-
रजहादरांतीर्मदेसोमस्यमूराअमूरः ७ ॥ १५ ॥

गर्भे तु पञ्च वामदेवः इयेनस्त्रिष्टुप् । पञ्चम्या इन्द्रो वा । अन्त्या शकरी ।

२७ गर्भेनुसन्नन्वेशामवेदमहंदेवानांजनिमानिविश्वा । शतंमापुरआयसी
ररक्षन्नधश्येनोजवसानिरदीयम् १ नद्यासमामपजोषजभाराभीमासत्वक्षंसा
वीर्येण । ईर्मापुरंधिरजहादरांतीरुतवाताअतरच्छूशुवानः २ अवयच्छयेनोअस्व-
नीदधयोर्वियद्यदिवातंऊहुःपुरंधिम् । सृजद्यदस्माअवहक्षिपज्यांकृशानुरस्ता
मनसाभुरण्यन् ३ ऋजिप्यर्द्धमिन्द्रावतो नभुज्युंश्येनोजभारवृहतोअधिष्णोः ।
अन्तःपतत्पतज्यस्यपूर्णमध्यामनिप्रसितस्यतदेः ४ अयंश्वेतंकलशंगोभिर्क्त-

अ.३अ.६

॥१६१॥

मापिप्या॒नं॒म॒घवा॑शुक्रमन्धः । अध्व॒र्युभिः॑ प्रय॒तं॒म॒ध्वो॒अग्र॑मिन्द्रो॒मदा॑यप्रतिध॒त्पि-
ब॒ध्यै॒शूरो॒मदा॑यप्रतिध॒त्पिव॑ध्यै ५ ॥ १६ ॥

त्वा युजा पञ्च वामदेव इन्द्रासोमौ त्रिष्टुप् ।

२८ त्वायुजातवृत्तसोमसुख्यइन्द्रो॒अपोमन॑वेससुतस्कः । अह॒न्नहि॑मरि॒णा-
त्स॒सिन्धू॒नपा॑वृ॒णो॒दपि॑हितेव॒खानि॑ १ त्वायुजानिखिद॒त्सूर्य॑स्येन्द्र॒श्चक्रं॑सहसा
स॒द्यइ॑न्द्रो । अधि॒ष्णुना॑वृ॒हता॑वर्त॒मानं॑म॒होद्बु॑होअप॒विश्वा॑यु॒धाधि॑ २ अह॒न्निन्द्रो॑
अद॑हद॒ग्निरि॑न्द्रोपु॒राद॑स्यून्म॒ध्यंदि॑नाद॒भिके॑ । दुर्गेदु॒रोणे॑क॒त्वान॒याता॑पू॒रुस॑हस्रा
श॒र्वानि॑वर्हीत् ३ विश्व॑स्मात्सीमध॒माँइन्द्र॑दस्यून्विशो॒दासी॑रकृ॒णोरप्र॑श॒स्ताः ।
अवा॑धेथा॒ममृ॑णत॒न्निश॑त्रूनवि॒न्देथा॒मप॑चिति॒वध॑त्रैः ४ ए॒वास॒त्यंम॑घवानायु॒वं

क. सं.

॥१६२॥

तदिन्द्रश्चसोमोर्वमश्व्यंगोः । आदहृतमपिहितान्यभारिरिचधुःक्षाश्वित्तृ-
दाना ५ ॥ १७ ॥

आ नः स्तुतः पञ्च वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२१ आनःस्तुतउपवाजैभिरूतीइन्द्रयाहिहरिभिर्मन्दसानः । तिरश्चिद्व्यःस-
वनापूरुण्याङ्गुषेभिर्गृणानःसत्यराधाः १ आहिष्मायातिनयैश्चिकित्वान्हूयमानः
सोतृभिरुपयज्ञम् । स्वश्वोयोअभीरुर्मन्यमानःसुष्वाणेभिर्मदतिसंहैर्वरैः २ आ-
वयेदस्यकर्णावाजयध्यैजुष्टामनुप्रदिशैर्मन्दयध्यै । उद्वावृषाणोराधसेतुविष्मा-
न्करञ्जइन्द्रःसुतीर्याभयंच ३ अञ्छायोगन्तानाधमानमूतीडुत्थाविप्रंहवमानंगुण-
न्तम् । उपत्मनिदधानोधुर्याश्शून्सहस्राणिशतानिवज्रबाहुः ४ त्वोतासोमघ-

अ. ३ अ. ६

॥१६२॥

वन्निन्द्रविप्रावयंतेस्यामसूरयोऽगुणन्तः । भेजानासोऽबृहद्विवस्यरायआकाय्यस्य
दावनेपुरुक्षोः ५ ॥ १८ ॥

नकिश्चतुर्विंशतिर्वाग्देव इन्द्रो गायत्री । नवम्यादितिसृणामुषाश्च ।

अष्टमीचतुर्विंश्यावनुष्टभौ ॥

३० नकिरिन्द्रत्वदुत्तरोनज्यायाँअस्तिवृहन्न । नकिरेवायथात्वम् १ सूत्रा
तेअनुकृष्टयोविश्वाचक्रेववावृतुः । सूत्रामहाँअसिश्रुतः २ विश्वेचनेदनात्वादेवा-
सइन्द्रयुयुधुः । यदहानक्तमातिरः ३ यत्रोतवाधितेभ्यश्चक्रंकुत्साययुध्यते ।
मषायइन्द्रसूर्यम् ४ यत्रदेवाँक्रिषायतोविश्वाँअयुध्यएकइत् । त्वमिन्द्रवनूर-
हन् ५ ॥ १९ ॥ यत्रोतमर्त्यायकमरिणाइन्द्रसूर्यम् । प्रावुःशचीभिरेतशम् ६
किमादुतासिवृत्रहन्मघवन्मन्युमत्तमः । अत्राहदानुमातिरः ७ एतद्धेदुतवी-

क्र. सं.

॥१६३॥

यै१मिन्द्रचकर्थपौंस्यम् । स्त्रियंयहुर्हणायुवंवधीर्दुहितरैदिवः ८ दिवश्चिद्वादुहि-
 तरैमहान्महीयमानाम् । उपासमिन्द्रसंपिणक् ९ अपोषाअनंसःसरत्संपिष्टाद-
 हविभ्युषी । नियत्सींशिभयदृषा १० ॥ २० ॥ एतदस्याअनंसःशयेसुसंपिष्टवि-
 पाश्या । ससारसीपरावतः ११ उतसिन्धुविबाल्यंवितस्थानामधिक्षमि । परि-
 ष्टाइन्द्रमायया १२ उतशुष्णस्यधृष्णुयाप्रमृक्षोअभिवेदनम् । पुरोयदस्यसंपि-
 णक् १३ उतदासंकौलितरंबृहतःपर्वतादीधि । अवाहन्निन्द्रशम्बरम् १४ उतदा
 सस्यवर्चिनःसहस्राणिशतावधीः । अधिपश्चप्रधौरिव १५ ॥ २१ ॥ उतत्यंपु-
 त्रमप्रुवःपरावृक्तंशतक्रतुः । उक्थेष्विन्द्रआभजत् १६ उतत्यातुर्वशायदूअस्ना-
 ताराशचीपतिः । इन्द्रोविद्रौअंपारयत् १७ उतत्यासद्यआर्यीसरयोरिन्द्रपारतः ।
 अर्णाचित्ररथावधीः १८ अनुद्वाजहितानयोऽन्धश्रोणंचवृत्रहन् । नतसेसुम्रम-

अ.३अ.६

॥१६३॥

ष्ठवे १९ शतमंश्मन्मयीनांपुरामिन्द्रोव्यांस्यत् । दिवोदासायदाशुपे २०॥२२॥
 अस्वापयद्भीतयेसहस्रात्रिंशतंहयैः । दासानामिन्द्रोमायया २१ सघेदुतासि
 वृत्रहन्त्समानइन्द्रगोपतिः । यस्ताविश्वानिचिच्युषे २२ उतनूनयदिन्द्रियंकरि-
 ष्याइन्द्रपौंस्यम् । अद्यानकिष्टदामिनत् २३ वामंवामंतआदुरेदेवोर्ददात्वयमा ।
 वामंपूषावामंभगौवामंदेवःकरूळती २४ ॥ २३ ॥

कया पञ्चदश वामदेव इन्द्रो गायत्री । तृतीया पादनिचृत् ।

३१ कयानश्चित्रआभुवदूतीसदावृधःसखा । कयाशचिष्ठयावृता १ क-
 त्वांसत्योमदानांमंहिष्ठोमत्सदन्धंसः । हृह्लाचिदारुजेवसु २ अभीषुणःसखी-
 नामविताजरितृणाम् । शतंभवास्यूतिभिः३अभीनआववृत्स्वचक्रंनवृत्तमवैतः ।

क्र. सं.

॥१६४॥

न्युद्भिश्चर्षणीनाम् ४ प्रवताहिकतूनामाहापदेवगच्छंसि । अभक्षिसूर्येसचा ५
 ॥ २४ ॥ संयत्तइन्द्रमन्यवःसंचक्राणिदधन्विरे । अधत्वेअधसूर्ये ६ उतस्माहि
 त्वामाहुरिन्मघवानंशचीपते । दातारमविदीधयुम् ७ उतस्मासुद्यइत्परिशश-
 मानायसुन्वते । पुरुचिन्महसेवसु ८ नहिष्मातिशतंचनराधोवरन्तआमुरः । न
 च्यौत्तानिकरिष्यतः ९ अस्माँअवन्तुतेशतमस्मान्तसहस्रमूतयः । अस्मान्वि-
 श्वाअभिष्टयः १० ॥२५॥ अस्माँइहावृणीष्वसुख्यायस्वस्तये । महोरायेदिवि-
 त्मते ११ अस्माँअविद्धिविश्वहेन्द्रगयापरीणसा । अस्मान्विश्वाभिरूतिभिः १२
 अस्मभ्यंताँअपावृधिव्रजाँअस्तैवगोमतः । नवाँभिरिन्द्रोतिभिः १३ अस्माकं
 धृष्णयारथोद्युमाँइन्द्रानपच्युतः । गव्युरंश्वयुरीयते १४ अस्माकमुत्तमंकुधि
 श्रवोदेवेषुसूर्य । वर्षिष्ठंद्यामिवोपरि १५ ॥ २६ ॥

अ.३अ.६

॥१६४॥

आ तू नश्चतुर्विंशतिर्वामदेव इन्द्रो गायत्री । अन्ययोरिन्द्राश्वौ ।

३२ आतूनं इन्द्रवृत्रहन्नस्माकं मर्धमागं हि । महान्महीभिर्रूतिभिः १ भृ-
मिंश्चिद्वासितुतुजिराचित्रचित्रिणीष्व । चित्रकृणोष्युतये २ दम्भेभिश्चिच्छशी-
यांसंहंसिब्राधन्तमोजसा । सखिभिर्येत्वेसचा ३ वयमिन्द्रत्वेसचावयंत्वाभि-
नोनुमः । अस्माँ अस्माँ इदुर्दव ४ सनश्चित्राभिरद्विवोऽनवद्याभिर्रूतिभिः ।
अनाधृष्टाभिरागं हि ५ ॥ २७ ॥ भूयामोषुत्वावतः सखाय इन्द्रगोमतः । युजो
वाजायघृष्वये ६ त्वंह्येकईशिषु इन्द्रवाजस्य गोमतः । सनोयन्धि महीमिषम् ७
नत्वावरन्ते अन्यथायद्वित्संसिस्तुतो मघम् । स्तोतृभ्य इन्द्रगिर्वणः ८ अभित्वा
गोतमागिरानूषतप्रदावने । इन्द्रवाजायघृष्वये ९ प्रतेवोचामवीर्याऽयामन्दसान
आरुजः । पुरोदासीरभीत्य १० ॥ २८ ॥ ताते गृणन्ति वेधसो यानि च कथ्यपौ

ऋ. सं.

॥१६५॥

स्या । सुतेष्विन्द्रगिर्वणः ११ अवीवृथन्तु गोतं मा इन्द्रत्वेस्तोमं वाहसः । ऐषुधा
 वीरवृथशः १२ यच्चिद्धिशश्वतामसीन्द्रसाधारणस्त्वम् । तं त्वावयं हवामहे १३
 अर्वाचीनोर्वसो भवास्मे सुमत्स्वान्वसः । सोमानामिन्द्रसोमपाः १४ अस्माकं
 त्वामतीनामास्तोमं इन्द्रयच्छतु । अर्वागावर्तयाहरी १५ पुरोलाशं च नो घसो
 जोषयासे गिरश्वनः । वृधूयुरिव योषणाम् १६ ॥ २१ ॥ सहस्रं व्यतीनां युक्ता-
 नामिन्द्रमीमहे । अतंसोमं स्य खार्यैः १७ सहस्रातिशतावयंगवामाच्यावया-
 मासि । अस्मत्पाराधं एतुते १८ दशते कलशानां हिरण्यानामधीमहि । भूरिदाअ-
 सिवृत्रहन् १९ भूरिदाभूरिदेहिनो मादुभ्रं भूर्याभर । भूरिघेदिन्द्रदित्ससि २०
 भूरिदाह्यसि श्रुतः पुरुत्रागूरवृत्रहन् । आनोभजस्वराधसि २१ प्रतेव भ्रूविचक्षण
 शंसां मिगोषणो नपात् । माभ्यांगा अनुंशिभयः २२ कनीनके वविद्रधेनवैद्रुपदे

अ. ३ अ. ६

॥१६५॥

अर्भुके । बभ्रूयामेषुशोभेते २३ अरमउस्रयाम्णेऽरमनुस्रयाम्णे । बभ्रू
यामेष्वस्त्रिधा २४ ॥ ३० ॥ इति शाकलर्कसंहितायां तृतीयाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थे मण्डले तृतीयोऽनुवाकः ॥ ३ ॥

प्रक्रभुभ्य एकादशार्धं वा क्रभुर्विभ्वेहोपनवानश्वोन्सात्रिष्टुपनोष्टौचतुरनुष्टुवन्तमुतोहिदशदाधिकं
हिद्यावापृथिव्याद्याशुपलन्सानुष्टुब्दधिकावणः पञ्चचतस्रोन्साजगसोन्सासौरीन्द्राकोवामेकादशैन्द्रा-
वरुणंनुममाद्वितादशत्रसदस्युः पौरुकुत्स्यः षळाद्या आत्मस्तवः कउश्रवत्सप्तपुरुमीह्वाजमीह्वासौहोत्रौत्वा-
श्विनंहितं वामेपस्यत्रिष्टुवन्तमग्रं वायव्याद्यैन्द्रवायवंतुगायत्रं वायोचतुष्कमानुष्टुभंत्वाद्यावायव्याविहिप-
ञ्चवायव्यमिदं वां पलैन्द्रावार्हस्पत्यं गायत्रं यस्तस्तम्भैकादशवार्हस्पत्यमन्त्ये ऐन्द्रचौचोपान्त्याजगती ।

प्र क्रभुभ्य एकादश वामदेव क्रभवस्त्रिष्टुप् ।

३३ ॐ प्रक्रभुभ्योदूतमिव वाचमिष्य उपस्तिरे श्वैतरीधेनुमीळे । येवातं जू-
तास्तरणिभिरेवैः परिद्यामद्यो अपसो बभ्रुवुः १ यदारमक्रन्नृभवः पितृभ्यां परिविष्टी

क्र. सं.

॥१६६॥

त्रेषणादंसनाभिः । आदिदेवानामुपसख्यमायन्वीरांसःपुष्टिमदहन्मनायै २ पु-
 नर्येचक्रुःपितरायुवानासनायूपैवजरणाशयांना । तेवाजोविभ्वाँऋभुरिन्द्रवन्तो
 मधुप्सरसोनोऽवन्तुयज्ञम् ३ यत्संवत्समभोगामरक्षन्त्यत्संवत्समभवोमाअपि-
 शन् । यत्संवत्समभरन्भासोअस्यास्ताभिःशर्माभिरमृतत्वमाशुः ४ ज्येष्ठआ-
 हचमसाढाकरेतिकनीयान्वीन्कृणवामेत्याह । कनिष्ठआहचतुरंस्करेतिवष्टंरु-
 भवस्तत्पनयद्वर्चावः ५ ॥ १ ॥ सत्यमूचुर्नरेएवाहिचक्रुरनुस्वधामभवोजग्मुरे-
 ताम् । विभ्राजमानांश्चमसाँअहेवावेनुस्वष्टाँचतुरोददृश्वान् ६ द्वादशयून्यदगो-
 ह्यस्यातिथ्येरण्वृभवःसन्तः । सुक्षेत्राकृण्वन्नयन्तसिन्धून्वन्वातिष्ठन्नोषधी-
 निम्नमापः ७ रथ्येचक्रुःसुवृत्तनरेष्टाँयेधेनुँविश्वजुवँविश्वरूपाम् । तआतक्षंत्वृभ-
 वोरयिनुःस्ववसःस्वपसःसुहस्ताः ८ अपोह्येषामजुपन्तदेवाअभिक्रत्वामनसा

अ. ३ अ. ७

॥१६६॥

दीध्यानाः । वाजोदिवानां भवत्सुकर्मैन्द्रस्य ऋभुक्षावरुणस्य विभ्वा १ ये हरी
मेधयो कथामदन्त इन्द्राय च क्रुः सुयुजाये अश्वं । ते रायस्पोषं द्रविणान्यस्मेधत्तं
भवः क्षेमयन्तो न मित्रम् १० इदाहः पीति सुतवो मदंधुर्न क्रुते श्रान्तस्य सख्याय दे-
वाः । ते नूनमस्मे ऋभवो वसूनि तृतीये अस्मिन्त्सर्वे न दधात ११ ॥ २ ॥

ऋभुर्विभ्वैकादश वायदेव ऋभवस्त्रिष्टुप् ।

३४ ऋभुर्विभ्वा वाज इन्द्रो नो अच्छेमं यज्ञं रत्नधेयो पयात । इदाहिवो विषणा
देव्यह्नामधात्पीतिसंमदा अगमतावः १ विदाना सो जन्मनो वाजरत्ना उत क्रतुभि-
र्ऋभवो मादयध्वम् । संवो मदा अगमन्तु संपुरंधिः सुवीरामस्मेरयि मेरयध्वम् २ अयं
वो यज्ञं ऋभवो ऽकारियमामन्तुष्वत्प्रदिवो दधिध्वे । प्रवो ऽच्छा जुजुषाणा सो अस्थुर-

क्र. सं.

॥१६७॥

भूतविश्वेअग्रियोतवाजाः ३ अभूदुवोविधतेरत्नधेयमिदानरोदाशुप्रेमर्थाय ।
 पिवंतवाजाक्रभवोददेवोमहितृतीयंसर्वनमदाय ४ आवाजायातोपनक्रभुक्षाम-
 होनरोद्रविणसोगृणानाः । आवःपीतयोऽभिपित्वेअहामिमाअस्तैनवस्वइव
 गमन् ५ ॥ ३ ॥ आनपातःशवसोयातनोपेमंयज्ञंनमसाहूयमानाः । सजोषंस-
 सूरयोयस्यंचस्थमध्वःपातरत्नधाइन्द्रवन्तः ६ सजोषाइन्द्रवरुणेनसोमंसजोषाः
 पाहिगिर्वणोमरुद्रिः । अग्रेपाभिर्ऋतुपाभिसजोषाग्रास्पत्नीभीरत्नधाभिःसजो-
 षाः ७ सजोषंसआदित्वैमीदयध्वंसजोषंसक्रभवःपर्वतेभिः । सजोषंसोदैव्ये
 नासवित्रासजोषंसःसिन्धुभीरत्नवेभिः ८ येअश्विनायेपितरायऊतीधिनुतंतक्षुर्क-
 भवोयेअश्वा । येअंसत्रायक्रव्यग्रोदसीयेविभ्वोनरःस्वपत्यानिचक्रुः ९ येगोमन्तं
 वाजवन्तंसुवीरैरयिंयत्यवसुमन्तंपुरुक्षुम् । तेअग्रेपाक्रभवोमन्दसानाअस्मेयंत

अ.३अ.७

॥१६७॥

येचरातिगुणन्ति १० नापाभूतनवोऽतीतृषामानिःशस्ताऋभवोयज्ञेअस्मिन् ।
समिन्द्रेणमदथसंमरुद्भिःसंराजभीरत्नधेयायदेवाः ११ ॥ ४ ॥

इहोप नव वामदेव ऋभवस्त्रिष्टुप् ।

३५ इहोपयातशवसोनपातःसौधन्वनाऋभवोमार्पभूत । अस्मिन्हिवःसर्व-
नेरत्नधेयंगमन्त्रिवन्द्रमनुवोमदासः १ आगंवृभूणामिहरत्नवेयमभूत्सोमस्यसुषु-
तस्यपीतिः । सुकृत्ययायत्स्वंपस्ययाचैकैविचक्रचमसंचतुर्धा २ व्यकृणोत
चमसंचतुर्धासखेविशिक्षेत्यब्रवीत् । अथैतवाजाअमृतस्यपन्थांगुणंदेवानामृभवः
सुहस्ताः ३ किमयःस्विच्चमसएषआसयंकाव्येनचतुरोविचक्र । अथासुनुध्वं
सर्वनमदायपातऋभवोमधुनःसोम्यस्य ४ शच्याकर्तृपितरायुवानाशच्याकर्तृ
चमसंदेवपानम् । शच्याहरीधनुतरावतष्टेन्द्रवाहावृभवोवाजरत्नाः ५ ॥ ५ ॥ यो

क. सं.

॥१६८॥

वःसुनोत्यभिपित्वेअह्नातीव्रवाजासुःसर्वनमदाय । तस्मैरयिमृभवःसर्ववीरमा
 तक्षतवृषणोमन्दसानाः ६ प्रातःसुतमपिबोहयश्वमाध्यंदिनंसर्वनकेवलंते ।
 समृभुभिःपिबस्वरत्नधेभिःसखीर्याइन्द्रचक्रपेसुकृत्या ७ येदेवासोअभवतासुकृ-
 त्याशेनाइवेदधिदिविनिषेद । तेरत्नधातशवसोनपातःसौधन्वनाअभवतामृता-
 सः ८ यत्तृतीयंसर्वनरत्नधेयमकृणुध्वंस्वपस्यासंहस्ताः । तदृभवःपरिषिक्तंव
 एतत्संमदेभिरिन्द्रियेभिःपिबध्वम् ९ ॥ ६ ॥

अनश्वो नव वामदेव ऋभवो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

३६ अनश्वोजातोअनभीशुरुक्थ्योऽरथस्त्रिचक्रःपरिवर्ततेरजः । महत्तद्वो
 देव्यस्यप्रवाचनंद्यामृभवःपृथिवीयज्ञपुष्यथ १ रथंयेचक्रुःसुवृत्तंसुचेतसोऽविह-
 रन्तमनसस्परिध्यया । तांऊर्न्वः१स्यसर्वनस्यपीतयआवोवाजाऋभवोवेदया-

अ. ३ अ. ७

॥१६८॥

मसि २ तद्वोवाजाक्रभवः सुप्रवाचनं देवेषु विभ्वो अभवन् महित्वं नम् । जिब्रिय-
 त्सन्तापितरासनाजुरापुनर्युवानाचरथाय तक्षथ ३ एकं विचक्रचमसंचतुर्वयं नि-
 श्वर्मणो गामरिणी तधीतिभिः । अथा देवेष्वमृतत्वमानशश्रुष्टीवां जाक्रभवस्तद्व-
 उक्थ्यम् ४ ऋभुतोरयिः प्रथमश्रवस्तमो वाजश्रुता सोयमजीजनन्नरः । विभ्व-
 तष्टो विदयेषु प्रवाच्यो यं देवा सोऽवथा स विचर्यणिः ५ ॥ ७ ॥ स वाज्यर्वासक्रपि-
 र्वचस्यया स शूरो अस्तापृतना सुदुष्टरः । सरायस्पोषंससुवीर्यं दधेयं वाजो विभ्वो ऋ-
 भवो यमाविषुः ६ श्रेष्ठैवः पेशो अर्धिधायि दर्शतं स्तोमो वाजाक्रभवस्तं जुजुष्टन ।
 धीरा सोहिष्ठा कवयो विपश्चितस्तान्व एना ब्रह्मणा वै दयामसि ७ यूयमस्मभ्यं विष-
 णाभ्यस्परिविद्वांसो विश्वानर्याणि भोजना । द्युमन्तं वाजं वृषं शुष्ममुत्तममानोर-

क्र. सं.

॥१६९॥

यिमृभवस्तक्षतावयः ८ इहप्रजामिहरयिरराणाइहश्रवोवीरवत्तक्षतानः । येन
वयंचितयेमात्यन्यान्तंवाजंचित्रमृभवोददानः ९ ॥ ८ ॥

उप नोष्टौ वामदेव क्रभवास्त्रिष्टुप् । अन्साश्चतस्रोनुष्टुभः ।

३७ उपनोवाजाअध्वरमृभुक्षादेवायातपृथिभिर्देवयानैः । यथायज्ञमनुषो
विश्वा३सुदधिध्वेरण्वाःसुदिनेष्वह्नाम् १ तेवोहृदेमनसेसन्तुयज्ञाजुष्टासोअद्य
घृतनिर्णिजोगुः । प्रवःसुतासोहरयन्तपूर्णाः क्रत्वेदक्षांयहर्षयन्तपीताः २ त्र्युदा-
यंदेवहितंयथावःस्तोमोवाजाक्रभुक्षणोददेवः । जुह्वेमनुष्वदुपरासुविक्षुयुष्मेसचा
बृहद्विवेषुसोमम् ३ पीवोअश्वाःशुचद्रथाहिभूतायःशिप्रावाजिनःसुनिष्काः ।
इन्द्रस्यसूनोशवसोनपातोऽनुवश्चेत्यग्रियंमदाय ४ क्रभुमृभुक्षणोरयिंवाजेवाजि-
न्तंमंयुजम् । इन्द्रस्वन्तंहवामहेसदासातममश्विनम् ५॥१॥ सेहभवोयमवथयूय-

अ.३अ.७

॥१६९॥

मिन्द्रश्चमर्त्यम् । सधीभिरस्तुसनितामेधसांतासोअवैता ६ विनोवाजाऋभुक्ष-
णःपथश्चितनयष्टवे । अस्मभ्यंसूरयःस्तुताविश्वाआशांस्तरीषणि ७ तनोवाजा
ऋभुक्षणइन्द्रनासत्यारयिम् । समश्वैचर्षणिभ्युआपुरुशस्तमघत्तये ८ ॥ ३० ॥

उतो हि दश वामदेवो दधिक्षास्त्रिष्टुप् । आद्याया द्यावापृथिव्यौ ।

३८ उतोहिवांदात्रासन्तिपूर्वायापूरुभ्यस्त्रसदस्युर्नितोशे । क्षेत्रासांददथुरुर्व-
रासांघनंदस्युभ्योअभिभूतिमुग्रम् १ उतवाजिनपुरुनिष्पिध्वानंदधिक्षामुददथु-
र्विश्वकृष्टिम् । ऋजिप्यंश्येनंप्रुषितप्सुमाशुचकृत्यमर्योनृपतिनशूरम् २ यंसी-
मनुप्रवतेवद्रवंतंविश्वःपूरुर्मदंतिहर्षमाणः । पृद्धिर्गृध्यन्तमेधयुनशूरैरथतुरंवान-
मिवध्रजन्तम् ३ यःस्मारुन्धानोगध्यासमत्सुसनुतरश्वरतिगोषुगच्छन् । आवि-
ऋजीकोविदथानिचिकयत्तिरोअंरतिपर्यापआयोः ४ उतस्मैनंवस्त्रमथिनतायु-

क्र. सं.

॥१७०॥

मनुक्रोशन्तिक्षितयोभरेषु । नीचार्यमानंजसुरिंनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमञ्चयू-
 थम् ५ ॥ ११ ॥ उतस्मासुप्रथमःसरिष्यन्निवेवेतिश्रेणिंभीरथानाम् । स्रजैक-
 ण्वानोजन्योनशुभ्वारेणुरेहिहत्किरणंददुश्वान् ६ उतस्यवाजीसहुरिर्क्रुतावाशु-
 श्रूषमाणस्तन्वांसमर्ये । तुरयतीषुतुरयन्नृजिप्योऽधिभ्रुवोःकिरतेरेणुमृजन् ७ उत
 स्मांस्यतन्यतोरिवद्योक्रैधायतोअभियुजोभयन्ते । यदासहस्रमभिषीमयोधी-
 हुर्वतुःस्माभवतिभीमक्रुजन् ८ उतस्मांस्यपनयन्तिजनाजुतिकृष्टिप्रोअभिभू-
 तिमाशोः । उतैनमाहुःसमिथेवियन्तःपरादधिक्राअसरत्सहस्रैः ९ आदधिक्राः
 शर्वसापञ्चकृष्टीःसूर्यइवज्योतिषापस्ततान् । सहस्रसाःशतसावाज्यवीपणक्तु-
 मध्वासमिमावचांसि १० ॥ १२ ॥

अ.३ अ.७

॥१७०॥

आशुं षड्दामदेवो दधिकास्त्रिष्टुप् । अन्त्यानुष्टुप् ।

३९ आशुंदधिकांतमुनुष्टवामदिवस्पृथिव्याउतचर्किराम । उच्छन्तीमामुष-
सःसूदयन्त्वतिविश्वानिदुरितानिपर्षन् १ महर्ष्यर्कर्म्यवैतःक्रतुप्रादधिकाव्णःपुरु-
वारस्यवृष्णः । यंपूरुभ्योदीदिवांसंनाग्निदधुर्भिन्नावरुणाततुरिम् २ योअश्वस्य
दधिकाव्णोअकारित्समिद्धेअग्राउपसोव्युष्टौ । अनांगसंतमदितिःकृणोतुसमि-
त्रेणवरुणेनासजोषाः ३ दधिकाव्णइषऊजोमहोयदमन्महिमरुतांनामभद्रम् ।
स्वस्तयेवरुणमित्रमग्निहवामहइन्द्रंवज्रंबाहुम् ४ इन्द्रमिवेदुभयेविह्वयन्तउदी-
राणायज्ञमुपप्रयन्तः । दधिकामुसूदनंमर्त्यायदधुर्भिन्नावरुणानोअश्वम् ५
दधिकाव्णोअकारिषंजिष्णोरश्वस्यवाजिनः । सुरभिन्नोमुखाकर्त्तृणआयूषि
तारिषत् ६ ॥ १३ ॥

क. सं.

॥१७१॥

दधिकावणः पञ्च वामदेवो दधिका जगती । अन्यायाः सूर्यः । आद्या त्रिष्टुप् ।

अ. ३ अ. ७

४० दधिकावणइदुनुचर्किरामविश्वाइन्मामूषसःसूदयन्तु । अपामग्रेरुषसः
सूर्यस्यवृहस्पतेराङ्गिरसस्यजिष्णोः १ सत्वाभरिषोगविषोर्दुवन्यसच्छ्वस्यादिष
उषसस्तुरण्यसत् । सत्योद्रवोद्रवरःपतङ्गरोदधिकावेषमूर्जस्वर्जनत् २ उतस्मास्य
द्रवतस्तुरण्यतःपर्णनवेरनुवातिप्रगुर्धिनः । श्येनस्यैवध्रजतोअङ्गसंपरिदधिकावणः
सहोर्जातरित्रतः ३ उतस्यवाजीक्षिपणितुरण्यतिग्रीवायावद्धोअपिकक्षआसनि ।
कर्तुदधिकाअनुसंतर्वात्वत्पथामङ्गांस्यन्वापनीफणत् ४ हंसःशुचिषद्वसुरन्तरि-
क्षसद्धोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसहंतुसद्योमुसद्वजागोजाकृतजाअ-
द्रिजाकृतम् ५ ॥ १४ ॥

॥१७१॥

इन्द्रा को वामेकादश वामदेव इन्द्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

४१ इन्द्राकोवावरुणासुस्रमापस्तोमोहविष्मामृतोनहोता।योवाहृदिक्रतुमा
अस्मदुक्तःपस्पर्शदिन्द्रावरुणानमस्वान् १ इन्द्राहयोवरुणाचक्रआपीदेवौमतैः
सख्यायप्रयस्वान् । सहन्तिवृत्रासमिथेषुशत्रूनवोभिर्वामहृदिःसप्रशृण्वे २ इन्द्रा
हरत्नंवरुणाधेष्ठेत्थानृभ्यःशशमानेभ्यस्ता । यदीसखायासख्यायसोमैःसुतेभिः
सुप्रयसांमादयैते ३ इन्द्रायुवंवरुणादियुमस्मिन्नोजिष्ठमुग्रानिवधिष्टुंवज्रम् । यो
नोदुरेवोवृकतिर्दभीतिस्तस्मिन्मिमाथामभिभूत्योजः४इन्द्रायुवंवरुणाभूतमस्या
धियःप्रेतारावृषभेवधेनोः । सानोदुहीयद्यवंसेवगृत्वीसहस्रधारापयंसामहीगौः ५
॥ १५ ॥ तोकेहितेतनयउर्वरासुसूरोदृशीकेवृषणश्चपौस्ये । इन्द्रानोअत्रवरुणा
स्यातामवोभिर्दस्मापरितक्म्यायाम् ६ युवामिद्वयवंसेपूर्यायपरिप्रभूतीगविषः

क्र. सं.

॥१७२॥

स्वापी । वृणीमहेमख्यायप्रियायशूरामंहिष्ठापितरेवशंभू ७ तावांधियोऽवंसेवाज-
 यन्तीराजिनजग्मुर्यव्युःसुंदानू । श्रियेनगावउपसोममस्थुरिन्द्रंगिरोवरुणमेम-
 नीषाः ८ इमाइन्द्रवरुणमेमनीषाअग्मन्नुपद्रविणमिच्छमानाः । उपेमस्थुर्जो-
 ष्ठारंडवस्वोरध्वीरिवश्रवसोभिक्षमाणाः ९ अश्व्यस्यत्मनारथ्यस्यपुष्टेर्नित्यस्य
 रायःपतयःस्याम । ताचक्राणाऊतिभिर्नव्यसोभिरस्मन्नारायोऽनियुतःसचन्ता-
 म् १० आनोबृहन्ताबृहतीभिरूतीइन्द्रयातंवरुणवाजसातौ । यद्विद्यवःपृतनासु
 प्रकीळान्तस्यवांस्यामसन्तितारआजेः ११ ॥ १६ ॥

मम द्विता दश वसदस्युः पौरुकुत्स्यस्त्रिष्टुप् । अन्त्यानां चतसृणामिन्द्रा-
 वरुणौ । शिष्टानामात्मा ।

४२ ममद्विताराष्ट्रक्षत्रियस्यविश्वायोर्विश्वेअमृतायथानः । कर्तुंसचन्तेवरु-

अ. ३ अ. ७

॥१७२॥

णस्यदेवाराजामिकृष्टेरुपमस्यवव्रेः १ अहंराजावरुणोमह्यंतान्यसुर्याणिप्रथमा
 धारयन्त । ऋतुसचन्तेवरुणस्यदेवाराजामिकृष्टेरुपमस्यवव्रेः २ अहमिन्द्रोवरु-
 णस्तेमहित्वोर्धोगभीरेरजसीसुमेके । त्वष्टेवविश्वाभुवनानिविद्वान्त्समैरयरोदसी
 धारयंच ३ अहमपोअपिन्वमुक्षमाणाधारयंदिवंसदनऋतस्य । ऋतेनपुत्रोअदि-
 तेऋतावोतत्रिधातुप्रथयद्विभूम ४ मानरःस्वश्वावाजयन्तोमांवृताःसमरणेहवन्ते ।
 कृणोम्याजिमघवाहमिन्द्रइयमिरेणुमभिभूत्योजाः ५ ॥ १७ ॥ अहंताविश्वा
 चकरंनकिर्मादैव्यंसहोवरतेअप्रतीतम् । यन्मासोमासोममदन्यदुक्थोभेभयेते
 रजसीअपारे ६ विदुष्टेविश्वाभुवनानितस्यताप्रब्रवीषिवरुणायवेधः । त्वंवृत्राणि-
 शृण्विषेजघ्नवान्त्वंवृताँअरिणाइन्द्रसिन्धून् ७ अस्माकमत्रपितरस्तआसन्त्सप्त
 ऋषयोदौर्गहेबध्यमाने । तआयजन्तत्रसदस्युमस्याइंद्रंनवृत्रतुरमर्धदेवम् ८

क. सं.

॥१७३॥

पुरुकुत्सानोहिवा मदाशब्दव्येभिरिन्द्रावरुणानमोभिः । अथाराजानंत्रसदस्यु-
मस्यावृत्रहणंदधुरर्धदेवम् १ रायावयंससवांसोमदेमहव्येनदेवायवसेनगावः ।
तांधेनुमिन्द्रावरुणायुवंनोविश्वाहाधत्तमनपस्फुरन्तीम् १० ॥ १८ ॥

क उ श्रवत्सप पुरुमीह्वाजमीह्वा सौहोत्रावश्विनौ त्रिष्टुप् ।

४३ कउंश्रवत्कतमोयज्ञियांनावन्दारुदेवःकतमोजुषाते । कस्येमांदेवीममृ-
तेषुप्रेष्ठांहृदिश्रेषामसुष्टुतिसुहव्याम् १ कोमृळातिकतमआगमिष्ठोदेवानामुक-
तमःशंभविष्ठः । रथंकमाहुर्देवदश्वमाशुयंसूर्यस्यदुहितावृणीत २ मक्षूहिष्माग-
च्छथईवंतोयूनिन्द्रोनशक्तिपरितक्म्यायाम् । दिवआजातादिव्यासुपर्णाकयाश-
चीनांभवथःशचिष्ठा ३ कावांभूदुपमातिःकयानुआश्विनागमथोहूयमाना ।
कोवांमहश्चित्यजसोअभीकउरुष्यतमाध्वीदस्त्रानऊती ४ उरुवारथःपरिनक्षति

अ. ३ अ. ७

॥१७३॥

यामायस्समुद्रादभिवर्ततेवाम् । मध्वांमाध्वीमधुवांप्रुषायन्यत्सींवांपृक्षोभुरजन्त
 पृक्षाः ५ सिन्धुर्हवारसयासिश्चदश्वान्धृणावयोऽरुषासःपरिग्मन् । तदूषुवाम-
 जिरंचेति यानयेनपतीभवन्थःसूर्यायाः ६ इहेहयद्वांसमनापंपृक्षेसेयमस्मेसुम-
 तिर्वीजरत्ना । उरुष्यतंजरितारंयुवंहश्रितःकामोनासत्यायुवद्रिक् ७ ॥ ११ ॥

तं वा सप्त पुरुमीह्वाजमीह्वौ सौहोत्रावश्विनौ त्रिष्टुप् ।

४४ तंवारथैवयमद्याहुवेमपृथुजयमश्विनासंगतिंगोः । यःसूर्यावहतिवन्धुरा-
 युर्गिर्वीहसंपुरुतमैवसूयुम् १ युवांश्रियमश्विनादेवतातांदिवोनपातावनथःशची-
 भिः । युवोर्वपुर्भिपृक्षःसचन्तेवहन्तियत्कंकृहासोरथैवाम् २ कोवामद्याकरतेरा-
 तहव्यऊतयैवासुतपेयायवाकैः । ऋतस्यंवावनुषेपूठ्यायनमोयेमानोअश्विनाव-
 वर्तत् ३ हिरण्ययेनपुरुभूरथेनेमंयज्ञंनासत्योपयातम् । पिवांथइन्मधुनःसोम्य-

क्र. सं.

॥१७४॥

स्युदधथोरत्नैविधतेजनाय ४ आनीयातंदिवोअच्छापृथिव्याहिरण्ययेनसुवृत्तार-
थेन । मावांमन्येनियंमन्देवयन्तःसंयद्देनाभिःपूर्वावांम् ५ नूनोरथिपुरुवीरं-
बृहन्तंदस्त्रामिमांथामुभयेष्वस्मे । नरोयद्वांमश्विनास्तोममावन्तसुधस्तुतिमाज-
मीह्वासोअगमन् ६ इहेहयद्वांसमनापपृक्षेसेयमस्मेसुमतिवीजरत्ना । उरुव्यतं
जरितारैयुवंहंश्रितःकामोनासत्यायुवद्विक् ७ ॥ २० ॥

एष स्य सप्त वामदेवोऽश्विनौ जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

४५ एषस्यभानुरुदियर्तियुज्यतेरथःपरिजमादिवोअस्यसानंवि । पृक्षासो
अस्मिन्मिधुनाअधित्रयोहृतिस्तुरीयोमधुनोविरप्यते १ उद्वांपृक्षासोमधुमन्तई-
रतेरथाअश्वोसउषसोव्युष्टिषु । अपोर्णुवन्तस्तमआपरीवृतंस्वर्णशुक्रंतन्वन्तआ-
रजः२मध्वःपिबतंमधुपेभिरासभिरुतप्रियंमधुनेयुजाथारथम् । आवर्तनिमधुना

अ. २ अ. ७

॥१७४॥

जिन्वथस्पथोद्वहतिवहेथेमधुमन्तमश्विना ३ हंसासोयेवांमधुमन्तोअस्त्रिधोहिरण्य-
 पर्णाउहुर्वउषर्वधः । उदप्रुतोमन्दिनोमन्दिनिस्पृशोमध्वोनमक्षःसर्वनानिगच्छ-
 थः ४ स्वध्वरासोमधुमन्तोअग्रयउस्त्राजरन्तेप्रतिवस्तोरश्विना । यन्निक्तहस्तस्तर-
 णिर्विचक्षणःसोमंसुषावमधुमन्तमद्रिभिः ५ आकेनिपासोअहंभिर्दविध्वतःस्व १-
 णशुक्रंतन्वन्तआरजः । सूरश्चिदश्वान्युयुजानईयतेविश्वाननुस्ववयाचेतथस्पथः ६
 प्रवामवोचमश्विनाधियंधारथःस्वश्वोअजरोयोअस्ति । येनसद्यःपरिरजांसिया-
 थोहविष्मन्तंतरणिभोजमच्छ ७ ॥ २ ॥ इति शा ० सं ० चतुर्थे मण्डले चतुर्थोऽनुवाकः ४

अग्रं सप्त वायदेव इन्द्रवायू गायत्री । आद्याया वायुः ।

४६ अग्रैपिबामधूनांसुतंवायोदिविष्टिषु । त्वंहिपूर्वपाअसि १ शतेनानोअ-
 भिष्टिभिर्नियुत्वाँइन्द्रसारथिः । वायोसुतस्यतृम्पतम् २ आवांसहस्रंहरयइन्द्र-

क्र. सं.

॥१७५॥

वायूअभिप्रयः । वहन्तुसोमपीतये ३ रथंहिरण्यवन्धुरमिन्द्रवायूस्वध्वरम् ।
 आहिस्थारथोदिविस्पृशम् ४ रथेनपृथुपाजसादाश्वांसमुपगच्छतम् । इन्द्रवायू
 इहागतम् ५ इन्द्रवायूअयंसुतस्तंदेवेभिःसजोषसा । पिबतंदाशुषोगृहे ६ इहप्र-
 याणमस्तुवामिन्द्रवायूविमोचनम् । इहवांसोमपीतये ७ ॥ २२ ॥

वायो चतुष्कं वामदेव इन्द्रवायू अनुष्टुप् । आद्याया वायुः ।

४७ वायोशुक्रोअयामितेमध्वोअग्रंदिविष्टिषु । आयांहिसोमपीतयेस्पाहो
 देवनियुत्वता १ इन्द्रश्चवायवेषांसोमानांपीतिमर्हथः । युवांहियन्तीन्दवोनिम्न-
 मापोनसध्वक् २ वायुविन्द्रश्चशुष्मिणासरथंशवसरूपती । नियुत्वन्तानऊतय
 आयातंसोमपीतये ३ यावांसन्तिपुरुस्पृहोनियुतोदाशुषेनरा । अस्मेतार्यज्ञवा-
 हसेन्द्रवायूनियच्छतम् ४ ॥ २३ ॥

अ.३अ.७

॥१७५॥

विहि पञ्च वामदेवो वायुरनुष्टुप् ।

४८ विहिहोत्राअवीताविपोनरायोअर्यः । वायुवाचन्द्रेणरथैनयाहिसुतस्य
पीतये १ निर्युवाणोअशंस्तीर्नियुत्वाँइन्द्रंसारथिः । वायुवाचन्द्रेणरथैनयाहि
सुतस्यपीतये २ अनुकृष्णेवसुधित्तीयेमातेविश्वपेशसा । वायुवाचन्द्रेणरथैनयाहि
सुतस्यपीतये ३ वहैतुत्वामनोयुजोयुक्तासोनवतिर्नव । वायुवाचन्द्रेणरथैनयाहि
सुतस्यपीतये ४ वायोशतंहरीणांयुवस्वपोष्याणाम् । उतवातेसहस्रिणोरथआ
यातुपाजसा ५ ॥ २४ ॥

इदं वां षड्वामदेव इन्द्रावृहस्पती गायत्री ।

४९ इदंवामास्येहविःप्रियमिन्द्रावृहस्पती।उक्थंमदश्चशस्यते १ अयंवांपरि
षिच्यतेसोमंइन्द्रावृहस्पती । चारुर्मदायपीतये २ आनंइन्द्रावृहस्पतीमृहमिन्द्रश्च
गच्छतम् । सोमपासोमपीतये ३ अस्मेइन्द्रावृहस्पतीरयिधत्तंशतृग्विनम् ।

क्र. सं.

॥१७६॥

अश्वावन्तंसहस्रिणाम् ४ इन्द्रावृहस्पतीवयंसुतेगीभिर्हवामहे । अस्यसोमस्य
पीतये ५ सोममिन्द्रावृहस्पतीपिवतंदाशुषोगृहे । मादयेथांतदौकसा ६॥२५॥

यस्तस्तम्भैकादश वामदेवो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । अन्त्ययोरिन्द्रावृहस्पती । उपान्त्या जगती ।

५० यस्तस्तम्भसहसाविज्मोअन्तान्वृहस्पतिस्त्रिषधस्थोरवेण । तंप्रत्नासक्र-
षयोदीध्यानाःपुरोविप्रादधिरेमन्द्रजिह्वम् १ धुनेतयःसुप्रकेतंमदन्तोबृहस्पतेअभि-
येनस्ततस्त्रे । पृषन्तंसुप्रमदब्धमूर्वेबृहस्पतेरक्षतादस्ययोनिम् २ बृहस्पतेयापरमा-
परावदतआतक्रतस्पृशोनिषेदुः । तुभ्यंखाताअवताअद्रिदुग्धामध्वःश्रोतन्त्यभि-
तोविरप्शम् ३ बृहस्पतिःप्रथमंजायमानोमहोज्योतिषःपरमेव्योमन् । सप्ता-
स्यस्तुविजातोरवेणविसप्तरेशिमरधमत्तमांसि ४ ससुष्टुभासक्रकतागुणेनवलं
रुरोजफलिगंरवेण । बृहस्पतिरुस्त्रियाहव्यसूदःकर्निकदद्वावशतीरुदाजत् ५

अ. ३ अ. ७

॥१७६॥

॥ २६ ॥ एवापि त्रेविश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसाहविभिः । बृहस्पते सुप्रजा
वीरवन्तो वयं स्याम पतयोरथीणाम् ६ स इन्द्राज प्रतिजन्यानि विश्वाशुष्मेण त-
स्थावभिर्वीर्येण । बृहस्पतियः सुभृतं विभर्ति वल्गूयति वन्दते पूर्वभाजम् ७ स इ-
त्क्षेति सुधित ओकसि स्वेतस्मादृच्छा पितृवते विश्वदानीम् । तस्मै विशः स्वयमेवान-
मन्ते यस्मिन् ब्रह्माराज निपूर्व एति ८ अप्रतीतो जयति संधनानि प्रतिजन्यान्युतया
स जन्या । अवस्य वेयो वरिवः कृणोति ब्रह्मणे राजा तमवन्ति देवाः ९ इन्द्रश्च सोमं
पिबतं बृहस्पतेऽस्मिन्यज्ञे मन्दसाना वृषण्वसू । आवां विशन्ति वन्दवः स्वाभुवोऽस्मे
रयिं सर्ववीरं नियच्छतम् १० बृहस्पत इन्द्रवर्धत नः सचासावां सुमतिभूत्वस्मे ।
अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्जजुस्तमर्यो वनुषामरातीः ११ ॥ २७ ॥ इति शाक-
लर्कसंहितायां तृतीयाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

क्र. सं.

॥१७७॥

इदमुषस्यंतुप्रतिष्ठासप्तगायत्रंतदेवस्यसावित्रंतुजागतमभूदेवःषट्त्रिष्टुधन्तंकोवोदशवैश्वदेवंत्रिगाय-
त्र्यन्तंतुमहीसप्तद्यावापृथिवीयंक्षेत्रस्याष्टौतिस्रःक्षेत्रपत्याःशुनायैकापरापुरउष्णिक्सान्त्याचशुनासीरा-
भ्यामुपान्त्येसीतायैतेचानुष्टुभावाद्याचतुर्थीचसमुद्रादेकादशाग्नेयंजगत्यन्तंसौर्यवापंभागव्यंवाधृतस्तु-
तिर्वानमोत्रिभ्योभौमोत्रिःपञ्चमेमण्डलेनुक्तगोत्रमात्रेयंविद्यापञ्चान्तस्यचसूक्तस्यशेषमानुष्टुभमवोधिद्वा-
दशबुधगविष्टिरौकुमारंकुमारोवृशोवाजानउभौवाशकर्षन्तंकंवीत्यृचोस्तुवृशएवत्वमग्नेवसुश्रुतआद्यवि-
राट्तीयामारुतरौद्रावैष्णवीत्वामग्नएकादशसुसमिद्धायाग्रंगायन्नमग्निंतदशपाङ्कसखायइषःपङ्कयन्त-
त्वामग्नेसप्तजागतम् ।

इदमेकादश षामदेव उषास्त्रिष्टुप् ।

५१ ॐ इदमुत्पत्पुरुतमंपुरस्ताज्ज्योतिस्तमसोव्युनावदस्थात् । नूनंदिवो
दुहितरोविभातीर्गतुंकृणवन्नृषसोजनाय १ अस्थुरुचित्राउषसःपुरस्तान्मिताइव
स्वरंवोऽध्वरेषु । व्यूत्रजस्यतमसोद्वारोच्छन्तीरव्रज्जुचयःपावकाः २ उच्छन्ती-

अ. ३ अ. ८

॥१७७॥

रयचितयन्तभोजान्नाधोदेवायोषसोमघोनीः । अचित्रेअन्तःपणयःससन्त्वबु-
 ध्यमानास्तमसोविमंध्ये ३ कुवित्सदेवीःसनयोनवोवायामौबभूयादुषसोवो
 अद्य । येनानवग्वेअङ्गिरेदशंग्वेसप्तास्येरेवतीरेवदूष ४ यूयंहिदेवीऋतयुग्भिर्श्वैः
 परिप्रयाथभुवंनानिसद्यः । प्रबोधयन्तीरुषसःससन्तद्विपाञ्चतुष्पाञ्चरथायजी-
 वम् ५ ॥ १ ॥ कंसिवासांकतमापुंराणीययाविधानाविदधुऋभूणाम् । शुभं
 यच्छुभ्राउषसश्चरन्तिनविज्ञायन्तेसदृशीरजुर्याः ६ ताघाताभद्राउषसःपुरासुर-
 मिष्टियुन्नाऋतजातसत्याः । यास्वीजानःशंशमानउकथैःस्तुवञ्छंसन्द्रविणंसद्य
 आप ७ ताआचरन्तिसमनापुरस्तात्समानतःसमनार्पप्रथानाः । ऋतस्थदेवीः
 सदसोबुधानागवांसर्गाउषसोजरन्ते ८ ताइश्वे ९ वसंसमनासमानीरमीतवर्णा
 उषसश्चरन्ति । गृहन्तीरभ्वमसितंरुशद्विःशुक्रास्तनूभिःशुचयोरुचानाः १ रयिं

क्र. सं.

॥१७८॥

दिवोदुहितरोविभातीः प्रजावन्तं यच्छतास्मासु देवीः । स्योनादावः प्रतिबुध्यमानाः
 सुवीर्यस्य पतयः स्याम १० तद्वोदिवोदुहितरोविभातीरुपब्रुवउषसोयज्ञकैतुः ।
 वयंस्यामयशसोजनेषु तद्यौश्वधत्तापृथिवीचंदेवी ११ ॥ २ ॥

प्रति ष्या सप्त वामदेव उषा गायत्री ।

५२ प्रतिष्यासूनरीजनीव्युच्छन्तीपरिस्वसुः । दिवोअदर्शिदुहिता १ अश्वे-
 वचित्रारुणीमातागवामतावरी । सखाभूदश्विनोरुषाः २ उतसखास्यश्विनोरुत
 मातागवामसि । उतोषोवस्वर्इशिषे ३ यावयद्द्वेषसंत्वाचिकित्वित्सूनृतावरि ।
 प्रतिस्तोमैरभुत्स्महि ४ प्रतिभद्राअहक्षतगवासर्गानरश्मयः । ओषाअप्राउरु
 जयः ५ आपप्रुषीविभावरिव्यावप्योतिषातमः । उषोअनुस्वधामव ६ आद्यां
 तनोषिरिडिमभिरान्तरिक्षमुरुप्रियम् । उषःशुक्रेणशोचिषा ७ ॥ ३ ॥

अ. ३ अ. ८

॥१७८॥

तदेवस्य सप्त वामदेवः सविता गायत्री ।

५३ तदेवस्यसवितुर्वार्यैर्महद्दृणीमहेअसुरस्यप्रचेतसः । छुर्दियेनंदाशुषेय-
च्छतित्मनातन्नोमहँउदयान्देवोअक्तुभिः १ दिवोधृताभुवनस्यप्रजापतिःपिशाङ्ग-
द्रापिंप्रतिमुञ्चतेकविः । विचक्षणःप्रथयन्नापूणन्नूर्वजीजनत्सवितासुस्रमुक्थ्यम् २
आप्रारजांसिदिव्यानिपार्थिवाश्लोकंदेवःकृणुतेस्वायधर्मणे । प्रबाहूअस्त्राक्स-
वितासर्वीमनिनिवेशयन्प्रसुवन्नक्तुभिर्जगत् ३ अदांभ्योभुवनानिप्रचाकशद्रुता-
निदेवःसविताभिरक्षते । प्रास्त्रांग्वाहूभुवनस्यप्रजाभ्योधृतव्रतोमहोअज्मस्य
राजति ४ त्रिरन्तरिक्षंसवितामंहित्वनात्रीरजांसिपरिभूस्त्रीणिरोचना । तिस्रो
दिवःपृथिवीस्तिस्त्रइन्वतित्रिभिर्व्रतैरभिनोरक्षतित्मना ५ बृहत्सुस्रःप्रसवी-
तानिवेशनोजगतःस्थातुरुभयस्ययोवशी । सनोदेवःसविताशर्मयच्छत्वस्मेक्ष-

क. सं.

॥१.७९॥

यांयत्रिवरुथमंहंसः ६ आगन्देवऋतुभिर्वधैतुक्षयंदधातुनःसवितासुप्रजामिषम् ।
सनःक्षपाभिरहंभिश्चजिन्वतुप्रजावन्तरयिमस्मेसमिन्वतु ७ ॥ ४ ॥

अभूदेवः षड्दामदेवः सविता जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

५४ अभूदेवःसंवितावन्द्योनुनइदानीमहंउपवाच्योनृभिः । वियोरत्नाभजन्ति
मानवेभ्यःश्रेष्ठेनोअत्रद्रविणंयथादधत् १ देवेभ्योहिप्रथमंयज्ञियेभ्योऽमृतत्वंसु-
वसिभागमुत्तमम् । आदिहामानैसवितुर्व्यूणुपेऽनूचीनाजीवितामानुषेभ्यः २
अचिन्तीयञ्चकृमादैव्येजनेदीनैर्दक्षैःप्रभूतीपुरुषत्वतां । देवेषुचसवितुर्मनुषेषुच
त्वंनोअत्रसुवतादनांगसः ३ नप्रमियेसवितुर्दैव्यस्यतद्यथाविश्वंभुवनंधारयि-
ष्यति । यत्पृथिव्यावरिमन्नास्वङ्गुरिर्वर्ष्मन्दिवःसुवतिसत्यमस्यतत् ४ इन्द्रंज्येष्ठा-
न्बृहद्भ्यःपर्वतेभ्यःक्षर्योऽभ्यःसुवसिपस्त्यावतः । यथायथापतयन्तोवियेमिरण-

अ. ३ अ. ८

॥१.७९॥

वैवतस्थुःसवितःसुवायते ५ येतेत्रिरहन्त्सवितःसुवासोदिवेदिवेसौभंगमासु-
वान्ति । इन्द्रोद्यावापृथिवीसिन्धुरद्विरादित्यैर्नोअदितिःशर्मयंसत् ६ ॥ ५ ॥

को वो दश वामदेवो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् । अन्त्यास्तिस्रो गायत्रयः ।

५५ कोवस्त्रातावसवःकोवरूताद्यावाभूमीअदितेत्रासीथानः । सहीयसो
वरुणमित्रमतत्कोवोऽध्वरेवरिवोधातिदेवाः १ प्रयेधामानिपूठ्याण्यर्चान्वियदु-
च्छान्वियोतारोअमूराः । विधातारोवितेदधुरजंस्त्राऋतधीतयोरुरुचन्तदस्माः २
प्रपस्त्याऽमदितिसिन्धुमकैःस्वस्तिमीलेसख्यायदेवीम् । उभेयथानोअहनीनि-
पातउषासानक्ताकरतामदब्धे ३ व्यर्थमावरुणश्चेतिपन्थामिपस्पतिःसुवितंगातु-
मग्निः । इन्द्राविष्णूनूवदुषुस्तवानाशर्मनोयंतममवद्वरूथम् ४ आपर्वतस्यमरु-
तामवांसिदेवस्यत्रातुरंविभगस्य । पात्पतिर्जन्यादंहसोनोमित्रोमित्रियादुतन

क्र. सं.

॥१८०॥

उरुष्येत् ५ ॥ ६ ॥ नूरोदसीअहिनाबुध्यैनस्तुवीतदेवीअप्योभिरिष्टैः । समुद्रं
 संचरणेसनिष्यवोधर्मस्वरसोनद्योअपव्रन् ६ देवैर्नोदेव्यदितिनिपातुदेवस्त्राता
 त्रायतामप्रयुञ्जन् । नहिमित्रस्यवरुणस्यधासिमहींमसिप्रमियंसान्वयेः ७
 अग्निरीशेवसव्यस्याग्निर्महःसौभगस्य । तान्यस्मभ्यंरासते ८ उषोमघोन्याव-
 हसूनृतेवार्यापुरु । अस्मभ्यंवाजिनीवति ९ तत्सुनःसविताभगोवरुणोमित्रोअ-
 र्यमा । इन्द्रो नोराधसार्गमत् १० ॥ ७ ॥

मही सप्त वामदेवो द्यावापृथिव्यौ त्रिष्टुप् । अन्त्यास्तिस्रो गायत्रयः ।

५६ महीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठैरुचाभवतांशुचयंद्भिरर्कैः । यत्सीवरिष्ठेवृहती
 विमिन्वन्नुवद्धोक्षार्पप्रधानेभिरेवैः १ देवीदेवोभिर्यजतेयजत्रैरमिनतीतस्थतुरुक्ष-
 माणे । ऋतावरीअद्गुहादेवपुत्रेयज्ञस्यनेत्रीशुचयंद्भिरर्कैः २ सइत्स्वपाभुवनेष्वा-

अ. ३ अ. ८

॥१८०॥

सयइमेद्यावापृथिवीजजान । उर्वीगभीरेरजसीसुमेकैअवंशेधीरःशच्यासमै-
 रत् ३ नूरोदसीबृहद्विन्नोवरूथैःपत्नीवद्विरिषयन्तीसजोषाः । उरूचीविश्वेयजते
 निपातंयियास्यामरुथ्यःसदासाः ४ प्रवांमह्मिद्यवीअभ्युपस्तुतिंभरामहे । शुची
 उपप्रशस्तये ५ पुनानेतन्वांमिथःस्वेनदक्षेणराजथः । ऊह्यार्थेसनादृतम् ६
 महीमित्रस्यसाधथस्तरंस्तीपिप्रतीकृतम् । परियज्ञनिषेदधुः ७ ॥ ८ ॥

क्षेत्रस्याष्टौ वामदेवः । आद्यानां तिसृणां क्षेत्रपतिः । चतुर्ध्याः शुनः । पञ्चम्यष्टम्ययोः
 शुनासीरौ । उपान्सयोः सीता । द्वितीयातृतीयाष्टम्यस्त्रिष्टुभः । पञ्चमी पुरउष्णिक् ।

शिष्टा अनुष्टुभः ।

५७ क्षेत्रस्यपतिनाव्यंहितेनेवजयामसि । गामश्वेपोषयित्त्वासनोमृळाती-

क. सं.

॥१५१॥

दृशे १ क्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूर्मिधेनुरिवपयोअस्मासुधुक्ष्व । मधुश्रुतंघृतमिव
 सुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयन्तु २ मधुमतीरोषधीर्द्यावआपोमधुमन्नोभवत्वन्तरि-
 क्षम् । क्षेत्रस्यपतिर्मधुमान्नोअस्त्वरिप्यन्तोअन्वेनंचरेम ३ शुनंवाहाःशुनंनरः
 शुनंकृषतुलाङ्गलम् । शुनंवरत्राबंध्यन्तांशुनमष्टामुदिङ्गय ४ शुनासीराविमां
 वाचंजुषेथांयद्विविचक्रथुःपयः । तेनेमामुपसिञ्चतम् ५ अर्वाचीसुभगेभवसीते
 वन्दांमहेत्वा । यथानःसुभगासंसियथानःसुफलासंसि ६ इन्द्रःसीतांनिगृह्णातृतां
 पूषानुयच्छतु । सानःपयस्वतीदुहामुत्तरामुत्तरांसमाम् ७ शुनंनःफालाविकृष-
 न्तुभूमिंशुनंकीनाशाअभियन्तुवाहैः । शुनंपर्जन्योमधुनापयोभिःशुनासीराशुन-
 मस्मासुधत्तम् ८ ॥ १ ॥

अ. ३ अ. ८

॥१८१॥

समुद्रादेकादश वामदेवोभिः सूर्यो वापो वा मावो वा घृतं वा त्रिष्टुप् ।

अन्त्या जगती ।

५८ समुद्रादूर्मिर्मधुमाँउदारदुपांशुनासममृतत्वमानट् । घृतस्यनामगुह्ययद-
स्तिजिह्वादेवानाममृतस्यनाभिः १ वयंनामप्रब्रवामाघृतस्यास्मिन्बद्धेधारयामा-
नमोभिः । उपब्रह्माशृणवच्छस्यमानंचतुःशृङ्गोऽवमिद्वोरएतत् २ चत्वारिशृङ्गा-
त्रयोअस्यपादोद्वेशीर्वेसप्तहस्तासोअस्य । त्रिधाबद्धोवृषभोरौरवीतिमहोदेवोम-
र्त्याआविवेश ३ त्रिधाहितंपणिभिर्गुह्यमानंगविदेवासौघृतमन्वविन्दन् । इन्द्र-
एकंसूर्यएकंजजानवेनादेकंस्वधयानिष्टंतक्षुः ४ एताअर्षन्तिहृद्यात्समुद्राच्छतव्र-
जारिपुणानावचक्षे । घृतस्यधाराअभिचाकशीमिहिरण्ययोवेतसोमध्यआ-
साम् ५ ॥ १० ॥ सम्यक्त्वंवन्तिसरितोनधेनाअर्न्तहृदामनसापूयमानाः ।

क्र. सं.

॥१८२॥

एते अर्षन्त्यूर्मयो घृतस्य मृगा इव क्षिपणोरीषमाणाः ६ सिन्धोरिव प्राध्वने शूघना-
 सो वातप्रमियः पतयन्ति यद्वाः । घृतस्य धारा अरुषो न वा जीकाष्ठाभिन्दन्नुर्मिभिः
 पिन्वंमानः ७ अभिप्रवन्त समने वयोषाः कल्याण्यः ८ स्मयमाना सो अग्निम् । घृत-
 स्य धाराः समिधौ न सन्त ता जुषाणो ह्यतिजातवेदाः ९ कन्या इव बहुमेत वा उ-
 अज्यञ्जाना अभिचां कशीमि । यत्र सोमः सूयते यत्र यज्ञो घृतस्य धारा अभितत्प-
 वन्ते १ अर्भ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यं माजिमस्मा सुभद्राद्रविणानि यत्त । इमं यज्ञं न यत दे-
 वता नो घृतस्य धारा मधुमत्पवन्ते १० धामन्ते विश्वं भवेन मधि श्रितमन्तः समुद्रे
 ह्यं ११ न्तरायुषि । अपामनी के समिथेय आभृतस्तमं श्याममधुमन्तं त ऊर्मिम् ११
 ॥ ११ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थे मण्डले पञ्चमोऽनुवाकः ॥ ५ ॥
 इति चतुर्थे मण्डले समाप्तम् ॥ ४ ॥

अ. ३ अ. ८

॥१८२॥

अबोधि द्वादश बुधगविष्टिरावाभेयावमिस्त्रिष्टुप् ।

१ अबोध्याग्निःसमिधाजनानांप्रतिधेनुमिवायतीमुप्रासम् । यद्वाइवप्रवया-
मुज्जिहानाःप्रभानवःसिस्रतेनाकमच्छ १ अबोधिहोतायजथायदेवानूध्वोअ-
ग्निःसुमनाःप्रातरस्थात् । समिद्धस्यरुशंददग्निपाजोमहान्देवस्तमसोनिरे-
मोचि २ यदीगुणस्यरशनामजीगुःशुचिरङ्गेशुचिभिर्गोभिरग्निः । आदक्षिणा
युज्यतेवाजयन्त्युत्तानामूध्वोअंधयज्जुहूभिः ३ अग्निमच्छादेवयतांमनांसिचक्षू-
षीवसूर्येसंचरन्ति । यदीसुवातेउषसाविरूपेश्वेतोवाजीजायतेअग्नेअह्वाम् ४
जनिष्टहिजेन्योअग्नेअह्वाहितोहितेष्वरुषोवनेषु । दमेदमेसुतरत्नादधानोऽग्निर्हो-
तानिषसादायजीयान् ५ अग्निर्होतान्यसीद्यजीयानुपस्थेमातुःसुरभाउलोके ।
युवाकविःपुरुनिष्ठक्रुतावाधर्ताकृष्टीनामृतमध्यङ्गः ६ ॥ १२ ॥ प्रणुत्यंविप्र-

क्र. सं.

॥१८३॥

मध्वरेषुंसाधुमग्निहोतारमीळतेनमोभिः । आयस्ततानुरोदंसीकृतेननित्यंमृज-
 न्तिवाजिनैघृतेन ७ माजाल्योमृज्यतेस्वेदमूनाःकविप्रशस्तोअतिथिःशिवोनः।
 सहस्रंशृङ्गोवृषभस्तदोजाविश्वौअग्नेसहसाप्रास्यन्यान् ८ प्रसद्योअग्नेअत्येष्य-
 न्यान्नाविर्यस्मैचारुतमोबभूथ । ईळेन्योवपुष्योविभावाप्रियोविशामतिथिर्मानु-
 षीणाम् ९ तुभ्यंभरन्तिक्षितयोयविष्ठबलिमग्नेअन्तितओतदूरात् । आभन्दिष्ठस्य
 सुमतिचिकिद्धिवृहत्तैअग्नेमहिशर्मभद्रम् १० आयरथंभानुमोभानुमन्तमग्ने
 तिष्ठयजतेभिःसमन्तम् । विद्वान्पथीनामुर्व ११ न्तरिक्षमेहदेवान्हविरद्यायवक्षि ११
 अवोचामकवयेमेध्यायवचोवन्दारुवृषभायवृष्णे । गर्विष्ठिरोनमसास्तोममग्नौ
 दिवीवरुक्ममुर्व्यश्चमश्रेत् १२ ॥ १३ ॥

अ. ३ अ. ८

॥१८३॥

कुमारं द्वादश कुमार आत्रेयो वृशो वा जार उभौ वाग्निस्त्रिष्टुप् ।

द्वितीयानवम्योर्वृशः । अन्त्या शकरी ।

२ कुमारं मातायुवतिः समुद्धं गुहाविभर्ति न ददाति पित्रे । अनीकमस्य न मि-
नज्जनासः पुरः पश्यन्ति निहितमरुतौ १ कमेतत्त्वं युवते कुमारं पेशी विभर्षि महिषी
जजान । पूर्वोर्हि गर्भैः शरदो ववर्धा पश्यन्नातं यदसूतमाता २ हिरण्यदन्तं शुचि-
वर्णमारात्क्षेत्रादपश्यमायुधामिमानम् । ददानो अस्मा अमृतं विपृक्कन्किमाम-
निन्द्राः कृणवन्ननुकथाः ३ क्षेत्रादपश्यंस्तनुतश्चरन्तं सुमद्युधं न पुरुशो भमानम् । न
ता अगृह्णन्नजनिष्टुहिषः पलिक्रीरियुवतयो भवन्ति ४ केमेमर्यकं वियं वन्त गोभिर्न
येषां गोपा अरणश्चिदास । यद्वै जगृह्णुर्वते सृजन्त्वा जातिपुश्व उपनश्चिकित्वान् ५
वसारा जानं वसतिं जनानां मरातयो निदधुर्मर्त्येषु । ब्रह्माण्यत्रैरवतंसृजन्तु निन्दि-

क्र. सं.

॥१८४॥

तारोनिन्ध्यासोभवन्तु ६ ॥ १४ ॥ शुनश्चिच्छेपनिदितंसहस्राद्यूपादमुञ्चोअश-
मिष्टहिषः । एवास्मदग्नेविमुमुग्धिपाशान्होतश्चिकित्वइहतूनिषद्यं ७ हृणीय-
मानोअपहिमदैयेःप्रमेदेवानाव्रतपाउवाच । इन्द्रोविद्वाँअनुहित्वाचचक्षतेनाहम-
ग्नेअनुशिष्टआगाम् ८ विज्योतिषावृहताभात्यग्निराविर्विभ्वानिकृणुतेमहित्वा ।
प्रादेवीर्मायाःसहतेदुरेवाःशिशीतेशृङ्गेरक्षसेविनिक्षे ९ उतस्वानासौदिविषन्व
ग्नेस्तिग्मायुधारक्षसेहन्तवाउ । मदैचिदस्यप्ररुजन्तिभामानवरन्तेपरिबाधोअदे-
वीः १० एतंतेस्तोमंतुविजातविप्रोरथंनधीरःस्वपाअतक्षम् । यदीदग्नेप्रतित्वंदेव
हर्याःस्वर्वतीरपएनाजयेम ११ तुविग्रीवोवृषभोवावृथानोऽशत्र्वं१२र्यःसमजाति
वेदः । इतीममग्निममृताअवोचन्बृहिष्मतेमनवेशमयंसह्रविष्मतेमनवेशमयं-
सत् १२ ॥ १५ ॥

अ. ३ अ. ८

॥१८४॥

त्वमग्ने द्वादश वसुश्रुत आत्रेयोऽग्निस्त्रिष्टुप् । तृतीयाया मरुतो रुद्रो विष्णुः ।

३ त्वमग्नेवरुणोजायसेयत्त्वं मित्रो भवसियत्समिद्धः । त्वेविश्वेसहसस्पुत्रदे-
वास्त्वमिन्द्रो दागुषेमर्त्याय १ त्वमर्यमा भवसियत्कनीनां नामस्वधा वृन्गुह्यं वि-
भर्षि । अजन्ति मित्रं सुधितं न गोभिर्यदम्पती समनसा कृणोषि २ तव श्रिये मरुतो
मर्जयन्त रुद्रयत्ते जनिमचारुचित्रम् । पदं यद्विष्णोरुपमं निधायितेन पासिगुह्यं नाम
गोनाम् ३ तव श्रिया सुदृशो देवदेवाः पुरुदधाना अमृतं सपन्त । होतारमग्निमनु-
षो निषेदुर्दृशस्यन्त उशिजः शंसमायोः ४ न त्वद्धोता पूर्वा अग्नेयजीया न्नकाव्यैः परो
अस्ति स्वधावः । विशश्च यस्या अतिथिर्भवांसि स यज्ञेन वनवदेवमतीन् ५ वयमग्ने
वनुयाम त्वोता वसूयवो हविषा बुध्यमानाः । वयं समर्ये विदधेऽवह्ना वयं राया सह-
सस्पुत्रमतीन् ६ ॥ १६ ॥ यो न आगो अभ्येनो भरात्यधीदधमघशं सेदधात ।

क. सं.

॥१८५॥

ज॒होचि॑कित्वोअ॒भिशा॑स्तिमे॒ताम॒ग्रेयो॒नोम॒र्चय॑तिद्वयेनं ७ त्वाम॒स्याव्यु॑षिदेवपूर्वे
 दू॒तंकृ॑ण्वानाअ॒यज॑न्तह॒व्यैः । सं॒स्थेय॑दंमृ॒ड्यसे॒रयी॑णांदे॒वोम॒तैर्वसु॑भिरि॒ध्यमा॑नः ८
 अव॑स्पृ॒धिपि॑तरंयो॒धिर्वि॒द्वान्पु॒त्रोय॑स्तेसहसःसू॒नऊ॒हे । कदाचि॑कित्वोअ॒भिच॑क्षसे
 नोऽग्रे॑क॒दांक्र॑तुचि॒द्यात॑यासे ९ भूरि॒नाम॒वन्द॑मानोदधातिपि॒ताव॑सो॒यदित॑ज्जोष॒-
 या॑से । कु॒विदे॒वस्य॑सह॒साच॑कानःसु॒मम॒ग्निर्व॑नतेवावृ॒धानः १० त्वम॒ङ्गज॑रितारं
 यवि॑ष्टवि॒श्वाव्य॑ग्रेदुरि॒ताति॑प॒र्षि । स्ते॒नाअ॑हृश्रन्नि॒पवो॑जना॒सोऽज्ञा॑तके॒तावृ॑जिना
 अ॒भूवन् ११ इ॒मेया॑मा॒सस्त्व॒द्विग॑भू॒वन्वस॑वेवा॒तदि॑दागो॒अवा॑चि । नाहा॒यम॒ग्निर॒-
 भिशा॑स्तयेनो॒नरी॑षतेवावृ॒धानःप॑रा॒दात् १२ ॥ १७ ॥

त्वामग्न एकादश वसुश्रुत आत्रेयोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

४ त्वामग्नेवसुपतिवसूनामभिप्रमन्देअध्वरेषुराजन् । त्वयावाजैवाजयन्तो

अ. ३ अ. ८

॥१८५॥

जयेमाभिष्यामपृत्सुतीर्मत्यानाम् १ हव्यवाळ्मिरजरःपितानोविभुर्विभावा
सुहृर्शर्कोअस्मे । सुगार्हपत्याःसमिश्रोदिदीह्यस्मद्यं१कसंमिमीहिश्रवांसि २
विशांकविंविशपतिंमानुषीणांशुचिंपावकधृतपृष्ठमग्निम् । निहोतारंविश्वविदंद
धिध्वेसदेवेषुवनतेवार्याणि ३ जुषस्वाग्मइळयासजोषायतमानोरश्मिभिःसूर्य
स्य । जुषस्वनःसमिधंजातवेदआचंदेवान्हविरद्यायवक्षि ४ जुष्टोदमूनाअतिथि-
दुरोणइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाभरा
भोजनानि ५ ॥ १८ ॥ वधेनदस्यंप्रहिचातयस्ववयःकृण्वानस्तन्वे३स्वायै ।
पिपर्षियत्संहसस्पुत्रदेवान्तसोअग्नेपाहिनृतमुवाजोअस्मान् ६ वयंतेअग्रउक्थैवि-
धेमवयंहव्यैःपावकभद्रशोचे । अस्मेरयिंविश्ववारंसमिन्वास्मेविश्वानिद्रविणा-
निधेहि ७ अस्माकमग्नेअध्वरंजुषस्वसहसःसूनोत्रिषधस्थहृठ्यम् । वयंदेवेषुस-

क्र. सं.

॥१८६॥

कृतःस्यामशर्मणानस्त्रिवरूथेनपाहि ८ विश्वानिनोदुर्गहांजातवेदुःसिन्धुनना-
 वादुरितातिपिषि । अग्नेअत्रिवन्नमंसागृणानो३स्माकंबोध्यवितातनूनाम् ९
 यस्त्वाहदाकीरिणामन्यमानोऽमर्त्यमर्त्यो जोहंवीमि । जातवेदोयशोअस्मासुधे-
 हिप्रजाभिरग्नेअमृतत्वमंश्याम् १० यस्मैत्वंसुकृतेजातवेदउलोकमग्नेकृणवः
 स्योनम् । अश्विनंसपुत्रिणवीरवन्तंगोमन्तरयिनंशतेस्वस्ति ११ ॥ ११ ॥

सुसमिदायैकादश वसुश्रुत आत्रेय आप्रं गायत्री ।

५ सुसमिदायशोचिपेघृतंतीव्रंजुहोतन । अग्रयेजातवेदसे १ नराशंसः
 सुषूदतीमंयज्ञमदाभ्यः । कविर्हिमधुहस्त्यः २ ईळितोअग्रआवहेन्द्रैचित्रमिह
 प्रियम् । सुखैरथैभिरूतये ३ ऊर्णमदाविप्रथस्वाभ्य१र्काअनूषत । भवानःशुभ्र

प्र. ३ अ. ८

॥१८६॥

सातथे ४ देवीद्वारोविश्रयध्वंसुप्रायणानकुतये । प्रप्रयज्ञं पृणतिन ५ ॥ २० ॥
 सुप्रतीकेवयोवृथायहोक्रुतस्यमातरा । दोषामुषासमीमहे ६ वातस्यपत्मन्नी-
 लितादैव्याहोतारामनुषः । इमंनोयज्ञमागतम् ७ इळासरस्वतीमहीतिस्रोदेवी-
 मीयोभुवः । बर्हिःसीदन्त्वस्त्रिधः ८ शिवस्त्वष्टरिहागहिविभुःपोषउतत्मना । यज्ञे-
 यज्ञेनउदव ९ यत्रवेत्थवनस्पतेदेवानांगुह्यानामानि । तत्रहव्यानिगामय १०
 स्वाहाग्रयेवरुणायस्वाहेन्द्रायमरुद्भ्यः । स्वाहादेवेभ्योहविः ११ ॥ २१ ॥

अग्निं तं दश वसुश्रुत आत्रेयोभिः पङ्क्तिः ।

६ अग्निंतमन्येयोवसुरस्तंययन्तिधेनवः । अस्तमर्वन्तआशवोऽस्तनित्यासो
 वाजिनइषस्तोतृभ्यआभर १ सोअग्निर्योवसुर्गृणेसंयमायन्तिधेनवः । समर्वन्तो

क्र. सं.

॥१८७॥

रघुद्रुवःसंसुजातासःसूरयइषंस्तोतृभ्यआभर २ अग्निर्हिवाजिनंविशेददातिवि-
 श्वचर्षणिः । अग्नीरायेस्वाभुवंसप्रीतोयातिवार्यमिषंस्तोतृभ्यआभर ३ आतेअग्न
 इधीमहिद्युमन्तदेवाजरम् । यद्धस्यातेपनीयसीसमिद्धीदयंतिद्यवीषंस्तोतृभ्यआ
 भर ४ आतेअग्नक्रुचाहविःशुक्रस्यशोचिषस्पते । सुश्वन्द्रदस्मविशपतेहव्यंवाट्
 तुभ्यंहूयतइषंस्तोतृभ्यआभर ५ ॥ २२ ॥ प्रोत्येअग्नयोऽग्निषुविश्वंपुण्यन्तिवा-
 र्यम् । तेहिंन्विरेतइन्विरेतइषण्यन्त्यानुषगिषंस्तोतृभ्यआभर ६ तवत्येअग्ने
 अर्चयोमहिब्राधन्तवाजिनः । येपत्वभिःशफानां ब्रजाभुरन्तगोनामिषंस्तोतृभ्य
 आभर ७ नवानोअग्नआभरस्तोतृभ्यःसुक्षितीरिषः । तस्यामयआनृचुस्त्वाद्-
 तासोदमेदमइषंस्तोतृभ्यआभर ८ उभेसुश्वन्द्रसर्पिषोदर्वीश्रीणीषआसनि । उ-

अ. ३ अ. ८

॥१८७॥

तो न उत्पुं पूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषंस्तोतृभ्य आभर १ एवाँ अग्रिमं जुयं मुर्गीभिर्भ्य-
ज्ञेभिरानुषक् । दधं दस्मे सुवीर्यं मुतत्यदा श्वश्व्यमिषंस्तोतृभ्य आभर १०॥२३॥

सखायो दशेष आत्रेयो गिरनुष्टुप् । अन्त्या पाङ्क्तिः ।

७ सखायः संवः सम्यञ्चमिषंस्तोमं चाग्रये । वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नप्त्रे सह-
स्वते १ कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वानरो नृपदने । अहं न्तश्चिद्यमिन्धते सै जनयन्ति
जन्तवः २ संयदिषोवनामहे संहव्यामानुषाणाम् । उतद्युमस्य शर्वसक्रुतस्य
रश्मिमादं दे३ सः स्माकृणोति केतुमानक्तं चिह्नूर आसते । पावको यद्वनस्पतिं प्रस्मा
मिनात्यजरः ४ अवस्मयस्य वेपणे स्वेदं पथिषु जुह्वति । अभीमहस्व जेन्यं भूमा पृष्ठे-
वरुरुहुः ५॥२४॥ यं मर्त्यैः पुरुस्पृहं विदद्वि श्वस्य धार्यसे । प्रस्वादं नं पितृनामस्तं ताति

क्र. सं.

॥१८८॥

चिदायवे ६ सहिष्माधन्वाक्षितं दाता न दात्यापशुः । हिरिश्मश्रुः शुचिद्वृभुरनि-
 भृष्टतविषिः ७ शुचिः प्रमयस्मा अत्रिवत्प्रस्वधितिवरीयते । सुषूरसूतमाताक्रा-
 णायदानशेभगम् ८ आयस्ते सपिरासुतेऽग्नेशमस्ति धायसे । ऐषुद्युम्नमृतश्रव-
 आचित्तं मर्त्येषुधाः ९ इति चिन्मन्युमधिजस्त्वादात्मापशुंददे । आदग्ने अपृण-
 तोऽत्रिः सासह्यादस्यूनिषः सासह्याहृन् १० ॥ २५ ॥

त्वामग्ने सप्तेष आत्रेयोधिर्जगती ।

८ त्वामग्ने क्रतायवः समीधिरेप्रत्तं प्रत्ता संजुतये सहस्कृत । पुरुश्चन्द्रयं जतं विश्व-
 धाय संदर्शनसंगृहपतिं वरेण्यम् १ त्वामग्ने अतिधिं पूव्यं विशः शोचिष्केशं गृहपतिं
 निषेदिरे । बृहत्कैतुं पुरु रूपं धनस्पृतं सुशर्माणं स्ववसं जरद्विषम् २ त्वामग्ने मानुषी-

अ. ३ अ. ८

॥१८८॥

रीळतेविशोहोत्राविदंविर्विचिरत्नधातमम् । गुहासन्तसुभगविश्वदर्शतंतुविष्व-
 णसंसुयजैघृतश्रियम् ३ त्वामग्नेधर्णसिर्विश्वधावयंगीर्भिर्गृणन्तो नमसोपसेदिम ।
 सनोजुषस्वसमिधानो अङ्गिरो देवो मर्तस्य यशसां सुदीतिभिः ४ त्वमग्ने पुरुषो
 विशे विशे वयो दधासि प्रत्नथां पुरुष्टुत । पुरुष्यन्ना सहसा विराजसि त्विष्टिः सा ते ति-
 त्विष्ठाणस्य नाधृषे ५ त्वामग्ने समिधानं यं विष्टय देवा दूतं च क्रिरे हव्यवाहनम् ।
 उरुज्वयं संघृतयो निमाहुतं त्वेषं च क्षुर्दधिरे चोदयन्मति ६ त्वामग्ने प्रदिव आहुतं घृतैः
 सुम्नायवः सुषमिधासमीधिरे । सवावृधान ओषधीभिरुक्षितो ऽभिज्वयांसि पार्थि-
 वावितिष्ठसे ७ ॥ २६ ॥ इति शाकलर्क्संहितायां तृतीयाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 इति तृतीयाष्टकः समाप्तः ॥ ३ ॥

क्र. सं.

॥१८९॥

त्वामग्ने गयोन्त्यापश्चम्यौपङ्की अग्रभोजिष्ठमन्त्याचतुर्भ्यौ च जनस्य पदसुतं भरो जागतं प्राग्नेये चन्तो गाय-
 त्रं त्वग्निस्तोमेन प्रवेधसे पश्चाद्भिरसोधरुणो बृहस्पूरुः पङ्कन्तं द्वायज्ञैः मातृमृक्तवाहा द्वितोभ्यवस्थावत्रिर्गाय-
 श्यावनुष्टुभौ विराडूपायमग्ने चतुष्कं प्रयस्वन्तः पङ्कन्तं ह मनुष्वस्ससः प्रविश्वसामन्विश्वसामाग्ने शुम्नो विश्व-
 चर्षणि रग्ने त्वं गौपायना लौपायना वा बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुर्विप्रबन्धुश्चैकचर्षिपदमच्छावोनववसूयव आ-
 नुष्टुभमग्ने गायत्रमन्त्या वैश्वदेव्यनस्वंता षट्वैवृष्ण पौरुकुत्स्यौ द्वौ श्यरुणत्रसदस्यूरा जानौ भारतश्चाश्वमेधो-
 न्त्यास्ति स्रोनुष्टुभो नात्मात्मने दद्यादिति सर्वास्वत्रिकेचिदन्त्यैन्द्राग्नी समिद्धो विश्ववारात्रेयी त्रिष्टुब्जगती-
 त्रिष्टुबनुष्टुब्जाय श्यौ श्यर्यमापश्चो नागौ रिवीतिः शाकत्येन्द्रमुशनाय दौशनसो वापादः कस्य बभ्रुर्कणचयो-
 प्यश्वराजास्तुत इन्द्रो रथाय सप्तो नावस्युरुग्रमिति कौत्स्यौ शनसौ वापादौ परैन्द्रा कौत्स्यदर्दद्रादशगातुः ।

त्वामग्ने सप्त गय आत्रेयोभिरनुष्टुप् । अन्त्यापश्चम्यौपङ्की ।

१ ॐ त्वामग्ने हविष्मन्तो देवं मर्तांस ईळते । मन्ये त्वाजा तवेदसं सहव्याव-
 क्ष्यानुषक् १ अग्निर्होता दास्वन्तः क्षयस्य वृक्तवर्हिषः । संयज्ञासु श्वरन्ति यंसंवाजा-

अ. ४ अ. १

॥१८९॥

सःश्रवस्यवः २ उतस्मयंशिशुयथानवजनिष्ठारणी । धर्तारमानुषीणांविशा-
 मग्निस्वध्वरम् ३ उतस्मदुर्गृभीयसेपुत्रोनह्यार्थाणाम् । पुरूयोदग्धासिवनाग्नेप-
 शुर्नयवसे ४ अवंस्मयस्यार्चयःसम्यक्संयन्तिधूमिनः । यदीमहंत्रितोदिव्युप-
 ध्मातेवधमंतिशिशीतेध्मातरीयथाऽतवाहमंग्रकुतिभिर्मित्रस्यचप्रशंस्तिभिः ।
 द्वेषोयुतो नदुरितातुर्याममर्त्यानाम् ६ त्वंनोअग्नेअभीनरोरयिंसहस्वआभर । स
 क्षेपयत्सपोषयद्भवद्वाजस्यसातयउतैधिपूत्सुनोवृधे ७ ॥ १ ॥

अग्न ओजिष्ठं सप्त गय आत्रेयोमिरनुष्टुप् । अग्न्याचतुर्थ्यो पङ्की ।

१० अग्न ओजिष्ठमाभरद्युन्नमस्मभ्यमग्निगो । प्रनोरायापरीणसारत्सिवाजा-
 यपन्थाम् १ त्वंनोअग्नेअद्भुतकत्वादक्षस्यमंहना । त्वेअसुर्यमाहृहत्क्राणामि-
 त्रोनयज्ञियः २ त्वंनोअग्नएषांगवंपृष्टिचवर्धय । येस्तोमैभिःप्रसूरयोनरोमघा-

क्र. सं.

॥१९०॥

न्यानुशुः ३ येअंग्रेचन्द्रतेगिरःशुम्भन्त्यश्वराधसः । शुष्मेभिःशुष्मिणोनरोदिव-
 श्वियेषांवृहत्सुकीर्तिवोधतित्मनां ४ तवत्येअंग्रेअर्चयोभ्राजन्तोयन्तिधृष्णुया ।
 परिज्मानोनविद्युतःस्वानोरथोनवाजयुः ५ नूनोअग्रऊतयेसुबाधसश्वरातये ।
 अस्माकांसश्चसुरयोविश्वाआशास्तरौपणि ६ त्वनोअंग्रेअङ्गिरःस्तुतःस्तवानआ
 भर । होतंविम्बासहैरयिस्तोतृभ्यःस्तवसेचनउतैधिपुत्सुनोवुधे ७ ॥ २ ॥

जनस्य षट् सुतंभर आत्रेयोभिर्जगती ।

११ जनस्यगोपाअजनिष्टजागंविरग्निःसुदक्षःसुवितायनव्यसे । घृतप्रतीको
 बृहतादिविस्पृशाद्युमद्विभातिभरुतेभ्यःशुचिः १ यज्ञस्यकेतुंप्रथमंपुरोहितमग्निं
 नरस्त्रिषधस्थेसमीधिरे । इन्द्रेणदेवैःसुरधंसवर्हिषिसीदन्निहोतायजथायसुक्रतुः२
 असंमृष्टोजायसेमात्रोःशुचिर्मन्द्रःकविरुदंतिष्ठोविवस्वतः । घृतेनत्वावर्धयजग्म

अ.४अ.१

॥१९०॥

आहुतधूमस्तेकेतुरभवद्विविश्रितः ३ अग्निर्नोयज्ञमुपवेतुसाधुयाग्निंनरोविभरन्ते
 गृहेगृहे । अग्निर्दूतोअभवद्व्यवाहनोऽग्निंवृणानावृणतेकविक्रतुम् ४ तुभ्येदमग्ने
 मधुमत्तमंवचस्तुभ्यमनीषाड्यमस्तुशंहदे । त्वांगिरःसिन्धुमिवावनीर्महीरापू-
 णन्तिशर्वसावर्धयन्तिच ५ त्वामग्नेअङ्गिरसोगुहाहितमन्वविन्दच्छ्रियाणंवने-
 वने । सजायसेमध्यमानःसहोमहस्वामाहुःसहसस्पुत्रमाङ्गिरः ६ ॥ ३ ॥

प्राग्ये पद मुतंभर आत्रेयोमिच्छिष्टुप ।

१२ प्राग्येवृहतेयज्ञियायक्रतस्यवृष्णेअसुरायमन्म । घृतंनयज्ञास्येऽसु-
 पूतंगिरभरेवृषभायप्रतीचीम् १ क्रतंचिकित्वक्रतमिच्चिकिद्वृतस्यधाराअनुतृन्धि
 पूर्वीः । नाहंयातुंसहसानद्वयेनक्रतंसंपाम्यरूपस्यवृष्णः २ कयानोअग्नक्रतय-
 न्नूतेनभुवोनवेदाउचथस्यनव्यः । वेदांभेदेवक्रतुपाक्रतूनांनाहंपतिसनितुरस्य

क्र. सं.

॥१९१॥

रायः ३ केतेअग्रेरिपवेबन्धनासःकेपायवःसनिपन्तद्युमन्तः । केधासिमग्नेअनृ-
 तस्यपान्तिकआसंनोवचंसःसन्तिगोपाः ४ सखायस्तेविषुणाअग्रएतेशिवासः
 सन्तोअशिवाअभूवन् । अधूर्षतस्वयमेतेवचोभिर्ऋजूयतेवृजिनानिब्रुवन्तः ५
 यस्तेअग्नेनमंसायज्ञमीटंक्रुतंसपात्यरुषस्यवृष्णः । तस्यक्षयःपृथुरासाधुरेतुप्रस-
 र्त्तानिणस्यनहुषस्यशेषः ६ ॥ ४ ॥

अर्चन्तः षट् सुतंभर आत्रेयोभिर्गायत्री ।

१३ अर्चन्तस्त्वाहवामहेऽर्चन्तःसमिंधीमहि । अग्नेअर्चन्तकुतये १ अग्नेः
 स्तोममनामहेसिध्रमद्यदिविस्पृशः । देवस्यद्रविणस्यवः २ अग्निर्जुषतनोगिरो
 होतायोमानुषेष्वा । सयक्षद्वैव्यंजनम् ३ त्वमग्नेसप्रथाअसिजुष्टोहोतावरेण्यः ।

अ.४अ.१

॥१९१॥

त्वयायुज्ज्वितन्वते ४ त्वामग्नेवाजसातमंविप्रार्धन्तिसुष्टुतम् । सनोरास्वसुवी-
र्यम् ५ अग्नेनेमिराँइवदेवांस्त्वंपरिभूरसि । आराधश्चित्रमृजसे ६ ॥ ५ ॥

अग्निं स्तोमेन षट् सुतंभर आत्रेयोभिर्गायत्री ।

१४ अग्निंस्तोमेनवोधयसमिधानोअमर्त्यम् । हव्यादेवेषुनोदधत् १ तम-
ध्वरेष्वीळतेद्वमर्ताअमर्त्यम् । यजिष्ठमानुषेजने २ तंहिशश्वन्तर्ईळतेस्रुचादेवं
घृतश्रुता । अग्निंहव्यायवोह्वे ३ अग्निर्जातोअरोचतघ्नन्वस्यून्योतिषातमः ।
अविन्दद्वाअपःस्वः ४ अग्निमीळेन्यैकविंघृतपृष्ठंसपर्यत । वेतुमेशूणवृद्धवम् ५
अग्निंघृतेनवावृधुःस्तोमेभिर्विश्वचर्षणिम् । स्वाधीभिर्वचस्युभिः ६ ॥ ६ ॥ इति
शाकलर्कसंहितायां पञ्चमे मण्डले प्रथमोऽनुवाकः ॥ १ ॥

क्र. सं.

॥१९२॥

प्र वेधसे पञ्च धरुण आङ्गिरसोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

अ. ४ अ. १

१५ प्रवेधसेकवयेवेद्यायगिरंभरेयशसेपूर्याय । घृतप्रसक्तोअसुरःसुशेवोरायो
 धृताधिरुणोवस्वोअग्निः १ ऋतेनंक्रतंधरुणधारयन्तयज्ञस्यशाकेपरमेव्योमन् ।
 दिवोधमैन्धरुणसेदुधोनृजातैरजाताअभियेनंनक्षुः २ अंहोयुवंस्तुन्वंस्तन्वतेवि
 वयोमहद्दुष्टरंपूर्याय । ससंवतो नवजातस्तुतुर्यात्सिंहंनक्रुद्धमभितःपरिष्टुः ३
 मातेवयद्रंसेपप्रथानोजनैजनंधायसेचक्षसेच । वयोवयोजरसेयदधानःपरित्म-
 नाविष्टुरूपोजिगासि ४ वाजोनुतेशवसस्पात्वन्तंमुरुंदोधैधरुणदेवरायः । पदंन
 तायुर्गुह्यादधानोमहोरायेचितयन्नत्रिमस्पः ५ ॥ ७ ॥

बृहत्पञ्च पूरुरात्रेयोऽग्निरनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

१६ बृहद्वयोहिभानवेऽर्चादेवायाग्रये।यंमित्रंनप्रशस्तिभिर्मतांसोदधिरेपुरः१

॥१९२॥

सहियुभिर्जनानां होता दक्षस्य बाह्वोः । विहव्यमग्निरानुषग्भगोनवारं मृण्वति २ अ
 स्यस्तोममघोनेः सख्ये वृद्धशोचिषः । विश्वायस्मिन्तु विष्वणिसमर्थं शुष्ममाद-
 धुः ३ अधाह्यमेषां सुवीर्यस्य मंहना । तमिद्यह्नं नरोदसी परिश्रवो बभूवतुः ४
 नून एहि वार्यमग्ने गृणान आभर । ये वयं ये च सूरयः स्वस्ति धामहे स चोतैधि पृत्सुनो
 वृषे ५ ॥ ८ ॥

आ यज्ञैः पञ्च पूरुत्रेयोभिरनुष्टुप् । अन्त्या पीङ्गः ।

१७ आयज्ञैर्देवमर्त्यैर्दत्थातव्यां समूतये । अग्निकृते स्वध्वरे पूरुसीच्छितावसे १
 अस्य हि स्वयं शस्तरासा विधर्मन्मन्यसे । तं नाकं चित्रशोचिषं मन्द्रं परोमनीष-
 यां २ अस्य वासा उअर्चिषाय आयुक्ततु जागिरा । दिवो नयस्यरेतसा बृहच्छोचं-
 न्त्यर्चयः ३ अस्य क्रत्वा विचेतसो दस्मस्य वसुरथ आ । अधा विश्वा सुहव्योऽग्निर्विभु

क्र. सं.

॥ ९३ ॥

प्रशंस्यते ४ नूनद्द्विवार्यमासासंचन्तसूर्यः । ऊर्जोनपादभिष्टयेपाहिगग्नि
स्वस्तयउतैधिपूत्सुनोवृधे ५ ॥ ९ ॥

प्रातः पञ्च द्वितो मृक्तवाहा आग्नेयोगिनरनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

१८ प्रातरग्निःपुरुप्रियोविशःस्तवेतातिथिः । विश्वान्नियोअमर्त्योहव्यामर्तेपु
रयति १ द्वितायमृक्तवाहसेस्वस्यदक्षस्यमंहना । इन्दुंसवत्तआनुषक्स्तोताचिन्ते
अमर्त्य २ तवोदीर्घायुशोचिबंगिराहुवेमघोनाम् । अरिष्टोयेषारथोव्यश्वदावृन्नी-
यन्ते ३ चित्रावायेषुदीधितिरासन्नकथापान्तिये । स्तीर्णबर्हिःस्वर्णरेश्रवांसिदधिर-
परि ४ येमैपञ्चाशतैददुरश्वानांसवस्तुति । द्युमदमेमहिश्रवोबृहत्कृधिमघोनां
नृवदमृतनृणाम् ५ ॥ १० ॥

अ. ४ अ. २.

॥ १९३ ॥

अभ्यवस्थाः पञ्च वविरात्रेयोमिः । आद्ये गायत्र्यौ । उपान्से अनुष्टुभौ । अन्त्या विराड्पा ।

१९ अभ्यवस्थाः प्रजायन्ते प्रवव्रेर्वविश्विकेत । उपस्थे मातुर्विचष्टे १ जुहुरे वि-
चितयन्तो ऽनिमिषं नृम्णं पान्ति । आदृह्णां पुरं विविशुः २ आश्वैत्रेयस्य जन्तवो
युमद्वर्धन्त कृष्टयः । निष्कग्रीवो बृहदुक्थ एनामध्वानवां जयुः ३ प्रियं दुग्धं न काम्य-
मजा मिजाम्योः सचां । घर्मो न वाजं जठरो ऽदब्धः शश्वतो दध्नः ४ कीलं ब्रोरश्म आ-
भुवः संभस्मना वायुना वेविदानः । ता अंस्य सन्धूषजो नतिग्माः सुसंशिता वक्ष्यो
वक्षणेस्थाः ५ ॥ ११ ॥

यमग्रे चतुष्कं प्रयस्वन्तोत्रयोमिरनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

२० यमग्रे वाजसातमत्वं चिन्मन्यसे रयिम् । तं नो गीर्भिः श्रुवाय्यं देवत्रापनया-
युजंम् १ ये अग्रे नेरयन्ति ते वृद्धा उग्रस्य शवसः । अपद्वेषो अपहरो ऽन्यव्रतस्य सश्वि-

क्र. सं.

॥१९४॥

रे २ होतारंत्वावृणीमहेऽग्नेदक्षस्यसाधनम् । यज्ञेषुपूर्वैर्गिराप्रयस्वन्तोहवामहे ३
इत्थायथातकृतयेसहसावन्दिवेदिवे । रायक्रुतायसुक्रतो गोभिःप्यामसधमादोवी-
रैःस्यामसधमादः ४ ॥ १२ ॥

मनुष्वच्चतुष्कं सप्तात्रेयोऽग्निरनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

२१ मनुष्वत्त्वानिधीमहिमनुष्वत्समिधीमहि । अग्नेमनुष्वदङ्गिरोदेवान्देव-
यतेयंज १ त्वंहिमानुषेजनेऽग्नेसुप्रीतइध्यसे । सुचस्त्वायन्त्यानुषक्सुजातस-
पिरासुते २ त्वांविश्वेसजोषसोदेवासोदूतमक्रत । सपर्यन्तस्त्वाकवेयज्ञेषुदेवमी-
ळते ३ देवोदेयज्ययाग्निमीळीतमर्त्यः । समिद्धःशुक्रदीदिह्युतस्ययोनिमास-
दःससस्ययोनिमासदः ४ ॥ १३ ॥

अ.४ अ.१

॥१९४॥

प्रविश्वसामञ्जसुष्कं विश्वासाप्राप्तेयोगिनस्तुष्टु । अन्त्या पङ्क्तिः ।

२२ प्रविश्वसामञ्जसुष्कं पावकशौचिवे । योअध्वुरेष्वीड्योहोतामन्द्रत-
मोविशि १ न्य१ग्निजातवेदसंघातादेवमूत्विजम् । प्रयुज्जएत्वानुषगद्यादेव-
व्यचस्तमः २ चिकित्विन्मनसंत्वादेवंमतासुतये । वरेण्यस्यतेऽवसइयानासो
अमन्महि ३ अग्रेचिकिद्धय१स्यनइदंवचःसहस्य । तंत्वांसुशिप्रदम्पतेस्तोमैव-
धुन्त्यत्रयोगीभिःशुम्भन्त्यत्रयः ४ ॥ १४ ॥

अग्रे द्युम्नो विश्वचर्षणिरग्निरनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

२३ अग्रेसहन्तमाभरद्युम्नस्यंप्रासहारयिम् । विश्वायश्चर्षणीरभ्याइसावा-
जेषुसासहत् १ तमग्नेपृतनाषहैरयिंसहस्वआभर । त्वंहिसत्योअद्रुतोदातावा-
जस्यगोमतः २ विश्वेहित्वांसजोषसोजनांसोवृक्तबर्हिषः । होतारंसद्यसुप्रियंव्य-

क्र. सं.

॥१९५॥

न्तिवार्यापुरु ३ सहिष्माविश्वचर्षणिरभिमातिसहोदधे । अग्नएषुक्षयेष्वारेषः
शुक्रदीदिहियुमत्पावकदीदिहि ४ ॥ १५ ॥

अग्ने त्वं चतुष्कं क्रमेण बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुर्विप्रबन्धुश्च गौपायना
लौपायना वाग्निर्द्विपदा विराट् ।

२४ अग्नेत्वंनोअन्तमउतप्राताशिवोभवावरूथ्यः १ वसुरग्निर्वसुश्चवाअच्छा
नक्षियुमत्तमंरयिदाः २ सनोबोधिश्रुधीहवमुरुष्याणोअघायतःसमस्मात् ३
तंत्वाशोचिष्ठदीदिवःसुम्नायनूनमीमहेसखिभ्यः ४ ॥ १६ ॥

अच्छा वो नव वसूयव आग्नेया अग्निरनुष्टुप् ।

२५ अच्छावोअग्निमवसेदेवंगासिसनोवसुः । रासत्पुत्रक्रवूणामृतावापर्व-
तिद्विषः १ सहिसत्योयंपूर्वेचिदेवासंश्चिद्यमीधिरे । होतारंमन्द्रजिह्वमित्सुदीति-

अ.४अ.१

॥१९५॥

भिर्विभावंसुम् २ सनोधीतीवरिष्ठयाश्रेष्ठयाचसुमत्या । अग्नेरायोदिदीहिनः
 सुवृक्तिभिर्वरेण्य ३ अग्निदेवेषुराजत्याग्निर्मतेष्वाविशन् । अग्निर्नोहव्यवाह-
 नोऽग्निधीभिःसंपर्यत ४ अग्निस्तुविश्रंवस्तमंतुविब्रह्माणमुत्तमम् । अतूतेश्राव-
 यत्पतिपुत्रंददातिदाशुषे ५ ॥ १७ ॥ अग्निदेदातिसत्पतिसासाहयोयुधानृतिः ।
 अग्निरत्यैरघुष्यदंजेतारमपराजितम् ६ यद्वाहिष्ठंतद्ग्रयेबृहदर्चविभावसो ।
 महिषीवत्वद्रयिस्त्वद्वाजाउदीरते ७ तवद्युमन्तोअर्चयोग्रावेवोच्यतेबृहत् । उतो
 तेतन्यतुर्यथास्वानोअर्तत्मनादिवः ८ एवाँअग्निंवसूयवःसहसानंववन्दिम । स
 नोविश्वाअतिद्विष्टःपपन्नावेवसुक्रतुः ९ ॥ १८ ॥

अग्ने नव वसूयव आग्नेया अग्निर्गायत्री । अन्त्याया विश्वे देवाः ।

२६ अग्नेपावकरोचिषामन्द्रयादेवजिह्वया । आदेवान्वंक्षियक्षिच १ तंत्वा-

क्र. सं.

॥१९६॥

धृतस्त्रवीमहेचित्रभानोस्वर्हशम् । देवाँआवीतयेवह २ वीतिहोत्रंत्वाकवेद्युमन्तं
 समिधीमहि । अग्नेबृहन्तमध्वरे ३ अग्नेविश्वेभिरागाहिदेवेभिर्हव्यदातये ।
 होतरंत्वावृणीमहे ४ यजमानायसुन्वतआग्नेसुवीर्येवह । देवैरासंत्सिबार्हिषि
 ५ ॥ १९ ॥ समिधानःसहस्रजिदग्नेधर्माणिपुष्यसि । देवानांदूतउक्थ्यः ६
 न्यग्निंजातवेदसंहोत्रवाहंयविष्ठयम् । दधातादेवमृत्विजम् ७ प्रयज्ञएत्वानुष-
 गुद्यादेवव्यचस्तमः । स्तृणीतबर्हिरासदे ८ एवमरुतोअश्विनामित्रःसीदन्तुवरु-
 णः । देवासःसर्वयाविशा ९ ॥ २० ॥

अ.४अ.१

अनस्वन्ता षट् ऽयरुणस्त्रैवृष्णस्त्रसदस्युश्च पौरुकुत्स्योश्वमेधश्च भारतोत्रिर्वाग्निः । अन्याया
 इन्द्राग्नी । आद्यास्तिस्त्रास्त्रिष्टुभः । अन्यास्तिस्त्रोनुष्टुभः ।

२७ अनस्वन्तासत्पतिर्मांमहेमेगावाचेतिष्ठोअसुरोमृधोनः । त्रैवृष्णोअग्ने

॥१९६॥

दशभिः सहस्रैर्वैश्वानरत्र्यरुणश्चिकेत १ योमेऽज्ञताचंविंशतिचगोनांहरिचयुक्ता
 सुधुराददाति । वैश्वानरसुष्ठुतोवावृधानोऽग्नेयच्छत्र्यरुणायशर्म २ एवातेअग्ने
 सुमतिचकानोनविंष्टायनवमंत्रसदस्युः । योमेगिरस्तुविजातस्यपूर्वीर्युक्तेनाभि
 त्र्यरुणोगुणाति ३ योमइतिप्रवोचत्यश्वमेधायसूर्ये । दददृचासुनियतेददन्मे-
 धामृतायते ४ यस्यमापरुषाःज्ञतमुद्धिषयन्त्युक्षणाः । अश्वमेधस्यदानाःसोमा
 इवत्र्याशिरः ५ इन्द्रांग्रीशतदाभ्यश्वमेधेसुवीर्यम् । क्षत्रंधारयतंबृहद्विविसूर्य-
 मिवाजरम् ६ ॥ २१ ॥

समिद्धः षड्विधवारान्नेय्यग्निः । आद्यावृतीये त्रिष्टुभौ । द्वितीया जगती ।

चतुर्थ्यनुष्टुप् । अन्त्ये गायत्र्यौ ।

२८ समिद्धोअग्निर्दिविशोचिरश्रेत्प्रत्यङ्मुषसमुर्वियाविभाति । एतिप्रार्ची

क्र. सं.

॥१९७॥

विश्ववारा॒नमो॑भिर्दे॒वाँईळा॑नाहृविषा॑घृताची १ समि॒ध्यमा॑नोअमृत॑स्यराजसि
हविष्कृ॑णवन्तै॒सच॑सेस्व॒स्तये ॥ विश्वं॑सध॒त्तेद्रवि॑णंयमिन्व॑स्याति॒थ्यम॑ग्नेनिच॑धत्त
इत्पु॑रः २ अग्ने॒शर्व॑मह॒तेसौ॑भगा॒यत॑वद्यु॒न्नान्यु॑त्त॒मानि॑सन्तु । संजा॑स्प॒त्यंसु॑यम॒मा
कृ॑णुष्वशत्रू॒यता॑म॒भिति॑ष्ठा॒महाँ॑सि ३ समि॒द्धस्य॑प्रम॒हसो॑ऽग्नेव॒न्देत॑व॒श्रिय॑म् । वृ॒-
ष॒भोद्यु॑न्न॒वाँअ॑सि॒सम॑ध्व॒रेष्वि॑ध्यसे ४ समि॒द्धोअ॑ग्न॒आहु॑तदे॒वान्य॑क्षिस्वध्व॒र । त्वंहि॑-
हं॒व्यवा॑ळसि ५ आ॒जु॒होता॑दुव॒स्यता॑भि॒प्रय॑त्य॒ध्वरे ॥ वृ॒णी॒ध्वंहं॒व्यवा॑ह॒नम् ६॥२२॥

ऽपर्यमा पञ्चदश गौरिवीतिः शाक्त्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् । नवम्या द्वितीयार्धस्योशना वा ।

२१ ऽपर्य॒मामनु॑षोदे॒वता॑ता॒त्रीरो॑च॒नादि॒व्याधा॑रयन्त । अर्च॑न्ति॒त्वाम॒रुतः॑पू॒-
तद॑क्षा॒स्त्वमेषा॑मृषि॒रिन्द्रा॑सि॒धीरः १ अनु॑यदी॒मरु॑तो॒मन्द॑सा॒नमा॑र्च॒न्निन्द्रै॑प॒पिवा॑सं
सु॒तस्य॑ । आद॑त्त॒वज्रं॑म॒भिय॑दहि॒हन्न॑पो॒यहो॑र॒सृज॑त्स॒र्नवा॑उं २ उ॒तब्र॑ह्माणो॒मरु॑तो

अ.४अ.१

॥१९७॥

मेअस्येन्द्रःसोमस्यसुपुतस्यपेयाः । तद्विहव्यमनुषेगाअविन्ददहन्नहिपपिवाँइन्द्रो
 अस्य ३ आद्रोदसीवितरंविष्कभायत्संविठ्यानश्चिद्रियसैमृगंकः । जिगर्तिमि-
 न्द्रोअपजगुराणःप्रतिश्वसन्तमवदानवंहन् ४ अधक्रत्वामघवन्तुभ्यंदेवाअनुविश्वे
 अददुःसोमपेयम् । यत्सूर्यस्यहरितःपतन्तीःपुरःसतीरुपराएतंशोकः ५ ॥ २३ ॥
 नवयदस्यनवतिचभोगान्त्साकंवज्जेणमघवाविवृश्वत् । अर्चन्तीन्द्रैमरुतःसघस्थे
 त्रैष्टुभेनवचसाबाधतद्याम् ६ सखासख्येअपचतूयमग्निरस्यक्रत्वामहिषात्रीश-
 तानि । त्रीसाकमिन्द्रोमनुषःसरांसिसुतंपिबहृत्रहत्यायसोमम् ७ त्रीयच्छताम-
 हिषाणामघोमास्त्रीसरांसिमघवांसोभ्यापाः । कारंनविश्वेअहन्तदेवाभरमिन्द्राय
 यदहिंजघानं ८ उशनायत्संहस्यैउरयातंगृहमिन्द्रजुजुवानेभिरश्वैः । वन्वानोअ-

क्र. सं.

॥१९८॥

त्रंस्रथैययाधुकुत्सेनदेवैरवनोर्हृगुणाम् १ प्रान्यञ्चकमंवृहःसूर्यैस्यकुत्सायान्यद्व-
 रिवोयातवेऽकः । अनासोदस्यैरमृणोवधेननिदुर्योणआवृणञ्चध्रुवाचः १०॥२४॥
 स्तोमासस्त्वागौरिवीतेरवर्धन्नरन्धयोवैदथिनायपिप्रुम् । आत्वामृजिश्वांसख्याय
 चक्रेपचन्पक्तीरपिवःसोममस्य ११ नवग्वासःसुतसोमासइन्द्रं दशग्वासोअभ्य-
 र्चन्त्यकैः । गव्यैचिदूर्वमपिधानवन्तंतंचिन्नरःशशमानाअपंवन १२ कथोनुते
 परिचराणिविद्वान्वीर्यामघवन्याचकथं । याचोनुनव्याकुणवःशविष्ठप्रेदुतातैवि-
 दथेषुब्रवाम १३ एताविश्वाचकुवाँइन्द्रभूर्यपरीतोऽनुषावीर्येण । याचिन्नुवजि-
 न्कृणवोदधृष्वान्नतेवर्तातविष्याअस्तितस्याः १४ इन्द्रब्रह्माक्रियमाणानुषस्वया
 तैशविष्ठनव्याअकर्म । वस्त्रेवभद्रासुकृतावसूयूरथंनधीरःस्वपाअतक्षम् १५॥२५॥

अ. ४ अ. १

॥१९८॥

कस्य पञ्चदश वधुरात्रेय इन्द्र कणचयश्च त्रिष्टुप् ।

३० क१स्यवीरःकोअपश्यदिन्द्रैसुखरथमीर्यमानंहरिभ्याम् । योरायावज्जी
सुतसोममिच्छन्तदोकोगन्तापुरुहूतऊती १ अवाचचक्षंपदमस्यसस्वरुग्रंनिधातु-
रन्वायमिच्छन् । अपृच्छमुन्याँउततेमआहुरिन्द्रंनरोबुबुधानाअंशेम २ प्रनुवयं
सुतेयातेकृतानीन्द्रवामयानिनोजुजोषः । वेददविद्वाञ्छृणवञ्चविद्वान्वहतेऽयं
मघवासर्वसेनः ३ स्थिरमनश्चकषेजातइन्द्रवेषीदेकोयुधयेभूर्यसाश्वित् । अश्मानं
चिच्छवंसादियुतोविविदोगवामूर्वमुस्त्रियाणाम् ४ परोयत्त्वंपरमआजनिष्ठाः
परावतिश्रुत्यंनामविभ्रत् । अतश्चिदिन्द्रादभयन्तदेवाविश्वाअपोअजयद्वास-
पत्नीः ५ ॥ २६ ॥ तुभ्येदेतेमरुतःसुशेवाअर्चन्त्यर्कसुन्वन्त्यन्धः । अहिमोहा-

क्र. सं.

॥१९९॥

नमपआशयानंप्रमायाभिर्मायिनैसक्षदिन्द्रः ६ विषमृधोजनुषादानमिन्वन्नह-
 न्गवांमघवन्त्संचकानः । अत्रादासस्यनमुचेःशिरोयदवर्तयोमनवेगातुमिच्छन् ७
 युजं हिमामकृथाआदिदिन्द्रशिरोदासस्यनमुचेर्मथायन् । अश्मानंचित्स्वर्ये ९ व-
 त्तैमानंप्रचक्रियेवरोदसीमरुद्रयः ८ स्त्रियोहिदासआयुधानिचक्रेकिंमांकरन्नवला
 अस्यसेनाः । अन्तर्ह्यख्यदुभेअस्यधेनेअथोपप्रैद्युधयेदस्युमिन्द्रः ९ समत्रगावो-
 ऽभितोऽनवन्तेहेहवत्सैवियुतायदासन् । संताइन्द्रोअसृजदस्यशाकैर्यदींसोमांसः
 सुपुताअमन्दन् । १० ॥ २७ ॥ यदींसोमांबभ्रधूताअमन्दन्नरोरवीद्विषभःसाद-
 नेषु । पुरंदुरःपपिवाँइन्द्रोअस्यपुनर्गवामददादुस्त्रियाणाम् ११ भद्रमिदरुशमां
 अग्नेअक्रुगवीचत्वारिददंतःसहस्रा । ऋणंचयस्यप्रयतामृधानिप्रत्यग्रभीष्मनृ-

अ.४अ.१

॥१९९॥

तमस्यनृणाम् १२ सुपेशसंमावसृजन्त्यस्तंगवांसहस्रैरुशमांसोअग्ने । तीव्रा
 इन्द्रमममन्दुःसुतासोऽक्तोव्युष्टौपरितक्म्यायाः १३ औच्छ्रत्सारात्रीपरितक्म्या
 याँक्रणंचयेराजनिरुशमानाम् । अत्योनवाजीरघुरज्यमानोबभ्रुश्चत्वार्यसनत्स-
 हस्रा १४ चतुःसहस्रंगव्यस्यपश्वःप्रत्यग्रभीष्मरुशमेष्वग्ने । घर्मश्चित्तप्तःप्रवृजे
 यआसीदयस्मयस्तम्वादांमविप्राः १५ ॥ २८ ॥

इन्द्रो रथाय त्रयोदशावस्युरात्रेय इन्द्रस्त्रिष्टुप् । अष्टम्यास्तृतीयपादस्य कुत्सो वा ।

तस्या एव चतुर्थपादस्योशना वा । नवम्याः कुत्सश्च ।

३१ इन्द्रोरथायप्रवतंकृणोतियमध्यस्थान्मघवांवाजयन्तम् । यूथेवपश्वोव्युनो-
 तिगोपाअरिष्टोयातिप्रथमःसिषांसन् १ आप्रद्रंवहरिवोमाविवेनःपिशङ्गरातेअ-

क्र. सं.

॥२००॥

भिनःसचस्व । नहित्वदिन्द्रवस्थोअन्यदस्त्यमेनांश्चिज्जनिवतश्चकथ २ उद्य-
 त्सहःसहसआजनिष्टदेदिष्टइन्द्रइन्द्रियाणिविश्वा । प्राचोदयत्सुदुधावब्रेअन्तर्वि-
 ज्योतिषासंववृत्वत्तमोऽवः ३ अनवस्तेरथमश्वायतक्षन्त्वष्टावजपुरुहूतद्युमन्तम् ।
 ब्रह्माणइन्द्रमहयन्तोअर्कैरवर्धयन्नहयेहन्तताउ ४ वृष्णेयत्तेवृषणोअर्कमर्चानिन्द्र-
 प्रावाणोअदितिःसजोषाः । अनश्वासोयेपवयोऽरथाइन्द्रेषिताअभ्यवर्तन्तदस्यून-
 ५ ॥ २९ ॥ प्रतेपूर्वाणिकरणानिवोचंप्रनूतनामधवन्त्याचकथ । शक्तीवोयद्वि-
 भरारोदसीउभेजयन्नपोमनवेदानुचित्राः ६ तदिब्रुतेकरणंदस्मविप्राह्णियद्वन्नो-
 जोअत्रामिमीथाः । शुष्णस्यचित्परिमायाअंगृभ्णाःप्रपित्वंयन्नपदस्यैरसेधः ७
 त्वमपोयदवेतुर्वशायारमयःसुदुधाःपारइन्द्र । उग्रमयातमवहोहकुत्संसंहयदा-

अ.४अ.१

॥२००॥

मुशनारन्तदेवाः ८ इन्द्राकुत्सावहमानारथेनावामत्याअपिकर्णेवहन्तु । निः
 र्षीमद्भ्योघमथोनिःषधस्थान्मघोनोहृदोवरथस्तर्मांसि ९ वातस्ययुक्तान्सुयुज-
 श्विदश्वान्कविश्विदेषोअंजगन्नवस्युः । विश्वेतेअत्रमरुतःसखायइन्द्रब्रह्माणितवि-
 षीमवर्धन् १० ॥ ३० ॥ सूरश्चिद्रथंपरितक्म्यायांपूर्वेकरदुपरंजुजुवांसम् । भर-
 चक्रमेतंशुःसंरिणातिपुरोदधत्सनिष्यतिकर्तुनः ११ आयंजनाअभिचक्षेजगामे-
 न्द्रःसखायंसुतसौममिच्छन् । वदुग्रावाववेदिंभ्रियातेयस्यजीरमध्वर्यवश्वर-
 न्ति १२ येचाकनन्तचाकनन्तनूतेमर्ताअमृतमोतेअंहारन् । वावन्धियज्यूरुत
 तेषुधेह्योजोजनेषुयेषुतेस्याम १३ ॥ ३१ ॥

अर्द्धद्वादश गातुरात्रेय इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३२ अर्द्धरुत्समसृजोविखानित्वमर्णवान्ब्रह्मधानाअरम्भाः । महान्तमिन्द्र

क्र. सं.

॥२०१॥

पर्वतं विषद्वः सृजो विधारा अवदानं वहेत् १ त्वमुत्सां क्रतुभिर्बह्वानां अरंह ऊधः
 पर्वतस्य वज्रिन् । अहिं चिदुग्रप्रयुतं शयानं जघन्वां इन्द्रतविंशीमधत्थाः २ त्वस्य
 चिन्महतो निर्गुणस्य वधर्जधानतविंशीभिरिन्द्रः । यएक इदं प्रतिमन्यमान आद-
 स्मादन्यो अजनिष्ठतठ्यान् ३ त्वं चिदेषां स्वधयामदन्तं मिहो न पातं सुवृधै तमोगा-
 म् । वृषप्रभर्मादानवस्य भामं वज्रेण वज्रीनिजघान शुष्णम् ४ त्वं चिदस्य क्रतुभि-
 निषत्तममर्मणो विददिदस्य मर्म । यदीं सुक्षत्रप्रभृतामदस्य युयुत्सन्तं तमं सिहम्ये
 धाः ५ त्वं चिद्विधाकल्पयं शयानमसूर्ये तमं सिवावृधानम् । तं चिन्मन्दानो वृषभः
 सुतस्योच्चैरिन्द्रो अपगूर्यां जघान ६ ॥ ३२ ॥ उद्यदिन्द्रो महते दानवाय वधुर्यमिष्ट
 सहो अप्रतीतम् । यदीं वज्रस्य प्रभृतौ वृदाभविश्वस्य जन्तो रधुमंचकार ७ त्वं चि-

अ. ४ अ. १

॥२०१॥

दणैमधुपंशयानमसिन्वंवन्नमह्याददुग्रः । अपादमन्नमहतावधेननिदुर्योणवृ-
 णध्रुवाचम् ८ कोअस्यशुष्मंतविषीवरातएकोधनाभरतेअप्रतीतः । इमेचि-
 दस्यज्जयसोनुदेवीइन्द्रस्यौजसोभियसाजिहाते ९ न्यस्मैदेवीस्वधितिजिहीतइ-
 न्द्रायगातुरुशतीवयेमे । संयदोजोयुवतेविश्वमाभिरनुस्वधात्रैक्षितयो नमन्त १०
 एकंनुत्वासत्पतिं पाश्र्वजन्यं जातं शृणोमियशसंजनेषु । तमेजगृभ्रआशसोनविष्ठं
 दोषावस्तोर्हवमानासइन्द्रैम् ११ एवाहित्वामृतुथायातयन्तं मघाविप्रैभ्योददंतं शृ-
 णोमि । किंतेब्रह्माणो गृहते सखां योयैत्वायानिदधुः काममिन्द्र १२ ॥ ३३ ॥
 इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ इति पञ्चमे मण्डले द्विती-
 योऽनुवाकः ॥ २ ॥

क. सं.

॥२०२॥

महिदशप्राजापत्यः संवरणो जातशत्रुं न वत्रिष्टुवन्तं यस्तेष्टौ प्रभूवसुराङ्गिरसः पङ्क्तुन्तं स आगमत्सद्दृतीयाजग-
तीसंभानुना पञ्चात्रिरुरोरानुष्टुभं यदिन्द्रपङ्क्तुन्तमायाहिनवश्रुणिगाद्यन्त्यानुष्टुम्मध्ये च सा सौरीतदादी-
तिहासः स्तुतिकर्मत्वादत्रिरेव देवः कोनुविंशतिर्वैश्वदेवं वै तत्पौळश्याद्यतिजगत्यावन्त्यैकपदाप्रशंतमाद्ब्यू-
नैकादशीरौश्याधनेवरुगूनैतयोरुपान्त्यैकपदातं प्रत्नथापञ्चोनाकाशयपोवत्सारोन्येच ऋषयो ब्रह्मलिङ्गा-
द्वित्रिष्टुवन्तं विदा एकादशसदापृणो हयोष्टौ प्रतिक्षत्रोन्त्योदृचो देवपत्नीस्तबोन्त्यात्रिष्टुद्वितीया च ॥

अ. ४ अ. २

महि दश संवरणः प्राजापत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३३ ॐ महि महेतवसे दीध्ये नृनिन्द्रायेत्थातवसे अतव्यान् । यो अस्मै सुमतिं
वाजं सातौ स्तुतो जने समर्थश्चिकेत १ सत्त्वं न इन्द्रधियस्तानो अर्केर्हरीणां वृषभ्योऽक्र-
मश्रेः । या इत्थामंघवन्ननुजोषं वक्षो अभिप्रार्यः संक्षिजनान् २ न ते तं इन्द्राभ्यं १-
स्म हृष्वायुं क्ता सो अब्रह्मताय दसन् । तिष्ठारथमधितं वज्रहस्तारश्मिं देवयमसे स्वश्वः

॥२०२॥

३ पुरूयत्तइन्द्रसन्त्युक्थागवैचकथोर्वरांसुयुध्यन् । ततुक्षेसूर्यायचिदोक्तंसिस्वेवृ-
 षांसमत्सुंदासस्यनामंचित् ४ वयंतेतइन्द्रयेचनरःशर्धोजज्ञानायाताश्चरथाः ।
 आस्माञ्जगम्यादहिशुष्मसत्वाभगोनहव्यःप्रभूथेषुचारुः ५ ॥ १ ॥ पृक्षेण्यमि-
 न्द्रत्वेह्योजोनृम्णानिचनृतमानोअमर्तः । सनएनीवसवानोरयिंदाःप्रार्थःस्तुषेतु-
 विमघस्यदानम् ६ एवानइन्द्रोतिभिरवपाहिगृणतःशूरकारुन् । उतत्वचंददतो
 वाजंसातौपिप्रोहिमध्वःसुषुतस्यचारोः ७ उतत्येमापौरुकुत्स्यस्यसुरेस्त्रसदस्यो-
 हिरणिनोरराणाः । वहन्तुमादशश्वेतासोअस्यगैरिक्षितस्यक्रतुभिर्नुसंश्वे ८ उत
 त्येमामारुताश्वस्यशोणाःक्रत्वांमघासोविदथस्यरातौ । सहस्रामेच्यवतानोददान
 आनूकमर्योवपुषेनार्चैत् ९ उतत्येमाध्वन्यस्यजुष्टालक्ष्मण्यस्यसुरुचोयतानाः ।
 महारायःसंवरणस्यऋषैर्ब्रजंनगावःप्रयताअपिग्मन् १० ॥ २ ॥

क. सं.

॥२०३॥

अजातशत्रुं नव संवरणः प्राजापत्य इन्द्रो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

अ.४अ.२

३४ अजातशत्रुमजरास्वर्वत्यनुस्वधामितादुस्मर्मायते । सुनोतनपचतव-
 हावाहसेपुरुषुतायप्रतरंदधातन १ आयःसोमैनजठरमपिप्रतामन्दतमघवामध्वो
 अन्धसः । यदीमृगायहन्तवेमहावधःसहस्रभृष्टिमुशनावधयमेत् २ योअस्मैध्रं-
 सउतवायऊधनिंसोमंसुनोतिभवंतियुमाँअहं । अपांपशकस्तंतनुष्टिमूहतितनू-
 गुध्रंमघवायःकवासखः ३ यस्यावंधीत्पितरंयस्यमातरंयस्यशक्रोभ्रातरंनातई-
 षते । वेतीद्वस्यप्रयतायतंकरोनकिल्विषादीषतेवस्वआकरः ४ नपञ्चभिर्दशभि-
 र्वष्ट्यारभंनासुन्वतासचतेपुष्यताचन । जिनातिवेदमुयाहन्तिवाधुनिरादेव्युभं-
 जतिगोमतिव्रजे ५ ॥ ३ ॥ वित्वक्षणःसमृतौचक्रमासजोऽसुन्वतोविपुणःसुन्व-
 तोवृधः । इन्द्रोविश्वस्यदमिताविभीषणोयथावशंनयतिदासमार्यः ६ समीप-

॥२०३॥

णेरंजतिभोजनंमुपेविदाशुषेभजतिसूनं वसु । दुर्गेचनधियतेविश्वआपुरुजनो
 योअस्यतविषीमचुक्रुधत् ७ संयज्जनौसुधनौविश्वशर्धसाववेदिन्द्रोमघवागोषु
 शुभ्रिषु । युजं ह्यन्यमकृतप्रवेपन्युदीगव्यंसृजतेसत्त्वभिर्धुनिः ८ सहस्रसामा-
 मिवेशिगृणीषेशत्रिमग्रउपमांकेतुमर्यः । तस्माआर्षःसंयतःपीपयन्ततस्मिन्क्ष-
 त्रममंवत्त्वेषमस्तु ९ ॥ ४ ॥

यस्तेष्टौ प्रभूवसुराङ्गिरस इन्द्रोनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

३५ यस्तेसाधिष्ठोऽवसइन्द्रक्रतुष्टमाभर। अस्मभ्यंचर्षणीसहंसस्त्रिवाजेषुदुष्ट-
 रम् १ यदिन्द्रतेचतस्रोयच्छूरसन्तितिस्रः । यद्वापञ्चक्षितोनामवस्तत्सुनआभर२
 आतेऽवोवरेण्यंवृषंतमस्यहूमहे । वृषजूतिर्हिजज्ञिषआभूभिंरिन्द्रतुर्वणिः ३ वृषा
 ह्यसिरार्धसेजज्ञिषेवृष्णितेशवः । स्वक्षत्रंतेवृषन्मनःसत्राहमिन्द्रपौंस्यम् ४ त्वं

क्र. सं.

॥२०४॥

तमिन्द्रमर्त्यममित्रयन्तमद्रिवः । सर्वरथाशतक्रतो नियाहिशवसस्पते ५ ॥ ५ ॥
 त्वामिहृत्रहन्तमजनांसोवृक्तबर्हिषः । उग्रं पूर्वांशुं पूर्य हवन्ते वाजसातये ६ अस्मा-
 कमिन्द्रदुष्टरं पुरोयावानमाजिषु । सयावानंधने धने वाजयन्तमवारथम् ७ अस्मा-
 कमिन्द्रेहि नोरथमवापुरन्ध्या । वयं शं विष्टुवार्थं दिवि श्रवो दधीमहि दिविस्तोमं
 मनामहे ८ ॥ ६ ॥

अ. ४ अ. २

स आ गमत्सद् प्रभूवसुराद्विरस इन्द्रस्त्रिष्टुप् । तृतीया जगती ।

३६ स आ गमदिन्द्रोद्योवसूनां चिकेत द्वातुं दामनोरयीणाम् । धन्वचूरो नवं सं-
 गस्तृषाणश्चकमानः पिबतु दुग्धमंशुम् १ आतेहनू हरिवः शूरशिप्रेरुहत्सो मोनप-
 वंतस्य पृष्ठे । अनुत्वारजज्ञवतो न हिन्वन् गीर्भिर्मदेमपुरुहूत विश्वे २ चक्रं न वृत्तं
 पुरुहूत वेपते मनोभियामे अमतेरिदं द्रिवः । रथादधित्वा जरितासं दावृधकुविन्नुस्तो-

॥२०४॥

षन्मघवन्पुरुवसुः ३ एषग्रावेवजरितातइन्द्रेयतिवाचंबृहदांशुषाणः । प्रसव्येन
मघवन्यसिरायःप्रदक्षिणिद्धरिवोमाविवेनः ४ वृषात्वावृषणंवर्धतुद्यौर्वृषावृषभ्यां
वहसेहरिभ्याम् । सनोवृषावृषरथःसुशिप्रवृषक्रतोवृषावज्जिन्भरेधाः ५ योरो-
हितौवाजिनौवाजिनीवान्द्रिभिःशतैःसर्वमानावदिष्ट । यूनेसमस्मैक्षितयो नम-
न्तांश्रुतरथायमरुतोदुवोया ६ ॥ ७ ॥

सं भानुना पञ्चात्रिरिन्द्रास्त्रिष्टुप् ।

३७ संभानुनायततेसूर्यस्याजुह्वानोधृतपृष्ठःस्वश्वाः । तस्माअमृधाउपसोव्यु-
च्छान्यइन्द्रायसुनवामेत्याह १ समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णवर्हिर्युक्तग्रावासुतसोमो
जराते । ग्रावाणोयस्यैषिरंवदन्त्ययदध्वर्युर्हविषावसिन्धुम् २ वधूरियंपतिमि-
च्छन्त्यैतियईवहातेमहिषीमिषिराम् । आस्यश्रवस्याद्रयआचंघोपात्पुरुसहस्राप-

क्र. सं.

॥२०५॥

रिवर्तयाते ३ नसरजाव्यथतेयस्मिन्निन्द्रंस्तीव्रंसोमंपिबतिगोसखायम् । आसं-
 त्वनैरजतिहन्तिवृत्रक्षेतिक्षितीःसुभगोनामपुष्यन् ४ पुष्यात्क्षेमैअभियोगैभवा-
 न्युभेवृतौसंयतीसंजयाति । प्रियःसूर्येप्रियोअग्राभवातियइन्द्रायसुतसोमोददा-
 शत् ५ ॥ ८ ॥

अ.४अ.२

उरोष्ठः पञ्चात्रिरिन्द्रोनुष्टुप् ।

३८ उरोष्ठेन्द्रराधसोविम्बीरातिःशंतक्रतो । अधानोविश्वचर्षणेद्युन्नासुक्षत्र
 मंहय १ यदीमिन्द्रश्चवाय्यमिषंशविष्ठदधिषे । पप्रथेदीर्घश्रुतमंहिरण्यवर्णदुष्ट-
 रम् २ शुष्मासोयेतेअद्रिवोमेहनाकेतसापः । उभादेवावभिष्टयेदिवश्चमश्च
 राजथः ३ उत्तोनोअस्यकस्यचिदक्षस्युतववृत्रहन् । अस्मभ्यंनृम्णमाभरास्म-

॥२०५॥

भ्यै नृमणस्यसे ४ नूतआभिरभिष्टिभिस्तवशर्मञ्छतक्रतो । इन्द्रस्यामंसुगोपाः
शूरस्यामंसुगोपाः ५ ॥ ९ ॥

यदिन्द्र पञ्चात्रिरिन्द्रोनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

३९ यदिन्द्रचित्रमेहनास्तित्वादातमद्रिवः । राधस्तत्रोविदद्वसउभयाहस्त्या
भर १ यन्मन्यसेवरेण्यमिन्द्रद्युक्षंतदाभर । विद्यामृतस्यतेवयमकूपारस्यदा-
वने २ यत्तेदित्सुप्रराध्यमनोअस्तिश्रुतंवृहत् । तेनहृह्लाचिदद्रिवआवाजैर्दधि
सातये ३ मंहिष्ठंवोमघोनांराजानंचर्षणीनाम् । इन्द्रमुपप्रशंस्तयेपूर्वीभिर्जु-
जुषेगिरः ४ अस्माइत्काव्यंवचउक्थमिन्द्रायशंस्यम् । तस्माउब्रह्मवाहसेगिरो
वर्धन्त्यत्रयोगिरःशुम्भन्त्यत्रयः ५ ॥ १० ॥

क्र. सं.

॥२०६॥

आ याहि नवात्रिः । आद्यानां चतुर्णामिन्द्रः । पञ्चम्याः सूर्यः । शिष्टानामत्रिः ।

आद्यास्तिस्र उष्णिहः । पञ्चमीनवम्यावनुष्टुभौ । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

४० आयाह्यद्रिभिः सुतंसोमंसोमपतेपिब । वृषन्निन्द्रवृषंभिर्वृत्रहन्तम १ वृषा
ग्रावावृषामदोवृषासोमोअयंसुतः । वृषन्निन्द्रवृषंभिर्वृत्रहन्तम २ वृषात्वावृषणं
हुवेवजिञ्चित्राभिरूतिभिः । वृषन्निन्द्रवृषंभिर्वृत्रहन्तम ३ ऋजीपीवजीवृषभ-
स्तुरापाट्छुष्मीराजावृत्रहासोमपावा । युक्त्वाहरिभ्यामुपयासदूर्वाआध्यैदिने
सर्वनेमत्सदिन्द्रः ४ यत्त्वासूर्यस्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः । अक्षेत्रविद्यथामुग्धो
भुवनान्यदीधयुः ५ ॥ ११ ॥ स्वर्भानोरधयदिन्द्रमायाअवोदिवोवर्तमानाअवा-
हन् । गूळंसूर्यतमसापर्वतेनतुरीयेणब्रह्मणाविन्दुदत्रिः ६ मामामिमंतवसन्त-
मत्रइरस्याद्रुग्धोभियसानिगारीत् । त्वमित्रोअंसिसत्यराधास्तौमेहावतंवरुणश्च

अ.४अ.२

॥२०६॥

राजा ७ प्राणो ब्रह्मायुं युजानः संपर्यन्कीरिणां देवान्नमसोपशिक्षन् । अत्रिः सूर्यस्य दिवि चक्षुराधात्स्वर्भानोरपमाया अघुक्षत् ८ यं वै सूर्यस्वर्भानुस्तमसा विध्यदासुरः । अत्रयस्तमन्वविन्दन्न ह्यन्ये अशक्नुवन् ९ ॥ १२ ॥

को नु विंशतिरत्रिविधे देवास्त्रिष्टुप् । षोडशी सप्तदश्यावति जगत्पौ । अन्यैकपदा ।

४१ कोनुवां मित्रावरुणावृतायन् दिवो वा महः पार्थिवस्य वादे । ऋतस्य वासदे-
सित्रासीं धानो यज्ञाय ते वापशुषो नवाजान् १ तेनो मित्रोवरुणो अर्यमायुरिन्द्रः
भृक्षामरुतो जुषन्त । नमोभिर्वायेदधते सुवृक्तिस्तोमं रुद्राय मीहिषे सजोषाः २ आ-
वायेष्ठांश्चिनाहुवध्यै वातस्य पत्न्यस्य पुष्टौ । उत वां दिवो असुराय मन्मप्राण्वा-
सीवयज्यं वेभरध्वम् ३ प्रसक्ष्णो दिव्यः कण्वं होता त्रितो दिवः सजोषावातो अग्निः ।
पूषा भर्गः प्रभूधे विश्वभोजा अजिनजंगमुराश्वश्वतमाः ४ प्रवोरयि युक्ताश्वं भरध्वं रा-

क. सं.

॥२०७॥

यएषेऽवसेदधीतधीः॥ सुशेवैवैरौशि जस्यहोतायेवएवांमरुतस्तुराणाम् ५॥१३॥
 प्रवोवाधुरंथयुजंकृणुध्वंप्रदेवंविप्रंपनितारंमर्कैः । इषुध्यवक्रतसापःपुरंधीर्वस्वीनो
 अत्रपत्नीराधियेधुः ६ उपवृण्वेवन्द्यैभिःशूषैःप्रयद्दीदिवश्चितयद्विरकैः । उपा-
 सांनक्ताविदुषीवविश्वमाहावहतोमर्त्याययज्ञम् ७ अभिवाअर्चपोष्यावतो नृन्वा-
 स्तोष्पतित्वष्टारंरराणः । धन्यासजोपाधिषणानमोभिर्वनस्पतीरोषधीरायएषेऽ-
 तुजेनस्तनेपर्वताःसन्तुस्वैतवोयेवसंवोनशीराः । पनितआह्योयजतःसदानोव-
 धात्रःशंसनयोअभिष्टौ ८ वृष्णोअस्तोषिभूम्यस्यगर्भत्रितोनपातमपांसुवृक्ति ।
 गृणीतेअग्निरेतरीनशूषैःशोचिष्केशोनिरिणातिवना ९ ० ॥१४॥ कथामहेरुद्रि-
 यायब्रवामकद्रायेचिकितुषेभगाय । आपओषधीरुतनोऽवन्तुद्यौर्वनागिरयोवृक्ष-
 केशाः ११ शृणोतुनज्जर्जापतिर्गिरःसनभस्तरीयाइषिरःपरिज्मा । शृण्वन्त्वापः

अ.४अ.२.

॥२०७॥

पुरो न शुभ्राः परिस्त्रुचो व वृहाण स्याद्रेः १२ विदा चित्रुर्महान्तो ये व एवा ब्रवां मदस्मा
 वार्ये दधानाः । वयंश्च न सुभ्वं १ आवयन्ति क्षुभामर्तमनुयतं वधुसैः १३ आदैव्यानि
 पार्थिवानि जन्मा पश्चाच्छासुमं स्वायवोचम् । वर्धन्तां व्यावोगिरंश्चन्द्राग्रां उदावर्ध-
 न्तामभिषांता अर्णीः १४ पदे पदे मेजरिमानि धायिवरूत्री वाशुक्राया पायुभिश्च ।
 सिषक्तुमातामहीरसान् समत्सूरिभिर्ऋजुहस्तं ऋजुवनिः १५ ॥ १५ ॥ कथादा-
 शे मनमसा सुदानून्नेव्यामरुतो अच्छोक्तौ प्रश्रवसो मरुतो अच्छोक्तौ । मानो ग्रहि-
 बृध्यो रिषेधां दस्माकं भूदुपमातिवनिः १६ इति चित्रुप्रजायै पशुमत्यै देवां सो वनं ते
 मर्त्यो व आदेवा सो वनं ते मर्त्यो वः । अत्राशिवां तु न्वाधासि मस्या जरां चिन्मे निऋति-
 र्जग्रसीत १७ तां वो देवाः सुमतिमूर्जयन्ती मिषं मश्यामवसवः शसगोः । सानः
 सुदानुर्मृळयन्ती देवी प्रतिद्रवन्ती सुविताय गम्याः १८ अभिनङ्ळां यूथस्यं माता सम-

क्र. सं.

॥२०८॥

नृदीभिर्बुधशीवागृणातु । उर्वशीवाबृहद्दिवागृणानाभ्यूर्ण्वानाप्रभुथस्यायोः १९
सिपंक्तुनऊर्जव्यस्यपुष्टेः २० ॥ १६ ॥

प्र संतमाष्टादशात्रिविधे देवास्त्रिष्टुप् । एकादश्या रुद्रः । उपान्यैकपदा ।

४२ प्रशंतमावरुणं दीधितिं गोमित्रं भगुमदिति नूनमश्याः । पृषद्योनिः पञ्चहो-
ताशृणोत्वतृत्तपन्था असुरोमयोभुः १ प्रतिमेस्तोममदितिर्जगृभ्यात्सुनुं नमाता
हृद्यं सुशेवंम् । ब्रह्मप्रियं देवहितं यदस्त्यहं मित्रेवरुणे यन्मयोभु २ उदीरय कवि-
तमं कवीनामुनत्तैनमभिमध्वाधृतेन । सनोवसूनिप्रयताहितानि चन्द्राणि देवः सं-
विता सुवाति ३ समिन्द्रो मनसाने प्रिगोभिः संसूरिभिर्हरिवः संस्वस्ति । संब्र-
ह्मणा देवहितं यदस्ति संदेवानां सुमत्या यज्ञियां नाम् ४ देवो भगः सवितारायो अंश
इन्द्रो वृत्रस्य संजितो धनानाम् । ऋभुक्षावाजं उत्वापुरं न्धिरवन्तु नो अमृता सस्तु-

अ. ४ अ. २

॥२०८॥

रासः ५ ॥ १७ ॥ मरुत्वतोऽप्रतीतस्यजिष्णोरजूर्यतःप्रब्रवामाकृतानि । नते
 पूर्वेमघवन्नापरासोनवीर्येनूतनःकश्चनापं ६ उपस्तुहिप्रथमंरत्नवेयंबृहस्पतिस-
 नितारंधनानाम् । यःशंसतेस्तुवतेशम्भविष्ठःपुरुवसुरागमज्जोहुवानम् ७
 तवोतिभिःसचमानाअरिष्टावृहस्पतेमघवानःसुवीराः । येअश्वदाउतवासन्तिगो-
 दायेवस्त्रदाःसुभगास्तेषुरायः ८ विसर्माणैकृणुहिवित्तमेषांयेभुजतेअपृणन्तो न
 उक्थैः । अपब्रतान्प्रसवेवावृधानान्ब्रह्मद्विःसूर्याद्यावयस्व ९ यओहंतेर-
 क्षसौदेववीतावचक्रेभिस्तंमरुतो नियात । योवःशमीशशमानस्यनिन्दातुच्छया-
 न्कामान्करतेसिष्विदानः १० ॥ १८ ॥ तमुष्टुहियःस्विषुःसुधन्वायो
 विश्वस्यक्षयतिभेषजस्य । यक्ष्वामहेसौमनसायरुद्रंनमोभिर्देवमसुरंदुवस्य ११
 दमूनसोअपसोयेसुहस्तावृष्णःपत्नीर्नद्योविभवतृष्ठाः । सरस्वतीवृहद्विबोत-

क्र. सं.

॥२८९॥

राकादंशस्यन्तीर्वरिवस्यन्तुशुभ्राः १२ प्रसूमहेमुंशरुणायमेधांगिरैभरेनव्य-
 सौजायमानाम् । यआहनादुहितुर्वक्षणासुरूपामिनानोअकृणोदिदंनः १३
 प्रसुष्टुतिःस्तनयन्तरुवन्तमिळस्पतिंजरितनूनमश्याः । योअब्दिमाँउदनिमाँइ-
 यतिंप्रविद्युतारोदसीउक्षमाणः १४ एषस्तोमोमारुतंशर्वोअच्छारुद्रस्यसूनूर्युव-
 न्यूरुदश्याः । कामोरायेहवतेमास्वस्त्युपस्तुहिपृषदश्वाँअयासः १५ प्रैषःस्तोमः
 पृथिवीमन्तरिक्षंवनस्पतीरोपधीरायेअश्याः । देवोदेवःसुहवोभूतुमह्यमानोमाता
 पृथिवीदुर्मतौधात् १६ उरौदेवाअनिवाधेस्याम १७ समश्विनोरवसानूतने-
 नमयोभुवासुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवंहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभ-
 गानि १८ ॥ १९ ॥

अ. ४ अ. २

॥२०९॥

आ धेनवः सप्तदशात्रिंश्वे देवास्त्रिष्टुप् । उपान्यैकपदा ।

४३ आधेनवः पर्यसातूण्यार्था अमर्धन्तीरुपनोयन्तुमध्वा । महोरायेवृहतीः
सप्तविप्रोमयोभुवोजरिताजोहवीति १ आसुष्टुतीनमसावर्तयध्यैद्यावावाजायपृ-
थिवीअमृधे । पितामातामधुवचाःसुहस्ताभरैभरेनोयशसावविष्टाम् २ अध्व-
र्यवश्चकृवांसोमधूनिप्रवायवेभरतचारुशुक्रम् । होतैवनःप्रथमःपांहास्यदेवम-
ध्वोररिमातेमदाय ३ दशक्षिपोयुजतेबाहूअद्रिसोमस्ययाशमितारांसुहस्ता ।
मध्वोरसंसुगभस्तिगिरिष्ठांचनिश्चददुदुहेशुक्रमंशुः ४ असावितेजुजुषाणायसो-
मःकृत्वेदक्षायवृहतेमदाय । हरीरथेसुधुरायोगेअर्वागिन्द्रप्रियाकृणुहिहूयमानः ५
॥ २० ॥ आनोमहीमरमंतिंसजोषाग्नादेवीनमसारातहव्याम् । मधोर्मदायवृ-
हतीमृतज्ञामाग्नेवहपृथिभिर्देवयानैः ६ अजन्तियंप्रथयन्तो नविप्रावपार्वन्तना-

क्र. सं.

॥२१०॥

मिनातपन्तः । पितुर्नपुत्रउपसिप्रेष्ठआधर्मोअग्निमृतयन्त्रसादि ७ अच्छामही
 वृहतीशंतमागीर्दूतो न गन्त्वश्विनाहुवध्यै । मयोभुवांसुरथायांतमर्वाग्गन्तंनिधिं
 धुरंमाणिर्ननाभिम् ८ प्रतव्यंसोनमंउक्तिरुरस्याहंपूष्णउतवायोरेदिक्षि । या
 राधंसाचोदितारांमतीनांयावाजस्यद्रविणोदाउतत्मन् ९ आनामंभिर्मरुतोवक्षि
 विश्वानारूपेभिर्जातवेदोहुवानः । यज्ञंगिरोजरितुःसुष्टुतिंचविश्वेगन्तमरुतोविश्वं
 ऊती १० ॥ २१ ॥ आनोदिवोवृहतःपर्वतादासरंस्वतीयजतागन्तुयज्ञम् । हवं
 देवीजुंजुषाणाघृताचीशग्मानोवाचमुशतीशृणोतु ११ आवेधसंनीलपृष्ठंबृह-
 न्तंबृहस्पतिसर्दनेसादयध्वम् । सादयोनिंदमआदींदिवांसंहिरण्यवर्णमरुपंसंवे-
 म १२ आचर्णसिर्बृहदिवोरराणोविश्वेभिर्गन्त्वोमंभिर्हुवानः॥प्रावसानोपधीर-

प्र. ४ अ. २

॥२१०॥

मृधस्त्रिधातुंशृङ्गोवृषभोवयोधाः १३ मातुष्पदेपरमेशुकृआयोर्विपुन्यवोरास्तिपरा-
 सोअगमन् । सुशेव्यंनमसागतहंव्याःशिभुंमृजन्त्यायवोनवासे १४ बृहद्वयोवृ-
 हतेतुभ्यमग्नेधियाजुरोमिथुनासःसचन्त । देवोदेवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृ-
 थिवीदुर्मतौधात् १५ उरौदेवाअनिवाधेस्याम १६ समश्विनोरवसानूतने-
 नमयोभुवांसुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवंहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौ-
 भंगानि १७ ॥ २२ ॥

तं प्रलथा पञ्चदशावत्सारः काश्यपोन्ये च ऋषयो दृष्टलिङ्गा विश्वे देवा जगती ।

अन्त्ये त्रिष्टुभौ ।

४४ तंप्रलथापूर्वथाविश्वयेमथाज्येष्ठतातिंबर्हिषदस्वर्विदम्प्रतीचीनंवृजनंदो-

क. सं.

॥२११॥

हसेगिराशुंजयन्तमनुयासुवर्धसे १ श्रियेसुदृशीरुपरस्ययाःस्वर्विरोचमानःककु-
 भांमचोदते । सुगोपाअंसिनदभायसुकृतोपरोमायाभिर्कृतआसनामते २ अत्यं
 हविःसंचतेसञ्चधातुचारिष्टगातुःसहोतांसहोभरिः । प्रसस्त्राणोअनुबर्हिर्वृषाशि-
 शुर्मध्येयुवाजरोविस्नुहाहितः ३ प्रवण्तेसुयुजोयामन्निष्टयेनीचीरमुष्मैयम्यक-
 तावृधः । सुयन्तुभिःसर्वशासैरभीशुभिःकिविर्नामानिप्रवणेमुषायति ४ संज-
 भूराणस्तुरुभिःसुतेगृभंवयाकिनेचित्तगंभासुसुस्वरुः । धारवाकेष्वंजुगाथशोभ-
 सेवर्धस्वपत्नीरभिजीवोअंध्वरे ५ ॥ २३ ॥ यादृगेवददृशेतादृगुच्यतेसंछायया
 दधिरेसिधयाप्स्वा । महीमस्मभ्यंमुरुषामुरुजयोबृहत्सुवीरमनपच्युतंसहः ६
 वेत्यधुर्जनिवान्वाअतिस्पृधःसमर्थतामनसासूर्यःकविः । ग्रंसंरक्षन्तंपरिविश्वतो

अ. ४ अ. २

॥२११॥

गयंमस्माकंशर्मवनवत्स्वावसुः ७ ज्यायांसमस्ययतुनस्यकेतुनंक्रषिस्वरंचरति
 यासुनामते । याहृशिमन्धायितमपस्ययाविद्यउस्वयंवहंतेसोअरंकरत् ८ समु-
 द्रमांसामवतस्थेअग्निमानरिष्यतिसवनंयस्मिन्नायता । अत्रानहादिंक्रवणस्यरे-
 जतेयत्रामतिर्विद्यतेपूतबन्धनी ९ सहिक्षत्रस्यमनसस्यचित्तिभिरेवावदस्ययज-
 तस्यसध्रेः । अवत्सारस्यस्पृणवामरप्वंभिःशविष्ठंवाजंविदुषांचिदध्यैम् १०
 ॥ २४ ॥ श्येनआसामदितिःकक्ष्योऽमदोविश्ववारस्ययजतस्यमायिनः । सम-
 न्यमन्यमर्थयन्त्येतवेविदुर्विषाणंपरिपानमन्तिते ११ सदापूणोयजतोविद्विषोव-
 धीद्वाहुवृक्तःश्रुतवित्तयौवःसचा । उभासवराप्रत्येतिभातिचयदीगुणंभजंतेसुप्र-
 यावंभिः १२ सुतंभरोयजमानस्यसत्पतिर्विश्वांसामूधःसाधियामुदञ्चनः । भर-

क्र. सं.

॥२१२॥

हेनूरसंवच्छिथ्रियेपयोऽनुब्रुवाणोअध्येतिनस्वपन् १३ योजागारुतमृचःकामय-
न्तेयोजागारुतमुसामानियन्ति । योजागारुतमयंसोमंआहतवाहमस्मिसख्ये
न्योकाः १४ अग्निर्जागारुतमृचःकामयन्तेऽग्निर्जागारुतमुसामानियन्ति । अग्नि-
र्जागारुतमयंसोमंआहतवाहमस्मिसख्येन्योकाः १५ ॥ २५ ॥ इति शाकल-
कसंहितायां पञ्चमे मण्डले तृतीयोऽनुवाकः ॥ ३ ॥

विदा एकादश सदापृण आत्रेगो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

४५ विदादिवोविष्यन्नद्रिमुक्थैरायत्याउपसोअर्चिनोगुः । अपावृतव्रजिनी-
रुत्स्वर्गाद्विदुरोमानुषीर्देवआवः १ विसूर्योअमतिनथ्रियंसादोर्वाह्वामाताजानु-
तीगात् । धन्वर्णसोन्य १ःखादोअर्णाःस्थूणेवसुमिताहंतद्यौः २ अस्माउक्थाय

अ.४अ.२

॥२१२॥

पर्वतस्य गर्भो महीनां जनुषे पृथ्वाय । विपर्वतो जिहीतु सार्धं तद्यौरा विवांसन्तो दसय-
 न्त भूम ३ सूक्तेभिर्वावचोभिर्देवजुष्टैरिन्द्रान्व १ ग्री अवसेहुवध्यै । उक्थेभिर्हिष्मा-
 कवयः सुयज्ञा आविवांसन्तो मरुतो यजन्ति ४ एतान्व १ यसुध्यो ३ भवामप्रदृच्छुनां
 मिनवामावरीयः । अरे द्वेषांसि सनुत दधामायां मप्राश्चो यजमानमच्छ ५ ॥ २६ ॥
 एतावियं कृणवां मासखायो ऽपयामातां ऋणुत वजंगोः । ययामनुर्विशिशिप्रं जि-
 गाय ययावणिग्वङ्कुरापापुरीपम् ६ अनूनोदत्र हस्तं यतो अद्रिरार्चन्येन दशमा सोन-
 वग्वाः । ऋतं यती सरमा गा अविन्द द्विश्वा निसृत्याङ्गिराश्चकार ७ विश्वे अस्याव्यु-
 षि माहिनायाः संयद्रोभिरङ्गिरसो नवन्त । उत्स आसां परमे सुधस्थं ऋतस्य पथा स-
 रमा विदद्वाः ८ आसूयो यातु सप्ताश्वः क्षेत्रं यदस्योर्विषा दीर्घयाथे । रघुः श्येनः पत-

क. सं.

॥२१३॥

यदन्धोअच्छायुवाकविदीव्यद्रोषुगच्छन् १ आसूर्योअरुहच्छुक्रमणोऽयुक्तयद्वरि-
तोवीतपृष्ठाः । उद्धाननावमनयन्तुधीराआशृण्वतीरापोअर्वागतिष्ठन् १० धियै
वोअप्सुदधिषेस्वर्षाययातरन्दशामासोनवग्वाः । अयाधियास्यामदेवगोपाअया
धियातुतुर्यामात्यंहः ११ ॥ २७ ॥

हयोष्टौ प्रतिक्षत्र आग्नेयो विश्वे देवा जगती अन्त्ययोर्देवपत्न्यः । द्वितीयान्त्ये त्रिष्टुभौ ।

४६ हयोनविद्वाँअयुजिस्वयंधुरितांवहामिप्रतरणीमवस्युवम् । नास्यावशिम
विमुचंनावृतंपुनर्विद्वान्पथःपुरएतक्रुजुनेषति १ अग्रइन्द्रवरुणमित्रदेवाःशर्वः
प्रयन्तमारुतोतविष्णो । उभानासत्यारुद्रोअधृग्राःपूषाभगःसरस्वतीजुषन्त २
इन्द्राग्नीमित्रावरुणादितिस्वःपृथिवीद्यामरुतःपर्वताअपः । ह्रुवेविष्णुपूषणंब्रह्म-

अ. ४ अ. २

॥२१३॥

णस्पतिं भगं नुशंसं सवितारं मूतये ३ उत नो विष्णुं रुतवातो अस्त्रिधो द्रविणो दा उत
 सोमो मयं स्करत् । उत क्रु भव उतरा ये नो अश्विनो तत्वष्टो तविभ्वानु मंसते ४ उत
 त्यन्नो मारुतं शर्ध आगं मद्वि विक्षयं यजतं वहि रसवे । बृहस्पतिः शर्म पूवो तनो यम-
 ह्रूथ्यं १ वरुणो मित्रो अर्यमा ५ उत त्येनः पर्वतासः सुशस्तयः सुदीतयो नयं १ स्वामं-
 णे भुवन् । भगो विभक्ता शवसावसागं मदुरुव्यचा अदिंतिः श्रोतु मे हवम् ६ देवानां
 पत्नी रुशतीर वन्तुनः प्रावन्तु नस्तु जये वाजसातये । याः पार्थिवा सोया अपामपि व-
 ते तानो देवीः सुहवाः शर्म यच्छत ७ उत ग्राव्यन्तु देवपत्नीरिन्द्राण्यं १ ग्राय्यश्विनी राट् ।
 आरोदसी वरुणा नीशृणो तु व्यन्तु देवीर्यक्रतुर्जनीनाम् ८ ॥ २८ ॥ इति शाकल-
 क्संहितायां चतुर्थाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

क्र. सं.

॥२१४॥

प्रयुञ्जती सप्तप्रतिरथः कदुपञ्चप्रतिभानुर्जागतं देवं वः प्रतिप्रभोन्त्या तृणपाणिर्विश्वस्वस्त्यात्रेयः पङ्क्त-
मप्रेषधोनाचतुर्थ्यैन्द्रवायवीवायव्यैकैन्द्रावायव्यौ चतस्रो गायत्रयः षष्ठ्यणिहस्तिस्त्रिजगत्पञ्चिष्ठुभोवान्त्ये
अनुष्टुभौ प्रश्वावाश्वश्चूनाश्यावाश्वोमारुतंहतत्पङ्क्तिष्वष्ट्यन्त्ये चकोवेदषोडशककुब्जहृत्यनुष्टुप्पुरउष्णि-
ककुप्सतो बृहत्यौ गायत्री सतो बृहती ककुभौ गायत्री सतो बृहत्यौ ककुप्सतो बृहती प्रशर्धाय पञ्चोना जागतमु-
थान्त्या त्रिष्टुप् प्रयज्यवोदशान्त्या त्रिष्टुबन्नेन बार्हतं तृतीया सप्तम्यौ अतः बृहत्या वारुद्रा सोष्टौ द्वित्रिष्टुबन्त-
मुप्रवस्त्रिष्टुबन्तमीळे द्विजगत्पन्तमाप्रेयं च वाकेष्टैकोना गायत्रं श्वावाश्वोत्रवैदश्वीतरंतपुरुमीळौ दार्भ्यरथ-
वीतिमरुतश्च दानतुष्टः प्रशशंसवुद्भवा चतरन्तमहिर्षीशशीयसी पञ्चम्यनुष्टुप्प्रवमी सतो बृहत्यृतेन नवश्रुतवि-
न्मैत्रावरुणं वैतत् ।

प्रयुञ्जती सप्तप्रतिरथ आत्रेयो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

४७ ॐ प्रयुञ्जती दिवएंतिब्रुवाणामहीमाता दुहितुर्बोधयन्ती । आविवांसन्ती
युवतिर्मनीषापितृभ्य आसदने जोहुवाना १ अजिरासस्तदपूज्यमाना आतस्थिवां-

अ.४अ.३

॥२१४॥

सो॒अमृतं॑स्य॒नाभि॑म् । अ॒न॒न्ता॑सं॒उ॒रवो॑वि॒श्वतः॑सी॒परि॒द्यावा॑पृथि॒वीय॑न्ति॒पन्थाः॑ २
 उ॒क्षासं॑मु॒द्रोअं॑रु॒षःसु॑प॒र्णःपूर्व॑स्य॒यानि॑पि॒तुरा॑वि॒वेश । म॒ध्यैदि॒वोनि॑हि॒तःपृ॑थि॒र-
 श्मा॒विच॑क्र॒मेरज॑स॒स्पात्य॑न्तौ ३ च॒त्वार॑र्द्ध॒विभ्र॑ति॒क्षेम॑यन्तो॒दश॑ग॒र्भैश्च॑र॒सेधा॑पय-
 न्ते । त्रि॒धात॑वः॒पर॑मा॒स्यगा॑वो॒दिव॑श्चरन्ति॒परि॑स॒द्योअ॑न्ता॒न् ४ इ॒दं व॑पु॒निव॑च॒नं
 जना॑स॒श्चर॑न्ति॒यन्न॑द्यंस्त॒स्युरा॑पः । द्वे॒यदी॑वि॒भृतो॑मा॒तुर॑न्ये॒इहे॑हं॒जाते॑य॒म्या ५ स॒व-
 न्बु ५ वि॒तन्व॑ते॒धियो॑अ॒स्माअ॑पा॒सि व॑त्स्वा॒पुत्रा॑य॒मात॑रो॒वय॑न्ति । उ॒प॒प्र॒क्षेवृ॑ष॒णो
 मो॒दंमा॑ना॒दिव॑स्प॒थाव॑ध्वो॒यन्त्य॑च्छं ६ तद॑स्तुमि॒त्राव॑रु॒णात॑दं॒ग्रेषां॑यो॒रस्म॑भ्य॒मि-
 दम॑स्तु॒शस्त॑म् । अ॒ग्नीम॑हि॒गाध॑मु॒तप्र॑ति॒ष्ठांन॑मो॒दिवे॑वृ॒हते॑सा॒दना॑य ७ ॥ १ ॥

कदु पञ्च प्रतिभानुरात्रेयो विश्वे देवा जगती ।

४८ कदुप्रियायधानैमनामहेस्वक्षत्रायस्वयंशसेमहेव्यम् । आमेन्यस्यरज-

श्र. सं.

॥२१५॥

सोयदभ्रआँअपोवृणानावितुनोतिमायिनी १ ताअन्नतवयुनवीरवक्षणंसमान्या
वृतयाविश्वमारजः । अपोअपाचीरपराअपेजतेप्रपूर्वाभिस्तिरतेदेवयुर्जनः २
आग्रावभिरहन्येभिरक्तुभिर्वरिष्ठंवज्रमाजिघर्तिमायिनि । शतवायस्यप्रचरन्त्वे
दमेसंवर्तयन्तोविचवर्तयन्नाहा ३ तामस्यरीतिपरशोरिवप्रत्यनीकमख्यंभुजेअ-
स्यवर्षसः । सचायदिपितुमन्तमिवक्षयंरत्नंदधातिभरंहूतयेविशे ४ सजिह्वाच-
तुरनीकऋजतेचारुवसानोवरुणोयतन्नरिम् । नतस्यविश्वपुरुषत्वतावयंयतोभगः
सवितादातिवार्थम् ५ ॥ २ ॥

देवं वः प्रतिप्रभ आत्रेयो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

४९ देववोअद्यसवितारमेषेभगंचरत्नविभजन्तमायोः । आवाँनरापुरुभुजा
ववृत्यादिवेदिवेचिदश्विनासखीयन् १ प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्सूक्तैर्देवंसवि-

अ. ४ अ. ३

॥२१५॥

तारैदुवस्य । उपब्रुवीतनमस्ताविजानञ्ज्येष्ठं चरत्तं विभजन्तमायोः २ अदत्रया
 दयते वार्याणि पूषा भगो अदितिर्वस्तुः । इन्द्रो विष्णुर्वरुणो मित्रो अग्निरहानि
 भद्रा जनयन्त दस्माः ३ तन्नो अनर्वा सविता वरूथं तत्सिन्धव इत्यन्तो अनुगमन् ।
 उपयद्वो चै अध्वरस्य होतारायः स्याम पतयो वाजरत्नाः ४ प्रयेव सुभ्य ईव दानमो दुये-
 मित्रे वरुणे सूक्तवाचः । अवैत्व भवं कणुता वरीयो दिवस्पृथिव्योरवसाम देम ५ ॥ ३ ॥

विश्वः पञ्च स्वस्त्यात्रेयो विश्वे देवा अनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

५० विश्वो देवस्य नेतुर्मतो वुरीत सख्यम् । विश्वो राय इन्द्रो ध्यति द्युम्रं वृणति पु-
 ष्यसे १ ते ते देवनेतये चैमाँ अनुशसे । ते राया ते ह्या इ पृचे स चैमहि स चैथैः २ अतो
 न आनू नतिथी नतः पत्नीर्दशस्यत । आरे विश्वं पथेष्ठां द्विषो युं योतु यूयुविः ३ यत्र
 वह्निर्भिहितो दुद्रव द्रोण्यः पशुः । नृमणावीरपस्त्यो ऽर्णाधीरे वसनिता ४ एष ते

क्र. सं.

॥२१६॥

देवनेतारथस्पतिःशंरयिः । शंरायेशंस्वस्तयंइषःस्तुतोमनामहेदेवस्तुतोमना-
महे ५ ॥ ४ ॥

अ.४अ.३

अग्ने पञ्चदश स्वस्त्यात्रेयो विश्वे देवाः । आद्याश्चतस्रो गायत्र्यः । एकादश्याद्यास्ति-
स्रस्त्रिष्टुभो जगत्सो वा । अन्ये अनुष्टुभौ । शिष्टा उष्णिहः ।

५१ अग्नेसुतस्यपीतयेविश्वैरूमेभिरागंहि । देवेभिर्हव्यदातये १ ऋतंधीतय
आगतसत्यधर्माणोअध्वरम् । अग्नेःपिबतजिह्वया २ विप्रैभिर्विप्रसन्त्यप्रातर्या-
वभिरागंहि । देवेभिःसोमपीतये ३ अयंसोमश्चमूसुतोऽमंत्रेपरिषिच्यते । प्रिय
इन्द्रायवायवे ४ वायवायांहिवीतयेजुषाणोहव्यदातये । पिबांसुतस्यान्वसो
अभिप्रयः ५ ॥ ५ ॥ इन्द्रश्चवायवेषांसुतानांपीतिमर्हथः । ताजुषेथामरेपसा-
वभिप्रयः ६ सुताइन्द्रायवायवेसोमांसोदध्याशिरः । निघ्नंनयन्तिसिन्धवोऽभि

॥२१६॥

प्रथः ७ सज्जुर्विश्वेभिर्देवेभिरश्विभ्यामुषसांसज्जुः । आयाह्यग्नेअत्रिवत्सुतेरण ८
 सज्जुर्मित्रावरुणाभ्यांसज्जुःसोमेनविष्णुना । आयाह्यग्नेअत्रिवत्सुतेरण ९ सज्जु-
 रादित्यैर्वसुभिःसज्जुरिन्द्रेणवायुना । आयाह्यग्नेअत्रिवत्सुतेरण १० ॥ ६ ॥
 स्वस्तिनोमिमीतामश्विनाभगःस्वस्तिदेव्यदितिरनर्वणः । स्वस्तिपूषाअसुरोद-
 धातुनः स्वस्तिद्यावापृथिवीसुचेतुना ११ स्वस्तयेवायुमुपब्रवामहैसोमस्वस्ति
 भुवनस्ययस्पतिः । बृहस्पतिसर्वगणस्वस्तयेस्वस्तयेआदित्यासोभवन्तुनः १२
 विश्वेदेवानोअद्यास्वस्तयेवैश्वानरोवसुरग्निःस्वस्तये । देवाअवन्त्वृभवःस्वस्तये
 स्वस्तिनोरुद्रःपात्वंहंसः १३ स्वस्तिमित्रावरुणास्वस्तिपथ्येरेवति । स्वस्तिन
 इन्द्रश्चाग्निश्चस्वस्तिनोअदितेकृधि १४ स्वस्तिपन्थामनुचरेमसूर्याचन्द्रमसा-
 विव । पुनर्ददताघ्नताजानतासंगमेमहि १५ ॥ ७ ॥

क्र. सं.

॥२१७॥

प्र सप्तदश इवावाश्व आत्रेयो मरुतोऽनुष्टुप् । पष्ठयन्त्ये पङ्क्ति ।

अ. ४ अ. ३

५२ प्रइयावाश्वधृष्णुयाचामरुद्रिर्ऋकभिः । येअंद्रोघमनुष्वधंश्रवोमदन्ति
यज्ञियाः १ तेहिस्थिरस्यशवसःसखायःसन्तिधृष्णुया । तेयामन्नाधृषद्विनस्त्वनां
पान्तिशश्वतः २ तेस्पन्द्रासोनोक्षणोऽतिष्कन्दन्तिशर्वरीः । मरुतामधामहो
दिविक्षमाचमन्महे ३ मरुत्सुवोदधीमहिस्तोमयज्ञंचधृष्णुया । विश्वेयेमानुषा
युगापान्तिमर्त्यैरिषः ४ अहन्तोयेसुदानवोनरोअसामिशवसः । प्रयज्ञंयज्ञियेभ्यो
दिवोअर्चामरुद्रयः ५ ॥ ८ ॥ आरुक्मैरायुधानरंरुष्वाऋष्टीरंसृक्षत । अन्वेनां-
अहंवियुतोमरुतो जज्झंतीरिवभानुरर्तत्मनादिवः ६ येवावृधन्तपार्थिवायउरा-
वन्तरिक्षा । वृजनैवानुदीनांसवस्थेवामहोदिवः ७ शर्वोमारुतमुच्छंससत्य-
शवसमृभ्वंसम् । उतस्मतेशुभेनरःप्रस्पन्द्रायुजतत्मना ८ उतस्मतेपरुणया-

॥२१७॥

मूणावसतशुन्ध्यवः । इतपव्यारथानामद्रिभिन्दन्त्योजसा १ आपथयोविप-
 थयोऽन्तस्पथाअनुपथाः । एतेभिर्मह्यनामभिर्यज्ञविष्टारओहते १० ॥ १ ॥
 अधानरोन्योहतेऽधानियुतओहते । अधापारावताइतिचित्रारूपाणिदर्श्या ११
 छन्दःस्तुभःकुभन्यवउत्समाकीरिणोनृतुः । तेमेकेचित्रतायवऊमाआसन्दृशि-
 त्विषे १२ यक्रष्वाक्रष्टिविद्युतःकवयःसन्तिवेधसः । तमृषेमारुतंगुणंनमस्या
 रमयागिरा १३ अच्छक्रषेमारुतंगुणंदानामित्रनयोषणा । दिवोवाधृष्णवओ-
 जसास्तुताधीभिरिषण्यत १४ नूमन्वानएषादेवाँअच्छानवृक्षणा । दानासंचेत
 सूरिभिर्यामंश्रुतेभिरजिभिः १५ प्रयेमेबन्ध्वेषेगांवोचन्तसूरयःपृथिवोचन्तमा-
 तरम् । अधापितरमिष्मिणरुद्रंवोचन्तशिकंसः १६ सप्तमसप्तशाकिनएकमे-
 काशताददुः । यमुनायामधिश्रुतमुद्राधोगव्यमृजेनिराधोअश्वयमृजे १७॥१०॥

क्र. सं.

॥२१८॥

को वेद षोडश शावाश्व आत्रेयो मरुतः । आद्यापञ्चमीदशम्येकादशीपञ्चदश्यः ककुभः ।
द्वितीया बृहती । तृतीयानुष्टुप् । चतुर्थी पुरजष्णिक् । अष्टमीद्वादश्यौ गायत्र्यौ ।
शिष्टाः सतोबृहसः ।

अ.४अ.३

५३ कोवेदजानमेषांकोवापुरासुमेष्वांसमरुताम् । यद्युयुज्जेकिलास्यः ३
ऐतान्नर्थेषुतस्थुषःकःशुश्रावकथाययुः । कस्मैसस्रुःसुदासेअन्वापयइळाभिर्वृ-
ष्टयःसह २ तेमआहुर्यआययुरुपद्युभिर्विभिर्मदै । नरोमयीअरेपसंडमान्पश्य-
न्नितिष्टुहि ३ येअज्जिषुयेवाशीषुस्वभानवःस्रक्षुरुक्मेषुखादिषु । श्रायारथेषु
धन्वसु ४ युष्माकैस्मारथाँअनुमुदेदधेमरुतोजीरदानवः । वृष्टीद्यावोयतीरिव ५
॥ ११ ॥ आयंनरःसुदानवोददागुषेदिवःकोशमचुच्यवुः । विपर्जन्यंसृजन्ति
रोदसीअनुधन्वनायन्तिवृष्टयः ६ ततृदानाःसिन्धवःक्षोदसारजःप्रसंस्रुधेनवो

॥२१८॥

यथा । स्युज्जाअश्वाइवाध्वनोविमोचनेवियद्वतन्तएन्यः ७ आयातमरुतोदिव
 आन्तरिक्षादुमादुत । मावस्थातपरावतः ८ मावोरसानितभाकुभाकुमुमावः
 सिन्धुनिरीरमत् । मावःपरिष्ठात्सरयुःपुरीषिण्यस्मेइत्सुन्नमस्तुवः ९ तंवःशर्ध
 रथानांत्वेषंगणंमारुतंनव्यसीनाम् । अनुप्रयन्तिवृष्टयः १० ॥ १२ ॥ शर्धेशर्ध
 वएषांवातैवातंगणंगणंसुशुस्तिभिः । अनुक्रामेमधीतिभिः ११ कस्माअद्यसु-
 जातायरातहव्यायप्रययुः । एनायामेनमरुतः १२ येनतोकायतनयायधान्यं
 बीजंवहध्वेअक्षितम् । अस्मभ्यंतद्धत्तनयद्वईमहेराधोविश्वायुसौभगम् १३
 अतीयामनिदस्तिरःस्वस्तिभिर्हित्वावद्यमरातीः।वृष्टीशंयोरार्पुस्त्रिभेषजंस्याम
 मरुतःसुह १४ सुदेवःसंमहासतिसुवीरौनरोमरुतःसमर्त्यः । यंत्रायध्वेस्याम

क्र. सं.

॥२१९॥

ते १५ स्तुहिभोजान्तस्तुवतोअस्ययामनिरणगावोनयवसे । यतःपूर्वाइवस-
खीरनुह्वयगिरागृणीहिकाभिनेः १६ ॥ १३ ॥

प्र शर्घाय पञ्चदश व्यावाश्च आत्रेयो मरुतो जगती । उपान्खा त्रिष्टुप् ।

५४ प्रशर्घायमारुतायस्वभानवडुमांवाचमनजापर्वतच्युते । घर्मस्तुभेदिव
आपृष्ठयज्वनेद्युन्नश्रवसेमहिनुम्णमर्चत १ प्रवोमरुतस्तविषाउदन्यवोवयोवृधो
अश्वयुजःपरिजयः । संविद्युतादधतिवाशतित्रितःस्वरन्त्यापोऽवनापरिजयः २
विद्युन्महसोनरोअश्मदिव्यवोवातंत्विषोमरुतःपर्वतच्युतः । अब्दयाचिन्मुहुरा
ह्लादुनीवृतःस्तनयंदमारभसाउदोजसः ३ व्यं१कूत्रुद्राव्यहानिशिकसोव्यं१न्त-
रिभंविजसिधूतयः । विषदज्वाअजधुनावईयथाविदुर्गाणिमरुतोनाहरिष्यथ ४
तद्दीर्घवोमरुतोमहित्वनदीर्घततानसूर्योनयोजंतम् । एतामयामेअमृभोतशोचि

अ.४अ.३

॥२१९॥

पोऽनश्वदांयज्ञययांतनागिरिम् ५ ॥ १४ ॥ अभ्राजिशर्धोमरुतोयदर्णसंमोषथा
 वृक्षंकपुनेववेधसः।अधस्मानोअरमंतिसजोवसश्चक्षुरिवयन्तमनुनेषथासुगम् ६
 नसजीयतेमरुतो नहन्यतेनस्त्रेधतिनव्यथतेनरिण्यति । नास्यरायउपंदस्यन्तिनो-
 तयक्रपिवायंराजानंवासुषूदथ ७ नियुत्वंन्तोग्रामजितोयथानरोऽर्यमणोनमरुतः
 कवन्धिनः । पिन्वन्त्युत्संयदिनासोअस्वरन्व्युन्दन्तिपृथिवीमध्वोअन्धसा ८ प्र-
 वत्वंतीयंपृथिवीमरुज्यःप्रवत्वंतीद्यौर्भवतिप्रयज्यः । प्रवत्वंतीःपृथ्याअन्तरिक्ष्याः
 प्रवत्वंन्तःपर्वताजीरदानवः ९ यन्मरुतःसभरसःस्वर्णरःसूर्यउदितेमदथादिवो
 नरः । नवोऽश्वाःअथयन्ताहसिस्त्रतःसद्योअस्याध्वनःपारमंभुथ १० ॥ १५ ॥
 अंसेषुवक्रष्टयःपत्सुखादयोवक्षःसुरुक्मामरुतोरथेशुभः । अग्निभ्राजसोवियुतो
 गभस्त्योःशिप्राःशीर्षसुवितंताहिरण्ययीः ११ तंनाकमूर्योअगृभीतशोचिषंरुश-

क्र. सं.

॥२२०॥

त्पिप्पलं मरुतो विधूनुथ । समंच्यन्तवृजनातिविषन्त्यत्स्वरन्तिघोषं वितंतमृता-
 यवः १२ युष्मादं तस्य मरुतो विचेतसो रायः स्याम रथ्योऽवयस्वतः । न यो युच्छ-
 तितिष्योऽयथा दिवो स्मेरारन्तमरुतः सहस्रिणम् १३ यूयं रथिं मरुतः स्पार्हवीरं
 यूयमृषिं मवथ सामविप्रम् । यूयमर्वन्तं भरतायुवाजं यूयं धत्थ राजानं श्रुष्टिम-
 न्तम् १४ तद्वो यामिद्रविणं सद्य ऊतयो येनास्व १५ णत तनाम नूरभि । इदं सुमै मरु-
 तो हर्यताव चोयस्य तरे मतरं सागतं हिमाः १५ ॥ १६ ॥

प्र यज्यवो दश श्यावाश्च आत्रेयो मरुतो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

५५ प्रयज्यवो मरुतो भ्राजदृष्टयो बृहद्वयो दधिरे रुक्मवक्षसः । ईयन्ते अश्वैः सु-
 यमैभिराशुभिः शुभं याताम नूरथा अवृत्सत १ स्वयंदधिध्वेत विषीयथा विदबृह-
 न्महान्त उर्विया विराजथ । उतान्तरिक्षं ममिरेव्यो जसा शुभं याताम नूरथा अवृत्स-

अ.४अ.३

॥२२०॥

त २ साकंजाताःसुभवंःसाकमुक्षिताः श्रियेचिदाप्रतरंवावृधुर्नरः । विरोकिणः
 सूर्यस्येवरश्मयःशुभैयातामनुरथाअवृत्सत ३ आभूषेण्यैवोमरुतोमहित्वनंदिदृ
 क्षेण्यंसूर्यस्येवचक्षणम्।उतोअस्माँअमृतत्वेदधातनशुभैयातामनुरथाअवृत्सत ४
 उदीरयथामरुतःसमुद्रतोयूयंवृष्टिर्वर्षयथापुरीषिणः । नवोदस्राउपंदस्यन्तिधेन-
 वःशुभैयातामनुरथाअवृत्सत ५ ॥ १७ ॥ यादश्वान्वृषुपृषतीरयुग्ध्वंहिरण्यथा-
 न्प्रत्यत्काँअमुग्ध्वम् । विश्वाइत्स्पृधोमरुतोव्यस्यथशुभैयातामनुरथाअवृत्सत ६
 नपर्वताननद्योवरन्तवोयत्राचिध्वंमरुतोगच्छथेदुतत् । उतद्यावापृथिवीयाथना
 परिशुभैयातामनुरथाअवृत्सत ७ यत्पूर्व्यमरुतोयच्चनूतनंयदुद्यतेवसवोयच्चश-
 स्यते । विश्वस्यतस्यभवथानवेदसःशुभैयातामनुरथाअवृत्सत ८ मृळतनोमरु-
 तोमावधिष्ठनास्मभ्यंशमैबहुलंविर्यन्तन । अधिस्तोत्रस्यसख्यस्यगातनशुभै

क्र. सं.

॥२२१॥

यातामनुरथावृत्सत १ यूयमस्मान्नयतवस्योअच्छानिरहृतिभ्योमरुतोगृणा-
नाः । जुषध्वेनोहव्यदातियजत्रावयंस्यामपतंधोरयाणाम् १० ॥ १८ ॥

अग्रे नव श्यावाश्व आत्रेयो मरुतो बृहती । तृतीयासप्तम्यौ सतोबृहत्यौ ।

५६ अग्रेशध्वेन्तमागुणंपिष्टंरुक्मेभिरजिभिः । विशोअद्यमरुतामवह्वयेद्वि-
भ्विद्रोचनादधि १ यथाचिन्मन्यसेहृदातदिन्मेजग्मुराशसः । येतेनेदिष्टंहव-
नान्यागमन्तान्वर्धभीमसंहशः २ मीह्वमंतीवपृथिवीपराहतामदन्त्येत्यस्मदा ।
ऋक्षोनवोमरुतःशिमीवाँअमोदुधोगौरिवभीमयुः ३ नियेरिणन्त्योजसावृथा
गावोनदुर्धुरः । अश्मानंचित्स्वयँ१पर्वतंगिरिप्रच्यावयन्तियामभिः ४ उत्तिष्ठ
नूनमेषांस्तोमैःसमुक्षितानाम् । मरुतांपुरुतममपूर्व्यंगवांसर्गमिवह्वये ५ ॥ १९ ॥
युह्वंहरुपीरथैयुह्वंरथैयुरोहितः । युह्वंहरीअजिराधुरिवोह्वंवेवहिष्ठाधुरिवोह्वंवे ६

अ. ४ अ. ३

॥२२१॥

उतस्यवाज्यरुषस्तुविष्वणिरिहस्मधायिदर्शतः । मावोयामेषुमरुतश्चिरंकरत्प्रतं
 रथेषुचोदत ७ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाहुवामहे । आयस्मिन्तस्थौसुरणानि
 विभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी ८ तंवःशर्धैरथेशुभैत्वेषंपनस्युमाहुवे । यस्मिन्तसु-
 जातासुभगामहीयतेसचामरुत्सुमील्लुषी ९ ॥ २० ॥ इति शाकलर्कसंहितायां
 पञ्चमे मण्डले चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ४ ॥

आ रुद्रासोष्टौ श्यावाश्व आत्रेयो मरुतो जगती । अन्ये त्रिष्टुभौ ।

५७ आरुद्रासइन्द्रवन्तःसजोषसोहिरण्यरथाः सुवितायंगन्तन । इयंवो
 अस्मत्प्रतिहर्यतेमतिस्तृष्णजेनदिवउत्साउदन्यवे १ वाशीमन्तऋष्टिमन्तोमनी-
 षिणःसुधन्वानइष्टुमन्तोनिषङ्गिणः । स्वश्वाःस्थसुरथाःपृश्निमातरःस्वायुधाम-

क्र. सं.

॥२२२॥

रुतोयाथनाशुभंम् २ वृनुधयांपर्वतान्दाशुषेवसुनिवोवनाजिहतेयामनोभिया ।
 कोपयंथपृथिवीपृथिमातरःशुभेयदुग्राःपृषतीर्युग्ध्वम् ३ वातंत्विशोमरुतोवर्ष-
 निर्णिजोयमाइवसुसंहशःसुपेशंसः । पिशङ्गाश्वाअरुणाश्वाअरेपसःप्रत्वक्षसो
 महिनाद्यौरिवोरवः ४ पुरुद्रप्साअज्जिमन्तःसुदानवस्त्वेषसंहशोअनवधराधसः ।
 सुजातासोजनुषारुक्मवक्षसोदिवोअर्काअमृतंनामभेजिरे ५॥ २१ ॥ ऋष्टयोवो
 मरुतोअंसयोरधिसहओजोवाहोवोबलंहितम् । नृम्णाशीर्षस्वायुंधारथेपुवोविश्वा
 वःश्रीरधितनूषुपिपिशे ६ गोमदश्वावद्रथवत्सुवीरंचन्द्रवद्राधोमरुतोददानः । प्रश-
 स्तिनःकृणुतरुद्रियासोभक्षीयवो ७ वंसोदैव्यस्य ७ हयेनरोमरुतोमृळतानस्तुवीम-
 घासोअमृताक्रतंज्ञाः । सत्यंश्रुतःकवयोयुवानोवृहद्विरयोवृहदुक्षमाणाः ८॥ २२ ॥

अ. ४ म. ३

॥२२२॥

तम्बष्ठौ श्यावाश्व आत्रेयो मरुतस्त्रिष्टुप् ।

५८ तमुनूनंतविषीमन्तमेषांस्तुषेगुणंमारुतंनठयंसीनाम् । यआश्वश्वाअमं-
वद्वहन्तउतेशिरेअमृतस्यस्वराजः १ त्वेषंगुणंतवसंखादिहस्तंधुनिव्रतंमायिनं
दातिवारम् । मयोभुवोयेअमितामहित्वावन्दस्वविप्रतुविराधंसोनृन् २ आवो
यन्तूदवाहासोअद्यवृष्टियेविश्वेमरुतोऽजुनन्ति । अयंयोअग्निर्मरुतःसमिद्धएतंजु-
षध्वंकवयोयुवानः ३ यूषंराजानमियंजनायविश्वतष्टंजनयथायजत्राः । यूष्म-
देतिमुष्टिहाबाहुजूतोयूष्मत्सदश्वोमरुतःसुवीरः ४ अराइवेदचरमाअहैवप्रप्रजा-
यन्तेअकंवामहोभिः । पृश्नेःपुत्राउपमासोरभिष्टाःस्वयामत्यामरुतःसमिमिक्षुः ५
यत्प्रायासिष्टपृषतीभिरश्वैर्वीळुपविभिर्मरुतोरथैभिः । क्षोदेन्तुआपोरिणतेवना-
न्यवोस्त्रियोवृषभःक्रन्दतुद्यौः ६ प्रथिष्टयामन्पृथिवीचिदेशांभर्तैवगर्भस्त्रमिच्छवो

क्र. सं.

॥२२३॥

धुः । वातान्ध्रान्धुयीयुयुज्वेष्वेदं चकिरे रुद्रियासः ७ हृयेनरो मरुतो मृ-
ळतान्स्तुर्वीमघासो अमृता क्रतुज्ञाः । सत्यंश्रुतः कवयो युवानो बृहद्विरयो बृहदुक्ष-
माणाः ८ ॥ २३ ॥

अ. ४ अ. ३

प्र वोष्टौ इयावाश्च आत्रेयो मरुतो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

५९ प्रवःस्पलंकन्तुवितायदावने ऽर्चादेवे प्रपृथिव्या क्रतुं भरे । उक्षन्ते अश्वा-
न्तरुषन्त आरजो ऽनुस्वं भानुं श्रथयन्ते अर्णवैः १ अमादिषां भियसा भूमिरेजति नौर्न
पूणक्षिरतिव्यथिर्यती । दूरे दृशो ये चितयन्त एमंभिरन्तर्महे विदथे येतिरे नरः २ गवा-
मिव श्रियसे गृह्णं मुत्तमं सूर्यो न च क्षूरजसो विसर्जने । अत्या इव सुभ्रवः १ श्वारं वः स्थन
मर्या इव श्रियसे चेतथानरः ३ कोवो महान्ति महता मुदं श्रवत्कस्काव्या मरुतः को
हृपो स्या । यूयं ह भूमिं किरणं नरे जथ प्रयद्मरं ध्वे सुवितायदावने ४ अश्वा इवेदं रुपासः

॥२२३॥

सबन्धवः शूरा इव प्रयुधः प्रोतयुयुधुः । मर्या इव सुवृधो वा वृधुर्नरः सूर्यस्य चक्षुः प्रमि-
 न्तिवृष्टिभिः ५ ते अज्येष्ठा अर्कनिष्ठा स उद्भिदोऽमध्यमा सोमहंसा विवावृधुः । सु-
 जाता सोऽनुषा पृश्निमातरो दिवो मर्या आनो अच्छा जिगातन ६ वयो नये श्रेणीः प-
 मुरो जसान्ता न्दिवो बृहत्तः सानुनस्परि । अश्वांस एषामुभये यथा विदुः प्रपर्वतस्य न-
 भनूरं चुच्यवुः ७ मिमांस्तु यौरदितिर्वीतयेनः संदानुं चित्रा उषसो यतन्ताम् । आचु-
 च्यवुर्दिव्यं कोशं मेतः ऋषे रूद्रस्यं मरुतो गृणानाः ८ ॥ २४ ॥

ईळेष्टौ श्यावाश्च आत्रेयो मरुतो मरुतो वाग्निश्च त्रिष्टुप् । अन्त्ये जगत्सौ ।

६० ईळे अग्निं स्ववंसं नमो भिरिह प्रसुतो विचयत्कृतं नः । रथैरिव प्रभरे वाजयद्भिः
 प्रदक्षिणिन्मरुतांस्तोमं मृध्याम् १ आयेत्स्थुः पृषतीषु श्रुता सुखेषु रूद्रामरुतो र-

क्र. सं.

॥२२४॥

धेपु । वनाचिदुग्राजिहतेनिबोभियापृथिवीचिद्रेजतेपर्वतश्चित् २ पर्वतश्चिन्महिबू-
 द्धोविभायदिवश्चित्सानुरेजतस्वनेवः । यत्क्रीळथमरुतऋष्टिमन्तुआपडवसुध्यश्चो
 धवध्वे ३ वराड्वेद्वैवतासोहिरण्यैरभिस्वधाभिस्तन्वःपिपिश्रे । श्रियेश्रेयांसस्त-
 वसोरथेषुसत्रामहांसिचकिरेतनूषु ४ अज्येष्ठासोअकनिष्ठासएतेसंभ्रातरोवावृधुः
 सौभगाय । युवापितास्वपांरुद्रएषांसुदुघापृश्निःसुदिनामरुद्यः ५ यदुत्तमेमरुतो
 मध्यमेवायद्वावमेसुभगासोदिविष्ठ । अतो नोरुद्राउतवान्व ६ स्याग्नेवित्ताह्वविषो
 यद्यजाम ६ अग्निश्चयन्मरुतोविश्ववेदसोदिवोवहध्वउत्तरादधिष्णुभिः । तेमन्द-
 सानाधुनयोरिशादसोवामंधत्तयजमानायसुन्वते ७ अग्नेमरुद्भिःशुभयंद्रिर्ऋकं-
 भिः सोमपिबमन्दसानोगणश्रिभिः । पावकेभिर्विश्वमिन्वेभिरायुभिर्वैश्वानरप्र-
 दिवाकेतुनांसजूः ८ ॥ २५ ॥

अ. ४ अ. ३

॥२२४॥

केष्ट्रैकोनविंशतिः श्यावाश्व आत्रेयो गायत्री । पञ्चम्यनुष्टुप् । नवमी सतोवृहती । पञ्चम्यादि-
चतसृणां त्रिसीयसी तरन्तमहिषी । नवम्याः पुरुमीद्वौ वैददभिः । दशम्यास्तरन्तो
वैददभिः । अन्त्यानां तिसृणां रथवीतिर्दालिभ्यः । शिष्टानां मरुतः ।

६१ केषानरः श्रेष्ठतमाय एक एक आयय । परमस्याः परावर्तः १ कं १ वोऽश्वाः
का ३ भीश्वः कथं शोक कथायय । पृष्ठे स दोन सोर्यमः २ जघने चोदेषां विस कथा-
निनरोयमुः । पुत्रकृधेन जनयः ३ परावीरास एत न मर्या सो भद्रं जानयः । अग्नि-
पोयथासंथ ४ स नत्साश्व्यं पशुमुत गव्यं शतावयम् । श्यावाश्वं स्तुतायया दोर्वो-
रायो पव वृहत् ५ ॥ २६ ॥ उत्त्वास्त्रीश शीयसी पुंसो भवति वस्यसी । अदेव-
त्रादराधसः ६ वियाजानाति जसुरि वितृष्यन्तं विकामिनम् । देवत्राकृणुते मनः ७

क्र. सं.

॥२२५॥

उतघानेमोअस्तुतःपुमाँइतिब्रुवेपणिः । सवैरदेयइत्समः ८ उतमेऽरपयुवति-
 मैमन्दुषीप्रतिश्यावायवर्तनिम् । विरोहितापुरुमीह्वाययेमतुर्विप्रायदीर्घयशसे ९
 योमेधेनूनांशतंवैददश्विर्यथाददत् । तन्तइवमंहना १० ॥ २७ ॥ यईवहन्त
 आशुभिःपिबन्तोमदिरंमधु । अत्रश्रवांसिदधिरे ११ येषांश्रियाधिरोदसीविभ्रा-
 जन्तेरथेष्व । दिविरुक्मइवोषारि १२ युवासमारुतोगुणस्त्वेवरथोअनेयः । शुभं-
 यावाप्रतिष्कुतः १३ कोवैदनुनमेषांयत्रामदन्तिधूतयः । ऋतजाताअरेपसः १४
 यूयंमतीविपन्यवःप्रणेतारइत्थाधिया । श्रोतारोयामहूतिषु १५ ॥ २८ ॥
 तेनोवसूनि काम्यापुरुश्चन्द्रारिशादसः । आयंज्ञियासोववृत्तन १६ एतंमेस्तोम-
 मूम्येदाभ्यायपरावह । गिरोदेविरथीरिव १७ उतमेवोचतादितिसुतसोमेरथ-

अ. ४ अ. ३

॥२२५॥

वीतौ । नकामोअपवेतिमे १८ एवक्षेतिरथवीतिर्मघवागोमंतीरनु । पर्वतेष्व-
पश्रितः १९ ॥ २९ ॥

ऋतेन नव श्रुतविदात्रेयो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

६२ ऋतेन ऋतमपिहितं ध्रुवं वां सूर्यस्य यत्र विमुचन्त्यश्वांन् । दशशतासु हत-
स्थुस्तदेकैर्देवानां श्रेष्ठं वर्षां पामपश्यम् १ तत्सु वां मित्रावरुणामहित्वमीमांस्तु-
षीरहंभिर्दुदुहे । विश्वाः पिन्वथः स्वसंरस्य धेना अनुवा मेकः पविराववर्त २ अघा-
रयतं पृथिवीमुतयां मित्रं राजानावरुणामहोभिः । वर्धयतमोषधीः पिन्वतं गा अव-
वृष्टिं सृजतं जीरदानू ३ आवा मश्वासः सुयुजो वहन्तु यतरं शमय उपयन्त्वर्वाक् ।
धृतस्य निणिमनुवर्तते वा मुपसिन्धवः प्रदिवि क्षरन्ति ४ अनुश्रुता ममतिं वर्धदुर्वीव-

क. सं

॥२२६॥

हिरिवयं जुषारक्षमाणा । नमस्वन्ताधृतदक्षाधिगतेमित्रासाथिवरुणेळास्वन्तः ५

॥ ३० ॥ अक्रविहस्तासुकृतेपरस्पायंत्रासाथिवरुणेळास्वन्तः । राजानाक्षत्रम-

हणीयमानासहस्रस्थूणंविभृथःसहद्वौ ६ हिरण्यनिर्णिगयोअस्यस्थूणाविभ्राज-

तेदिव्यं१श्वाजंनीव । भद्रेक्षेत्रेनिर्मितातिल्विलेवासनेममध्वोअधिगत्यस्य ७

हिरण्यरूपमुषसोव्युष्टावयःस्थूणमुदितासूर्यस्य । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमतश्च-

क्षाथेअदितिदिदिच ८ यद्वहिष्ठंनातिविधेसुदानूअच्छिद्रंशमैभुवनस्यगोपा ।

तेननोमित्रावरुणावविष्टंसिपांसन्तोजिगीवांसःस्याम ९ ॥ ३१ ॥ इति शाकल-

कसंहितायां चतुर्थाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

अ.४अ.३

॥२२६॥

ऋतस्य सप्तार्चनानां जागतं वरुणं पङ्क्तुन्तु यश्चिकेत षड्मातहव्य आचिकितानां नुष्टुभं तु पालित्वा पञ्चयजतः
 प्रवोगाय त्रं वीरोचना च तुष्क मुरुचक्रिः पुरुषाणां गाय त्रं त्वानस्तु चं बाहुवृक्त आ मित्र औलिहं यदद्यदश पौर-
 आश्विनं तदानुष्टुभं तु कूटप्रतिनवावस्युः पाङ्कमाभाति पञ्चात्रिः प्रातर्यावाणाश्विनौ नवसप्तवधिरुगुष्णि-
 गादि चतुर्थी त्रिष्टुप्पञ्चानुष्टुभो न्याः पञ्चगर्भस्राविण्य उपनिषन्महेदश सत्यश्रवा उषस्यं तु पाङ्कं घृतघामां न
 षडुजते पञ्चश्यावाश्वः सावित्रं तु जागतं तत्सवितुर्नवगाय त्रमाद्या नुष्टुवच्छदशात्रिः पार्जन्यमुपाद्या स्तिस्त्रो
 जगत्स उपान्या नुष्टुव्वलिस्था तृचं पाथिवमानुष्टुभं प्रसम्राजेष्टौ वारुणमिन्द्राग्नीपलैन्द्राग्रमानुष्टुभं विराट्पू-
 वान्तं प्रवोनवैवयामरुन्मारुतमति जागतं वार्हस्पत्यो भरद्वाजः पष्ठं मण्डलमपश्यत्वं ह्यग्रे सप्तोन ।

ऋतस्य सप्तार्चनानां आत्रेयो मित्रावरुणौ जगती ।

६३ ऋतस्य गोपावधितिष्ठथोरथं सत्यधर्माणां परमेव्योमनि । यमत्र मित्राव-
 रुणावथोयुवंतस्मै वृष्टिर्मधुं मत्पिन्वते दिवः १ सम्राजा वस्य भुवनस्य राजथो मि-
 त्रावरुणा विदथे स्वर्हृशा । वृष्टिं वाराधो अमृतत्वमीमहेद्यावापृथिवी विचरन्ति त-

अ. सं.

॥२२७॥

न्यवः २ सुभ्राजा उग्रा वृषभादिवस्पती पृथिव्या मित्रावरुणा विचर्षणी । चित्रेभि-
 रभ्रैरुपतिष्ठथो रव्यं द्यां वर्षयथो असुरस्य मायया ३ मायावाँ मित्रावरुणादिविश्रिता
 सूर्यो ज्योतिश्चरति चित्रमायुधम् । तमभ्रेण वृष्ट्या गूह्यो दिवि पर्जन्यद्रप्ता मधुम-
 न्तर्हरते ४ रथं युजते मरुतः शुभे सुखं शूरो न मित्रावरुणा गविष्ठिषु । रजाँसि चित्रा
 विचरन्ति तन्ववो दिवः सभ्राजा पयसान उक्षतम् ५ वाचं सुमित्रावरुणा विरावतीं
 पर्जन्यश्चित्रां वदति त्विषीमतीम् । अभ्राव सतमरुतः सुमायया द्यां वर्षयत मरुणा-
 मरेपसम् ६ धर्मेणामित्रावरुणा विपश्चिता व्रतारक्षेथे असुरस्य मायया । ऋतेन
 विश्वं भुवं न विराजथः सूर्यमाधत्थो दिवि चित्र्यं रथम् ७ ॥ १ ॥

वरुणं सप्तार्चनाना आश्रेयो मित्रावरुणावनुष्टुप् । अन्त्या पङ्क्तिः ।

६४ वरुणं वोरिशादसमृचामित्रं हवामहे । परिब्रजेव वाहो जगन्वाँसास्वर्ण-

अ. ४ अ. ४

॥२२७॥

रम् १ तावाहवांसुचेतुनाप्रयन्तमस्माअर्चते । शेवंहिजायैवांविश्वांसुक्षासुजो-
 गुवे २ यन्ननमश्यांगतिमित्रस्ययायांपथा । अस्यप्रियस्यशर्मण्यहिंसानस्यस-
 श्विरे ३ युवाभ्यामित्रावरुणोपमंधेयामुचा । यद्वक्षयेमघोनास्तोतृणांचस्पूर्वसे ४
 आनोमित्रसुदीतिभिर्वरुणश्चसुधस्थआ । स्वेक्षयेमघोनांसखीनांचवृधसे ५ युवं
 नोयेषुवरुणक्षत्रंबृहच्चविभृथः । उरुणोवाजसातयेकृतंरायेस्वस्तये ६ उच्छन्त्यां
 मेयजतादेवक्षत्रेरुशद्भवि । सुतंसोमंनहस्तिभिरापद्धिधावतंनराविभ्रतावर्चना-
 नंसम् ७ ॥ २ ॥

यश्चिकेत षड्मातृद्वय आत्रेयो मित्रावरुणावनुष्टुप् । अन्सा पङ्क्तिः ।

६५ यश्चिकेतससुकृतुर्देवत्रासव्रवीतुनः । वरुणोयस्यदर्शतोमित्रोवावनते
 गिरः १ ताहिश्रेष्ठवर्चसाराजानादीर्घश्रुत्तमा । तासत्पतीक्रतावृधक्रतावानाज-

क. सं.

॥२२८॥

नेजने २ तावामिथानोऽवसेपूर्वाउपब्रुवेसचां । स्वश्वांसुचेतुनावाजौअभिप्र-
दावने ३ मित्रोअंहोश्चिदादुरुक्षयायगातुंवनेते । मित्रस्यहिप्रतूवतःसुमतिरस्ति
विधतः ४ वयंमित्रस्यावसिस्थामनप्रथस्तमे । अनेहमस्त्वोतयःसत्रावरुणशे-
षसः ५ युवमित्रेमंजनयतथःसंचनयथः । मामघोनःपरिखयतमोअस्माकमृ-
षीणांगोपीथेनउरुष्यतम् ६ ॥ ३ ॥

आ चिकितान षडातहव्य आत्रेयो मित्रावरुणावनुष्टुप् ।

६६ आचिकितानसुक्रतूदेवौमर्तरिशदसा । वरुणायक्रतपेशसेदधीतप्रयसे
महे १ ताहिक्षत्रमविहुतंसम्यगंसुर्थमाशाते । अधव्रतेवमानुषंस्वर्णधायादि-
शतम् २ तावामेषेरथानामूर्वीगव्यूतिमेषाम् । रातहव्यस्यसुष्टुतिंदधृक्स्तोमैर्म-
नामहे ३ अधाहिकाव्यायुवदक्षस्यूर्भिर्द्रुता । निकेतुनाजनानांचिकेथेपूतद-

म. ४ अ. ४

॥२२८॥

क्षसा ४ तदृतं पृथिविवृहच्छ्वेषकृषीणाम् । जयसानावरैपृथ्वतिक्षरन्तिया-
मभिः ५ आयद्वामीयचक्षसामित्रं वयंचसूरयः । व्यचिष्टेबहुपास्येयतेमहिस्व-
राज्ये ६ ॥ ४ ॥

बळित्था पञ्च यजत आत्रेयो मित्रावरुणावनुष्टुप् ।

६७ बळित्थादेवनिष्कृतमादित्यायजतंबृहत् । वरुणमित्रार्यमन्वर्षिष्ठक्षत्र-
मांशाथे १ आयद्योनिहिरण्ययंवरुणमित्रसदधः । धर्तारिचर्षणीनांयन्तंसुम-
रिशादसा २ विश्वेहिविश्ववेदसोवरुणोमित्रोअर्यमा । व्रतापदेवसश्चिरेपान्ति-
मर्त्यैरिषः ३ तेहिस्रत्याक्रंतस्पृशक्रतावानोजनेजने । सुनीथासंसुदानंवोहो-
श्चिदुरुचक्रयः ४ कोनुवांमित्रास्तुतोवरुणोवातनूनाम् । तत्सुवामेषतेमतिरित्र-
भ्यएषतेमतिः ५ ॥ ५ ॥

क्र. सं.

॥२२९॥

प्र वः पञ्च यजत आत्रेयो मित्रावरुणौ गायत्री ।

अ.४ अ.४

६८ प्रवोमित्रायगायतवरुणायविपागिरा । महिक्षत्रावृतंवृहत् १ सघ्राजा
याधृतयोनीमित्रश्चोभावरुणश्च । देवादेवेषुप्रशस्ता २ तानःशक्तंपार्थिवस्यम-
होरायोदिव्यस्य । महिवांक्षत्रदेवेषु ३ ऋतमृतेनसर्पन्तेधिरंदक्षमाशाते । अद्रु-
हादेवौवर्धते ४ वृष्टियावारीत्यापेषस्पतीदानुमत्याः । बृहन्तंगतमाशाते ५ ॥६॥

त्री रोचना चतुष्कमुरुचक्रिरात्रेयो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

६९ त्रीरोचनावरुणत्रौरुतद्यून्त्रीणिमित्रधारयथोरजांसि । वावृधानावृमतिं
क्षत्रियस्यानुव्रतरक्षमाणावजूर्यम् १ इरावतीर्वरुणधेनवोवांमधुमद्वान्तिन्धवोमि-
त्रदुह्ने । त्रयस्तस्थुर्वृषभासंस्तिमृणांधिषणानारेतोधाविद्युमन्तः २ प्रातर्देवीम-
दितिंजोहवीमिन्ध्यंदिनउदितासूर्यस्य । रायेमित्रावरुणासर्वतातेळेतोकायतन-

॥२२९॥

यायशंयोः ३ याधतरारजसोरोचनस्योतादित्यादिव्यापार्थिवस्य । नवादेवा
अमृताआमिनन्तिव्रतानिमित्रावरुणाध्रुवाणि ४ ॥ ७ ॥

पुरूरुणा चतुष्कमुचक्रिरात्रेयो मित्रावरुणौ गायत्री ।

७० पुरूरुणाचिद्धयस्त्यवौनूनंवावरुण । मित्रवंसिवांसुमतिम् १ तावांसम्य-
गद्रुह्वाणेषमश्यामधायसे । व्यंतेरुद्रास्याम २ पातंनोरुद्रापायुभिरुतत्रायेथांसु-
त्रात्रा । तुर्यामदस्यन्तनूभिः ३ माकस्याद्रुतक्रतूयक्षंभुजेमातनूभिः । माशेष-
सामातनंसा ४ ॥ ८ ॥

आ नस्तृचं बाहुवृक्त आत्रेयो मित्रावरुणौ गायत्री ।

७१ आनौगन्तरिशादसावरुणमित्रं बर्हणा । उपेमंचारुमध्वरम् १ विश्वस्य

क्र. सं.

॥२३०॥

हिप्रचेतसावरुणमित्रराजथः । ईशानापिप्यतंधियः २ उपनःसुतमार्गतवरुण
मित्रदाशुषः । अस्यसोमस्यपीतये ३ ॥ ९ ॥

आ मित्रे तृचं बाहुवृक्त आत्रेयो मित्रावरुणावुष्णिक् ।

७२ आमित्रेवरुणेवयंगीभिर्जुहुमोअत्रिवत् । निवर्हिषिसदतंसोमपीतये १
व्रतेनस्थोध्रुवक्षेमाधर्मणायातयज्जना । निवर्हिषिसदतंसोमपीतये २ मित्रश्र
नोवरुणश्चजुषेतायज्ञमिष्टये । निवर्हिषिसदतांसोमपीतये ३ ॥ १० ॥ इति
शाकलर्कसंहितायां पञ्चमे मण्डले पञ्चमोऽनुवाकः ॥ ५ ॥

यद्य दश पौर आत्रेयोऽश्विनावनुष्टुप् ।

७३ यद्यस्थःपरावतियदववित्याश्विना । यद्वापुरुपुरुभुजायदन्तरिक्षआगं-
तम् १ इहत्यापुरुभूतमापुरुदंसांसिबिभ्रता । वरस्यायाम्यध्रिगूह्वेतुविष्टमा

अ.४अ.४

॥२३०॥

भुजे २ ईर्मान्यद्वपुषेवपुश्चक्रंरथस्ययेमथुः । पर्यन्यानाहुपायुगामद्वारजासिदी-
 यथः ३ तदूषुवांमेनाकृतंविश्वायद्वामनुष्टवे । नानाजातावरपेसासमस्मेबन्धुमे-
 यथुः ४ आयद्वांसूर्यारथंतिष्ठद्रघुष्यदंसदा । परिवामरुषावयोधृणावरन्तआ-
 तपः ५॥११॥ युवोरत्रिंश्विकेततिनरांसुघ्नेनघेतसा । घर्मयद्वांमरेपसंनासत्यास्त्रा
 भूरण्यति ६ उग्रोवांककुहोययिःशृण्वेयामैबुसंतनिः । यद्वांदंसोभिरश्विनात्रि-
 नराववर्तति ७ मध्वंऊषुमंधूयुवारुद्रासिबंक्तिपिप्युषी । यत्संमुद्रातिपर्वथःपक्वाः
 पृक्षोभरन्तवाम् ८ सत्यमिद्वाउंअश्विनायुवामाहुर्मयोभुवा । तायामन्यामहूत-
 मायामन्नामृळयत्तमा ९ इमाब्रह्माणिवर्धनाश्विभ्यांसन्तुशंतमा । यातक्षांमर-
 थोइवावोचामबृहन्नमः १० ॥ १२ ॥

क्र. सं.

॥२३१॥

कूष्ठो दश पौर आत्रेयोश्विनावनुष्टुप् ।

अ.४अ.४

७४ कूष्ठो दिवावश्विनाद्यादिवोमनावसू । तच्छ्रवथोवृषण्वसूअत्रिर्वामाविवा-
 सति १ कुहृत्याकुहनुश्रुतादिविदेवानासत्या । कस्मिन्नायंतथोजनेकोवांनदीनां
 सचा २ कंयाथःकंहंगच्छथःकमच्छायुजाथेरथम् । कस्यब्रह्माणिरण्यथोवयंवा-
 मुश्मसीष्टये ३ पौरंचिद्वथुदप्रुतंपौरंपौरायजिन्वथः । यदीगृभीततांतथेसिंहमिव
 द्रुहस्पदे ४ प्रच्यवानाज्जुजुरुषोवत्रिमत्कनमुञ्चथः । युवायदीकृथःपुनराकाम-
 मृण्वेवध्वः ५ ॥ १३ ॥ अस्तिहिवांमिहस्तोतास्मसिवांसंहशिश्त्रिये । नूश्रुतंम
 आगंतमवोभिर्वाजिनीवसू ६ कोवांमयपुरूणामावन्नेमर्त्यानाम् । कोविप्रोवि-
 प्रवाहसाकोयज्ञैर्वाजिनीवसू ७ आवांरथोरथानांयेष्टोयात्वश्विना । पुरूचिदस्म-
 युस्तिरआङ्गुषोमर्त्येष्व ८ शम्पुवांमधूयुवास्माकमस्तुचर्कृतिः । अर्वाचीना

॥२३१॥

विचेतसाविभिःश्वेनेवदीयतम् १ अश्विनायहृकहिचिच्छुश्रूयातमिमंहवम् ।
वस्वीरूपुवांभुजःपृश्नन्तिसुवांपृचः १० ॥ १४ ॥

प्रति नवावस्युरात्रेयोश्विनौ पङ्क्तिः ।

७५ प्रतिप्रियतमंरथंवृषणंवसुवाहनम् । स्तोतावामश्विनावृषिःस्तोमेनप्रति
भूषतिमाध्वीममश्रुतंहवम् १ अत्यायातमश्विनातिरोविश्वाअहंसना । दस्त्रा
हिरण्यवर्तनीसुषुम्नासिन्धुवाहसामाध्वीममश्रुतंहवम् २ आनोरत्नानिविभ्रता-
वश्विनागच्छंतयुवम् । रुद्राहिरण्यवर्तनीजुषाणावाजिनीवसुमाध्वीममश्रुतंह-
वम् ३ सुष्टुभौवांवृषणवसूरथेवाणीच्याहिता । उतवांककुहोमृगःपृक्षःकृणोति
वापुषोमाध्वीममश्रुतंहवम् ४ वोधिन्मनसारथ्येषिराहवनश्रुता । विभिश्चवा-
नमश्विनानियाथोअद्वयाविनमाध्वीममश्रुतंहवम् ५ ॥ १५ ॥ आवांनरामनो-

क्र. सं.

॥२३२॥

युजो ऽश्वासःप्रुषितस्संवः । वयोवहन्तुपीतयेसहसुधेभिरश्विनामाध्वीममश्रुतंहवम्-
 ६ अश्विनावेहगच्छतंनासत्यामाविवेनतम् । तिरश्विंदर्ययापरिवर्तिर्यातमदा-
 भ्यामाध्वीममश्रुतंहवम् ७ अस्मिन्यज्ञेअदाभ्याजरितारंशुभस्पती । अवस्यु-
 मश्विनायुवंगुणन्तमुपभूषथोमाध्वीममश्रुतंहवम् ८ अभूदुषारुशंत्पशुराग्निरंधा-
 प्युत्वियः । अयोजिवांवृषण्वसूरथोदस्रावमर्त्योमाध्वीममश्रुतंहवम् ९ ॥१६॥

आ भाति पञ्चाग्निरश्विनौ त्रिष्टुप् ।

७६ आभात्यग्निरुषसा मनीकमुद्विप्राणां देव्यावाचो अस्थुः । अर्वाश्चानूनर-
 ध्येहयातं पीपिवांसं मश्विनाधुर्ममच्छे १ न संस्कृतं प्रभिमीतो गमिष्ठान्ति नूनम-
 श्विनोपस्तुतेह । दिवाभिपित्वे ऽवसागमिष्ठाप्रत्यवर्तिदाशुषेशं भविष्ठा २ उता
 यातंसङ्गवे प्रातरहो मध्यंदिन उदिता सूर्यस्य । दिवानक्तमवसाशंतमेननेदानीं पी-

अ.४अ.४

॥२३२॥

तिरुश्विनाततान ३ इदं हिवां प्रदिविस्थानमोके इमे गृहा अश्विने दंदुरोणम् । आनो
दिवो बृहत्तः पर्वतादाद्वोयातमिषमूर्जवहन्ता ४ समश्विनो रवसा नूतनेनमयोभु-
वांसुप्रणीतीगमेमा आनोरयिवहत् मोतवीराना विश्वान्यमृतासौभंगानि ५॥१७॥

प्रातर्यावाणा पञ्चात्रिरश्विनौ त्रिष्टुप् ।

७७ प्रातर्यावाणाप्रथमयजध्वं पुरागृध्रादररूपः पिवातः । प्रातर्हियज्ञमश्वि-
नादधाते प्रशंसन्तिकवयः पूर्वभाजः १ प्रातयैजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्ति
देवया अजुष्टम् । उतान्यो अस्मद्यजते विचावः पूर्वः पूर्वो यजमानो वनीयान् २
हिरण्यत्वब्धुवर्णो धृतस्नुः पृक्षो वहन्नारथो वर्तते वाम् । मनोजवा अश्विना वातरंहा-
येनातिथयोदुरितानि विश्वा ३ योभूर्यिष्टं नासत्याभ्यां विवेषु च निष्ठं पित्वोररंते वि-
भागे । सतोकमस्य पीपरच्छमीभिरनूर्ध्वभासः सदमित्तुतुर्यात् ४ समश्विनो रव-

क्र. सं.

सानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवहत्मोतवीरानाविश्वान्यमृता
सौभंगानि ५ ॥ १८ ॥

अ.४अ.४

॥२३३॥

अश्विनौ नव सप्तषधिरात्रेयोश्विनौ । आद्यास्तिस्र उष्णिहः । चतुर्थी
त्रिष्टुप् । शिष्टा अनुष्टुभः ।

७८ अश्विनावेहगच्छतंनासत्यामाविवेनतम् । हंसाविवपततमासुताँउपं १
अश्विनाहरिणाविवगौराद्विवानुयवंसम् । हंसाविवपततमासुताँउपं २ अश्विना
वाजिनीवसूजुषेथायज्ञमिष्टये । हंसाविवपततमासुताँउपं ३ अत्रिर्यद्वामवरो-
हन्नृवीसमजोहवीन्नाधमानेवयोषा । श्येनस्यंचिज्जवसानूतनेनागच्छतमश्विना
शंतमेन ४ ॥ १९ ॥ विजिहीष्ववनस्पतेयोनिःसूष्यन्त्याइव । श्रुतंमेअश्विना
हवंसप्तवध्निचमुश्वतम् ५ भीतायनाधमानायक्रवयेसप्तवधये । मायाभिरश्विना

॥२३३॥

युववृक्षसंचविचाचथः ६ यथावातःपुष्करिणींसमिङ्गयतिसर्वतः । एवातेगर्भे-
जतुनिरैतुदशमास्यः ७ यथावातोयथावनयथासमुद्रएजति । एवात्वंदशमास्य
सहावेहिजरायुणा ८ दशमासाञ्छशयानःकुमारोअधिमातरि । निरैतुजीवो
अक्षतोजीवोजीवन्त्याअधि ९ ॥ २० ॥

महे दश सत्यश्रवा आत्रेय उषाः पङ्क्तिः ।

७९ महेनोअद्यबोधयोषोरायेदिवित्मती । यथाचित्रोअबोधयःसत्यश्रवसि
वाय्येसुजातेअश्वसूनृते १ यासुनीथेशौचद्रथेव्यौच्छोदुहितर्दिवः । साव्युच्छस-
हीयसिसत्यश्रवसिवाय्येसुजातेअश्वसूनृते २ सानोअद्याभरद्वसुव्युच्छादुहितर्दि-
वः । थोव्यौच्छःसहीयसिसत्यश्रवसिवाय्येसुजातेअश्वसूनृते ३ अभियेत्वावि-
भावरिस्तोमैर्गृणन्तिवह्नयः । मघैर्मघोनिशुश्रियोदामन्वन्तःसुरातयःसुजातेअ-

क्र. सं.

॥२३४॥

श्वंसूनृते ४ यच्चिद्वितेगुणाइमेच्छदयन्तिमघनये । परिचिद्वष्टंयोदधुर्दवतोराधोअ-
 तंयंसुजातिअश्वंसूनृते ५ ॥ २१ ॥ ऐषुवावीस्वद्यशउषोमघोनिस्सूरिषु । येनो
 राधांस्यहंयामघवानोअरांसतसुजातिअश्वंसूनृते ६ तेभ्योद्युम्नबृहद्यशउषोमघो-
 न्यावह । येनोराधांस्यश्व्यागव्याभजन्तसूरयःसुजातिअश्वंसूनृते ७ उतनोगोम-
 तीरिषआवहादुहितर्दिवः । साकंसूर्यस्यरश्मिभिःशुकैःशोचद्विरर्चिभिःसुजाति
 अश्वंसूनृते ८ व्युच्छादुहितर्दिवोमाचिरंतनुथाअपः । नेत्वास्तेनंयथारिपुंतपा-
 तिसूरोअर्चिषासुजातिअश्वंसूनृते ९ एतावदेदंस्त्वंभूयोवादातुमर्हसि । यास्तो-
 तृभ्योविभावर्युच्छन्तीनप्रमीयसेसुजातिअश्वंसूनृते १० ॥ २२ ॥

द्युतयामानं षट्सत्यश्रवा आश्रेय उषास्त्रिष्टुप ।

८० द्युतयामानंबृहतीमृतेनक्रतावंरीमरुणप्सुर्विभातीम् । देवीमूषसंस्वरा-

अ ४ अ. ४

॥२३४॥

वहन्तीं प्रति विप्रसोमतिभिर्जरन्ते १ एषा जनैर्दर्शिता बोधयन्ती सुगान्पथः कृण्व-
 तीयात्यग्रे । बृहद्रथा बृहती विश्वमिन्वोषा ज्योतिर्यच्छत्यग्रे अह्नाम् २ एषा गोभि-
 ररुणेभिर्युजानास्त्रेधन्ती रयिम प्रायुचक्रे । पथोरदन्ती सुविताय देवी पुरुषुता विश्व-
 वारा विभाति ३ एषा व्येनी भवति द्विबर्ही आविष्कृण्वाना तन्वै पुरस्तात् । ऋतस्य
 पन्थामन्वेतिसाधुप्रजानती वनदिशो मिनाति ४ एषा शुभ्रान तन्वो विदानो ध्वेव
 स्नाती दृशयेनो अस्थात् । अपद्वेषो बाधमाना तमां स्युषा दिवो दुहिता ज्योतिषा गा-
 त् ५ एषा प्रतीची दुहिता दिवो नून्योषेव भद्रानि र्निर्णीते अप्सः । व्यूष्वती दाशुषे
 वायौ णिपुन ज्योतिर्युवतिः पूर्वथा कः ६ ॥ २३ ॥

युजते पञ्च इयावाञ्च आत्रेयः सविता जगती ।

८१ युजते मनउत युजते धियो विप्रविप्रस्य बृहतो विपश्चितः । विहोत्रादधेव यु-

क्र. सं.

॥२३५॥

नाविदेकइन्महीदेवस्यसवितुःपरिष्ठातिः १ विश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेकविःप्रासा-
वीद्भद्रं द्विपदेचतुष्पदे । विनाकंमुख्यत्सवितावरेण्योऽनुप्रयाणंमुपसोविराजति २
यस्यप्रयाणमन्वन्यद्वयुर्देवादेवस्यमहिमानमोजसा । यःपार्थिवानिविममेस
एतंशोरजांसिदेवःसवितामहित्वना ३ उतयांसिसवितुस्त्रीणिरोचनोतसूर्यस्यर-
शिभिःसमुच्यसि । उतरात्रीमुभयतःपरीयसउतमित्रोभवसिदेवधर्मभिः ४
उतेशिषेप्रसवस्यत्वमेकइदुतपूषाभवसिदेवयामभिः । उतेदंविश्वंभुवनंविराजसि
श्यावाश्वस्तेसवितुःस्तोममानशे ५ ॥ २४ ॥

अ. ४ अ. ४

तत्सवितुर्नव श्यावाश्व आत्रेयः सविता गायत्री आद्यानुष्टुप् ।

८२ तत्सवितुर्वृणीमहेवयं देवस्य भोजनम् । श्रेष्ठं सर्व धातु मंतुरं भगव्यधीम-
हि १ अस्य हि स्वयं शस्तरं सवितुः कञ्चन प्रियम् । नमिनन्ति स्वराज्यम् २ सहिर-

॥२३५॥

तानि दाशुषे सुवातिसविता भगः । तं भागं चित्रमीमहे ३ अद्यानो देवसवितः प्र-
जावंत्सावीः सौभगम् । परादुःष्वप्यसुव ४ विश्वानि देवसवितर्दुरितानि परा-
सुव । यद्भद्रं तन्न आसुव ५ ॥ २५ ॥ अनागसो अदितये देवस्य सवितुः सवे । वि-
श्वावा मानिधीमहि ६ आविश्वदेवं सत्पतिसूक्तैरद्यावृणीमहे । सत्यसवं सविता-
रम् ७ यइमे उभे अहं नीपुर एत्य प्रयुच्छन् । स्वाधी देवः सविता ८ यइमा विश्वा-
जातान्याश्रावयति श्लोकैः । प्रचसुवातिसविता ९ ॥ २६ ॥

अच्छा दशात्रिः पर्जन्यस्त्रिष्टुप् । उपाद्यास्तिष्ठो जगत्यः । उपान्त्यानुष्टुप् ।

८३ अच्छावदत्तं वसं गीर्भिराभिः स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास । कनिकदहृ-
प्रभोजिरदानूरेतो दधात्योषधीषु गभीम् १ विवृक्षान् हन्त्युत हन्ति रक्षसो विश्वं वि-
भाय भुवनं महावधात् । उतानां गार्दपते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन् हन्ति दु-

क्र. सं.

॥२३६॥

ष्कृतः २ रथीवकशयाश्वीं अभिक्षिपन्नाविदूतान्कृणुतेवर्ष्यं ३ अहं । दूरात्सिंहस्य
 स्तनथाउदीरतेयत्पर्जन्यः कृणुतेवर्ष्यं ४ नभः ३ प्रवातावान्तिपतयन्तिविद्युतउदो-
 षधीर्जिह्वेतेपिन्वतेस्वः । इराविश्वस्मैभुवनायजायतेयत्पर्जन्यः पृथिवीरेतसाव-
 ति ४ यस्यव्रतेपृथिवीनब्रमीतियस्यव्रतेऽफवज्जभुरीति । यस्यव्रतओषधीर्वि-
 श्वरूपाः सनः पर्जन्यमहिशमयच्छ ५ ॥ २७ ॥ दिवोनोवृष्टिर्मरुतोररीध्वंप्रपि-
 न्वतवृष्णोअश्वस्यधाराः । अवाडितेनस्तनयित्नुनेह्यपोनिषिञ्चन्नसुरः पितानः ६
 अभिक्रन्दस्तनयगर्भमाधाउदन्वतापरिदीयारथेन । हतिसुकर्षविषितंन्यञ्चंसमा-
 भवन्तूदतोनिपादाः ७ महान्तंकोशमुदचानिषिञ्चस्यन्दन्तांकुल्याविषिताः पुर-
 स्तात् । घृतेनद्यावापृथिवीव्युन्धिसुप्रपाणंभवत्वघ्न्याभ्यः ८ यत्पर्जन्यकनिकद-
 त्तनयन्हंसिदुष्कृतः । प्रतीदंविश्वंमोदतेयत्किञ्चपृथिव्यामधि ९ अवर्षीर्वर्षमुदुषू

अ.४अ.४

॥२३६॥

गृभायाकर्धन्वान्यत्येतवाउ । अजीजनओरधीभोजनायकमुतप्रजाभ्योऽवि-
दोमनीषाम् १० ॥ २८ ॥

बळित्था तृचमभिः पृथिव्यनुष्टुप् ।

८४ बळित्थापर्वतानांखिद्रंविभर्षिपृथिवि । प्रयाभूमिंप्रवत्वतिमहाजिनोषि
महिनि १ स्तोमासस्त्वाविचारिणिप्रतिष्ठोभन्त्यकुभिः । प्रयावाजंनहेषन्तंपेरु-
मस्यस्यर्जुनि २ वृह्णाचिद्यावनस्पतीन्क्षमयावर्ध्ण्योजसा । यत्तैअभ्रस्यविद्युतो
दिवोवर्षन्तिवृष्टयः ३ ॥ २९ ॥

प्र सप्ताजेष्टावत्रिर्वरुणस्त्रिष्टुप् ।

८५ प्रसप्ताजेवृहदर्चागभीरंब्रह्मप्रियंवरुणायश्रुताय । वियोजघानशमितेव
चमोपस्तिरेपृथिवीसूर्याय १ वनेषुव्यं३न्तरिक्षंततानवाजमवत्सुपयउस्त्रियासु ।

क्र. सं.

॥२३७॥

हृत्सुकृतुंवरुणोअप्स्व१मिंदिविसूर्येमदयात्सोममद्रौ २ नीचीनंवारंवरुणःकवन्धं
 प्रसंसर्जरोदसीअन्तरिक्षम् । तेनविश्वस्यभुवनस्यराजायवंनवृष्टिर्व्युनक्तिभूमं ३
 उनत्तिभूमिंपृथिवीमुतद्यायदादुग्धंवरुणोवष्टयादित् । समभ्रेणवसत्पर्वतासस्त-
 विषीयन्तःश्रथयन्तवीराः ४ इमामूष्वांसुरस्यंश्रुतस्यंमहीमायांवरुणस्यप्रवोच-
 म् । मानेनेवतस्थिवाँअन्तरिक्षेवियोममेपृथिवींसूर्येण ५॥३०॥ इमामूनुकवितं-
 मस्यमायांमहीदेवस्यनकिरादधर्ष । एकंयदुद्धानपूणन्त्येनीरासिश्चन्तीरवनयःस-
 मुद्रम् ६ अर्यम्यैवरुणमिड्यंवासखायंवासदमिद्रातंरंवा । वेशंवानित्यैवरु-
 णारणंवायत्सीमागंश्चकृमाशिश्चस्तत् ७ कित्वासोयद्विरिपुर्नदीवियद्वाघा
 सत्यमुतयन्नविद्य । सर्वाताविष्यंशिथिरेवदेवायांतेस्यामवरुणप्रियासः ८॥३१॥

अ. ४ अ. ४

॥२३७॥

इन्द्राग्नी षष्ठिरिन्द्राग्नी अनुष्टुप् । अन्त्या विराट्पूर्वा ।

८६ इन्द्राग्नीयमवथउभावाजेषुमर्त्यम् । दृष्ट्वाचित्सप्रभेदतियुष्मावाणीरिव
त्रितः १ यापृतनासुदुष्टरायावाजेषुश्रवाय्या । यापञ्चर्षणीरभीन्द्राग्नीताहंवा-
महे २ तयोरिदमवच्छवस्तिग्मादियुन्मघोनोः । प्रतिद्रुणागभस्त्योर्गवावृत्रघ्नए-
षते ३ तावामेपेरथानामिन्द्राग्नीहंवामहे । पतीतुरस्यराधसोविद्वांसागिवैणस्त-
मा ४ तावृधन्तावनुयून्मतीयदेवावदभा । अहन्ताचित्पुरोदधेशेवदेवाववते ५
एवेन्द्राग्निभ्यामहाविहव्यंशूष्यघृतंनपूतमद्रिभिः । तासूरिषुश्रवोवृहद्रियिगृणत्सु
दिधृतमिश्रिगृणत्सुदिधृतम् ६ ॥ ३२ ॥

प्र वो नवैवयामरुदात्रेयो मरुतोतिजगती ।

८७ प्रवोमहेमतयोयन्तुविष्णवेमरुत्वंतेगिरिजाएवयामरुत् । प्रशर्वायप्रध-

क. सं.

॥२३८॥

जपदेतुस्तद्वैतं ततोऽप्यद्वैतमेतुर्निवृत्ता एवमसे १ प्रयेजातामहिनायेचनुस्वयंप्र
विद्वन्नाब्रुवतएवयामरुत् । क्रत्वातद्वोमरुतोनाधृषेशवोदानामह्मातदेशमधृषा-
सोनाद्रयः २ प्रयेदिवोबृहत्तःशृण्विरेगिरासुशुक्लानःसुभ्वएवयामरुत् । नयेषा-
मिरीसधस्थईष्टुअप्रयोनस्वविद्युतःप्रस्पन्द्रासोधुनीनाम् ३ सचक्रमेमहतो
निरुरुक्रमःसमानस्मात्सदसएवयामरुत् । यदायुक्तमनास्वादधिष्णुभिर्विष्ण-
धसोविमंहसोजिगातिशेवृधोनृभिः ४ स्वनोनवोऽमवात्रेजयहृषात्वेषोययिस्त-
विषएवयामरुत् । येनासहन्तक्रज्जतस्वरोचिषःस्थारंश्मानोहिरण्ययाःस्वायुषा-
संडृष्मिणः ५ ॥ ३३ ॥ अपारोवोमहिमावृद्धशवसस्त्वेषंशवोऽवत्वैवयामरुत् ।
स्थातारोहिप्रसितौसंहशिस्थनतेनउरुष्यतानिदःशुशुक्लांसोनाग्रयः ६ तेरुद्रासः

अ. ४ अ. ५

॥२३८॥

सुमंखाअग्रयोयथातुवियुम्नाअवन्त्वेवयामरुत् । दीर्घपृथुपप्रथेसद्गपार्थिवंयेषा-
मज्मेष्वामहःशर्धास्यद्रुतैनसाम् ७ अद्वेषोनोमरुतोगातुमेतन्श्रोताहवजर्जितु-
रेवयामरुत् । विष्णोर्महःसंमन्यवोयुयोतन्स्मद्रथ्योऽनदंसनापद्वेषासिसनुतः ८
गन्तानोयज्ञंयज्ञियाःसुशामिश्रोताहवमरक्षणवयामरुत् । ज्येष्ठासोनपर्वतासो
व्योमनियूयंतस्यप्रचेतसुःस्यातदुर्ध्वतैवोनिदः ९ ॥ ३४ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां
पञ्चमे मण्डले षष्ठोऽनुवाकः ॥ ६ ॥

इति पञ्चमं मण्डलं समाप्तम् ॥ ५ ॥

त्वं ह्यग्ने त्रयोदश भरद्वाजो बार्हस्पत्योऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१ त्वंह्यग्नेप्रथमोमनोतास्याधियोअभवोदस्महोता । त्वंसीवृषन्नकृणोर्दुष्टरी-

क्र. सं.

॥२३९॥

तुसहोविश्वस्मैसहसेसहध्वै । १ अवाहोतान्यसीदोयजीयानिळस्पदइषयत्रीड्युः
 सन् । तंत्वा॒नरः॑प्रथ॒मंदे॒वयन्तो॑म॒होरा॒येचि॒तयन्तो॑अनु॒गमन् २ वृ॒तेव॒यन्तै॑व॒हुभि॒-
 र्वस॒व्यै॑३स्त्वेर॒यिंजा॑गृ॒वांसो॑अनु॒गमन् । रु॒शन्त॑म॒ग्निर्द॒र्शत॑वृ॒हन्तै॑व॒पाव॑न्तंवि॒श्वहा॑
 दी॒दिवा॑संम् ३ प॒दं दे॒वस्य॑नम॒साव्य॑न्तःश्र॒वस्य॑वःश्र॒व॑आप॒न्नमृ॑क्तम् । नामा॑नि
 चि॒दधि॑रेय॒ज्ञिया॑निभ॒द्राया॑ति॒रणय॑न्त॒संहृ॑ष्टौ ४ त्वा॒वर्ध॑न्तिक्षि॒तयः॑पृ॒थिव्या॑त्वां
 राय॑उ॒भया॑सो॒जना॑नाम् । त्वं॒त्रा॒तात॑रणे॒चेत्यो॑भूःपि॒तामा॒तास॑द॒मिन्मा॑नु॒षा-
 णाम् ५ ॥ ३५ ॥ स॒पर्ये॑ण्यःस॒प्रियो॑वि॒श्व॑५ग्नि॒र्होता॑म॒न्द्रोनि॑वसा॒दाय॑जी॒यान् ।
 तंत्वा॑व॒यंद॑म॒आदी॑दिवा॒समु॑प॒ज्जवा॑थो॒नम॑सास॒देम ६ तंत्वा॑व॒यंसु॑ध्यो॒३नव्य॑म॒ग्ने
 सु॒म्राय॑वर्द्ध॒महे॑दे॒वय॑न्तः । त्वंवि॒शोअ॑नयो॒दीद्या॑नो॒दिवो॑अ॒ग्नेवृ॑ह॒तारो॑च॒नेन॑ ७

अ. ४ अ. ४

॥२३९॥

विशांकुविंविशपतिंशश्वतीनानितोशनंवृषभंचर्षणीनाम् । प्रेतीषणिमिश्रयन्तं
 पावकंराजन्तमग्निंयजतंरथीणाम् ८ सोअग्रईजेशशमेचमर्तोयस्तआनंदस्-
 मिधाहव्यदातिम् । यआहुतिंपरिवेदानमोभिर्विश्वेत्सवामादधतेत्वोतः ९ अ-
 स्माउतेमहिंमहेविधेमनमोभिरग्नेसमिधोतहव्यैः । वेदीसूनोसहसोगीर्भिरुक्थै-
 रातेभद्रायीसुमर्तौर्यतेम १० आयस्ततंथरोदसीविभासाश्रवोभिश्चश्रवस्य ११ स्त-
 रुत्रः । बृहद्विर्वाजैस्थविरेभिरस्मेरेवद्विरग्नेवितुरंविभाहि ११ नृवद्वंसोसदमि-
 द्वैह्यस्मेभूरितोकायतनयायपश्वः । पूर्वोरिषोबृहतीरारेअघाअस्मेभद्रासौश्रवसा-
 निसन्तु १२ पुरुष्यग्नेपुरुधात्वायावसूनिराजन्वसुतातेअश्याम् । पुरूणिहित्वेपुरु-
 वारसन्त्यग्नेवसुविधतेराजनिन्त्वे १३ ॥ ३६ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थाष्टके
 चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

क्र. सं.

॥२४०॥

त्वं श्लोकादशानुष्ठुभं शक्यन्तमग्रेष्ठौ यथा होतुं वेवः सप्तमनव्यसामूर्धनं वैश्वानरीयं हि द्विजगत्यन्तं पृथस्या-
न्यात्रिष्टुबहश्च पुरोवो द्विपदान्तं यजस्व षण्मध्ये त्वद्विश्वाधाय आनुष्ठुभं शक्यन्तमिममूष्वेको नावीत हव्यऋ-
षिर्वाजागतं प्राग्दशम्यास्तृतीयापञ्चदश्यां शक्यो षष्ठ्यतिशक्यं नुष्टुबृहत्या उपान्त्ये त्वमग्रेष्ठा चत्वारिंश-
द्रायञ्च वर्धमानाद्या षष्ठी च सप्तविंश्य नुष्टुत्रिष्टुपूर्वे चान्ये ।

त्वं श्लोकादश भरद्वाजो बार्हस्पत्यो ग्निरनुष्टुप् । अन्त्या शकरी ।

२ ॐ त्वं हि क्षैतं वयं शोऽग्ने मित्रो न पत्यसे । त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पु-
ष्यसि १ त्वां हिष्मां चर्षणयो यज्ञे भिर्गीर्भिरीळते । त्वां वा जीयात्यवृको रजस्तू-
र्विश्वचर्षणिः २ सजोषं स्त्वा दिवो नरो यज्ञस्यं केतुमिन्वते । यद्वस्यमानुषो जनः
सुम्नायुर्जुह्वे अंध्वरे ३ ऋध्व्यस्ते सुदानं वेधियामतः शशमते । ऊतीषवृहतो दिवो
द्विषो अंहो नतरति ४ समिधायस्त आहुतिं निशितिं मर्त्या न शत । व्यावन्तं स पु-
ष्यतिक्षयं मग्रे शतायुषम् ५ ॥ १ ॥ त्वेव स्ते धूमं ऋण्वति दिवि पञ्चुक्र आततः ।

अ. ४ अ. ५

॥२४०॥

सूरोनहियुतात्वंकृपापावकरोचंसे ६ अथाहिविद्वीडयोऽसिप्रियोनोअतिथिः ।
 रण्वःपुरीवजूर्यःसूनुर्नत्रययाय्यः ७ कत्वाहिद्रोणेअज्यसेऽग्नेवाजीनकृत्यः ।
 परिज्मेवस्वधागयोऽत्योनह्यार्यःशिशुः ८ त्वंत्याचिदच्युताग्नेपशुर्नयवंसे । धामा
 हयत्तेअजरवनावृश्चन्तिशिकंसः ९ वेपिह्यध्वरीयतामग्नेहोतादमेविशाम् । स-
 मृधोविशपतेकृणुजुपस्वहव्यमंद्गिरः १० अच्छानोमित्रमहोदेवदेवानग्नेवोचःसुम-
 तिरोदंस्योः । वीहिस्वस्तिस्तुक्षितिदिवोनृन्दिषोअंहांसिदुरितातरेमतातरेमतवा-
 वसातरेम ११ ॥ २ ॥

अग्नेष्टौ भरद्वाजो बार्हस्पत्योऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

३ अग्नेसक्षैषहतपाकृतेजाउरुज्योतिर्नशतेदेवयुष्टे । यंत्वंमित्रेणवरुणःस-
 जोषादेवपासित्यजसामर्तमंहः १ ईजेयज्ञेभिःशशमेशमीभिर्ऋधद्वारायामवेद-

क. सं.

॥२४१॥

दाश । एवाचनतंयशसामजुष्टिर्नाहोमर्तेनशतेनप्रदृष्टिः २ सूरोनयस्यदृशतिर-
 रेपाभीमायदेतिशुचतस्तुआवीः । हेपस्वतःशुरुधोनायमक्तोःकुत्राचिद्रणवोवस-
 तिर्वेनेजाः ३ तिग्मंचिदेममहिवर्पोअस्यभसदध्वोनयमस्तानआसा । विजेह-
 मानःपरशुर्नजिह्वांद्रविर्नद्रावयतिदारुधक्षत् ४ सइदस्तेवप्रतिधादसिष्यज्जिह्वा-
 ततेजोऽयसोनधाराम् । चित्रध्वजतिररतिर्योअक्तोर्वेर्नद्रुषद्वारघुपत्मजंहाः ५॥३॥
 सईरेभोनप्रतिवस्तुस्त्राःशोचिषारारपीतिमित्रमहाः । नक्तंयईमरुषोयोदिवा-
 नूनमर्त्योअरुषोयोदिवानूत् ६ दिवोनयस्यविद्यतो नवीनोहृषारुक्षओषधीषुनू-
 नात् । घृणानयोधजसापत्मनायन्नारोदसीवसुनादंसुपत्नी ७ धायोभिर्वायोयु-
 ज्येभिरर्कैर्विद्युन्नदविद्योत्स्वेभिःशुष्मैः । शर्धोवायोमरुतांततक्षंक्रभुर्नत्वेषोरभ-
 सानोअद्यौत् ८ ॥ ४ ॥

अ. ४ अ. ५

॥२४१॥

यथा होतरष्टौ भरद्वाजो बार्हस्पत्योऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

४ यथा होतॄर्मनुषो देवता ता युज्ञेभिः सूनो सहस्रो यजासि । एवानो अद्य समना
समानानुशङ्गं उशतो यक्षि देवान् १ सनो विभावां च क्षणिर्न वस्तोरग्निर्वन्दारुवे-
द्यश्च नो धात् । विश्वायुर्यो अमृतो मर्त्येषूषर्भुद्रूदतिथिर्जातवैदाः २ द्यावोनयस्य
पुनयन्त्यभ्वं भासां सिवस्ते सूर्यो न शुक्रः । वियङ्मोत्युजरः पावकोऽभ्रस्य चिच्छि-
भ्रथत्पूर्याणि ३ वद्महि सूनो अस्य द्यसद्वाचक्रे अग्निर्जनुषाज्मात्रम् । सत्वं न ऊ-
र्जस न ऊर्जै धारा जैव जेरवृके क्षेप्यन्तः ४ नितिक्रियो वारुणमन्नमत्ति वायुर्नराष्ट्र्य-
त्येत्यक्तून् । तुर्यामयस्त आदिशामरांतीरत्यो न ह्रुतः पतंतः परिह्रुत् ५ ॥ ५ ॥
आसूर्यो न भानुमद्भिर्कैरग्रेत तन्धरोदसी विभासा । चित्रो न यत्परितमां स्युक्तः
शोचिषा पत्मज्ञौ शिजो न दीयन् ६ त्वाहि मन्द्रतममर्कशो कैर्ववुमहे महिनुः श्रो-

क. सं.

॥२४२॥

प्यग्ने । इन्द्रं नत्वा शत्रुसादेवतावायुं पृणन्ति राधसानृतमाः ७ नूनो अग्ने ऽवृकेभिः स्व-
स्तिवेषिरायः पृथिभिः पय्यहः । तासूरिभ्यो गृणते रासिसुभ्रं मदेमशतहिमाः सु-
वीराः ८ ॥ ६ ॥

अ.४अ.५

हुवे वः सप्त भरद्वाजो बार्हस्पत्योग्नेस्त्रिष्टुप् ।

५ हुवेवः सुनुंसहसो युवानुमद्रौघवाचं मतिभिर्यविष्ठम् । यद्वन्वतिद्रविणानि
प्रचेता विश्ववाराणि पुरुवारो अधुक् १ त्वेवसूनि पुर्वणीकहोतदोषावस्तोरेरिरेय-
ज्ञियासः । क्षामेव विश्वाभुवनानियस्मिन्संसौभगानि दधिरेपावके २ त्वां विक्षु-
प्रदिवः सीद आसुक्रत्वारधीरभवो वार्याणाम् । अत इ नो विविधते चिकित्वा व्यानु-
षगजातवेदो वसूनि ३ योनः सनुत्यो अभिदासदग्ने यो अन्तरो भित्रमहो वनुष्यात् ।
तमजरेभिर्वृषाभिस्तवस्वैस्तपातपिष्ठतपसा तपस्वान् ४ यस्ते यज्ञेन समिधा यजु-

॥२४२॥

कथैरुकेभिःसूनोसहसोददाशत् । समर्त्यैष्वमृतप्रचेतारायाद्युघ्नेनश्रवसाविभा-
ति ५ सतत्कंधीषितस्तूयमग्नेस्पृधोबाधस्वसहसासहस्वान् । यच्छस्यमेद्युभि-
रक्तोवचोभिस्तज्जुषस्वजरितुर्घोषिमन्म ६ अश्यामृतंकाममग्नेतवोतीअश्यामर-
थिरंयिवःसुवीरम् । अश्यामवाजमभिवाजयन्तोऽश्यामद्युघ्नमंजराजरते ७ ॥७॥

प्र नव्यसा सप्त भरद्वाजो बार्हस्पत्योमिस्त्रिष्टुप् ।

६ प्रनव्यसासहसःसूनुमच्छायज्ञेनगातुमवइच्छमानः । वृश्चद्वनंकृष्णयामं
रुशन्तवीतीहोतारंदिव्यंजिगाति १ सःश्वितानस्तन्यतूरोचनस्थाअजरंभिर्नान-
दद्विर्यविष्ठः । यःपावकःपुरुतमःपूरूणिपृथून्यग्निरनुयातिभवं २ वितेविष्व-
ग्वातंजूतासोअग्नेभामासःशुचेशुचयश्चरन्ति । तुविम्रक्षासोदिव्यानवग्वावना
वनन्तिधृषतारुजन्तः ३ येतैशुक्रासःशुचयःशुचिष्मःक्षावपन्तिविषितासोअ-

क्र. सं.

॥२४३॥

श्वाः । अर्धभ्रमस्तउर्वियाविभातियातयमानोअधिसानुपृथ्वेः ४ अर्धजिह्वापा-
पतीतिप्रवृष्णो गोषुयुधोनाशनिःसृजाना । शूरस्येवप्रसितिःक्षतिरमेदुर्वर्तुर्भीमो
दयतेवनानि ५ आभानुनापार्थिवानिज्रयांसिमहस्तोदस्यधृषतातन्त्य । सर्वा-
धृस्वापभयासहोभिःस्पृधोवनुष्यन्वनुषोनिजूर्व ६ सचित्रचित्रंचितयन्तमस्मे
चित्रक्षत्रचित्रतमंवयोधाम् । चन्द्ररयिंपुरुवीरैवहन्तंचन्द्रचन्द्राभिर्गृणतेयुव-
स्व ७ ॥ ८ ॥

अ.४अ.५

मूर्धानं सप्त भरद्वाजो बार्हस्पत्यो वैश्वानरस्त्रिष्टुप् । अन्त्ये जगत्यौ ।

७ मूर्धानंदिवोअरतिंपृथिव्यावैश्वानरमृतआजातमग्निम् । कविंसम्राजम-
तिथिंजनानामासन्नापात्रंजनयन्तदेवाः १ नाभियज्ञानांसदनंरथीणांमहामाहा-
वमभिसंनवन्त । वैश्वानरंरथ्यमध्वराणांयज्ञस्यकेतुंजनयन्तदेवाः २ त्वद्विप्रो

॥२४३॥

जायतेवाज्यं ग्रेत्वहीरासोऽभिमातिषाहः । वैश्वानरत्वमस्मासुधेहिवसूनिराज-
 न्स्पृहयाय्याणि ३ त्वां विश्वेऽमृतं जायमानं शिशुं न देवाऽभिसंनवन्ते । तव क्रतु-
 भिरमृतत्वमायन्वैश्वानरस्यत्पित्रोरदीदेः ४ वैश्वानरतवृतानि ब्रूतानि महान्यग्नेन-
 किरादधर्ष । यज्जायमानः पित्रो रूपस्थेऽविन्दः क्रतुं वयुनेऽवहाम् ५ वैश्वानरस्य
 विमितानि चक्षंसासानूनि दिवोऽमृतस्य केतुना । तस्येदु विश्वाभुवनार्धं मूर्धनि व-
 याद्वरुरुहुः सप्तविस्नुहः ६ वियोरजांस्यमिमीत सुक्रतुर्वैश्वानरो विदिवोरोचना
 कविः । परियो विश्वाभुवनानि पप्रथेऽदब्धो गोपाऽमृतस्य रक्षिता ७ ॥ १ ॥

पृक्षस्य सप्त भरद्वाजो बार्हस्पत्यो वैश्वानरो जगती । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

८ पृक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नूतहः प्रनुवोचं विदयां जातवैदसः । वैश्वानरायं मति-
 र्नव्यसीशुचिः सोमं इव पवते चारुग्रये ९ स जायमानः परमेव्योमनि ब्रूतान्यग्नि

क्र. सं.

॥२४४॥

वैतपाअरक्षत । व्य१न्तरिक्षममिमीतसुकृतुर्वैश्वानरोमंहिनानाकंमस्पृशत् २
 व्यस्तभ्राद्रोदसीमित्रोअद्रुतोऽन्तर्वावदकृणोज्ज्योतिषातमः । विचर्मणीविधिष-
 णेअवर्तयद्वैश्वानरोविश्वमधत्तवृष्ण्यम् ३ अपामुपस्थैमहिषाअंगुभ्णतविशोरा-
 जानमुपतस्थुर्गृग्नियम् । आदूतोअग्निमभरद्विस्वतोवैश्वानरंमातरिश्वापराव-
 तः ४ युगेयुगेविद्व्यगुणद्वयोऽग्रेरयियशसंधेहिनव्यसीम् । पव्येयंराजन्नघशंसम-
 जरनीचानिवृश्ववनिनंततेजसा ५ अस्माकंमग्नेमधवत्सुधारयानामिक्षत्रमजरं
 सूवीर्यम् । वयंजयेमशतिनंसहस्त्रिणंवैश्वानरवाजंमग्नेतवोतिभिः ६ अदव्ये-
 भिस्तवंगोपाभिरिष्टेऽस्माकंपाहिप्रिपथस्थसूरीन् । रक्षाचनोदुदुषांशधोअग्नेवै
 श्वानरप्रचतारीःस्तवानः ७ ॥ १० ॥

अ.४अ.५

॥२४४॥

अदश्च सप्त भरद्वाजो बार्हस्पत्यो वैश्वानरास्त्रिष्टुप् ।

१ अहंश्चकृष्णमहरर्जुनंचविवर्तेतेरजंसीवेद्याभिः । वैश्वानरोजायमानोनरा-
जावातिरज्ज्योतिराग्निस्तमांसि १ नाहंतन्तुंनविजानाम्योतुंनयंवयन्तिसमरे-
ऽतमानाः । कस्यस्वित्पुत्रइहवक्तवानिपरोवदात्यवरेणपित्रा २ सइत्तन्तुंसविजा-
नात्योतुंसवक्तवान्यृतुथाददाति । यईचिकेतदमृतस्यगोपाअवश्चरन्परोअन्येनप-
श्यन् ३ अयंहोताप्रथमःपश्यंतेममिदंज्योतिरमृतमर्त्येषु । अयंसज्जज्ञेध्रुवआनि-
षत्तोऽमर्त्यस्तन्वाइवर्धमानः ४ ध्रुवंज्योतिर्निहितंदृशयेकमनोजविष्ठंपतयत्स्व-
न्तः । विश्वेदेवाःसमनसःसकेताएकंकृतुमभिवियन्तिसाधु ५ विमेकर्णापतय-
तोविचक्षुर्वीइदंज्योतिर्हृदयआहितयत् । विमेमनश्चरतिदूरआधीःकिंस्विद्वक्ष्या-

क्र. सं.

॥२४५॥

मि॒किमु॒नू॒मं॒नि॒ष्ये ६ वि॒श्वे॒दे॒वाअ॒न॒म॒स्य॒न्भि॒या॒नास्त्वा॒मं॒ग्रे॒त॒म॒सि॒त॒स्थि॒वां॒सं॒म् ।
वै॒श्वान॒रा॒ऽव॒तू॒तये॒नो॒ऽम॒र्त्यो॒ऽव॒तू॒तये॒नः ७ ॥ ११ ॥

अ. ४ अ. ५

पुरो वः सप्त भरद्वाजो बार्हस्पत्योऽग्निस्त्रिष्टुप् । अन्त्या द्विपदा ।

१० पुरो॒वा॒म॒न्द्रं॒दि॒व्यं॒सु॒वृ॒क्तिं॒प्र॒य॒ति॒य॒ज्ञेअ॒ग्नि॒म॒ध्व॒रे॒दं॒धि॒ध्व॒म् । पुर॒उ॒कथे॒भिः
स॒हि॒नो॒वि॒भा॒वां॒स्व॒ध्व॒रा॒क॒र॒ति॒जा॒तवे॒दाः १ त॒मु॒द्यु॒मःपु॒र्व॒णी॒क॒हो॒त॒र॒ग्नेअ॒ग्नि॒भि॒र्म॒-
नु॒ष॒ड्धा॒नः । स्तो॒मं॒य॒म॒स्मै॒म॒म॒ते॒वशू॒षं॒घृ॒तं॒नशु॒चि॒म॒त॒यःप॒व॒न्ते २ पी॒पा॒य॒सःश्र॒व॒-
सा॒म॒र्त्ये॒षु॒योअ॒ग्नये॒द॒दाश॒वि॒प्र॒उ॒कथैः । चि॒त्रा॒भि॒स्त॒मू॒ति॒भि॒श्चि॒त्र॒शो॒चि॒व्र॒ज॒स्य॒सा॒-
ता॒गो॒मं॒तो॒द॒धा॒ति ३ आ॒यःप॒प्रौ॒जा॒य॒मा॒नउ॒र्वी॒दू॒रे॒दृ॒शा॒भा॒सा॒कृ॒ष्णा॒ध्वा । अ॒ध्व॒व॒-
हु॒चि॒त्त॒म॒ऊ॒र्म्या॒या॒स्ति॒रःशो॒चि॒षा॒द॒दृ॒शे॒पा॒व॒कः ४ नू॒नं॒श्चि॒त्रं॒पु॒रु॒वा॒जा॒भि॒रू॒तीअ॒ग्ने
र॒यि॒म॒घ॒र्व॒द्भ्य॒श्च॒धे॒हि । ये॒रा॒ध॒सा॒श्र॒व॒सा॒चा॒त्य॒न्या॒न्त॒सु॒वी॒र्ये॒भि॒श्चा॒भि॒स॒न्ति॒ज॒ना॒-

॥२४५॥

न ५ इमं यज्ञं च नो धा अग्र उशन्यं तं आसा नो जुहुते ह विष्मान् । भरद्वाजेषु दधिषे
सुवृक्तिमवीर्वाजस्य गध्यस्य सातौ ६ विद्वेषांसीनुहि वर्धयेच्छां मदमशतहिमाः सु-
वीराः ७ ॥ १२ ॥

यजस्व षड्भरद्वाजो बार्हस्पत्योऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

११ यजंस्व होतरि षितो यजीयानग्ने वाधो मरुतां न प्रयुक्ति । आनो मित्रावरु-
णानासं त्याद्या वा होत्राय पृथिवी व वृत्त्याः १ त्वं होता मन्द्रतमो नो अधुगन्तर्देवो वि-
दधामर्त्येषु । पावकया जुह्वा ३ वह्निरासाग्नेयजस्वतन्वै १ तव स्वाम् २ धन्यां चिद्वि-
त्वेधिषणा वष्टिप्रदेवा जन्म गृणते यजध्वै । वेपिष्ठो अङ्गिरसां यद्विप्रो मधुच्छन्दो भ-
नतिरेभ इष्टौ ३ अदिद्युतस्वपां कोविभावाग्नेयजस्वरोदसी उरूची । आयुं नयन-
मसारात हव्या अजन्ति सुप्रयसं पञ्चजनाः ४ वृजे हयन्नमसा वह्निर्ग्रावया मिश्रुग्ध-

क. सं.

॥२४६॥

तवतोसुवृक्तिः । अम्याक्षिसद्मसदनेपृथिव्याअश्रायियज्ञःसूर्येनचक्षुः ५ दशस्या-
नःपुर्वणीकहोतदेवेभिरग्नेअग्निभिरिधानः । रायःसूनोसहसोवावसानाअतिस्र-
सेमवृजनंनाहः ६ ॥ १३ ॥

मध्ये षड्भरद्वाजो बार्हस्पत्योग्निस्त्रिष्टुप् ।

१२ मध्येहोतादुरोणेबर्हिषोराळग्निस्तोदस्यरोदसीयजंध्यै । अयंससूनुःसह-
सक्रुतावादूरात्सूर्योनशोचिषाततान १ आयस्मिन्त्वेस्वपाकेयजत्रयक्षद्राजन्तस-
र्वतातेवनुद्यौः । त्रिषधस्थस्ततरुषोनजंहोहव्यामघानिमानुषायजंध्यै २ तेजि-
ष्ठायस्यारतिर्वनेराट्तोदोअध्वन्नवृधसानोअद्यौत् । अद्रोघोनद्रविताचेततिमन्न-
मंत्योऽवृत्रओषधीषु ३ सास्माकेभिरैतरीनशूषैरग्निःष्टवेदसुआजातवेदाः । द्वत्रो
वन्वन्क्रत्वानावोस्त्रःपितेवजारयायियज्ञैः ४ अवंस्मास्यपनयन्तिभासोवृथायत्त-

अ.४अ.६

॥२४६॥

क्षदनुयातिपृथ्वीम् । सद्योयःस्पन्द्रोविषितोधवीयानृणोनतायुरतिधन्वाराट् ५
 सत्वंनोअर्वन्निदायाविश्वोभिरग्नेअग्निभिरिधानः । वेषिरायोवियांसिदुच्छुनामदेम
 शतहिमाःसुवीराः ६ ॥ १४ ॥

त्वद्विश्वा पद्भरद्वाजो बार्हस्पत्योऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१३ त्वद्विश्वासुभगसौभगान्यग्नेविर्यन्तिवनिनोनव्याः । श्रुष्टीर्यिर्वाजोवृ-
 त्तूयैदिवोवृष्टिरीडयोरीतिरपाम् १ त्वंभगोनआहिरत्नामिवेपरिज्मेवक्षयसिद्ध-
 स्मवर्चाः । अग्नेमित्रोनवृहत्क्रतुस्यासिक्क्षतावामस्यदेवभूरैः २ ससत्पतिःश-
 वसाहन्तिवृत्रमग्नेविप्रोविपणेभूर्तिवाजम् । यत्वंप्रचेतक्रतुजातरायासजोषान-
 प्त्रापाहिनाषि ३ यस्तेसूनोसहसोर्गाभिरुक्थैर्यज्ञैर्मर्तोनिशितिवेद्यानट् । विश्वं
 सदेवप्रतिवारमग्नेधत्तेवान्यं १ पत्यंतेवसव्यैः ४ तानृभ्यआसौश्रवसासुवीराग्नेसू-

क्र. सं.

॥२४७॥

नोसहसःपुण्यसेधाः । कृणोषियच्छवसाभूरिपश्वोवयोवृकायारयेजसुरये ५ व-
 द्मासूनोसहसोनोविहायाअग्नेतोकंतनयंवाजिनोदाः । विश्वाभिर्गीभिर्भिषूति
 मंश्यामदैमशतहिमाःसुवीराः ६ ॥ १५ ॥

अ.४अ.५

अग्रा यः षड् भरद्वाजो बार्हस्पत्योग्रिरनुष्टुप् । अन्त्या शकरी ।

१४ अग्रायोमत्योदुवोधियंजुजोपधीतिभिः । भसन्नुपप्रपूर्यइषंवुरीतावसे १
 अग्निरिद्विप्रचेताअग्निर्वेधस्तमक्रुषिः । अग्निहोतारमीळतेयज्ञेषुमनुषोविशः २
 नानाह्यं१ग्नेऽवसेस्वधन्तेरायोअर्यः । तूर्वन्तोदस्युमायवोव्रतैःसीक्षन्तोअव्रतम् ३
 अग्निरप्तामृतीपहवीरंददातिसत्पतिम् । यस्यत्रसन्तिशवसःसंचक्षिशत्रवोभि-
 या ४ अग्निर्हि विद्वानानिदोदेवोमर्तमुहृष्यति । सहावायस्यावृतोरधिर्वाजेष्ववृ-

॥२४७॥

तः ५ अच्छानोमित्रमहोदेवदेवानग्नेवोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्वस्तिस्तुक्षि-
तिदिवोनृन्दिपोअंहांसिदुरितातरेमतातरेमतवावसातरेम ६ ॥ १६ ॥

इमपूषेकोनविंशतिर्भरद्वाजो बार्हस्पत्यो वीतहव्यो वाग्निः । तृतीयापञ्चद-
श्या शक्यौ । षष्ठ्यतिशकरी । दशम्याद्याः पञ्च षोडश्यन्येच त्रिष्टुभः ।

सप्तदश्यनुष्टुप् । उपान्त्या बृहती । शिष्टा जगत्यः ।

१५ इममूषुवोअतिथिमुष्वुधंविश्वासांविशांपतिमृजसेगिरा । वेतीद्विवोजनु-
षाकच्चिदाशुचिर्ज्योक्चिदत्तिगर्भोयदच्युतम् १ मित्रंनयंसुधितंभृगवोदधुर्वनस्प-
तावीडधंमूर्ध्वशोचिषम् । सत्वंसुप्रीतोवीतहव्येअद्भुतप्रशस्तिभिर्महयसेदिवेदि-
वे २ सत्वंदक्षस्यावृकोवृधोभूर्यःपरस्यान्तरस्यतरुणः । रायःसूनोसहसोमर्त्य-
प्वाछुर्दियैच्छवीतहव्यायसप्रथोभरद्वाजायसप्रथः ३ द्युतानवोअतिथिस्वर्णरम्-

क्र. सं.

॥२४८॥

मिहोतारंमनुषःस्वध्वरम् । विप्रंनयुक्षवंचसंसुवृक्तिभिर्हव्यवाहंमरुतिदेवमृञ्जसे ४
 पावकयायश्चितयन्त्याकृपाक्षामन्त्रुरुचउषसोनभानुना । तूर्वत्रयामन्त्रेतशस्यनूरण
 आयोघूणेनततृषाणोअजरः ५ ॥ १७ ॥ अग्निमग्निवःसमिधादुवस्यतप्रियंप्रि-
 यंवोअतिथिगृणीषणि । उपवोगीभिर्मृतैविवासतदेवोदेवेषुवनतेहिवायंदेवोदेवे-
 षुवनतेहिनोदुवः ६ समिद्धमग्निमग्निधोगिरागृणेशुचिपावकंपुरोअध्वरेध्रुवम् ।
 विप्रंहोतारंपुरुषारमद्गृहं कविंसुधैरीमहेजातवैदसम् ७ त्वांदूतमग्नेअमृतंयुगेयुगे
 हव्यवाहंदधिरपायुमीड्यम् । देवासंश्चमतीसश्चजागृविंविभुंविशपतिंनमसानि
 पेदिरे ८ विभूषन्नग्रउभयाँअनुव्रतादूतोदेवानारजसीसमीयसे । यत्तेधीतिंसुमति-
 मावृणीमहेऽधस्मानस्त्रिवरूथःशिवोभव ९ तंसुप्रतीकंसुदृशंस्वश्चमविद्वांसोवि-
 दुष्टरंसपेम । सयक्षद्विश्वावयुनानिविद्वान्प्रहव्यमग्निर्मृतैषुवोचत् १० ॥ १८ ॥

अ.४अ.५

॥२४८॥

तमग्नेपास्युततंपिपर्वियस्तुआनंद्वयेशूरधीतिम् । यज्ञस्यवानिर्शित्वोदितिवा
 तमित्पृणक्षिशवसोतराया ११ त्वमग्नेवनुष्यतोनिपाहित्वमुनःसहसावन्नवद्यात् ।
 संत्वाध्वस्मन्वदभ्येतुपाथःसरुयिःस्पृहयाध्यःसहस्री १२ अग्निर्होतागृहपतिःस
 राजाविश्वावेदजनिमाजातवेदाः । देवानामृतयोमर्त्यानांयजिष्ठःसप्रयजतामृ-
 तावा १३ अग्नेयद्यविशोअध्वरस्यहोतःपार्वकशोचेवेष्टुंहियज्वा । ऋतायजा-
 सिमहिनावियद्ब्रह्मव्यावहयविष्टयातेअय १४ अभिप्रयांसिसुधितानिहिरुयोनि
 त्वादधीतरोदसीयजध्वै । अवांनोमघवन्वाजसातावग्नेविश्वानिदुरितातरेमृता
 तरेमतवावसातरेम १५ ॥ ११ ॥ अग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरूणांवन्तंप्रथमःसीद
 योनिम् । कुलायिनैघृतवन्तंसवित्रेयज्ञंनययजमानायसाधु १६ इममुत्यमथर्व-
 चदाग्निमन्थन्तिवेधसः । यमङ्कुर्यन्तमानयन्नमूरंश्याव्याभ्यः १७ जनिष्वादेववी-

क्र. सं.

॥२४९॥

तयेसर्वतातास्वस्तये । आदेवान्वक्ष्यमृतावृधोयज्ञदेवेषुपिस्पृशः १८ वयमुं
 त्वागृहपतेजनानामग्रेअकर्मसमिधावृहन्तम् । अस्यूरिनोगाहपत्यानिसन्तुतिग्मे-
 ननस्तेजसासंशिशधि १९ ॥ २० ॥ इति शाकलकसंहितायां षष्ठे मण्डले प्रथमो-
 ऽनुवाकः ॥ १ ॥

त्वमग्रेष्टाचत्वारिंशद्भद्राजो बार्हस्पत्योऽग्निर्गायत्री । आद्याषष्ठ्यौ वर्धमाने । षट्त्वारिंशत्तमी
 त्रिष्टुप् । सप्तविंश्यन्त्ये चानुष्टुभौ ।

१६ त्वमग्रेयज्ञानां होता विश्वेषांहितः । देवेभिर्मानुषेजनै १ स नो मन्द्राभि-
 रध्वरे जिह्वाभिर्यजामहः । आदेवान्वक्षियक्षिच २ वेत्याहिर्वधो अध्वनः पथश्च
 देवाजसा । अग्रेयज्ञेषु सुकतो ३ त्वामीळे अघद्विताभं रतो वाजिभिः शुनम् । ई-
 जेयज्ञेषु यज्ञियम् ४ त्वमिमा वार्या पुरुदिवो दासाय सुन्वते । भरद्वाजाय दाशु-

अ. ४ अ. ५

॥२४९॥

५ ॥ २१ ॥ त्वंदुतो अमर्त्यआवहादैव्यजनम् । गृण्वन्विप्रस्यसुष्टुतिम् ६
 त्वामग्नेस्वाध्योऽमर्तासोदेववीतये । यज्ञेषुदेवमीळते ७ तवप्रयक्षिसंहर्शामृत
 क्रतुसुदानवः । विश्वेजुषन्तकामिनः ८ त्वंहोतामनुर्हितोबहिरासाविदुष्टरः ।
 अग्नेयक्षिदिवोविशः ९ अग्रआयाहिवीतयेगृणानोहव्यदातये । निहोतासत्सि
 बर्हिषि १० ॥ २२ ॥ तंत्वांसमिद्विरङ्गिरोघृतेनवर्धयामसि । बृहच्छोचाववि-
 ष्टय ११ सनःपृथुश्रवाय्यमच्छादेवविवाससि । बृहदग्नेसुवीर्यम् १२ त्वामग्ने
 पुष्करादध्यथवानिरमन्थत । मूर्ध्नोविश्वस्यवाघतः १३ तमुत्वादध्यदृषिःपुत्र
 ईधेअथर्वणः । वृत्रहणंपुरंदरम् १४ तमुत्वापाथ्योवृषासमीधेदस्युहन्तमम् ।
 धनंजयंरणेरणे १५ ॥ २३ ॥ एह्युब्रवाणितेऽग्रंदुत्येतंरागिरः । एभिर्वीर्धास
 इन्दुभिः १६ यत्रक्वचतेमनोदक्षदधसउत्तरम् । तत्रासदःकृणवसे १७ नहितं

क्र. सं.

॥२५०॥

पूर्वमक्षिपद्भवंनेमानांवसो । अथादुर्वोवनवसे १८ आग्निरंगामिभारंतोवृत्रहा
 पुरुचेतनः । दिवोदासस्यसत्पतिः १९ सहिविश्वातिपार्थिवारयिंदाशंमहित्व-
 ना । वृन्वन्नवातोअस्तृतः २० ॥ २४ ॥ सप्रत्नवन्नवीयसाग्नेयुन्नेनसंयता ।
 बृहत्तन्थभानुना २१ प्रवःसखायोअग्नयेस्तोमंयज्ञंचधृष्णुया । अर्चगायच
 वेधसे २२ सहियोमानुषायुगासीद्वोताकविक्रतुः । दूतश्चहव्यवाहनः २३
 ताराजानाशुचिं व्रतादित्यान्मारुतंगुणम् । वसोयक्षीहरोदसी २४ वस्वीतेअग्ने
 संदृष्टिरिषयतेमर्त्याय । ऊर्जोनपादमृतस्य २५ ॥ २५ ॥ कत्वादाअस्तुश्रेष्ठोऽद्य
 त्वावृन्वन्त्सुरेकणाः । मर्तानाशसुवृक्तिम् २६ तेतेअग्नेत्वोताइषयन्तोविश्व-
 मायुः । तरन्तोअर्योअरांतीवृन्वन्तोअर्योअरांतीः २७ अग्निस्तिग्मेनंगोचिषा
 यासद्विध्वन्यं १ त्रिणम् । अग्निर्नोवनतेरयिम् २८ सुवीरैरयिमाभंरजातवेदो

अ.४अ.५

॥२५०॥

विचर्षणे । जहिरक्षांसिमुक्रतो २९ त्वनःपाह्यंहंसो जातवेदो अघायुतः । रक्षां
 णो ब्रह्मणस्कवे ३० ॥ २६ ॥ योनो अग्नेदुरेव आमर्तो वधा यदा शति । तस्मान्नः
 पाह्यंहंसः ३१ त्वंतं देव जिह्या परिबाधस्व दुष्कृतम् । मर्तो योनो जिघांसति ३२
 भरद्वाजाय स प्रथः शर्मैयच्छ स हंत्य । अग्ने वरेण्यं वसु ३३ अग्निर्वृत्राणि जङ्घन-
 द्रविणस्युर्विपन्यया । समिद्धः शुक्र आहुतः ३४ गर्भे मातुः पितुः पिता विदिद्यु-
 तानो अक्षरे । सीदं चतस्य योनिमा ३५ ॥ २७ ॥ ब्रह्म प्रजा वदा भरजातवेदो
 विचर्षणे । अग्ने यदीदर्यद्विवि ३६ उपत्वारण्वसं दृष्टां प्रयस्वन्तः सहस्कृत । अ-
 ग्ने ससृज्महे गिरः ३७ उपच्छायामिव धृणे रगन्मशर्मते वयम् । अग्ने हिरण्यसं-
 दृशः ३८ य उग्र इव शर्यहाति गमशृङ्गेन वंसंगः । अग्ने पुरो रुरो जिथ ३९ आयं
 हस्तेन खादिनं शिशुं जातं न बिभ्रति । विशामग्निं स्वध्वरम् ४० ॥ २८ ॥ प्रदे-

क्र. सं.

॥२५१॥

वंदेववीतयेभरतावसुवित्तमम् । आस्वेयोनौनिशीदतु ४१ आज्ञातंजातवैदसि
 प्रियंशिंशीतातिथिम् । स्योनआगृहपतिम् ४२ अग्नेयुक्ष्वाहियेतवाश्वसोदेव
 साधवः । अरुवहन्तिमन्यवे ४३ अच्छानोयाह्यावहाभिप्रयांसिवीतये । आदे-
 वान्तसोमपीतये ४४ उदग्नेभारतद्युमदजस्त्रेणदिविद्युतत् । शोचाविभाह्य-
 जर ४५ ॥ २९ ॥ वीतीयोदेवंमर्तोदुवस्येदग्निमीळीताध्वरेहविष्मान् । हो-
 तारंसत्ययजंरोदस्योरुत्तानहस्तोनमसाविवासेत् ४६ आतेअग्नक्रुचाहविर्हृदा
 तृष्टंभरामसि । तेतैभवन्नुक्षणक्रुषभासोवशाउत ४७ अग्निदेवासोअग्रियमि-
 न्धतेवृत्रहन्तमम् । येनावसून्याभृतातृह्वारक्षांसिवाजिना ४८ ॥ ३० ॥ इति
 शाकलर्कसंहितायां चतुर्थाष्टके पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

अ. ४ अ. ५

॥२५१॥

पिवषओनैन्द्रत्रैष्टुभंद्विपदान्तंतमुष्टुहिमहान्ससोनाद्यनैविपिषोविराळिमाउद्वादशनवम्येकादशयौव
 श्वदेव्यौयएकइदेकादशमुतइदशवृषायातेनवश्रुधीनोष्टौकिमस्यान्त्याचायमानस्याभ्यावर्तिनोदानस्तु-
 तिरागावोगव्यंद्वितीयैन्द्रीचान्यश्चपादोन्त्यानुष्टुजागतस्तुचोद्वितीयादिः ।

पिव पञ्चदश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् । अन्त्या द्विपदा ।

१ ७ ३०म् पिवा॒सोमं॒म॒भियमुं॒प्रतर्दं॒ऊर्नै॒गव्यं॒महि॒गृणान॒इन्द्रा॒वियोवृ॒ष्णोव॒विषो
 वज्र॒हस्त॒विश्वा॒वृत्र॒ममि॒त्रिया॒शवो॒भिः १ सई॒पा॒ह्रिय॒ऋजी॒षीत॒रुत्रो॒यःशि॒प्रवान्वृ-
 ष॒भोयो॒मंती॒नाम् । योगो॒त्रभि॒द्वज्र॒भृयो॒हंरि॒ष्टाःसई॒न्द्रचि॒त्राँअ॒भितृ॒न्धिवा॒जान् २
 ए॒वापा॒हिप्र॒त्नथा॒मन्द॑तु॒त्वाश्रु॒धिब्र॒ह्मवा॒वृष॒स्वोत॒गीभिः॑ । आ॒विःसूर्यै॒कृणु॒हिपी॒वि-
 होषो॒जहि॒शत्रूँर॒भिगा॒इन्द्र॒तृन्धि ३ ते॒त्वा॒मदा॑वृ॒हदि॒न्द्रस्व॒वावइ॒मेपी॒ताउ॒क्षय॒न्तद्यु-
 मन्त॑म् । म॒हाम॒नू॒नंत॒वसं॒विभू॑तिं॒मत्स॒रासो॒जर्ह॑न्त॒प्रसा॒हम् ४ येभिः॒सूर्यै॒मुष॑सं

क्र. सं.

॥२५२॥

मन्दसानोऽवासयोऽपट्टह्लानिदद्रैत् । महामर्द्धिपरिगाइन्द्रसन्तैनुत्थाअच्युतंसद-
 सःपरिस्वात् ५ ॥ १ ॥ तवक्रत्वातवतदंसनाभिरामासुपकंशच्यानिदीधः ।
 और्णोर्दुरउस्त्रियाभ्योविट्टह्लोदूर्वात्राअसृजोअङ्गिरस्वान् ६ प्रपाथक्षांमहिदंसो
 व्यु१र्वीमुपद्यामृष्वोबृहदिन्द्रस्तभायः । अधारयोरोदंसीदेवपुत्रेप्रत्नेमातरायहोक्र-
 तस्य ७ अधत्वाविश्वेपुरइन्द्रदेवाएकैतवसैदधिरेभराय । अदेवोयदभ्योहिष्ठदेवा-
 न्त्स्वर्षातावृणतइन्द्रमत्रं ८ अधयौश्रितेअपसानुवज्राद्वितानंमर्द्धियसास्वस्यम-
 न्योः । अहिंयदिन्द्रोअभ्योहंसानंनिचिद्विश्वायुःशयथैजघान ९ अधत्वष्टातेमह
 उग्रवज्रंसहस्रभृष्टिववृत्च्छताश्रिम् । निकांममरमणसंयेननवन्तमहिंसं पिणग-
 जीषिन् १० ॥ २ ॥ वर्धान्यंविश्वेमरुतःसजोशःपचच्छतंमहिषौइन्द्रतुभ्यम् ।
 पूषाविष्णुस्त्रीणिसरांसिधावन्वृत्रहणंमदिरमंशुमंस्मै ११ आक्षोदोमहिवृतंनुदी-

अ. ४ अ. ६

॥२५२॥

नांपरिष्ठितमसृजऊर्मिमपाम् । तासामनुप्रवतइन्द्रपन्थांप्रादयोनीचीरपसःस-
मुद्रम् १२ एवाताविश्वाचकृवांसमिन्द्रमहामुग्रमजुर्यसंहोदाम् । सुवीरंत्वास्वा-
युधंसुवज्रमाब्रह्मनव्यमवसेववृत्त्यात् १३ सनोवाजायश्रवसइषेचरायेधेहिद्युमतं
इन्द्रविप्रान् । भरद्वाजेनुवतइन्द्रसूरीन्दिविचस्मैधिपार्येनइन्द्र १४ अयावाजदे-
वहितंसनेममदेमशतहिमाःसुवीराः १५ ॥ ३ ॥

तमुष्टोह पञ्चदश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१८ तमुष्टुहियोअभिभूत्योजावन्वन्नवातःपुरुहूतइन्द्रः । अषाह्णमुग्रंसहमा-
नमाभिर्गीभिर्वैधवृषभंचर्षणीनाम् १ सयुधमःसत्वाखजकुत्समहातुविघ्नक्षोनंद-
नुमौक्रजिषी । बृहद्रेणुश्रवणोमानुषीणामेकःकृष्टीनामभवत्सहावा २ त्वंहनु
त्यददमायोदस्यूरैकःकृष्टीरवनोरायय । अस्तिस्विब्रुवीर्यं१ततइन्द्रनस्विदस्ति-त-

क्र. सं.

॥२५३॥

हंतुथाविवोचः ३ सद्विद्वितेतुविजातस्यमन्येसहःसहिष्ठतुरतस्तुरस्यं । उग्रमुग्र-
 स्यंतवसस्तवीयोऽरध्रस्यरध्रतुरोवभूव ४ तन्नःप्रत्नंसखयमस्तुयुष्मेइत्यावदद्विर्व-
 लमङ्गिरोभिः । हन्नव्युतव्युदस्मेषयन्तमृणोःपुरोविदुरोअस्यविश्वाः ५ ॥ ४ ॥
 सहिधीभिर्हव्योअस्त्युग्रईशानुकन्महतिवृत्रतूयै । सतो कसातातनयेसवजीवित-
 न्तसार्योअभवत्समत्सु ६ समज्मनाजनिममानुषाणाममत्येननाम्नातिप्रसं-
 स्त्रे । सद्युम्नेनसशवंसोतरायासवीर्येणनृतमःसमोकाः ७ सयोनमुहेनमिथूजनो
 भूत्सुमन्तुनामाचुमुर्निधुनिच । वृणक्षिपप्रुंशम्बरंशुष्णमिन्द्रःपुरांच्यौत्त्रायशयथा-
 यनूचिन् ८ उदावतात्वक्षंसापन्यसाचवृत्रहत्यायरथमिन्द्रतिष्ठ । धिष्ववज्जंहस्त-
 आदक्षिणत्राभिप्रमन्दपुरुदत्रमायाः ९ अग्निर्नशुष्कंवनमिन्द्रहेतीरक्षोनिधक्ष्य-
 शानिर्नभीमा । गम्भीरयंक्रुष्वयायोरुरोजाध्वानयदुरितादम्भयच्च १० ॥ ५ ॥

अ. ४ अ. ६

॥२५३॥

आसहस्रं पृथिवीभिरिन्द्राया तु विद्युन्मत्तु विवाजैर्भिरर्वाक् । या हि सूनो सहसो यस्य नू-
 चिददेव ईशो पुरुहूतयोतोः ११ प्रतु विद्युन्मस्य स्थविरस्य घृष्णैर्दिवोरंरप्शो महिमा पृ-
 थिव्याः । नास्य शत्रुर्न प्रतिमानं मस्ति न प्रतिष्ठिः पुरुमायस्य सद्योः १२ प्रतत्ते अ-
 द्याकरणं कृतं भूत्कुत्सं यदा युर्मतिथिं गमंस्मै । पुरुसहस्रानि शिशा अभिक्षामुत्तू-
 याणं धृषता निनेथ १३ अनुत्वाहिं घ्ने अथ देवदेवामदन्विश्वे कवितमं कवीनाम् ।
 करोयत्र वरिवो वा धिता यदिवे जनाय तन्वे गृणानः १४ अनुद्यावा पृथिवी तत्त ओ-
 जो ऽमर्त्या जिहत इन्द्रदेवाः । कृष्वा कृत्नो अकृतं यत्ते अस्त्युक्थं नवी योजनयस्व
 यज्ञैः १५ ॥ ६ ॥

महास्रयोदश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

१९ मह्यं इन्द्रो नूवदा चर्षणि प्राउत द्विबर्ही अभिनः सहोभिः । अस्मद्वाग्वावृधेदी-

क्र. सं.

॥२५४॥

र्पायोरुःपृथुःसुकृतःकर्तृभिर्भूत् १ इन्द्रमेवधिषणांसातयेधाहुहन्तमृष्वमजरंयु-
 वानम् । अषाह्नेनशवंसाशूशुवांसंसद्यश्चिद्योवावृधेअसामि २ पृथूकरस्त्राबहु-
 लागभस्तीअस्मद्य १ कसंमिमीहिश्रवांसि । यूथेवंपृश्वःपशुपादमूनाअस्माँइन्द्रा-
 भ्यावंवृत्स्वाजौ ३ तंवइन्द्रैचतिनमस्यशाकैरिहनूनंवाजयन्तौहुवेम । यथाचि-
 त्पूर्वेजरितारआसुरनेद्याअनवद्याअरिष्ठाः ४ धृतव्रतोधनदाःसोमंवृद्धःसहिवाम-
 स्यवसुनःपुरुक्षुः । संजग्मिरेपथ्याइरायोअस्मिन्समुद्रेनसिन्धवोयादमानाः ५
 ॥ ७ ॥ शविष्ठेनआभरशूरशवओजिष्ठमोजोअभिभूतउग्रम् । विश्वाद्युम्नावृ-
 ण्यामानुषाणामस्मभ्यैदाहरिवोमादयध्यै ६ यस्तेमदःपृतनावाळमृध्रइन्द्रतंन-
 आभरशूशुवांसम् । येनंतोकस्यतनयस्यसातौमंसीमहिजिगीवांसस्त्वोताः ७
 आनोभरवृषणंशुष्ममिन्द्रधनस्पृतंशूशुवांसंसुदक्षम् । येनवंसामपृतनासुशत्रू-

अ. ४ अ. ६

॥२५४॥

न्तवोतिभिर्हृतजामीरजामीन् ८ आतेशुष्मोवृषभएतुपश्चादोत्तरादधरादापुर-
 स्तात् । आविश्वतोअभिसमेत्वर्वाङ्मिन्द्रद्युम्नस्वर्वज्रेह्यस्मे ९ नृवत्तइन्द्रनृतमाभि-
 रूतीविसीमहिंवाभंश्रोमतेभिः । ईक्षेहिवस्वउभयस्यराजन्धारत्नमहिस्थूरंबृह-
 न्तम् १० मरुत्वंन्तंवृषभंवावृधानमकवारिदिव्यंशासमिन्द्रम् । विश्वासाहम-
 वसेनूतनायोग्रंसंहोदामिहतंहुवेम ११ जनैवजिन्महिचिन्मन्यमानमेभ्योनृ-
 भ्योरन्धयायेष्वस्मि । अधाहित्वापृथिव्यांशूरसातौहवामहेतनयेगोष्वप्सु १२
 वयंतंभिःपुरुहूतसख्यैःशत्रोःशत्रोरुत्तरइत्स्याम । घ्नन्तोवृत्राण्युभयानिगूरा-
 यामदेमबृहतात्वोताः १३ ॥ ८ ॥

द्यौर्न त्रयोदश भरद्वाजो षाईस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् । सप्तमी विराट् ।

२० द्यौर्नयइन्द्राभिभूमार्यस्तस्थौरपिःशर्वसापुत्सुजनान् । तनःसहस्रभर-

क्र. सं.

॥२५५॥

मुर्वरासांद्विसूनोसहसोवृत्रतुरंम् १ दिवोनतुभ्यमन्विन्द्रसत्रासूर्यदेवेभिंधायि
विश्वंम् । अहिंयद्वृत्रमपोवत्रिवांसंहनृजीपिन्विष्णुनासचानः २ तूर्वन्नोजीया-
न्तवसस्तवीयान्कृतव्रह्मेन्द्रोवृद्धमहाः । राजाभवन्मधुनःसोम्यस्यविश्वासांयत्यु-
रादत्तुमावत् ३ शतैरपद्रन्पणयइन्द्रात्रदशोणयेकवयेऽर्कसांतौ । वृधैःशुष्ण-
स्याशुयस्यमायाःपित्वोनारिरिचीत्किंचनप्र ४ महोद्रुहोअपविश्वायुंघायिवज्र-
स्ययत्पतनेपादिशुष्णः । उरुप्रसरथंसारथयेकरिन्द्रःकुत्सायसूर्यस्यमांतौ ५ ॥ १॥
प्रश्येनोनमंदिरमंशुमस्मैशिरोदासस्यनमुचेर्मथायन् । प्रावन्नमीसाप्यंससन्तै
पूणग्रायासमिपासंस्वस्ति ६ विपिप्रोरहिमायस्यदृह्लाःपुरोवज्रिच्छवसानदर्दः ।
सुदामन्तद्रेक्वणोअप्रमृष्यमृजिष्वनेदात्रंदाशुषेदाः ७ सवेतसुंदशमायंदशोणिन्तू-
तुजिमिन्द्रःस्वभिष्टिसुन्नः । आतुग्रंशश्वदिभंघोतनायमातुर्नसीमुपसृजाइय-

अ. ४ अ. ६

॥२५५॥

ध्वै ८ सङ्गैस्पर्धोवनतेअप्रतीतोविश्वद्वजैवृत्रहणंगभस्तौ । तिष्ठद्वरीअध्यस्तेवृग-
 तेवचोयुजावहतइन्द्रमृध्वम् ९ सनेमतेऽवसानव्यइन्द्रप्रपूर्वःस्तवन्तएनायज्ञैः ।
 सप्तयत्पुःशर्मशारदीर्द्धन्दासीःपुरुकुत्सायशिक्षन् १० त्वंवृधइन्द्रपूर्योभूर्वरि-
 वस्यनुज्ञानैकाव्याय । परानववास्त्वमनुदेयमहेपित्रेदेदायस्वनपातम् ११ त्वं
 धुनिरिन्द्रधुनिमतीर्हणोरपःसीरानस्रवन्तीः । प्रयत्समुद्रमतिशूरपर्विपारया
 तुर्वशायदुस्वस्ति १२ तवहत्यदिन्द्रविश्वमाजौसस्तोधुनीचुमुरीयाहसिष्वप् ।
 दोदयदितुभ्यंसोमैभिःमुन्वन्दभीतिरिध्मभृतिःप्रकथ्यैकैः १३ ॥ १० ॥

इमा उ द्वादश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् । नवम्युपान्त्ययोर्विश्वे देवाः ।

२१ इमाउत्वापुरुतमस्यकारोहव्यवीरहव्याहवन्ते । धियोरयेष्ठामजरुनवी-
 योरयिर्विभूतिरीयतेवचस्या १ तमुस्तुपइन्द्रंयोविदानोगिर्वाहसंगीभिर्व्यज्ञवृद्ध-

क्र. सं.

॥२५६॥

म् । यस्य दिवमतिमहापृथिव्याः पुरुमायस्यरिरिचेमहित्वम् २ सइत्तमोऽवयुनं
 तंतन्वत्सूर्येणवयुनंवच्चकार । कदातेमर्तामृतस्यधामेयक्षन्तो नमिनन्तिस्वधा-
 वः ३ यस्ताचकारसकुहस्विदिन्द्रः कमाजनैचरतिकासुविशु । कस्तेयज्ञोमन-
 सेशंवरायको अर्कइन्द्रकतमः सहोता ४ इदाहितेवेविषतः पुराजाः प्रत्नासंआसुः
 पुरुकृत्सखायः । येमध्यमासंउतनूतनासउतावमस्यपुरुहूतबोधि ५ ॥ ११ ॥
 तंपृच्छन्तोऽवरासः पराणिप्रत्नातइन्द्रश्रुत्यानुयेमुः । अर्चामसिवीरब्रह्मवाहोया-
 देवविद्यतात्त्वामहान्तम् ६ अभित्वापाजोरक्षसोवितस्थेमहिजज्ञानमभितत्सुति-
 ष । तवंप्रत्नेनयुज्येनसख्यावज्रेणधृष्णोअपतानुदस्व ७ सतुश्रुंधीन्द्रनूतनस्यब्र-
 ह्मण्यतोवीरकारुधायः । त्वं ह्याहुपिःप्रदिविपिदृणांशश्वंद्रभूथंसुहवण्णौ ८ प्रो-
 तयेवरुणंमित्रमिन्द्रैमरुतः कृष्वावसेनोअद्य । प्रपूषणंविष्णुमग्निपुरंधिसवितार-

अ. ४ अ. ६

॥२५६॥

मोषधीःपर्वतांश्च ९ इमउत्वापुरुशाकप्रयज्योजरितारोअभ्यर्चन्त्यकैः । श्रुधी
हवमाहुवतोहुवानोनत्वावाँअन्योअमृतत्वदंस्ति १० नूमआवाचमुपयाहिवि-
द्वान्विश्वेभिःसूनोसहसोयजत्रैः । येअग्निजिह्वाक्रतुसापआसुर्येमनुचक्रुपरंद-
साय ११ सनोबोधिपुरएतासुगेषूतदुर्गेषुपथिकृद्विदानः । येअश्रमासउरवोवहि-
ष्ठास्तेभिर्नइंद्राभिर्वक्षिवाजम् १२ ॥ १२ ॥

य एक एकादश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्राक्षिष्टुप् ।

२२ यएकइष्टव्यंश्वर्षणीनामिन्द्रंतंगीभिर्भ्यर्चआभिः । यःपत्यंतैवृषभोवृ-
ष्ण्यावान्तसत्यःसत्वापुरुमायःसहस्वान् १ तमुनःपूर्वपितरोनवंग्वाःसप्तविप्रा-
सोअभिवाजयन्तः । नक्षद्वाभंततुरिपर्वतेष्ठामद्रोधवाचंमतिभिःशविष्ठम् २ त-
मीमहइन्द्रमस्यरायःपुरुवीरस्यनृवतःपुरुक्षोः । योअस्कृधोयुरजरःस्वर्वान्तमाभ-

क्र. सं.

॥२५७॥

रहरिवोमादयध्यै ३ तन्नोविवोचोयदितेपुराचिञ्जरितार'आनशुःसुममिन्द्र । क-
 स्तेभागःकिंययोदुधखिदुःपुरुहूतपुरुवसोऽसुरघ्नः ४ तंपृच्छन्तीवज्रहस्तरयेष्ठा-
 मिन्द्रवेपीवक्त्रीयस्यनूगीः । तुविग्राभंतुविकूर्मिरभोदांगानुमिषेनक्षतेतुम-
 च्छ ५ ॥ १३ ॥ अयाहृत्यंमाययावावृधानंमनोजुवास्वतवःपर्वतेन । अच्युता
 चिद्वीलितास्वाजोरुजोविद्वह्वाधृगतायिरप्शिन ६ तंवोधिथानव्यस्याशविष्ठंप्रत्नं
 प्रत्नवत्परितंसयध्यै । सजोवक्षदनिमानःसुवह्नेन्द्रोविश्वान्वयतिदुर्गहाणि ७ आ
 जनायद्रुहणेपार्थिवानिदिव्यानिदीपयोऽन्तरिक्षा । तपावृषान्विश्वतःओचिषाता-
 न्ब्रह्मद्विपेशोचयक्षामयश्च ८ भुवोजनस्यादिव्यस्यराजापार्थिवस्यजगतस्त्वेषसं-
 दृक् । धिष्ववज्रंदक्षिणइन्द्रहस्तेविश्वाअजुर्यदयसेविमायाः ९ आसंयतमिन्द्र
 णःस्वस्तिशंत्रुतूर्यायवृहतीममृधाम् । ययादासान्यार्थाणिवृत्राकरोवज्रिन्तसुतु-

अ. ४ अ. ६

॥२५७॥

कानाहुषाणि १० सनोनि युद्धिः पुरुहूतवेधो विश्ववाराभिरागहिप्रयज्यो । नया
अवेवोवरतेन देव आभिर्याहितूयमामं द्युद्रिक् ११ ॥ १४ ॥

सुत इदंश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रसिद्धिप ।

२ सुत इत्स्वं निमिश्ल इन्द्रसोमेस्तोमे ब्रह्मणि शस्यमान उक्थे । यद्वा युक्ताभ्यां म-
घवन् हरिभ्यां बिभ्रद्वज्रं वाहोरिन्द्रयासि १ यद्वा विविपाये सुष्विमिन्द्रवृत्रहृत्येऽवसि
शूरसातौ । यद्वा दक्षस्य विभ्युषोऽविभ्युदरन्वयः शर्धेत इन्द्रदस्यून २ पातासुत-
मिन्द्रोऽस्तु सोमं प्रणेनीरुप्रोजरितारं मूती । कर्ता वीराय सुष्वय उल्लोकं वातावसुं
स्तुवते कीरयेचित् ३ गन्ते यान्ति सर्वना हरिभ्यां बभ्रिर्वज्रं पृषिः सोमं ददिर्गाः ।
कर्ता वीरं नर्यै सर्ववीरं श्रोता हवंगृणतः स्तोमं वाहाः ४ अस्मै वयं यद्वा वानत द्विवि-
ष्म इन्द्राय योनः प्रदिवो अपस्कः । सुते सोमं स्तुमसि शंसवुक्थेन्द्राय ब्रह्मवर्धनं यथा-

क्र. सं.

॥२५८॥

संत ५ ॥ १५ ॥ ब्रह्माणिहिचंकृषेवर्धनानितावत्तइन्द्रमतिभिर्विविष्मः । सुते
 सोमसुतपाःशतमानिरान्द्राक्रियास्मवक्षणानियज्ञैः ६ सनोवोधिपुरोळाशंर-
 राणःपिवातुसोमंगोक्रजीकमिन्द्र । एवंबर्हिर्धजमानस्यसीदोरुंकृषित्वायुतउ-
 लोकम् ७ समन्दस्वाह्यनुजोषमुग्रप्रत्वायज्ञासंइमेअभुवन्तु । प्रेमेहवांसःपुरु-
 हूतमस्मेआत्वेयंधीरवसइन्द्रयम्याः ८ तंवःसखायःसंयथासुतेषुसोमैभिरीपृण-
 ताभोजमिन्द्रम् । कुवित्तस्माअसंतिनोभरायनसुष्विमिन्द्रोऽयंसेमृवाति ९ एवे-
 दिन्द्रःसुतेअस्ताविसोमैभरद्वाजेषुक्षयदिन्मघोनः । असद्यथाजरित्रउतसूरिरिन्द्रो
 रायोविश्ववारस्यदाता १० ॥ १६ ॥ इति शा० सं० षष्ठे मण्डले द्वितीयोऽनुवाकः ॥२॥

वृषा दश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२४ वृषामदुइन्द्रेल्लोकउक्थासचासोमैषुसुतपाक्रजीषी । अर्च्योमघवा

अ.४अ.३

॥२५८॥

नृभ्युक्थैर्द्युक्षोराजागिरामक्षितोतिः १ ततुरिर्वीरोनयोविचैताःश्रोताहवैगृणत
 उव्यूतिः । वसुःशंसोनरांकरुधायावाजीस्तुतोविदधेदातिवाजम् २ अक्षोन
 चक्रयोःशूरबृहन्प्रतेमह्यारिरिचरोदस्योः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतव्याव्यूतयोरुहु-
 रिन्द्रपूर्वीः ३ शचीवतस्तेपुरुशाकशाकागवामिवस्मृतयःसंचरणीः । वत्सानां
 नतन्तयस्तइन्द्रदामन्वन्तोअदामानःसुदामन् ४ अन्यद्यकर्वैरमन्यदुश्वोऽसंज्ञ
 सन्मुहुराचक्रिरिन्द्रः । मित्रोनोअत्रवरुणश्चपूषार्योवशस्यपर्येतास्ति ५ ॥ १७ ॥
 वित्त्वदापोनपर्वतस्यपृष्ठादुक्थेभिरिन्द्रानयन्तयज्ञैः । तंत्वाभिःसुष्टुतिभिर्वाजय-
 न्तआजिनजग्मुर्गिर्वाहोअश्वः ६ नयंजरन्तिशरदोनमासानद्यावइन्द्रमवक-
 शयन्ति । वृद्धस्यचिद्वर्धतामस्यतनूःस्तोमैभिरुक्थैश्चशस्यमाना ७ नवीळवे
 नर्मतेनस्थिरायनशर्धैतेदस्युज्जायस्तवान् । अज्राइन्द्रस्यगिरयश्चिदृष्वामंभी-

क. सं.

॥२५९॥

रेचिंद्रवतिगाधमस्मै ८ गुम्भीरेणउरुणामत्रिन्प्रेषोयन्धिसुतपावन्वाजान् ।
 स्थाऊषुऊर्ध्वऊतीअरिषण्यन्नकोव्युष्टौपरितक्म्यायाम् ९ सचस्वनायमवसे
 अभीकंइतोवातमिन्द्रपाहिरिषः । अमाचैनमरण्येपाहिरिषोमदेमगतहिमाः
 सुवीराः १० ॥ १८ ॥

अ. ४ अ. ६

या ते नव भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२५ यातऊतिरंवमायापरमायामध्यमेन्द्रगुष्मिन्नस्ति । ताभिरूपुवृत्रहत्ये-
 ऽवीर्नएभिश्चवाजैर्महान्नउग्र १ आभिःस्पृधोमिथतीररिषण्यन्नमित्रस्यव्यथया
 मन्युमिन्द्र । आभिविश्वाअभियुजोविषूचीरायाविशोऽवतारीर्दासीः २ इन्द्रं
 जामयउतयेजामयोऽर्वाचीनासोवनुषोयुयुज्जे । त्वमेषांविधुराशवांसिजुहिवृ-
 ण्यानिकृणुहीपराचः ३ शूरोवाशूरैवनतेशरीरैस्तनूरुचातरुषियत्कृण्वैते ।

॥२५९॥

तोकेवागोषुतनयेयदप्सुविक्रन्दसीउर्वरासुब्रवैते ४ नहित्वागूरोनतुरोनधूष्णुर्न
 त्वायोधोमन्यमानोयुयोध । इन्द्रनकिष्ठाप्रत्यस्त्येषांविश्वाजातान्यभ्यसिता-
 नि ५ ॥ १९ ॥ सपत्यतउभयोर्नृगमयोर्यदीवेधसःसमिथेहवन्ते । वृत्रेवा
 महोनृवतिक्षयेवाव्यचस्वन्तायदिवितन्तसैते ६ अधस्मातेचर्षणयोयदेजानिन्द्र-
 त्रातोतभवावरूता । अस्माकासोयेनृतमासोअर्यइन्द्रसूरयोदधिरेपुरोनः ७
 अनुतेदायिमहइन्द्रियायसत्रातेविश्वमनुवृत्रहत्ये । अनुक्षत्रमनुसहोयजत्रेन्द्रदे-
 वेभिरनुतेनृषहो ८ एवानःस्पृधःसमजासमत्स्विन्द्रारान्धिमिथुतीरदेवीः । वि-
 द्यामवस्तोरवसागृणन्तोभरद्वाजाउततइन्द्रनूनम् ९ ॥ २० ॥

श्रुधी नोष्टौ भरद्वाजो वार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२६ श्रुधीनइन्द्रह्वयामसित्वामहोवाजस्यसातौवावृषाणाः । संयद्विशोऽयन्त

क्र. सं.

॥२६०॥

शूरसाताउग्रनोऽवःपार्येअहन्दाः १ त्वांवाजीहवतेवाजिनेयोमहोवाजस्यगध्य
 स्यसातौ । त्वांवृत्रेष्विन्द्रसत्पतितरुत्रंत्वांचष्टेमुष्टिहागोषुयुध्यन् २ त्वंकविंचो-
 दयोऽर्कसांतौत्वंकुत्सायशुष्णंदाशुषैवर्क् । त्वंशिरोअमर्मणःपराहन्नतिथिग्वाय
 शंस्यैकरिष्यन् ३ त्वंरथंप्रभरोयोधमृष्वमावोयुध्यन्तंवृषभंदशद्युम् । त्वंतुग्रंवेत-
 सवेसचाहन्त्वंतुजिगृणन्तमिन्द्रतूतोः ४ त्वंतदुक्थमिन्द्रबर्हणाकःप्रयच्छतासह-
 स्राशूरदर्वि । अवगिरेर्दासंशम्बरंहन्प्रावोदिवोदासंचित्राभिरूती ५ ॥ २१ ॥
 त्वंश्रद्धाभिर्मन्दसानःसोमैर्दभीतयेचुमुंरिमिन्द्रसिष्वप् । त्वंरजिंपिठीनसेदशस्य-
 न्पष्टिसहस्राशच्यासचाहन् ६ अहंचनतत्सूरिभिरानश्यांतवज्यायइन्द्रसुघ्रमो-
 जः । त्वयायत्स्तवंन्तेसधवीरवीरास्त्रिवरूथेननहुषाशविष्ठ ७ वयंतैअस्यामिन्द्र

अ.४अ.६

॥२६०॥

युन्नहूतौ सखायः स्याममहिमप्रेषाः । प्रातर्दनिःक्षत्रश्रीरस्तुश्रेष्ठोघनेवृत्राणां सन-
येधनानाम् ८ ॥ २२ ॥

किमस्याष्टौ भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रसिद्धिः । अन्त्याया अभ्यावर्तिनश्चायमानस्य दानस्तुतिः ।

२७ किमस्यमदेकिम्वस्यपीताविन्द्रः किमस्यसख्येचकार । रणावायेनिषदि-
किंतेअस्यपुराविंविद्रेकिमुनूतनासः १ सदस्यमदेसद्वस्यपीताविन्द्रः सदस्यसख्ये-
चकार । रणावायेनिषदिसत्तेअस्यपुराविंविद्रेसद्वनूतनासः २ नहिनुतेमहिमनः
समस्यनमधवन्मधवस्वस्यविद्य । नराधसोराधसोनूतनस्येन्द्रनकिददृशइन्द्रियं
ते ३ एतस्यत्तइन्द्रियमचेतियेनावंधीर्वरशिखस्यशेषः । वज्रस्ययत्तेनिहतस्यशु-
ष्मात्स्वनाच्चिदिन्द्रपरमोदुदारं ४ वधीदिन्द्रोवरशिखस्यशेषोऽभ्यावर्तिनेचाय-
मानायशिक्षन् । वृचीवतोयद्धरियूपीयायांहन्पूर्वेअर्धेभियसापरोदत् ५ ॥ २३ ॥

क्र. सं.

॥२६१॥

त्रिंशच्छतं वर्मिणं इन्द्रस्य कंयव्यावत्यां पुरुहूतश्रवस्या । वृचीवन्तः शरं वेपत्यमानाः
 पात्राभिन्दानान्यथान्यायन् ६ यस्य गावां वरुषासूयवसू अन्तरूषु चरन्तो रेरिहाणा ।
 ससृजयायतुर्वशं परादाद्वृचीवन्तो दैववाताय शिक्षन् ७ इयौ अंगेरथिनौ विंशतिं गा
 वधूमन्तो मघवा मघ्नसृग्माद् । अभ्यावर्ती चायमानो दंदातिदूणाशेयं दक्षिणापार्थ-
 वानाम् ८ ॥ २४ ॥

अ. ४ अ. ६

आ गावोष्टौ भरद्वाजो बार्हस्पत्यो गावस्त्रिष्टुप् । अष्टम्या अन्त्यपादस्योपाद्या-
 याध्वेन्द्रो वा । आद्या पञ्चम्याद्यास्तिस्रश्च त्रिष्टुभः । अन्त्यानुष्टुप् ।

२८ आगावो अगमन्नुत भद्रमंक्रन्त्सीदन्तु गोष्ठेरणयन्वस्मे । प्रजावतीः पुरु-
 पां इहस्युरिन्द्राय पूर्वोरुषसो दुहानाः १ इन्द्रो यज्वने पूणते च शिक्षस्युपेदंदातिनस्व

॥२६१॥

मुपायति । भूयोभूयोरयिमिदस्यवर्धयन्नभिन्नेखिल्येनिदधातिदेवयुम् २ नतान-
 शन्तिनवभातितस्करोनासामामित्रोव्यथिरादधर्षति । देवाँश्चयाभिर्धजतेददाति
 चज्योगिताभिःसचतेगोपतिःसह ३ नताअर्वारिणुककाटोअभुतेनसंस्कृतत्रमुप-
 यन्तिताअभि । उरुगायमभयंतस्यताअनुगावोमर्तस्यविचरन्तियज्वनः ४ गावो
 भगोगावइन्द्रोमेअच्छान्गावःसोमस्यप्रथमस्यभक्षः । इमायागावःसजनासइन्द्र
 इच्छामीद्धुदामनसाचिदिन्द्रम् ५ यूयंगावोमेदयथाकृशंचिदश्रीरंचित्कण्ठ्यासुप्र-
 तीकम् । भद्रंगृहंकण्ठ्याभद्रवाचोबृहद्वोवयउच्यतेसभासु ६ प्रजावतीःसुयवसं
 रिशन्तीःशुद्धाअपःसुप्रपाणेपिबन्तीः । मावःस्तेनईशतमाघशंसुःपरिवोहेतीरुद्र-
 स्यंवृज्याः ७ उपेदमुपपर्चनमासुगोपूपपृच्यताम् । उपक्रभस्यरेतस्युपेन्द्रतव
 वीर्ये ८ ॥ २५ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

क्र. सं.

॥२६२॥

इन्द्रं षड्भूयः पञ्चाभूरेकः सुहोत्रस्तु चतुर्थी शक्रं पूव्याय ओजिष्ठः शुनहोत्रस्तु संत्वेकदानरस्तु सत्रावाग्र-
यमपान्मन्द्रस्येन्द्रपिबाहेलमानः प्रत्यस्मै चतुष्कमानुष्टुभं बृहत्सन्तं स्यौष्णिहं योरयिवश्चतुर्विंशतिः शंयुर्बा-
र्हस्पत्यो ह्यादौ षळनुष्टुभस्तिस्त्रश्च विराजो मध्यमैव वासांय आनयन्नयस्त्रिंशद्वायत्रं पुरुषतममतिनिचृदधिबृहुः
पादानि चृदन्त्यानुष्टुभं चेन्त्येवृबुस्तक्षदैवतं त्वामिद्विषळूना प्रागाथं स्वादुरेकं त्रिंशद्गर्गः पञ्चादौ सौम्योग-
व्यूत्यर्थचोर्लिङ्गोक्तदेवतः प्रस्तोक इति त्रिष्टुबनुष्टुब गायत्री द्विपदा सार्जयस्य प्रस्तोकस्य दानस्तुतिः परौ-
तृचौरथदुन्दुभिदेवत्यावैन्द्रोन्त्योर्धचोर्युजानो बृहती दिवस्पृथिव्या जगती ।

इन्द्रं षड् भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप ।

२९ ॐ इन्द्रैवोनरः स्रुयायसे पुर्महोयन्तः सुमतये चकानाः । महोहिवाता
वज्रं हस्तो अस्ति महामुण्वमवसेयजध्वम् १ आयस्मिन्हस्तेन र्यामिमिक्षुरारथे
हिरण्ययेरयेष्ठाः । आरुद्रमयोगभस्त्योः स्थूरयोराध्वन्नश्वांसो वृषणो युजानाः २

अ. ४ अ. ७

॥२६२॥

श्रि॒ते॒पादा॒दुव॒आमि॑मि॒क्षुर्धृष्णु॑र्व॒जीश॑व॒साद॑क्षि॒णावान् । व॒सानो॒अत्क॑सुर॒भिंदू॒
 शेक॑स्व १ ण॒नृत॑वि॒षिरो॑व॒भूथ ३ स॒सोम॒आमि॑श्रुत॒मःसु॒तोभू॑यस्मि॒नपु॑क्तिः॒पृथ॑य॒ते
 सन्ति॑धा॒नाः । इन्द्रं॒नरः॑स्तुव॒न्तोब्र॑ह्मका॒राउ॒क्थाशं॑स॒न्तोदे॒ववा॑त॒तमाः ४ न॒तेअ॒
 न्तःश॑व॒सोधा॑य्यस्यवि॒तुबा॑व॒धेरो॑द॒सीम॑ह्रि॒त्वा । आ॒तासू॑रिःपृ॒णति॑तू॒तुजा॑नो॒यूथे॒
 वाप्सु॑स॒मीज॑मान॒ऊती ५ ए॒वेदि॑न्द्रःसु॒हव॑रु॒ष्वोअं॑स्तू॒तीअ॒नूती॑हि॒रिशि॑प्रःस॒त्वा ।
 ए॒वाहि॑जा॒तोअ॑स॒मात्यो॑जाःपु॒रूच॑वृ॒त्राह॑न॒तिनि॑दस्यू॒न् ६ ॥ १ ॥

भूयः पञ्च भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३० भूयइ॒द्वावृ॑धेवी॒र्यायै॑ए॒कोअ॑जु॒र्योद॑य॒तेव॑सू॒नि । प्र॑रि॒रिचे॑दि॒वइन्द्रः॑पृ॒थि॒व्या
 अ॒र्धमि॑द॒स्यप्र॑ति॒रोद॑सी॒उभे १ अ॒धाम॑न्येबृ॒हद॑सु॒र्यम॑स्य॒यानि॑दा॒धार॑नकि॒रामि॑ना॒
 ति । दि॒वेदि॑वे॒सूर्यो॑द॒र्शतो॑भू॒द्विस॑द्मान्यु॒र्वि॒यासु॑क॒तुर्धात् २ अ॒द्याचि॒न्नचित्त॑दपो॒न-

क्र. सं.

॥२६३॥

दीनांयदाभ्योअरदोगातुमिन्द्र । निपर्वताअद्यसदोनसेदुस्त्वयादृह्लानिसुक्रतोर-
जांसि ३ सत्यमित्तन्नत्वावाँअन्योअस्तीन्द्रदेवोनमत्योज्यायान् । अहन्नहिंपरि-
शयानमर्णोऽवासृजोअपोअच्छासमुद्रम् ४ त्वमपोविदुरोविषूचीरिन्द्रदृह्लमरु-
जःपर्वतस्य । राजाभवोजगतश्वर्षणीनांसाकंसूर्यैजनयन्यामुषासम् ५ ॥ २ ॥

अभूरेकः पञ्च सुहोत्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् । उपान्त्या शकरी ।

३१ अभूरेकोरयिपतेरयीणामाहस्तयोरधिथाइन्द्रकृष्टीः । वितोकेअप्सुतन-
येचसूरेऽत्रोचन्तचर्षणयोविवाचः १ त्वद्वियेन्द्रपार्थिवानिविश्वाच्युताचिह्न्याव-
यन्तेरजांसि । द्यावाक्षामापर्वतासोवनानिविश्वंदृह्लंभयतेअज्मन्नाते २ त्वंकु-
त्सेनाभिशुष्णामिन्द्राशुषैयुध्यकुयवंगविष्टौ । दशंप्रपित्वेअधसूर्यस्यमुषायश्चक्र-
मविवेरपांसि ३ त्वशतान्यवशम्बरस्यपुरोजघन्याप्रतीनिदस्योः । अशिक्षोय-

अ. ४ अ. ७

॥२६३॥

त्रशब्दांशचीवोदिवोदासायसुन्वतेसुतकेभरद्वाजायगूणतेवसूनि ४ ससत्त्वसत्त्व-
न्महतेरणापरथमातिष्ठतुविनृम्णभीमम् । याहिप्रपथिन्नवसोपमद्रिकप्रचश्रुत
श्रावयचर्षणिभ्यः ५ ॥ ३ ॥

अपूर्व्या पञ्च सुहोत्र इन्द्रसिद्धिम् ।

३२ अपूर्व्यापुरुतमान्यस्मैमहेवीरायतवसेतुराय । विरुषिनेवजिणेशंत-
मानिवचास्यासास्थविरायतक्षम् १ समातरासूर्येणाकवीनामवासयद्रुजद्वि-
गूणानः । स्वाधीभिर्ऋक्भिर्वावशानउदुस्त्रियाणामसृजन्निदानम् २ सवद्विभि-
र्ऋक्भिर्गोषुशश्वन्मितनुभिःपुरुकृत्वाजिगाय । पुरःपुरोहासखिभिःसखीयन्दृष्ट्वा
रुरोजकविभिःकविःसन् ३ सनीव्याभिर्जरितारुमच्छामहोवाजेभिर्महद्विश्च
शुष्मैः । पुरुवीरांभिर्वृषभक्षितोनामागिर्वणःसुवितायप्रयाहि ४ ससर्गेणशर्व-

क्र. सं.

॥२६४॥

सातुक्तोअत्यैरपइन्द्रोदक्षिणतस्तुराषाट् । इत्थासृजानाअनंपावृद्धीदिवेदिवेवि-
विपुरप्रमृष्यम् ५ ॥ ४ ॥

य ओजिष्ठः पञ्च गुणहोत्र इन्द्रसिष्टम् ।

३३ यओजिष्ठइन्द्रतंसुनोदामदोवृषन्त्स्वभिष्टिर्दास्वान् । सौवञ्चयंयोवनव-
त्स्वश्वोवृत्रासमत्सुसासहदमित्रान् १ त्वांहीइन्द्रावसेविवाचोहवन्तेचर्षणयः
शूरंसातौ । त्वंविप्रेभिर्विपणीरंशायस्त्वोतइत्सनितावाजमर्वा २ त्वंतांइन्द्रो
भर्योअमित्रान्दासावृत्राण्यायाचशूर । वधीर्वनैवसुधितेभिरत्कैरापृत्सुदर्षिनृणां
नृतम ३ सत्वंनइन्द्राकंवाभिरूतीसखाविश्वायुरवितावृधेभूः । स्वर्षातायद्ध्वया-
मसित्वायुध्यन्तोनेमधितापृत्सुशूर ४ नूननंइन्द्रापरायचस्याभवांमृळीकउतनो
अभिष्टौ । इत्थागुणन्तोमहिनस्यशर्मन्दिविष्यामपार्येगोषतमाः ५ ॥ ५ ॥

अ.४अ.७

॥२६४॥

सं च त्वे पञ्च शुनहोत्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३४ संचत्वेजग्मुर्गिरंइन्द्रपूर्वीर्विचत्वर्यन्तिविभ्वोमनीषाः । पुरानूनंचस्तुतय
ऋषीणांपस्पृधइन्द्रेअध्युक्थाकार्का १ पुरुहूतोयःपुरुगूर्तक्रभ्वाँएकःपुरुप्रशस्तोअ-
स्तियज्ञैः । रथोनमहेशवंसेयुजानो३स्माभिरिन्द्रोअनुमाद्योभूत् २ नयंहिंस-
न्तिधीतयोनवाणीरिन्द्रंनक्षन्तीदभिवर्धयन्तीः । यदिस्तोतारःशतंयत्सहस्रंगुण-
न्तिगिर्वैणसंशंतदस्मै ३ अस्माएतद्विष्य१र्चंवंमासार्मिमिक्षइन्द्रेन्ययामिसोमः ।
जनंनधन्वंन्नभिसंयदापःसत्रावावृधुर्हवन्नानियज्ञैः ४ अस्माएतन्मह्याङ्गुषमस्मा
इन्द्रायस्तोत्रंमतिभिरवाचि । असद्यथामहतिवृत्रतूर्यइन्द्रोविश्वायुरवितावृ-
धश्च ५ ॥ ६ ॥

क. सं.

कदा पञ्च नर इन्द्रसिद्धिम् ।

अ. ४ अ. ७

॥२६५॥

३५ कदाभुवन्नथक्षयाणिब्रह्मकदास्तोत्रेसहस्रपोष्यदाः । कदास्तोमवासयो-
 ऽस्यरायाकदाधियःकरसिवाजंरत्नाः १ कर्हिस्वित्तिदिन्द्रयन्नृभिर्नृन्वीरैर्वीरान्नी-
 लयासेजयाजीन् । त्रिधातुगाअविजयासिगोष्विन्द्रद्युम्नस्वर्वद्वेह्यस्मे २ कर्हि
 स्वित्तिदिन्द्रयज्जरित्रेविश्वप्सुब्रह्मकृणवःशविष्ठ । कदाधियोननियुतोयुवासेकदा
 गोमंघाहवनानिगच्छाः ३ सगोमंघाजरित्रेअश्वश्वन्द्रावाजश्रवसोअधिधेहिपृ-
 क्षः । पीपिहीरःसुदुर्घामिन्द्रधेनुंभरद्वाजेषुसुरुचौरुरुच्याः ४ तमानूनंवृजनंम-
 न्यथाचिच्छूरोयच्छक्रविदुरौगृणीषे । मानिरंशुक्रदुर्घस्यधेनोरांगिरसान्ब्रह्मणा
 विप्रजिन्व ५ ॥ ७ ॥

॥२६५॥

सत्रा पञ्च नर इन्द्रस्त्रिष्टुप ।

३६ सत्रामदासस्तवविश्वजन्त्याःसत्रारायोऽधयेपार्थिवासः । सत्रावाजा-
नामभवोविभक्तायद्वेवेपुंधारयथाअसुर्यम् १ अनुप्रयेजेजन्ओजोअस्यसत्राद-
धिरेअनुवीर्याय । स्यूमगृभेदुधयेऽवैतेचक्रतुंवृज्जन्त्यपिवृत्रहृत्ये २ तंसध्रीचीरूत-
योवृष्ण्यानिपौस्यानिनियुतःसश्चुरिन्द्रम् । समुद्रंनसिन्धंवउक्थशुंष्माउरुव्यचं
संगिरआविशन्ति ३ सरायस्वामुपसृजागृणानःपुरुश्चन्द्रस्यत्वमिन्द्रवस्वः ।
पतिर्बभूथासंमोजनानामेकोविश्वस्यभुवंनस्यराजा ४ सतुश्रुधिश्रुत्यायोदुवो
युद्यौर्नभूमाभिरायोअर्यः । असोयथानःशर्वसाचकानोयुगेयुगेवयसाचेकि-
स्तानः ५ ॥ ८ ॥

क्र. सं.

॥२६६॥

अर्वाकपञ्च भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

अ.४अ.७

३७ अर्वाग्रथैविश्ववारंतउग्रेन्द्रयुक्तासोहरयोवहन्तु । कीरिश्चिद्वित्वाहवते
 स्वर्वानृधीमर्हिसधुमादस्तेअद्य १ प्रोद्रोणेहरयःकर्मागमन्पुनानासक्रज्यन्तोअ-
 भूवन् । इन्द्रो नोअस्यपूर्यःपपीयाद्युक्षोमदस्यसोम्यस्यराजा २ आसस्राणासः
 शवसानमच्छेन्द्रैसुचक्रेरथ्यासोअश्वाः । अभिश्रवक्रज्यन्तोवहेयुर्नूचिन्नुवायोर-
 मृतंविदस्येत् ३ वरिष्ठोअस्यदक्षिणामियर्तीन्द्रोमघोनांतुविकूर्मितमः । ययाव-
 ज्जिवःपरियास्यंहोमघाचधृष्णोदयसेविसूरीन् ४ इन्द्रोवाजस्यस्थविरस्यदातेन्द्रो
 गीर्भिर्वैर्धतांवृद्धमहाः । इन्द्रोवृत्रंहनिष्ठोअस्तुसत्वातासूरिःपृणतितूतुजानः५॥१॥

अपात्पञ्च भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

३८ अपादितउदुनश्चित्रतमोमहीभर्षद्युमतीमिन्द्रहूतिम् । पन्यसीधीतिदै-

॥२६६॥

व्यस्ययामञ्जनस्यरातिर्वनतेसुदानुः १ दूराञ्चिदावसतोअस्यकर्णाघोषादिन्द्रस्य
तन्यतिब्रुवाणः । एयमेनंदेवहूतिर्वृत्यान्मद्य १ गिन्द्रमियमृच्यमाना २ तंवौधि-
यापरमयापुराजामजरमिन्द्रमभ्यनूष्यकैः । ब्रह्माचगिरौदधिरेसमस्मिन्महां-
श्चस्तोमोअधिवर्धदिन्द्रे ३ वर्धाद्यंयज्ञउतसोममिन्द्रंवर्धाद्वह्नागिरउकथाचमन्म ।
वर्धाहैनमुषसोयामंत्रक्तोर्वर्धान्मासाःशरदोद्यावइन्द्रम् ४ एवांजज्ञानंसहसे
असामिवावृधानंराधसेचश्रुताय । महामुग्रमवसेविप्रनूनमाविवासेमवृत्रतू-
र्येषु ५ ॥ १० ॥

मन्द्रस्य पञ्च भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रश्चिष्टुः ।

३९ मन्द्रस्यकवेर्दिव्यस्यवह्नेर्विप्रमन्मनोवचनस्यमध्वः । अपानस्तस्यसच-
नस्यदेवेषोयुवस्वगृणतेगोअग्राः १ अयमुज्ञानःपर्यद्रिमुस्त्राकृतधीतिभिर्कृतयु-

क्र. सं.

॥२६७॥

गुंजानः । रुजदरुणं विवलस्य सानुपर्णावचोभिरभियोधुदिन्द्रः २ अयं योतय-
 द्युतो व्यं १ कून् दोषावस्तोः शरदइन्दुरिन्द्र । इमं केतुमदधुर्नूचिदह्नां शुचिं जन्मन उ-
 पसंश्चकार ३ अयं रोचयदरुचोरुचानो यं वासयद्वृतेन पूर्वीः । अयमीयतक्रतु-
 युग्मिरश्वैः स्वविद्वानाभिनाचर्षणिप्राः ४ नूगृणानो गृणते प्रत्तराजन्निषः पित्वव-
 सुदेयाय पूर्वीः । अप ओषधीरविषावना निगा अवतो नूचसे रिरिहि ५ ॥ ११ ॥

इन्द्र पिब पञ्च भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

४० इन्द्रपिबतुभ्यं सुतोमदायावस्य हरीविमुचासखाया । उत प्रगायगुण आ-
 निषद्याथायज्ञायगुणतेव योधाः १ अस्यपिबयस्य जज्ञान इन्द्रमदाय क्रत्वे अपिबो-
 विरप्तिन् । तमुते गावो नर आपो अद्रिरिन्दुं समह्यन्पीतये समस्मै २ समिद्धे अग्नौ
 सुत इन्द्रसोम आत्वावहन्तु हरयो वहिष्ठाः । त्वायतामनं साजो हवीमीन्द्राया हि सु-

अ. ४ अ. ७

॥२६७॥

वितायमहेनः ३ आयाहि शश्वदुशताययाथेन्द्रमहामनसासोमपेयम् । उपब्रह्मा
 णिशृणवइमानोऽथातेयज्ञस्तन्वे उवयोधात् ४ यदिन्द्रदिविपार्येयदृग्ग्यद्वास्वेसद-
 नेयत्रवासि । अतो नोयज्ञमवसेनियुत्वान्तसजोषाः पाहिगिर्वणोमरुद्रिः ५॥१२॥

अहेलमानः पञ्च भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

४१ अहेलमान उपयाहियज्ञंतुभ्यंपवन्तइन्द्रवःसुतासंः।गावोनवजिन्तस्वमो-
 कोअच्छेन्द्रागहिप्रथमोयज्ञियानाम् १ यातैकाकुत्सुकृतायावरिष्ठायाशश्वत्पिब-
 सिमध्वंऊर्मिम् । तयापाहिप्रतैअध्वर्युरस्थात्संतैवजोवर्ततामिन्द्रगव्युः २ एषद्र-
 प्सोवृषभोविश्वरूपइन्द्रायवृष्णेसमंकारिसोमः । एतंपिबहरिवःस्थातरुग्रयस्ये-
 शिषेप्रदिवियस्तेअन्नम् ३ सुतःसोमोअसुतादिन्द्रवस्यानयंश्रेयाञ्चिकितुषेरणाया।

क्र. सं.

॥२६८॥

एतंतिर्विउपयाहियज्ञंतेनविश्वास्तविंशीरापृणस्व ४ ह्यामसित्वेन्द्रयाह्यवाडिरं
तेसोमस्तन्वेभवाति। शतंक्रतोमादयस्वासुतेषुप्रास्माँअवपृतनासुप्रविक्षु ५ ॥ १३

प्रत्यस्मै चतुष्कं भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रोनुष्टुप् । अन्त्या बृहती ।

४२ प्रत्यस्मैपिपीषतेविश्वानिविदुषेभर । अरंगमायजग्मयेऽपश्वाहध्वनेनरे १
एमेनंप्रत्येतंसोमेभिःसोमपातमम् । अमंत्रेभिर्कजीषिणमिन्द्रसुतेभिरिन्दुभिः २
यदींसुतेभिरिन्दुभिःसोमेभिःप्रतिभूषथ । वेदाविश्वस्यमेधिरोधूषतन्तमिदेवते ३
अस्माअस्माइदन्यसोऽध्वर्योप्रभंरासुतम् । कुवित्समस्यजेन्यस्यशर्धतोऽभिशा-
स्तेरवस्परंत् ४ ॥ १४ ॥

यस्य चतुष्कं भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्र उष्णिक् ।

४३ यस्यत्यच्छम्बरंमदेदिवोदासायरन्वयः । अयंससोमइन्द्रतेसुतःपिब १

अ. ४ अ. ९

॥२६८॥

यस्यतीव्रसुतंमदंमध्यमन्तंचरक्षसे । अयंससोमइन्द्रतेसुतःपिब २ यस्यगाअन्त-
रश्मनोमदेदृह्णाअवासृजः । अयंससोमइन्द्रतेसुतःपिब ३ यस्यमन्दानोअन्ध-
सोमाघोनंदधिपेशवः । अयंससोमइन्द्रतेसुतःपिब ४ ॥ १५ ॥ इति शाकलर्क-
संहितायां षष्ठे मण्डले तृतीयोऽनुवाकः ॥ ३ ॥

यो रयिवश्चतुर्विंशतिः शंयुर्बर्हिस्पत्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् । आद्याः

षडनुष्टुभः । सप्तमीनवम्यौ विराजौ । अष्टमी विराट् ।

४४ योरयिवोरयिन्तमोयोद्युमैर्युम्वत्तमः । सोमःसुतःसइन्द्रतेऽस्तिस्वधापते
मदः १ यःशग्मस्तुविशग्मतेराथोदामामतीनाम् । सोमःसुतःसइन्द्रतेऽस्तिस्व-
धापतेमदः २ येनवृद्धोनशवंसातुरोनस्वाभिंरूतिभिः । सोमःसुतःसइन्द्रतेऽस्ति
स्वधापतेमदः ३ त्यमुवोअप्रहणंगृणीपेशवसस्पतिम् । इन्द्रैविश्वासाहंनरंमंहि-

क्र. सं.

॥२६९॥

षंविश्वचर्षणिम् ४ यंवर्धयन्तीद्विरःपतितुरस्युराधंसः । तमिद्वस्युरोदसीदेवीशु-
 ष्मंसपर्यतः ५ ॥ १६ ॥ तद्वउक्थस्यवर्हणेन्द्रायोपस्तृणीषणि । विपोनयस्यो-
 तयोवियद्रोहंनित्सक्षितः ६ अविद्वक्षेमित्रोनवीयान्पपानोदेवेभ्योवस्योअचैत् ।
 ससवान्तस्तौलाभिधौतरीभिःरुष्यापायुरभवत्सखिभ्यः ७ ऋतस्यपथिवेधाअ-
 पायिश्चियेमनांसिदेवासोअकन् । दधानोनाममहोवचोभिर्वपुर्दृशयेवेन्योव्या-
 वः ८ द्युमत्तमंदक्षैवेह्यस्मेसेधाजनानांपूर्वीररातीः । वर्षीयोवयःकृणुहिशचीभि-
 र्धनस्यसातावस्माअविद्धि ९ इन्द्रतुभ्यमिन्मधवन्नभूमव्यंदात्रेहरिवोमाविवेनः ।
 नकिरापिदैहशेमर्त्यत्राकिमङ्गरध्रचोदंनत्वाहुः १० ॥ १७ ॥ माजस्वनेवृषभनो
 ररीथामातेरेवतःसख्येरिषाम । पूर्वीष्टइन्द्रनिःषिधोजनेषुजह्यसुष्वीन्प्रवृहापृण-
 तः ११ उदभ्राणीवस्तनयन्नियतीन्द्रोराधांस्यश्व्यानिगठ्या । त्वमसिप्रदिवः

अ. ४ अ. ७

॥२६९॥

६२

क्र. सं.

॥२७०॥

ऽत्याः । अस्मत्त्रांचोवृषणोवज्जवाहोवृष्णेमदायसुयुजोवद्वन्तु १९ आतेवृषन्वृ-
 षणोद्रोणंमस्थुर्धृतप्रुषोनोर्मयोमदन्तः । इन्द्रप्रतुभ्यंवृषाभिःसूतानांवृष्णेभरन्ति
 वृषभायसोमंम् २० ॥ १९ ॥ वृषासिदिवोवृषभःपृथिव्यावृषासिन्धूनांवृषभः
 स्तियानाम् । वृष्णेतुइन्दुर्वृषभपीपायस्वादूरसोमधूपेयोवराय २१ अयंदेवः
 सहसाजायमानइन्द्रेणयुजापणिमस्तभायत् । अयंस्वस्यपितुरायुधानीन्दुरमु-
 ष्णादशिवस्यमायाः २२ अयमकृणोदुषसःसुपत्नीरयंसूर्यैअदधाज्ज्योतिरन्तः ।
 अयंत्रिधातुंदिविरोचनेषुत्रितेषुविन्ददृमृतंनिगूळम् २३ अयंद्यावापृथिवीविष्कं-
 भायदयंरथंमयुनक्सप्रराश्मिम् । अयंगोषुशक्यापक्वमन्तःसोमोदाधारदशाय-
 न्त्रमुत्संम् २४ ॥ २० ॥

अ.४अ.७

॥२७०॥

य आनयन्नयस्त्रिंशच्छंयुर्बर्हिस्पत्य इन्द्रो गायत्री । अन्त्यानां तिसृणां बुबुस्तृष्ठा । एकोन-
त्रिंशत्तम्यतिनिचृत् । अन्त्यानुष्टुप् ।

४५ यआनयत्परावतःसुनीतीतुर्वशंयदुम् । इन्द्रःसनोयुवासखां १ अविप्रे
चिद्वयोदधदनाशुनाचिदवैता । इन्द्रोजेताहितंधनम् २ महीरंस्यप्रणीतयः
पूर्वीरुतप्रशस्तयः । नास्यंक्षीयन्तऊतयः ३ सखायोब्रह्मवाहसेऽर्चतप्रचगायत ।
सहिनःप्रमंतिर्पही ४ त्वमेकंस्यवृत्रहन्नविताद्वयोरसि । उतेहशेयथावयम् ५
॥ २१ ॥ नयसीदतिद्विषःकृणोष्युक्थशंसिनः । नृभिःसुवीरउच्यसे ६ ब्रह्माणं
ब्रह्मवाहसंगीभिःसखायमृगिमयम् । गांनदोहसेहुवे ७ यस्यविश्वानिहस्तयो
रुचुर्वसूनिनिदिता । वीरस्यंपृतनासहः ८ विदृह्णानिचिदद्विवोजनानांशचीप-
ते । बृहमायाअनानत ९ तमुत्वासत्यसोमपाइन्द्रंवाजानापते । अहूमहिश्रव-

क्र. सं.

॥२७१॥

स्यवः १० ॥२२॥ तमुत्वायःपुरासिधुयोवानूनंहितेधने । हव्यःसश्रुंधीहवम् ११
 धीभिरर्वैद्विरर्वैतोवाजैर्इन्द्रश्चवाय्यान् । त्वयाजेषमहितंधनम् १२ अभूरुवीरगि-
 र्वणोमहार्इन्द्रधनेहिते । भरेवितन्तसाय्यः १३ यातंऊतिरमित्रहन्मक्षूजंवस्त-
 मासंति । तयानोहिनुहीरथम् १४ सरथेनरथीतमोऽस्माकेनाभियुग्वना । जेषि-
 जिष्णोहितंधनम् १५ ॥२३॥ यएकइत्तमुष्टुहिकृष्टीनांविचर्षणिः । पतिर्जज्ञेवृष-
 क्रतुः १६ योगृणतामिदासिधापिरूतीशिवःसखा । सत्त्वंनइन्द्रमृळय १७ धिष्वव-
 जंगभस्त्योरक्षोहत्यायवजिवः । सासहीष्ठाअभिस्पृवंः १८ प्रत्नंरयीणांयुजंसखायं
 कीरिचोदनम् । ब्रह्मवाहस्तमंहुवे १९ सहिविश्वांनिपार्थिवाँएकोवसूनिपत्यते ।
 गिर्वैणस्तमोअध्रिगुः २० ॥ २४ ॥ सनोन्नियुद्धिरापृणकामंवाजैभिरश्विभिः ।
 गोमद्विर्गोपतेधृषत् २१ तद्वोगायसुतेसचापुरुहूतायसत्त्वंने । शंयद्वेनशाकि-

अ. ४ अ. ७

॥२७१॥

ने २२ नघावसुर्नियमतेदानंवाजस्यगोमंतः । यत्सीमुपश्रवद्विरः २३ कुवि-
 त्सस्यप्रहित्रजंगोमन्तंदस्युहागमत् । शचीभिर्पनोवरत् २४ इमाउत्वाशतक-
 तोऽभिप्रणोनुवुर्गिरः । इन्द्रवत्संनमातरः २५ ॥ २५ ॥ दूणाशंसुखयंतवुर्गौर-
 सिवीरगव्यते । अश्वोअश्वायतेभव २६ समन्दस्वाह्यन्धसोराधसेतन्वामहे । न
 स्तोतारैर्निदेकरः २७ इमाउत्वासुतेसुतेनक्षन्तेगिर्वणोगिरः । वत्संगावोनघेन-
 वः २८ पुरुतमैपुरुणास्तोवृणांविवाचि । वाजैभिर्वाजयताम् २९ अस्माकमि-
 न्द्रभूतुतेस्तोमोवाहिष्ठोअन्तमः । अस्मान्नायेमहेहिनु ३० अधिवृवुःपणीनांविधिष्ठे
 मूर्धन्नस्थात् । उरुःकक्षोनगाङ्गथः ३१ यस्यवायोरिवद्रवद्रद्रारातिःसहस्रिणी ।
 सद्योदानायमंहते ३२ तत्सुनोविश्वेअर्यआसदागृणन्तिकारवः । वृवंसहस्रदातमं
 सूरिंसहस्रसातमम् ३३ ॥ २६ ॥

क्र. सं.

॥२७२॥

त्वामिद्धि चतुर्दश शंयुर्वाहस्पत्य इन्द्रः प्रागाथम् ।

अ.४ अ.७

४६ त्वामिद्धिहवामहेसातावाजस्यकारवः । त्वांवृत्रेष्विन्द्रसत्पतिंनरस्त्वां
 काष्ठास्वर्वतः १ सत्वंनश्चित्रवज्रहस्तधृष्णुयामहःस्तवानोअद्रिवः । गामश्वैर-
 थ्यमिन्द्रसंकिरसत्रावाजंनजिग्युषे २ यःसत्राहाविचर्वणिरिन्द्रंतहूमहेवयम् ।
 सहस्रमुष्कतुविनृम्णसत्पतेभवासमत्सुनोवृधे ३ बाधंसेजनान्वृषभेवमन्युनाधृ-
 षौमीह्वक्रंचीपम । अस्माकंबोध्यवितामहाधनेतनूष्वप्सुसूर्ये ४ इन्द्रज्येष्ठेनआ-
 भरँओजिष्ठपपुरिश्चवः । येनेमेचित्रवज्रहस्तरोदसीओभेसुंशिप्रप्राः ५ ॥ २७ ॥
 त्वामुग्रमवसेचर्वणीसहंराजन्देवेषुहूमहे । विश्वासुनोविधुरापिब्दनावसोऽमि-
 त्रान्तसृषहान्कृधि ६ यदिन्द्रनाहुषीष्वँओजोनृम्णंचकृष्टिषु । यद्वापश्चक्षितीनां
 युममाभरसत्राविश्वानिपौस्या ७ यद्वातृक्षौर्मघवन्द्रुह्यावाजनेयत्पूरौकञ्चवृष्य-

॥२७२॥

म । अस्मभ्यंतद्विरीहिसंनृषाह्ये ऽमित्रान्पुत्सुतुर्वणे ८ इन्द्रत्रिधातुशरणंत्रिवरूथं
 स्वस्तिमत् । छुर्दियेच्छमघवंद्व्यश्चमह्यंचयावयादिद्युमैभ्यः ९ येगव्यतामनेसा
 शत्रुमादभुरभिप्रघ्नन्तिधृष्णुया । अधस्मानोमघवन्निन्द्रगिर्वणस्तनूपाअन्तमो
 भव १० ॥ २८ ॥ अधस्मानोवृधेभवेन्द्रनायमवायुधि । यदन्तरिक्षेपुतयन्ति
 पर्णिनोदियवस्तिग्ममूर्धानः ११ यत्रशूरांसस्तन्वोवितन्वतेप्रियाशर्मपितृणाम् ।
 अधस्मायच्छतन्वेउतनेचछुर्दिरचित्तयावयद्वेषः १२ यदिन्द्रसर्गेअर्वतश्चोदयासे
 महाधने । असमनेअध्वनिवृजिनेपथिव्येनाइवश्रवस्पतः १३ सिधूरिवप्र-
 वृणअशुयायतोयदिक्लोशमनुष्वणि । आयेवयोनववृतृत्यामिषिगृभीताबाहो-
 र्गवि १४ ॥ २९ ॥

क्र. सं.

॥२७३॥

स्वादुरेकत्रिंशद्गर्गस्त्रिष्टुप् । आद्यानां पञ्चानां सोमः । विंश्याः प्रथमार्धस्य लिङ्गोक्तदेवताः ।
 द्वाविंश्यादीनां चतुर्णां प्रस्तोकस्य सार्धस्य दानस्तुतिः । ततोऽस्ति सृणां रथः । ततो
 द्वयोरन्त्यायाः प्रथमार्धस्य च दुन्दुभिः । शिष्टानामिन्द्रः । एकोनविंशी बृहती ।
 त्रयोविंश्यनुष्टुप् । चतुर्विंशी गायत्री । पञ्चविंशी द्विपदा । सप्तविंशी जगती ।

अ. ४ अ. ७

४७ स्वादुष्किलायंमधुमाँउतायंतीव्रःकिलायंरसंवाँउतायम् । उतोन्व१स्य
 पपिवांसमिन्द्रंनकश्चनसंहतआहवेषु १ अयंस्वादुरिहमदिष्ठआस्यस्येन्द्रोवृत्रह-
 त्येममाद । पुरुणियश्चयौत्ताशम्बरस्यविनवृत्तिनवचदेह्यो३हन् २ अयंमेपीत
 उदियतिवाचमयमनीषामुशतीमजीगः । अयंवलुवीरमिमीतधीरोनयाभ्योमु-
 वनंकञ्चनारे ३ अयंसयोवरिमाणंपृथिव्यावृष्माणंदिवोअकुणोदयंसः । अयं
 पीयूषंतिसृपुप्रवत्सुसोमोदाधारोव१न्तरिक्षम् ४ अयंविदश्चित्रहशीकमर्णःशुक्र-

॥२७३॥

सद्यनामुषसामनीके । अयमहान्महतास्कम्भनेनोद्यामस्तंभ्नादृषभोमस्तुवा-
 न् ५ ॥ ३० ॥ धृषत्पिबकलशेसोममिन्द्रवृद्धाशूरसमरेवसूनाम् । माध्यंदि-
 नेसर्वनआवृषस्वरयिस्थानोरयिमस्मासुधेहि ६ इन्द्रप्रणःपुरएतेवंपश्यप्रणोनय-
 प्रतरंवस्योअच्छ । भवांसुपारोअतिपार्योनोभवासुनीतिरुतवामनीतिः ७
 उरुनोलोकमनुनेषिविद्वान्त्सर्ववृज्ज्योतिरभयंस्वस्ति । ऋष्वतइन्द्रस्थविरस्य
 बाहूउपस्थेयामशरणाबृहन्ता ८ वरिष्ठेनइन्द्रवन्धुरैधावहिष्ठयोःशतावन्नश्वयो-
 रा । इषुमावक्षीषावर्षिष्ठांमानस्तारीन्मघवन्नायोअर्यः ९ इन्द्रमूलमह्यंजीवातु-
 मिच्छचोदयधियमयंसोनधारांम् । यत्किंचाहंत्वायुरिदंवदामितज्जुषस्वकृधिमां
 देववन्तम् १० ॥ ३१ ॥ त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रहवेहवेसुहवंशूरमिन्द्रम् ।
 ह्वयामिशक्रंपुरुहूतमिन्द्रस्वस्तिनोमघवांधात्विन्द्रः ११ इन्द्रःसूत्रामास्ववाअ-

क्र. सं.

॥३७४॥

वोभिःसुमृळीकोभंवतुविश्ववेदाः । बाधतांद्वेषोअभयंकृणोतुसुवीर्यस्यपतयः
 स्याम १२ तस्यवयंसुमंतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेस्याम । ससुत्रामास्ववा
 इन्द्रोअस्मेआराच्चिद्वेषःसनुतर्युयोतु १३ अवत्वेइन्द्रप्रवतो नोभिर्भिरोब्रह्माणि
 नियुतोधवन्ते । उरूनराधःसर्वनापुरुष्यपोगावजिन्युवसेसमिन्दून् १४ कइं
 स्तवत्कःपृणात्कोयजातेयदुग्रमिन्मघवाविश्वहावेत् । पादाविवप्रहरन्नन्यमन्यं
 कृणोतिपूर्वमपरंशचीभिः १५ ॥ ३२ ॥ शृण्वेवीरउग्रमुग्रंदमाधन्नन्यमन्यम-
 तिनेनीयमानः । एधमानद्विष्णुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशुइन्द्रोमनुष्यान् १६
 परापूर्वेषांसख्यावृणक्तिविततुराणोअपरेभिरेति । अनानुभूतीरवधून्वानःपूर्वीरि-
 न्द्रःशरदस्तर्तरीति १७ रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूवतदस्यरूपंप्रतिचक्षणाय । इन्द्रो
 मायाभिःपुरुषंईयतेयुक्ताह्यस्यहरयःशुतावश १८ युजानोहरितारथेभूरित्वष्टे-

अ.४अ.७

॥२७४॥

हराजति । कोविश्वाहाद्विषतःपक्षंआसतउतासीनेषुसुरिषु १९ अगव्यूतिक्षेत्र-
 मार्गन्मदेवाउर्वीसतीभूमिरंहूरणाभूत् । बृहस्पतेप्रचिकित्सागविष्टावित्थासते
 जरित्रइन्द्रपन्थाम् २० ॥ ३३ ॥ दिवेदिवेसुहृशीरन्यमर्धकृष्णाअसेधदपसध-
 नोजाः । अहंदासावृषभोवस्त्रयन्तोदव्रजेवर्चिनंशम्बरंच २१ प्रस्तोकइन्नुराध-
 सस्तइन्द्रदशकोशीयोर्दशवाजिनोऽदात् । दिवोदासादतिथिग्वस्यराधःशाम्बरं
 वसुप्रत्यग्रभीष्म २२ दशाश्वान्दशकोशान्दशवस्त्राधिभोजना । दशोहिरण्य-
 पिण्डान्दिवोदासादसानिषम् २३ दशरथान्प्रष्टिमतःशतंगाअथर्वभ्यः । अश्वथः
 पायवेऽदात् २४ महिराधोविश्वजन्यंदधानान्भूरद्वाजान्तसार्जयोअभ्ययष्ट २५
 ॥ ३४ ॥ वनस्पतेवीडुङ्गोहिभूयाअस्मत्सखाप्रतरणःसुवीरः । गोभिःसंनद्धोअसिवी

क्र. सं.

॥२७५॥

लयस्वास्थातातेजयतुजेत्वानि २६ दिवस्पृथिव्याः पर्योजु उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्या-
 भृतंसहः । अपामोष्मानं परिगोभिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषारथं यज २७ इन्द्रस्य
 वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य गभोर्वरुणस्य नाभिः । सेमानो हव्यदातिं जुषाणो देवर-
 थप्रतिहव्यागृभाय २८ उपश्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्राते मनुतां विष्टितं जगत् ।
 सदुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैर्दूराद्वीयो अपसेध शत्रून् २९ आक्रन्दय बलमोजो न आधा-
 निः प्रेति हिदुरितावार्धमानः । अपप्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इत इन्द्रस्य नुष्टिरं सिवीलय-
 स्व ३० आमूरजप्रत्यावर्तये माः केतुमहुन्दुभिर्वावदीति । समश्वपणांश्चरन्ति नो
 नरोऽस्माकं मिन्द्ररथिनो जयन्तु ३१ ॥ ३५ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थाष्टके
 सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अ. ४ अ. ७

॥२७५॥

यज्ञायज्ञायाधिकांशं युस्तृणपाणिकं पृश्निमुक्तं प्रगाथौ बृहती महासतो बृहती महावार्हतवार्हतौ प्रगाथावि-
 साग्नेयः काकुभः प्रगाथः पुरउष्णिग्बृहसतिजगतीति मारुतो न्खास्ति स्रोवा सांलिङ्गोक्तदेवताः काकुभः
 प्रगाथः पुरउष्णिग्बृहतीति पौष्ण्यो बृहती महावृहतीयवमध्यान्खानुष्टुम्मारुतो न्खाद्यावाभूम्योर्वापृश्नेर्वा-
 स्तुपेषञ्चोनऋजिश्वाहवैश्वदेवं हशक्यन्तं हुवेव उदुत्यत्पोलशश्युष्णिगनुष्टुबन्तं नतश्यूना सप्तम्याद्याः षड्जा-
 यज्यश्चतुर्दशीजगतीसुहोत्रादयो नुक्तगोत्राभारद्वाजाः पौत्रा बृहस्पतेर्दौष्णन्तेर्वाभरतस्य वयं दशपौष्णं
 तद्रायत्रं वैयां पूषन्ननुष्टुप्संपूषन्नेहिवां षड्यएनमन्त्यानुष्टुबिन्द्रान्वैन्द्रं च शुक्रं चतुष्कं द्वितीयाजगती प्रनुदशै-
 न्द्राग्रंतुवार्हतं चतुरनुष्टुबन्तं श्रथत्पञ्चोनागायत्रंतुत्रिष्टुबादित्रिष्टुबृहत्यनुष्टुबन्तमियं पळूना सारस्वतं-
 त्रिजगत्यादिजगतीत्रिष्टुबन्तम् ।

यज्ञायज्ञा द्वाविंशतिः शंयुर्वार्हस्पत्यस्तृणपाणिकं पृश्निमुक्तम् । आद्यानां दशानामग्निः
 त्रयोदश्यादीनां तिसृणां मरुतो लिङ्गोक्तदेवता वा । ततश्चतसृणां पूषा । अन्त्याया
 मरुतः पृश्निर्वावाभूमी वा । द्वितीयाचतुर्थीदशमीद्वादशीसप्तदश्यः सतो बृहत्यः ।
 षष्ठ्यष्टम्यौ । महासतो बृहत्यौ । सप्तमी महावृहती । एकादशीषोडश्यौ ककुभौ ।

क्र. सं.

॥२७६॥

अथोदश्यष्टादशयौ पुरउणिहौ । पञ्चदश्यतिजगती । उपास्या
यवमध्या महावृहती । अन्सानुष्टुप् । शिष्टा बृहत्यः ।

अ.४अ.८

४८ ॐ यज्ञायज्ञावोअग्रयेगिरागिराचक्षसे । प्रप्रवयममृतंजातवेदसंप्रियं
मित्रंनशांसिषम् १ ऊर्जोनपातंसहिनायमस्मयुर्दाशेमहव्यदांतये । भुवद्वाजे-
ष्वविताभुवद्बुधउतत्रातातनूनाम् २ वृषाह्यग्नेअजरोमहान्विभास्यर्चिषा । अजं
स्त्रेणशोचिषाशोगुचच्छुचेमुदीतिभिःसुर्वीदिहि ३ महोदेवान्यजंसियक्ष्यानुषक्त-
वक्रत्वोतदंसना । अर्वाचिःसीकणुह्यग्नेस्वसेरास्ववाजातवंस्व ४ यमापोअद्रयोव-
नागर्भमृतस्यपिप्रति । सहसायोमथितोजायतेनृभिःपृथिव्याअधिसानंवि ५
॥ १ ॥ आयःपप्रौभानुनारोदसीउभेधूमेनंवावतेदिवि । तिरस्तमोददृशऊर्म्या-
स्वाश्यावास्वरुषोवृषाश्यावाअरुषोवृषा ६ बृहद्भिरग्नेअर्चिभिःशुक्रेणदेवशोचि-

॥२७६॥

पा । भरद्वाजे समिधानोयविष्ठये वन्नः शुक्रदीदिहियुमत्पावकदीदिहि ७ विश्वा-
 सांगृहपतिर्विशामसित्वमग्नेमानुषीणाम् । शतंपूभिर्यविष्ठपाह्यहंसः समेद्वारंश-
 तंहिमाः स्तोतृभ्यो ये च ददति ८ त्वं नश्चित्रऊत्यावसोरावांसि चोदय । अस्य राय-
 स्त्वमग्नेरथीरसिविदागाधंतुचेतुनः ९ पर्वितोकंतनयंपर्तृभिष्टमदब्धैरप्रयुत्वभिः ।
 अग्नेहेळांसि दैव्यायुयोधिनोऽदेवानि ह्वरींसि च १० ॥ २ ॥ आसंखायः सवर्दुघां
 धेनुमं जध्वमुपनव्यं सावचः । सृजध्वमनंपस्फुराम् ११ याशर्धायिमारुताय स्व-
 भानवेश्रवोऽमृत्युधुक्षत । यामृळीके मरुतां तुराणां यासुमैरेव यावरी १२ भर-
 द्वाजायावधुक्षतद्रिता । धेनुंच विश्वदोहसमिषंच विश्वभोजसम् १३ तंव इन्द्रं न
 सुक्रतुं वरुणमिव मायिनम् । अर्यमणं नमन्द्रंसूप्रभोजसंविष्णुं नस्तुषादिशौ १४
 त्वेषं शर्धोनमारुतंतु विष्वण्यं नर्वाणं पूषणं संयथाशता । संसहस्राकारिषच्चर्षणि-

क. सं.

॥२७७॥

भ्य॒आँआ॒विर्गु॒ह्णाव॒सूकर॒त्सुवे॒दानो॒वसू॒करत् १५ आ॒मापू॒षन्नु॒पद्र॒वशं॒सिषं॒नुते॒अ-
 पि॒कर्ण॒आघृ॒णे । अ॒घाअ॒र्योअ॒रांत॒यः १६ ॥ ३ ॥ मा॒काक॒म्बीर॒मुहृ॒होव॒नस्प॒ति-
 म॒शंस्ती॒र्विहि॒नीनं॒शः । मो॒तसू॒रोअ॒हंए॒वाच॒नग्री॒वाआ॒दध॒तेवेः १७ ह॒तैरि॒वतेऽ-
 वृ॒कमं॒स्तुस॒ख्यम् । अ॒च्छि॒द्रस्य॒दध॒न्वतः॒सुपू॒र्णस्य॒दध॒न्वतः १८ प॒रोहि॒मर्त्यै॒रसिं॒
 स॒मोदे॒वैरु॒तश्रि॒या । अ॒भिख्यः॒पूष॒न्पृ॒तना॒सुन॒स्त्वम॒वानु॒नंय॒थापु॒रा १९ वा॒मी-
 वा॒मस्य॑धू॒तयः॒प्रणी॑ति॒रस्तु॒सूनु॒ता । दे॒वस्य॑वा॒मरु॒तोम॒र्त्यैस्य॑वे॒जान॒स्यंप्र॒यज्य-
 वः २० स॒द्यश्चि॒द्यस्य॑च॒कृतिः॒परि॒द्यादे॒वोनै॒तिसू॒र्यः । त्वे॒षंश॒वोद॒धिरे॒नाम॑य॒ज्ञियं॑
 म॒रुतो॑वृ॒त्रहं॒शवो॒ज्येष्ठं॑वृ॒त्रहं॒शवः २१ स॒कृद्दु॒द्यौर॑जा॒यत॒सकृ॑द्भूमि॒रजा॒यत । पृ-
 श॒न्यादु॒ग्धं स॒कृत्प॒यस्तदु॒न्योना॒नुजा॒यते २२ ॥ ४ ॥

अ. ४ अ. ८

॥२७७॥

स्तुषे पञ्चदश ऋजिश्वा विश्वे देवास्त्रिष्टुप् । अन्त्या शकरी ।

४९ स्तुषेजनैसुव्रतंनव्यंसीभिर्गीर्भिर्भिन्नावरुणासुन्नयन्ता । तआगमन्तुत
इहश्रुवन्तुसुक्षत्रासोवरुणोमित्रोअग्निः १ विशोविंशर्इडयमध्वरेष्वहंसक्रतुमरति
युवत्योः । दिवःशिङ्गुसहंसःसूनुमग्निंयज्ञस्यंकेतुमरुषंयज्जध्वै २ अरुपस्यंदुहि-
तराविरूपेस्तृभिरन्यापिपिशेसूरोअन्त्या । मिथस्तुराविचरन्तीपावकेमन्मश्रुतं
नक्षतक्रुव्यमाने ३ प्रवायुमच्छाबृहतीमनीपावृहद्रयिंविश्ववारंरथप्राम् । द्युतया-
मानियुतःपत्यमानःकविःकविमियक्षसिप्रयज्यो ४ समेवपुंश्छदयदश्विनोयोरथो
विरुक्मान्मनसायुजानः । येननरानासत्येष्वयध्यैवर्तिर्याथस्तनयायत्मनेच ५
॥ ५ ॥ पर्जन्यवातावृषभापृथिव्याःपुरीषाणिजिन्वतमप्यानि । सत्यंश्रुतःकव-
योयस्यंगीर्भिर्जगतःस्थातर्जगदाकृणुध्वम् ६ पावीरवीकन्याचित्रायुःसरस्वती

क्र. सं.

॥२७८॥

वीरपत्नीधियं धात् । आभिरच्छिद्रं शरणं सजोषादुराधर्षगुणतेशर्मयंसत् ७ पथ-
 स्पथः परिपतिवचस्याकामेन कृतो अभ्यानल्लर्कम् । सनोरासच्छुरुर्ध्वश्चन्द्राग्राधि-
 यं धियं सीषधातिप्रपूषा ८ प्रथमभाजयशसंवयोधांसुपाणिदेवं सुगभास्तिमृभ्वंम् ।
 होतायक्षद्यजतं पस्थानामग्निस्त्वष्टारंसुहवं विभावां ९ भुवनस्य पितरंगीभिराभी-
 रुद्रं दिवावर्धयारुद्रमक्तौ । बृहन्तं मृष्वमजरंसुषुम्नमृधंगधुवेमकविनेषितासः १०
 ॥ ६ ॥ आयुवानः कवयो यज्ञियासो मरुतो गुन्तगुणतो वरस्याम् । अचित्रं चिद्धि-
 जिन्वथावृधन्त इत्थानक्षन्तो नरो अङ्गिरस्वत् ११ प्रवीराय प्रतवसे तुराया जायूथेव
 पशुरक्षिरस्तम् । सपिस्पृशतितन्विश्रुतस्य स्तृभिर्ननाकैव च नस्य विषः १२ यो
 रजांसि विममेपाथिं वानि त्रिश्चिद्विष्णुर्मनवे बाधिताय । तस्य तेशर्मन्नुपदद्यमाने
 रायामदेमतन्वा इतनाच १३ तन्नोऽहिर्बुध्न्यो अद्भिरकैस्तत्पर्वतस्तत्संविताचनो

अ. ४ अ. ८

॥२७८॥

धात् । तदोषधीभिर्भिरातिषाचोभगःपुरन्धिर्जिन्वतुप्रराये १४ नूनोरथिर्थ्यं
चर्षणिप्रांपुरुवीरंमहक्रुतस्यंगोपाम् । क्षयंदाताजर्येनजनान्तस्पृधोअदेवीरभिच-
क्रमांमविशआदेवीरभ्यं१श्रवाम १५ ॥ ७ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां षष्ठे मण्डले
चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ४ ॥

हुवे वः पञ्चदश ऋजिष्वा विश्वे देवास्त्रिदुष ।

५० हुवेवोदेवीमदितिनमोभिर्मृळीकायवरुणंमित्रमग्निम् । अभिक्षदामर्य-
मणंसुशेवैत्रातृन्देवान्तसंवितारंभगंच १ सृज्योतिषःसूर्यदक्षपितृननागास्त्वेसु-
महोवीहिदेवान् । द्विजन्मानोयक्रंतुसापःसत्याःस्वर्वन्तोयजताअग्निजिह्वाः २
उतद्यावापृथिवीक्षत्रमुरुबृहद्रौदसीशरणंसुषुप्ते । महस्कंरथोवरिवोयथानोऽस्मे
क्षयायधिषणेअनेहः ३ आनोरुद्रस्यसूनवानमन्तामद्याहूतासोवसवोऽवृष्टाः ।

क्र. सं.

॥२७९॥

यदीमर्भेमहतिवाहितासोबाधेमरुतोअह्नामदेवान् ४ मिम्यक्षयेधुरोदसीनुदेवी
 सिषक्तिपूषाअभ्यर्धयज्वा । श्रुत्वाहवैमरुतोयद्वयाथभूमरिजन्तेअध्वनिप्रवि-
 क्ते ५ ॥ ८ ॥ अभित्यंवीरंगिवैणसमूर्चेन्द्रं ब्रह्मणाजरितुर्नवेन । श्रवदिह्वमुप
 चस्तवानोरासद्वाजाँउपमहोगृणानः ६ ओमानंमाणोमानुयीरमृक्तंवाततोकाय
 तनयायशंयोः । यूयंहिष्ठाभिषजोमातृतंमाविश्वस्यस्थातुर्जगतोजनित्रीः ७
 आनोदेवःसवितात्रायमाणोहिरण्यपाणिर्यजतोर्जगम्यात् । योदत्रवाँउपसोन
 प्रतीकंव्यूर्णुतेदाशुषेवार्याणि ८ उतत्वंसूनोसहसोनोअद्यादेवाँअस्मिन्नध्वरेव-
 वृत्याःस्यामहंतेसदमिद्रातौतवस्यामुप्रेऽवसासुवीरः ९ उतत्यामेहवमाजगम्या-
 तंनासत्याधीभिर्युवमङ्गविप्रा । अत्रिनमहस्तमसोऽमुमुक्तंतूवतंनरादुरितादभी-
 र्के १० ॥ १ ॥ तेनोरायोद्युमतोवाजवतोदातारोभूतनृवतःपुरुक्षोः । दशस्य-

अ. ४ अ. ८

॥२७९॥

न्तोदिव्याः पार्थिवासो गोजाता अप्यामृळता च देवाः ११ तेनोरुद्रः सरस्वती सजो-
षामील्लुष्मन्तो दिष्णुर्मृळन्तु वायुः । ऋभृक्षा वाजो देव्यो विधाता पर्जन्या वाता पि-
प्यता मिषं नः १२ उतस्य देवः सविता भर्गो नोऽपां नपां दवतु दानुपप्रिः । त्वष्टा दे-
वेभिर्जनिभिः सजोषा द्यौर्देवेभिः पृथिवी संमूद्रैः १३ उतनोऽहिर्बुध्न्यः शृणोत्वज-
एकं पात्पृथिवी संमूद्रः । विश्वे देवा ऋता वृधो हुवानाः स्तुता मन्त्राः कविशस्ता अव-
न्तु १४ एवानपातो ममतस्य धीभिर्भरद्वाजा अभ्यर्चन्त्यर्कैः । ग्राहता सोवसवो-
ऽवृष्टा विश्वे स्तुता सोभूता यजत्राः १५ ॥ १० ॥

उदु त्यत्योळश ऋजिश्वा विश्वे देवास्त्रिष्टुप् । उपान्त्यास्तिस्र उष्णिहः । अन्त्यानुष्टुप् ।

५१ उदुत्यञ्चक्षुर्महि मित्रयोराँ एति प्रियं वरुणयोरदं बधम् । ऋतस्य शुचिं दर्श-
तमनीं करुक्रमो न दिव उदिता व्यद्यौत् १ वेद्यस्त्रीणि विदथान्येषां देवानां जन्मस-

क्र. सं.

॥२८०॥

नूतराचविप्रः । ऋजुमर्तेषुवृजिनाचपश्यन्नभिचष्टेसूरोअर्यएवान् २ स्तुषउंवो
महऋतस्यंगोपानदितिमित्रंवरुणंसुजातान् । अर्यमणंभगुमदब्धधीतीनच्छा
वोचेसधन्यःपावकान् ३ रिशादंसःसत्पतीरदब्धान्महोराज्ञःसुवसनस्यंदात-
न् । यूनःसुक्षत्रान्क्षयतोदिवोनूनादित्यान्याम्यदितिंदुवोयु ४ द्यौःपितृःपृथि-
विमातरघुगन्धेभ्रातर्वसवोमूळतानः । विश्वंआदित्याअदितेसुजोषाअस्मभ्यंशम
बहुलंविर्यन्त ५ ॥ ११ ॥ मानोवृकायवृक्येसमस्माअघायतेरीरधतायजत्राः ।
यूयंहिष्ठारथ्योनस्तनूनायूयंदक्षस्यवचंसोबभूव ६ मावएनोअन्यकृतंभुजेममा
तत्कर्मवसवोयज्ञयध्वे । विश्वस्यहिक्षयथविश्वदेवाःस्वयंरिपुस्तन्वंरीरिषीष्ट ७
नमइदुग्रंनमआविवासेनमोदाधारपृथिवीमुतद्याम् । नमोदेवेभ्योनमईशेषां
कृतंचिदेनोनमसाविवासे ८ ऋतस्यवोरथ्यःपूतदक्षानृतस्यपस्त्यसदोअदब्धा-

अ. ४ अ. ८

॥२८०॥

न । ताँआनमोभिरुचक्षसोनृन्विश्वान्वआनमेमहोयजत्राः १ तेहिश्रेष्ठवर्चस-
 स्तउनस्तिरोविश्वानिदुरितानयन्ति । सुक्षत्रासोवरुणोमित्रोअग्निर्ऋतधीतयोव-
 कमराजसत्याः १० ॥ १२ ॥ तेनइन्द्रःपृथिवीक्षामवर्धन्पूषाभगोअदितिःपञ्च
 जनाः । सुशर्माणःस्ववसःसुनीथाभवन्तुनःसुत्रात्रासःसुगोपाः ११ नूसद्भानै
 दिव्यनंशिदेवाभारद्वाजःसुमतिंयातिहोता । आसानेभिर्यजमानोमियेधैर्देवानां
 जन्मवसूयुर्ववन्द । १२ अपत्यंवृजिनंरिपुंस्तेनमग्नेदुराध्वम् । द्रविष्ठमस्यसत्प-
 तेकृधीसुगम् १३ ग्रावाणःसोमनोहिकंसखित्वनायवावशुः । जहीन्य१त्रिणं
 पणिंवृकोहिषः १४ यूयंहिष्ठासुदानवइन्द्रंज्येष्ठाअभियवः । कर्तानोअध्वत्रा
 सुगंगोपाअमा १५ अपिपन्थामगन्महिस्वस्तिगामनेहसम् । येनविश्वाःपरि-
 द्विषोवृणक्तिविन्दतेवसु १६ ॥ १३ ॥

क्र. सं.

॥२८१॥

न तत्सप्तदश ऋजिश्वा विश्वे देवास्त्रिष्टुप् । सप्तम्याद्याः षड्गायत्र्यः । चतुर्दशी जगती ।

स. ४ अ. ८

५२ नतद्विवानपृथिव्यानुमन्येनयज्ञेननोतशमीभिराभिः । उबन्तुतंसुभ्वं १ :
 पर्वतासोनिर्हीयतामतियाजस्ययष्टा १ अतिवायोमरुतोमन्यतेनोब्रह्मवायः
 क्रियमाणंनिनिन्सात् । तपूषितस्मैवृजिनानिसन्तुब्रह्मद्विपमभितंशोचतुद्यौः २
 किमङ्गत्वाब्रह्मणःसोमगोपांकिमङ्गत्वाहुरभिशस्तिपांनः । किमङ्गनःपश्यसि
 निद्यमानान्ब्रह्मद्विपेतपुषिहेतिमस्य ३ अवन्तुमामुपसोजायमानाअवन्तुमासि-
 न्ध्वःपिन्वमानाः । अवन्तुमापर्वतासोध्रुवासोऽवन्तुमापितरोदेवहूतौ ४ विश्व-
 दानोसुमनसःस्यामपश्येमनुसूर्यमुच्चरन्तम् । तथाकरद्वसुपतिर्वसूनांदेवाओहा-
 नोवसागमिष्ठः ५ ॥ १४ ॥ इन्द्रोनेदिष्टमवसागमिष्ठःसरस्वतीसिन्धुभिःपिन्व-
 माना । पर्जन्योनोषधीभिर्मयोभुरग्निःसुशंसःसुहवःपितेव ६ विश्वेदेवासआ

॥२८१॥

गंतशृणुतामहमहवम् । एदं बर्हिर्निषीदत ७ योवोदेवाधृतस्तुनाहव्येनप्रतिभूषन्ति ।
 तंविश्वउपगच्छथ ८ उपनःसूनवोगिरःशृण्वन्त्वमृतस्यये । सुमूलीकाभवन्तु
 नः ९ विश्वेदेवाऋतावृधंऋतुभिर्हवनश्रुतः । जुषन्तायुज्यंपर्यः १० ॥ १५ ॥
 स्तोत्रमिन्द्रोमरुद्वणस्त्वष्टमान्मित्रोअर्यमा । इमाहव्याजुषन्तनः ११ इमनोअ-
 ग्रेअध्वरंहोतर्वयुनशोयंज । चिकित्वान्दैव्यंजनम् १२ विश्वेदेवाःशृणुतेमहवमे-
 येअन्तरिक्षेयउपयाविष्ठ । येअग्निजिह्वाउतवायजंन्नाआसद्यास्मिन्बर्हिषिमादय-
 ध्वम् १३ विश्वेदेवाममशृण्वन्तुयज्ञियाउभेरोदसीअपांनपाञ्चमन्म । मावोव-
 चांसिपरिचक्ष्याणिबोचंसुम्नेष्विद्वोअन्तंमामदेम १४ येकेचज्मामहिनोअहि-
 मायादिवोज्जिरेअपांसुधस्थे । तेअस्मभ्यमिषयेविश्वमायुःक्षपउस्त्रावरिवस्य-
 न्तुदेवाः १५ अग्नीपर्जन्याववंतंधियंमेऽस्मिन्हवैसुहवासुष्टुतिनः । इळामन्यो

क्र. सं.

॥२८२॥

ज॒नय॒द्भ॒म॒न्यःप्र॒जाव॑ती॒रिष॒आर्ध॑त॒म॒स्मे १६ स्ती॒र्णेव॑हिं॒षिस॑मिधा॒नेअ॒ग्रौसू॒-
केन॑म॒हान॑म॒सावि॑वासे । अ॒स्मिन्नो॑अ॒यवि॑दथै॒यज॑त्रा॒विश्वे॑दे॒वाह॑वि॒षिमा॑दय॒-
ध्वम् १७ ॥ १६ ॥

अ.४अ.६

वयं दश भरद्वाजो बार्हस्पत्यः पूषा गायत्री । अष्टम्यनुष्टुप् ।

५३ व॒यमु॑त्वापथस्प॒तेरथ॑न॒वाज॑सातये । वि॒येपू॑षन्नयुज्महि १ अ॒भि॒नो॒न॒-
यँव॑सु॒वीरं॑प्रय॒तदक्षि॑णम् । वा॒मंगृ॑हप॒तिंन॑य २ अ॒वि॒त्स॒न्तंचि॑दाघृ॒णेपू॑ष॒न्दाना॑य
चोद॑य । पु॒णेश्चि॒द्विघ्नं॑दा॒मनः॑ ३ वि॒पु॒थोवा॑ज॒सात॑येचि॒नुहि॑वि॒मृधो॑जहि । साध॑-
न्तामु॒ग्रनो॑धियः ४ प॒रितृ॑न्धिप॒णीना॑मा॒रया॑हृद॒याक॑वे । अथै॒म॒स्मभ्यै॑रन्वय ५
॥ १७ ॥ वि॒पूष॑न्ना॒रया॑तुदपु॒णेरि॑च्छहृदिप्रि॒यम् । अथै॒म॒स्मभ्यै॑रन्वय ६ आ॒रि॒-
खकि॑कि॒राकृ॑णुप॒णीना॑हृद॒याक॑वे । अथै॒म॒स्मभ्यै॑रन्वय ७ या॑पूष॒न्ब्रह्म॑चोद॒नी-

॥२८२॥

मारांविभंष्याघृणे । तयांसमस्यहृदयमारिखकिकिराकुणु ८ यातेअष्टागोओ-
पशार्घुणेपशुसाधनी । तस्यास्तेसुघ्नमीमहे ९ उतनोगोषणिंधियमश्वसांवाज-
सामुत । नृवत्कुणुहिवीतये १० ॥ १८ ॥

सं पूषन्दश भरद्वाजो बार्हस्पत्यः पूषा गायत्री ।

५४ संपूषन्विदुषानययोअञ्जसानुशासन्ति । यएवेदमितिब्रवत् १ समुपूष्णा
गमेमहियोगृहाँअभिशासन्ति । इमएवेतिब्रवत् २ पूष्णश्चक्रंनरिष्यतिनको-
शोऽवपद्यते । नोअस्यव्यथतेपविः ३ योअस्मैहविषाविध्वन्नतंपूषापिमृष्यते ।
प्रथमोविन्दतेवसु ४ पूषागाअन्वेतुनःपूषारक्षत्वर्वतः । पूषावाजंसनोतुनः ५
॥ १९ ॥ पूषन्ननुप्रगाइहियजमानस्यसुन्वतः । अस्माकैस्तुवतामुत ६ मार्कि-
र्नेशन्मार्कीरिषन्मार्कीसंशारिकेवटे । अथारिष्टाभिरागहि ७ शृण्वन्तंपूष्णवय-

क. सं.

॥२८३॥

मिर्यमनष्टवेदसम् । ईशानं राय ईमहे ८ पूषन्तव व्रते वयं न रिष्येम कदाचन ।
स्तोतारं स्तदुहस्मसि ९ परिपूषा पुरस्ताद्धस्तं दधातु दक्षिणम् । पुनर्नो नष्टमा-
जंतु १० ॥ २० ॥

अ. ४ अ. ८

एहि वां षड् भरद्वाजो बार्हस्पत्यः पूषा गायत्री ।

५५ एहि वां विमुचो नपादाघृणे संसंचावहै । रथीर्कृतस्य नो भव १ रथीर्तमं
कपर्दिनमीशानं रावसोमहः । रायः सखायमीमहे २ रायो धारास्याघृणे वसो रा-
शिरजाश्व । धीवतो धीवतः सखा ३ पूषणं न्व १ जाश्वमुपस्तोषामवाजिनम् ।
स्वसूर्यो जार उच्यते ४ मातुर्दिधिषुमं ब्रवं स्वसुं जारः गृणोतु नः । भ्रातेन्द्रस्य
सखामम ५ आज्ञासः पूषणं रथे निगृम्भास्तेर्जनश्रियम् । देवं वहन्तु वि-
भ्रतः ६ ॥ २१ ॥

॥२८३॥

य एनं षड् भरद्वाजो बार्हस्पत्यः पूषा गायत्री । अन्त्यानुष्टुप् ।

५६ यएनमादिदेशातिकरम्भादितिपूषणम् । नतेनदेवआदिशौ १ उतघास
रथीतमःसख्यासत्पतिर्युजा । इंद्रोवृत्राणिजिघ्रते २ उतादःपरुषेणविसूरंश्चक्रं
हिरण्ययम् । न्यैरयद्रथीतमः ३ यद्यत्वापुरुष्टुतब्रवामदस्रमन्तुमः । तत्सुनो
मन्मसाधय ४ इमंचनोगुवेषणंसातयेसीषधोगुणम् । आरात्पूषन्नसिश्रु
तः ५ आतेस्वस्तिमीमहआरेअघामुपावसुम् । अद्याचंसर्वतातयेश्वश्चंसर्वता-
तये ६ ॥ २२ ॥

इन्द्रा तु षड् भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रापूषणौ गायत्री ।

५७ इन्द्रानुपूषणावयंसख्यायस्वस्तये । हुवेमवाजसातये १ सोममन्यउपा-
सदत्पातवेचम्वोःसुतम् । करम्भमन्यइच्छति २ अजाअन्यस्यवह्नयोहरीअन्य-

क्र. सं.

॥२८४॥

स्यसंभृता । ताभ्यांवृत्राणिजिघ्रते ३ यदिन्द्रोअनयद्रितोमहीरपोवृषन्तमः । त-
त्रपूषाभेवत्सचा ४ तांपूष्णःसुमतिवयंवृक्षस्यप्रवयामिव । इन्द्रस्यचारभामहे ५
उत्पूषणंयुवामहेऽभीशूरिवसारथिः । मृह्याइंद्रैस्वस्तये ६ ॥ २३ ॥

शुक्रे चतुष्कं भरद्वाजो बार्हस्पत्यः पूषा त्रिष्टुप् । उपाद्या जगती ।

५८ शुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यद्विष्टुरूपेअहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमायाअव-
सिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्तु १ अजाश्वःपशुपावाजपस्त्योधियंजिन्वोभु-
वनेविश्वेअर्पितः । अष्टांपूषाशिथिरामुद्धरीवृजत्संचक्षाणोभुवनादेवईयते २ या
स्तेपूषन्नावोअन्तःसमुद्रेहिरण्ययीरन्तरिक्षेचरन्ति । ताभिर्यासिदूत्यांसूर्यस्यका-
मेनकृतश्रवंइच्छमानः ३ पूषासुबन्धुर्दिवआपृथिव्याइलस्पतिर्मघवादस्मवर्चाः।
यंदेवासोअददुःसूर्यायैकामेनकृतंतवसंस्वधम् ४ ॥ २४ ॥

अ.४ब.८

॥२८४॥

अनु दश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्राग्नी बृहती । अन्त्याश्चतस्रोऽनुष्टुभः ।

५९ प्रनुवोचासुतेषुवांवीर्याइयानिचक्रथुः । हतासोवांपितरोदेवशत्रवइन्द्रा-
ग्नीजीवथोयुवम् १ वळित्थामहिमावामिन्द्राग्नीपनिष्ठआ । समानोवांजनिता
भ्रातरायुवंयमाविहेहमातरा २ ओकिवांसासुतेसचोअश्वासर्तीइवादने । इन्द्रा-
न्व१ग्नीअर्वसेहवज्जिणावयंदेवाहंवामहे ३ यइन्द्राग्नीसुतेषुवांस्तवत्तेष्वृतावृधा ।
जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणानदेवाभसथश्चन ४ इन्द्राग्नीकोअस्यवांदेवौमर्तेश्वि-
केतति । विषूचोअश्वान्युयुजानइयतएकःसमानआरथे ५ ॥ २५ ॥ इन्द्राग्नी
अपादियंपूर्वागात्पद्वतीभ्यः । हित्वीशिरोजिह्वावावदच्चरन्निशत्पदान्यक्रमी-
त् ६ इन्द्राग्नीआहितन्वतेनरोधन्वानिबाह्वोः । मानोअस्मिन्महाघनेपरावर्क्तग-
विंष्टिषु ७ इन्द्राग्नीतपन्तिमाघाअर्योअरातयः । अपद्वेषास्याकृतंयुयुतंसूर्याव-

क्र. सं.

॥२८५॥

धिं ८ इन्द्राग्नीयुवोरपिवसुदिव्यानिपाथिवा । अनंइहप्रयच्छतरयिविश्वायुपो-
षसम् १ इन्द्राग्नीउक्थवाहसास्तोमेभिर्हवनश्रुता । विश्वाभिर्गीर्भिरागंतमस्य
सोमस्यपीतये १० ॥ २६ ॥

अ. ४ अ. ८

अथत्पञ्चदश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्राग्नी गायत्री । आद्यास्तिस्रस्रयोदशी च त्रिष्टुभः
उपान्त्या बृहती । अन्त्यानुष्टुप् ।

६० अथंहुत्रमुत्संनोतिवाजमिन्द्रायोअग्नीसहुरीसपुयात् । इरज्यन्तावम-
व्यस्यभूरेःसहस्तमासहसावाजयन्ता १ तायोधिष्टमभिगाइन्द्रनूनमपःस्वरुष-
सोअग्रऊह्लाः । दिशःस्वरुषसइन्द्रचित्राअपोगाअंमेयुवसेनियुत्वान् २ आवृत्र-
हणावृत्रहभिःशुष्मैरिन्द्रयातंनमोभिरमेअर्वाक् । युवंराधोभिरकवेभिरिन्द्राग्नेअ-
स्मेभंवतमुत्तमेभिः ३ ताहुवेययोरिदंपमेविश्वंपुराकृतम् । इन्द्राग्नीनमर्धतः ४

॥२८५॥

उ॒ग्रावि॒घनि॒नामृ॒धंइन्द्रा॒ग्नीह॒वामहे । तानो॑मृ॒ळातई॒दृशो ५ ॥२७॥ ह॒तोवृ॒त्राण्या-
 र्थाह॒तोदा॒सानि॒सत्प॑ती । ह॒तोवि॒श्वाअ॒प॒द्विषः ६ इन्द्रा॒ग्नीयु॒वामि॒मेभु॑भिस्तोमा
 अ॒नूष॑त । पि॒ब॒तंशं॑भु॒वासु॒तम् ७ या॒वांस॑न्तिपु॒रुस्पृ॒होनि॒युतो॑दा॒गुपे॑नरा । इन्द्रा॒-
 ग्नीता॑भि॒राग॑तम् ८ ता॒भि॒राग॑च्छ॒तंन॒रोपे॑द॒सर्व॑नंसु॒तम् । इन्द्रा॒ग्नीसो॑म॒पीत॑ये ९
 तर्मी॑ळिष्व॒योअ॒र्चिषा॒वना॒विश्वा॑प॒रिष्व॑ज॒तु । कृ॒ष्णाकृ॒णोति॑जि॒ह्वायां १०॥२८॥
 यइ॒द्धआ॒विवा॑सति॒सु॒न्नामिन्द्र॑स्य॒मर्त्यैः । द्यु॒न्नाय॑सु॒तरा॑अ॒पः ११ तानो॑वाज॒वती॑-
 रिष॑आ॒गून्पि॑पृ॒तम॑र्व॒तः । इन्द्र॑म॒ग्निच॑वो॒ह्वे १२ उ॒भावा॑मिन्द्रा॒ग्नीआ॒हुव॑ध्याउ॒-
 भा॒राध॑सःसु॒हमा॑द्य॒ध्वै । उ॒भादा॑ता॒रावि॑षांर॒यीणा॑मु॒भावा॑ज॒स्यसा॑तये॒हुवे॒वा-
 म् १३ आ॒नो॒गव्यै॑भि॒रश्व्यै॑र्व॒सव्यै॑रु॒पंग॑च्छ॒तम् । सखा॑यौदे॒वौस॒ख्यायै॑शंभु॒वे-

क्र. सं.

॥२८६॥

न्द्राग्नीताहंवामहे १४ इन्द्राग्नीगृणुतंहव्यं यजमानस्य सुन्वतः । वीतंहव्यान्यागतं
पिबंतसोम्यमधु १५ ॥ २९ ॥

इयं चतुर्दश भरद्वाजो बार्हस्पत्यः सरस्वती गायत्री । आद्यास्तिस्र उपान्या च जगत्यः । अन्त्या त्रिष्टुप् ।
६१ इयमवदाद्रभसमृणच्युतं दिवो दासंवध्यश्वायं दाशुषे । याशश्वन्तमाच-
खादावसंपृणिताते दात्राणि तविषा सरस्वति १ इयं शुष्मेभिर्विसखा इवारुजत्सानुं
गिरीणां तविषेभिर्हूमिभिः । पारावतघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः सरस्वती माविवासेम
धीतिभिः २ सरस्वति देवनिदो निबर्हय प्रजां विश्वस्य बृसं यस्य मायिनः । उत्तक्षि-
तिभ्योऽवनीरविन्दो विषमेभ्यो अस्त्रवो वाजिनीवति ३ प्रणो देवी सरस्वती वाजे-
भिर्वाजिनीवती । धीनाम विज्यवतु ४ यस्त्वा देवि सरस्वत्युपब्रूते घनैर्हिते । इन्द्रं
न वृत्रतूर्ये ५ ॥ ३० ॥ त्वं देवि सरस्वत्यवा वाजेषु वाजिनि । रदा पूषे वनः सनि-

अ.४अ.८

॥२८६॥

म् ६ उतस्यानःसरस्वतीधोराहिरण्यवर्तनिः । वृत्रघ्नीर्वाष्टिसुष्टुतिम् ७ यस्या
 अनन्तोअहुतस्त्वेषश्चरिष्णुरर्णवः । अमश्चरतिरोहवत् ८ सानोविश्वाअतिद्विषः
 स्वसूरन्याक्रुतावरी । अतुन्नहैवसूर्यः ९ उतनःप्रियाप्रियासुसप्तस्वसासुजुष्टा ।
 सरस्वतीस्तोम्याभूत् १० ॥ ३१ ॥ आपप्रुषीपार्थिवान्यूरुरजोअन्तरिक्षम् ।
 सरस्वतीनिदस्पातु ११ त्रिषधस्थासप्तधातुःपञ्चजातावर्धयन्ती । वाजैवाजेह-
 व्याभूत् १२ प्रयामहिन्नामहिनासुचेकिंतेयुन्नेभिरन्याअपसांमपस्तमा । रथइ-
 वबृहतीविभ्वनैकृतोपस्तुत्याचिकितुषासरस्वती १३ सरस्वत्यभिर्नौनेषिवस्यो
 मापंस्फरीःपयसामानआधक् । जुषस्वनःसख्यावेश्याचमात्वत्क्षेत्राण्यरंणानि
 गन्म १४ ॥ ३२ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां चतुर्थाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इति
 चतुर्थाष्टकः समाप्तः ॥ ४ ॥

प्र. सं.

॥२८७॥

स्तुपएकादशाश्विनंतुक्त्यैकपदान्तंत्रैष्टुममाद्याविरालुदुश्रियेषलुषस्यंत्वेपास्यावपुर्वेकादशमारुतं
 विश्वेपांमैत्रावरुणंश्रुष्टीवामैन्द्रावरुणमुपान्त्येजगत्यौसंवामष्टावैन्द्रावैष्णवंघृतवतीषड्द्यावापृथिवीयंजा
 गतमुदुष्यःसावित्रंत्रिष्टिष्टुवन्तमिन्द्रासोमापश्चैन्द्रासोमंयोअद्रिभित्तृचंबार्हस्पत्यंसोमारुद्राचतुष्कंसोमा-
 रौद्रंजीमूतस्येवैकोनापायुर्भारद्वाजःसंग्रामाङ्गान्यृक्शोभितुष्टाववर्मधनुर्ज्यामात्नीर्इषुर्धिजगस्यर्धेसारथि-
 मर्धेरश्मीनश्चान्त्थंरथगोपांजगत्याद्यालिङ्गोक्तदेवताद्वाभ्यामिषून्प्रतोदंहस्तघ्नंद्वाभ्यामिषून्पराःपङ्क्या-
 दयोलिङ्गोक्तदेवताःसंग्रामाशिषोन्सानुष्टुवृजीतआलाक्तेतिचद्वेद्वेयोद्भयःसंभूतोवसतीवरीषुगृह्यमाणामु
 पुष्करेस्थितवान्त्सर्वतःपुष्करंतत्रविश्वेदेवाअधारयन्नुत्थायततोमहत्तपश्चकारादृष्टमिन्द्रमन्यैर्ऋषिभिर्यो-
 दृष्टावांस्तपसापूर्वस्तोमभागान्परितुष्टःशक्रःप्रभूतेयस्यसगुणतोनामजज्ञेवसतःश्रैष्ठ्यकर्मणःससप्तमंमण्ड-
 लंवासिष्ठोपश्यदग्निपश्चाधिकाविराजोष्टादशाद्याः ।

अ. २ अ. १

स्तुप एकादश भरद्वाजो बार्हस्पत्योश्विनौ त्रिष्टुप् ।

६२ ॐ स्तुषेनरादिवोअस्यप्रसन्ताश्विनाहुवेजरमाणोअर्कैः । यामयउ

॥२८७॥

स्राव्युषिज्मोअन्तान्युयूषतःपर्यूरुवरांसि १ तायज्ञमाशुचिंभिश्चक्रमाणारथस्य
 भानुरुंरुचूरजोभिः । पुरूवरांस्यमितामिमानापोधन्वान्यतिथाथोअज्जान् २
 ताहत्यहृतिर्यदरधमुग्नेत्थाधियऊहथुःशश्वदश्वैः । मनोजवेभिरिषिरैःशयध्यैपरि
 व्यथिंदाशुषोमर्त्यस्य ३ तानव्यंसोजरमाणस्यमन्मोपभूषतोयुयुजानसंती ।
 शुभंपक्षमिषमूर्जवहन्ताहोतायक्षत्प्रत्नोअधुग्युवाना ४ तावल्गूदस्रापूरुशाकतमा
 प्रत्नानव्यंसावचसाविवासे । याशंसंतेस्तुवतेशंभविष्ठावभूवतुर्गृणतेचित्ररांती ५
 ॥ १ ॥ ताभुज्युंविभिरद्व्यःसंमुद्रात्तुग्रस्यसूनुमूहथूरजोभिः । अरेणुभिर्योजनेभि-
 र्भुजन्तापतत्रिभिरणसोनिरुपस्थात् ६ विजयुषारथ्यायात्मद्विश्रुतंहववृषणाव-
 धिमत्याः । दशस्यन्ताशयवैपिप्यथुर्गामितिच्यवानासुमर्तिभुरण्यू ७ यद्रोदसी
 प्रदिवोअस्तिभूमाहेळोदेवानामुतमर्त्यत्रा । तदादित्यावसवोरुद्रियासोरक्षोयुजेत-

क्र. सं.

॥२८८॥

पुंरुधंदधात ८ यईराजानावृतुथाविदधद्रजसोमित्रोवरुणश्चिकेतत् । गम्भीराय
रक्षसेहेतिमस्यद्रोघायचिद्वचसआनवाय ९ अन्तरैश्चक्रैस्तनयायवर्तिर्युमतायांतं
नूवतारथेन । सनुत्येनृत्यजसामर्त्यस्यवनुष्यतामपिंशीर्षाववृक्तम् १० आपर-
माभिरुतमध्यमाभिर्नियुद्रिर्यातमवृमाभिर्वाक् । दृहस्यचिद्रोमतोविव्रजस्य
दुरोवर्तगृणतेचित्रराती ११ ॥ २ ॥

अ.५ अ.१

कत्यैकादश भरद्वाजो बार्हस्पत्योश्विनौ त्रिष्टुप् । अन्त्यैकपदा ।

६३ कं१ त्यावल्गूपुरुहूताद्यदूतो नस्तोमोऽविद्वन्नमस्वान् । आयोअर्वाङ्कासंत्या
ववर्तप्रेष्ठाह्यसंथोअस्यमन्मन् १ अरंमेगन्तंहवनायास्मैगृणानायथापिवाथोअ-
न्धः । परिहृत्यहर्तिर्याथोरिषोनयत्परोनान्तरस्तुतुर्यात् २ अकारिवामन्धंसोवरी-
मन्नस्तारिवर्हिःसुप्रायणतमम् । उजानहस्तोयुवयुर्ववन्दावानक्षन्तोअद्रयआज-

॥२८८॥

न ३ ऊर्ध्वोवामग्रिरेध्वरेष्वस्थात्परातिरेतिजूर्णिनीधृतार्ची । प्रहोतागूर्तमनाउ-
 राणोऽयुक्तयोनासत्याहवीमन् ४ अधिश्रियेदुहितासूर्यस्यरथेतस्थौपुरुभुजाश-
 तोतिम् । प्रमायाभिर्मायिनाभूतमत्रनरानृतूजनिमन्यज्ञियानाम् ५ ॥ ३ ॥
 युवंश्रीभिर्देर्गताभिर्गभिःशुभेपुष्टिमूहयुःसूर्यायाः । प्रवांवयोवपुषेऽनुपसन्न
 द्वाणोऽसुष्टुताधिष्ण्यावाम् ६ आवांवयोऽश्वासोवहिष्ठाअभिप्रयोनासत्यावहन्तु ।
 प्रवारथोमनोजवाअसर्जीषःपृक्षइषिधोअनुपूर्वीः ७ पुरुहिवांपुरुभुजादेष्णंधेनुं
 नडपंपिन्वतमसंक्राम् । स्तुतंश्रवांमाध्वीसुष्टुतिश्चरसांश्रयेवामनुरातिमग्मन् ८
 उतमंक्रजेपुरंयस्यरध्वीसुमीह्लेशतंपेरुकेचंपका । शाण्डोदाद्विरणिनःस्मदिष्टि-
 न्दशंवशासौअभिपाचंक्रुष्वान् ९ संवांशतानासत्यासहस्राश्वानांपुरुपन्था

क. सं.

॥२८९॥

गिरेदात् । भरद्वाजायवीरनूगिरेदाद्धतारक्षांसिपुरुदंससास्युः १० आवांसुमेव-
रिमन्त्सुरिभिःष्याम् ११ ॥ ४ ॥

उदु श्रिये षड्रद्राजो बार्हस्पत्य उषास्त्रिष्टुप् ।

६४ उदुश्रियउपसोरोचमानाअस्थुरपांनोर्मयोरुशन्तः । कृणोतिविश्वांसप-
थासुगान्यभूदुवस्वीदक्षिणामधोनी १ भद्राददृक्षउर्वियाविभास्युतेशोचिभान-
वोद्यामपसन् । आविर्वक्षःकृणुषेशुम्भमानोषोदेविरोचमानामहोभिः २ वह-
न्तिसीमरुणासोरुशन्तोगावःसुभगासुर्वियाप्रथानाम् । अपैजतेगूरोअस्तेवश-
त्रन्वाधतेतमोअजिरोनवोह्ला ३ सुगोततेसुपथापर्वतेष्ववातेअपस्तरंसिस्वभा-
नो । सानआवहपृथुयामनृष्वेरयिंदिवोदुहितरिष्यध्यै ४ सावहयोक्षभिरवा-
तोषोवरंवहंसिजोपमनुं । त्वंदिवोदुहितर्याहंदेवीपूर्वहूतौमंहनादर्गताभूः ५

अ. ५ अ. १

॥२८९॥

उत्तेवयंश्चिद्वसुतेरपमन्नरंश्चयेपितृभाजोव्युष्टौ । अमासतेवंहसिभूरिवाममुषोदे-
विदाशुषेमर्त्याय ६ ॥ ५ ॥

एषा स्या षड्विंशजो बार्हस्पत्य उषास्त्रिष्टुप् ।

६५ एषास्यानौदुहितादिवोजाःक्षितीरुच्छन्तीमानुंवीरजीगः । याभानुना
रुशंताराभ्यास्वज्ञायितिरस्तमंसश्चिदकून् १ वितद्ययुररुणयुग्मिभरश्चैश्चित्रंभा-
न्त्युषसंश्चन्द्ररथाः । अग्रैयज्ञस्यबृहतोनयन्तीर्विताबाधन्तेतमऊर्म्यायाः २ श्रवो
वाजमिषमूर्ज्वहन्तीर्निदाशुषंउषसोमर्त्याय । मधोनीर्वीरवत्पत्न्यमानाअवोधा-
तविधुतेरत्नमद्य ३ इदाहिवोविधुतेरत्नमस्तीदावीरायदाशुषंउषासः । इदावि-
प्रायजरतेयदुक्थानिष्ममावतेवहथापुराचिन् ४ इदाहितंउषोअद्रिसानोगोत्रा
गवामङ्गिरसोगुणन्ति । व्य१कैर्णविभिदुर्ब्रह्मणाचसत्यानूणामभवद्देवहूतिः ५

क्र. सं.

॥२९०॥

उच्छादिवोदुहितः प्रत्नवन्नो भरद्वाजवद्विधुते मधोनि । सुवीरैरयिं गृणते रिरिह्युरु-
गायमधिधेहि श्रवोनः ६ ॥ ६ ॥

वपुर्नैकादश भरद्वाजो बार्हस्पत्यो मरुतस्त्रिष्टुप् ।

६६ वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्तुसमानं नामधेनुपत्यमानम् । मर्तेष्वन्यदोहसे
पीपायसकृच्छुकंदुदुहेपृश्निरुधः १ ये अग्रयो न शोशुचन्निधानाद्विर्यत्रिर्मरुतो वा-
वृधन्त । अरेणवो हिरण्ययास एषां साकं नृमणैः पौंस्यैभिश्च भूवन् २ रुद्रस्य ये मीढु-
षः सन्ति पुत्रायांश्चोनुदाध्विर्भरं ध्वै । विदेहि मातामहो महीषासे त्वृश्निः सुभ्वे ३ ग-
र्भमाधात् ३ नय ईषन्ते जनुषोऽयान्व १ न्तः सन्तोऽव्यानि पुनानाः । निर्यदुद्देशु-
चयोऽनुजोषमनुश्चियातन्वमक्षमाणाः ४ मक्षूनयेषु दोहसेचिदया आनामधृष्णु
मारुतं दधानाः । नयेस्तौ नाअयासौ महानूचित्सुदानुरवयासदुमान् ५ ॥ ७ ॥

अ.५ अ.१

॥२९०॥

तद्दुग्धाःशवंसाधूष्णुषेणाउभेयुजन्तरोदसीसुमेकै । अर्धस्मैपुरोदसीस्वशोचि-
 रामवत्सुतस्थौनरोकः ६ अनेनोवोमरुतोयामोअस्त्वनश्वश्चियमजुत्यरंथीः ।
 अनवसोअनभीशूरजस्तूर्विरोदसीपृथ्यायातिसार्धन् ७ नास्यवृत्तानतरुतान्व-
 स्तिमरुतोयमवंधवाजंसातौ । तोकेवागोषूतनयेयमप्सुसब्रजंदर्पापार्येअध-
 योः ८ प्रचित्रमर्कगुणतेतुरायमारुतायस्वतवसेभरध्वम् । येसहांसिसहसासहन्ने-
 रेजतेअग्नेपृथिवीमुखेभ्यः ९ त्विषीमन्तोअध्वरस्यैवद्विद्युत्तृपुष्यवसोजुहो३ना-
 ग्नेः । अर्चत्रयोधुनयोनवीराभ्राजज्जन्मानोमरुतोअधृष्टाः १० तंवृधन्तंमारुतं
 भ्राजंहृष्टिरुद्रस्यसूनुंहवसाविवासे । दिवःशर्षायशुचयोमनीषागिरयोनापउग्रा
 अस्पृधन् ११ ॥ ८ ॥

क. सं.

॥२९१॥

विश्वेषामेकादश भरद्वाजो षाड्स्वत्यो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

अ. २ अ. १

६७ विश्वेषां वः सतां ज्येष्ठतमा गीर्भिर्मित्रावरुणावावृधध्वै । संयारुमेवं यम-
 तुर्यमिष्टाद्वाजनां असंमावाहुभिः स्वैः १ इयं महां प्रस्तृणीते मनीषोपप्रियानमसा
 बहिरच्छ । यन्तं नो मित्रावरुणावधृष्टं छुदिर्यद्वा वरूथ्यं सुदानू २ आयातं मित्राव-
 रुणा सुगस्त्युपप्रियानमसा हूयमाना । संयावंप्रःस्थो अपसेवजनां ज्जुधीयतश्चि-
 द्यतथो महित्वा ३ अश्वानयावाजिनां पूतबन्धूकृता यद्रर्भमदिति र्भरंध्वै । प्रयाम-
 हिं महान्ता जायमाना घोरा मतीं यरिपवे निदीधः ४ विश्वे यद्वा मंहना मन्दमानाः
 क्षत्रं देवासो अर्धधुः सजोषाः । परियद्रूथो रोदसी चिदुर्वी सन्ति स्पशो अर्धद्वासो अ-
 मूराः ५ ॥ १ ॥ ता हि क्षत्रं धारयेथे अनुद्यन्तं हेथे सानुमुपमादिवद्योः । हृहो न क्ष-
 त्रउत विश्वदेवो भूमिमाता न्याया सिनायोः ६ ता विग्रं वैथे जठरं पुणध्या आयत्सद्म

॥२९१॥

सभृतयःपृणन्ति । नमृष्यन्तेयुवतयोऽवातावियत्पयोविश्वजिन्वाभरन्ते ७ ता
 जिह्वयासदमेदंसुमेधाआयद्वांसत्योअरतिर्कृतेभूत् । तद्वांमह्रित्वंघृताचावस्तुयुवं
 दाशुषेविचयिष्टमंहः ८ प्रयद्वांमित्रावरुणास्पूर्धन्प्रियाधामयुवधितामिनन्ति ।
 नयेदेवासओहसानमर्ताअयंज्ञसाचोअप्योनपुत्राः ९ वियद्वाचंकीस्तासोभरन्ते
 शंसन्तिकेचिन्निविदोमनानाः । आद्वांब्रवामसत्यान्युक्थानकिर्देवेभिर्यतथोम-
 ह्रित्वा १० अवोरित्थावांछुर्दिषोअभिष्टौयुवोमित्रावरुणावस्कृवोयु । अनुयद्वा-
 वःस्फुरानृजिप्यंघृष्णुंयद्रणेवृषणंयूनजन् ११ ॥ १० ॥

श्रुष्टी वामेकादश भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रावरुणौ त्रिष्टुप् । उपान्ये जगत्तौ ।

६८ श्रुष्टीवांयज्ञउद्यतःसजोशमनुष्वद्वृक्तबर्हिषोयजंध्यै । आयइन्द्रावरुणा-
 विषेअद्यमहेसुन्नायमहआववतैत् १ ताहिश्रेष्ठादेवतातातुजाशूराणांशविष्ठाता

क्र. सं.

॥२९२॥

हिभूतम् । मघोनांमंहिष्ठातुविशुष्मंक्रतेनवृत्रतुरासर्वसेना २ तागुणीहिनमस्ये-
 भिःशुषैःसुमेभिरिन्द्रावरुणाचकाना । वज्रेणान्यःशर्वसाहन्तिवृत्रंसिषक्तयन्योवृ-
 जनेषुविप्रः ३ माश्रयन्नरश्ववावृधन्तुविश्वेदेवासोनरांस्वगुर्ताः । प्रैभ्यइन्द्रावरुणा
 महित्वाद्यौश्वपृथिविभूतमुर्वी ४ सइत्सुदानुःस्ववांक्रतावेन्द्रायोवावरुणदाशति
 त्मन् । इषासद्विषस्तरिद्वास्वान्वंसद्रयिरयिवर्तश्चजनान् ५ ॥ ११ ॥ यंयुवंदाश्व-
 ध्वरायदेवारयिधत्थोवसुमन्तंपुरुक्षुम् । अस्मेसइन्द्रावरुणावपिष्यात्प्रयोभनक्ति
 वनुषामशस्तीः ६ उत्तनःसुत्रात्रोदेवगोपाःसूरिभ्यइन्द्रावरुणारयिष्यात् । ये-
 षांशुष्मःपृतनासुसाह्वान्प्रसद्योद्युम्नातिरतेततुरिः ७ नूनंइन्द्रावरुणागृणानापृङ्गरयि
 सौश्रवसार्यदेवा । इत्थागृणन्तोमहिनस्यशर्धोऽपोननावादुरिनातरेम ८ प्रस-
 प्राजेबृहतेमन्मनुप्रियमर्चदेवायवरुणायसप्रथः । अयंयउर्वीमहिनामहिब्रतःक्र-

अ.५अ.१

॥२९२॥

त्वाविभात्यजरोनशोचिषा ९ इन्द्रावरुणासुतपाविमंसुतंसोमंपिबतुमद्यधृतव्र-
ता । युवोरथोअध्वरंदेववीतयेप्रतिस्वसरमुपयातिपीतये १० इन्द्रावरुणामधुमत्त-
मस्यवृष्णःसोमस्यवृष्णवृषेथाम् । इदंवामन्धःपरिषिक्तमस्मेआसद्यास्मिन्व-
हिषिमादयेथाम् ११ ॥ १२ ॥

सं वामष्टौ भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्राविष्णू त्रिष्टुप् ।

६९ संवांकर्मणासमिषाहिनोमीन्द्राविष्णूअपंसस्पारेअस्य । जुषेथायज्ञंद्रवि-
णंचधत्तमरिष्टैर्नःपृथिभिःपारयन्ता १ याविश्वासांजनितारांमतीनामिन्द्राविष्णू
कलशासोमधाना । प्रवांगिरःशस्यमानाअवन्तुप्रस्तोमांसोगीयमानासोअर्केः २
इन्द्राविष्णूमदपतीमदानामासोमयातंद्रविणोदधाना । संवामअन्वक्तुभिर्मतीनां
संस्तोमांसःशस्यमानासउक्थैः ३ आवामश्वांसोअभिमातिषाहइन्द्राविष्णूसध-

अ. सं.

॥२९३॥

मादौवहन्तु । जुषेथांविश्वाहवनामतीनामुपब्रह्माणिशृणुतंगिरोमे ४ इन्द्रविष्णु-
 तत्पनयायैवांसोमस्यमदउरुचक्रमाथे । अकृणुतमन्तरिक्षंवरीयोऽप्रथतंजीवसे
 नोरजांसि ५ इन्द्राविष्णूहविषावावृधानाग्राहानानमसारातहव्या । घृतांसुतीद्रवि-
 णंधत्तमस्मेसमुद्रःस्थःकलशःसोमधानः ६ इन्द्राविष्णुपिवंतमध्वोअस्यसोम-
 स्यदस्त्राजठरंपृणेत्याम् । आवामन्वांसिमदिराण्यग्मुब्रह्माणिशृणुतंहवमे ७
 उभाजिग्यथुर्नपराजयेथेनपराजिग्येकतरश्चनैनोः । इन्द्रश्चविष्णोयदपस्पृधेथां
 त्रेधासहस्रंवितदैरयेथाम् ८ ॥ १३ ॥

घृतवती षड्रद्राजो बार्हस्पत्यो द्यावापृथिव्यौ जगती ।

७० घृतवतीभुवनानामभिश्चियोर्वीपृथ्वीमधुदुधेसुपेशसा । द्यावापृथिवीव
 रुणस्यधमणाविष्कभितेअजरेभूरिरेतसा १ असश्चन्तीभूरिधारेपयस्वतीघृतंदु-

अ. ५ अ. १

॥२९३॥

हातेसुकृतेगुचिं व्रते । राजन्ती अस्य भुवनस्य रोदसी अस्मेरेतः सिञ्चतं यन्मनुर्हित-
म् २ यो वामूजवेक्रमणाय रोदसीमर्तो ददाशधिषणे ससाधति । प्रप्रजाभिर्जाय-
ते धर्मणस्परियुवोः सिक्ता विषु रूपाणि सव्रता ३ घृतेन द्यावापृथिवी अभिवृते घृत-
श्रियां घृतपृचा घृतावृधा । उर्वी पृथ्वी होतृवूर्ये पुरोहिते ते इद्विप्रा इच्छते सुघ्नमिष्टये ४
मधुनो द्यावापृथिवीर्मिमिक्षतां मधुश्रुतां मधुदुधे मधुं व्रते । दधानियुजं द्रविणं च देव-
तामहि श्रवो वाजं मस्मे सुवीर्यम् ५ ऊर्जेनोद्यौश्च पृथिवी च पिन्वतां पिता माता
विश्वविदां सुदं संसा । संरराणे रोदसी विश्वशं भुवा सनि वाजं रयि मस्मे समिन्व-
ताम् ६ ॥ १४ ॥

उदुष्य पद्मरद्वाजो बार्हस्पत्यः सविता । आद्यास्तिस्रो जगत्यः । शिष्टास्त्रिदुभः ।

७१ उदुष्यदेवः सविता हि रण्यया वाहू अयं स्तु सवनाय सुकृतुः । घृतेन पाणी अ-

क्र. सं.

॥२९४॥

भिप्रुष्णुतेमखोयुवांसुदक्षोरजसोविधर्मणि १ देवस्येवयंसवितुःसर्वांमनिश्रेष्ठे
 स्यामवसुनश्चदावने । योविश्वस्यद्विपदोयश्चतुष्पदोनिवेशनेप्रसेवचासिभूमनः२
 अदव्येभिःसवितःपायुभिःएवंशिवेभिर्यपरिपाहिनोगयम् । हिरण्यजिह्वःसुवि-
 तायनव्यसेरक्षामाकिर्नोअघशंसईशत ३ उदुष्यदेवःसवितादमूनाहिरण्यपाणिः
 प्रतिदोषमस्थात् । अयोहनुयजतोमन्द्रजिह्वादाशुपेसुवतिभूरिवामम् ४ उदं
 अयाँउपवक्तेववाहूहिरण्ययांसवितासुप्रतीका । दिवोरोहांस्यरुहत्पृथिव्याअरीर-
 मत्पुतयत्कञ्चिदभ्वम् ५ वाममयसवितवाममुश्वोदिवेदिवेवाममस्मभ्यंसावीः।
 वामस्यहिक्षयस्यदेवभूरर्याधियावामभाजःस्याम ६ ॥ १५ ॥

इन्द्रासोमा पञ्च भरद्वाजो बार्हस्पत्य इन्द्रासोमौ त्रिष्टुप् ।

७२ इन्द्रासोमामहितद्वामहित्वयुवंमहानिप्रथमानिचक्रधुः । युवंसूर्यैविवि-

प.५ अ.१

॥२९४॥

दधुयुवंस्व १ विश्वा॒तमा॑स्य॒हतं॑ नि॒दश्च॑ १ इन्द्रा॑सोमावा॒सय॑थउ॒पास॒मुत्सू॑र्यनयथो
ज्योति॑पास॒ह । उप॒द्यांस्क॒म्भधुः॑स्क॒म्भने॒नाप्र॑थतंपृथि॒र्वीमा॒तरं॑ वि २ इन्द्रा॑सो-
मावहि॑मपःप॒रिष्ठां॑ह॒थोवृ॒त्रमनु॑वा॒द्यौर॑मन्यत । प्रा॒णीस्यै॑रयतंन॒दीना॒मासं॑मु॒द्राणि॑
पप्र॑धुःपुरु॒णि ३ इन्द्रा॑सोमाप॒कमा॒मास्व॑न्तनिगवा॒मिदं॑धधुर्व॒क्षणा॑सु । ज॒गृभ॑धु-
रन॑पिनद्धमासुरु॒शंश्चि॒त्रासु॑जग॒तीष्व॑न्तः ४ इन्द्रा॑सोमायुवम॒ङ्गत॑रु॒त्रमप॑त्यसा-
चंश्रु॑त्यैररा॒थे । यु॒वंशु॑ष्म॒नर्थे॑च॒र्षणि॑भ्यःसंवि॒व्यधुः॑पृ॒तना॑राहमु॒ग्रा ५ ॥ १६ ॥

यो अद्रिभित्तुचं भरद्वाजो बार्हस्पत्यो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

७३ योअ॑द्रिभित्प्रथम॒जाक्र॑तावा॒वृह॑स्पति॒राङ्गि॒रसो॑ह॒विष्मा॑न् । द्वि॒बह्वै॑जमा॒ग्रा
ध॒र्मस॑त्पितान॒आरो॑द॒सीवृ॑ष॒भोरो॑रवीति १ जना॑यचि॒द्यई॑वतउ॒लोकं॑वृह॒स्पति॑र्दे॒वहू॑-
तौच॒कार॑ । घ्नन्वृ॒त्राणि॑वि॒पुरो॑र्द॒र्दरी॑तिजय॒ञ्छत्रै॑र॒मित्रा॑न्पृ॒त्सुसा॑हन् २ बृह॒स्पतिः॑स-

क्र. सं.

॥२९५॥

मंजयद्रसूनिमहोव्रजान्गोर्मतोदेवएवः । अपःसिषासन्तस्व१रप्रतीतोबृहस्पति-
र्हन्त्यमित्रंमर्कैः ३ ॥ १७ ॥

सोमरुद्रा चतुष्कं भरद्वाजो बार्हस्पत्यः सोमारुद्रौ त्रिष्टुप् ।

७४ सोमारुद्राधारयेथामसुर्ये१प्रवामिष्टयोऽरमभुवन्तु । दमेदमेसुत्तरत्नाद-
धानाशानोभूतं द्विषदेशंचतुष्पदे १ सोमारुद्राविवृहतंविषूचीममीवायानोगयमा-
विवेश । अरेवाधेथांनिर्ऋतिंपराचैरस्मेभद्रासौश्रवसानिसन्तु २ सोमारुद्रायुव-
मेतान्यस्मेविश्वांतनूषुभेव्रजानिधत्तम् । अवस्यतंमुञ्चतंयत्रोअस्तिंतनूषुवृद्धंकृत-
मेनोअस्मत् ३ तिग्मायुधौतिग्महेतीसुशेवौसोमारुद्राविहसुमृळतंनः । प्रनो-
मुञ्चतंवरुणस्यपाशाद्रोपायतंनःसुमनस्यमाना ४ ॥ १८ ॥

अ.५ अ.२

॥२९५॥

जीमूतस्येवैकोनविंशतिः पायुर्भरद्वाजस्त्रिष्टुप् । आद्याया वर्म । उपाद्याया धनुः । तृतीयस्या
 ज्या । चतुर्थ्या आर्त्ति । पञ्चम्या इषुधिः । षष्ठ्याः प्रथमार्धस्य सारथिः । द्वितीयार्धस्य
 रश्मयः । सप्तम्या अश्वाः । अष्टम्या रथः । नवम्या रथगोपाः । दशम्या लिङ्गोक्त-
 देवताः । एकादशीद्वादशीपञ्चदशीषोडशीनामिषवः । त्रयोदश्याः प्रतोदः । चतुर्द-
 श्या हस्तघ्नः । अन्त्यानां तिसृणां लिङ्गोक्तदेवताः संग्रामाशिषः । सप्तदश्या
 युद्धभूमिर्ब्रह्मणस्पतिरदितिश्च । उपान्त्यायाः कवचसोमवरुणाः । अन्त्या-
 या देवा ब्रह्म च । षष्ठीदशम्यौ जगत्पौ । द्वादशीत्रयोदशी
 पञ्चदशीषोडश्यन्त्या अनुष्टुभः । सप्तदशी पङ्क्तिः ।

७५ जीमूतस्येवभवतिप्रतीकंयहूर्मीयातिसमदामुपस्थे । अनाविद्धयातन्वा
 जयत्वंसत्वावर्मणोमहिमापिपर्तु १ धन्वंनागाधन्वंनाजिजयेमधन्वंनातीव्राः
 समदोजयेम । धनुःशत्रोरपकामंकृणोतिधन्वंनासर्वाःप्रदिशोजयेम २ वृक्ष-

क्र. सं.

॥२९६॥

न्तीवेदागनीगन्तिकर्णप्रियंसखायंपरिषस्वजाना । योषैवशिङ्गेवितताधिधन्वञ्जया
 इयंसमनेपारयन्ती ३ तेआचरन्तीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अप-
 शत्रून्विध्यतांसंविदानेआर्क्षीइमेविष्फुरन्तीअमित्रान् ४ ब्रह्मीनांपिताबृहुरस्यप-
 त्रश्चिश्वाकृणोतिसमनावगत्य । इषुधिःसङ्गाःपृतनाश्चसर्वाःपृष्ठेनिनद्धोजयतिप्र-
 सृतः ५ ॥ १९ ॥ रथेतिष्ठत्रयतिवाजिनःपुरोयत्रयत्रकामयतेसुषारथिः । अ-
 भीगूनामहिमानंपनायतमनःपश्चादनुयच्छन्तिरश्मयः ६ तीव्रान्वोषान्कृण्वते
 वृषपाणयोऽश्वारथेभिःसहवाजयन्तः । अवक्रामन्तःप्रपदैरमित्रान्क्षिणन्तिशत्रू-
 रनपव्ययन्तः ७ रथवाहनंहविरस्यनामयत्रायुधंनिहितमस्यवर्म । तत्रारथमुप-
 श्रमंसंदेमविश्वाहावयंसुमनस्यमानाः ८ स्वादुषंसदःपितरोवयोवाःकृच्छ्रेभितः
 शर्क्विन्तोगभिराः । चित्रसेनाइषुबलाअमृधाःसतोवीराउरवोव्रातसाहाः ९

अ.५ अ.१

॥२९६॥

ब्राह्मणासःपितरःसोम्यासःशिवेनोद्यावापृथिवीअनेहसा । पूषानःपातुदुर्दिताह-
 तावृधोरक्षामाकिर्नोअघशंसईशत १० ॥ २० ॥ सुपर्णवंस्तेमृगोअस्यादन्तो-
 गोभिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवन्तितत्रास्मभ्यमिषवःशर्मयं-
 सन् ११ ऋजीतेपरिवृद्धिनोऽश्माभवतुनस्तनूः । सोमोअधिब्रवीतुनोऽदितिः
 शर्मयच्छतु १२ आजङ्घन्तिसान्वेषांजघनोऽपजिघ्रते । अश्वाजनिप्रचेतसोऽ-
 श्वान्तसमत्सुचोदय १३ अहिरिवभोगैःपर्येतिबाहुंज्यायाहेतिपरिबाधमानः ।
 हस्तघ्नोविश्वावयुनानिविद्वान्पुमान्पुमांसंपरिपातुविश्वतः १४ आलाक्तायारुरु-
 शीर्ष्ण्यथोयस्याअयोमुखम् । इदंपर्जन्यरेतसइष्वैदेव्यैबृहन्नमः १५ ॥ २१ ॥
 अवंसृष्टापरापतशरंव्येब्रह्मसंशिते । गच्छामित्रान्प्रपद्यस्वमामीषांकंचनोच्छि-
 षः १६ यत्रावाणाःसंपतन्तिकुमाराविशिखाइव । तत्रानोब्रह्मणस्पतिरदितिःशर्म

क्र. सं.

॥२९७॥

यच्छतुविश्वाहाशमयच्छतु १७ मर्माणितेवमैणाछादयामिसोमस्त्वारजामृते-
नानुवस्ताम् । उरोर्वरीयोवरुणस्तेकृणोतुजयन्तत्वानुदेवामदन्तु १८ योनःस्वो
अरणोयश्चनिष्ठयोजिघांसति । देवास्तंसर्वेधूर्वन्तुब्रह्मवर्मममान्तरम् १९ ॥ २२ ॥
इति शाकलर्कसंहितायां षष्ठे मण्डले षष्ठोऽनुवाकः ॥ ६ ॥

इति षष्ठं मण्डलं समाप्तम् ॥ ६ ॥

अग्निं पञ्चविंशतिर्वसिष्ठोऽग्निर्विराट् । अन्त्याः सप्त त्रिष्टुभः ।

१ अग्निनरोदीधितिभिररण्योर्हस्तच्युतीजनयन्तप्रशस्तम् । दूरेदृशंगृहप-
तिमथर्युम् १ तमग्निमस्तेवसवोन्यृण्वन्तसुप्रतिचक्षमवसेकुतश्चित् । दक्षायोयो
दमआसनित्यः २ प्रेद्धोअग्नेदीदिहिपुरोऽनोऽजस्रयासूमर्यायविष्ट । त्वांशश्वन्त

अ.५अ.१

॥२९७॥

उपयन्तिवाजाः ३ प्रतेअग्रयोऽग्निभ्योवरंनिःसुवीरासःशोशुचन्तद्युमन्तः । यत्रा
 नरःसमासतेसुजाताः ४ दानोअग्नेधियारयिसुवीरंस्वपत्यंसहस्यप्रशस्तम् । न
 यंयावातरंतियानुमावान् ५ ॥ २३ ॥ उपयमेतियुवतिःसुदक्षंदोषावस्तोर्हवि-
 षमंतोघृताची । उपस्वैनमरमतिर्वसूयुः ६ विश्वाअग्नेऽपंदहारांतीर्येभिस्तपोभि-
 रदहोजरुथम् । प्रनिस्वरंचातयस्वामीवाम् ७ आयस्तेअग्रद्वतेअनीकंवसिष्ठ
 शुक्रदीदिवःपावक । उत्तोनंभिःस्तवथैरिहस्याः ८ वियेतैअग्नेभेजिरेअनीकं
 मर्तनरःपित्र्यासःपुरुत्रा । उत्तोनंभिःसुमनाइहस्याः ९ इमेनरोवृत्रहत्येषु
 शूराविश्वाअदेवीरभिसन्तुमायाः । येमेधियंपनयन्तप्रशस्ताम् १० ॥ २४ ॥
 माशूनेअग्नेनिषंदादनृणांमाशेषंसोऽवीरंतापरित्वा । प्रजावंतीषुदुर्यासुदुर्य ११
 यमश्वीनित्यमुपयातियज्ञंप्रजावंतंस्वपत्यंक्षयैनः । स्वजन्मनाशेषसावावृधा-

क्र. सं.

॥२९८॥

नम् १२ पाहिनीअग्नेरक्षसोअजुष्टात्पाहिधूर्तेरररुषोअघायोः । त्वायुजापृतना-
 यूरभिष्याम् १३ सेदग्निरग्निरत्यस्त्वन्यान्यत्रवाजीतनयोवीळपाणिः । सहस्र-
 पाथाअक्षरासमेति १४ सेदग्निर्योवनुष्यतोनिपातिसमेक्षारमंहसउरुष्यात् ।
 सुजातासःपरिचरन्तिवीराः १५ ॥ २५ ॥ अयंसोअग्निराहुतःपुरुत्रायमीशानः
 समिदिन्धेहविष्मान् । परियमेत्यध्वरेषुहोता १६ त्वेअग्नआहवन्नानिभूरीगा-
 नासआजुहुयामनित्या । उभाकृण्वन्तोवह्नतूमियेधे १७ इमोअग्नेवीततमानि
 हव्याजस्रोवक्षिदेवतातिमच्छ । प्रतिनईसुरभीणिव्यन्तु १८ मानोअग्नेऽवीरते
 परादादुर्वाससेऽमंतयेमानोअस्यै । मानःक्षुधेमारक्षसंक्रतावोमानोदमेमावनआ
 जुहूर्थाः १९ नमेब्रह्माण्यग्रउच्छंशाधित्वंदेवमघवद्व्यःसुषूदः । रातौस्यामोभ-

अ.५अ.१

॥२९८॥

यां॒सु॒आ॒ते॒यू॒यं॒पा॒तस्व॒स्ति॒भिः॒सदा॑नः २० ॥ २६ ॥ त्वम॑ग्रे॒सु॒हवो॑र॒ण्वसं॑दृक् सु॒दी॒-
 ती॒सू॒नो॒सह॑सोदिदीहि । मा॒त्वे॒स॒चा॒तन॑ये॒नित्य॑आ॒ध॒ज्जा॒वी॒रो॒अ॒स्म॒न्न॒यो॒वि॒दा॑सी॒-
 त् २१ मानो॑अ॒ग्रे॒दु॒र्भू॒तये॒स॒चै॒षु॒दे॒वे॒र्द्ध॑व॒ग्नि॒षु॒प्र॒वो॑चः । मा॒ते॒अ॒स्मा॒न्दु॒र्म॒तयो॑भू॒-
 मा॒च्चि॒द्दे॒वस्य॑सू॒नो॒सह॑सो॒नश॑न्त २२ स॒म॒तो॒अ॒ग्रे॒स्व॒नी॒के॒र॒वान॑म॒त्यै॒यआ॑जुहोति
 ह॒व्यम् । स॒दे॒वता॑व॒सु॒वनि॑द॒धाति॑यं॒सूरि॑र॒र्थी॒पृ॒च्छ॒मा॒न॒एति॑ २३ म॒हो॒नो॑अ॒ग्रे॒सु॒-
 वित॑स्ये॒वि॒द्वान्त्रि॑यं॒सूरि॑भ्य॒आव॑हावृ॒हन्त॑म् । येन॑व॒यंस॑ह॒साव॑न्म॒दे॒मावि॑क्षिता॒सु॒-
 आयु॑षा॒सु॒वी॒राः २४ नू॒मे॒ब्र॒ह्मा॑ण्य॒ग्न॒उ॒च्छ॑शा॒धित्वं॑दे॒वम॒घ॒व॑द्व्यः॒सु॒षू॒दः । रा॒तौ
 स्या॑मो॒भया॑स॒आ॒ते॒यू॒यं॒पा॒तस्व॒स्ति॒भिः॒सदा॑नः २५ ॥ २७ ॥ इति शाकलर्कसं-
 हितायां पञ्चमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

क्र. सं.

॥२९९॥

जुषस्वैकादशममग्निबोदशमवःप्राप्तयेनवैश्वानरीयंतुप्रसम्राजःसप्तमबोदेवमिद्धेन्बोधिषलुषोन
पञ्चमहानगन्मृचंप्राप्तयेवैश्वानरीयंसमिधावृहत्याद्युपसद्यापञ्चोनागायत्रमेनावोद्वादशमागाथममेभ-
वसप्तद्वैपदंष्ट्रैष्टुभंत्वेहपञ्चाधिकैन्द्रंमुदासःपैजवनस्यचतस्रोन्त्यादानस्तुतिर्यस्तिगमगृह्णकादश ॥

जुषस्वैकादश वसिष्ठ आमं त्रिष्टुप् ।

२ ॐ जुषस्वनःसमिधंमग्नेअद्यशोचावृहद्यंजतंधूममुण्वन् । उपस्पृशदि-
व्यंसानुस्तूयैःसंरश्मिभिस्ततनःसूर्यस्य १ नराशंसस्यमहिमानंमेषामुपस्तोवा-
मयजतस्ययज्ञैः । येसुक्रतवःशुचयोधियुन्याःस्वदन्तिदेवाउभयानिहव्या २ ईळे-
न्यवोअसुरंसुदक्षमन्तर्दुतरोदसीसत्यवाचम् । मनुष्वदग्निमनुनासमिद्धंसमध्व-
रायसदमिन्महेम ३ सपर्यवोभरमाणाअभिजुप्रवृजतेनमसावर्हिर्ग्रौ । आजु-
ह्वानाघृतपृष्ठंपृषद्वध्वर्यवोहविषामर्जयध्वम् ४ स्वाध्योऽविदुरोदेवयन्तोऽशि-

अ.५अ.२

॥२९९॥

श्रयूरथयुदेवताता । पूर्वीशिशुनमातरारिहाणेसमग्रुवोनसमनेष्वजन् ५ ॥ १ ॥
 उतयोषणेदिव्येमहीनेउपासानक्तासुदुधेवधेनुः । बर्हिषदापुरुहुतेमघोनीआय
 ज्ञियेसुवितायश्रयेताम् ६ विप्रायज्ञेषुमानुषेषुकारूमन्येवाजातवेदसायजंघ्यै ।
 ऊर्ध्वेनोअध्वरंकृतंहवेषुतादेवेषुवनथोवार्याणि ७ आभारंतीभारंतीभिःसजोषा
 इळादेवैर्मनुष्यैभिरग्निः । सरस्वतीसारस्वतेभिर्वाक्त्वित्स्त्रोदेवीर्बर्हिरेदंसदन्तु ८
 तन्नस्तुरीपमधपोषयित्त्वदेवत्वष्टुर्विरराणःस्यस्व । यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्त-
 प्रांवाजायतेदेवकामः ९ वनस्पतेऽवसृजोपदेवानग्निर्हविःशमितासूदयाति ।
 सेदुहोतासत्यतरोयजातियथादेवानांजनिमानिवेद १० आयाह्यग्रेसमिधानो
 अर्वाङ्निर्द्रेणदेवैःसरथंतुरेभिः । बर्हिर्नआस्तामदितिःसुपुत्राःस्वाहदेवाअमृता
 मादयन्ताम् ११ ॥ २ ॥

क. सं.

॥३००॥

अग्निं वो दश वसिष्ठोऽग्निस्त्रिदुष ।

प्र.५अ.२

३ अग्निं वो देवमग्निभिः सजोषायजिष्ठं दूतमध्वरे कृणुध्वम् । यो मर्त्येषु निष्ठं-
 विर्कृता वा तपुर्मूर्धा धृता ब्रः पावकः १ प्रोथदश्वो नयवसे ऽविष्यन्यदामहः संवरणाद्य-
 स्थात् । आदस्य वातो अनुवाति शोचिरधस्मते ब्रजनं कृष्णमस्ति २ उद्यस्य ते न-
 वं जातस्य वृष्णो ऽग्ने चरन्त्यजरा इधानाः । अच्छाद्या मरुषो धूम एतिसंदूतो अंग्रई-
 यसे हि देवान् ३ विद्यस्य ते पृथिव्यां पाजो अश्रेतुषु यदन्नासु मवृक्तजम्भैः । सेनैव
 सृष्टा प्रसितिष्ठ एतियधं नदस्मजुह्वा विवेक्षि ४ तमिदो पातमुषसि यविष्ठमग्निमत्यं
 नमर्जयन्त नरः । निशि शाना अतिथिमस्य योनौ दीदायं शोचिराहुतस्य वृष्णः ५
 ॥ ३ ॥ सुसंहकैस्वनीकप्रतीकं विद्यदुक्कमो नरो च स उपाके । दिवो न तैतन्यतुरेति शु-
 ष्मश्चित्रो न सूरः प्रतिचक्षि भानुम् ६ यथा वः स्वाहा ग्रये दाशै मपरीळाभिर्धृतवद्वि-

॥३००॥

श्वहव्यैः । तेभिर्नोअग्नेअमितैर्महोभिः शतंपूर्भिरायसीभिर्निपाहि ७ यावातेस-
न्तिदाशुषेअधृष्टागिरोदायाभिर्नवतीरुह्याः । ताभिर्नःसूनोसहसोनिपाहिस्म-
त्सूरीअरितृजातवेदः ८ निर्यत्पूतेवस्ववित्तिः शुचिर्गात्स्वयाकृपातन्वा ईरोचमा-
नः । आयोमात्रोरुशोन्योजनिष्टदेव्यज्यायसुक्रतुःपावकः ९ एतानोअग्नेसौभ-
गाविदीह्यपिकतुसुचेतंसवतेम । विश्वास्तोतृभ्योगृणतेचसन्तुयूयंपातस्वस्तिभिः
सदानः १० ॥ ४ ॥

प्र वो दश वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

४ प्रवःशुक्रायभानवैभरध्वंहव्यंमृतिंचामयेसुपतम् । योदैव्यानिमानुषा
जनूप्यन्तर्विश्वानिविद्वनाजिगाति १ सगृत्सोअग्निस्तरुणश्चिदस्तुयतोयवि-
ष्टोअजनिष्टमातुः । संयोजनायुवतेशुचिदन्भूरिचिदब्रासमिदत्तिसद्यः २
अस्यदेवस्यंसद्यनीकेयमतीसःश्येतंजगृध्रे । नियोगृभंपौरुषेयीमुवोचदुरोक-

क्र. सं.

॥३०१॥

मग्निरायवैशुशोच ३ अयंकविरकंविषुप्रचेतामर्तेष्वग्निरमृतोनिधायि । समानो
 अत्रंजुहुरःसहस्वःसदात्वेसुमनसःस्याम ४ आयोयोनिदेवकृतंससादक्रत्वाह्यं १-
 ग्निरमृताअतारीत् । तमोषधीश्ववनिनश्चगर्भभूमिश्चविश्वधायसंविभर्ति ५॥५॥
 ईशेह्यं १ ग्निरमृतस्यभूरेरीशैरायःसुवीर्यस्यदातोः । मात्वावयंसहसावन्नवीरामा-
 प्सवःपरिषदाममादुवः ६ परिषद्यंहारणस्यरेकणोनित्यंस्यरायःपतयःस्याम । न
 शेषोअग्रेअन्यजातमस्त्यचेतानस्यमापथोविदुक्षः ७ नहिग्रभायारणःसुशेवोऽ-
 न्योदर्योमनसांमन्तवाउ । अथाचिदोक्तःपुनरित्सएत्यानोवाज्यभीषाकैतूनव्यः८
 त्वमग्नेवनुष्यतोनिपाहित्वमुनःसहसावन्नवद्यात् । संत्वाध्वस्मन्वदभ्यैतुपाथःसं-
 रयिःस्पृहयाय्यःसहस्री ९ एतानोअग्रेसौभंगादिदीह्यपिकृतुंसुचेतंसंवतेम । वि-
 श्वास्तोतृभ्योगृणतेचसन्तुयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः १० ॥ ६ ॥

अ.५ अ.२

॥३०१॥

प्राप्तये नव वसिष्ठो वैश्वानरस्त्रिष्टुप ।

५ प्राग्येतवसेभरध्वंगिरंदिवोअंरुतयेपृथिव्याः । योविश्वेषाममृतांनामपस्थे
वैश्वानरोवावृधेजांगृवाद्भिः १ पृष्ठोदिविधायुग्निःपृथिव्यांनेतासिन्धूनांवृषभःस्ति-
यांनाम् । समानुषीरभिविशोविभातिवैश्वानरोवावृधानोवरेंण २ त्वद्वियाविशं
आयुन्नसिक्कीरसमनाजहंतीर्भोजनानि । वैश्वानरपूरवेशोशुचानःपुरोयदग्नेदुरय-
न्नदीदेः ३ तवत्रिधातुपृथिवीउतद्यौवैश्वानरव्रतमग्नेसचन्त । त्वंभासारोदंसीआ-
तंतन्थाजस्त्रेणशोचिषाशोशुचानः ४ त्वामग्नेहरितोवावशानागिरःसचन्तेधुनं-
योघृताचीः । पतिकृष्टीनारथ्यैरयीणांवैश्वानरमुषसांकेतुमह्वाम् ५ ॥ ७ ॥ त्वे
अंसुयै १ वसवो न्यृण्वन्क्रतुंहितैमित्रमहोजुषन्त । त्वंदस्यैरोकंसोअग्रआजउरुज्यो-

क्र. सं.

॥३०२॥

तिर्जनयन्नायय ६ सजायमानःपरमेव्योमन्वायुर्नपाथःपरिपासिसयः । त्वंभु-
वनाज्जनयन्नभिकृन्नपत्यायजातवेदोदशस्यन् ७ तामग्नेअस्मेइषमेरयस्ववैश्वानर
युमतीजातवेदः । ययाराधःपिन्वासिविश्ववारपृथुश्रवोदाशुषेमत्यय ८ तनो
अग्नेमघवंद्व्यःपुरुक्षुरयिनिवाजंश्रुत्यैयुवस्व । वैश्वानरमहिन्ःशर्मयच्छरुद्रेभिरग्ने
वसुभिःसजोषाः ९ ॥ ८ ॥

अ.५ अ.२

प्र सम्राजः सप्त वसिष्ठो वैश्वानरस्त्रिष्टुप ।

६ प्रसम्राजोअसुरस्यप्रशस्तिपुंसःकृष्टीनामनुमायस्य । इन्द्रस्येवप्रतवस-
स्कृतानिवन्देदारुवन्दमानोविवकिम १ कविकेतुंधासिभानुमद्रेहिन्वन्तिशंराज्यं
रोदस्योः । पुरन्दरस्यंगीभिर्गविवासेऽमेर्वतानिपूर्व्यामहानि २ न्यक्तून्ग्रथिनो
मृधवाचःपृणीरंश्रद्धाँअवृधाँअयज्ञान् । प्रप्रतान्दस्यूरग्निर्विवायपूर्वश्वकारापरं

॥३०२॥

अयं ज्यून ३ यो अपाचीनेतमसिमदन्तीः प्राचींश्चकार नृतमः शचींभिः । तमीशानं
 वस्वो अग्निगुणीषेऽनानतंदमयन्तं पृतन्यून ४ यो देहो ३ अनंमयद्वयस्त्रैर्यो अर्यपत्नी-
 रूपसंश्चकार । स निरुध्या नहुषो यद्वा अग्निर्विशंश्चक्रे वलिहृतः सहोभिः ५ यस्य श-
 र्मन्नुपविश्वे जनास एवैस्तस्थुः सुमतिं भिक्षमाणाः । वैश्वानरो वरमारोदस्यो राग्निः
 संसादपित्रो रूपस्थम् ६ आदेवो ददेबुध्या ३ वसूनि वैश्वानर उदितासूर्यस्य । आ-
 समुद्रादवरादापरस्मादाग्निर्देदे दिव आपृथिव्याः ७ ॥ १ ॥

प्र वो देवं सप्त वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

७ प्र वो देवं चित्सहसानमग्निमश्वं नवाजिनं हिषेनमोभिः । भवानोदूतो अश्व-
 रस्य विद्वान्तमना देवेषु विविदे मितद्रुः १ आया ह्यग्ने पृथ्या ३ अनुस्वामन्द्रो देवानां
 सख्यं जुवाणः । आसानुशुष्मैर्नदयन्पृथिव्या जम्भैर्भिर्विश्वं मुशध्रुग्वनानि २

क. सं.

॥ ३०३ ॥

प्राचीनोयज्ञः सुधितं हि वह्निः प्रीणीते अग्निरीळितो न होता । आमातरां विश्ववारं
हुवानो यतो यविष्ठजज्ञिषे सुशेवः ३ सद्यो अंध्वरेरथिरंजनन्तमानुपासो विचेतसो
य एषाम् । विशामं वायि विशपतिर्दुरोणेऽग्निर्मन्द्रो मधुवचा क्रुतावां ४ असादि
वृतो वह्निराजगन्वानग्निर्ब्रह्मानृषदने विधृता । द्यौश्च यंपृथिवीवां वृधाते आयं होता
यजंति विश्ववारम् ५ एते द्युम्नेभिर्विश्वमातिरन्तमन्त्रं ये वारं नर्या अतक्षन् । प्रये
विशस्तिरन्तश्रोषमाणा आये मे अस्य दीधयन्नृतस्य ६ नूत्वामग्रईमहेव सिंष्टाई-
शानं सूनो सहसो वसूनाम् । इषं स्तोतृभ्यो मधवद्भ्य आनड्युयं पातस्वस्तिभिः स-
दानः ७ ॥ १० ॥

अ. ५ अ. २

इन्द्रे सप्त वसिष्ठो मित्रिदुष ।

८ इन्द्रे राजा समर्यो नमो भिर्यस्य प्रतीकमाहुतं धृतेन । नरो हव्येभिरीळते स-

॥ ३०३ ॥

बाध॒आग्नि॒रग्रं॒उ॒ष॒तां॒म॒शोचि १ अ॒यमु॒प्यसु॒म॒हौ॒अवे॒दि॒होता॒म॒न्द्रो॒मनु॒षो॒य॒हो
 अ॒ग्निः । वि॒भा॒अंकः॒स॒सृ॒जा॒नः॒पृथि॒व्यां॒कृष्ण॒प॒वि॒रो॒ध॒धी॒भिर्व॒वक्षे २ क॒या॒नो॒अ॒ग्ने
 वि॒व॒सः॒सुवृ॒क्तिका॒मु॒स्व॒धा॒मृ॒णवः॒श॒स्य॒मानः । क॒दा॒भवे॒म॒प॒तयः॒सु॒द॒त्र॒रा॒यो॒व॒न्ता॒
 रो॒दु॒ष्ट॒र॒स्य॒सा॒धोः ३ प्र॒प्रा॒य॒म॒ग्नि॒र्भै॒र॒त॒स्य॒शृ॒ण्वे॒विय॒त्सू॒र्यो॒न॒रो॒च॒ते॒बृ॒ह॒द्वाः । अ॒भि
 यः॒पू॒रु॒प॒त॒ना॒सु॒त॒स्थौ॒द्यु॒त॒नो॒दै॒व्यो॒अ॒ति॒थिः॒शु॒शोच ४ अ॒स॒न्नि॒त्वे॒आ॒ह॒व॒ना॒नि॒भू॒रि
 भु॒वे॒वि॒श्वे॒भिः॒सु॒म॒ना॒अ॒नी॒कैः । स्तु॒त॒श्चि॒द॒ग्ने॒शृ॒ण्वि॒षे॒गृ॒णा॒नः॒स्व॒यं॒व॒र्ध॒स्व॒त॒न्वै॒सु॒
 जा॒त ५ इ॒दं॒व॒चः॒श॒त॒साः॒सं॒स॒ह॒स्र॒मु॒द॒ग्र॒ये॒ज॒नि॒षी॒ष्ट॒द्वि॒व॒हौः । शं॒य॒त्स्तो॒तृ॒भ्य॒आ॒
 प॒ये॒भ॒वा॒ति॒द्यु॒म॒दं॒मी॒व॒चा॒त॒नं॒र॒क्षो॒हा ६ नू॒त्वा॒म॒ग्र॒ई॒म॒हे॒व॒सि॒ष्ठा॒ई॒शा॒नं॒सू॒नो॒स॒ह॒सो
 व॒सू॒नाम् । इ॒षं॒स्तो॒तृ॒भ्यो॒म॒घ॒व॒ज्र॒आ॒न॒ड्यू॒यं॒पा॒त॒स्व॒स्ति॒भिः॒स॒दा॒नः ७ ॥ ११ ॥

क्र. सं.

॥३०४॥

अबोधे पङ्कसिष्ठोपिस्त्रिष्टुप ।

१ अबोविजारउपरामुपस्थाहोतामन्द्रःकवितमःपावकः । दधातिकेतुमु-
 भयस्यजन्तोर्हव्यादेवेषुद्राविणंसुकृत्सु १ ससुकृतुर्योविदुरःपणीनांपुनानोअकं
 पुरुभोजसंनः । होतामन्द्रोविशांदमूनास्तिरस्तमोददृशोराम्याणाम् २ अमूरः
 कविरदितिर्विवस्वान्त्सुरंसन्मित्रोअतिथिःशिवोनः । चित्रभानुरूपसांभात्यग्रे-
 ऽपांगर्भःप्रस्व१आविवेका ३ ईळेन्योवोमनुषोयुगेषुसमनगाअंशुचज्जातवेदाः ।
 सुसंहशांभानुनायोविभातिप्रतिगावःसमिधानंबुधन्त ४ अमेयाहिदूत्यं१मारि-
 पण्योदेवाँअच्छाब्रह्मकृतागुणेन । सरस्वतीमरुतोअश्विनापोयक्षिदेवान्रत्नधेया-
 यविश्वान् ५ त्वामग्नेसमिधानोवसिष्ठोजरूथंहन्यक्षिरायेपुरन्धिम् । पुरुणीथा
 जातवेदोजरस्वयूयंपातरवस्तिभिःसदानः ६ ॥ १२ ॥

अ.५अ.२

॥३०४॥

उषो न पञ्च वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

१० उषोनज्जारः पृथु राजो अश्रेद्विद्युतद्दीद्यच्छोऽंशुचानः । वृषा हरिः शुचिरा
भातिभासाधियो हिन्वानः उगतीरजीगः १ स्वर्णवस्तोरुषसां मरोचियज्ञंत-
न्वाना उशिजो नमन्मः । अग्निर्जन्मानि देव आविविद्वान्द्रवहूतो देव्या वावनिष्ठः २
अच्छागिरो मृतयो देवयन्ती रग्निं यन्ति द्रविणं भिक्षमाणाः । सुसंहर्षा सुप्रतीकं स्व-
श्चैहव्यवाहं मरतिमानुषाणाम् ३ इन्द्रो नो अग्ने वसुभिः सजोषा रुद्रं रुद्रेभिरावहा
वृहन्तम् । आदित्येभिरादितिं विश्वजन्त्या वृहस्पतिमृक्कं भिर्विश्ववारम् ४ मन्द्रं हो-
तारमुशिजो यविष्ठमग्निं विशईळते अध्वरेषु । सहिक्षपावाँ अभवद्रयीणामतन्द्रो
दूतो यजथाय देवान् ५ ॥ १३ ॥

क्र. सं.

॥३०५॥

महान्पञ्च वसिष्ठोमिच्छिष्टुष ।

अ.५अ.२

११ म॒हँअ॒स्यध्व॒रस्य॑प्र॒केतो॒नक्र॒तेत्व॒दमृ॒तामा॒दय॒न्ते । आ॒विश्वे॑भिःस॒रथं
याहि॒देवैर्न्य॑ग्रे॒होता॑प्र॒थमः॑स॒देह १ त्वा॒मीळ॑तेअ॒जिरं॑दू॒त्याय॑ह॒विष्म॑न्तःस॒दामि॒
न्मा॒नुषा॑सः । यस्य॑दे॒वैरा॑स॒दोव॑र्हि॒रमे॑ऽहान्य॒स्मैसु॑दिना॒भव॑न्ति २ त्रि॒श्विं॒दुक्तोः
प्रचि॑कितु॒र्वसू॑नित्वेअ॒न्तर्दो॑शु॒षेम॒र्त्याय॑ । म॒नुष्व॑द॒मइ॒हया॑क्षिदे॒वान्भवा॑नो॒दूतो
अ॒भि॒शस्ति॑पावा ३ अ॒ग्निरी॑शेवृ॒हतो॑अ॒ध्वर॑स्या॒ग्निर्वि॑श्व॒स्यह॒विषः॑कृत॒स्य ।
क्रतुं॑हा॒स्यव॑स॒वोजु॑षन्ताथ॒देवा॑र्दधिरेह॒व्यवा॑ह॒म् ४ आ॒ग्नेव॑ह॒हविर॑द्या॒यदे॒वा
निन्द्रं॑ज्ये॒ष्ठास॑इ॒हमा॑दयन्ता॒म् । इ॒मंय॒ज्ञंदि॒विदे॒वेषु॑धेहि॒यूथं॑पा॒तस्व॑स्तिभिःस॒
दा॒नः ५ ॥ १४ ॥

॥३०५॥

अग्न्य तृचं वसिष्ठोपिस्त्रिष्टुप् ।

१२ अग्न्यममहानमसायविष्टंयोदीदायसमिद्धःस्वेदुरोणे । चित्रभानुरोद-
सीअन्तरुर्वीस्वाहुतंविश्वतःप्रत्यश्चम् १ समह्वाविश्वाद्दुरितानिसाह्वानग्निःष्टवे
दमआजातवेदाः । सनोरक्षिषद्दुरिताद्व्यादस्मान्गृणतउतनोमघोनः २ त्वं
वरुणउतमित्रोअग्नेत्वांवर्धन्तिमतिभिर्वसिष्ठाः । त्वेवसुसुषणनानिसंतुयूयपा-
तस्वस्तिभिःसदानः ३ ॥ १५ ॥

प्राग्नये तृचं वसिष्ठो वैश्वानरस्त्रिष्टुप् ।

१३ प्राग्नयैविश्वशुर्चेवियन्वेऽसुरद्वेमन्मधीतिभरध्वम् । भरहविर्नवर्हिषि
प्रीणानोवैश्वानराययतयेमतीनाम् १ त्वमग्नेशोचिषाशोशुचानुआरोदसीअ-
पूणाजायमानः । त्वंदेवाँअभिशास्तेरमुश्चोवैश्वानरजातवेदोमहित्वा २ जातोय-

क. सं.

॥३०६॥

दग्नेभुवनाव्यख्यःपशून्गोपाद्व्यःपरिजमा । वैश्वानरब्रह्मणेविन्दगातुंयुयंपा-
तस्वस्तिभिःसदानः ३ ॥ १६ ॥

समिधा तृचं वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् । आद्या बृहती ।

१४ समिधांजातवेदसेदेवायदेवहूतिभिः । हविर्भिःशुक्रशोचिषेनमस्विनो
व्यंदाशेमाग्रये १ व्यंतेअग्नेममिधाविधेमव्यंदाशेमसुष्टुतीयंजत्र । व्यंधृते-
नाध्वरस्यहोतव्यंदेवहविषाभद्रशोचे २ आनोदेवेभिरुपदेवहूतिमग्नेयाहिवष-
ट्कृतिंजुषाणः । तुभ्यंदेवायदाशंतःस्यामयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ३ ॥ १७ ॥

उपसद्याय पञ्चदश वसिष्ठोऽग्निर्गायत्री ।

१५ उपसद्यायमीह्वरआस्येजुहुताहविः । योनोनेदिष्टमाप्यम् १ यःपञ्च

म.५अ.२

॥३०६॥

चर्षणीरभिनिषसाददमेदमे । कविर्गृहपतिर्युवां २ सनोवेदोअमात्वंमग्रीरक्षतु
 विश्वतः । उतास्मान्पात्वंहंसः ३ नवंनुस्तोममग्रयेदिवःशेनायंजीजनम् । व-
 स्वःकुविद्वनातिनः ४ स्पाह्रायस्यश्रियोदृशेरयिर्वीरवतोयथा । अग्रेयज्ञस्यशो-
 चतः ५ ॥ १८ ॥ सेमांवेतुवर्षट्ठतिमग्निर्जुषतनोगिरः । यजिष्ठोहव्यवाहनः ६
 नित्वानक्षयविशपतेद्युमन्तदेवधीमहि । सुवीरमग्रआहुत ७ क्षपउस्रश्वदीदिहि
 स्वग्रयस्त्वयावयम् । सुवीरस्त्वमस्मयुः ८ उपत्वासातयेनरोविप्रांसोयन्ति
 धीतिभिः । उपाक्षरासहस्रिणी ९ अग्रीरक्षांसिसेधतिशुक्रशोचिरमर्त्यः । शु-
 चिःपावकईड्यः १० ॥ १९ ॥ सनोराधास्याभरेशानःसहसोयहो । भगंश्च
 दातुवार्यम् ११ त्वमग्रेवीरवद्यशोदेवश्वसविताभगः । दितिश्चदातिवार्यम् १२
 अग्रेरक्षाणोअंहंसःप्रतिष्मदेवरीषतः । तपिष्ठैरजरोदह १३ अधामहीनआय-

क्र. सं.

॥३८७॥

स्यनाधृष्टो नृपीतये । पूर्भवाशतभुजिः १४ त्वनःपाह्यंहसोदोषावस्तरघायतः ।
दिवानक्तमदाभ्य १५ ॥ २० ॥

एना वो द्वादश वसिष्ठोभिः प्रागाथम् ।

१६ एनावोअग्निमसोर्जोनपातमाहुवे । प्रियंचेतिष्ठमरतिस्वध्वरंविश्वस्य
दूतममृतम् १ सयोजतेअरुषाविश्वभोजसासदुद्रवत्स्वाहुतः । सुब्रह्मायज्ञः
सुशमीवसूनादेवराधोजनानाम् २ उदस्यशोचिरस्थावाजुह्वानस्यमीह्लुषः ।
उद्धुमासोअरुषासोदिविस्पृशःसमग्निमिन्धतेनरः ३ तत्त्वादूतंकृण्महेयशस्तमं
देवांआवीतयेवह । विश्वासूनोसहसोमर्तभोजनारास्वतद्यत्वेमहे ४ त्वमग्ने
गृहपतिस्त्वंहोतानोअध्वरे । त्वंपोताविश्ववारप्रचेतायक्षिवेषिचवार्यम् ५ कृधि
रत्नंयजमानायसुक्रतोत्वंहिरन्धाअसि । आनक्रुतेशिशोहिविश्वमृत्विजंसुशं-

अ.५ अ.२

॥३८७॥

सोयश्चदक्षते ६ ॥ २१ ॥ त्वेअग्नेस्वाहुतप्रियासःसन्तुसूर्यः । यन्तारोयेमघ-
वानोजनानामूर्वान्दयन्तगोनान् ७ येषामिळाधृतहस्तादुरोणआँअपिप्रातानि-
षीदन्ति । ताँस्त्रायस्वसहस्यद्रुहोनिदोयच्छानःशर्मदीर्घश्रुत् ८ समन्द्रयाचजिह्वया
वहिरासाविदुष्टरः । अग्नैरयिमघवद्योनआवंहहव्यदातिचसूदय ९ येराधांसि
ददत्यश्व्यामघाकामेनश्रवसोमहः । ताँअंहसःपिपृहिपृतृभिष्टंशतंपूभिर्यवि-
ष्ठय १० देवोवोद्रविणोदाःपूर्णाविवष्टयासिचम् । उद्वांसिश्चध्वमुपवापृणध्वमा-
दिद्वौदेवओहते ११ तंहोतारमध्वरस्यप्रचेतसंवह्निदेवाअकृण्वत । दधातिरत्नं
विधत्तेसुवीर्यमग्निर्जनायदाशुषे १२ ॥ २२ ॥

अग्ने भव सप्त वसिष्ठोग्निर्द्विपदा त्रिष्टुप् ।

१७ अग्नेभवसुषमिधासमिद्धउतबर्हिर्हविर्वियाविस्तृणीताम् १ उतद्वारउश-

क्र. सं.

॥३०८॥

तीर्विश्रयन्तामुतदेवाँउशतआवहेह २ अग्नेवीहिहविषायक्षिंदेवान्स्वध्वराकृणुहि
जातवेदः ३ स्वध्वराकरतिजातवेदायक्षदेवाँअमृतान्प्रियञ्च ४ वंस्वविश्वा
वार्याणिप्रचेतःमृत्याभवन्त्वाशिषोँनोअद्य ५ त्वामुतेदधिरेहव्यवाहँदेवासोअम
ऊर्जआनपातम् ६ तेतेदेवायदाशतःस्याममहोनोरत्नाविदधइयानः ७ ॥२३॥
इति शाकलर्कसंहितायां सप्तमे मण्डले प्रथमोनुवाकः ॥ १ ॥

त्वेह पञ्चविंशतिर्वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् । अन्यानां चतसृणां सुदासः पैजवनस्य दानस्तुतिः ।

१८ त्वेहयत्पितरंश्चिन्नइन्द्रविश्वावामाजंरितारोअसंन्वन् । त्वेगावंःसुदुष्टा-
स्त्वेह्यश्वास्त्वंवसुदेवयतेवनिष्ठः १ राजेवहिजनिभिःक्षेप्येवावद्युभिरभिविदु-
ष्कविःसन् । पिशागिरोमघवृन्गोभिरश्वैस्त्वायतःशिशीहिरायेअस्मान् २
इमाउत्वापस्पृधानासोअत्रमन्द्रागिरोदेवयन्तीरुपस्थुः । अर्वाचीतिपृथ्यारायएतु

अ.५अ.२

॥३०८॥

स्यामंतेसुमताविन्द्रशर्मन् ३ धेनुंनत्वांसूयवंसेदुदुक्षुपुत्रह्याणिससृजेवसिंष्टः ।
 त्वामिन्मेगोपतिविश्वंआहानइन्द्रःसुमतिगन्त्वच्छ ४ अर्णीसिचित्प्रथाना
 सुदासइन्द्रोगाधान्यकृणोत्सुपारा । शार्धन्तंशिम्युमुचयस्यनव्यःशापंसिन्धू-
 नामकृणोदशस्तीः ५ ॥ २४ ॥ पुरोळाइत्तुर्वशोयक्षुरासीद्रायेमत्स्यासोनिशिता
 अपीव । श्रुष्टिचंकुर्भृगवोद्रुह्यवश्चसखासखायमतरद्विषूचोः ६ आपकथासोभ-
 लानसोभनन्तारिनासोविषाणिनःशिवासः । आयोऽनयत्सधुमाआर्यस्यगव्या
 तृत्सुभ्योअजगन्युधानून् ७ दुराध्योईर्दीदितिस्रेवयन्तोऽचेतसोविजगृभ्रेपरुष्णी-
 म् । मृह्णाविव्यकपृथिवीपत्यमानःपशुष्कविरंशयञ्चायमानः ८ ईयुरर्थेनन्यर्थे
 परुष्णीमाशुश्चनेदंभिपित्वंजंगाम । सुदासइन्द्रःसुतुर्काअमित्रानरन्वयन्मानुषे
 वध्निवाचः ९ ईयुर्गावोनयवसादगोपायथाकृतमभिमित्रंचितासः । पृश्निगावः

क्र. सं.

॥३०९॥

पृथिनिप्रेषितासःश्रुष्टिचक्रुर्नियुतोरन्तयश्च १० ॥ २५ ॥ एकंचयोर्विंशतिचं
 श्रवस्यावैकर्णयोर्जनान्नाजान्यस्तः । दस्मोनसद्यन्निशिंशातिवर्हिःशूरःसर्गै-
 मकृणोदिन्द्रंएषाम् ११ अर्धश्रुतकवर्षवृद्धमप्स्वनुद्रुह्युनिवृणग्वज्रबाहुः ।
 वृणानाअत्रंसखायंसखयंत्वायन्तोयेअमदन्ननुत्वा १२ विसद्योविश्वाहंहितान्ये-
 पामिन्द्रःपुरःसहसासप्तदंर्दः । व्यानवस्यत्तृत्सवेगयंभाग्जेष्मंपुरुंविदधेमध्रवांचम्
 १३ निगव्यवोऽनवोद्रुह्यवश्चष्टिःशतासुवुपुःषट्सहस्रा । षष्टिर्वीरासोअधिषड्
 दुवोयुविश्वेदिन्द्रस्यवीर्याकृतानि १४ इन्द्रैणैतेतृत्सवोवेविंषाणाआपोनसृष्टाअं-
 धवन्तनीचीः । दुर्मित्रासःप्रकलविन्मिमानाजहुर्विश्वानिभोजनासुवासं १५
 ॥ २६ ॥ अर्धवीरस्यशतृपामनिन्द्रंपराशर्धन्तनुनुदेअभिक्षाम् । इन्द्रोमन्युं
 मंन्युम्योमिमायभेजेपथोवर्तुनिपत्यमानः १६ आध्रेणंचित्तद्वेकंचकारसिंह्यंचि-

अ.५अ.२

॥३०९॥

त्पेत्वेनाजघान । अवस्रक्तीर्वेश्यावृश्चदिन्द्रः प्रायच्छद्विश्वाभोजनासुदासे १७
 शश्वन्तोहिशत्रवोरारधुष्टेभेदस्यचिच्छर्धतोविन्दुरन्धिम् । मर्ताएनःस्तुवतोयः
 कृणोतितिग्मंतस्मिन्निजहिवज्जमिन्द्र १८ आवदिन्द्रैयमुनातृत्सवश्चप्रात्रभेदं
 सर्वतातामुषायत् । अजास्रश्चशिग्रवोयक्षवश्चवलिंशीर्षाणिजध्रुरङ्ग्यानि १९
 नतइन्द्रसुमतयो नरायः संचक्षेपूर्वाउपसोननूताः । देवकंचिन्मान्यमानंजघ-
 न्धावत्मनावृहतःशम्बरंभेत् २० ॥ २७ ॥ प्रयेगृहादममदुस्त्वायापराशरः
 शतयातुर्वसिष्ठः । नतेभोजस्यसख्यंमृषन्ताधासूरिभ्यःसुदिनाव्युच्छान् २१
 द्वेनप्तुर्देववतःशतेगोद्वारथावधूमन्तासुदासः । अहंनग्रेपैजवनस्यदानंहोते-
 वसद्यपर्येमिरेभन् २२ चत्वारोमापैजवनस्यदानाःस्मर्दिष्टयःकृशानिनोनिरेके ।
 ऋजासोमापृथिविष्ठाःसुदासस्तोकंतोकायश्रवसेवहन्ति २३ यस्यश्रवोरोदसी

क्र. सं.

॥३१०॥

अन्तरूषीशीर्ष्णेशीर्ष्णेष्विबभाजाविभक्ता । असेदिन्द्रंनस्रवतो गृणन्तिनियुध्याम-
धिमांशिशदभिके २४ इमंनरोमरुतःसश्चतानुदिवोदासंनपितरंसुदासः । अवि-
ष्टनापैजवनस्यकेतंदूणाशिक्षत्रमजरंदुवोयु २५ ॥ २८ ॥

यस्तिग्मशृङ्ग एकादश वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ॥

११ यस्तिग्मशृङ्गोवृषभोनभीमएकःकृतीश्रयावयंतिप्रविश्वाः । यःशश्वंतो
अदाशुषोगयंस्यप्रयंतासिसुष्वितरायवेदः १ त्वंहृत्यदिन्द्रकुत्समावःशुश्रूषमा-
णस्तन्वासमर्थे । दासंयच्छुष्णंकुयंवन्त्यस्माअरन्धयआर्जुनेयायशिक्षन् २ त्वं
धृष्णोधृषतावीतहंव्यंप्रावोविश्वाभिरुतिभिःसुदासम् । प्रपौरुकुत्सित्रसदस्यु-
मावःक्षेत्रसातावृत्रहृत्येषुपुरुम् ३ त्वंनृभिर्नृमणोदेववीतौभूरीणिवृत्राहंर्यश्व
हंसि । त्वंनिदस्युंचुमुंरिधुनिचास्वापयोदभीतयेसुहन्तु ४ तवंच्यौत्नानिवज्रह-

अ.५ अ.२

॥३१०॥

स्त॒तानि॒नव॒यत्पु॒रोन॒व॒तिच॒स॒द्यः । नि॒वेश॑ने॒शत॒त॒मा॒वि॒वे॒षी॒रहं॑श्च॒वृ॒त्रं॒न॒मु॒चि॒मु॒-
 ता॒ह॒न् ५ ॥ २९ ॥ स॒ना॒ता॒त॒इ॒न्द्र॒भो॒ज॒ना॒नि॒रा॒त॒हं॑व्या॒यदा॒शु॒षे॒सु॒दा॒से । वृ॒ष्णे॒ते
 ह॒री॒वृ॒ष॒णाय॑न॒ज्मि॒व्यं॑तु॒ब्र॒ह्मा॒णि॒पु॒रु॒शा॒क॒वा॒ज॒म् ६ मा॒ते॒अ॒स्यां॑स॒ह॒सा॒व॒न्प॒रि॒ष्टा॒-
 व॒घा॒य॒भू॒म॒ह॒रि॒वः॒प॒रा॒दै । त्रा॒य॒स्व॒नो॒ऽवृ॒के॒भि॒र्व॒रू॒पै॒स्त॒वं॒प्रि॒या॒सः॒सू॒रि॒षु॒स्या॒म ७
 प्रि॒या॒स॒इ॒ते॒म॒घ॒व॒न्न॒भि॒ष्टौ॒न॒रो॒म॒दे॒म॒श॒र॒णे॒स॒खा॒यः । नि॒तु॒र्व॒शं॒नि॒या॒द्वै॒शि॒शी॒ह॒ति॒-
 थि॒ग्वा॒य॒शं॒स्यै॑क॒रि॒ष्यन् ८ स॒द्यश्चि॒नु॒ते॒म॒घ॒व॒न्न॒भि॒ष्टौ॒न॒रः॒शंस॑न्त्यु॒क्य॒शा॒सं॒उ॒क्था ।
 ये॒ते॒ह॒वो॒भि॒र्वि॒ष्णी॒र॒दा॒श॒न्न॒स्मा॒न्वृ॒णी॒ष्व॒यु॒ज्या॒य॒त॒स्मै ९ ए॒ते॒स्तो॒मा॒न॒रा॒नृ॒त॒म॒तु॒भ्यं॒-
 म॒स्म॒द्यं॑श्चो॒द॒द॒तो॒म॒घा॒नि । तेषा॑मि॒न्द्र॒वृ॒त्र॒ह॒त्यो॒शिवो॑भूः॒स॒खा॒च॒श॒रो॒ऽवि॒ता॒च॒नू॒णा॒-
 म् १० नू॒इ॒न्द्र॒शू॒र॒स्त॒वं॒मा॒न॒ऊ॒ती॒ब्र॒ह्म॒जू॒त॒स्त॒न्वा॒वा॒वृ॒ध॒स्व । उ॒प॒नो॒वा॒जा॒न्मि॒मो॒ह्यु॒-
 प॒स्ती॒न्यु॒य॒पा॒त॒स्व॒स्ति॒भिः॒स॒दा॒नः ११ ॥ ३० ॥ इति शाकलर्कसंहितायां पञ्चमा-
 ष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

क्र. सं.

॥३११॥

उग्रोदशासाविपिवनवैराजमुतेन्त्यामुदुपड्योनिरातेनसोमःपञ्चेन्द्रंनरोब्रह्माणोयंसोमआनःप्रवो
गद्वादशगायत्रंत्रिविराळन्तमोपुसप्ताधिकाप्रागाथंतृतीयाद्विपदासौदासैरग्नौप्राक्षिप्यमाणःशक्तिरन्यां
प्रगाथमालेभेसोर्ध्वंउक्तेदह्यततंपुत्रोक्तंवसिष्ठःसमापयतेतिशाट्यायनकंवसिष्ठस्यैवहतपुत्रस्यार्षमिति-
ताण्डंकश्चित्यंचःषळूनासंस्तवोवसिष्ठस्यसपुत्रस्येन्द्रेणवासंवादःप्रशुक्रापञ्चाधिकावैश्वदेवंहाद्याएकविं-
शतिद्विपदाअञ्जामहेर्यर्ध्वंउत्तरोहिर्बुध्न्यायशनःपञ्चोनाशान्तिः ॥

उग्रो दश वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२० ॐ उग्रोजज्ञेवीर्यायस्वधावाञ्चक्रिरपोनर्योयत्करिष्यन् । जग्मिर्युवां
नृषदंनमवोभिस्त्रातान्इन्द्रएनसोमहश्चित् १ हन्तांवृत्रमिन्द्रःशूशुवानःप्रावी-
त्रुवीरोजरितारमूती । कर्तासुदासेअहवाउलोकंदातावसुमुहुरादाशुषेभूत् २
युध्मोअनर्वाखजकुत्समद्वाशूरःसत्राषाड्जनुषेमषाह्लः । व्यासइन्द्रःपृतनाः
स्वोजाअधाविश्वंशत्रूयन्तंजघान ३ उभेचिदिन्द्रोदसीमहित्वापंप्राथतविषी-

अ.५अ.३

॥३११॥

भिस्तुविष्मः । निवज्जमिन्द्रोहरिवाग्निमिक्षन्तसमन्वसामदेषुवाउवोच ४ वृषा
 जजानवृषणंरणायतमुचिन्नारिणर्यससूव । प्रयःसेनानीरधनृभ्योअस्तीनःसत्वा
 ग्वेषणःसधृष्णुः ५ ॥ १ ॥ नूचित्सभ्रैपतेजनोनरेषन्मनोयोअस्यधोरमाविवा-
 सात् । यज्ञैर्यइन्द्रेदधतेदुवांसि क्षयत्सरायक्रतपाक्रतेजाः ६ यदिन्द्रपूर्वोअपराय
 शिक्षन्नयज्ज्यायान्कनीयसोदेष्णम् । अमृतइत्पर्यासीतदूरमाचित्रचित्र्यभरार-
 यिनः ७ यस्तइन्द्रप्रियोजनोददाशदसन्निरेकेअद्रिवःसखाते । वयंतेअस्यांसुम-
 तौचनिष्ठाःस्यामवरूथेअघ्नतो नृपीतौ ८ एषःस्तोमोअचिक्रवृद्धातउतस्तामुम-
 धवन्नक्रपिष्ट । रायस्कामोजरितारंतआगुन्त्वमृक्कशक्रवस्वआशकोनः ९ सनं
 इन्द्रत्वयंतायाइषेधास्मनाचयेमधवानोजुनन्ति । वस्वीषुतेजरित्रेअस्तुशक्तिर्यु-
 यंपातस्वस्तिभिःसदानः १० ॥ २ ॥

क. सं.

॥३१२॥

असावि दश वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

अ.५अ.३

२१ असाविदेवंगोक्रजीकमन्धोन्यस्मिन्निन्द्रो जनुषेमुवोच । बोधामसित्वा
 हर्यश्वयज्ञैर्बोधानःस्तोममन्धसोमदैषु १ प्रयन्तियज्ञंविपयन्तिवर्हिःसोममादो
 विदधेदुध्रवाचः । न्युभ्रियन्तेयशसोगृभादादूरउपवदोवृषणोनृषाचः २ त्वमिन्द्र
 स्रवित्वाअपस्कःपरिष्ठिताअहिनाशूरपूर्वीः । त्वद्वावक्रेरथ्योइनधेनारेजन्तेवि-
 श्वाकृत्रिमाणिभीषा ३ भीमोविवेशायुधेभिरेषामपांसिविश्वानर्याणिविद्वान् ।
 इन्द्रःपुरोजहृषाणोविदूधोद्विवज्रहस्तोमहिनाजघान ४ नयातवइन्द्रजुजुवुनोन
 वन्दनाशविष्टवेद्याभिः । सशार्धदर्योविषुणस्यजन्तोर्माशिभ्रदेवाअपिगुर्कृतनः
 ५ ॥ ३ ॥ अभिकृत्वेन्द्रभूरधृग्मन्नतेविष्यआहिमानरंजांसि । स्वेनाहिवृत्रंशव-
 साजघन्थनशत्रुरन्तंविविदद्युधाते ६ देवाश्चित्तेअमूर्यायपूर्वेऽनुक्षत्रायममिरेस-

॥३१२॥

होसि । इन्द्रोमघानिदयतेविषह्येन्द्रंवाजस्यजोहुवन्तसातौ ७ कीरिश्चिद्वित्वाम-
 वसेजुहावेशानिमिन्द्रसौभगस्यभूरैः । अवोवभूथशतमूतेअस्मेअभिक्षत्तुस्त्वाव-
 तोवरूता ८ सखायस्तइन्द्रविश्वहस्यामनमोवृधासोमहिनातरुत्र । वन्वन्तुस्मा
 तेऽवसासमीके उभीतिमर्योवनुषांशवांसि ९ सनइन्द्रत्वयंतायाइषेधास्मनाचये
 मघवानोजुनन्ति । वस्वीधुतैजरित्रेअस्तुशक्तिर्यूपंतास्वस्तिभिःसदानः १० ॥४॥

पिव नव वसिष्ठ इन्द्रो विराट् । अन्त्या त्रिष्टुप् ।

२२ पिबासोममिन्द्रमन्दतुत्वायंतैसुषावह्यश्वाद्रिः । सोतुर्बाहुभ्यांसुयंतोना-
 वा १ यस्तेमदोयुज्यश्चारुरस्तियेनवृत्राणिह्यश्वहंसि । सत्वामिन्द्रप्रभूवसोममत्तु
 २ बोधासुमेमघवन्वाचमेमांयातेवसिष्ठोअर्चतिप्रशस्तिम् । इमाब्रह्मसधमादे
 जुषस्व ३ श्रुधीहवीविपिपानस्याद्रेर्बोधाविप्रस्यार्चतोमनीषाम् । कृष्वदुवांस्य

क्र. सं.

॥३१॥

न्तमासचेमा ४ नतेगिरोअपिमृष्येतुरस्यनसुष्टुतिमसुर्थस्यविद्वान् । सदातेनाम
 स्वयशोविवक्षिम ५ ॥ ५ ॥ भूरिहितेसर्वनामानुषेषुभूरिमनीषीहंवतेत्वामित् ।
 मारेअस्मन्मधवञ्जयोक्कः ६ तुभ्येदिमासर्वनाशूरविश्वातुभ्यंब्रह्माणिवर्धनाक-
 णोमि । त्वंनृभिर्हव्योविश्वधांसि ७ नूचिन्नुतेमन्यमानस्यदस्मोदंभुवन्तिमहि-
 मानमुग्र । नवीर्यमिन्द्रतेनराधः ८ येचपूर्वक्रष्योयेचनूनाइन्द्रब्रह्माणिजनय
 न्तविप्राः । अस्मेतेसन्तुसख्याशिवानियुयंपातस्वस्तिभिःसदानः ९ ॥ ६ ॥

उदु पइसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२३ उदुब्रह्माण्यैरतश्रवस्येन्द्रसमर्येमंहयावसिष्ठ । आयोविश्वानिशवंसा
 ततानोपश्रोतामईवंतोवचांसि १ अयामिधोषइन्द्रेदेवजामिरिर्ज्यन्तयच्छुरु-
 धोविवाचि । नहिस्वमायुश्चिकित्तेजनेषुतानीदंहांस्यतिपर्ष्यस्मान् २ युजेर-

अ.५ अ.३

॥३१॥

थंग्वेषणंहरिभ्यामुपब्रह्माणिजुजुषाणमस्थुः । विबाधिष्टस्यरोदसीमाहित्वेन्द्रो
 वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान् ३ आपश्चित्पिप्युःस्तर्योऽनगावोनक्षत्रतंजरितारंस्तइ-
 न्द्र । याहिवायुर्ननियुतो नोअच्छात्वंहिधीभिर्दयसेविवाजान् ४ तेत्वामदा
 इन्द्रमादयन्तुशुष्मिणंतुविराधंसंजरित्रे । एकोदेवत्रादयसेहिमर्तानस्मिञ्छूरस-
 र्वनेमादयस्व ५ एवेदिन्द्रंवृषणंवज्रवाहुंसिष्ठासोअभ्यर्चन्त्यकैः । सनःस्तुतोवी-
 रवद्वातुगोमद्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः ६ ॥ ७ ॥

योनिः षड्वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२४ योनिष्टइन्द्रसदनेअकारितमानृभिःपुरुहूतप्रयाहि । असोयथानोऽवि-
 तावृधेचददोवसूनिममदंश्चसोमैः १ गृभीतंतेमनइन्द्रद्विबर्हीःसुतःसोमःपरि-
 षिक्तामधूनि । विसृष्टवेनाभरतेसुवृक्तिरियमिन्द्रंजोहुंवतीमनीषा २ आ-

क. सं.

॥३१४॥

नोदिवआपृथिव्याऋजीबिन्निदंबर्हिःसोमपेयाययाहि । वहन्तुत्वाहरयोमद्यंश्च
 माङ्गुषमच्छातवसंमदाय ३ आनोविश्वाभिरूतिभिःसजोषाब्रह्मजुषाणोहैर्यश्व
 याहि । वरीवृजत्स्थविरेभिःसुशिप्रास्मेदधृदृपणंशुष्ममिन्द्र ४ एषःस्तो-
 मोमहउग्रायवाहैधुरीइवात्योनवाजयन्नधायि । इन्द्रत्वायमर्कइद्रेवसूनांदिवी-
 वद्यामर्धिनःश्रोमंतंघाः ५ एवानइन्द्रवार्यस्यपूधिप्रतेमहीसुमतिर्वेविदाम ।
 इपैपिन्वमघवद्व्यःसुवीरायूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ६ ॥ ८ ॥

आ ते षडसिष्ट इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२५ आतेमहइन्द्रोत्युग्रसमन्ववोयत्समरन्तसेनाः । पतांतिद्विद्युन्नयस्यबाह्वोर्मा
 तेमनोविष्वद्यं१ग्विचारीत् ३ निदुर्गइन्द्रभथिह्यमित्रानभिधेनोमतीसोअमन्ति।
 आरेतंशंसंकृणहिनिनित्सोरानोभरसंभरणंवसूनाम् २ अतंतैशिप्रिन्नूतयःसुदा-

अ.५अ.३

॥३१४॥

सैसहस्रंशंसाउतगतिरस्तु । जद्विधर्वनुषोमर्त्यस्यास्मेद्युन्नमधिरत्नैचधेहि ३
 त्वावंतोहीन्द्रकृत्वेअस्मिन्त्वावंतोऽवितुःशूररातौ । विश्वेदहानितविषीवउग्रंओकः
 कृणुष्वहरिवोनमर्धीः ४ कुत्साएतेहर्षश्वायशूषमिन्द्रेसहोदेवजूतमियानाः ।
 सत्राकंधिसुहनाशूरवृत्रावयंतर्त्ताःसनुयामवाजम् ५ एवानइन्द्रवार्यस्यपूर्धिप्रते
 महीसुमतिवैविदाम । इषंपिन्वमधवद्व्यःसुवीरायूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ६॥१॥

न सोमः पञ्च वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२६ नसोमइन्द्रमसुतोममादनाब्रह्माणोमधवानंसुतासः । तस्माउक्थंजन-
 येयज्जुजोषन्नवन्नवीयःशृणवद्यथानः १ उक्थउक्थेसोमइन्द्रममादनीथेनीथे
 मधवानंसुतासः । यदीसबाधःपितरंनपुत्राःसमानदक्षाअवसेहवन्ते २ च-
 कारताकृणवन्नूनमन्यायानिब्रुवन्तिवेधसःसुतेषु । जनीरिवपतिरेकःसमानो

क. सं.

॥३१५॥

निमामृजेपुरइन्द्रःसुसर्वाः ३ एवातमाहुरुतशृण्वइन्द्रएकोविभक्तातरणिर्मघा-
नाम् । मिथुस्तुरङ्गतयोयस्यपूर्वीरस्मेभद्राणिसश्वतप्रियाणि ४ एवावसिष्ठइन्द्रं
मृतयेनृक्कृष्टीनांवृषभंसुतेगृणाति । सहस्रिणउपनोमाहिवाजान्युयंपातस्वस्ति-
भिःसदानः ५ ॥ १० ॥

अ. ५ अ. ३

इन्द्रं नरः पञ्च वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२७ इन्द्रंसेनेमधिताहवन्तेयत्पार्यायुनजतेधियस्ताः । शूरोनृपाताशर्वस-
श्वकानआगोमंतिनृजेभजात्वनः १ यइन्द्रशुष्मोमघवन्तेअस्तिशिक्षासखिभ्यः
पुरुहूतनृभ्यः त्वंहिहृह्लामघवन्विचेताअपावृधिपरिवृतनरार्धः २ इन्द्रोराजा
जगंतश्वर्षणीनामधिक्षमिविपुरुषंयदस्ति । ततोददातिदाशुषेवसूनिचोदद्राध
उपस्तुतश्चिद्वार्क् ३ नूचिन्नइन्द्रोमघवासहृतीदानोवाजंनियमतेनऊती । अ-

॥३१५॥

नूनायस्यदक्षिणापीपायंवा मंनृभ्यो अभिर्वीतासखिभ्यः ४ नूइन्द्रायेवरिवस्कृ-
धीनआतेमनोववृत्त्याममघाय । गोमदश्वावद्रथवद्यन्तोयूयंपातस्वस्तिभिः
सदानः ५ ॥ ११ ॥

ब्रह्माणःपञ्च वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२८ ब्रह्माणइन्द्रोपयाहिविद्वानुर्वाञ्चस्तेहरयःसन्तुयुक्ताः । विश्वेचिद्धि
त्वाविहवन्तमतीअस्माकमिच्छृणुहिविश्वमिन्व १ हवैतइन्द्रमहिमाव्यानुद्वाय-
त्पासिंशवसिन्नृषीणाम् । आयद्वज्रदधिषेहस्तउग्रघोरःसन्कत्वाजनिष्ठाअपा-
ह्लः २ तवप्रणीतीन्द्रजोहुवानान्तसंयन्नरोदसीनिनेथ । महेक्षत्रायशर्वमेहि
जुञ्जेऽतूतुजिंचितूतुजिरशिभत् ३ एभिर्नइन्द्राहभिर्दशस्यदुर्मित्रासोहिक्षित-
यःपर्वन्ते । प्रतियच्चष्टेअनृतमनेनाअवद्वितावरुणोमायीनःसात् ४ वोचेमे-

क्र. सं.

॥३१६॥

दिन्द्रैमघवानमेनंमहोराधोराधंसोयद्वदन्नः । योअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्ठोयूयंपात
स्वस्तिभिःसदानः ५ ॥ १२ ॥

अयं सोमः पञ्च वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

२१ अयंसोमइन्द्रतुभ्यंसुन्वआतुप्रयाहिहरिवस्तदोकाः । पिवात्वं१स्यसुषु-
तस्यचारोर्ददोमघानिमघवन्नियानः १ ब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिंजुषाणोऽर्वाचीनोहारि-
भिर्याहितूयम् । अस्मिन्नपुसर्वनेमादयस्वोपब्रह्माणिशृणवइमानः२कार्तेअस्त्य-
रंकृतिःसूक्तैःकदानूनंतैमघवन्दाशेम । विश्वांमतीरातंतनेत्वायाधामइन्द्रशृणवो
हवेमा ३ उतोघातेपुरुष्याइदांसन्येषांपूर्वेषामशृणोर्ऋषीणाम् । अघाहंत्वांम-
घवओहवीमित्वंनइन्द्रासिप्रमतिःपितेव ४ वोचेमेदिन्द्रैमघवानमेनंमहोराधोरा-
धंसोयद्वदन्नः । योअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्ठोयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ५ ॥१३॥

अ.५अ.३

॥३१६॥

आ नः पञ्च वसिष्ठ इन्द्रसिष्ठम् ।

३० आनोदेवशर्वसायाहिशुष्मिन्भवावृधइन्द्रायोअस्य । महेनृम्णायनृप-
तेसुवज्रमहिंक्षत्रायपौस्यायशूर १ हवन्तउत्वाहव्यंविवाचितनूषुगूराःसूर्यस्यसा-
तौ । त्वंविश्वेषुसेन्योजनेषुत्वंवृत्राणिरन्वयासुहन्तु २ अहायदिन्द्रसुदिनाव्युच्छा-
न्दधोयत्केतुमुपमंसमत्सु । न्य १ मिःसीदिसुरोनहोताहुवानोअत्रसुभगायदेवान् ३
वयंतेतइन्द्रयेचदेवस्तवन्तशूरददंतोमघानि । यच्छांसूरिभ्यउपमंवहूथंस्वाभु-
वोजरणामश्रवन्त ४ वोचेमेदिन्द्रमघवानमेनमहोरायोराधंसोयददन्तः । योअ-
र्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ५ ॥ १४ ॥

म वो द्वादश वसिष्ठ इन्द्रो गायत्री । अन्त्यास्तिस्रो विराजः ।

३१ प्रवइन्द्रायमादनंहयैश्वायगायत । सखायःसोमपात्रे १ शंसेदुक्थंसुदा-

क्र. सं.

॥३१७॥

नवउतद्युक्षंयथानरः । चक्रुमासत्यराधसे २ त्वंनइन्द्रवाजयुस्त्वंगव्युःशतक्रतो ।
 त्वंहिरण्ययुर्वसो ३ वयमिन्द्रत्वायवोऽभिप्रणोनुमोवृषन् । विद्धीत्वं १ स्यनोवसो ४
 मानोनिदेचवक्तवेऽयोर्न्धीररावणे । त्वेअपिकृतुर्मम ५ त्वंवर्मासिसप्रथःपुरो-
 योधश्चवृत्रहन् । त्वयाप्रतिब्रुवेयुजा ६ ॥ १५ ॥ महौउतासियस्यतेऽनुस्वधा-
 वरीसहः । मन्नातेइन्द्रोदसी ७ तंत्वामरुत्वंतीपरिभुवद्वाणीसयावरी । नक्षमा-
 णासहद्युभिः ८ ऊर्ध्वासस्त्वान्विन्देवोभुवन्दस्ममुपद्यवि । संतेनमन्तकृष्टयः ९
 प्रवोमहेमहिवृधैभरध्वंप्रचेतसेप्रसुमतिकृणुध्वम् । विशःपूर्वीःप्रचराचर्षणिप्राः
 १० उरुव्यचसेमहिनेसुवृक्तिमिन्द्रायब्रह्मजनयन्तविप्राः । तस्यं व्रतानि नमिन-
 न्तिधीराः ११ इन्द्रंवाणीरनुत्तमन्युमेवसत्राराजानंदधिरसहध्वै । हयैश्वायवर्ह-
 यासमापीन् १२ ॥ १६ ॥

अ.५अ.३

॥३१७॥

मो षु सप्तविंशतिर्वसिष्ठ इन्द्रः प्रागाथम् । उपान्त्यायाः प्रथमपादस्य शक्तिर्वा । तृतीया द्विपदा ।
 ३२ मोषुत्वावाघतश्चनरेअस्मन्निरिरेमन् । आरात्ताञ्चित्सधमादैनआर्गही-
 हवासन्नुपश्रुधि १ इमेहितैब्रह्मकृतःसुतेसचामधौनमक्षआसन्ते । इन्द्रेकामंजा-
 तारोवसूयवोरथेनपादमादधुः २ रायस्कांमोवज्जहस्तंसुवक्षिणंपुत्रोनपितरंहुवे ३
 इमइन्द्रायसुन्विरेसोमासोदध्याशिरः । ताँआमदायवज्जहस्तपीतयेहरिभ्यांया-
 ह्योक्ता ४ श्रवच्छुत्कर्णईयतेवसूनांनूचिन्नोमधिषन्निरः । सुद्यश्चिद्यःसहस्राणि
 शताददन्नकिर्दित्सन्तमामिनत् ५ ॥ १७ ॥ सवीरोअप्रतिष्कृतइन्द्रेणशूशुवेनृ-
 भिः । यस्तैगभीरासवन्नानिवृत्रहन्त्सुनोत्याचधावति ६ भवावरूथंमघवन्मघोनां
 यत्समजांसिशर्धतः । वित्वाहृतस्यवेदनंभजेमह्यादूणाशोभरागयम् ७ सुनोता-
 सोमपात्रेसोममिन्द्रायवज्जिणे । पचतापुक्तीरवंसेकृणुध्वमित्पूणन्नित्पूणतेमयः८

क. सं.

॥३१८॥

मास्त्रैधतसोमिनोदक्षतामहेकंणुध्वंरायआतुजे । तरणिरिजंयतिक्षेतिपुण्यंति-
 नदेवासःकवत्तवे १ नकिःसुदासोरथंपर्यासनरीरमत् । इन्द्रोयस्यावितायस्यम-
 रुतोगमत्सगोमंतिव्रजे १० ॥ १८ ॥ गमद्वाजंवाजयन्निन्द्रमन्योयस्यत्वमविता
 भुवः । अस्माकंबोध्यवितारथानामस्माकंगूरनुणाम् ११ उदिन्नस्यरिज्यतेशो
 धनंनजिग्युषः । यइन्द्रोहरिवात्रदभन्तितरिपोदक्षदधातिसोमिनि १२ मन्त्रम-
 खर्वसुधितंसुपेशसंदधातयुज्ञियेष्व । पूर्वोश्चनप्रसितयस्तरन्तितयइन्द्रेकर्मणाभु-
 वत् १३ कस्तमिन्द्रत्वावसुमामन्योदधर्षति । श्रद्धाइत्तमयवन्पार्यैदिविवाजीवा-
 जंसिषासति १४ मघोनःस्मवृत्रहत्येषुचोदययेददतिप्रियावसु । तवप्रणीतोहय-
 श्वसूरिभिर्विश्वातरेमदुरिता १५ ॥ १९ ॥ तवेदिन्द्रावमंवसुत्वंपुण्यसिमध्यमम् ।
 सत्राविश्वस्यपरमस्यराजसिनकिष्ठागोषुवृण्वते १६ त्वंविश्वस्यधनदाअंसिश्रुतो

अ.५अ.३

॥३१८॥

यईभवंत्याजयः । तवायंविश्वःपुरुहूतपार्थिवोऽवस्युर्नामभिक्षते १७ यदिन्द्रया-
 वतस्त्वमेतावद्दहमीशीय । स्तोतारमिद्विधिषेयरदावसोनपाप्त्वायंरासीय १८
 शिक्षेयमिन्महयतेदिवेदिवेरायआकुहचिद्विदे । नृहित्वदन्यन्मघवन्नआप्यंवस्यो
 अस्तिपिताचन १९ तरणिरित्तिषासतिवाजंपुरंन्यायुजा । आवइन्द्रैपुरुहूतंनमे
 गिरानेभितष्टेवसुद्वम् २० ॥ २० ॥ नर्दुःष्टुतीमर्त्योविन्दतेवसुनस्त्रेधन्तरयिनैशत् ।
 सुशक्तिरिन्मघवन्तुभ्यंमावतेदेषणंयत्प्रार्थेदिवि २१ अभित्वांशूरनोनुमोऽदुग्धा
 इवधेनवः । ईशानमस्यजगतःस्वर्दृशमीशानमिन्द्रतस्थुवः २२ नत्वावींअन्यो
 दिव्योनपार्थिवोनजातो नजनिष्यते । अश्वायन्तोमघवन्निन्द्रवाजिनोगव्यन्तस्त्वा
 हवामहे २३ अभीषतस्तदाभरेन्द्रज्यायःकनीयसः । पुरुवसुर्हिमघवन्तसनादसि
 भरेभरेचहव्यः २४ पराणुदस्वमघवन्नमित्रान्तिसुवेदानोवसूकधि । अस्माकंबोध्य-

क्र. सं.

॥३१९॥

वितामंहाधनेभवावृधःसखीनाम् २५ इन्द्रकतुनआभरपितापुत्रेभ्योयथा।शिक्षा
णोअस्मिन्पुरुहूतयामनिजोवाज्योतिरशीमहि २६ मानोअज्ञातावृज्जनादुराध्यो-
इमाशिवासोअवक्रमुः।त्वयावयंप्रवतःशश्वतीरपोऽतिगूरतरामसि २७ ॥ २१ ॥

श्वित्यञ्चतुर्दश वसिष्ठो वसिष्ठपुत्रास्त्रिष्टुप् । अन्यानां पञ्चानां वसिष्ठपुत्रा

ऋषयः । तासामेव वसिष्ठो देवता ।

३३ श्वित्यञ्चोमादक्षिणतस्कंपदाधियंजिन्वासोअभिहिप्रमन्दुः।उत्तिष्ठन्वोचे
परिवर्हिषो नृभमेदूरादवितवेवसिष्ठाः १ दूरादिन्द्रमनयन्नासुतेनतिरोवैशन्तमति
पान्तमुग्रम् । पाशद्युम्नस्यवायतस्यसोमात्सुतादिन्द्रोवृणीतावसिष्ठान् २ एवे-
ल्लुकंसिन्धुमेभिस्ततारेवेल्लुकंभेदमेभिर्जघान । एवेल्लुकंदाशराज्ञेसुदासंप्रावदिन्द्रो
ब्रह्मणावोवसिष्ठाः ३ जुष्टीनरोब्रह्मणावःपितृणामक्षमव्ययंनकिलारिषाथ । य-

अ.५ अ.३

॥३१९॥

छकरीषुबृहत्तारवेणेन्द्रेषुष्ममर्वातावसिष्ठाः ४ उद्यामिवेत्तृष्णजोनाथिता
 सोऽदीधयुर्दाशराज्ञेवृतासः । वसिष्ठस्यस्तुवृतइन्द्रोअश्रोदुरुंतृत्सुभ्योअकृणोदु
 लोकम् ५ ॥ २२ ॥ दण्डाइवेद्रोअर्जनासआसन्परिच्छिन्नाभरताअर्भकासः ।
 अर्भवच्चपुरएतावसिष्ठआदितृत्सूनांविशोअप्रथन्त ६ त्रयःकृण्वन्तिभुवनेषुरेत
 स्तिस्रःप्रजाआर्याज्योतिरग्राः । त्रयोधर्मासुवसंसचन्तेसर्वाइताअनुविदुर्वसि-
 ष्ठाः ७ सूर्यस्येववक्षथोज्योतिरेषांसमुद्रस्यैवमहिमागंभीरः । वातस्येवप्रजवो-
 नान्येनस्तोमोवसिष्ठाअन्वेतवेवः ८ तइन्निण्यंहृदयस्यप्रकेतैःसहस्रंवल्लभमभिसं-
 चरन्ति । यमेनंततंपरिधिंवयन्तोऽप्सरसुउपसेदुर्वसिष्ठाः ९ विद्युतोज्योतिःपरि-
 संजिहानंमित्रावरुणायदपश्यतांत्वा । तत्तेजन्मोतैकंवसिष्ठागस्त्योयत्वाविश
 आजुभार १० ॥ २३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्याब्रह्मन्मनसोऽधिजातः ।

क. सं.

॥३२०॥

द्रप्संस्कृन्नब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददन्त ११ सप्रकेतउभयस्यप्रविद्वा-
न्सहस्रदानउतवासदानः।यमेनततंपरिधिंवयिष्यन्नप्सरसःपरिजज्ञेवसिष्ठः१२
सत्रेहंजाताविषितानमोभिःकुम्भेरेतःसिषिचतुःसमानम्।ततोहृमानउदिष्याय-
मध्यात्ततोजातमृषिमाहुर्वसिष्ठम् १३उक्त्यभृतंसामभृतंविभर्तिग्रावाणंविभ्रत्प्र-
वदात्यग्रे।उपैनमाध्वंसुमनस्यमानाआवोगच्छातिप्रतृदोवसिष्ठः १४॥ २४॥
इति शाकलर्कसंहितायां सप्तमे मण्डले द्वितीयोऽनुवाकः ॥ २ ॥

प्रशुक्रा पञ्चविंशतिर्वसिष्ठो विश्वे देवा द्विपदा । षोडश्या आहः ।

सप्तदश्या अहिर्बुध्न्यः । अन्त्याश्वतस्त्रिष्टुभः ।

३४ प्रशुकैतुदेवीमनीषाअस्मत्सुतंष्टोरथोनवाजी १ विदुःपृथिव्यादिवोज-
नित्रंशृण्वन्त्यापोअधक्षरन्तीः २ आपश्चिदस्मैपिन्वन्तपृथ्वीर्वृत्रेषुशूरामंसन्त

अ.५अ.३

॥३२०॥

उ॒ग्राः ३ आ॒धू॒ष्वै॒स्मै॒दधा॒ताश्वा॒निन्द्रो॒नव॒ज्रीहि॒र॒ण्यबाहुः ४ अ॒भिप्र॒स्था॒ताहै॒व
 य॒ज्ञं॒याते॒व॒प॒त्मन्त॒मना॑हि॒नोत॑ ५ त्मना॑स॒मत्सु॑हि॒नोत॑य॒ज्ञं॒दधा॑त॒केतुं॑जना॑यवी॒रम् ६
 उद॑स्यशु॒ष्माद्रा॒नुना॑र्ति॒विभ॑र्तिभा॒रं पृ॑थि॒वीन॑भू॒म ७ ह॒व्यामि॒देवाँ॑अ॒यातु॑र॒ग्रेसा॒ध-
 नू॒तेन॑धि॒यै॒दधा॑मि ८ अ॒भिवो॑दे॒वीधि॒यै॒दधि॑ध्वं॒प्रवो॑दे॒वत्रा॒वाचं॑क॒णुध्व॑म् ९ आ
 च॑ष्टआसा॒पाथो॑न॒दीना॑व॒रुण॑उ॒ग्रःस॒हस्र॑च॒क्षाः १० ॥ २५ ॥ राजा॑रा॒ष्ट्राणा॑पे॒शो
 न॒दीना॑मनु॒त्तम॑स्मैक्ष॒त्रंवि॒श्वायुं ११ अ॒विष्टो॑अ॒स्मान्नि॒श्वांसु॑वि॒क्ष्वयुं॑क॒णोत॑शंसं
 नि॒नि॒त्सोः १२ व्ये॑तुदि॒द्युद्विषा॑मशै॒वायु॑योत॒विष्व॑ग्रप॒स्तनू॑नाम् १३ अवी॑न्नो
 अ॒ग्निर्ह॑व्या॒क्षमो॑भिःप्रे॒ष्ठोअ॒स्माअ॒धायि॑स्तोमः १४ स॒जुदे॑वेभि॒र॒पांन॑पातं॒सखा॑यं
 क॒ध्वांशि॒वो नो॑अस्तु १५ अ॒ब्जामु॒क्थैर॑हि॒गृणी॑षेबु॒ध्रेन॑दीना॒रजः॑सृ॒षीदे॑न् १६ मा
 नोऽहि॑र्बु॒ध्न्यो॒रिषे॑धा॒न्माय॑ज्ञोअ॒स्यस्त्रि॑ध॒हता॑योः १७ उ॒तन॑ए॒षुन॑षु॒श्रवो॑धुःप्र॒राये

क्र. सं.

॥३२१॥

यन्तुशर्धन्तोअर्थः १८ तपन्तिशत्रुंस्व१र्णभूमांमहासेनासोअमेभिरेषाम् १९
 आयन्नःपत्नीर्गमंत्यच्छात्वष्टासुपाणिर्दधातुवीरान् २० ॥ २६ ॥ प्रतिनःस्तोमं
 त्वष्टाजुषेतस्यादस्मेअरमंतिर्वसूयुः २१ तानोरासन्नातिषाचोवसून्यारोदंसीवरु-
 णानीशृणोतु । वरुणीभिःसुशरणोनोंअस्तुत्वष्टासुदत्रोविदेवातुरायः २२ तन्नो
 रायःपर्वतास्तन्नआपस्तद्रातिषाचओषधीरुतयौः । वनस्पतिभिःपृथिवीसजोषां
 उभेरोदंसीपरिपासतो नः २३ अनुतदुर्वीरोदंसीजिहातामनुद्युक्षोवरुणइन्द्रस-
 खा । अनुविश्वेमरुतोयेसहासोरायःस्यामधरुणैधियध्यै २४ तन्नइन्द्रोवरुणोमित्रो
 अग्निरापओषधीर्वनिनोजुषन्त । शर्मन्त्स्याममरुतामुपस्थेयूयंपातस्वस्तिभिः
 सदानः २५ ॥ २७ ॥

अ.५अ.३

॥३२१॥

शं नः पञ्चदश वसिष्ठो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

३५ शंनंइन्द्राग्नीभवतामवोभिःशंनइन्द्रावरुणारातहंव्या । शमिन्द्रासोमां
सुवितायशंयोःशंनइन्द्रापूषणावाजंसातौ १ शंनोभगुःशमुनःशंसोअस्तुशंनः
पुरंन्विःशमुसन्तुरायः । शंनैःसत्यस्यसुयमस्यशंसःशंनोअर्यमापुरुजातोअस्तु२
शंनोधाताशमुधर्तानोअस्तुशंनउरूचीभवतुस्वधाभिः । शंरोदसीवृहतीशंनो
अद्विःशंनोदेवानांसुहवानिसन्तु ३ शंनोअग्निज्योतिरनीकोअस्तुशंनोमित्रा-
वरुणावश्विनाशम् । शंनैःसुकृतांसुकृतानिसन्तुशंनइषिरोअभिवातुवातः ४ शं-
नोद्यावापृथिवीपूर्वहूतौशमन्तरिक्षंहृशयेनोअस्तु । शंनओषधीर्वनिनोभवन्तुशं
नोरजसस्पतिरस्तुजिष्णुः ५ ॥ २८ ॥ शंनइन्द्रोवसुभिर्देवोअस्तुशमादित्योभि-
वरुणःसुशंसः । शंनोरुद्रोरुद्रेभिर्जलांशुःशंनस्त्वष्ट्राग्नाभिरिहशृणोतु ६ शंनः

क्र. सं.

॥३२२॥

सोमोभवतुब्रह्मशंनःशंनोग्रावाणःशमुसन्तुयज्ञाः।शंनःस्वरूपांमितयोभवन्तुशं
 नःप्रस्वः१ःशम्बस्तुवेदिः ७ शंनःसूर्यउरुचक्षाउदेतुशंनश्चतस्रःप्रदिशोभवन्तु ।
 शंनःपर्वताध्रुवयोभवन्तुशंनःसिन्धवःशमुसन्त्वापः ८ शंनोअदितिर्भवतुव्रतेभिः
 शंनोभवन्तुमरुतःस्वर्काः । शंनोविष्णुःशमुपशानोअस्तुशंनोभवित्रंशम्बस्तु
 वायुः ९ शंनोदेवःसंवितात्रायमाणःशंनोभवन्तुपसोविभातीः । शंनःपर्जन्यो
 भवतुप्रजाभ्यःशंनःक्षेत्रस्यपतिरस्तुशंभुः १० ॥ २१ ॥ शंनोदेवाविश्वदेवाभ-
 वन्तुशंसरस्वतीसहधीभिरस्तु।शमंभिषाचःशमुरातिषाचःशंनोदिव्याःपार्थिवाः
 शंनोअप्याः११ शंनःसत्यस्यपतयोभवन्तुशंनोअर्वन्तःशमुसन्तुगावः । शंनं
 ऋभवंःसुकृतःसुहस्ताःशंनोभवन्तुपितरोहवेषु १२ शंनोअजएकपादेवोअस्तुशं
 नोहिर्बुध् १ःशंसमुद्रः । शंनोअपान्नपात्पेरुरस्तुशंनःपृथिर्भवतुदेवगोपा १३

अ.५अ.३

॥३२२॥

आदित्यारुद्रावसंवोजुषन्तेदंब्रह्माक्रियमाणंनवीयः । शृण्वन्तुनोदिव्याःपार्थिवा-
सोगोजाताउतयेयज्ञियासः १४ येदेवानांयज्ञियांयज्ञियानांमनोर्यजत्राअमृता-
ऋतज्ञाः । तेनोरासन्तामुरुगायमद्ययुयंपातस्वस्तिभिःसदानः १५ ॥ ३० ॥
इति शाकलर्कसंहितायां पञ्चमाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

प्रब्रह्मनवावोष्टाबुदुष्यसावित्रमन्त्रेवाजिन्यौभगमितिभागोवार्धर्चऊर्ध्वःसप्तवैश्वदेवंत्वोश्रुष्टिःप्रात-
र्भागंजगत्याद्यालिङ्गोक्तदेवतान्त्योषस्याप्रब्रह्माणःषड्वैश्वदेवंतुप्रवःपञ्चदधिक्रांदाधिक्रंजगत्याद्यालिङ्गो-
क्तदेवतादेवंश्रुत्कंसावित्रमिमारौद्रंत्रिष्टुवन्तमापोयमापमृभुक्षणआर्भवमन्त्रावैश्वदेवीवासमुद्रज्येष्ठाआ-
पमामामैत्रावरुण्यामेयीवैश्वदेवीनदीस्तुतिर्जागतमन्त्रातिजगतीशकरीवादित्यानांतृचमादित्यंत्वादि-
त्यासःप्रद्यावाद्यावापृथिव्यंवास्तोर्वास्तोष्पत्यममीवहाष्टौवास्तोष्पत्याद्यागायत्रीशेषास्युपरिष्ठाद्बृह-
त्यादयोनुष्टुभःप्रस्वापिन्यउपनिषत्कर्त्तृपञ्चाधिकामारुतंहाद्याएकादशद्विपदामध्वःसप्तप्रसाकमुक्षेपज्यं-
त्रायध्वेद्वादशत्रिप्रगाथादिनवम्याद्यास्तिस्रोगायज्योन्सानुष्टुब्रौद्रीमृत्युविमोचनी ।

क्र. सं.

॥३२३॥

प्र ब्रह्म नव वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

अ.५अ.४

३६ ॐ प्रब्रह्मैतुसर्दनादृतस्यविरुशिमभिःससृजेसूर्योगाः । विसानुनापृथि-
 वीसंस्रुवीपृथुप्रतीकमध्येधेअग्निः १ इमांवांमित्रावरुणासुवृक्तिमिधुनकृण्वेअ-
 सुरानवीयः । इनोवांमन्यःपदवीरदब्धोजनंचमित्रोयततिब्रुवाणः २ आवा-
 तस्यध्रजंतोरन्तइत्याअपीपयन्तधेनवोनसूदाः।महोदिवःसर्दनेजायमानोऽचिक्र-
 दहृषभःसस्मिन्नूधन् ३ गिरायएतायुनजद्धरीतइन्द्रप्रियासुरथाशूरधायू । प्रयो
 मन्युरिरिक्षतोमिनात्यासुक्रतुमर्यमणववृत्याम् ४ यजन्तेअस्यसख्यंवयंश्चन-
 मस्विनःस्वक्रतस्यधामन् । विपृक्षोवाक्धेनूभिःस्तवानइदंनमोरुद्रायप्रेष्ठम् ५
 ॥ १ ॥ आयत्साकंयशसोवावशानाःसरस्वतीसप्तथीसिन्धुमाता । याःसुष्व-
 यन्तसुदुधाःसुधाराअभिस्वेनपयसापीप्यानाः ६ उतत्येनोमरुतोमन्दसानाधियं

॥३२३॥

तो कंच वाजिनो ऽवन्तु । मानः परिरुदक्षराचरन्त्यवीवृधन्युज्यन्ते रचिनः ७ प्र
 वो महीमरमंति कणुध्वं प्रपूषणं विदध्यं नवीरम् । भगंधियो ऽवितारं नो अस्याः
 सा तौ वाजं रातिषाचं पुरंधिम् ८ अच्छायं वो मरुतः श्लोकं एत्वं च्छाविष्णुं निविक्र-
 पामवोभिः । उत प्रजायै गृणते वयो धुर्युयं पातस्वस्तिभिः सदानः ९ ॥ २ ॥

आ वोष्टौ वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

३७ आवो वाहिष्ठो वहतुस्तव ध्यै रथो वाजा ऋभुक्षणो अमृक्तः । अभि त्रिपृष्ठैः
 सर्वनेषु सोमैर्मदे सुशिप्रामहभिः पूषध्वम् १ यूयं हरतं मधवत्सुधत्स्वर्दशं ऋभु-
 क्षणो अमृक्तम् । संयज्ञेषु स्वधावन्तः पिबध्वं विनो राधांसि मतिभिर्दयध्वम् २ उ-
 वोचिं यहि मधवन्देष्णं महो अभस्यवसुनो विभागे । उभाते पूर्णा वसुना गभस्तीन
 सुनृतानि यमते वसन्त्या ३ त्वमिन्द्र स्वयं शाक्रभृक्षा वाजो न साधुरस्तमेप्यृका ।

क्र. सं.

॥३२४॥

वयंनुतेदाश्वांसःस्यामब्रह्मकृण्वन्तोहरिवोवसिष्ठाः ४ सनेतासिप्रवतोदाशुषं
 चिद्याभिर्विवेपोहर्यश्वधीभिः । ववन्मानुतेयुज्याभिरूतीकदानंइन्द्रायआदश-
 स्येः ५ ॥ ३ ॥ वासयसीववेधसस्त्वनःकदानंइन्द्रवचंसोबुबोधः । अस्तैतात्या
 धियारयिसुवीरपृक्षोनोअर्वान्युहीतवाजी ६ अभियंदेवीनिर्ऋतिश्चिदीशोनक्षन्त
 इन्द्रैगरदःसुपृक्षः । उपत्रिबन्धुर्जरदष्टिमेत्यस्ववेगंयंकृणवन्तमतीः ७ आनो
 राधासिसवितःस्तवध्याआरायोयन्तुपर्वतस्यरातौ । सदानोदिव्यःपायुःसिपकु
 यूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ८ ॥ ४ ॥

उदु ष्योष्टौ वसिष्ठः सविता त्रिष्टुप् । षष्ठ्या द्वितीयार्धस्य भगो वा । अन्त्ययोर्वाजिनः ।

३८ उदुष्यदेवःसविताययामहिरण्ययीममर्तियामशिंश्रेत् । नूनंभगोहव्यो
 मानुषेभिर्वियोरत्नापुरुवसुर्दधाति १ उदुतिष्ठसवितःश्रुध्यस्यहिरण्यपाणेप्रभु-

अ.५अ.४

॥३२४॥

तावृतस्य । व्यु१र्वीपृथ्वीममत्तिसृजानानृभ्योमर्तभोजनंसुवानः २ अपिष्टुतः
 संवितादेवोअस्तुयमाचिद्विश्वेवसंवोगुणन्ति । सनुःस्तोमान्नमस्य१श्वनोधाद्विश्वे-
 भिःपातुपायुभिर्निसूरीन् ३ अभियंद्वयदितिर्गुणातिसंवदेवस्यसवितुर्जुषाणा ।
 अभिसम्राजोवरुणोगृणन्त्यभिमित्रासोअर्यमासजोवाः ४ अभियेमिथोवनुषः
 सपन्तेरातिदिवोरातिषाचःपृथिव्याः । अहिर्बुध्न्यउतनःशृणोतुवरूड्येकधेनुभिर्नि-
 पातु ५ अनुतन्नोजास्पतिर्मसीष्टरत्नदेवस्यसवितुरियानः । भगमुग्रोऽवसेजोह-
 वीतिभगुमनुग्रोअधयातिरत्नम् ६ शनोभवन्तुवाजिनोहवेषुदेवतातामितद्रवः
 स्वर्काः । जम्भयन्तोऽहिंवृकंरक्षांसिसनेभ्यस्मद्युयवन्नमीवाः ७ वाजैवाजेऽवत
 वाजिनो नोधनेषुविप्राअमृताऋतज्ञाः । अस्यमध्वःपिवतमादयध्वंतृतायात
 पृथिभिर्देवयानैः ॥ ८ ॥ ५ ॥

क. सं.

॥३२५॥

ऊर्ध्वः सप्त वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

अ. ५ अ. ४

३१ ऊर्ध्वोअग्निःसुमतिवस्वोअश्रेत्प्रतीचीजूर्णिर्देवतातिमेति । भेजातेअद्री
 रथ्येवपन्थामृतंहोतानइषितोयजाति १ प्रवावृजेसुप्रयावर्हिरेषामाविशपतीवबी-
 रिटइयाते । विशामक्तोरुषसःपूर्वहूतौवायुःपूषास्वस्तयेनियुत्वान् २ ज्मयाअ-
 त्रवसंवोरन्तदेवाउरावन्तरिक्षेमर्जयन्तशुभ्राः । अर्वाक्पथउरुजयःकृणुध्वंश्रोता
 दूतस्यजग्मुषोनोअस्य ३ तेहियज्ञेषुयज्ञियांसऊर्माःसधस्थंविश्वेअभिसन्तिदेवाः ।
 तांअध्वरउशतोयक्षयग्रेश्रुष्टीभगुंनसत्यापुरन्धिम् ४ आग्नेगिरोदिवआपृथिव्या
 मित्रंवहवरुणमिन्द्रमग्निम् । आर्यमणमदितिंविष्णुमेषांसरस्वतीमरुतोमादय-
 न्ताम् ५ ररेहव्यंमतिभिर्यज्ञियानानक्षत्कामंमर्त्यानामसिन्धन् । धातारयिम-

॥३२५॥

विदस्यंसदासांसक्षीमहियुज्यैभिर्नुदेवैः ६ नूरोदसीअभिष्टुतेवसिष्ठैर्ऋतावानोव-
रुणोमित्रोअग्निः । यच्छन्तुचन्द्राउपमनौअर्कयूयपातस्वस्तिभिःसदानः७॥ ६ ॥

ओ श्रुष्टिः सप्त वसिष्ठो विश्वे देवान्निष्ठुष ।

४० ओश्रुष्टिर्विदथ्या३समेतुप्रतिस्तोमंदधीमहितुराणाम् । यद्यदेवःसंवि-
तासुवातिस्यामास्यरत्निनोविभागे १ मित्रस्तन्नोवरुणोरोदसीचद्युभंक्तुमिन्द्रो
अर्यमाददातु । दिदेष्टुदेव्यदितिरेक्णोवायुश्चयन्नियुवैतेभगश्च २ सेदुग्रोअस्तुमरु-
तःसशुष्मीयंमर्त्येपृषदश्चाअवाथ । उतेमग्निःसरस्वतीजुनन्तिनतस्यरायःपर्ये-
तास्ति ३ अयंहिनेतावरुणऋतस्यमित्रोराजानोअर्यमापोधुः । सुहवादेव्यदै-
तिरनर्वातेनोअंहोअतिपर्षन्नरिष्टान् ४ अस्यदेवस्यमीह्लुषोवयाविष्णोरिषस्यंप्रभु-
थेहविभिः । विदेहिरुद्रोरुद्रियंमहित्वंयासिष्टंवर्तिराश्वेनाविरावत् ५ मात्रंपृषन्ना-

क्र. सं.

॥३२६॥

घृणइरस्योवरुंत्रीयद्रातिषाचंश्चरासन् । मयोभुवोनोअर्वन्तोनिषान्तुवृष्टिंपरि-
ज्मावातोददातु ६ नूरोदसीअभिष्टुतेवसिंष्टैर्ऋतावानोवरुणोमित्रोअग्निः । य-
च्छन्तुचन्द्राउपमनोअर्कयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ७ ॥ ७ ॥

मातः सप्त वसिष्ठो भगस्त्रिष्टुप् । आद्याया लिङ्गोक्तदेवताः । अन्याया उषाः । आद्या जगती ।

४१ प्रातरग्निप्रातरिन्द्रहवामहेप्रातर्मित्रावरुणाप्रातरश्विना । प्रातर्भगंपूष-
णं ब्रह्मणस्पतिंप्रातःसोममुतरुद्रंहुवेम १ प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेमवयंपुत्रमदितेयो
विधर्ता । आग्निश्चिद्यमन्यमानस्तुरश्विद्राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याहं २ भगप्रणेतुर्भग
सत्यंराधोभगेमांधियमुदवाददन्नः । भगप्रणोजनयगोभिरश्वैर्भगप्रनृभिर्नृवन्तः
स्याम ३ उतेदानींभगवन्तःस्यामोतप्रपित्वउतमध्येअह्नाम् । उतोदितामधव-
न्तसूर्यस्यवयंदेवानांसुमत्तौस्याम ४ भगएवभगवाँअस्तुदेवास्तेनवयंभगवन्तःस्या-

अ.५ अ.४

॥३२६॥

म । तंत्वाभगुसर्वइज्जौहवीतिसनोभगपुरएताभवेह ५ समध्वरायोषसोनमन्त
दधिक्रावेवशुचयेपुदाय । अर्वाचीनंवंसुविदंभर्गनोरथमिवाश्वावाजिनआवंहन्तु
६ अश्वावतीर्गोमतीर्नउषासोवीरवतीःसदमुच्छन्तुभद्राः । घृतंदुहानाविश्वतःप्र-
पीतायूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ७ ॥ ८ ॥

म ब्रह्माणः षडसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

४२ प्रब्रह्माणोअङ्गिरसोनक्षन्तुप्रकन्दुनूर्नभन्यस्यवेतु । प्रघेनवंउदप्रुतो नवन्त
युज्यातामर्वाअध्वरस्यपेशः १ सुगस्तेअग्नेसनवित्तोअध्वायुक्ष्वासुतेहारितोरोहि-
तश्च । येवासन्नरुषावीरवाहोहुवेदेवानांजनिमानिसुतः २ समुवोयज्ञमंहयन्न-
मोभिःप्रहोतामन्द्रोरिरिचउपाके । यजस्वसुपुर्वणीकदेवानायज्ञियांमरमंतिंववृ-
त्याः ३ यदावीरस्यरेवतोदुरोणेत्योनशीरतिथिराचिकेतत् । सुप्रीतोअग्निःसुधि-

क्र. सं.

॥३२७॥

तोदम॒आसवि॒शेदा॒तिवार्य॑मिय॒त्यै ४ इमं॒नोअग्ने॑अध्व॒रंजु॑षस्वम॒रुत्स्वि॒न्द्रेय॒शसं॑
 क॒धीनः॑ । आ॒नक्ता॑व॒र्हिःस॑दतामु॒भासो॑श॒न्तामि॒त्रावरु॑णायजेह ५ ए॒वाग्नि॑संह॒स्यं-
 १व॑सि॒ष्ठोरा॒यस्का॑मोवि॒श्वप्स्य॑स्यस्तौत् । इ॒वैर॒यिप॑प्रथ॒द्वाजं॑म॒स्मेयू॑यंपा॒तस्व-
 स्तिभिः॑सदा॒नः ६ ॥ १ ॥

अ.५अ.४

प्र वः पञ्च वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

४३ प्र॒वोय॒ज्ञेषु॑दे॒व्यन्तो॑अ॒र्चन्त्या॒वानमो॑भिःपृथि॒वीइ॒षध्वै॑ । येषां॒ब्रह्मा॒ण्यसं-
 मा॒निवि॒प्रावि॒ष्वग्वि॒यन्ति॑व॒निनो॑नशा॒खाः १ प्र॒यज्ञ॑ए॒तुहे॒त्वो॒नस॑तिरु॒द्यच्छ॒ध्वंस-
 म॒नसो॑धृ॒ताचीः॑ । स्तृ॒णीत॑व॒र्हिरे॒ध्वरा॑यसा॒धूर्ध्वाशो॑ची॒षिदे॒व्यन्य॑स्युः २ आपु॒त्रा-
 सो॒नमा॒तरं॑विभृ॒त्राःसा॒नौदे॒वासो॑व॒र्हिपः॑सदन्तु । आ॒वि॒श्वाची॑विदु॒ध्याम॑न॒क्त्वग्ने॑
 मा॒नोदे॒वता॑ता॒मृधं॑स्कः ३ ते॒सी॒षप॑न्त॒जोष॑मा॒यज॑त्रा॒कृत॑स्य॒धाराः॑सु॒दुघा॑दु॒हानाः॑ ।

॥३२७॥

ज्येष्ठैवोअद्यमहआवसूनामार्गन्तनसमनसोयतिष्ठ ४ एवानौअग्नेविक्ष्वादशस्य
त्वयावयंसंहसावन्नास्काः । रायायुजासंधुमादोअरिष्टायूयंपातस्वस्तिभिःसदा
नः ५ ॥ १० ॥

दधिकां पञ्च वसिष्ठो दधिकास्त्रिष्टुप् । आद्याया लिङ्गोक्तदेवताः । सैव जगती ।

४४ दधिकां वः प्रथममश्विनोपसंमग्निसमिद्धं भगं मूतये हुवे । इन्द्रं विष्णुं पूषणं
ब्रह्मणस्पतिमादित्यान् द्यावापृथिवी अपः स्वः १ दधिक्रामुनमसा बोधयन्त उदीरा
णायज्ञमुपप्रयन्तः । इळां देवीं वह्निं धिसादयन्तोऽश्विना विप्रांसुहवा हुवेम २ दधि-
कावाणंबुबुधानो अग्निमुपबुवउषसंसूर्यगाम् । ब्रध्नमंश्च तोर्वरुणस्य बभ्रुते विश्वास्म-
हुरितायावयन्तु ३ दधिकावा प्रथमोवाज्यर्वाग्निरेथानां भवति प्रजानन् । संविदान

क. सं.

॥३२८॥

उषसासूर्येणादित्येभिर्वसुभिरङ्गिरोभिः ४ आनोदघ्निकाः पृथ्यामनक्त्वृतस्यपन्था
मन्वेतुवाउ । शृणोतुनोदैव्यंशर्धोअग्निःशृण्वन्तुविश्वेमहिषाअमूराः ५ ॥ ११ ॥

आ देवश्चतुष्कं वसिष्ठः सविता त्रिष्टुप् ।

४५ आदेवोयातुसवितासुरत्नोऽन्तरिक्षप्रावहमानोअश्वैः । हस्तेदधानोनयी
पूरूणिनिवेशयश्चप्रसुवश्चभूम १ उदस्यबाहूशिथिराबृहन्ताहिरण्ययादिवोअन्तो
अनष्टाम् । नूनंसोअस्यमहिमापनिष्टसूरश्चिदस्माअनुदावपस्याम् २ संघानो
देवःसंवितासहावासाविषद्वसुपतिर्वसूनि । विश्रयमाणोअमतिंमुरूचीमर्तभोज-
नमधरासतेनः ३ इमागिरःसवितारंसुजिह्वपूर्णगंभस्तिमीळतेसुपाणिम् । चित्रं
वयोबृहदस्मेदधातुयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ४ ॥ १२ ॥

अ. ५ अ. ४

॥३२८॥

इमाश्चतुष्कं वसिष्ठो रुद्रो जगती । अंसा त्रिष्टुप् ।

४६ इमारुद्रायस्थिरधन्वनेगिरःक्षिप्रेष्वेदेवायस्वधात्रे । अषाह्णायसहमाना-
यवेधसेतिग्मायुधायभरताशृणोतुनः १ सहिक्षयेणक्षम्यस्यजन्मनःसाम्राज्येन
दिव्यस्यचेतंति । अवन्नवन्तीरुपनोदुरश्वरानमीवोरुद्रजासुनोभव २ यातेद्विद्यु-
दवसृष्टादिवस्परिक्ष्मयाचरंतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रंतेस्वपिवातभेषुजामान-
स्तोकेषुतनयेपुरीरिषः ३ मानोवधीरुद्रमापरादामातेभूमप्रसितौहीळितस्य ।
आनोभजवर्हिषिजीवशंसेयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ४ ॥ १३ ॥

आपो यं चतुष्कं वसिष्ठ आपस्त्रिष्टुप् ।

४७ आपोयंवःप्रथमंदेवयन्तंइन्द्रपानमूर्मिमकुण्वतेळः । तंवोवयंशुचिमरि-
प्रमद्यधृतप्रुषंमधुमन्तवनेम १ तमूर्मिमापोमधुमत्तमंवोऽपांनपादवत्वाशुहेमा ।

क्र. सं.
॥३२९॥

यस्मिन्निन्द्रोवसुभिर्मादयातेतमंश्यामदेव्यन्तोवोअद्य २ शतपवित्राःस्वधयाम-
दन्तीर्देवीर्देवानामपियन्तिपार्थः । ताइन्द्रस्यनमिनन्तिव्रतानिसिन्धुभ्योहव्यंघृ-
तवज्जुहोत ३ याःसूर्योऽरिश्मभिराततानयाभ्यइन्द्रोअरदद्रातुमूभिम् । तेसिन्धवो
वरिवोधातनानोयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ४ ॥ १४ ॥

ऋभुक्षणश्चतुष्कं वसिष्ठ ऋभवस्त्रिष्टुप् ।

४८ ऋभुक्षणोवाजामादयध्वमस्मेनरोमघवानःसुतस्य । आवोऽर्वाचिःऋत-
वोनयातांविभ्वोरथंनर्धैवर्तयन्तु १ ऋभुर्ऋभुभिर्ऋभिर्वःस्यामविभवोविभुभिःशर्व-
साशवांसि । वाजोअस्माँअवतुवाजसाताविन्द्रेणयुजातरुषेमवृत्रम् २ तेचिद्धि
पूर्वोऽरिभिसन्तिशासाविश्वोअर्यउपरतातिवन्वन् । इन्द्रोविभ्वोँऋभुक्षावाजोअर्यः

अ.५ अ.४

॥३२९॥

शत्रोर्मिथृत्याकृणवन्विनूष्णम् ३ नूदेवासोवरिवःकर्तनानोभूतनोविश्वेऽवसेस-
जोषाः । समस्मेइषंवसवोददीरन्यूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ४ ॥ १५ ॥

समुद्रज्येष्ठाश्चतुष्कं वसिष्ठ आपस्त्रिष्टुप् ।

४९ समुद्रज्येष्ठाःसलिलस्यमध्यात्पुनानायन्त्यनिविशमानाः । इन्द्रोयावज्जी
वृषभोररादताआपोदेवीरिहमामवन्तु १ याआपोदिव्याउतवास्रवन्तिखनित्रिमा
उतवायाःस्वयंजाः । समुद्रार्थायाःशुचयःपावकास्ताआपोदेवीरिहमामवन्तु २
यासांराजावरुणोयातिमध्येसत्यानृतेअवपश्यअनानाम् । मधुश्चुतःशुचयोयाः
पावकास्ताआपोदेवीरिहमामवन्तु ३ यासुराजावरुणोयासुसोमोविश्वेदेवायासू-
र्जमदन्ति । वैश्वानरोयास्वग्निःप्रविष्टस्ताआपोदेवीरिहमामवन्तु ४ ॥ १६ ॥

क्र. सं.

आ मां चतुष्कं वसिष्ठो जगती । आद्याया मित्रावरुणौ । उपाद्याया अग्निः ।

उपान्याया विश्वे देवाः । अन्त्याया नद्यः ।

१.५अ.४

॥३३०॥

५० आमांमित्रावरुणेहरक्षतंकुलाययद्विष्वयन्मानुआगन् । अजकावदुर्हशी-
कंतिरोदधेमामांपद्येनुरपसाविदत्सरुः १ यद्विजामन्परुषिवन्दनंभुवदष्टीवन्तौप-
रिकुल्फौचदेहन् । अमिष्टच्छोचन्नपवाधतामितोमामांपद्येनुरपसाविदत्सरुः २
यच्छल्मलौभवन्तियन्नदीषुयदोषधीभ्यःपरिजायन्तेविषम् । विश्वेदेवानिरितस्त-
त्सुवन्तुमामांपद्येनुरपसाविदत्सरुः ३ याःप्रवतोनिवतउदतउदन्वतीरनुदकाश्च
याः । ताअस्मभ्यंपयसापिन्वमानाःशिवादेवीरंशिपदाभवन्तुसर्वान्द्योअशि-
मिदाभवन्तु ४ ॥ १७ ॥

॥३३०॥

आदित्यानां वृचं वसिष्ठ आदित्यास्त्रिष्टुप् ।

५१ आ॒दि॒त्याना॒म॒व॒सा॒नू॒त॒ने॒न॒स॒क्षी॒म॒हि॒श॒मै॒णा॒श॒त॒मे॒न । अ॒ना॒गा॒स्त्वे॒अ॒दि॒-
ति॒त्वे॒तु॒रा॒स॒इ॒मं॒य॒ज्ञं॒द॒ध॒तु॒श्रो॒ष॒मा॒णाः १ आ॒दि॒त्या॒सो॒अ॒दि॒ति॒र्मा॒द॒य॒न्तां॒मि॒त्रो॒अ॒र्य॒-
मा॒वरु॑णो॒रजि॑ष्ठाः । अ॒स्माकं॑ स॒न्तु॒भुव॑नस्य गो॒पाः पि॒ब॑न्तु सो॒म॒म॒व॑से नो अ॒द्य २
आ॒दि॒त्या॒वि॒श्वे॒म॒रु॒तं॒श्च॒वि॒श्वे॒दे॒वा॒श्च॒वि॒श्वं॒ऋ॒भ॒वं॒श्च॒वि॒श्वे । इ॒न्द्रो॒अ॒ग्नि॒र॒श्वि॒ना॒तु॒ष्टु॒वा॒-
ना॒यू॒यं॒पा॒त॒स्व॒स्ति॒भिः॒स॒दा॒नः ३ ॥ १८ ॥

आदित्यासस्वृचं वसिष्ठ आदित्यास्त्रिष्टुप् ।

५२ आ॒दि॒त्या॒सो॒अ॒दि॒त॒यः॒स्या॒म॒पूर्वे॑व॒त्रा॒व॒स॒वो॒म॒र्त्य॒त्रा । स॒ने॒म॒मि॒त्रा॒वरु॑णा
स॒न॒न्तो॒भवे॑म॒द्या॒वा॒पृ॒थि॒वी॒भ॒व॑न्तः १ मि॒त्र॒स्त॒न्नो॒वरु॑णो॒मा॒म॒ह॒न्त॒श॒मै॒तो॒का॒य॒त॒-
न॒या॒य॒गो॒पाः । मा॒वो॑भुजे॒म॒न्य॒जा॒त॒मे॒नो॒मा॒त॒त्क॑र्म॒व॒स॒वो॒य॒ज्ञ॒य॒ध्वे २ तु॒र॒ण्य॒वो॒-

क्र. सं.

॥३३॥

ऽङ्गिरसोनक्षन्तरत्नैर्देवस्यसवितुरियानाः । पिताचतुर्त्रोमहान्यजत्रोविश्वेदेवाःस-
मनसोजुषन्त ३ ॥ १९ ॥

मद्यावातृचं वसिष्ठो द्यावापृथिव्यौ त्रिष्टुप् ।

५३ प्रद्यावायज्ञैःपृथिवीनमोभिःसुबाधैर्देवहृतीयजत्रे । तेचिद्धिपूर्वैकवयो
गुणन्तःपुरोमहीदधिरेदेवपुत्रे १ प्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिर्गीभिःकृणुध्वंसदनेक-
तस्य । आनोद्यावापृथिवीदैव्येनजनैनयातुमहिवांवरूथम् २ उतोहिवांरत्नवे-
यानिसन्तिपुरुणिद्यावापृथिवीसुदासे । अस्मेधत्तंयदसदस्कृद्योयुयूथंपातस्वस्ति-
भिःसदानः ३ ॥ २० ॥

वास्तोस्तृचं वसिष्ठो वास्तोष्पतिस्त्रिष्टुप् ।

५४ वास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मान्त्स्वावेशोअनमीवोभवानः । यत्वेमहेप्र-

अ.५ अ.४

॥३३॥

तितन्नोजुषस्वशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदे १ वास्तोष्पतेप्रतरणोनएधिगयस्फा-
नोगोभिरश्वेभिरिन्दो । अजरासस्तेसख्येस्यामपितेवपुत्रान्प्रतिनोजुषस्व २
वास्तोष्पतेशग्मयांसं सदातिसक्षीमहिरण्वयागातुमत्या । पाहिक्षेमउतयोगेवरं
नोयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ३ ॥ २१ ॥

अमीवहाष्टौ वसिष्ठ इन्द्रः । आद्याया वास्तोष्पतिः । सैव गायत्री । ततस्तिष्ठ

उपरिष्ठादृहत्यः । शिष्टा अनुष्टुभः ।

५५ अमीवहावास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवंधिनः १
यदर्जुनसारमेयदुतःपिशङ्गयच्छसे । वीवभ्राजन्तऋष्टयउपस्रक्केषुब्रप्संतोनिषु
स्वंप २ स्तेनरायसारमेयतस्करंवापुनःसर । स्तोतृनिन्द्रस्यरायसिकिमस्मा-
न्दुच्छुनायसेनिषुस्वंप ३ त्वंसूकरस्यददृहितवददर्तुसूकरः । स्तोतृनिन्द्रस्यराय-

क्र. सं.

॥३३२॥

सिकिमस्मान्दुच्छुनायसेनिषुस्वप ४ सस्तुमातासस्तुपितासस्तुश्वासस्तुविशप-
तिः । ससन्तुसर्वेज्ञातयःसस्त्वयमभितोजनः ५ यआस्तेयश्चरतियश्चपश्यति
नोजनः । तेषांसंहन्मोअक्षाणियथेदह्मर्येतथा ६ सहस्रशृङ्गोवृषभोयःसमुद्रादु-
दाचरत् । तेनासहस्येनावयंनिजनान्त्स्वापयामसि ७ प्रोष्ठेगयावह्येगयानारो-
र्यास्तल्पशीवरीः । स्त्रियोयाःपुण्यगन्धास्ताःसर्वाःस्वापयामसि ८ ॥ २२ ॥
इति शाकलर्कसंहितायां सप्तमे मण्डले तृतीयोनुवाकः ॥ ३ ॥

क ई पञ्चविंशतिर्वसिष्ठो मरुतस्त्रिष्टुप् । आद्या एकादश द्विपदाः ।

५६ कईव्यक्तानरःसर्नीळारुद्रस्यमर्याअधास्वश्वाः १ नकिह्येषांजनूपिवेदतेअ-
ङ्गविद्रेमिथोजनित्रम् २ अभिस्वपूभिर्मिथोवपन्तवातस्वनसःश्येनाअस्पृधन् ३
एतानिधीरोनिण्याचिकेतपृश्निर्यदूधोसहीजभारं ४ साविट्सुवीरामरुद्रिरस्तुस-

अ.५ अ.४

॥३३२॥

नात्सहन्तीपुष्यन्तीनुष्णम् ५ यामंघेषाःशुभाशोभिष्ठाःश्रियासंमिशलाओजो-
 भिरुग्राः ६ उग्रंवृओजःस्थिराशवांस्यधामरुद्धिर्गणस्तुविष्मान् ७ शुभ्रोवःशु-
 ष्मःकुष्मीमनांसिधुनिर्मुनिरिवशर्धस्यधृष्णोःऽसनेम्यस्मद्युयोतद्विद्युमावोदुर्म-
 तिरिहप्रणङ्कः १ प्रियाषोनामहुवेतुराणामायत्तपन्मरुतोवावगानाः १० ॥ २३ ॥
 स्वायुधासंइष्मिणःसुनिष्काउतस्वयंतन्वः १ शुम्भमानाः ११ शुचीवोहव्याम-
 रुतःशुचीनांशुचिंहिनोम्यध्वरंशुचिभ्यः । ऋतेनसत्यमृतसापंआयञ्छुचिजन्मा-
 नःशुचयःपावकाः १२ अंसेष्वामरुतःखादयोवोवक्षःसुरुक्माउपशिश्रियाणाः ।
 विविद्युतो नवृष्टिर्भीरुचानाअनुस्वधामायुधैर्यच्छंमानाः १३ प्रबुद्ध्यावईरतेमहां
 सिप्रनामानिप्रयज्यवस्तिरध्वम् । सहस्त्रियंदस्यंभागमेतंगृहमेधीयैमरुतोजुष-
 ध्वम् १४ यविस्तुतस्यमरुतोअधीथेत्थानिप्रस्यवाजिनोहवीमन् । मक्षूरायः

क्र. सं.

॥३३३॥

सुवीर्यस्यदातनूचिद्यमन्यआदभदरावा १५ ॥ २४ ॥ अत्यासोनयेमरुतः
 स्वश्रोयक्षदृशोनशुभयन्तमर्याः । तेहर्म्येष्टाःक्षिशवोनशुभ्रावत्सासोनप्रक्रीलिनः
 पयोधाः १६ दशस्यन्तोनोमरुतोमृळन्तुवरिवस्यन्तोरोदंसीसुमेके । आरेगोहा
 नूहावधोवोअस्तुसुप्तेभिर्स्मेवसवोनमध्वम् १७ आवोहोताजोहवीतिसत्तःस-
 त्रार्चीरातिमरुतोगृणानः । यईवतोवृषणोअस्तिगोपाःसोअद्वयावीहवतेवउक्थैः
 १८ इमेतुरंमरुतोरामयन्तीमेसहःसहसआनमन्ति । इमेशंसैबनुष्यतोनिपान्ति-
 गुरुद्वेषोअरंरुषेदधन्ति १९ इमेरध्रंचिन्मरुतो जुनन्तिभूमिंचिद्यथावसवोजुपन्ति ।
 अपबाधध्वंवृषणस्तमांसिधत्तविश्वंतनयंतोकमस्मे २० ॥ २५ ॥ मावोदात्रा-
 न्मरुतोनिरंराममापश्चाद्वधमरथ्योविभागे । आनःस्पाहैभजतनावसव्येइयदीसु-
 जातंवृषणोवोअस्ति २१ संयद्धनन्तमन्युभिर्जनांसःशूरायद्दीष्वोषधीषुविक्षु ।

अ.५अ.४

॥३३३॥

अथस्मानोमरुतोरुद्रियासखातारोभूतपृतनास्वर्यः २२ भूरिचक्रमरुतःपिड्या-
 ण्युक्थानियावःशस्यन्तेपुराचिन्त । मरुद्रिरुग्रःपृतनासुसाह्वांमरुद्रिरित्सनिता
 वाज्रमवा २३ अस्मेवीरोमरुतःशुष्म्यस्तुजनानांयोअसुरोविधुर्ता । अपोयेन
 सुक्षितयेतरेमाधुस्वमोकोअभिवःस्याम ॥ २४ ॥ तन्नइन्द्रोवरुणोमित्रोअ-
 मिरापओषधीर्विनो जुषन्त । शर्मन्स्याममरुतामुपस्थेयूयंपातस्वस्तिभिः
 सदानः २५ ॥ २६ ॥

मध्वः सप्त वसिष्ठो मरुतस्त्रिषुष ।

५७ मध्वोवोनाममारुतंयजत्राःप्रयज्ञेषुशर्वसामवन्ति । येरेजयन्तिरोदसी
 चिदुर्वोपिन्वन्त्युत्संयदयांसुरुग्राः १ निचेतारोहिमरुतोगुणन्तंप्रणेतारोयजमा-

क्र. सं.

॥३३४॥

नस्युमन्मं । अस्माकंमद्यविदर्थेषुबहिंरावीतयेसदतपिप्रियाणाः २ नैतावन्दन्ये
 मरुतोयथेमेभ्राजन्तेरुक्मैरायुधैस्तनूभिः । आरोदसीविश्वपिशःपिशानाःसमा-
 नमज्ज्यज्जतेशुभेकम् ३ ऋधक्सावोमरुतोद्विद्युदस्तुयद्भागःपुरुषताकराम ।
 मावस्तस्यामपिभूमायजत्राअस्मेवोअस्तुसुमतिश्चनिष्ठा ४ कृतेचिदत्रमरुतोर-
 णन्तानवद्यासःशुचंयःपावकाः । प्रणोऽवतसुमतिभिर्यजत्राःप्रवाजेभिस्तिरतपु-
 ष्यसेनः ५ उतस्तुतासोमरुतोव्यन्तुविश्वेभिर्नामभिर्नरोहवींषि । ददांतनोअ-
 मृतस्यप्रजायैजिगृतरायःसूनृतामघानि ६ आस्तुतासोमरुतोविश्वंऊतीअच्छा-
 सूरीन्सर्वताताजिगात । येनस्मनाशतिनोवर्धयन्तियूयंपातस्वस्तिभिःस-
 दानः ७ ॥ २७ ॥

अ.५अ.४

॥३३४॥

प्रसाकमुक्षे षड्वसिष्ठो मरुतस्त्रिदृष्टः ।

५८ प्रसाकमुक्षे अर्चतागुणाय योदैव्यस्य धाम्नस्तु विष्मान् । उतक्षोदन्तिरोद-
सीमहित्वानक्षन्तेनाकं निऋतेरवंशात् १ जनूश्चिद्वोमरुतस्त्वेष्येणभीमांसस्तुवि-
मन्यवोऽयासः । प्रथेमहोभिरोजसोतसन्तिविश्वोवोयामन्भयतेस्वर्दक् २ बृह-
द्वयोमधवद्व्योदधातुजुजोश्चिन्मरुतःसुष्टुतिनः । गतोनाध्वावितिरातिजन्तुंप्रणः
स्पार्हाभिरूतिभिस्तिरेत ३ युष्मोतोविप्रोमरुतःशतस्वीयुष्मोतोअर्वासहुरिःसह-
स्री । युष्मोतःसघालुतहन्तिवृत्रंप्रतद्वोअस्तुधूतयोदेष्णम् ४ ताँआरुद्रस्यमीह्वुषो
विवासेकृविन्नंसन्तेमरुतःपुनर्नः । यत्सस्वताँजिहीळिरयदाविरवतदेनईमहेतुरा-
णाम् ५ प्रसावाचिसुष्टुतिर्मघोनामिदंसूक्तंमरुतो जुषन्त । आराञ्चिद्वेषोवृषणो-
युयोतयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ६ ॥ २८ ॥

क्र. सं.

यं त्रायध्वे द्वादश वसिष्ठो मरुतः । अन्त्याया रुद्रः । प्रथमा तृतीया पञ्चमी च बृहस्पतः । द्वितीया
चतुर्थी षष्ठी च सतो बृहस्पतः । सप्तम्यष्टम्यौ त्रिष्टुभौ । ततस्तिस्त्रो गायत्रयः । अन्त्यानुष्टुप् ।

अ.५ अ.४

॥३३५॥

५९ यंत्रायध्वइदमिदं देवा सोयं च न यथ । तस्मा अग्नेवरुण मित्रार्थमन्मरुतः
शर्मयच्छत १ युष्माकं देवा अवसाहं निप्रिय ईजानस्तरति द्विषः । प्रसक्षयंति रते
विमहीरिषो यो वो वराय दाशति २ न हि वंश्चरमं च न वसिष्ठः परिमंसते । अस्माकं
मद्यमरुतः सुते सचा विश्वे पिबत कामिनः ३ न हि वं ऊतिः पृतनासु मर्धति यस्मा अ-
राध्वं नरः । अभिव आर्वत्सु मतिर्नवीयसीतूययात पिषीषवः ४ ओषुर्घृष्विराधसो
यात नान्धांसि पीतये । इमा वो हव्यामरुतो ररेहिकं मोष्व ५ न्यत्र गन्तव्यं ५ आच
नो बर्हिः सवता विताचनः स्पर्हाणि दातवे वसु । अस्त्रे धन्तो मरुतः सोम्ये मयो स्वाहेह
मादयाध्वै ६ ॥ २९ ॥ सुस्वश्चिद्धितन्वः १ शुभ्रमाना आहंसा सोनीलपृष्ठा अप-

॥३३५॥

मन् । विश्वंशर्धोअभितोमनिषेदनरोनरणाःसर्वनेमदन्तः ७ योनोमरुतोअभि
 दुर्हणायुस्तिरश्चित्तानिवसवोजिघांसति । द्रुहःपाशान्प्रतिसमुंचीष्टतपिष्ठेनहन्म-
 नाहन्तनातम् ८ सान्तपनाइदंहविर्मरुतस्तज्जुजुष्टन । युष्माकोतीरिशादसः ९
 गृहमेधासुआगतमरुतोमापभूतन । युष्माकोतीसुदानवः १० इहेहवःस्वतवसः
 कवयःसूर्यत्वचः । यज्ञमरुतआवृणे ११ इयम्बकंयजामहेसुगन्धिपुष्टिवर्धनम् ।
 उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् १२ ॥३०॥ इति शाकलर्कसंहितायां
 पञ्चमाष्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

यदद्यमैत्रावरुणंतुवैसौर्याद्योद्गांसप्तोत्सूर्यःषळाद्यास्तिस्रःसौर्यउद्वेतीतिचार्धपञ्चमादिविषप्रतिवांप्र
 मित्रयोरेकोनागायत्रंदशम्यादयस्त्रयःप्रगाथाःपुरउष्णिक्चतुर्ध्याद्यादशादित्यास्तिस्रःसौर्यःप्रतिवांद-
 शाश्विनंतुतदाशुभ्रानवसप्ताद्याविराजआवांरथोष्टावाविश्ववारासप्तायस्वसुःषळागोमतापञ्चातारिष्मे
 माउवांपदप्रागाथंव्युषाअष्टाउपस्यंतुवाउदुसप्तोपोरुरुचेपदप्रतिपञ्चव्युषाःप्रतितृचम् ॥

क्र. सं.

॥३३६॥

यदद्य द्वादश वसिष्ठो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् । आद्याया सूर्यः ।

अ. ५ अ. ५

६० ॐ यदद्यसूर्यब्रवोऽनागाउद्यन्मित्रायवरुणायसत्यम् । वयंदेवत्रादिते
स्यामत्तवंप्रियासोअर्यमन्गुणन्तः १ एषस्यमित्रावरुणानृचक्षाउभेउदेतिसूर्यो
अभिज्मन् । विश्वंस्यस्थानुर्जगतश्चगोपाक्रुजुमतेषुवृजिनाचपश्यन् २ अयुक्त
सप्तहरितःसधस्थाद्याईवहन्तिसूर्यघृताचीः । धामानिमित्रावरुणायुवाकुःसंयो
यूथेवजनिमानिचष्टे ३ उद्वापृक्षासोमधुमन्तोअस्थुरासूर्योअरुहच्छुक्रमणैः ।
यस्माआदित्याअध्वनोरदन्तिमित्रोअर्यमावरुणःसजोषाः ४ इमेचेतारोअनृत-
स्यभूरेमित्रोअर्यमावरुणोहिसन्ति । इमक्रुतस्यंवावृधुर्दुरोणेश्ममासःपुत्राअदि-
तेरदंवाः ५ इमेमित्रोवरुणोदूळभासोचेतसंचिचितयन्तिदक्षैः । अपिक्रतुसु-
चेतसंवतन्तस्तिरश्चिदंहःसुपथानयन्ति ६ ॥ १ ॥ इमेदिवोअनिमित्रापृथिव्या-

॥३३६॥

श्रिकित्वांसोअचेतसंनयन्ति । प्रवाजेचिन्नद्योगाधमस्तिपारंनोअस्यविष्पितस्य
 पर्वन् ७ यद्गोपावदीदतिःशर्मभद्रमित्रोयच्छन्तिवरुणःसुदासे । तस्मिन्नातोकेतन-
 यंदधानामार्कर्मदेवहेळनंतुरासः ८ अववेदिहोत्राभिर्यजेतरिपःकाश्चिद्वरुणधृतः
 सः । परिद्वेषोभिर्यमावृणक्तूरुसुदासेवृषणाउलोकम् ९ सस्वश्चिद्विसमृतिस्त्वे-
 ष्येषामपीष्येनसहसासहन्ते । युष्मद्वियावृषणोरेजमानादक्षस्यचिन्महिनामुळ-
 तानः १० योब्रह्मणेसुमतिमायजातिवाजस्यसातौपरमस्यरायः । सीक्षन्तमन्युं
 मघवानोअर्यउरुक्षयायचक्रिरेसुधातुं ११ इयंदेवपुरोहितिर्युवभ्यायज्ञेषुमित्राव-
 रुणावकारि । विश्वानिदुर्गापिपृतंतिरोनोद्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः १२ ॥ २ ॥

उद्गां सप्त वसिष्ठो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

६१ उद्गांचक्षुर्वरुणसुप्रतीकंदेवयोरेतिसूर्यस्ततन्वान् । अभियोविश्वाभुवना-

क्र. सं.

॥३३७॥

निचष्टेसमन्युमर्त्येष्वचिकेत १ प्रवांसमित्रावरुणावृतावाविप्रोमन्मानिदोर्ध्वश्रु-
 दियति । यस्यब्रह्माणिसुक्रतूअवाथआयत्कत्वानगरदःपुणैथे २ प्रोरोमित्रावरु-
 णापृथिव्याःप्रदिवक्त्वाहृतःसुदानू । स्पशोदधाथेओषधीषुविश्ववृधंग्यतोअनि-
 मिप्ररक्षमाणा ३ शंसांमित्रस्यवरुणस्यधामशुष्मोरोदसीबद्धधेमहित्वा । अय-
 न्मासाअयंज्वनामवीराःप्रयज्ञमन्मावृजनंतिराते ४ अमूराविश्वावृषणाविमा-
 वांनयासुचित्रंददृशेनयक्षम् । द्रुहःसचन्तेअनृताजनानानवांनिष्यान्यचित्तैअभू-
 वन् ५ समुवांयज्ञमंहयंनमोभिर्हुवेवांमित्रावरुणासुबाधः । प्रवांसमन्मान्युचसेन-
 वांनिकृतानिब्रह्मजुजुषन्निमानि ६ इयंदैवपुरोहितिर्युवभ्यांयज्ञेषुमित्रावरुणाव-
 कारि । विश्वानिदुर्गापिपृतंतिरोनोयूयंपांतस्वस्तिभिःसदानः ७ ॥ ३ ॥

अ.५ अ.५

॥३३७॥

उत्सूर्यः षडसिष्टस्त्रिष्टुप् । आद्यानां तिसृणां सूर्यः । शिष्टानां मित्रावरुणौ ।

६२ उत्सूर्यो बृहदूर्चीष्यश्चेत्पुरुविश्वाज्जनिममानुषाणाम् । समो दिवा दृष्टो रो-
चमानः कृत्वा कृतः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् १ स सूर्यप्रतिपुरो न उद्गाएभिः स्तोमैर्भरेत्-
शोभिरैवैः । प्रनो मित्राय वरुणाय वोचोऽनागसो अर्यम्णे अग्रये च २ विनः सहस्रं
गुरुघोरदन्वृतावानो वरुणो मित्रो अग्निः । यच्छन्तु चन्द्रा उषमनो अर्कमानः कामं
पूषुरन्तुस्तवा नाः ३ द्यावा भूमी अदिते त्रासीथानो ये वां जज्ञुः सृजनिमानः कण्वे ।
माहेळे भूमवरुणस्य वायोर्मा मित्रस्य प्रियतमस्य नृणाम् ४ प्रवाहवांसि सृतं जीव-
से न आनो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन । आनो जने श्रवयतं युवानाश्रुतं मे मित्रावरुणा हवे-
मा ५ नू मित्रो वरुणो अर्यमानस्मनैतो कायवरिवो दधन्तु । सुगानो विश्वा सुप-
थानि सन्तु यूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ६ ॥ ४ ॥

क्र. सं.

॥३३८॥

उद्वेति षड्वसिष्ठः सूर्यस्त्रिष्टुप् । पञ्चम्या द्वितीयार्धस्य षष्ठ्याश्च मित्रावरुणौ ।

६३ उद्वेति सुभगो विश्वचक्षाः साधारणः सूर्यो मानुषाणाम् । चक्षुर्भिन्नस्यवरुणस्य देवश्चर्मवयः समविंव्यक्तमांसि १ उद्वेति प्रसवीता जनानां महान्केतुरर्णवः सूर्यस्य । समानं चक्रं पर्याविवृत्सन्त्यदेतशो वहन्ति धूर्षयुक्तः २ विभ्राजमान उषसां मुपस्थाद्विभैरुदेत्यनुमद्यमानः । एष मे देवः संविता चच्छन्दयः समानं प्रमिनातिधाम ३ दिवोरुक्म उरुचक्षा उद्वेति दूरे अर्थस्तरणिभ्राजमानः । नूनं जनाः सूर्येण प्रसूता अयन्नर्थानि कृण्वन्नपांसि ४ यत्राचक्रुरमृता गातुमस्मै श्येनो न दीयन्नन्वेति पार्थः । प्रतिवांसूर उदिते विधेम न मोभिर्भिन्नावरुणो तहव्यैः ५ नूभिन्नो वरुणो अर्यमानस्त्वनैतो कायवरिवो दधन्तु । सुगानो विश्वा सुपथानि सन्तु यूयं पातस्व स्तिभिः सदानः ६ ॥ ५ ॥

अ.५ अ.५

॥३३८॥

दिवि पञ्च वसिष्ठो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

६४ दिविक्षयेन्तारजंसः पृथिव्यां प्रवांघृतस्य निणिजो ददीरन् । हव्यं नो मित्रो
अर्यमा सुजातो राजा सुक्षत्रो वरुणो जुषन्त १ आराजानामहक्रतस्य गोपासिन्धुप-
तीक्षत्रियायातमर्वाक् । इच्छानो मित्रावरुणो तवृष्टि मवदिवद्वन्वतं जरिदानूरमित्र-
स्तत्रो वरुणो देवो अर्यः प्रसाधिष्ठेभिः पृथिभिर्नयन्तु । ब्रवद्यथान आदरिः सुदासं इषा
मदेम सह देव गोपाः ३ योवांगर्तमनसा तक्षदेतमूर्ध्वी धीतिं कृणवद्धारयच्च । उक्षे-
थां मित्रावरुणा घृतेन ताराजाना सुक्षितीस्तर्पयेथाम् ४ एवः स्तोमो वरुण मित्रतु-
भ्यं सोमः शुक्रो नवायवेऽयामि । अविष्टधियो जिगृतं पुरन्धी र्यूयं पातस्वस्तिभिः
सदानः ५ ॥ ६ ॥

क. सं.

प्रति वां पञ्च वसिष्ठो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

अ. ५ अ. ५

॥३३९॥

६५ प्रतिवांसूरुडितेसूक्तैर्मित्रंहुवेवरुणंपूतदक्षम् । ययोरसुर्यैर्मक्षितंज्ये-
 ष्टंविश्वस्ययामन्नाचिताजिगृन्तु १ ताहिदेवानामसुरातावर्यातानःक्षितीःकरत-
 मूर्जयन्तीः । अश्याममित्रावरुणावयंवाद्यावाचयत्रपीपयन्नहाच २ ताभू-
 रिपाशावनृतस्यसेतूदुरत्येतूरिपवेमर्त्याय । ऋतस्यमित्रावरुणापथावामपोन
 नावादुरितातरेम ३ आनोमित्रावरुणाहव्यजुष्टिघृतैर्गव्यातिमुक्षतामिकाभिः ।
 प्रतिवामत्रवरमाजनायपूणितमुद्रोदिव्यस्यचारोः ४ एवःस्तोमोवरुणमित्रतुभ्यं
 सोमःशुक्रोनवायवेऽयामि । अविष्टंभिर्योजिगृतंपुरन्धीर्युयंपातस्वस्तिभिःसदा
 नः ५ ॥ ७ ॥

॥३३९॥

प्र मित्रयोरेकोनविंशतिर्वसिष्ठः । आद्यानामन्त्यानां च तिसृणां मित्रावरुणौ । चतुर्दश्यादीनां
तिसृणां सूर्यः । शिष्टानामादिसाः । दशमीद्वादशीचतुर्दश्यो बृहस्पतिः । एकादशीत्रयोदशीषष्ठदश्यः
सतोवृहस्पतिः । षोडशी पुरजिष्णुः । शिष्टा गायत्रीः ।

६६ प्रमित्रयोर्वरुणयोःस्तोमो न एतु शुभ्यः । नमस्वान्तु विजातयोः १ या
धारयन्ते देवाः सुदक्षा दक्षपितरा । असूर्याय प्रमहसा २ तानः स्तिपात नूपावरुण
जरितृणाम् । मित्रसाधयन्तं धियः ३ यद्व्यसूर उदितेऽनां गामित्रो अर्यमा । सु-
वातिसविता भगः ४ सुप्रावीरस्तु सक्षयः प्रनुयामन्तु सुदानवः । येनो अंहोऽतिपि-
प्रति ५ ॥ ८ ॥ उत स्वराजो अदिति रदं धस्यन्न तस्य ये । महो राजान ईशते ६
प्रतिवांसूर उदिते मित्रं गृणीष्वेवरुणम् । अर्यमणं रिशादंसम् ७ राया हि रण्ययाम-
तिरियं ब्रूयाय शवंसे । इयं विप्रामेधसा तये ८ ते स्याम देववरुण ते मित्रसूरिभिः

क्र. सं.

॥३४०॥

मह । इषंस्वश्वधीमहि १ बृहवःसूरचक्षसोऽग्निजिह्वाकृतावृधः । त्रीणियेयेमु-
 विंदथांनिधीतिभिर्विश्वांनिपरिभूतिभिः १० ॥ १ ॥ वियेदधुःशरदंमासमादहं-
 र्यज्ञमक्तुंचादृचंम् । अनाप्यंवरुणोमित्रोअर्यमाक्षत्रंराजानआशत ११ तद्वोअ-
 यमंनामहेसूक्तैःसूरउदिते । यदोहतेवरुणोमित्रोअर्यमाधूयमतस्यरथ्यः १२
 क्रुतावांनक्रुतजाताक्रुतावृधोघोरासोअनृतद्विषः । तेषांवःसुम्रुषुच्छदिष्टमेनरः
 स्यामयेचंसूरयः १३ उदुत्यद्वंशतंवपुर्दिवएतिप्रतिहरे । यदीमाशुर्वहतिदेवएत-
 गोविश्वंस्मैचक्षसेअरंम् १४ शीर्ष्णःशीर्ष्णो जगंतस्तस्थुस्सपतिंसमयाविश्वमा-
 रजः । सप्तस्वसारःसुवितायमूर्यवहन्तिहरितोरथे १५ ॥ १० ॥ तच्चक्षुर्देवहितंशु-
 क्रमुच्चरत् । पश्येमशरदःशतंजीवेमशरदःशतम् १६ काव्येभिरदाभ्यायांतव-
 रुणद्युमत् । मित्रश्चसोमंपीतये १७ दिवोधामभिर्वरुणमित्रश्चायांतमद्रुहा ।

अ.५ अ.५

॥३४०॥

पिबंतं सोमं मातुजी १८ आर्यातं मित्रावरुणा जुषाणावाहुतिं नरा । पातंसो-
मं मृतावृधा १९ ॥ ११ ॥

प्रति वां दश वसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

६७ प्रतिवां रथेनृपती जुरध्यै हविष्मता मनसा यज्ञियेन । यो वा दूतो न धिष्ण्या-
वजीगुरच्छांसु नुर्नपितरां विवकिम १ अशोऽव्यग्निः समिधानो अस्मे उपो अहश्च-
न्तमं सश्चिदन्ताः । अचेति केतुरुपसः पुरस्ताच्छ्रियेदिवो दुहितुर्जायमानः २ अभि-
वां नूनमश्विना सुहोतास्तोमैः सिषक्तिना सत्या विवक्ताम् । पूर्वाभिर्यातं पथ्याभि-
रवाक्स्वविदा वसुमत्तारथेन ३ अवोवां नूनमश्विना युवाकुं हुवेयद्वांसुते माध्वीव-
सूयुः । आवावहन्तु स्थविरा सो अश्वाः पिवाथो अस्मे सुषुता मधूनि ४ प्राचीमुदे-
वाश्विना दियं मेऽमृधांसा तथैकृतं वसूयुम् । विश्वा अविष्टं वाज आपुरं धीस्तानः श-

क्र. सं.

॥३४१॥

क्तं शचीपतीशचीभिः ५ ॥ १२ ॥ अविष्टं धीष्वश्विनानासुप्रजावद्रेतो अहं यं
 नो अस्तु । आवांतो केतनयेतुं जानाः सुरक्षा सो देववीतिंगमेम ६ एषस्य वां पूर्व-
 गत्वेव सख्ये निधिर्हितो माध्वीरातो अस्मे । अहं कृतामनुसायातमवगिश्रन्ता हव्यं
 मानुषीषु विक्षु ७ एकस्मिन् योगे भुरणा समाने परिवांसुप्तस्रवतो रथो गात् । नवा-
 यन्ति सुभ्वो देवयुक्ता ये वा धूर्षुतरणयो वहन्ति ८ असुश्रुतां मघवद्भ्यो हि भूतं ये राया
 मघदेयं जुनन्ति । प्रयेवन्धुसूनृतां भिस्तिरन्ते गव्यापृश्नन्तो अश्व्यामघानि ९ नूमे
 हवमाशृणुतं युवानायासिष्टं वर्तिरश्विना विरावत् । धृत्तरत्नानि जरतं च सूरिन्युयं
 पातस्वस्तिभिः सदानः १० ॥ १३ ॥

आ शुभ्रा नव वसिष्ठोश्विनौ विराट् । अन्ये त्रिष्टुभौ ।

६८ आशुभ्रायातमश्विनास्वश्यागिरौ दस्त्रा जुजुषाणा युवाकौः । हव्यानि च

अ.५ अ.५

॥३४१॥

प्रतिभृताकीर्तनः १ प्रवामन्वांसिमद्यान्यस्थुरर्यन्तंहविषोवीतयेमे । तिरोअ-
 योहर्वनानिश्रुतनः २ प्रवारथोमनोजवाइयतितिरोरजांस्यश्विनाशतोतिः ।
 अस्मभ्यंसूर्यावसूइयानः ३ अयंहयद्वादेवयाउअद्रिरूध्वोविवक्तिसोमसुद्युव-
 भ्याम् । आवल्गूविप्रोववृतीतहव्यैः ४ चित्रंहयद्वाभोजनंन्वस्तिन्यत्रयेमहि-
 ष्वन्तंयुयोतम् । योवामोमानुदधतेप्रियःसन् ५ ॥ १४ ॥ उतत्यद्वाजुरतेअ-
 श्विनाभूह्यवानायप्रतीत्यंहविर्दे । अधियद्वर्षइतऊंतिधत्थः ६ उतत्यंभुज्युमं
 श्विनासखायोमध्येजहुर्दुरेवासःसमुद्रे । निरीर्षवर्षदरावायोयुवाकुः ७ वृकाय
 चिज्जसमानायशक्तमृतश्रुतंशयवहूयमाना । यावद्व्यामपिन्वतमपोनस्तथैचि-
 च्छत्तयंश्विनाशचीभिः ८ एषस्यकारुर्जरतेसूक्तैरग्रेबुधानउपसांसुमन्मां । इश
 तंवर्षद्व्यापयोभिर्ययंपातस्वस्तिभिःसदानः ९ ॥ १५ ॥

क. सं.

॥३४२॥

आ वां रथः षड्वसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

म. ५ अ. ५

६९ आवांरथोरोदसीबद्धयानोहिरण्ययोवृषाभिर्यात्वश्वैः । घृतवर्तनिःपवि-
 भीरुचानइषावोह्मनूपतिर्वाजिनीवान् ३ सपंप्रथानोअभिपञ्चभूमात्रिवन्धुरो
 मनसायांतुयुक्तः । विशोयेनगच्छथोदेव्यन्तीःकुत्राचिद्याममश्विनादधाना २
 स्वश्वायशसायांतमवगिदस्त्रानिधिंमधुमन्तंपिबाथः । विवांरथोवध्वाडुयादमा
 नोऽन्तान्दिवोवाधतेवर्तनिभ्याम् ३ युवोःश्रियंपरियोषावृणीतसूरोदुहितापरि-
 तक्म्यायाम् । यदेव्यन्तमवथःशचीभिःपरिघंसमोमनावांवयोगात् ४ योह
 स्यवांरथिरावस्तुस्रारथोयुजानःपरियातिवर्तिः । तेननःशंयोरुषसोव्युष्टौन्य-
 श्विनावहतंयज्ञेअस्मिन् ५ नरांगौरेवविद्युतंतृषाणास्माकंमयसवनोपयातम् ।
 पुरुत्राहिवांमतिभिर्हवन्तेमावांमन्येनियमन्देव्यन्तः ६ युवंभुज्युमवविहंसमुद्र

॥३४२॥

उदूहथुरणसोअस्त्रिधानैः । पतत्रिभिरश्चमैरव्यथिभिर्देसनाभिरश्विनापारयन्ता ७
 नूमेहवमाशृणुतंयुवानायासिष्टंवतिराश्विनाविरावत् । धत्तरत्नानिजरतंचसूरीन्य-
 यंपातस्वस्तिभिःसदानः ८ ॥ १६ ॥

आ विश्वावारा सप्त वसिष्ठोश्विनौ त्रिष्टुप् ।

७० आविश्ववाराश्विनागतंनःप्रतत्स्थानंमवाचिवांपृथिव्याम् । अश्वोनवा-
 जीशुनपृष्ठोअस्थादायत्सेदधुंघुवसेनयोनिम् १ सिबंक्तितावांसुमतिश्चनिष्ठातापि
 धर्मोमनुषोदुरोणे । योवांसमुद्रान्तसरितःपियत्येतंगवाचिन्नसुयुजायुजानः २
 यानिस्थानान्यश्विनादधार्थेदिवोयहोष्वोषंधीषुविक्षु । निपवैतस्यमूर्धनिसदन्तेषु
 जनायदाशुषेवहन्ता ३ चनिष्टंदेवाओषंधीष्वप्सुययोग्याअश्ववैथेऋषीणाम् ।
 पुरूणिरत्नादधत्तौन्यं१स्मेअनुपूर्वाणिचख्यथुर्युगानि ४ शुश्रुवांसाचिदश्विनापु-

क्र. सं.

॥३४३॥

रूप्यभिब्रह्माणिचक्षायैऋषीणाम् । प्रतिप्रयातं वरमाजनायास्मेवामस्तुसुमति-
 श्वनिंष्टा ५ योवायज्ञोनासत्याहविष्मान्कृतब्रह्मासमर्थोऽभवाति । उपप्रयातं
 वरमावसिष्ठमिमाब्रह्माण्यव्यन्तेयुवभ्याम् ६ इयंमनीषा इयमश्विनागोरिमांसु-
 वृक्तिर्वृषणाजुषेथाम् । इमाब्रह्माणियुवयून्यगमन्ययंपातस्वस्तिभिःसदानः ७
 ॥ १७ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां सप्तमे मण्डले चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ४ ॥

अप स्वसुः षड्वसिष्ठाश्विनौ त्रिष्टुप् ।

७१ अपस्वसुंरुपसोनगिजहीतेरिणक्तिकृष्णीररुषायपन्थाम् । अश्वामघागो-
 मंघावांहुवेमदिवानक्तंशरुमस्मद्युयोतम् १ उपायातंदाशुप्रेमर्त्यापरथेनवामम-
 श्विनावहन्ता । युयुतमस्मदनिराममर्वादिवा नक्तंमाध्वीत्रासीथानः २ आवांरथ-
 मवमस्यांव्युष्टौसुन्नायवोवृषणोवर्तयन्तु । स्यूमंगभस्तिमृतयुग्भिरश्वैराश्विनाव-

अ.५ अ.५

॥३४३॥

सुमन्तंवहेथाम् ३ योवारथोनृपतीअस्तिवोह्मात्रिवन्धुरोवसुमाउस्रयांमा । आन
 एनानासत्योपंचातमभियद्वाविश्वप्स्योजिगाति ४ युवंच्यवानंजरसोऽमुमुक्तं
 निपेदवऊहथुरागुमश्वम् । निरंहंसस्तमसःस्पर्मत्रिनिजाहुषंशित्थिरेधातमन्तः
 ५ इयंमनीषाइयमाश्विनागीरिमांसुवृक्तिवृषणाजुषेथाम् । इमाब्रह्माणियुवयून्यं
 गमन्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः ६ ॥ १८ ॥

आ गोमता पञ्च वसिष्ठोश्विनौ त्रिष्टुप् ।

७२ आगोमंतानासत्यारथेनाश्वावतापुरुश्वन्द्रेणयातम् । अभिवांविश्वानियु-
 तःसचन्तेस्पर्हयाश्रियातन्वांगुभाना १ आनोदिवेभिरुपयातमर्वाक्सुजोषंसाना-
 सत्यारथेन । युवोर्हिनेःसख्यापिड्याणिसमानोबन्धुरुततस्यवित्तम् २ उदुस्तो-
 मांसोअश्विनोरबुधञ्जामिब्रह्माण्युषसंश्वदेवीः । आविवासुत्रोदसोधिष्ण्येमेअच्छा

क्र. सं.

॥३४४॥

विप्रोनासंत्याविवक्ति ३ विचेदुच्छन्त्यश्विनाउपासःप्रवांब्रह्माणिकारवोभरन्ते ।
 ऊर्ध्वंभानुंसंवितादेवोअश्रेहृहृदग्रयःसमिधांजरन्ते ४ आपश्वातांक्षासत्यापुरस्ता-
 दाश्विनायातमधरादुदक्तात् । आविश्वतःपाश्र्वजन्येनरायायूयंपातस्वस्तिभिः
 सदानः ५ ॥ ११ ॥

अतारिष्म पञ्च वसिष्ठोश्विनौ त्रिष्टुप् ।

७३ अतारिष्मतमसस्यारमस्यप्रतिस्तोमैदेव्यन्तोदधानाःपुरुदंसापुरुतमा
 पुराजामंत्याहवतेअश्विनागीः १ न्युंप्रियोमनुषःसादिहोतानासंत्यायोयजतेवन्द-
 तेच । अश्रितंमध्वोअश्विनाउपाकआवांवाचेविदथैषुप्रयस्वान् २ अहेमयज्ञंप-
 थामुराणाडुमांसुवृक्तिंवृषणाजुषेथाम् । श्रुष्टीवेवप्रेषितोवामबोधिप्रतिस्तोमैर्ज-
 रमाणोवसिष्ठः ३ उपत्यावह्नीगमतोविशैर्नोरक्षोहणासंभृतावीळुपांणी । सम-

अ.५ अ.५

॥३४४॥

न्धांस्यगमतमत्सराणिमानोमर्षिष्टमार्गतंशिवेन ४ आपश्वातांन्नास्त्यापुरस्ता-
दाश्विनायातमधरादुदक्तात् । आविष्वत्तःपाञ्चजन्येनरायायूयंपातस्वस्तिभिः
सदानः ५ ॥ २० ॥

इमा उवां षड्वसिष्ठोश्विनौ । प्रथमा तृतीया पञ्चमी च
बृहस्पतः । शिष्टाः सप्तोबृहस्पतः ।

७४ इमाउवांविष्विष्टयउस्त्राहवन्तेअश्विना । अयंवांमहेश्वसेशचीवसूविश-
विशंहिगच्छथः १ युवांचित्रंददधुर्भोजनंनराचोदैथांसूनृतावते । अर्वाग्रथंसम-
नसानियच्छतंपिबंतंसोम्यंमधु २ आयातमुपभूषतंमध्वःपिबतमश्विना । दुग्धं
पर्योवृषणाजेन्यावसूमानोमर्षिष्टमार्गतम् ३ अश्वांसोयेवामुपदाशुषोगृहंयुवां
दीयन्तिविभ्रतः । मक्षयुभिर्नराहयैभिरश्विनादेवायातमस्मयू ४ अर्वाहयन्तो

क्र. सं.

॥३४५॥

अश्विनापृक्षः सचन्तसूर्यः । तार्यसतोमधवद्योध्रुवं यश इन्द्रिस्मभ्युनासं ह्या ५
प्रयेययुरवृकासोरथाडवनृपातारोजनानाम् । उत्तस्वेनशवसाशूशुवृर्नरं उत्तक्षिय-
न्तिसुक्षितिम् ६ ॥ २१ ॥

अ.५ अ.५

व्युषा अष्टौ षोडश उषास्त्रिष्टुप् ।

७५ व्यु१ षाअवोदिविजाक्रुतेनाविष्कृण्वानामहिमान्मागात् । अपद्रुहस्त-
मआवरजुष्टमङ्गिरस्तमापृथ्वाअजीगः १ महेनोअयसुवितायबोध्युषोमहेसौ-
भगायप्रयन्धि । चित्रंरयियशसंवेह्यस्मेदेविमतेषुमानुषिश्रवस्युम् २ एतेत्ये-
भानवोदर्शतायांश्चित्राउषसोअमृतांसआर्गुः । जनयन्तोदैव्यानिब्रतान्यापुणन्तो
अन्तरिक्षाव्यस्थुः ३ एषास्यायुजानापराकास्पञ्क्षितिः परिस्रयोजिगाति ।
अभिपश्यन्तीव्युनाजनानां दिवोदुहिताभुवनस्यपत्नी ४ वाजिनीवतीसूर्यस्य

॥३४५॥

योषाचित्रामंधारायद्वैतोवसूनाम् । ऋषिष्ठुताज्जरयन्तीमघोन्युषाउच्छतिवह्नि-
 भिर्गृणान्ना ५ प्रतियुतानामरुषासोअश्वाश्चित्राअहश्चक्षुषसंवहन्तः । यातिशुभ्रा
 विश्वपिण्डारथेनदधातिरत्नविधुतेजनाय ६ सत्यासत्येभिर्महतीमहिद्विदेवीदेवेभि-
 र्यजतायजत्रैः । रुजदृह्लानिददंदुस्त्रियाणांप्रतिगावउषसंवावशान्त ७ नूनोगोम-
 हीरवह्नेहिरत्नमुषोअश्वावत्पुरुभोजोअस्मे । मानोवर्हिःपुरुषतानिदेकर्यूपपात
 स्वस्तिभिःसदानः ८ ॥ २२ ॥

उदु सप्त वसिष्ठ उषास्त्रिष्टुप् ।

७६ उदुज्योतिरमृतंविश्वजन्यंविश्वानरःसवितादेवोअश्रेत् । ऋत्वादेवाना-
 मजनिष्टचक्षुराविरकर्भुवनंविश्वमुषाः १ प्रमेपन्थादेवयानाअहश्चक्षुषमर्धन्तोवसु-
 भिरिष्कृतासः । अभूदुकेतुरुषसःपुरस्तात्प्रतीज्यागादधिहर्म्येभ्यः २ तानीदहा-

क्र. सं.

॥२४६॥

निवहुलान्यासुन्याप्राचीनमुदितासूर्यस्य । यतःपरिजारइवाचरन्त्युग्रोदहृक्षेनपु-
नर्यतीव ३ तद्देवानांसधुमादआसन्नतावानःकवयःपूर्यासः । गूळ्ज्योतिःपि-
तरोअन्वविन्दन्त्यमन्त्राअजनयन्नुषासम् ४ समानऊर्वेअधिसंगतासःसंजा-
नतेनयंतन्तेमिथस्ते । तेदेवानानमिनन्तिव्रतान्यमर्धन्तोवसुभिर्यादमानाः ५
प्रतित्वास्तोमैरोळतेवसिष्ठाउष्वुधःसुभगेतुष्टुवांसः । गवांनित्रीवाजपत्नीनउच्छो-
षःसुजातेप्रथमाजंरस्व ६ एषानेत्रीरार्धसःसूनृतांनामुषाउच्छन्तीरिभ्यतेवसि-
ष्ठैः । दीर्घश्रुतैरयिमस्मेदधानायूयंपांतस्वस्तिभिःसदानः ७ ॥ २३ ॥

उपो रुरुचे षडसिष्ठ उपास्त्रिष्टुप् ।

७७ उपोरुरुचेयुवतिर्नयोषाविश्वंजोवंप्रसूवन्तीचरायै । अभूदग्निःसमिधेमा-
नुषाणामकज्योतिर्वाधमानातमोसि १ विश्वंप्रतीचीसप्रथाउदस्थाद्रुशद्वासोवि-

अ.५ अ.५

॥३४३॥

भ्रंतीशुक्रमंश्वैत् । हिरण्यवर्णासुहृशीकसंहृग्गवांमातानेज्यहामरोचि २ देवा-
नांचक्षुःसुभगावहन्तीःश्वेतंनयन्तीसुहृशीकमश्वम् । उषाअंदिशिरश्मिभिर्व्यक्ता
चित्रामघाविश्वमनुप्रभूता ३ अन्तिवामादूरेअमित्रमुच्छोर्वीगव्युत्तिमभयंकवी
नः । यावयद्वेवआभंगवसूनिचोदयराधोगृणतेमघोनि ४ अस्मेश्रेष्ठेभिर्भानुभि-
र्विभाह्युषोदेविप्रतिरन्तीनआयुः । इधंचनोदयतीविश्ववागेगोमदश्वावद्रथवज्ररा-
धः ५ यांत्वादिवोदुहितवर्धयन्त्युषःसुजातेमतिभिर्वसिष्ठाः । सास्मासुधारयि-
मृष्वंबृहन्तैययंपातस्वस्तिभिःसदानः ६ ॥ २४ ॥

प्रति पञ्च वसिष्ठ उषास्त्रिष्टुप् ।

७८ प्रतिकेतवःप्रथमाअंहश्चन्द्रार्वाअस्याअजयोविश्रयन्ते । उषोअर्वाचावृ-
हत्तारथेनज्योतिष्मतावाममस्मभ्यंवक्षि १ प्रतिशीमग्निर्जरतेसमिद्धःप्रतिविप्रां

क्र. सं.

॥३४७॥

सोमतिभिर्गुणन्तः । उषायातिज्योतिर्वाबाधमानाविश्वातमांसिदुरितापदेवी २
 एताउत्याःप्रत्यहश्रन्पुरस्ताज्ज्योतिर्यच्छन्तीरुषसोविभातीः । अजीजनन्तसूर्यं
 यज्ञमग्निमपाचीनंतमोअगादजुष्टम् ३ अचेतिदिवोदुहितामघोर्नीविश्वेपश्यन्त्यु-
 षसंविभातीम् । आस्थाद्रथंस्वधयायुज्यमानमायमश्वासःसुयुजोवहन्ति ४ प्रति
 त्वाद्यसुमनसोबुधन्तास्माकांसोमघवानोवयंच । तिल्विलायध्वमुषसोविभाती-
 र्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः ५ ॥ २५ ॥

व्युषाः पञ्च वसिष्ठ उपासिष्टम् ।

७९ व्यु१षाआवःपृथ्या२जनानांपञ्चक्षितीर्मानुषीर्बोधयन्ती । सुसंहग्निरुक्ष-
 भिर्भानुमंश्रेदिसूर्योरोदसीचक्षसावः १ व्यञ्जतेदिवोअन्तैष्वक्नुन्विशोनयुक्ताउष-
 सोयतन्ते । संतेगावस्तमआवर्तयन्तिज्योतिर्यच्छन्तिसवितेवबाहू २ अभूदूषा

अ.५अ.५

॥३४७॥

इन्द्रतमामघोन्यजीजनत्सुवितायश्रवांसि । विदिवोदेवीदुहितादधात्यङ्गिरस्तमा
 सुकृतेवसूनि ३ तावदुषोराधोअस्मभ्यंरास्वयावत्स्तोतृभ्योअरदोगृणाना ।
 यांत्वाजज्ञुर्वृषभस्यारवेणविदूहस्यदुरोअद्रेरौर्णोः ४ देवदेवरावसेचोदयन्त्य-
 स्मद्यंक्सूनृताईरयन्ती । व्युच्छन्तीनःसनयेधियोधायुयंपातस्वस्तिभिःसदा
 नः ५ ॥ २६ ॥

प्रति तृचं वसिष्ठ उपास्त्रिष्टुप् ।

८० प्रतिस्तोमैभिरुषसंवसिष्ठागीभिर्विप्रांसःप्रथमाअंबुधन् । विवर्तयन्ती
 रजसीसमन्तेआविष्कृण्वतीभुवनानिविश्वा १ एषास्यानव्यमायुर्दधानागूढीत-
 मोज्योतिषोषाअंबोधि । अग्रंएतियुवतिरहंयाणाप्राचिकित्सूयैयज्ञमग्निम् २
 अश्वावतीर्गोमतीर्नउषासोवीरवतीःसदमुच्छन्तुभद्राः । घृतदुहानाविश्वतःप्रपीता

क्र. सं.

यूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ३ ॥ २७ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां पञ्चमाष्टके
पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

अ. ५ अ. ६

॥३४८॥

प्रत्युषट्प्रागाथमिन्द्रावरुणादशैन्द्रावरुणंहजागतंतुयुवांनरावांपञ्चपुनीषोधीराष्टौवारुणंहरदत्सस-
प्रशुन्ध्युवमन्त्यापाशविमोचनीमेषुपञ्चगायत्रंजगत्तन्तंप्रवीरयासप्तवायव्यंहैन्यश्चयादिवदुक्ताकुविद-
ज्ञावायोपञ्चशुचिन्वष्टावैन्द्राग्नीत्वंयवांद्वादशगायत्रमन्त्यानुष्टुप्क्षोदसाषट्सारस्वतंतुतृतीयासरस्वते-
बृहदुपगाथःप्रस्तारप्रङ्क्तिःपरास्तिस्रोगायत्र्यःसरस्वतेयज्ञेदशैन्द्रयादिबार्हस्पत्यमन्त्यैन्द्रीचतृतीयानव-
म्यावैन्द्राब्राह्मणस्पत्येअध्वर्यवःसप्तोक्तदेवतान्त्यापरोवैष्णवंतूरुमित्यैन्यश्चित्सोनूपर्तः ।

प्रत्युषट्सिष्ट उषाः । प्रथमा तृतीया पञ्चमी च बृहस्यः । शिष्टाः सप्तो बृहस्यः ।

८१ ॐ प्रत्युअदइर्यायत्यु१च्छन्तीदुहितादिवः । अपोमहिर्व्ययतिचक्षसे
तमोज्योतिष्कृणोतिसूनरी १ उदुस्त्रियाःसृजतेसूर्यःसर्वाउद्यन्नक्षत्रमर्चिवत् ।
तवेदुषोव्युषिसूर्यस्यचसंभुक्तेनंगमेमहि २ प्रतित्वादुहितदिवउषोजीराअंभु-

॥३४८॥

त्समहि । यावहंसिपुरस्पाह्वेनन्वतिरत्नंनदाशुषेमयः ३ उच्छन्तीयाकृणोषि
मंहनामहिप्रख्यैदैविस्वर्दृशे । तस्यास्तेरत्नभाजईमहेवयंस्याममातुर्नसूनवः ४
ताञ्चित्रराधआभरोषोयदीर्घश्रुतमम् । यत्तैदिवोदुहितमर्तभोजनंतद्रास्वभुनजा-
महै ५ श्रवःसूरिभ्योअमृतैवसुत्वनंवाजाँअस्मभ्यंगोमतः । चोदयित्रीमघोनः
सूनृतावत्युषाउच्छदपस्त्रिधः ६ ॥ १ ॥

इन्द्रावरुणा दश वसिष्ठ इन्द्रावरुणौ जगती ।

८२ इन्द्रावरुणायुवमध्वरायनोविशेजनायमहिशमयच्छतम् । दीर्घप्रय-
ज्युमतियोर्वनुष्यतिवयंजयेमपृतनासुदूढयः १ सप्त्राळन्यःस्वराळन्यउच्यतेवां
महान्ताविन्द्रावरुणामहावंसू । विश्वेदेवासःपरमेव्योमनिसंवामोजौवृषणासं-
वल्लदधुः २ अन्वपांखान्यतृन्तमोजसासूर्यमैरयतंदिविप्रभुम् । इन्द्रावरुणामदे

क्र. सं.

॥३४९॥

अस्यमायिनोऽपिन्वतमपितःपिन्वतंधियः ३ युवामियुत्सुपृतनासुवहंयोयुवां
 क्षेमस्यप्रसवेमितज्ञवः । ईशानावस्वउभयस्यकारवइन्द्रावरुणासुहवांहवाम-
 हे ४ इन्द्रावरुणायदिमानिचक्रयुर्विश्वांजातानिभुवनस्यमुज्मना । क्षेमैणमि-
 त्रोवरुणंदुवस्यतिमरुद्रिरुग्रःशुभमन्यईयते ५ ॥ २ ॥ महेशुल्कायवरुणस्य
 नुत्विपओजोमिमातेध्रुवमस्ययत्स्वम् । अजामिमन्यःश्रयन्तमातिरद्भ्रेभि-
 रन्यःप्रवृणोतिभूयंसः ६ नतमंहोनदुरितानिमर्त्यमिन्द्रावरुणानतपःकुतश्चन ।
 यस्यदेवागच्छथोवीथोअध्वरंनतमस्यनशतेपरिहृतिः ७ अर्वाङ्गरादैव्येनावसा
 गतंभृणुतहवयदिमेजुजोषथः । युवोर्हिसुख्यमुतवायदाप्यमार्दोकिमिन्द्रावरुणा
 नियच्छतम् ८ अस्माकमिन्द्रावरुणाभरेभरेपुरोयोधाभवतंकृष्ट्योजसा । यद्वां
 हवन्तउभयेअधस्पृधिनरस्तोकस्यतनयस्यसातिपुं ९ अस्मेइन्द्रोवरुणोमित्रो

अ.५ अ.६

॥३४९॥

अर्यमाद्युन्नयच्छन्तुमहिशमैसप्रथः । अवधंज्योतिरदितेर्कतावृधोदिवस्यश्लोकं
सवितुर्मनामहे १० ॥ ३ ॥

युवां नरा दश वसिष्ठ इन्द्रावरुणौ जगती ।

=३ युवांनरापश्यमानासुआप्यंप्राचागव्यन्तःपृथुपर्शवोययुः । दासांचवृत्रा
हतमार्याणिचसुदासमिन्द्रावरुणावसावतम् १ यत्रानरःसमयन्तेकृतध्वंजोय-
स्मिन्नाजाभवतिकिंचनप्रियम् । यत्राभयन्तेभुवनास्वर्हस्तत्रानइन्द्रावरुणाधि-
वोचतम् २ संभूम्याअन्ताध्वसिराअदृक्षतेन्द्रावरुणादिविधोषारुहत् । अस्थु-
र्जनानामुपमामरांतयोऽर्वागवसाहवनश्रुतागंतम् ३ इन्द्रावरुणाववनाभिरप्रति-
भेदंवन्ताप्रसुदासमावतम् । ब्रह्माण्येषांशृणुतंहवीमनिसत्यातृत्सूनामभवत्पु-
रोहिनिः ४ इन्द्रावरुणावभ्यातपन्तिमाघान्यर्योवनुषामरांतयः । युवंहिवस्वंड-

क्र. सं.

॥३५०॥

भयंस्त्राजुथोऽधस्मानोऽवतंपार्यदिवि ५ ॥ ४ ॥ युवांहवन्तुभयासआजि-
 प्विन्चवस्वोवरुणंचसातये । यत्रराजंभिर्दशभिर्निवाधितंप्रसुदासमावतंतृत्सु-
 भिःसह ६ दशराजानःसमिताअयंज्यवःसुदासमिन्द्रावरुणानयुयुधुः । सत्या
 नूणामंशसदामुपस्तुतिर्देवाणामभवन्देवहूतिषु ७ दशराज्ञेपरियत्तायविश्वतः
 सुदासइन्द्रावरुणावशिक्षतम् । श्वित्यश्चोयत्रनमंसाकपर्दिनोधियाधीवंतोअसं-
 पन्तृत्सवः ८ वृत्राण्यन्यःसंमिथेषुजिघ्रंतेव्रतान्यन्योअभिरक्षतेसदा । हवामहे
 वांवृषणासुवृक्तिभिर्स्मेइन्द्रावरुणाशर्मयच्छतम् ९ अस्मेइन्द्रोवरुणोमित्रोअ-
 र्यमायुम्रयंछन्तुमहिशर्मसप्रथः । अवघ्नंज्योतिरदितेऋतावृधोदेवस्यश्लोकंस-
 वितुमैनामहे १० ॥ ५ ॥

अ.५अ.६

॥३५०॥

आ वां पञ्च वसिष्ठ इन्द्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

८४ आवाँराजानावध्वरेववृत्त्यांहव्येभिरिन्द्रावरुणानमोभिः । प्रवाँघृताचो
बह्वोर्दधानापरित्मनाविष्वरूपाजिगाति १ युवोराष्ट्रं वृहदिन्वतिद्यौर्यौसेतृभिर-
रजुभिःसिनीथः । परिनोहेळोवरुणस्यवृज्याउरुनइन्द्रःकृणवदुलोकम् २
कृतंनोयज्ञंविदथेषुचारुकृतंब्रह्माणिसूरिषुप्रज्ञस्ता । उपोरयिर्देवजूतो न एतुप्रणः
साहाभिरूतिभिस्तिरेतम् ३ अस्मेइन्द्रावरुणाविश्ववारंरयिंधंतं वसुमन्तंपुरु-
षम् । प्रयआदित्योअनृतामिनात्यमिताशूरोदयतेवसूनि ४ इयमिन्द्रंवरुणमष्ट
रंगीःप्रार्वत्तोकेतनयेतूतुजाना । सूरत्नासोदेववीतिंगमेमयूयंपातस्वस्तिभिः
इदानः ५ ॥ ६ ॥

क्र. सं.

॥३५१॥

पुनोषे पञ्च वसिष्ठ इन्द्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

अ.५ अ.९

८५ पुन॒षिवा॑म॒रक्ष॑सै॒मनी॑षां॒सोम॑मिन्द्रा॒यवरु॑णाय॒जुह्व॑त् । घृत॒प्रती॑कामु॒षसं॑
 न्दे॒वीता॑नो॒याम॑न्नु॒रुप्य॑ताम॒भीकै॑ १ स्प॒र्धन्ते॒वाउ॑दे॒वहू॒येअ॒त्रये॑षु॒ध्वजे॑षु॒दिद्य॑वः
 स॒न्ति । यु॒वंताँ॑इन्द्रावरुणाव॒मित्रा॑न्ह॒तंपरा॑चः॒शर्वा॑विषू॒चः २ आप॑श्चि॒द्विस्व॑य-
 श॒सःस॑दःसु॒देवी॑रिन्द्रं॒वरु॑णं॒देवता॑धुः । कु॒ष्ठोर्न्यो॒धारय॑तिप्रवि॒क्तावृ॒त्राण्य॑न्योअंप्र-
 ती॒निह॑न्ति ३ ससु॒क्रतु॑र्ऋत॒चिद॑स्तु॒होता॑यआ॒दित्य॑श॒वसा॑वा॒नम॑स्वान् । आ॒वव॑र्त-
 दा॒सेवा॑ह॒विष्मा॒नम॑दित्सु॒विता॑यप्रय॒स्वान् ४ इ॒यमिन्द्रं॑वरुणमष्टमे॒गीःप्राव॑त्तो-
 के॒तन॑येतू॒तुजा॑ना । सु॒रत्ना॑सो॒देव॑वी॒तिंग॑मेमयू॒यंपा॑तस्व॒स्तिभिः॑सदा॒नः ५ ॥ ७ ॥

धीराष्टौ वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुप् ।

८६ धीरा॒त्वस्य॑महि॒नाज॒नूंषि॑वियस्त॒स्तम्भ॒रोद॑सीचिदु॒र्वी । प्र॒नाकं॑मु॒ष्वनु॑-

॥३५१॥

नुदेवृहन्तं द्वितानक्षत्रं प्रथमं भूमं १ उत स्वयां तन्वा ३ संवदेत क्कदान्वं १ न्तर्वरुणे भु-
 वानि । किमेह व्यमहं णानो जुषेत क्कदामृळी कंसुमना अभिख्यम् २ पृच्छेत देनो
 वरुण दिदृक्षूषो एमिचि कितुषो विपृच्छम् । समानमिन्मे क्वयं श्रिदाहुरयं हतुभ्यं व-
 रुणो हणीते ३ किमागं आस वरुण ज्येष्ठं यत्स्तोतारं जिघांससि सखायम् । प्रतन्मे
 वोचो दूळभस्वधा वो ऽवत्वा नेना तमसा तुरङ्ग्याम् ४ अवद्गुधानि पित्र्यां सृजानो ऽव-
 यावयं च कृमा तनूभिः । अवराज न्यशुतृपं नतायुं सृजावत्संनदाम्नो वसिष्ठम् ५ न
 सस्वोदक्षो वरुण धृतिः सासुरा मन्युर्विभीदको अचीतिः । अस्ति ज्याया न्कनीयस
 उपारे स्वप्रश्ने दनृतस्य प्रयोता ६ अरंदा सो न मीह्रुपै करण्यं हे देवा यभूर्णये ऽनागाः ।
 अचेतयदचितो देवो अर्यो गृत्सं राये क्वितरो जुनाति ७ अयं सुतुभ्यं वरुण स्वधा-

क्र. सं.

वोहृदिस्तोमउपश्रितश्चिदस्तु । शंनःक्षेमेशमुयोगेनोअस्तुयूयंपातस्वस्तिभिः
सदानः ८ ॥ ८ ॥

अ.५ अ.१

॥३५२॥

रदत्सप्त वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुप् ।

८७ रदत्पथोवरुणःसूर्यायप्राणींसिसमुद्रियांनदीनाम् । सर्गोनसृष्टोअवैती-
र्कतायंचकारंमहीरवनीरहंभ्यः १ आत्मातेवातोरजआनवीनोत्पशुर्नभूणिर्यवसे
ससवान् । अन्तर्महीबृहतीरोदसीमेविश्वातेधामवरुणप्रियाणि २ परिस्पशो
वरुणस्यस्मदिष्टाउभेपश्यन्तिरोदसीसुमेके । ऋतावानःकवयोयज्ञधीराःप्रचेतसो
यदुषयन्तमन्मं ३ उवाचमेवरुणोमेधिरायत्रिःसप्तनामाध्याविभर्ति । विद्वान्प-
दस्यगुह्यानवोचद्युगायविप्रउपरायशिक्षन् ४ तिस्रोद्यावोनिहिताअन्तरस्मिन्ति-
स्रोभूमीरुपराःषड्विधानाः । गृत्सोराजावरुणश्चक्रएतंदिविप्रेहंहिरण्ययंशुभेकम्

॥३५२॥

५ अवसिन्धुवरुणोद्यौरिवस्थाद्रूपतोमृगस्तुविष्मान् । गम्भीरशंसोरजसो
विमानः सुपारक्षत्रः सतो अस्य राजा ६ योमूढयातिचक्रुर्षेचिदागोव्यंस्यामवरु
णेअनागाः । अनुव्रतान्यदितेऋधन्तौयूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ७ ॥ १ ॥

म शुन्ध्युवं सप्त वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुप् ।

८८ प्रशुन्ध्युवंवरुणाय प्रेष्ठांमतिर्वसिष्ठमीह्रुषेभरस्व । यईमर्वाश्वंकरतेयज-
त्रंसहस्रांमघं वृषणं बृहन्तम् १ अधान्वस्यसंहृशं जगन्वानग्रेरनीकंवरुणस्यमंसि ।
स्व१ यदशमन्नधिपाउअन्धोऽभिमावपुर्दृश्येनिनीयात् २ आयद्रुहावरुणश्चना-
वंप्रयत्संमुद्रमीरयावमध्यम् । अधियदपांस्तुभिश्चरावप्रप्रेङ्खईखयावहैशुभेकम् ३
वसिष्ठंवरुणोनाव्याधादृषिचकारस्वपामहोभिः । स्तोतारंविप्रः सुदिनत्वेअह्नां-
यान्नद्यावस्ततनन्यादुपासः ४ क१त्यानिनौसख्यावभूवुः सचावेह्यदवृकंपुरा

क. सं.

॥३५३॥

चिंत । बृहन्तमानैवरुणस्वधावःसहस्रद्वारंजगमागृहंते ५ यआपिर्नित्योवरुण
प्रियःसन्त्वामागांसिकृणवत्सखाते । मातृएनस्वन्तोयक्षिन्भुजेमयन्धिष्माविप्रः
स्तुवतेवरूथम् ६ ध्रुवासुत्वासुक्षितिषुक्षियन्तोव्यं१स्मत्पाशंवरुणोमुमोचत् ।
अवोवन्वानाअदितेरुपस्थाद्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः ७ ॥ १० ॥

अ.५ अ.३

मो पु पञ्च वसिष्ठो वरुणो गायत्री । अन्त्या जगती ।

८१ मोपुवरुणमृन्मयंगृहंराजन्नहंगमम् । मृळालुक्षत्रमृळयं १ यदेमिप्र-
स्फुरन्निवृहतिर्नध्मातोअंद्रिवः । मृळालुक्षत्रमृळयं २ कृत्वःसमहदीनतांप्रतीपं
जगमाशुचे । मृळालुक्षत्रमृळयं ३ अपांमध्येतस्थिवांसंतृष्णाविदज्जरितारंम् ।
मृळालुक्षत्रमृळयं ४ यत्किंचेदंवरुणदैव्येजनैऽभिद्रोहंमनुष्याऽश्वरामसि । अ-

॥३५३॥

चिन्तीयत्तवधर्मायुयोपिममानस्तस्मादेनसोदेवरीरिषः ५ ॥ ११ ॥ इति शाक-
लर्कसंहितायां सप्तमे मण्डले पञ्चमोनुवाकः ॥ ५ ॥

प्र वीरया सप्त वसिष्ठो वायुस्त्रिष्टुप् । अन्त्यानां तिसृणामिन्द्रवायू ।

१० प्रवीरया शुचं यो दद्रे वामध्वर्युभिर्मधुमन्तः सुतासः । वहवायोनियुतो
या ह्यच्छापि वासुतस्यान्वसोमदाय १ ईशानाय प्रहृतिं यस्त आनदशुचिंसोमं शु-
चिपास्तुभ्यं वायो । कृणोषितं मर्त्येषु प्रशस्तं जातो जातो जायते वाज्यस्य २ राये नुयं
जज्ञतूरो दसी मे राये देवी धिपणा धाति देवम् । अर्धवायुं नियुतः सश्च तस्वा उत श्वेतं व-
सुधितिं निरेके ३ उच्छन्नवसः सुदिना अरिप्रा उरुज्योतिर्विविदुर्दीध्यानाः । गव्यं
चिदूर्वमुशिजो विवव्रुस्तेषां मनुप्रदिवः ससुरापः ४ ते सत्येन मनसा दीध्यानाः स्वेन
युक्ता सः क्रतुना वहन्ति । इन्द्रवायू वीरवाहं रथं वामीशानयो रभिपृक्षः स चन्ते ५

क्र. सं.

॥३५४॥

ई॒शा॒ना॒सो॒ये॒द॒ध॒ते॒स्व॒र्णो॒गो॒भि॒र॒श्वे॒भि॒र्व॒सु॒भि॒र्हि॒र॒ण्यैः । इ॒न्द्र॒वा॒यू॒सू॒र॒यो॒वि॒श्व॒मा॒यू॒र॒व॒-
 द्वि॒र्वी॒रैः॒पृ॒त॒ना॒सु॒स॒ह्युः ६ अ॒र्व॒न्तो॒न॒श्र॒वं॒सो॒भि॒क्ष॒मा॒णा॒इ॒न्द्र॒वा॒यू॒सु॒ष्टु॒ति॒भि॒र्व॒सि॒ष्ठाः ।
 वा॒ज॒य॒न्तः॒स्व॒वं॒से॒हु॒वे॒म॒यू॒यं॒पा॒त॒स्व॒स्ति॒भिः॒स॒दा॒नः ७ ॥ १२ ॥

कुविदङ्ग सप्त वसिष्ठ इन्द्रवायू त्रिष्टुप् । प्रथमातृतीययोर्वायुः ।

११ कुविदङ्गनमसायेवृधासःपुरादेवाअनवद्यासआसन् । तेवायवेमनवेवा-
 वितायावासयन्नृषसंसूर्येण १ उशन्तादुतानदभायगोपामासश्रपाथःशरदंश्वपू-
 र्वीः । इन्द्रवायूसुष्टुतिर्वामियानामार्द्धीकर्मद्विसुवितंचनव्यम् २ पीवोअत्रात्रयिवृ-
 धःसुमेधाःश्वेतःसिषक्तिनियुतामभिथ्रीः । तेवायवेसमनसोवितंस्थुर्विश्वेत्ररःस्व-
 पत्यानिचक्रुः ३ यावत्तरस्तन्वोऽयावदोजोयावन्नरश्चक्षसादीध्यानाः । शुचिंसो-
 मंशुचिपापातमस्मेइन्द्रवायूसदंतवर्हिरेदम् ४ नियुवानानियुतःस्यार्हवीराइन्द्र-

अ. ५ अ. ६

॥३५४॥

वायुस्रथंयातमर्वाक् । इदं हि वां प्रभृतं मध्वो अग्रमध्वं प्रीणा न विमुमुक्तमस्मे ५
 यावां शतं नियुतो याः सहस्रमिन्द्रवायू विश्ववारः सधन्ते । आभिर्यातं सुविदत्राभि-
 र्वाक्पातं नरा प्रतिभृतस्य मध्वः ६ अर्वन्तो न श्रवं सो भिक्षमाणा इन्द्रवायुसुष्ठुति-
 भिर्वसिष्ठाः । वाजयन्तः स्ववंसे हुवे मयूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ७ ॥ १३ ॥

आ वायो पञ्च वसिष्ठो वायुस्त्रिष्टुप् । उपाद्याया इन्द्रवायू ।

१२ आवायो भूषशुचिपा उपनः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार । उपोते अन्धो मय-
 मयामियस्य देवदधिवे पूर्वपेयम् १ प्रसोता जीरो अंध्वरेष्वंस्थात्सोममिन्द्राय वा-
 यवेऽपि बध्यै । प्रयह्यामध्वो अग्रियं भरन्त्यध्वर्यवो देवयन्तः शचीभिः २ प्रयाभिर्या-
 सिदाश्वांसमच्छानियुद्रिर्वायविष्टये दुरोणे । निनोरयिंसुभोजसंयुवस्वनिवीरंग-
 व्यमश्व्यंचरायः ३ ये वायवं इन्द्रमादनात् आदेवा सो नितो शाना सो अर्यः ।

क्र. सं.

॥३५५॥

घ्रन्तोवृत्राणिसूरिभिःस्यामसासृह्वांसोयुधानृभिरुमित्रान् ४ आनोनियुद्धिःश-
तिनीभिरध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहियज्ञम् । वार्योअस्मिन्सर्वनेमादयस्वयूयं
पातस्वस्तिभिःसदानः ५ ॥ १४ ॥

शुचिं न्वष्टौ वसिष्ठ इन्द्राग्नी त्रिष्टुप् ।

१३ शुचिंनुस्तोमंनवजातमयेन्द्राग्नेवृत्रहणाजुपेथाम् । उभाहिवांसुहवा
जोहवीमितावाजंसद्यउशतेधेष्ठा १ तासानसीशंवसानाहिभूतंसांकंवृधाशव-
साशूशुवांसा । क्षयन्तौरायोयवसस्यभूरःपृङ्गवाजस्यस्थविरस्यधृष्वैः २ उपो
हयद्विदथैवाजिनोगुर्वीभिर्विप्राःप्रमंतिमिच्छमानाः । अर्वन्तो नकाष्ठांनक्षमाणा
इन्द्राग्नीजोहुंवतो नरस्ते ३ गीभिर्विप्रःप्रमंतिमिच्छमान् ईद्वैरयियुशसंपूर्वभाजम् ।
इन्द्राग्नीवृत्रहणासुवज्राप्रनोनव्येभिस्तिरतंदेष्णैः ४ संयन्महीमिथतीस्पधैमाने

अ.५ अ.६

॥३५५॥

तनू॒रु॒चा॒शू॒रं॒सा॒ता॒य॒तै॒ते । अ॒दे॒व॒युं॒वि॒द॒थे॒दे॒व॒यु॒भिः॒स॒त्रा॒हं॒तं॒सो॒म॒सु॒ता॒जने॑न ५
 ॥ १५ ॥ इ॒मा॒मु॒षु॒सो॒मं॒सु॒ति॒मु॒प॒न॒ए॒न्द्रा॒ग्नी॒सौ॒म॒न॒सा॒य॒या॒तम् । नू॒चि॒द्वि॒पं॒रि॒म॒-
 म्ना॒थे॒अ॒स्मा॒ना॒वां॒श॒श्वं॒द्वि॒र्वृ॒ती॒य॒वा॒जैः ६ सो॒अ॒ग्र॒ए॒ना॒न॒मं॒सा॒स॒मि॒द्धो॒ऽच्छा॒मि॒त्रं
 व॒रु॒ण॒मि॒न्द्रं॒वो॒चेः । य॒त्सी॒मा॒गं॒श्व॒कृ॒मा॒त॒त्सु॒मं॒ळ॒त॒द॒र्य॒मा॒दि॒तिः॒शि॒श्र॒थ॒न्तु ७ ए॒ता
 अ॒ग्र॒आ॒शु॒षा॒णा॒सं॒इ॒ष्टी॒र्यु॒वोः॒स॒चा॒भ्यं॒श्या॒म॒वा॒जा॒न् । मे॒न्द्रो॒नो॒वि॒ष्णुं॒र्म॒रु॒तः॒परि॑
 ख्य॒न्य॒यं॒पा॒त॒स्व॒स्ति॒भिः॒स॒दा॒नः ८ ॥ १६ ॥

इयं वां द्वादश वसिष्ठ इन्द्राग्नी गायत्री । अन्सानुष्टुप् ।

१४ इ॒यं॒वा॒म॒स्य॒म॒न्म॑न॒इ॒न्द्रा॒ग्नी॒पू॒र्व्य॒स्तु॑तिः । अ॒भ्रा॒ह्म॒ष्टि॒रि॒वा॒ज॒नि १ शृ॒णु॑तं
 ज॒रि॒तु॒र्ह॒व॒मि॒न्द्रा॒ग्नी॒व॒नं॑तं॒गि॒रः । ई॒शा॒न॒पि॒प्य॑तं॒धि॒र्यः २ मा॒पां॒प॒त्वा॒य॒नो॒न॒रे॒न्द्रा॒-

क्र. सं.

॥३५६॥

ग्रीमाभिः शस्तये । मानोरीरघतं निदे ३ इन्द्रे अग्रानमो बृहत्सु वृक्तिमेरं यामहे ।
 धिया धेना अवस्यवः ४ ताहि शश्वन्त इळंत इत्था विप्रांस ऊतये । सबाधो वाजसा-
 तये ५ तावांगीभिर्विपन्यवः प्रयस्वन्तो हवामहे । मेघसांता सनिष्यवः ६ ॥ १७ ॥
 इन्द्राग्री अवसागतमस्मभ्यं चर्षणीसहा । मानो दुःशंस ईशत ७ माकस्यना अर-
 रुषो धूर्तिः प्रणङ्कृत्यैस्य । इन्द्राग्री शर्मयच्छतम् ८ गोमद्विरण्यवद्वसुयद्वामभवा-
 वदीमहे । इन्द्राग्री तद्वनेमहि ९ यत्सोम आसुते नर इन्द्राग्री अजो हवुः । सतीव-
 न्ता सपर्यवः । १० उक्थेभिर्वृत्रहन्तं मायामन्दानाचिदागिरा । आङ्गुषैरा विवा-
 सतः ११ ताविदुःशंसं मर्त्यं दुर्विद्वांसं रक्षस्विनम् । आभोगं हन्मनाहतमुदधिह-
 न्मनाहतम् १२ ॥ १८ ॥

अ.५ अ.६

॥३५६॥

प्रक्षोदसा षड्वसिष्ठः सरस्वती त्रिष्टुप् । तृतीयायाः सरस्वान् ।

१५ प्रक्षोदसा धार्यसा सस्त्र एवा सरस्वती धरुणमायं तीपूः । प्रबाबंधानार्थ्येव
याति विश्वां अपोर्महिना सिन्धुरन्याः १ एकाचेतस्सरस्वती नदीनां शुचिर्यतो गिरि-
भ्य आसमुद्रात् । रायश्चेतन्ती भुवनस्य भूरैर्घृतं पयो दुदुहेनाहुषाय २ सर्वावृधेन-
र्यो योषणा सुवृषा शिशुर्वृषभो यज्ञियांसु । सर्वाजिनैर्मघवं द्योदधाति विसातयेत न्वं
मामृजीत ३ उत स्यान् सरस्वती जुषाणोपश्रवत्सु भगायज्ञे अस्मिन् । मितज्ञु-
भिर्नमस्यैरिया नारायायुजा चिदुत्तरा सखिभ्यः ४ इमा जुह्वाना युष्मदानमोभिः
प्रतिस्तोमं सरस्वति जुषस्व । तव शर्मन्प्रियतमे दधाना उपस्थेयाम शरणं न वृ-
क्षम् ५ अयमुत्ते सरस्वति वसिष्ठो ह्यारो वृतस्य सुभगे व्यावः । वर्धं शुभ्रेस्तु वतेरां सि-
वा जान्यु यं पातस्व स्तिभिः सदानः ६ ॥ ११ ॥

क्र. सं.

बृहदु षड्वसिष्ठो गायत्री । आद्यानां तिसृणां सरस्वती । शिष्टानां सरस्वात् ।
आद्या बृहती । द्वितीया सप्तोबृहती । तृतीया प्रसारपाङ्क्तिः ।

अ.५अ.३

॥३५७॥

१६ बृहदुगायिषेवचोऽसुर्यानुदीनाम् । सरस्वतोमिन्महयासुवृक्तिभिःस्तो-
मैर्वसिष्ठोदंसी १ उभेयतेमहिनाशुभ्रेअन्धंसीअधिक्षियन्तिपूर्वः । सानोबो-
ध्यवित्रीमरुत्सखाचोदराधोमघोनाम् २ भुद्रमिद्रद्राकृणवत्सरस्वत्यकंवारीचे-
ततिवाजिनीवती । गृणानाजमदग्निवत्स्तुवानाचंवसिष्ठवत् ३ जनीयन्तोन्व-
ग्रवःपुत्रीयन्तःसुदानवः । सरस्वन्तंहवामहे ४ येतैसरस्वकुर्मयोमधुमन्तोघृत-
श्रुतः । तेभिर्नोऽविताभं ५ पीपिवांसंसरस्वतःस्तनंयोविश्वदर्शतः । भक्षीम-
हिंप्रजामिवम् ६ ॥ २० ॥

॥३५७॥

यज्ञे दश वसिष्ठो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । आद्याया इन्द्रः । तृतीयानवम्यो-
रिन्द्राब्रह्मणस्पती । अन्त्याया इन्द्राबृहस्पती ।

१७ यज्ञेदिवोनृषवनेपृथिव्यानरोयत्रदेवयवोमदन्ति । इन्द्राययत्रसवनानि
सुन्वेगमन्मदायप्रथमंवयंश्च १ आदैव्यावृणीमहेऽवांसिबृहस्पतिर्नोमहआस-
खायः । यथाभवेममीहृषेअनागायोनोदातापरवतःपितेव २ तमुज्येष्ठंनमंसा
हविर्भिःसुशेवंब्रह्मणस्पतिगृणीषे । इन्द्रंश्लोकोमहिदैव्यःसिषक्तुयोब्रह्मणोदेवक-
तस्यराजा ३ सआनोयोर्निसदतुप्रेष्ठोबृहस्पतिर्विश्ववारोयोअस्ति । कामोरायः
सुवीर्यस्यतंदात्पर्वन्नोअतिसुश्रुतोअरिष्टान् ४ तमानोअर्कममृतायजुष्टमिमेधासु
रमृतासःपुराजाः । शुचिक्रन्दंयजतंप्रत्यानांबृहस्पतिमनुवाणिहुवेम ५ ॥ २१ ॥
तंशग्मासोअरुषासोअश्वबृहस्पतिसहवाहोवहन्ति । सहश्चिद्यस्यनीलवत्सध-

क्र. सं.

॥३५८॥

स्थंनभोनरूपमंरुपंवसानाः ६ सहिशुचिःशतपत्रःसशुन्ध्युर्हिरण्यवाशीरिषिरः
 स्वर्षाः । बृहस्पतिःसःस्वावेशक्रुष्वःपूरुसखिंभ्यआसुतिकरिष्ठः ७ देवीदेवस्य
 रोदसीजनित्रीबृहस्पतिंवावृधतुर्महित्वा । दक्षाय्यायदक्षतासखायःकरद्वहणे
 सुतरांसुगाथा ८ इयंवांब्रह्मणस्पतेसुवृक्तिर्ब्रह्मेन्द्रायवज्जिणेअकारि । अविष्टं
 वियोजिगूतंपुरन्धीर्जजस्तमर्योवनुषामरातीः ९ बृहस्पतेयुवमिन्द्रश्चवस्वोदि-
 व्यस्येशाथेउतपार्थिवस्य । धत्तरयिंस्तुवतेकीरयेचिद्युयंपातस्वस्तिभिःस-
 दानः १० ॥ २२ ॥

अध्वर्यवः सप्त वसिष्ठ इन्द्रस्त्रिष्टुप् । अन्साया इन्द्राबृहस्पती ।

१८ अध्वर्यवोऽरुणंदुग्धमंशुंजुहोतनवृषभायक्षितेनाम् । गौरादेदीयाँअव-
 पानमिन्द्रोविश्वाहेद्यातिसुतसोममिच्छन् १ यद्विषेप्रदिविचार्वन्नदिवेदिवेपी-

अ.५अ.६

॥३५८॥

तिमिदस्यवक्षि । उतहृदोतमनसाजुषाणउशन्निन्द्रप्रस्थितान्पाहिसोमान् २
 जज्ञानःसोमंसहसेपपाथप्रतैमातामहिमानमुवाच । एन्द्रपप्राथोर्वै१न्तरिक्षंयुधा
 देवेभ्योवारिवश्वकथं ३ यद्योधयामहतोमन्यमानान्त्साक्षांमृतान्वाहुभिःशाश-
 दानान् । यद्वानृभिर्वृतइन्द्राभियुध्यास्तंत्वयाजिसौश्रवसंजयेम ४ प्रेन्द्रस्यवो-
 चंप्रथमाकृतानिप्रनूतनामधवायाचकार । यदेददेवीरसंहिष्टमायाअथाभव-
 त्केवलःसोमोअस्य ५ तवेदंविश्वमभितःपशव्यं१यत्पश्यसिचक्षसासूर्यस्य ।
 गवामसिगोपतिरेकइन्द्रभक्षीमहितेप्रयंतस्यवस्वः ६ बृहस्पतेयुवमिन्द्रश्वव-
 स्वोदिव्यस्यैशाथेउतपार्थिवस्य । धृत्तरयिस्तुवतेकीरयेचिद्ययंपातस्वस्तिभिः
 सदानः ७ ॥ २३ ॥

क्र. सं.

॥३५९॥

परः सप्त वसिष्ठो विष्णुस्त्रिष्टुप् । उपान्यानां तिसृणामिन्द्राविष्णू ।

अ.५ अ.६

११ पुरोमात्रयातन्वावृधाननतैमहित्वमन्वभ्रुवन्ति । उभेतैविद्युरजसीपृ-
थिव्याविष्णोदेवत्वंपरमस्यवित्से १ नतैविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःप-
रमन्तमाप । उदस्तभानाकमृष्वंबृहन्तंदाधर्थप्रार्चीककुभैपृथिव्याः २ इरावती
धेनुमतीहिभूतंसूयवसिनीमनुषेदशस्या । व्यस्तभारोदसीविष्णवेतेदाधर्थपृथि-
वीमभितोमयूरैः ३ उरुंयज्ञायचक्रथुरुलोकंजनयन्तासूर्यमुषासंमग्निम् । दा-
संस्यचिहृषशिप्रस्यमायाजघ्नथुर्नरापृतनाज्येषु ४ इन्द्राविष्णूहंहिताःशम्बरस्य
नवपुरोनवतिचश्रथिष्टम् । शतवर्चिनःसहस्रचसाकंहथोअप्रत्यसुरस्यवीरान् ५
इयंमनीषाबृहतीबृहन्तोरुक्रमातवसावर्धयन्ती । ररेवास्तोमंविदथेषुविष्णोपिन्व-

॥३५९॥

तमिषोवृजनेष्विन्द्र ६ वषट्ठेविष्णवा॒सआकृ॑णोमि॒तन्मे॑जुषस्वशिपिविष्टहृव्यम् ।
वर्ध॑न्तुत्वासुष्टुतयो॒गिरो॑मेयूय॒पातस्व॑स्तिभिःसदा॒नः ७ ॥ २४ ॥

नूमर्तः सप्त वसिष्ठो विष्णुस्त्रिष्टुप् ।

१०० नूमर्तोदयतेसन्निष्यन्त्योविष्णवउरुगायायदाशत् । प्रयःसुत्राचामनंसा
यजातएतावन्तंनर्यमाविवासात् १ त्वंविष्णोसुमतिंविश्वजन्यामप्रयुतामेवया-
वोमतिदाः । पचोयथानःसुवितस्यभूरेरश्वावतःपुरुश्चन्द्रस्यरायः २ त्रिदेवःपृथि-
वीमेषएतांविचक्रमेशतर्चसंमहत्वा । प्रविष्णुरस्तुतवसस्तवीयान्त्वेपह्यस्यस्थ-
विरस्यनाम ३ विचक्रमेपृथिवीमेषएतांक्षेत्रायविष्णुर्मनुषेदशस्यन् । ध्रुवासो
अस्यकीरयोजनांसउरुक्षितिसुजनिमाचकार ४ प्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामार्यः
शंसामिवयुनानिविद्वान् । तंत्वांगृणामितवसमर्तव्यान्क्षयन्तमस्यरजसःपराके

क. सं.

॥३६०॥

५ किमिच्छेविष्णोपरिचक्ष्यंभूत्प्रयद्वंक्षेशिपिविष्टोअस्मि । मावर्षोअस्मदपंगूह
एतद्यदन्यरूपःसमिधेवभूय ६ वषट्केविष्णवासआकणोमितन्मैजुपस्वशिपिविष्ट
हव्यम् । वर्धन्तुत्वासुष्टुतयोगिरोमेयुयंपातस्वस्तिभिःसदानः ७ ॥ २५ ॥
इति शाकलर्कसंहितायां पञ्चमाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

तिस्रःषट्पार्जन्यंतुपर्जन्यायतृचंगायत्रंद्वितीयापादनिचृदेतेकुमारआग्नेयोपश्यद्रासिष्टएववावृष्टिका-
मःसंवत्सरंदशपर्जन्यस्तुतिःसंहृष्टान्मण्डूकांस्तुष्टावाद्यानुष्टुबिन्द्रासोमापञ्चाधिकैन्द्रासोमंराक्षोघ्रंशापा-
भिशापप्रायंपट्टसप्तवाद्याजगत्यएकविंशीत्रयोविंशौचाष्टादशीमारुतीचदशमीचतुर्दश्यावाग्नेय्यौदैव्ये-
कादशान्त्यानुष्टुम्नवमीद्वादशीत्रयोदशीसौम्यःसप्तदशीग्राव्यष्टमीषोडश्यावैन्ध्यौप्रवर्तयेतिचतस्रै-
न्योमानोरक्षइत्पृषेरात्मनआशीरुत्तरोर्ध्वःपृथिव्यन्तरिक्षंद्यौरितिदैवतःपरंगायत्रंप्राग्वत्समेऋषिश्चानु-
क्तमोत्रःप्राग्वत्स्यात्काण्वोष्टमंमण्डलंमाचिच्चतुस्त्रिंशन्मेधातिथिमेध्यातिथीऐन्द्रंबार्हतंद्विप्रगाथादिद्वि-
त्रिष्टुबन्तमाद्यंदृचंप्रगाथोपश्यत्सद्यौरःसन्भ्रातुःकण्वस्यपुत्रतामगात्प्रायोगिश्चासङ्गोयस्त्रीभूत्वापुमान-
भूत्समेध्यातिथयेदानंदत्वास्तुहिस्तुहीतिचतस्रभिरात्मानंतुष्टावपत्नीचास्याङ्गिरसीशश्वतीपुंस्त्वमुपल-

अ. ५ अ. ७

॥३६०॥

भयैनं प्रीतान् त्ययातुष्टावेदं वसो द्विचत्वारिंशन्मेधातिथिराङ्गिरसश्च प्रियमेधः स्वादवो नुष्टुबन्त्याभ्यां मेधा-
तिथिर्विभिन्दोर्दानं तुष्टावपिबचतुर्विंशतिर्मेध्यातिथिः प्रागाथं त्वनुष्टुबगायज्यौ बृहती चान्त्याः कौरयाण-
स्य पाकस्थाम्नोदानस्तुतिर्यदिन्द्रसैकादेवातिथिस्तु चोन्त्यः पुरज्जिगन्तः कुरुक्षस्य दानस्तुतिस्तत्पूर्वा-
श्च तस्रः पौष्ण्यो वा ।

तिस्रः षडसिष्ठः कुमारो वाग्नेयः पर्जन्यस्त्रिष्टुप् ।

३०१ ॐ तिस्रो वाचः प्रवदज्योतिरग्राया एतद्ब्रह्मे मधुदोधमूधः । सवत्संकु-
प्वन्गर्भमोषधीनां सद्योजातो वृषभो रोरवीति १ यो वर्धनो ओषधीनां यो अपां यो वि-
श्वस्य जगत्तो देव ईशे । स त्रिधातुं शरणं शर्मयं स त्रिवर्तुज्योतिः स्वभिष्टयं १ स्मे २
स्तुरीरुत्वद्भवति सूत उत्वद्यथा वशं तन्वै चक्र एषः । पितुः पयः प्रतिगृभ्णाति माता तेन
पिता वर्धते तेन पुत्रः ३ यस्मिन् विश्वानि भुवना नितस्युस्ति स्रोद्या वस्त्रे धासु स्रुरापः ।
त्रयः कोशास उपसेचना सोमध्वः श्रोतन्त्यभितो विरिण्डाम् ४ इदं वचः पर्जन्याय स्व-

क. सं.

॥३६१॥

राजेहृदोअस्त्वन्तरंतज्जुजोषत् । मयोभुवोवृष्टयःसन्त्वस्मेसुपिप्पलाओषधीर्दे-
वगोपाः ५ सरैतोधावृषभःशश्वतीनांतस्मिन्नात्माजगतस्तस्थुषश्च । तन्मक्रतं
पातुशतशारदाययूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ६ ॥ १ ॥

पर्जन्याय वृचं वसिष्ठः कुमारो वाग्नेयः पर्जन्यो गायत्री । द्वितीया पादनिचृत् ।

१०२ पर्जन्यायप्रगायतदिवस्पुत्रायमीह्रुषे । सनोयवंसमिच्छतु १ योगर्भ-
मोषधीनांगवीकृणोत्यवैताम् । पर्जन्यःपुरुषीणाम् २ तस्माइदास्येहविर्जुहो-
तामधुमत्तमम् । इळानःसंयतैकरत् ३ ॥ २ ॥

संवत्सरं दश वसिष्ठो मण्डूकास्त्रिष्टुप् । आद्यानुष्टुप् ।

१०३ संवत्सरंशशयानाब्राह्मणाव्रतचारिणः । वाचंपर्जन्यजिन्वितांप्रमण्डू-
कांअवादिषुः १ दिव्याआपोअभियदेनमायन्हतिंनशुष्कैसरसीशयानम् ।

अ.५ अ.७

॥३६१॥

गवा॒म॒ह॒न॒मा॒यु॒र्व॒त्सि॒नी॒नां॒म॒ण्डू॒का॒नां॒व॒मु॒र॒त्रा॒स॒मे॒ति २ यदी॒मे॒नौ॒उ॒श॒तो॒अ॒भ्य॒व॒-
 र्षी॒तृ॒ष्या॒व॒न्तः॒प्रा॒वृ॒ष्या॒ग॒ता॒या॒म् । अ॒क्ख॒ली॒कृ॒त्या॒पि॒तरं॒न॒पु॒त्रो॒अ॒न्यो॒अ॒न्य॒मु॒प॒व॒द॒न्त-
 मे॒ति ३ अ॒न्यो॒अ॒न्य॒म॒नु॒गृ॒भ्णा॒त्ये॒नो॒र॒पां॒प्र॒स॒र्गे॒य॒द॒मं॒न्दि॒षा॒ता॒म् । म॒ण्डू॒को॒य॒द॒भि-
 वृष्टः॒क॒निष्क॒न्पृ॒भिः॒संपृ॒ङ्क्ते॒हरि॒ते॒न॒वा॒चं॒म् ४ यदे॒षा॒म॒न्यो॒अ॒न्य॒स्य॒वा॒चं॒शा॒क्त॒स्ये॒व
 व॒द॒न्ति॒शि॒क्ष॒मा॒णः । स॒र्वे॒तदे॒षां॒स॒मृ॒धे॒व॒प॒र्व॒य॒त्सु॒वा॒चो॒व॒द॒थ॒ना॒ध्य॒प्सु ५ ॥ ३ ॥
 गो॒मा॒यु॒रे॒को॒अ॒ज॒मा॒यु॒रे॒कः॒पृ॒श्नि॒रे॒को॒हरि॒त॒ए॒क॒ए॒षा॒म् । स॒मा॒नं॒ना॒म॒बि॒भ्र॒तो॒वि॒रू-
 पाः॒पु॒रु॒त्रा॒वा॒चं॒पि॒पि॒शु॒र्व॒द॒न्तः ६ ब्रा॒ह्म॒णा॒सो॒अ॒ति॒रा॒त्रे॒न॒सो॒मे॒स॒रो॒न॒पू॒र्ण॒म॒भि॒तो॒व॒-
 द॒न्तः । स॒ंव॒त्स॒र॒स्य॒त॒द॒हः॒परि॒ष्ठ॒य॒न्म॒ण्डू॒काः॒प्रा॒वृ॒षी॒णं॒व॒भू॒व ७ ब्रा॒ह्म॒णा॒सः॒सो॒मि॒नो
 वा॒चं॒म॒क्र॒तु॒ब्र॒ह्म॒कृ॒ण्व॒न्तः॒परि॒व॒त्स॒री॒णं॒म् । अ॒ध्व॒र्य॒वो॒घृ॒मि॒णः॒सि॒ष्वि॒दा॒ना॒आ॒वि॒भ-
 व॒न्ति॒गु॒ह्या॒न॒के॒चित् ८ दे॒वहि॒तिं॒जु॒गु॒पु॒र्द्वा॒द॒श॒स्य॒क्र॒तुं॒न॒रो॒न॒प्र॒मि॒न॒न्त्ये॒ते । स॒ंव॒त्स॒रे

क्र. सं.

॥३६२॥

प्रावृष्यागतायांतप्ताघर्माअश्रुवतेविसर्गम् १ गोमायुरदादजमायुरदात्पृश्निरदाद्ध-
रितोनोवसूनि । गवांमण्डूकाददतःशतानिसहस्रसावेप्रतिरन्त आयुः १० ॥ ४ ॥

इन्द्रासोमा पञ्चविंशतिर्वसिष्ठः । आद्यानांसप्तानांपञ्चदशीपञ्चविंशयोश्चेन्द्रासोमौ रक्षोहणौ । नवमी-
द्वादशीत्रयोदशीनां सोमः । दशमीचतुर्दशयोरग्निः । एकादश्या देवाः । सप्तदश्या ग्रावाणः । अष्टादश्या
मरुतः । त्रयोविंश्याः प्रथमार्धस्य वसिष्ठः । द्वितीयार्धस्य पृथिव्यन्तरिक्षे । आद्याः षडष्टादश्येकविंशी-
त्रयोविंश्यश्चजगत् । सप्तमी त्रिष्टुब्जगती वा । अन्त्यानुष्टुप् । शिष्टास्त्रिष्टुभः ।

१०४ इन्द्रासोमातपंतरक्षंडुब्जतन्त्यर्पयतंवृषणातमोवृधः । पराशृणीतमचि-
तो न्योषतंहतनुदेथानिशिशितमत्रिणः १ इन्द्रासोमासमघशंसमभ्यधंतपुंर्य-
यस्तुचरुरग्निवाँइव । ब्रह्मद्विषेकव्यादेधोरचक्षसेद्वेषौधत्तमनवायंकिमीदिने २
इन्द्रासोमादुष्कृतोवृत्रेअन्तरनारम्भणेतमसिप्रविध्यतम् । यथानातःपुनरेकश्च
नोदयत्तद्वामस्तुसहसेमन्युमच्छर्वः ३ इन्द्रासोमावर्तयतंदिवोवृधंसंपृथिव्याअघ-

अ.५ अ.७

॥३६२॥

शंसायतहणम् । उत्तक्षतंस्वर्यं^१पर्वतेभ्योयेनरक्षोवावृधानंनिजूर्वथः ४ इन्द्रा-
 सोमावर्तयतंदिवस्पर्यमितुप्तेभिर्युवमश्महन्मभिः । तपुर्वधेभिरजरेभिरात्रिणो
 निपशानेविध्यतंयन्तुनिस्वरम् ५ ॥ ५ ॥ इन्द्रासोमापरिवांभूतुविश्वतइयंमतिः
 कक्ष्याश्वेववाजिना । यांवांहोत्रापरिहिनोमिमधयेमाब्रह्माणिनृपतीवजि-
 न्वतम् ६ प्रतिस्मरेथांतुजयंद्विरेवैर्हतद्रुहोरक्षसोभङ्गुरावतः । इन्द्रासोमादुष्क-
 तेमासुगंभूद्योनःकदाचिदभिदासंतिद्रुहा ७ योमापाकैन्मनसाचरन्तमभिचष्टे
 अनृतेभिर्वचोभिः । आपइवकाशिनासंगृभीताअसन्नस्त्वासतइन्द्रवक्ता ८ ये
 पाकशंसंविहरन्तएवैर्येवाभद्रंदूषयन्तिस्वधाभिः । अहयेवातान्प्रददांतुसोमआवा
 दधातुनिर्ऋतेरुपस्थे ९ योनोरसंदिप्संतिपित्वोअग्नेयोअश्वानांयोगवांयस्तनूना-
 म् । रिपुःस्तेनःस्तेयकृद्भ्रमेतुनिषहीयतांतन्वाइतनाच १० ॥ ६ ॥ परःसोअ-

क्र. सं.

॥३६३॥

स्तुतन्वा३तनाचतिस्त्रःपृथिवीरधोअस्तुविश्वाः । प्रतिशुष्यतुयशोअस्यदेवायोनो
 दिवादिप्संतिथश्चनक्तम् ११ सुविज्ञानं चिकितुषेजनायसच्चासंचवचसीपस्पृ-
 धाते । तयोर्यत्सत्यंयतरहृजीयस्तदित्सोमोऽवतिहन्त्यासत् १२ नवाउसोमो
 वृजिनंहिनोतिनक्षत्रियैमिथुयाधारयन्तम् । हन्तिरक्षोहन्त्यासद्वदन्तमुभावि-
 न्द्रस्यप्रसितौशयाते १३ यदिवाहमनृतदेवआसमोघंवादेवाँअप्युहेअंग्रे । किम-
 स्मभ्यंजातवेदोहृणीषेद्रोघवाचंस्तेनिर्ऋथंसंचन्ताम् १४ अद्यामुरीययदिंयातु-
 धानोअस्मियदिवायुस्ततपपूरुषस्य । अधासवीरैर्दशभिर्वियूयायोमामोघंयातु-
 धानेत्याहं १५ ॥ ७ ॥ योमायातुंयातुंधानेत्याहयोवारक्षाःशुचिरस्मीत्याहं ।
 इन्द्रस्तंहन्तुमहतावधेनविश्वस्यजन्तोरधमस्पंदीष्ट १६ प्रयाजिगांतिस्वर्गलेव
 नक्तमपंद्रुहातुर्नवं१गूहमाना । वृत्राँअनन्ताँअवसापंदीष्टग्रावाणोघ्नन्तुरक्षसंउप-

अ.५अ.७

॥३६३॥

ब्रह्मैः १७ विंतिष्ठध्वंमरुतोविक्ष्विच्छतगृभायतरक्षसःसंपिनष्टन । वयोयेभूत्वी
 पतयन्तिनक्तभिर्येवारिषोदधिरेदेवेअध्वरे १८ प्रवर्तयदिवोअश्मानमिन्द्रसोम-
 शितंमघवन्त्संशिशधि । प्राक्तादपाक्तादधरादुदक्तादभिजंहिरक्षसःपर्वतेन १९
 एतउत्येपतयन्तिश्वयातवइन्द्रैदिप्सन्तिदिप्सवोऽदाभ्यम् । शिशीतेऽक्रःपिशु-
 नेभ्योवधंनूनंसृजदशानियातुमश्वः २० ॥ ८ ॥ इन्द्रोयातूनामभवत्पराशरो
 हविर्मथीनामभ्याऽविवांसताम् । अभीदुःशक्रःपरशुर्यथावनपात्रेवभिन्दन्त्सत
 एतिरक्षसः २१ उलूकयातुंशुशूलूकयातुंजहिश्वयातुमुतकोकयातुम् । सुपर्ण-
 यातुमुतगृध्रयातुंदृषदेवप्रमृणरक्षइन्द्र २२ मानोरक्षोअभिनडयातुमावतामपो-
 च्छतुमिथुनायाकिमीदिना । पृथिवीनःपार्थिवात्पात्वंहसोऽन्तरिक्षंदिव्यात्पात्व-
 स्मान् २३ इन्द्रजहिपुमांसयातुधानमुतस्त्रियंमाययाशाशदानाम् । विग्रीवासो

क्र. सं.

॥३६४॥

मूरदेवाऋदन्तुमातेहंशान्तसूर्यमुच्चरन्तम् २ ४ प्रतिचक्ष्वविचक्ष्वेन्द्रश्चसोमजागृतम् ।
रक्षोभ्योवधमस्यतमशनिंयातुमर्द्यः २५ ॥ १ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां सप्तमे
मण्डले षष्ठोऽनुवाकः ॥ ६ ॥

॥ इति सप्तमं मण्डलं समाप्तम् ॥ ७ ॥

मा चिच्चतुस्त्रिंशन्मेधातिथिमेध्यातिथी काण्वाविन्द्रो बृहती । आद्ययोः प्रगाथो घौरः काण्वो वा ।
उपान्यानां चतसृणामासङ्गः प्रायोगिः । अन्त्यायाः शश्वत्ताङ्गिरस्यासङ्गस्य पत्नी । उपान्यानां चतसृ-
णामासङ्गस्य दानस्तुतिः । अन्त्याया आसङ्गः । द्वितीया चतुर्थी च सतोबृहत्यौ । अन्त्ये त्रिष्टमौ ।

१ माचिदन्त्यद्विंशंसतसखांयोमारिषण्यत । इन्द्रमित्स्तोतावृषणंसचांसुते
मुहुर्बुक्थाचंशंसत १ अवक्रक्षिणंवृषभंयथाजुरंगानचर्षणीसहम् । विद्वेषणंसं-
वननोभयंकरंमहिष्ठमुभयाविनम् २ यच्चिद्वित्वाजनाइमेनानाहवन्तऊतये ।

अ. ५ अ. ७

॥३६४॥

अस्माकं ब्रह्मेदमिन्द्रभूतुते ऽह्माविश्वाचवर्धनम् ३ वितर्तूर्यन्तेमघवन्विपश्चितो ऽर्यो
 विपोजनानाम् । उपक्रमस्वपुरुषमाभर्वाजुनेदिष्ठमूतये ४ महेचनत्वामद्रि-
 वः पराशुल्काय देयाम् । न सहस्राय नायुताय वज्रिवोनशताय शतामघ ५ ॥ १० ॥
 वस्यै इन्द्रासिमेपितुरुतभ्रातुरभुञ्जतः । माता च मे छदयथः समावसो वसुत्वनाय
 राधसे ६ कैयथ केदसि पुरुत्राचिद्विते मनः । अलंषियुधमखजकृत्पु रंदर प्रगायत्रा
 अगासिषुः ७ प्रास्मै गायत्रमर्चतवावातुर्यः पु रंदरः । याभिः काण्वस्योपवर्हि रा-
 सद्यासं दृज्जीभिनत्पु रं ८ ये ते सन्ति दशग्विनः शतिनो ये संहस्त्रिणः । अश्वांसो ये
 ते वृषाणो रघुद्रुवस्तेभिर्नस्तूयमा गंहि ९ आत्वं १ द्यसं वरुधां हुवे गायत्रवै पसम् । इ-
 न्द्रं धेनुं सुदुधामन्यामिषं मुरुधारामरंकृतम् १० ॥ ११ ॥ यत्तु दत्सूर एतं शं वङ्क-
 वातं स्य पणिनां । वहत्कुत्सं मार्जुनेयं शतक्रंतुः त्सरं द्रन्ध्वं वमस्तृतम् ११ यक्रुते

क्र. सं.

॥३६५॥

चिदभिश्चिषःपुराजत्रुभ्यआतृदः । संधातासंधिमधवापुरुवसुरिष्कर्ताविद्धुतंपुनः
 १२ माभूमनिष्ठयाइवेन्द्रत्वदरणाइव । वनानिनिप्रजहितान्यद्विवोदुरोषासोअ-
 मन्महि १३ अमन्महीदनाशवोऽनुग्रासंश्ववृत्रहन् । सकृत्सुतेमहताशूरराधसा-
 नुस्तोमंमुदीमहि १४ यदिस्तोमंममश्रवंदस्माकमिन्द्रमिन्दवः । तिरःपवित्रं
 ससृवांसआशवोमदन्तुतुग्रावृधः १५ ॥ १२ ॥ आत्वं१द्यसधस्तुतिंवावातुः
 सख्युरागहि । उपस्तुतिर्मघोनांप्रत्वांवत्वधातेवदिमसुष्टुतिम् १६ सोताहिसो-
 ममाद्रिभिरेमेनमसुधावत । गव्यावस्त्रैववासयन्तइन्नरोनिधुक्षन्वक्षणाभ्यः १७
 अध्वज्मोअधवादिवोबृहतोरोचनादधि । अयावर्धस्वतन्वांगिराममाजातासुक्र-
 तोपृण १८ इन्द्रायसुमदिन्तंमंसोमंसोतावरैण्यम् । शक्रएणंपीपयद्विश्वंयाधि-
 याहिन्वाननवाजयुम् १९ मात्वासोमस्यगल्दयासदायाचन्नहंगिरा । भूर्णिमृगं

अ.६अ.७

॥३६५॥

नसर्वनेषुचक्रुधं कर्द्वंशान्नंनयाचिषत् २० ॥ १३ ॥ मदेनेषितंमदंमुग्रमुग्रेणश-
 वंसा । विश्वेषांतरुतारैर्मदव्युतंमदेहिष्माददातिनः २१ शेवारैवार्यापुरुदेवोम-
 तीयदाशुषे । ससुन्वतेचस्तुवतेचरासतेविश्वगूर्तोअरिष्ठुतः २२ एन्द्रयाहिमत्स्वं
 चित्रेणदेवराधंसा । सरोनप्रांस्युदरंसपीतिभिरासोमैभिरुरुस्फुरम् २३ आत्वा
 सहस्रमाशतंयुक्तारथैहिरण्यथै । ब्रह्मयुजोहरयइन्द्रकेशिनोवहन्तुसोमंपीत-
 ये २४ आत्वारथैहिरण्यथेहरीमयूरशेष्या । शितिपृष्ठावंहतांमध्वोअन्धंसोवि-
 वक्ष्णस्यपीतये २५ ॥ १४ ॥ पिबात्वं१स्यर्गिर्वणःसुतस्यपूर्वपांड्व । परिष्क-
 तस्यरसिनंइयमांसुतिश्चारुर्मदायपत्यते २६ यएकोअस्तिदंसनामहौउग्रोअभि-
 व्रतैः । गमत्सशिप्रीनसयौषदागमद्धवंनपरिवर्जति २७ त्वंपुरंचरिष्णवैवधैःशु-

ऋ. सं.

॥३६६॥

णस्यसंपिणक् । त्वंभाअनुचरोअर्धाहितायदिन्द्रहव्योभुवः २८ ममत्वासूरउ-
 दितेमममध्यंदिनेदिवः । ममंप्रपित्वेअपिशर्वरेवसुवास्तोमांसोअवृत्तत २९
 स्तुहिस्तुहीदेतेघातिमंहिष्ठासोमघोनाम् । निन्दिताश्वःप्रपथीपरमज्यामघस्यमे-
 ध्यातिथे ३० ॥ १५ ॥ आयदश्चान्वनन्वतःश्रद्धयाहंरथैरुहम् । उतवामस्यव-
 सुनश्चिकेततियोअस्तियाद्वःपशुः ३१ यक्रजामह्यमामहेसहत्वचाहिरण्यया ।
 एषविश्वान्यभ्यस्तुसौभंगासुङ्गस्यस्वनद्रथः ३२ अधप्लायोगिरितिदासदन्याना-
 सङ्गेअग्नेदशभिःसहस्रैः । अधोक्षणोदशमह्यंरुशन्तोन्ळाईवसरंसोनिरन्ति-
 षन् ३३ अन्वस्यस्थूरंददृशेपुरस्तादनस्थऊरुरवरम्बमाणः । शश्वन्तीनार्यभि-
 चक्ष्याहसुभद्रमर्यभोजनंविभर्षि ३४ ॥ १६ ॥

अ.५अ.७

॥३६६॥

इदं वसो द्विचत्वारिंशन्मेधातिथिः काण्वः प्रियमेधश्चाङ्गिरस इन्द्रो गायत्री । अन्त्ययोर्मेधा-
तिथिः । तयोरेव विभिन्दोर्दानस्तुतिर्देवता । अष्टाविंश्यनुष्टुप् ।

२ इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुपूर्णमुदरम् । अनाभयिन्नरिमाते १ नृभिर्धूतः सु-
तो अश्वैरव्योवारैः परिपूतः । अश्वो न निक्तो न दीर्घ २ तं ते यव्यथा गोभिः स्वादुर्मकर्म
श्रीणन्तः । इन्द्रत्वास्मिन्सधमादे ३ इन्द्र इत्सो मपा एक इन्द्रः सुतपा विश्वायुः ।
अन्तर्देवान्मर्त्याश्च ४ नयं शुक्रो न दुराशीर्न तु प्राउरुव्यचसम् । अपस्पृण्वते सुहा-
दम् ५ ॥ १७ ॥ गोभिर्यदीमन्ये अस्मन्मृगं न ब्राम्हणं गयन्ते । अभित्सरन्ति धे-
नुभिः ६ त्रय इन्द्रस्य सोमाः सुतासः सन्तु देवस्य । स्वेक्षये सुतपात्रः ७ त्रयः को-
शासः श्रोतन्ति तिस्रश्च स्व १ सुपूर्णाः । समाने अधिभामिन् ८ शुचिरसि पुरुनि-
ष्ठाः क्षीरैर्मध्यत आशीर्तः । दधामन्दिष्ठः शूरस्य ९ इमे त इन्द्रसोमास्तीव्रा अस्मे

क्र. सं.

॥३६७॥

सुतासः । शुक्राआशिरंयाचन्ते १० ॥ १८ ॥ ताँआशिरंपुरोळाशमिन्द्रेमंसो-
मैश्रीणीहि । रेवन्तंहित्वाशृणोमि ११ हृत्सुपीतासौयुध्यन्तेदुर्मदांसोनसुरा-
याम् । ऊधर्ननग्राजंरन्ते १२ रेवाँइद्रेवतःस्तोतास्यात्त्वावतोमघोनः । प्रेदुंहरिवः
सुतस्य १३ उक्थंचनशस्यमानमगौरिराचिकेत । नगायत्रंगीयमानम् १४
मानंइन्द्रपीयूतवेमाशर्धतेपरांदाः । शिक्षांशचीवःशचीभिः १५ ॥ १९ ॥ वयमुं
त्वातदिदंर्थाइन्द्रंत्वायन्तःसखायः । कण्वाउक्थेभिर्जरन्ते १६ नघेमन्यदापंपन-
वज्जिन्नपसोनविष्टौ । तवेदुस्तोमैचिकेत १७ इच्छन्तिदेवाःसुन्वन्तंनस्वप्रायस्पृ-
हयन्ति । यन्तिप्रमादमतन्द्राः १८ ओषुप्रयाहिवाजेभिर्मात्तृणीथाअभ्यं१स्मा-
न् । महाँइवयुवंजानिः १९ मोष्वं१यदुर्हणावान्त्सायंकंदारेअस्मत् । अश्रीर-
इवजामांता २० ॥ २० ॥ विद्वाह्यस्यवीरस्यभूरिदावरीसुमतिम् । त्रिषुजात

अ.५ अ.७

॥३६७॥

स्यमनांसि २१ आतूषिश्चकण्ववन्तंनघाविद्मशवसानात् । यशस्तरंशत-
 मूतेः २२ ज्येष्ठेनसोतरिन्द्रायसोमवीरायशक्राय । भरापिबन्नयाय २३ योवेदि-
 ष्ठोअव्यथिष्वश्वावन्तंजरितृभ्यः । वाजैस्तोतृभ्योगोमन्तम् २४ पन्थपन्थमि-
 त्सोतारआधावतमद्याय । सोमवीरायगूराय २५ ॥ २१ ॥ पातावृत्रहासुतमा
 घागमन्नारेअस्मत् । नियमतेशतमूतिः २६ एहहरीत्रह्ययुजांशगमावक्षतःस-
 खांयम् । गीर्भिःश्रुतंगिर्वणसम् २७ स्वादवःसोमाआयाहिश्रीताःसोमाआ
 याहि । शिप्रिन्नृषीवःशचीवोनायमच्छांसधुमादम् २८ स्तुतंश्चयास्त्वावधेन्ति
 महेराधसेनृम्णाय । इन्द्रंकारिणंवृधन्तः २९ गिरंश्चयास्तेगिर्वाहउक्थाचतुभ्यं
 तानि । सत्रादधिरेशवांसि ३० ॥ २२ ॥ एवेदेपतुविकूर्मिर्वाजाँएकोवज्रहस्तः ।
 सनादमृक्तोदयते ३१ हन्तावृत्रंदक्षिणेनेन्द्रःपुरुपुरुहूतः । महान्महीभिःशची-

क्र. सं.

॥३६८॥

भिः ३२ यस्मिन्विश्वाश्रृणयउतच्यौत्ताजयांसिच । अनुधेन्मन्दीमघोनः ३३
 एषएतानिचकारेन्द्रोविश्वायोऽतिशृण्वे । वाजदावामघोनाम् ३४ प्रभर्तारथं
 गव्यन्तमपाकाञ्चिद्यमवति । इनोवसुसहिवोह्वा ३५ ॥ २३ ॥ सनिताविप्रो
 अर्वद्विर्हन्तावृत्रनृभिःशूरः । सत्योऽविताविधन्तम् ३६ यजध्वैनंप्रियमेधाइन्द्रं
 सत्राचामनसा । योभूत्सोमैःसत्यमहा ३७ गाथश्रवसंसत्पतिंश्रवस्कामंपुरु-
 त्मानम् । कण्वासोगातवाजिनम् ३८ यक्रुतेचिद्वास्पदेभ्योदात्सखानृभ्यः
 शर्चीवान् । येअस्मिन्काममश्रियन् ३९ इत्थाधीवन्तमद्विवःकाण्वमेध्याति-
 थिम् । मेषोभूतोऽभियज्ञयः ४० शिक्षाविभिन्दोअस्मैचत्वार्ययुताददत् ।
 अष्टापुरःसहस्रा ४१ उतसुत्येपयोवृधामाकीरणस्यनृष्या । जनित्वनायमा-
 महे ४२ ॥ २४ ॥

अ.५ अ.७

॥३६८॥

पिब चतुर्विंशतिर्मेघातिथिः काण्व इन्द्रः प्रगाथा । अन्यानां चतसृणां पाकस्थाम्नःकौर्याणस्य
दानस्तुतिः । एकविंशत्यनुष्टुप् । उपान्ये गायत्र्यौ । अन्त्या बृहती ।

३ पिबासुतस्यरसिनोमत्स्वानइन्द्रगोमंतः । आपिनीबोधिसधमाद्योवृधे-
उस्माँअवन्तुतेधियः १ भूयामंतेसुमतौवाजिनोवयंमानःस्तरभिमांतये । अ-
स्माश्चित्राभिरवतादभिष्टिभिरानःसुम्नेषुयामय २ इमाउत्वापुरूवसोगिरोवर्धन्तु
यामम । पावकवर्णाःशुचयोविपश्चितोऽभिस्तोमैरनूयत ३ अयंसहस्रमृषिभिः
सहस्कृतःसमुद्रइवपप्रथे । सत्यःसोअस्यमहिमार्गुणेशवोयज्ञेषुविप्रराज्ये ४
इन्द्रमिद्वेवतातयइन्द्रप्रयत्यध्वरे । इन्द्रसमीकेवनिनोहवामहइन्द्रधनस्यसातये
५ ॥ २५ ॥ इन्द्रोमहारोदसीपप्रच्छवइन्द्रःसूर्यमरोचयत् । इन्द्रेहविश्वाभुव-
नानियेमिरइन्द्रेसुवानासइन्द्रवः ६ अभित्वापूर्वपीतयइन्द्रस्तोमैभिरायवः । स-

क्र. सं.

॥३६९॥

मीचीनासंक्रभवःसमस्वरनुद्रागृणन्तपूर्यम् ७ अस्येदिन्द्रोवावृष्टेवृष्ण्यंशवोम-
 देसुतस्यविष्णावि । अद्यातमस्यमहिमानंमायवोऽनुष्टुवन्तिपूर्वथा ८ तत्त्वांयामि
 सुवीर्यैतद्ब्रह्मपूर्वचित्तये । येनायतिभ्योभृगवेधनेहितेयेनप्रस्कण्वमाविथ ९
 येनासमुद्रमसृजोमहीरपस्तदिन्द्रवृष्णितेशवः । सद्यःसोअस्यमहिमानसंनशे
 यंक्षोणीरनुचक्रदे १० ॥ २६ ॥ शुग्धीनइन्द्रयत्वारयिंयामिसुवीर्यम् । शग्धि
 वाजायप्रथमंसिषासतेशग्धिस्तोमायपूर्य ११ शुग्धीनोअस्ययद्वपौरमाविथ
 धियइन्द्रसिषासतः । शुग्धियथारुशमंश्यावकंकृपमिन्द्रप्रावःस्वर्णरं १२ कन्न-
 व्योअतसीनांतुरोगृणीतमर्त्यः । नहीन्वस्यमहिमानमिन्द्रियंस्वर्गृणन्तआनशुः
 १३ कदुस्तुवन्तंक्रतयन्तदेवतक्रपिःकोविप्रओहते । कदाहवंमघवन्निन्द्रसुन्वतः
 कदुस्तुवतआगमः १४ उदुत्येमधुमत्तमागिरःस्तोमासईरते । सत्राजितोधन-

अ.५ अ.७

॥३६९॥

साअक्षितोतयोवाजयन्तोऽरथाइव १५ ॥ २७ ॥ कण्वाइवभृगवःसूर्याइवविश्व-
 मिहीतमानशुः । इन्द्रंस्तोमैभिर्महयन्तआयवःप्रियमैधासोअस्वरन् १६ युक्ष्वा
 हिवृत्रहन्तमहरीइन्द्रपरावतः । अर्वाचीनोमघवन्तसोमपीतयउग्रकृष्वेभिरागहि
 १७ इमेहितैकारवोवावशुर्धिवाविप्रासोमेधसांतये । सत्वंनोमघवन्निन्द्रगिर्वणो
 वेनोनशृणुधीहवम् १८ निरिन्द्रबृहतीभ्योवृत्रंधनुंभ्योअस्कुरः । निरबुदस्यमृ-
 गंस्यमायिनोनिःपर्वतस्यगाआजः १९ निरग्नयोरुरुचुर्निरुसूर्योनिःसोमइन्द्रि-
 योरसः । निरन्तरिक्षादधमोमहामहिंकृषेतदिन्द्रपौंस्यम् २० ॥ २८ ॥ यंमे
 दुरिन्द्रोमरुतःपाकंस्थामाकौरयाणः । विश्वेषांत्मनाशोभिष्टुमुपैवदिविधावमा-
 नम् २१ रोहितंमेपाकंस्थामासुधुरंकक्ष्यप्राम् । अदाद्रायोविबोधनम् २२
 यस्माअन्येदशप्रतिधुरंवहन्तिवह्नयः । अस्तंवयोनतुग्र्यम् २३ आत्मापितुस्त-

श. सं.

नूर्वासो जो दा अभ्यञ्जनम् । तुरीयमिद्रोहितस्य पाकस्थामानं भोजं दातारं म-
ब्रवम् २४ ॥ २९ ॥

॥३७०॥

यदिन्द्रैकविंशतिर्देवातिथिः काण्व इन्द्रः प्रगाथा । पञ्चदश्यादीनां चतसृणां पूषा वा । अन्यानां
तिसृणां कुरुङ्गस्य दानस्तुतिः । अन्त्या पुरज्जणक् ।

४ यदिन्द्रप्रागपागुदुङ्ग्यग्वाहूयसेनृभिः । सिमापूरुनृपूतो अस्यानवे ऽसिंम-
शर्धतुर्वशे १ यद्वा रुमे रुशमे श्यावके कप इन्द्रमादयसे सचा । कण्वासस्त्वा ब्रह्म-
भिः स्तोमं वाहस इन्द्रायच्छन्त्यामहि २ यथा गौरो अपाकृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।
आपित्वेनः प्रपित्वेत्यमागहिकण्वेषु सुसचापिब ३ मन्दन्तुत्वामघवन्निन्द्रेन्दवो
राधो देवाय सुन्वते । आमुष्या सोमं मपिबश्चमू सुतं ज्येष्ठं तदधिषे सहः ४ प्रचक्रे
सहसा सहो बभञ्ज मन्युमोजसा । विश्वेत इन्द्रपृतनायवो यहो निवृक्षा इव येमिरे ५

अ. ५ अ. ७

॥३७०॥

॥ ३० ॥ सहस्रेणैव सचते यवीयुधायस्त आनलुपस्तुतिम् । पुत्रं प्रावर्गे कृणुते सु-
वीर्ये दाश्रोतिनमं उक्तिभिः ६ माभेममाश्रमिष्मो ग्रस्यं सख्येतव । महत्ते वृष्णा
अभिचक्ष्यैकृतं पश्येम तुर्वशं यदुम् ७ सव्यामनुस्फिर्यं वावसे वृषानदानो अंस्यरो-
षति । मध्वासंपृक्ताः सारधेण धेनवस्तूयमेहिद्रवापिबं ८ अश्वीरथी सुरूप इहो मां
इदिन्द्रते सखा । श्वात्रभाजावयंसा सचते सदा चन्द्रोयांति सभामुप ९ ऋशयो न-
तृष्यन्नवपानमार्गहिपिवा सोमं वशां अनु । निमेघमानो मघवन् दिवे दिव ओजिष्ठं
दधिषे सहः १० ॥ ३१ ॥ अध्वर्यो द्रावया त्वं सोम मिन्द्रः पिपासति । उपनूनं यु-
युजे वृषणा हरी आचं जगाम वृत्रहा ११ स्वयंचित्समन्यते दाशुरिर्जनो यत्रा सो-
मं स्यतु म्पसि । इदं ते अन्नं युज्यं समुक्षितं तस्येहि प्रद्रवापिबं १२ रथेष्ठाया ध्वर्यवः
सोममिन्द्राय सोतन । अधिब्रध्नस्याद्रयो विचक्षते सुन्वन्तो दाश्वध्वरम् १३ उप

क्र. सं.

॥३७१॥

ब्रह्मवावातावृषणाहरीइन्द्रमपसुवक्षतः । अवञ्चित्वासप्तथोऽध्वरश्रियोवहन्तुस-
 वनेदुषं १४ प्रपूषणंवृणीमहेयुज्यायपुरूवसुम् । सशक्रशिक्षपुरुहूतनोधियातुजे
 रायेविमोचन १५ ॥ ३२ ॥ संनःशिशिहिभुरिजौरिवक्षुरंरास्वरायोविमोचन ।
 त्वेतन्नःसुवेदंमुस्त्रियंवसुयंत्वंहिनोषिमर्त्यम् १६ वेमित्वापूषन्नञ्जसेवेमिस्तोतव
 आघृणे । नतस्यवेम्यरणंहितदंसोस्तुषेपजायसाम्ने १७ परागावोयवसंकञ्चिदाघृ-
 णेनित्यंरेकणोअमर्त्य । अस्माकंपूषन्नविताशिवोभवमंहिष्ठोवाजसातये १८ स्थूरं-
 राधःशताश्वंकुरुङ्गस्यदिविष्टिषु । राज्ञस्त्वेषस्यसुभगस्यरातिषुतुर्वशेष्वमन्महि
 १९ धीभिःसातानिकाण्वस्यवाजिनःप्रियमैधैरभियुभिः । षष्टिसहस्रानुनिर्म-
 जामजेनिर्युथानिगवामृषिः २० वृक्षाश्चिन्मेअभिपित्वेअरारणुः । गांभजन्तमेह-
 नाश्वंभजन्तमेहना २१ ॥ ३३ ॥ इति शाकलर्कसंहितायां पञ्चमाष्टके सप्तमोऽध्यायः॥७॥

अ.५अ.७

॥३७१॥

